

2:14 Inanmis olanlara rastladiklari zaman; "Inandik," derler. Fakat seytanlariyla yalnız kaldiklari zaman; "Biz sizinle beraberiz, biz sadece (onlarla) alay ediyoruz," derler.

2:15 Allah da kendileriyle alay eder ve onlari birakir; taskinlari içinde bocalayip dururlar.

2:16 Iste onlar o kimselerdir ki, hidayet karsiliginda sapikligi satin aldilar da ticaretleri kar etmedi, dogru yolu da bulamadilar.

2:17 Onlarin durumu, tipki suna benzer ki, (aydinlanmak için) bir ates yakmak istedi. (Ates) çevresini aydinlatir aydinlatmaz, Allah onlarin nurunu giderdi ve onlari karanliklar içinde birakti, artik görmezler.

2:18 (Onlar) sagirdirlar, dilsizdirler, kördürler. Onlar (Hakk'a) dönmezler.

2:19 Ya da (onlar), gökten bosanan, içinde karanliklar, gök gürlemesi ve simsek (ler) bulunan bir yagmur(a tutulmus) gibi(dirler). Yildirim seslerinden ölüm korkusuyla parmaklarini kulaklarina tikarlar; oysa Allah, inkarcilari tamamen kusatmistir.

2:20 Neredeyse gözlerini kapiverecek olan simsek önlerini aydinlatti mi o(nun isigi)nda yürürler, üzerlerine karanlik çökünce dikilip kalirlar. Allah dileseydi elbette isitmelerini ve görmelerini de götürürdü. Süphesiz Allah'in her seyi yapmaga gücü yeter.

2:21 Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki, (azaptan) korunasiniz.

2:22 O (Rabb) ki yeri, sizin için dösek, gögü de bina yaptı. Gökten su indirdi, onunla size rizik olarak çeşitli ürünler çıkardi. Öyleyse siz de, bile bile Allah'a esler kosmayin.

2:23 Eger kulumuz (Muhammed)e indirdigimizden süphe içinde iseniz, haydi onun gibi bir sure getirin. Allah'tan baska bütün sahid (yardimci)larinizi da çağirin; eger dogru iseniz (bunu yapin).

2:24 Yok eger yapmadinizsa, ki asla yapamayacaksiniz, o halde yakiti insanlar ve taslar olan, inkarcilar için hazirlanmis atesten sakinin.

2:25 Inanip yararli isler yapanlara, altlarindan irmaklar akan cennetlerin kendilerine aidoldugunu müjdele! Onlardaki herhangi bir meyveden riziklandirildikça: "Bu, daha önce de riziklandigimiz seydir, (dünyada iken de bu rizikten yemistik)" derler. (Cennetteki bu rizik), onlara, o(dedikleri)ne benzer verilmistir. Onlar için orada tertemiz esler de vardir ve onlar orada ebedi kalacaklardir.

2:26 Allah, bir sivrisinegi hatta onun da üstünde olan(ondan daha zayif bir varligi) misal vermekten utanmaz. Inananlar onun, Rablerinden (gelen) bir gerçek oldugunu bilirler. Inkar edenler ise: "Allah, bu misalle ne demek istedi?" derler. (Allah), onunla birçoğunu saptirir ve yine onunla birçoğunu yola getirir. Onunla sadece fasiklari saptirir.

2:27 Onlar ki, söz verip baglandiktan sonra Allah'a verdikleri sözü bozarlar, Allah'in, birlestirmesini emrettiği seyi (iman ve akrabalik baglarini) keserler ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar; iste ziyana ugrayanlar onlardir.

2:28 Allah'a nasıl nankörlük edersiniz ki, siz ölüler idiniz, O sizi diriltti; yine öldürecek, yine diriltecek; sonra O'na döndürüleceksiniz.

2:29 O ki, yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yarattı; sonra göge yöneldi, onlari yedi gök olarak düzenledi. O, herseyi bilir.

2:30 Bir zamanlar Rabbin meleklerle: "Ben yeryüzünde bir halife yapacagim," demisti. (Melekler): "Orada bozgunculuk yapan, kan döken birisini mi halife yapacaksin? Oysa biz seni överek tesbih ediyor ve seni takdis ediyoruz?" dediler. (Rabbin): "Ben sizin bilmediklerinizi bilirim," dedi.

2:31 Adem'e isimlerin tümünü öğretti, sonra onlari meleklerle sunup: "Haydi, dogru iseniz onlarin isimlerini bana söyleyin," dedi.

2:32 Dediler ki: "Sen yücesin (ya Rab); bizim senin bize öğrettiginden baska bilgimiz yoktur. Süphesiz sen bilensin, hakimsin (her seyin içyüzünü bilen, her seyi yerli yerince yapansin.)

2:33 (Allah) dedi ki: "Ey Adem, bunlara onlarin isimlerini haber ver." (Adem), bunlara onlarin isimlerini haber verince (Allah): "Ben size, ben göklerin ve yerin gayblarini bilirim, sizin açıkladiginizi ve içinizde gizlemekte oldugunuz seyleri bilirim, dememis miydim? dedi.

2:34 Meleklerle: "Adem'e secde edin" demistik, hemen secde ettiler: Yalniz Iblis diretti, böbürlendi, nankörlerden oldu.

2:35 Dedik ki: "Ey Adem, sen ve esin cennette oturun, ondan dilediginiz yerde bol bol yeyin, ama su agaca yaklasmayin, yoksa zalimlerden olursunuz!"

2:36 Derken seytan onlar(in ayagin)i oradan kaydirdi, içinde bulduklari (ni'met yurdu)ndan çıkardi. (Biz de) dedik ki: "Birbirinize düşman olarak inin. Sizin, yeryüzünde kalip bir süre yasamaniz lazimdir."

2:37 Adem, Rabbinden birtakim kelimeler aldi (onlarla amel edip Rabbine yalvardi, O da) bunun üzerine onun tevbesini kabul etti. Süphesiz O, tevbeyi çok kabul eden(kulunun günahından geçen)dir, çok esirgeyendir.

2:38 Hepiniz oradan inin, dedik, "Yalniz (iyi bilin ki) size benden bir hidayet geldiği zaman, kimler benim hidayetime uyarsa artik onlara bir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

2:39 Inkar edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise ates halkidir, onlar orada ebedi kalacaklardir.

2:40 Ey Israil ogullari, size verdigim ni'metleri hatirlayin, bana verdiginiz sözü tutun ki, ben de size verdigim sözü tutayim ve sadece benden korkun!

2:41 Sizin yaninizda bulunani dogrulayici olarak indirmis bulundugum (Kur'an)a inanin ve onu ilk inkar eden, siz olmayin; benim ayetlerimi birkaç paraya satmayin ve benden sakinin.

2:42 Bile bile gerçeği batilla bulayip hakki gizlemeyin.

2:43 Namazi kilin, zekati verin, rüku edenlerle (Allah'in huzurunda egilenlerle) beraber egilin.

2:44 Siz Kitabi okudugunuz halde, insanlara iyiligi emredip kendinizi unutup musunuz? Aklinizi kullanmiyor musunuz?

2:45 Sabirle, namazla Allah'tan yardım dileyin, süphesiz bu, (Allah'a) saygi gösterenlerden baskasina agir gelir.

2:46 O(saygili insa)nlar, Rablerine kavusacaklarini (gözetir) ve gerçekten O'na döneceklerini bilirler.

2:47 Ey Israil ogullari, size verdigim ni'meti ve sizi alemlere üstün

kildigimi hatirlayin.

2:48 Ve öyle bir günden sakinin ki, o gün hiç kimse, kimsenin cezasini çekmez (borcunu ödemez); kimseden sefaat (aracılık, iltimas) da kabul edilmez; kimseden fidye de alınmaz ve onlara hiçbir yardım yapılmaz.

2:49 Sizi Fir'avn ailesinden de kurtarmistik. Hani (onlar), size azabın en kötüsünü reva görüyor, oğullarınızı boğazlayıp, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı ve bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

2:50 Sizin için denizi yarmistik, sizi kurtarmış ve Fir'avn ailesini boğmustuk; siz de bunu görüyordunuz.

2:51 Musa ile kırk gece için sözleşmistik, sonra siz onun ardından buzağıyı (tanrı) edinmistiniz, (kendinize böylece) zulmediyordunuz.

2:52 Bundan sonra da yine belki şükredersiniz diye sizi affetmistik.

2:53 Yola gelesiniz diye Musa'ya Kitap ve furkan (gerçekle batili birbirinden ayıran ölçü) vermistik.

2:54 Musa kavmine demisti ki: "Ey kavmim, sizler, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz; gelin Yaraticinize tevbe edin de nefislerinizi öldürün. Bu, Yaraticiniz katında sizin için daha iyidir. (Bu suretle O), sizin tevbenizi kabul buyurmuş olur. Çünkü O, öyle bağışlayıcı, öyle merhametlidir.

2:55 Bir zaman da: "Ey Musa, biz Allah'i açıkça görmedikçe sana inanmayız," demistiniz de derhal sizi yildırım gürültüsü yakalamisti; siz de bunu görüyordunuz.

2:56 Sonra belki şükredersiniz diye sizi ölümünüzün ardından tekrar diriltmistik.

2:57 bulutu üstünüze gölgelik çektik, size kudret helvası ve bildircin indirdik: "Size verdiğimiz güzel rızıklardan yeyin," (dedik). Ama onlar bize değil, kendi kendilerine zulmediyorlardı.

2:58 Demistik ki: "Su kente girin, oradan dilediğiniz yerde bol bol yeyin; secde ederek kapıdan girin ve "hitta (ya Rabbi, bizi affet)" deyin ki, biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım, güzel davrananlara daha fazlasını da veririz.

2:59 Derken o zalimler, onu, kendilerine söylenenden başka bir sözle değiştirdiler. Biz de yaptıkları kötülüklerden dolayı o zulmedenlerin üzerine gökten bir azab indirdik.

2:60 Bir zaman da Musa, kavmi için su istemisti; "Asanla tasa vur," demistik. Bunun üzerine tasta on iki göze fiskirmisti. Her bölük, kendi içecekleri pınarı bilmisti: "Allah'in rızkindan yeyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak (baskalarına) saldırmayın." (demistik.)

2:61 Hani siz demistiniz ki: "Ey Musa, biz bir yemeğe dayanamayız, bizim için Rabbiniz du'a et de bize yerin bitirdiği sebzesinden, acurundan, sarımsağından, mercimeğinden, soğanından çıkarsın." (Musa): "İyi olanı, daha aşağı olanla mi değiştirmek istiyorsunuz? Bir sehre inin, orada size istediğiniz var," demisti. Üzerlerine alçaklık ve yoksulluk damgası vuruldu; Allah'in gazabına ugradılar. Öyle oldu, çünkü onlar, Allah'in ayetlerini inkar ediyorlar ve haksiz yere peygamberleri öldürüyorlardı. İsyanadaldıkları, siniri astıkları için bunu hak

ettiler.

2:62 Süphesiz inananlar; yahudiler, hiristiyenlar ve sabiiler(den) Allah'a ve ahiret gününe inanan ve iyi is(ler) yapanlara, Rableri katinda mükafat vardır; onlara korku yoktur ve onlar üzölmeyeceklerdir.

2:63 Bir zaman da sizin sözünüzü almış, üzerinize dağı kaldırmistik: "Size verdiğimiz kuvvetle tutun, içinde olani hatırlayın ki (azabımızdan) korunasınız," (demistik).

2:64 Ardından yine dönmüstünüz; eğer Allah'ın size iyiliğı ve merhameti olmasaydı, elbette ziyana uğrayanlardan olurdunuz.

2:65 İçinizden, Cumartesi günü (avlanma yasasını) çiğneyenleri elbette bilmissinizdir; iste onlara: "Asağılık maymunlar olun!" dedik.

2:66 Ve bunu, önündekilere ve ardından geleceklere ibret bir ceza, (Allah'ın azabından) korunanlara da bir öğüt yaptık.

2:67 Musa, kavmine: "Allah size bir inek kesmenizi emrediyor." demisti. "Bizimle alay mi ediyorsun?" dediler. "cahillerden olmaktan Allah'a siginirim!" dedi.

2:68 Bizim için Rabbine du'a et, onun ne olduğunu bize açıklasın. dediler. Dedi ki: "O diyor ki: O (inek) ne yaslı, ne körpe, ikisinin ortasında (bir inek)tir! Haydi, size emredilene yapın."

2:69 Dediler ki: "Bizim için Rabbine du'a et, renginin nasıl olduğunu açıklasın." Dedi: "O diyor ki: "Rengi parlak, sarı bir inektir, bakanlara sevinç verir."

2:70 Bizim için Rabbine du'a et, onun nasıl bir şey olduğunu bize açıklasın. Zira o inek bize (baska ineklere) benzer geldi. Ama Allah dilerse mutlaka (emredilene yapmaga) yol buluruz. dediler.

2:71 Dedi: "O söyle diyor: O, henüz boyundurluk altına alınmamış bir inektir. Yeri sürmez, ekin sulamaz. Salma, (çifte kosulmamış) hiç alacağı yok." "Iste şimdi gerçeğı getirdin" deyip inegi bogazladılar; az daha yapmayacaklardı.

2:72 Hani siz bir adam öldürmüstünüz de onun (katili) hakkında birbirinizle atısmistiniz; oysa Allah, gizlediğinizi ortaya çıkaracaktı.

2:73 Onun için "(inegin) bir parçasıyla o (öldürölene) vurun." demistik. Iste Allah böylece ölüleri diriltir, size ayetlerini gösterir ki düşünesiniz.

2:74 Sonra bunun ardından yine kalbleriniz katılastı; şimdi onlar, tas gibi, hatta daha da katıdır. Çünkü öyle tas var ki, içinden ırmaklar fiskirir; öylesi var ki, çatlar da bağrından su kaynar, öylesi de var ki, Allah korkusundan asağı düşer. Allah, yaptıklarınızı bilmez degildir.

2:75 Simdi (ey mü'minler) siz, bunların size inanmalarını mi umuyorsunuz? Oysa bunlardan bir grup vardı ki, Allah'ın sözünü isitirlerdi de düşünüp akil erdirdikten sonra, bile bile onu degistirirlerdi.

2:76 Inananlara rastladıkları zaman: "Inandık" derler; birbirleriyle yalnız kaldıkları zaman: "Allah'ın size açtığını onlara söylüyorsunuz ki, onu Rabbiniz katında sizin aleyhinizde delil olarak mi kullansınlar? Aklinizi kullanmıyor musunuz?" derler.

2:77 Bilmiyorlar mi ki, Allah onların gizlediklerini ve açığa vurduklarını biliyor?

2:78 Onların içinde bir de ümmiler var ki, Kitabı bilmezler, bütün bildikleri birtakim kuruntular(yahut kulaktan dolma şeyler)dir; onlar sadece zannediyorlar.

2:79 Vay haline o kimselerin ki, Kitabı elleriyle yazıp, az bir paraya satmak için, "Bu Allah katındandır," derler! Ellerin yazdığından ötürü vay haline onların! Kazandıklarından ötürü vay haline onların!

2:80 Bir de dediler ki: "Sayılı birkaç gün dışında bize ateş dokunmayacaktır." De ki: "Allah'tan (bu hususta) bir söz mü aldınız. sayet öyle ise Allah verdiği sözden dönmez-yoksa Allah hakkında bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz?"

2:81 Evet kim bir günah kazanır da suçu kendisini kusatmış olursa iste onlar, ateş halkidir, orada sürekli kalacaklardır.

2:82 İnanıp yararlı işler yapanlara gelince, onlar da cennet halkidir, orada sürekli kalacaklardır.

2:83 Biz İsrail oğullarından söyle söz almıştık: "Allah'tan baskasına kulluk etmeyeceksiniz, anaya-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz. İnsanlara güzel söz söyleyin, namazı kilin, zekatı verin!" Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz; hala da yüz çevirip duruyorsunuz.

2:84 Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız? diye sizden kesin söz almıştık; göre göre bunu kabul etmisticiniz.

2:85 Ama siz yine birbirinizi öldürüyorsunuz, sizden bir grubu yurtlarından çıkarıyorsunuz; onlara karşı günah ve düşmanlık yapmakta birleşiyorsunuz, onları çıkarmak size yasaklanmış iken (çıkarıyorsunuz, sonra da) esir olarak geldiklerinde fidyelerini veriyor (kurtarıyor)sunuz. Yoksa siz Kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezil olmaktan başka nedir? Kıyamet gününde de (onlar) azabın en şiddetlisine itilirler. Allah yaptıklarınızı bilmez degildir.

2:86 İste onlar, ahireti verip dünya hayatını satın alan kimselerdir. Onlardan azab hiç hafifletilmez ve onlara hiç yardım edilmez.

2:87 Andolsun, Musa'ya Kitabı verdik, arkasından peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da açık deliller verdik ve onu Ruh'ül-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Ne zaman ki, bir peygamber, size caninizin istemediği bir şey getiriyse büyüklük taslamadınız mı? Kimini yalanladınız, kimini de öldürüyordunuz?

2:88 Kalblerimiz, perdelidir, dediler. Hayır, ama inkarlarından dolayı Allah onları la'netlemistir, artık çok az inanırlar.

2:89 Ne zaman ki, onlara Allah katından, yanlarında bulunan (Tevrat)i doğrulayıcı bir Kitap (Kur'an) geldi, daha önce inkar edenlere karşı yardım isteyip dururlarken o bildikleri (Kur'an) kendilerine gelince onu inkar ettiler; artık Allah'ın la'neti, inkarcıların üzerine olsun!

2:90 Allah'ın, kullarından dilediğine lutfuyla (vahiy) indirmesini çekemeyerek, Allah'ın indirdiğini inkar etmek için kendilerini ne alçak

seye sattılar da gazab üstüne gazaba ugradılar. Inkar edenler için alçaltıcı bir azab vardır.

2:91 Onlara: "Allah'in indirdigine inanin!" denilse, "Bize indirilene inaniriz." derler, ötesini kabul etmezler. Halbuki o, kendi yanlarında bulunani dogrulayici bir gerçektir. De ki: "Gerçekten inanıyor idiyse neden daha önce Allah'in peygamberlerini öldürüyordunuz?"

2:92 Andolsun Musa, size açık deliller getirmisti, sonra onun ardından tuttunuz buzagiya taptiniz; siz öyle zalimlersiniz iste!

2:93 Bir zaman üzerinize Tur(dagin)i kaldirip sizden kesin söz almistik: "Size verdigimiz seyi kuvvetle tutun, dinleyin!" (demistik). "Dinledik ve isyan ettik." dediler. Inkarlariyla kalblerine buzagi sevgisi içirildi. De ki: "Eger inanan kimseler iseniz, imaniniz size ne kötü sey emrediyor."

2:94 De ki: "Eger (dilediginiz gibi) gerçekten Allah katinda ahiret yurdu kimsenin degil, yalnız sizin ise, sözünüzde dogru iseniz, haydi ölümü temenni edin!"

2:95 Fakat ellerinin yapip öne sürdüğü islerden dolayı ölümü asla istemezler, Allah zalimleri bilir.

2:96 Onlari, insanların hayata en düşkününü, ortak kosalardan daha tutkunu bulursun; her biri, bin yıl yasatilmasini ister. Oysa yasatilmasi, onu azabdan uzaklastiracak degildir. Allah ne yaptiklarini görüyor.

2:97 De ki: "Allah'in izniyle Kur'an'i kendinden öncekini dogrulayici ve inananlara yol gösterici ve müjdeci olarak senin kalbine indirdigi için, kim Cebrail'e düşman olursa,

2:98 (Evet) kim Allah'a, meleklerine, elçilere, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa bilsin ki, Allah da inkar edenlerin düşmanidir.

2:99 Andolsun, sana apaçık ayetler indirdik, onlari yoldan çikmislerden baskasi inkar etmez.

2:100 Ne zaman bir ahit (andlasma) yaptilarsa, onlardan bir grup o ahdi bozup atmedi mi? Zaten çoklari inanmazlar.

2:101 Allah tarafından kendilerine, yanlarında bulunani dogrulayici bir elçi gelince, Kitap verilmiş olanlardan bir grup, Allah'in Kitabini sanki bilmiyorlarmış gibi, sirtlarinin arkasina attilar.

2:102 Süleyman'in hükümdarligi hakkında onlar, şeytanların uydurduklari sözlere uydular (Süleyman'in, büyü yaparak saltanatini kazandigini söyleyen şeytan ruhlu insanlara uyup, Süleyman'in büyücü olduguna inandilar). Oysa Süleyman (büyü yaparak) küfre gitmemisti.

Fakat o şeytanlar küfre gittiler: İnsanlara büyü ve Babil'de Harut ve Marut adli melekler(den ilham alan iki kisiye) indirilene öğretiyorlar.

Halbuki onlar: "Biz bir fitneyiz (sizin için bir sinaviz), sakın, küfre gitme(yin)!" demedikçe kimseye bir sey öğretmiyorlardi. Fakat bunlar, onlardan, erkekle karisinin arasini açacak seyler öğreniyorlardi.

Ama, onlar, Allah'in izni olmadan onunla hiç kimseye zarar veremezler. Onlar, kendilerine yarar vereni degil, zarar vereni öğreniyorlardi. Andolsun, onu sat(ip onunla çıkar saglay)anın, ahirette bir nasibi olmadigini gayet iyi biliyorlardi. Vicdanlarini sattiklari sey ne kötüdür, keske

(bunu) bilselerdi!

2:103 Eger onlar inanip (Allah'in azabından) korunmus olsalardi, elbette Allah katından (verilecek) sevap, (kendileri için) daha hayirli olurdu.

Keske bilselerdi!

2:104 Ey inananlar, "Ra'ina (bizi gözet, yahut: kaba söz)" demeyin, "unzurna (bize bak)" deyin ve dinleyin. Kafirler için aci bir azab vardır.

2:105 Nankör olan bazı Kitap ehli kimseler de, müsrıklar de size Rabbinizden bir hayir indirilmesini istemezler. Oysa Allah, rahmetini diledigine tahsis eder, Allah, büyük lutuf sahibidir.

2:106 Biz bir ayeti siler veya unutturursakondan daha iyisini, ya da benzerini getiririz. Allah'in her seye gücü yeter oldugunu bilmedin mi?

2:107 Bilmedin mi ki, göklerin ve yerin mülkü (hükümrânligi, yönetimi, mülkiyeti) yalnız Allah'indir. Sizin için Allah'tan baska ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı yoktur.

2:108 Yoksa siz de Elçinizden, daha önce Musa'dan istendigi gibi bir takım isteklerde bulunmak mi istiyorsunuz? Kim imani küfürle degistirirse, süphesiz (o), dümdüz yolu sapıtmıştır.

2:109 Kitap sahiplerinden çoğu, gerçek kendilerine besbelli olduktan sonra, sırf içlerindeki kiskançlıktan ötürü sizi imaninizden sonra küfre döndürmek isterler. Allah emrini getirinceye kadar affedin, hos görün. Süphesiz Allah, her seye gücü yetendir.

2:110 Namazi kilin, zekati verin; kendiniz için yapıp gönderdiginiz her hayri, Allah'in yanında bulursunuz, Allah yaptıklarınızı görür.

2:111 Yahudi yahut hristiyan olandan baskasi cennete girmeyecek, dediler. Bu, onların kuruntusudur. De ki: "Dogru iseniz, delilinizi getirin."

2:112 Hayir, kim isini güzel yaparak özünü Allah'a teslim ederse, onun mükafati, Rabbinin yanındadır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

2:113 Yahudiler: "Hristiyanlar, bir temel üzerinde degiller," dediler. Hristiyanlar da: "Yahudiler bir temel üzerinde degiller," dediler. Oysa hepsi de Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler de tipki onların dedikleri gibi demislerdi. Artık Allah, ayriliga düstükleri sey hakkında, kiyamet günü aralarında hüküm verecektir.

2:114 Allah'in mescidlerinde, Allah'in adinin anilmasına engel olan ve onların harabolmasına çalısandan daha zalim kim vardır? Bunların, oralara korka korka girmeleri gerekir (baska türlü girmeye hakları yoktur). Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük azab vardır.

2:115 Dogu da, bati da Allah'indir. Nereye dönerseniz Allah'in yüzü (zati) oradadır. Süphesiz Allah'(in rahmeti ve ni'meti) boldur. O (her şeyi) bilendir.

2:116 Allah, çocuk edindi, dediler. Hasa, O, yücedir. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur, hepsi O'na boyun egmiştir.

2:117 (O), göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Bir şeyi yaratmak istedi mi, ona sadece "ol" der, o da hemen oluverir.

2:118 Bilmeyenler dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı, ya da bize bir ayet (mu'cize) gelmeli degil miydi?" Onlardan öncekiler de onların dedikleri gibi demislerdi. Kalbleri birbirine benzedi. Gerçekleri iyice bilmek isteyenlere

ayetleri açıkladık.

2:119 Dogrusu biz seni, gerçekte, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Cehennem halkından sen sorumlu değilsin.

2:120 Sen onların, kendi dinlerine uymadıkça ne yahudiler, ne de hristiyanlar senden razı olmazlar. "Asıl doğru yol, Allah'ın yoludur" de. Sana gelen ilimden sonra eğer onların arzularına uyarsan, andolsun ki, Allah'tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı olmaz.

2:121 Kendilerine verdiğimiz Kitabi, gereginde okuyanlar var ya, iste onlar, ona inanırlar. Onu inkar edenler ise ziyana uğrarlar.

2:122 Ey İsrail oğulları, size verdiğim ni'meti ve sizi alemlere üstün kılmış olduğumu hatırlayın.

2:123 Ve su günden sakının ki, kimse kimsenin cezasını çekmez (borcunu ödemez), kimseden fidye kabul edilmez, hiç kimseye sefaat (aracılık, iltimas) fayda vermez, bir taraftan yardım da görmezler.

2:124 Bir zaman Rabbi İbrahim'i birtakim kelimelerle sinamış, o da onları tamamlayınca: "Ben seni insanlara önder yapacağım" demisti. "Soyumdan da (önderler yap, ya Rabbi!)" dedi. (Rabbi): "zalimlere ahdim ermez (onlar için söz vermem!)" buyurdu.

2:125 Biz Beyt'i (Ka'be'yi) insanlara sevap kazanılacak bir toplantı ve güven yeri yaptık. Siz de İbrahim'in makamından bir namaz yeri edinin (orada namaz kilin). İbrahim ve İsmail'e: "Tavaf edenler, ibadete kapananlar, rüku ve secde edenler için Ev'imizi temizleyin!" diye emretmiştik.

2:126 İbrahim demisti ki: "Rabbim, bu şehri güvenli bir şehir yap, halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları çeşitli ürünlerle besle!" (Rabbi) buyurdu: "İnkâr edenleri dahi az bir süre geçindirir, sonra onu cehennem azabına (girmeğe) zorlarım, ne kötü varılacak yerdir orası!"

2:127 İbrahim, İsmail'le beraber Ev'in temellerini yükseltiyor: "Rabbi'imiz, bizden kabul buyur, kuskusuz sen isitensin, bilensin."

2:128 Rabbimiz, bizi sana teslim olanlar yap, neslimizden de sana teslim olan bir ümmet çıkar; bize ibadet yerlerimizi göster, tevbenizi kabul et; zira, tevbeleri kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin. Sen!

2:129 Rabbimiz, onlara kendi içlerinden, senin ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara Kitabi ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir elçi gönder. Her zaman üstün gelen, her şeyi yerli yerince yapan yalnız sensin, sen!

2:130 Nefsini aşağılık yapan (beyinsiz)den başka, kim İbrahim dininden yüz çevirir? Andolsun ki, biz onu dünyada beğenip seçmiştik, ahirette de, o iyilerdendir.

2:131 Rabbi ona: "İslam ol!" demisti, "Alemlerin Rabbine teslim oldum." dedi.

2:132 İbrahim de bunu kendi oğullarına vasiyyet etti, Ya'kub da: "Oğullarım, Allah, sizin için o dini seçti, bundan dolayı sadece müslümanlar olarak ölünüz." (dedi).

2:133 Yoksa siz, Ya'kub'a ölüm (hali) geldiği zaman orada mı idiniz? O zaman (Ya'kub), oğullarına: "Benden sonra neye kulluk edeceksiniz?" demisti. "Senin tanrın ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın tanrısı olan tek Tanrı'ya kulluk edeceğiz, biz O'na teslim olanlarız." dediler.

2:134 Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerine,

sizin kazandiklariniz size aittir. Siz onlarin yaptiklarindan sorulmazsiniz.

2:135 Yahudi veya hiristiyan olun ki, dogru yolu bulasiniz. dediler. De ki: "Hayir, biz dosdogru Ibrahim dinine (uyariz). O, (Allah'a) ortak kosalardan degildi."

2:136 Allah'a, bize indirilene, Ibrahim'e, Isma'il'e, Ishak'a, Ya'kub'a ve sib(torun kabile)lere indirilene, Musa ve İsa'ya verilene ve (diger) peygamberlere Rableri tarafından verilene inandik, onlar arasinda bir ayirim yapmayiz, biz Allah'a teslim olanlariz. deyin.

2:137 Eger onlar da sizin inandiginiz gibi inanirlarsa dogru yolu bulmus olurlar; ama dönerlerse mutlaka anlasmazlik içine düşerler. Onlara karsi Allah sana yeter. O, isitendir, bilendir.

2:138 Allah'in boyasi (ile boyan). Allah'in boyasindan daha güzel boyasi olan kimdir? Biz ancak O'na kulluk ederiz.

2:139 Söyle (onlara): "Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, O'nun hakkında bizimle tartisiyor musunuz? Bizim yaptiklarimiz bize, sizin yaptiklariniz size aittir. Biz O'na gönülden baglananlariz."

2:140 Yoksa siz, Ibrahim, Isma'il, Ishak, Ya'kub ve sib(torun kabile)lerin, yahudi, yahut hiristiyan olduklarini mi söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mi?" Allah tarafından bildigi bir (gerçegin) tanikligini gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah yaptiklarinizden gafil degildir.

2:141 Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onlarin kazandiklari kendilerine, sizin kazandiklariniz size aittir. Siz onlarin yaptiklarindan sorulmazsiniz.

2:142 Insanlardan bazi beyinsizler: "Onlari, üzerinde bulduklari kibleden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Dogu da bati da Allah'indir. O, diledigini dogru yola iletir."

2:143 Böylece sizi orta bir ümmet yaptik ki, insanlara sahid olasiniz. Elçi de size sahid olsun. Biz, Elçi'ye uyani, ökçesi üzerinde geriye dönenen ayiralim diye, eskiden yöneldigin Ka'be'yi kible yaptik. Bu, Allah'in yol gösterdigi kimselerden baskasına elbette agir gelir. Allah sizin imaninizi zayi edecek degildir. Süphesiz Allah, insanlara sefkatli, merhametlidir.

2:144 (Ey Muhammed), biz senin yüzünün göge dogru çevrilip durdugunu (gökten haber bekledigini) görüyoruz. (Merak etme) elbette seni, hoslanacagin bir kibleye döndürecegiz. (Bundan böyle) yüzünü Mescid-i Haram tarafina çevir. Nerede olursaniz, yüzlerinizio yöne çevirin. Kitap verilenler, bunun Rableri tarafından bir gerçek oldugunu bilirler. Allah onlarin yaptiklarindan habersiz degildir.

2:145 Sen Kitap verilenlere her türlü ayeti getirsen yine onlar senin kiblene uymazlar; sen de onlarin kiblesine uyacak degilsin. Onlar birbirlerinin kiblesine de uymazlar. Sana gelen ilimden sonra onlarin keyiflerine uyarsan, o takdirde sen, mutlaka zalimlerden olursun.

2:146 Kendilerine Kitap verdiklerimiz, onu, ogullarini tanidiklari gibi tanirlar, ama yine de onlardan bir grup, bile bile gerçegi gizlerler.

2:147 Gerçek, Rabbinden gelendir, artik kuskulananlardan olma.

2:148 Her ümmetin yöneldiği bir yönü vardır. O halde hayır işlerine kosun; nerede olsanız, Allah sizi bir araya getirir, kuskusuz Allah, her şeyi yapabilir.

2:149 Nereden (yola) çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. Bu elbette Rabbinden gelen gerçektir. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

2:150 Nereden (yola) çıkarsan yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir, nerede olursanız, yüzünüzü o yana çevirin ki, haksizlardan başka hiç kimsenin, aleyhinizde bir delili olmasın. Onlardan da çekinmeyin, benden çekinin ve (o yana dönün ki) size olan ni'metimi tamamlayayım, böylece yolu bulmuş olursunuz.

2:151 Nitekim kendi içinizden, size ayetlerimizi okuyan, sizi temizleyen, size Kitabı, hikmeti ve bilmediklerinizi öğreten bir Elçi gönderdik.

2:152 Öyle ise beni anın ki, ben de sizi anayım; bana şükredin, nankörlük etmeyin.

2:153 Ey inananlar, sabir ve namazla (Allah'tan) yardım isteyin, muhakkak ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

2:154 Allah yolunda öldürülenlere, "ölüler" demeyin; hayır, onlar diridirler, ama siz farkında olmazsınız.

2:155 Andolsun, sizi korku, açlık, mallar(iniz)dan canlar(iniz)dan ve ürünler(iniz)den eksiltmek gibi şeylerle deneriz; sabredenleri müjdele.

2:156 Ki onlara bir bela erdiği zaman: "Biz Allah içiniz ve biz O'na döneceğiz," derler.

2:157 İşte Rablerinden bağışlamalar ve rahmet hep onlarıdır ve doğru yolu bulanlar da onlardır.

2:158 Safa ile Merve Allah'ın nisanlarındandır. Kim Ev'i hacceder, ya da ömre yaparsa onları tavaf etmesinde kendisine bir günah yoktur. Kim kendiliğinden bir iyilik yaparsa bilsin ki, Allah karşılığını verir, (yaptığını) bilir.

2:159 İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti biz Kitapta insanlara açıkça belirttikten sonra gizleyenler (var ya), iste onlara hem Allah la'net eder, hem bütün la'net edebilenler la'net eder.

2:160 Ancak tevbe edip uslananlar ve (gerçeği) açıklayanlar başka. Onları bağışlarım. Çünkü ben tevbeyi çok kabul ederim, çok esirgeyeyim.

2:161 Ama ayetlerimizi inkar etmiş ve kafir olarak ölmüş olanlar, iste Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların la'neti onların üstünedir.

2:162 Ebedi la'net içinde kalırlar. Ne kendilerinden azab hafifletilir, ne de onlara fırsat verilir.

2:163 Tanrınız bir tek Tanrı'dır, O'ndan başka tanrı yoktur, O Rahman'dır, Rahim'dir.

2:164 Süphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ve gündüzün değişmesinde, insanların faydasına olan şeyleri denizde taşıyıp giden gemilerde, Allah'ın gökten su indirip onunla ölmüş olan yeri dirilterek üzerine her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgarlar ve yer ile gök arasında emre hazır bekleyen bulutları evirip çevirmesinde elbette düşünen bir topluluk için (Allah'ın varlığına ve birliğine) deliller vardır.

2:165 İnsanlardan kimi, Allah'tan başka esler tutar, Allah'i sever gibi onları severler. İnananlar ise en çok Allah'i severler. Zulmedenler, azabı gördükleri zaman bütün kuvvetin Allah'a aid olduğunu ve Allah'ın azabının çetin olduğunu anlayacaklarını keşke bilselerdi!

2:166 İşte uyulanlar, uyanlardan uzak durdular; azabı gördüler, aralarındaki bağlar kesildi.

2:167 Uyanlar, söyle dediler; "Ah keske bir daha dünyaya gitmemiz mümkün olsaydı da şimdi onların bizden uzak durdukları gibi biz de onlardan uzak dursaydık!" Böylece Allah, onlara isledikleri bütün fiilleri hasretler (pismanlık kaynağı olarak) gösterir. Ve onlar, atesten çıkamazlar.

2:168 Ey insanlar, yeryüzünde bulunan helal ve temiz şeylerden yeyin, şeytanın adımlarını izlemeyin; çünkü o, sizin apaçık düşmaninizdir.

2:169 O size daima kötülük ve çirkin iş (yapmanızı), Allah hakkında bilmediğiniz şeyler söylemenizi emreder.

2:170 Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun!" dense, "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz(yol)a uyarız!" derler. Peki ama, ataları bir şey düşünmeyen, doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mi (atalarının yoluna uyacaklar)?

2:171 O inkar edenler(i Hakk'a çağırın)in durumu, tipki bağırıp çağırılmadan başka bir şey isitmeyen (isittigi sesin manasını anlamayan hayvanlar)a haykırın kimsenin durumu gibidir. (Onlar), sağır, dilsiz ve kördürler, onun için düşünmezler.

2:172 Ey inananlar, size verdiğimiz rızıkların iyilerinden yeyin, Allah'a tapıyorsanız, O'na şükredin.

2:173 Allah size les, kan, domuz eti ve Allah'tan baskası adına kesilene haram kıldı. Ama kim mecbur kalırsa, (baskasına) saldırmadan ve sınırlarını aşmadan (bunlardan) yemesinde bir günah yoktur. Muhakkak ki Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

2:174 Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şey gizleyip, onu birkaç paraya satanlar var ya, işte onlar karınlarına atesten başka bir şey koymuyorlar. Kiyamet günü Allah ne onlara konuşacak ve ne de onları temizleyecektir. Onlar için acı bir azab vardır.

2:175 Onlar hidayet karşılığında sapıklık, mağfiret karşılığında azab satın almışlardır. Onlar atese, karşı ne kadar da dayanıklıdırlar(!)

2:176 (Onlara) böyle(azab edilecek)dir. Çünkü Allah, Kitabı gerçeikle indirmiştir. Kitapta ayrılığa düşenler, elbette derin bir anlamazlık içindedirler.

2:177 Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz iyilik değildir. Asıl iyilik, o(kimsenin iyiliği)dir ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlere inandı; sevdiği malını yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilencilere ve boyunduruk altında bulunan(köle ve esir)lere verdi; namazı kıldı, zekatı verdi. Andlaşma yaptıkları zaman andlaşmalarını yerine getirenler; sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabredenler, işte doğru olanlar onlardır, (Allah'ın azabından) korunanlar da onlardır.

2:178 Ey inananlar, öldürmelerde kisas size farz kilindi. (Katilin de öldürülmesi gerekir). Hüre hür, köleye köle, kadina kadın. Kardesi tarafından kismen affedilen kimse, örfe uyup o(affeden kardesi)ne güzelce (diyeti) ödemelidir! Bu, Rabbiniz tarafından bir hafifletme ve acimadır. Kim bundan sonra da saldiriya kalkarsa artik onun için aci bir azab vardır.

2:179 Ey akil sahipleri, kisasta sizin için hayat vardır, böylece korunursunuz.

2:180 Birinize ölüm geldiği zaman, eger bir hayir (mal) birakacaksa, anaya, babaya, yakınlara uygun bir biçimde vasiyyet etmek, korunanlar üzerine bir borçtur.

2:181 Kim isittikten sonra vasiyyeti degistirirse, günahi, onu degistirenlerin boynunadır. Süphesiz Allah isitendir, bilendir.

2:182 Kim de vasiyyet edenin bir hata veya günah islemesinden korkar da (tarafarin) aralarini düzeltirse, ona günah yoktur, Allah bagislayandır, esirgeyendir.

2:183 Ey inananlar, sizden öncekilere yazıldığı gibi (günahlardan) korunmanız için sizin üzerinize de oruç yazıldı;

2:184 Sayili günler olarak. Sizden kim hasta veya seferde olursa tutamadığı günler sayisınca baska günlerde (tutar). Oruca (güç) dayananların fidye vermesi, bir yoksulu doyurması lazimdir. Bununla beraber gönül istegiyle kim bir iyilik yapar(oruç tutar)sa o, kendisi için iyidir. Bilerseniz oruç tutmanız, sizin için daha hayirlidir.

2:185 Ramazan ayi, insanlara yol gösteren, hidayeti, dogruyu ve yanlisi ayirdedip açıklayan Kur'an'ın indirildiği aydır. İçinizden kim o aya yetisir(ay görür)se oruç tutsun. Kim hasta olur, yahut seferde bulunursa tutamadığı günler sayisınca baska günlerde oruç tutsun. Allah sizin için kolaylik ister, güçlük istemez. Sayiyi tamamlamanizi, size dogru yolu gösterdiginden dolayi Allah'i tekbir etmenizi ister. Sükredesiniz diye (size bu kolayligi gösterir).

2:186 Kullarim, sana benden sorar(lar)sa (söyle): Ben (onlara) yakinim. du'a eden, bana du'a ettiği zaman onun du'asina karsilik veririm. O halde onlar da bana karsilik versin(benim çağrımaya uysun)lar, bana inansinlar ki, dogru yolu bulmus olalar.

2:187 Oruç gecesi, kadınlarınıza yaklasmak, size helal kilindi. Onlar sizin elbisenizdir, siz de onların elbisesisiniz. Allah, sizin kendinize yazik etmekte oldugunuzu bildi de tevbenizi kabul edip sizi affetti. Artik simdi onlara yaklasin ve Allah'in sizin için yaz(ip takdir etmis ol)duğunu arayın; safagin beyaz ipligi siyah iplikten ayirdelinceye kadar yeyin, için; sonra ta gece oluncaya dek orucu tamamlayın; mescidlerde ibadete çekilmiş iken kadınlarla yaklasmayın. Bunlar, Allah'in (yasak) sinirlaridir, bunlara yaklasmayın. Allah, insanlara ayetlerini böyle açıklar ki korunup sakinsinlar.

2:188 Mallarinizi, aranızda batil (sebepler) ile yemeyin; bile bile insanların mallarından bir kismini günah bir biçimde yemeniz için onlari hakimler(in önün)e atmayın (hakimlere götürmeyin veya onlara rüşvet vermeyin).

2:189 Sana dogan aylardan soruyorlar. De ki: "Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir." Evlere arkalarından girmek iyilik degildir. Iyilik, Allah'tan korkanin iyiligidir. Evlere kapilarından girin ve Allah'tan korkun ki, basariya eresiniz, umdugunuzu bulasiniz.

2:190 Sizinle savasanlarla Allah yolunda savasin; fakat haksiz yere saldirmayin, çünkü Allah, saldirganlari sevmez.

2:191 Onlari nerede yakalarsaniz öldürün, onlarin sizi çikardiklari yer(Mekke)den size de onlari çikarin! Fitne (baski yapmak), adam öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram'da onlarla savasmayin ki, onlar da sizinle orada savasmasinlar. Fakat onlar sizinle savasirlarsa, hemen onlari öldürün; kafirlerin cezasi böyledir.

2:192 Eger onlar (saldirilarina) son verirlerse, Allah bagislayandir, esirgeyendir.

2:193 Onlarla savasin ki, fitne (baski) ortadan kalksin, din yalnız Allah'in dini olsun. (Yalnız O'na tapilsin) Eger (saldirilarina) son verirlerse artik zalimlerden baskasina düşmanlik olmaz.

2:194 Haram ayi, haram aya karsiliktir. Hürmetler, karsiliklidir.

Kim size saldirirsa, onun size saldirdigi kadar siz de ona saldirin; Allah'tan korkun, bilin ki Allah (günahlardan) korunanlarla beraberdir.

2:195 (Mallarinizi) Allah yolunda harcayin, kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayin, iyilik edin, dogrusu Allah iyilik edenleri sever.

2:196 Allah için hacci ve ömreyi tamamlayin. Eger (engellenmis olursaniz kolayiniza gelen kurbanı (gönderin); kurban yerine varincaya kadar baslarinizi tiras etmeyin. İçinizden hasta olan, ya da basından bir rahatsızligi bulunan (bundan ötürü tiras olmak zorunda kalan) kimse, oruçtan, sadakadan veya kurbandan (biriyle) fidye (versin). Güvene kavustugunuzda, hac (zamanin)a kadar ömre ile faydalanmak isteyen kimse, kolayina gelen kurbanı keser. (Kurban) Bulamayan kimse üç gün hacda, yedi gün de döndüğünüz zaman (olmak üzere) tam on gün oruç tutar. Bu, ailesi Mescid-i Haram (civarin)da oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve Allah'in cezasinin çetin oldugunu bilin.

2:197 Hac, bilinen aylardadir. Kim o aylarda (ihrama girerek) hacci (kendisine) gerekli kilarsa bilsin ki, hacda kadina yaklasmak, günaha sapmak, kavga etmek yoktur. Allah, yaptiginiz her iyiligi bilir.

Yanınıza azik alin (da açlıktan korunun), azigin en iyisi korunmadir.

Ey akil sahipleri benden korunun!

2:198 Rabbinizin lutuf ve keremini aramanızda sizin için bir günah yoktur.

Arafat(taki durus)tan ayrilip (Müzdelif'e) akin edince Mes'ar-i haram'da Allah'i anin, O'nun size gösterdigi biçimde O'nu anin. O'nun yol göstermesinden önce siz, sapıklardan idiniz.

2:199 Sonra insanların akin akin döndüğü yerden siz de akin edin ve Allah'tan magfired dileyin, süphesiz Allah bagislayandir, esirgeyendir.

2:200 Hac ibadetlerinizi bitirince atalarinizi andiginiz gibi hatta, daha kuvvetli bir anisla Allah'i anin. Insanlardan kimi "Rabbimiz bize dünyada ver!" der; onun ahirette bir payi yoktur.

2:201 Onlardan kimi de: "Rabbimiz, bize dünyada da güzellik ver, ahirette de güzellik ver, bizi ates azabından koru!" der.

2:202 Iste onlara, kazandiklarından bir pay vardır. Allah, hesabi çabuk görendir.

2:203 Sayılı günlerde Allah'i anin (tekbir alin). Kim hemen iki gün içinde (Mina'dan Mekke'ye) dönerse ona günah yoktur. Kim geri kalırsa korunduğu takdirde ona da günah yoktur. Allah'tan korkun ve O'nun huzuruna toplanacağınızı bilin.

2:204 İnsanlardan öylesi var ki, dünya hayatına dair sözü, sizin hosuna gider. Kalbinde olan (samimi düşüncelerini söylediği) Allah'i şahid tutar. Oysa o, hasimların en yamanidir.

2:205 Dönüp gitti mi (veya is basına geçti mi) yeryüzünde bozgunculuk yapmaga, ekin ve nesli yok etmeğe çalışır; Allah da bozgunculugu sevmez.

2:206 Ona: "Allah'tan kork!" dense gururu, kendisini günaha sürükler. Artık ona cehennem yetisir; ne kötü bir yataktır o!..

2:207 İnsanlardan öylesi var ki, kendisini Allah'in rizasin(i kazanmay) a satar. Allah da kullar(in) a çok sefkatlidir.

2:208 Ey inananlar, hepiniz birlikte islama (veya barisa) girin, şeytanin adimlerini izlemeyin, çünkü o size apaçık düşmandır.

2:209 Size açık açık deliller geldikten sonra yine (hak yoldan) kayarsanız, bilin ki Allah daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:210 Onlar, ille buluttan gölgeler içinde Allah'in ve meleklerin gelmesini ve isin bitirilmesini mi bekliyorlar? Halbuki bütün isler tekrar Allah'a döndürölüp götürülecektir.

2:211 Israil ogullarina sor; onlara nice açık ayetler verdik. Kim, Allah'in kendisine gelen ni'metini degistirirse bilsin ki, Allah'in cezasi çetindir.

2:212 Inkar edenlere dünya hayati süslü gösterildi; (onlar) inananlarla alay ederler. Oysa korunanlar, kiyamet gününde onlardan üstündürler. Allah, diledigine hesapsız rizik verir.

2:213 İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, peygamberleri, müjdeciler ve uyarıcılar olarak gönderdi; onlarla beraber, anlaşılmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında hükmetmek üzere, içinde gerçekleri taşıyan Kitabi indirdi. Kendilerine Kitap verilmiş olanlar, kendilerine açık deliller geldikten sonra, sırf aralarındaki kiskançlıktan ötürü o (Kitap hakkı) nda anlaşılmazlığa düştü(ler). Bunun üzerine Allah, kendi izniyle inananları, onların üzerinde ayrılığa düştükleri gerçeğe iletir. Allah, diledigini doğru yola iletir.

2:214 Yoksa siz, sizden önce geçenlerin durumu basiniza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntı dokunmustu, öyle sarsılmışlardı ki, nihayet peygamber ve onunla birlikte inananlar: "Allah'in yardımı ne zaman?" diyecek olmuşlardı. İyi bilin ki, Allah'in yardımı yakındır.

2:215 Sana (Allah yolunda) ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "Verdiğiniz hayır (mal), ana-baba, yakınlar, öksüzler, yoksullar ve yolda kalmış(lar) içindir. Yaptığınız her hayrı muhakkak Allah bilir.

2:216 Hosunuza gitmese de size savaş yazıldı (farz kilindi). Bazen hoslanmadığınız bir şey, hakkınızda iyi olabilir ve hoslandığınız bir şey de hakkınızda kötü olabilir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

2:217 Sana haram ayında savasmaktan soruyorlar. De ki: "Onda savas, büyük bir günahdır. Fakat Allah yoluna engel olmak, Allah'a ve Mescid-i Haram'a karsi nankörlük etmek, halkini ondan (Mekke'den) sürüp çıkarmak, Allah yanında daha büyük bir günahdır. Fitne (baskı yapmak, adam) öldürmekten daha büyük (bir günah) tir". Onlar yapabilseler sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savasmaya devam ederler. Sizden kim dininden döner ve kafir olarak ölürse, iste onların bütün yaptıkları dünyada da, ahirette de bosa çıkmıştır ve onlar, ateş halkidir, orada sürekli kalacaklardır.

2:218 Onlar ki inandılar, göç ettiler, Allah yolunda savastılar; iste onlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

2:219 Sana saraptan ve kumardan soruyorlar. De ki; "O ikisinde büyük günah ve insanlara bazı yararlar vardır. Fakat onların günahi yararından büyüktür." Ve sana Allah yolunda ne vereceklerini soruyorlar. De ki; "Af (yani ihtiyaçlarınızdan fazlasını veya helal ve güzel olan şeyleri verin!)" Allah size ayetleri böyle açıklıyor ki düşünesiniz:

2:220 Dünya ve ahiret hakkında (ki işleri düşünesiniz). Ve sana öksüzlerden soruyorlar. De ki: "Onları (n durumlarını) düzeltmek hayırlıdır. Eğer onlara karışır (onlarla bir arada yasar) sanız (onlar) sizin kardeşlerinizdir. Allah, bozani düzeltenden ayırır. Allah dileseydi sizi zora sokardı. Süphesiz Allah daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:221 Allah'a ortak koşan kadınlarla, onlar inanıncaya kadar, evlenmeyin. (Allah'a ortak koşan hür kadın), hosunuza gitse dahi, inanan bir cariye, ortak koşan (hür) kadından iyidir. Ortak koşan erkekler de inanıncaya kadar, onları (kadınlarınızla) evlendirmeyin. (Allah'a ortak koşan hür erkek) hosunuza gitse dahi, inanan bir köle, ortak koşan (hür) adamdan iyidir. (Zira) onlar atese çağırıyorlar. Allah ise izniyle cennete ve mağfirete çağırıyor. İnsanlara ayetlerini açıklıyor ki öğüt alsınlar.

2:222 Sana adet görmeden soruyorlar. De ki: "O eziyettir." Adet halinde kadınlardan çekilin, temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri zaman Allah'ın emrettiği yerden onlara varın. Allah tevbe edenleri sever, temizlenenleri sever.

2:223 Kadınlarınız sizin tarlanızdır. Tarlanıza dilediğiniz biçimde varın. Kendiniz için ileriye hazırlık yapın ve mutlaka Allah'a kavuşacağınızı bilin. Inananları müjdele.

2:224 Allah'i, yemin (ettiginiz iş) lerinize (yani) iyilik etmenize, (kötülüklerden) korunmanıza ve insanların arasını düzeltmenize engel yapmayın. Allah, isitendir, bilendir.

2:225 Allah sizi, yaptığınız kasıtsız yeminlerinizden sorumlu tutmaz; fakat kalblerinizin kazandığı (bile bile yaptığınız) yeminlerden sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, halimdir.

2:226 Kadınlara yaklaşmamağa yemin edenler için ancak dört ay bekleme (hakkı) vardır. Eğer (o süre) içinde dönerlerse Allah bağışlayan, merhamet edendir.

2:227 Eger bosamaga kesin karar verirlerse, süphesiz Allah isitendir, bilendir.

2:228 Bosanmis kadinlar, üç kur'(üç adet veya üç temizlik süresi bekleyip) kendilerini gözetlerler (hamile olup olmadiklarina bakarlar). Eger Allah'a ve ahiret gününe inaniyorlarsa, Allah'in kendi rahimlerinde yarattigini gizlemeleri (karinlardinda çocuk bulunduğunu saklamalari) kendilerine helal olmaz. Kocalari da bu arada barismak isterlerse, onlari geri almaga daha çok hak sahibidirler. Erkeklerin kadinlar üzerinde bulunan haklari gibi, kadinlarin da erkekler üzerinde haklari vardır. Erkeklerin, kadinlar üzerinde(ki haklari), bir derece fazladir. Allah azizdir, hakimdir.

2:229 Bosama iki defadir. (Bundan sonra kadini) ya iyilikle tutmak, ya da güzelce salivermek (lazim)dir. Onlara verdiklerinizden bir sey geri almaniz, size helal degildir. Sayet erkek ve kadin, Allah'in sinirlarinda duramayacaklarindan korkarlarsa baska. Eger erkek ve kadinin, Allah'in sinirlarinda duramayacaklarindan korkarsaniz, o zaman kadinin (ayrilmak için) verdigi fidyehakkindan vazgeçmesinde ikisine de bir günah yoktur. Iste bunlar Allah'in sinirlaridir, sakın bunlari asmayin. Kim(ler) Allah'in sinirlarini asarsa iste onlar zalimlerdir.

2:230 Erkek yine bosarsa, artik bundan sonra kadin, baska bir kocaya varmadan kendisine helal olmaz. O (vardigi adam) da bunu bosarsa, Allah'in sinirlari içinde duracaklarina inandiklari takdirde (eski kari kocanin) tekrar birbirlerine dönmelerinde kendilerine bir günah yoktur. Iste bunlar Allah'in sinirlaridir. (Allah) bunlari, bilen bir toplum için açıklamaktadır.

2:231 Kadinlari bosadiginiz zaman, bekleme sürelerini bitirdiler mi, ya onlari iyilikle tutun, ya da iyilikle birakin; haklarina tecavüz edip zarar vermek için onlari (yaninizda) tutmayin. Kim bunu yaparsa kendine yazik etmis olur. Allah'in ayetlerini eglence yerine koymayin; Allah'in size olan ni'metini ve size öğüt vermek için Kitap ve Hikmet'ten size indirdiklerini düşünün, Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah her şeyi bilir.

2:232 Kadinlari bosadiginiz zaman bekleme sürelerini bitirdiler mi, kendi aralarinda güzelce anlastiklari takdirde, (eski) kocalariyle evlenmelerine engel olmayin. Bu, içinizden Allah'a ve ahiret gününe inanan kimseye verilen öğüttür. Bu, sizin için daha iyi ve daha temizdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

2:233 Anneler, çocuklarini -emzirmeyi tamamlamak isteyen kimse için- tam iki yıl emzirirler. Onlari uygun biçimde yiyeceğini ve giyeceğini saglamak, çocuğun babasına aittir. Herkes ancak gücü ölçüsünde bir şeyle yükümlü tutulur. Ne anne çocuğu yüzünden, ne de çocuğun aidoldugu baba, çocuğu yüzünden zarara sokulmasin. mirasçinin da ayni şeyi yapmasi gerekir. Eger (ana-baba), anlasip danisarak (çocuğu) süttten kesmek isterlerse, kendilerine günah yoktur. Çocuklarinizi (sütannesi tutup) emzirtmek isterseniz, verdiginiz(ücret)i güzelce verdikten sonra yine üzerinize bir günah yoktur. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah, yaptiginiz her şeyi görmektedir.

2:234 İçinizden ölenlerin, geriye bıraktıkları esleri, dört ay on gün (bekleyip) kendilerini gözetlerler. Sürelerini bitirince artık kendileri için uygun olanı yapmalarında size bir günah yoktur. Allah yaptıklarınızı haber alır.

2:235 Böyle (iddetini bekleyen) kadınlara evlenme isteğinizi üstü kapalı biçimde bildirmenizden, yahut içinizde tutmanızdan dolayı size bir günah yoktur. (Çünkü) Allah, sizin onları anacağınızı bilmektedir. Sakin (kapalı evlenme teklifi sırasında), iyi sözsöylemeniz dışında, onlarla bir gizli(bulusma)ya sözleşmeyin ve farz olan bekleme süresi dolmadan nikah bağını bağlamaya kalkmayın ve bilin ki, Allah içinizden geçeni bilir. O'ndan sakinin ve yine bilin ki, Allah bağışlayandır, halimdir (ceza vermekte aceleci değildir).

2:236 Henüz dokunmadan, ya da mehir kesmeden kadınları bosarsanız size bir günah yoktur. Ancak onları faydalandırın (bir miktar bir şey verin). Eli geniş olan, kendi gücü nisbetinde, eli dar olan da kendi kaderince güzel bir şekilde faydalandırmalı(herkesgücü ölçüsünde bir şey vermeli)dir. Bu, iyilik edenlerin üzerine bir borçtur.

2:237 Bir mehir kestiginiz takdirde, henüz dokunmadan onları bosamısanız, kestiginizin yarısını (verin). Ancak kadınlar vazgeçer, yahut nikah bağı elinde bulunan (erkek) vazgeçerse başka. (Erkekler,) Sizin affetmeniz (müsamaha gösterip mehrin tümünü vermeniz) takvaya daha yakındır. Aranızda birbirinize iyilik etmeyi unutmayın. Süphesiz Allah, yaptıklarınızı görür.

2:238 Namazları ve orta namazı koruyun, gönülden bağlılık ve saygı ile Allah'ın huzuruna durun.

2:239 Eger (bir tehlikeden) korkarsanız, yaya, yahut binmis olarak kilin; güvene kavustüğünüz zaman, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'i anın.

2:240 İçinizden ölüp geriye esler bırakan(erkek)ler eslerinin, (evlerinden) çıkarılmadan bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyyet etsinler. Sayet kendileri çıkarılarsa, onların, kendileri hakkında uygun olanı yapmalarında sizin için bir günah yoktur. Allah daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:241 Bosanmış kadınların uygun olan geçimlerini sağlamak, (Allah'ın azabından) korunanlar üzerine bir borçtur.

2:242 Düşünesiniz diye Allah size ayetlerini böyle açıklamaktadır.

2:243 Su, binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara, "Ölün!" demisti de sonra kendilerini diriltmistti. Süphesiz Allah, insanlara karşı ikram sahibidir. Ama insanların çoğu sükretmezler.

2:244 Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah, isitendir, bilendir.

2:245 Kimdir o adam ki, Allah'a güzel bir borç versin de, Allah da ona kat kat fazlasıyla (verdiğini) ödesin! Allah (rizki) kısıyor da, açar da. Hep O'na döndürüleceksiniz.

2:246 Musa'dan sonra İsrail oğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Peygamberlerine: "Bize bir hükümdar gönder, (onun önderliğinde) Allah yolunda savaşalım." demislerdi. "Ya size savaş yazılınca

savasmazsanız?" dedi. Dediler: "Bizler neden Allah yolunda savasmayalım ki; oysa biz yurtlarımızdan ve oğullarımızın arasından çıkarılıp sürüldük?" Fakat kendilerine savaş yazılınca, içlerinden pek azı hariç, yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir.

2:247 Peygamberleri onlara dedi ki: "Allah Talut'u size hükümdar gönderdi."

Dediler ki: "O bizim üzerimize nasıl hükümdar olabilir? Biz hükümdarlığa ondan daha layıkız, ona bol mal da verilmemistir." Dedi: "Allah onu sizin üzerinize (hükümdar) seçti, onun bilgisini ve gücünü artırdı." Allah mülkünü dilediğine verir. Allah(in lutfu) genistir, (O, herseyi) bilendir.

2:248 Ve peygamberleri onlara dedi ki; "Onun hükümdarlığının alameti, içinde Rabbinizden bir huzur ve Musa ailesinin, Harun ailesinin geriye bıraktığından bir kalıntı bulunan, meleklerin tasidiği (Allah'in Ahid sandığı) Tabut'un size gelmesidir. Eger inanıyorsanız bunda sizin için (Talut'un hükümdarlığına) kesin bir alamet vardır."

2:249 Talut, askerleri(ni) yürütüp (ordugahtan) çıkarınca dedi ki: "Allah sizi bir ırmakla deneyecektir. Kim ondan içerse benden değildir. Ondaki (kana kana) tadmayıp sadece eliyle bir avuç alan bendendir." İçlerinden pek azı hariç, hepsi ondan içtiler. Nihayet Talut ve kendisiyle beraber inananlar, ırmagi geçince: "Bugün Talut'a ve askerlerine karşı bizim gücümüz yok." dediler. Allah'a kavusacaklarına kanaat getirenler ise: "Nice az bir topluluk var ki, Allah'in izniyle çok topluluğa galib gelmiştir. Allah, sabredenlerle beraberdir." dediler.

2:250 (Talut'un askerleri) Talut ve askerlerinin karşısına çıktıklarında söyle dediler: "Rabbimiz, üzerimize sabir dök! ayaklarımızı sağlam tut ve o kafir millete karşı bize yardım et!"

2:251 Derken, Allah'in izniyle onları bozdular, Davud Talut'u öldürdü; Allah ona (Davud'a) hükümdarlık ve hikmet verdi ve ona dilediğini öğretti. Eger Allah, insanların bir kısmıyla diğerlerini savmasaydı, dünya bozulurdu. Fakat Allah, bütün alemlere karşı lutf sahibidir.

2:252 Bunlar, Allah'in ayetleridir; bunları sana gerçek ile okuyoruz (bunlarla sana gerçekleri açıklıyoruz). Elbette sen gönderilen elçilerdensin.

2:253 İşte o elçilerden kimini kiminden üstün kıldık. Allah onlardan kimine konustu, kimini de derecelerle yükseltti. Meryem oğlu İsa'ya da açık deliller verdik ve onu Ruh'ül-Kudüs ile destekledik. Allah dileseydi onların arkasından gelen milletler, kendilerine açık deliller gelmiş olduktan sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat anlaşmazlığa düştüler, onlardan kimi inandı, kimi de inkar etti. Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapar.

2:254 Ey inananlar, ne alisverisin, ne dostlugun ve ne de sefaatin olmadığı gün gelmezden önce, size verdiğimiz rızaktan (Allah için) harcayın. Kafirler, zalimlerin ta kendileridir.

2:255 Allah, ki O'ndan başka tanrı yoktur, daima diri ve yaratıklarını koruyup yöneticidir. Kendisini ne bir uyuklama, ne de uyku tutmaz. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. O'nun izni olmadan kendisinin katında kim sefaat edebilir? Onların önlerinde ve arkalarında olanı bilir. O'nun

ilminden, ancak kendisinin dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. O'nun Kürsüsü, gökleri ve yeri kaplamıştır (O yüce padisah, göklere, yere, bütün kainata hükmetmektedir). Onları koru(yup gözet)mek, kendisine ağır gelmez. O yücedir, büyüktür.

2:256 Dinde zorlama yoktur. Doğruluk, sapıklıktan seçilip belli olmuştur. Kim tagut (seytan)'i inkar edip Allah'a inanırsa, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapmıştır. Allah isitendir, bilendir.

2:257 Allah, inananların dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kafirlerin dostları da taguttur. (O da) onları aydınlıktan karanlıklara çıkarır. Onlar ateş halkidir, orada ebedi kalacaklardır.

2:258 Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye (simararak) Rabbi hakkında İbrahim'le tartıştı görmedin mi? İbrahim: "Benim Rabbim O'dur ki yasatır, öldürür" demisti. "Ben de yasatır, öldürürüm" dedi.

İbrahim: "Allah, güneşi doğudan getirir, sen de onu batıdan getir!" deyince inkar eden o adam sasırıp kaldı. Allah, zalim toplumu doğru yola iletmez.

2:259 Yahut su kimse gibisini (görmedin mi) ki, duvarları, çatıları üstüne yığılmış (alt üst olmuş) ıssız bir kasabaya uğramıştı;

"Allah, bunu böyle öldükten sonra nasıl diriltecek?" demisti. Allah da kendisini yüz sene öldürüp sonra diriltti. "Ne kadar kaldın?" dedi. "Bir gün, ya da bir günün birazı kadar kaldım" dedi. (Allah) "Hayır, dedi, yüz yıl kaldın. Yiyecek ve içeceğine bak, bozulmamış. Eşine bak, seni insanlar için bir ibret kılalım diye (böyle yaptık). Kemiklere bak, nasıl onları birbirini üstüne koyuyor, sonra onlara et giydiriyoruz!" Bu işler ona açıkça belli olunca: "Allah'ın herşeye kadir olduğunu biliyorum." dedi.

2:260 İbrahim de bir zaman: "Rabbim, ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!" demisti. (Allah); "İnanmadın mı?" dedi, (İbrahim): "Hayır (inandım), fakat kalbim kuvvet bulsun diye (görmek istiyorum) dedi. "O halde kullardan dördünü tut, onları kendine çek (kendine alıştır), sonra her dağın başına onlardan bir parça koy. Sonra onları kendine çağır; kosarak sana gelecekler. Bil ki, Allah daima üstün, hüküm ve hikmet sahibidir" dedi.

2:261 Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, her başında yüz dane olmak üzere yedi başak veren bir danenin durumu gibidir. Allah dilediğine kat kat verir. Allah(in lutfu) genistir, (O) bilendir.

2:262 Mallarını Allah yolunda verip de sonra verdiklerinin ardından başa kakmayan ve eziyet etmeyenlerin, Rableri katında ödülleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeceklerdir.

2:263 Güzel bir söz (söylemek) ve affetmek, pesinden eziyet gelen sadakadan iyidir. Allah, zengindir, halimdir.

2:264 Ey inananlar, insanlara gösteriş için malını verip Allah'a ve ahiret gününe inanan adam gibi, başa kakmak ve eziyet etmekle sadakalarınızı bosa çıkarmayın. Öylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan su kayaya benzer ki, bir sagnak indi de (üstündeki toprağı silip süpürerek) onu sert bir tas halinde bıraktı. (Böyleleri), kazandıklarından bir şey elde edemezler. Allah, kafir toplumu doğru yola iletmez.

2:265 Allah'in rizasini kazanmak ve ruhlarindaki(ima)ni köklestirmek için mallarini harcayanlarin durumu da tepe üzerinde bulunan bir bahçeye benzer ki, bol yagmur degince ürününü iki kat verdi. Yagmur degmeseydi bile çisinti olurdu. Allah yaptiklarinizi görmektedir.

2:266 Biriniz ister mi ki, kendisinin altindan irmaklar akan, içinde her çeşit meyvasi bulunan, hurmalardan ve üzümlerden olusmus bir bahçesi olsun; kendisinin üstüne tam ihtiyarligin çöktüğü, aciz çocuklarinin da bulunduğu bir sirada birden atesli bir kasirga gelsin de bahçeyi yakip kül etsin? Allah, düşünesiniz diye size ayetleri böyle açıklıyor.

2:267 Ey inananlar, kazandiklarinizin ve yerden sizin için çıkardigimiz ni'metlerin iyilerinden (Allah için) verin, kendiniz (utandiginizdan ve igrendiginizden dolayi) göz yummadan alamayacaginiz kötü seyleri sadaka vermeye kalkmayin. Bilin ki Allah zengindir, övülmüştür.

2:268 Seytan sizi fakirlikle korkutur, (fakir düseceginizi söyleyerek sadaka vermekten geri kalmanizi ister) ve size çirkin seyleri yapmayi emreder. Allah ise size kendi tarafindan bagislama ve lutuf va'adediyor. Süphesiz Allah(in lutfu) genistir, (O) bilendir.

2:269 Hikmeti diledigine verir. Hikmet verilen kimseye çok hayir verilmistir. Bunu ancak sagduyu sahipleri düşünüp anlar(lar).

2:270 (Allah için) yaptiginiz her harcamayi yahut adadiginiz her adagi Allah bilir. Zalimlerin yardimcisi yoktur.

2:271 Sadakalari açıktan verirseniz ne güzel! Eger onlari gizleyerek fakirlere verirseniz bu, sizin için daha iyidir ve sizin günahlarinizdan bir kismini kapatir. Allah yaptiklarinizi duyar.

2:272 (Ey Muhammed) Onlari yola iletmek sana düsmez, diledigini dogru yola ileten Allah'tir. Verdiginiz her hayir, kendiniz içindir. Çünkü yalnız Allah'in rizasini kazanmak için veriyorsunuz. Verdiginiz her hayir, size tastamam verilir ve hiç hakkiniz yenmez.

2:273 (Sadakalar) su fakirlere mahsustur ki, Allah yolunda kapanip kalmislardir. Yeryüzünde gezip dolasamazlar. Bilmeyen, utangaçliklarindan dolayi onlari zengin sanir. Onlari simalarindan (yüzlerinden) tanirsin. Yüzsüzlük edip insanlardan istemezler. Yaptiginiz her hayri Allah bilir.

2:274 Mallarini gece gündüz, gizli ve açık Allah yolunda verenlerin ödülü Rableri yanindadir. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

2:275 Riba yiyenler, ancak seytanin dokunup çarptigi kimsenin kalktigi gibi kalkarlar. Bu, onların: "Alisveris de riba gibidir." demelerinden ötürüdür. Oysa Allah, alis-verisi helal, ribayi haram kilmistir.

Kime Rabbi'nden bir öğüt gelir de (o öğüte uyarakribadan) vazgeçerse, geçmiste olan kendisininindir ve isi de Allah'a kalmistir. (Allah onu affeder). Kim tekrar (ribaya) dönerse onlar ates halkidir, orada ebedi kalacaklardır.

2:276 Allah, ribayi mahveder, sadakalari artirir. Allah, hiçbir günahkar nankörü sevmez.

2:277 Onlar ki, inandilar, güzel isler yaptilar, namazi kildilar, zekati verdiler; iste onların ödülleri, Rableri yanındadır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

2:278 Ey inananlar, Allah'tan korkun, eğer inaniyorsanız ribadan (henüz alınmayıp) geri kalan kısmı bırakın (almayın).

2:279 Eğer böyle yapmazsanız, Allah ve Elçisiyle savaşa girdiğinizi bilin. Tevbe ederseniz, ana maliniz sizindir. Ne haksızlık ederseniz, ne de haksızlığa uğratılırsınız.

2:280 Eğer (borçlu) darlık içinde ise, bir kolaylığa çıkıncaya kadar beklemek (lazimdir). Eğer bilerseniz (verdiğiniz borcu, eli darda olan borçluya) sadaka olarak bağışlamanız sizin için daha hayırlıdır.

2:281 Su günden sakının ki, o gün Allah'a döndürüleceksiniz, sonra herkese kazandığı tastamam verilecek ve onlara haksızlık edilmeyecektir.

2:282 Ey inananlar, belirli bir süreye kadar birbirinize borç verdiğiniz zaman onu yazın. Aranızda bir yazıcı, adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, yazsın; borçlu olan da yazdırsın, Rabbi olan Allah'tan korksun, borcundan hiçbir şeyi eksik etmesin. Eğer borçlu olan kimse akli ermez, yahut zayıf, ya da kendisi yazdıramayacak durumda ise velisi onu adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki kişiyi de şahid tutun. Eğer iki erkek yoksa razı olduğunuz şahidlerden bir erkek, iki kadın (şahidlik etsin). Ta ki kadınlardan biri sasırırsa diğeri ona hatırlatsın. Şahidler çağrıldıkları zaman (gelmekten) kaçınmasınlar. Az olsun, çok olsun, onu süresine kadar yazmaktan üsenmeyin. Bu, Allah katında daha adaletli, şahidlik için daha sağlam, kuskulanmamanız için daha elverişlidir. Yalnız aranızda hemen alıp vereceğiniz pesin ticaret olursa onu yazmamanızdan ötürü üzerinize bir günah yoktur. Alışveriş yaptığınız zaman da şahid tutun. Yazana da, şahide de asla zarar verilmesin. Eğer (bir zarar) yaparsanız, bu kendinize kötülük olur. Allah'tan korkun, Allah size öğretiyor. Allah her şeyi bilir.

2:283 Ve eğer seferde olur da yazacak birini bulamazsanız, alınan rehinler (yeter). Birbirinize güvenirseniz, kendisine güvenilen kimse emanetini ödesin, Rabbi olan Allah'tan korksun. Şahidliği gizlemeyin, onu gizleyenin kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilir.

2:284 Göklerdekilerin ve yerdekilerin hepsi Allah'ındır. İçlerinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi onunla hesaba çeker; dilediğini bağışlar, dilediğine azabeder. Allah, her şeye kadirdir.

2:285 Elçi, Rabbinden, kendisine indirilene inandı, mü'minler de. Hepsi Allah'a, meleklerine, Kitaplarına ve peygamberlerine inandı. "O'nun elçilerinden hiçbirini diğerdinden ayırdetmeyiz" (dediler). Ve dediler ki: "İsittik, ita'at ettik! Rabbimiz, (bizi) bağışlamani dileriz.

Dönüş(ümüz) sanadır!"

2:286 Allah, kimseye gücünün üstünde bir şey teklif etmez. Herkesin kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır.

"Rabbimiz, unuttur, ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme! Rabbimiz, bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme! Bizi affet, bizi bağışla, bize

aci! Sen bizim mevlamız(sahibimiz, efendimiz)sin! kafirler toplumuna karsi bize yardım eyle!"

Sura 3: Aal-i-Imran

3:1 Elif lam mim.

3:2 Allah ki, O'ndan baska tanri yoktur, daima diri ve (yaratiklarini) koruyup yöneticidir.

3:3 Sana Kitabi gerçek ile ve kendinden öncekini dogrulatoryici olarak indirdi, Tevrat ve Incil'i de indirmisti.

3:4 Daha önce, insanlara yol gösterici olarak, Furkan(dogruyu ve egriyi birbirinden ayirdeden Kitap)ı da indirdi, Muhakkak ki Allah'in ayetlerini tanımayanlar için çetin bir azab vardır. Allah daima üstündür ve öc alandır.

3:5 Ne yerde, ne de gökte hiçbir sey Allah'a gizli kalmaz.

3:6 Rahimlerde sizi diledigi gibi sekillendiren O'dur. O'ndan baska tanri yoktur. O azizdir, hüküm ve hikmet sahibidir.

3:7 Kitabi sana O indirdi. Onun bazi ayetleri muhkemdir (ki) onlar Kitabın anasidir. Digerleri de mütesabih(birbirine benzeyen, sonucu tam bilinmeyen)dir. Kalblerinde egrilik olanlar, fitne çıkarmak, uyardigi sonuca ugra(yip belalarını bul)mak için onun mütesabih ayetlerinin ardına düşerler. Oysa onun te'vili(uyardigi sonucun ne zaman gerçekleşecegi)ni Allah'tan baska kimse bilmez. Ilimde ileri gidenler: "Ona inandik, hepsi Rabbimiz katındandır" derler. Sagduyu sahiplerinden baskasi düşünüp öğüt almaz.

3:8 (Onlar derler ki): "Rabbimiz, bizi dogru yola iletikten sonra kalblerimizi egriltme, bize katından bir rahmet ver, kuskusuz sen çok bagis yapansin."

3:9 Rabbimiz, sen mutlaka insanlari, asla şüphe olmayan bir günde toplayacaksın. Allah sözünden dönmez.

3:10 Inkar edenler var ya, ne mallari, ne de çocuklari onlara, Allah'a karsi hiçbir yarar sağlamaz. Onlar atesin yakitidirlar;

3:11 Fir'avn ailesinin ve onlardan öncekilerin durumu gibi. Onlar da ayetlerimizi yalanladilar. Allah da onlari günahlariyla yakaladi. Allah'in cezasi çetindir.

3:12 Inkar edenlere söyle: "Yenileceksiniz ve cehenneme sürüleceksiniz. Orasi ne kötü bir dösektir!"

3:13 Karsilasan su iki toplulukta sizin için bir ibret vardır: Bir topluluk Allah yolunda çarpisiyordu, öteki de nankördü, onlari, gözleriyle kendilerinin iki kati görüyorlardı. Allah diledigini yardimiyle destekler. Elbette (bunda) gözleri olanlar için bir ibret vardı.

3:14 Kadınlardan, ogullardan, kantarlarca yigilmis altin ve gümüsten, salma atlardan, davarlardan ve ekinlerden gelen zevklere asiri düskünlük, insanlara süslü (cazip) gösterildi. Bunlar, sadece dünya hayatinin geçimidir. Asil varilacak güzel yer, Allah'in yanındadır.

3:15 De ki: "Bunlardan daha iyisini size söyleyeyim mi? Korunanlar için Rableri katında altlarından ırmaklar akan, içinde sürekli kalacakları

cennetler, tertemiz esler ve Allah'in rizasi vardır." Allah, kulları görür:

3:16 Rabbimiz, biz inandık, bizim günahlarımızı bağışla, bizi ates azabından koru! diyenleri,

3:17 Sabredenleri, doğru olanları, huzurunda gönülden boyun büküp divan duranları, Allah için (mal) harcayanları ve şehirlerde istigfar edenleri (Allah'tan bağışlanmalarını dileyenleri Allah) görmektedir.

3:18 Allah, kendisinden başka tanrı olmadığına şahiddir. Melekler ve ilim sahipleri de adaletle şahiddir (ki O'ndan başka tanrı yoktur. O), azizdir, hakimdir.

3:19 Allah katında din, İslam'dır. Kitap verilmiş olanlar, kendilerine ilim geldikten sonra sadece aralarındaki asirlik yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'in ayetlerini inkar ederse, bilsin ki Allah, hesabi çabuk görendir.

3:20 Seninle tartışmaya girişirlerse, de ki: "Ben de özümü Allah'a teslim ettim bana uyanlar da." Kendilerine Kitap verilenlere ve ümmilere de ki: "Siz de İslam oldunuz mu?" Eğer İslam olurlarsa doğru yolu bulmuşlardır. Yok eğer dönerlerse, sana düşen, sadece duyurmaktır. Allah kulları(nin yaptıklarını) görmektedir.

3:21 Allah'in ayetlerini inkar edenler, haksiz yere peygamberleri öldürenler, insanlar arasında adaleti emredenleri öldürenler (var ya), onlara, acı bir azabi müjdele!

3:22 Onların yaptıkları, dünyada da, ahirette de bosa çıkmıştır ve onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

3:23 Baksana Kitaptan kendilerine bir pay verilmiş olanlar, aralarında hüküm versin diye Allah'in Kitabına çağırılıyorlar da sonra onlardan bir topluluk yüz çevirerek dönüyorlar.

3:24 Bu hareketleri, onların: "Bize, ates sayılı birkaç günden başka dokunmayacak." demelerinden ileri gelmektedir. Uydurdukları şeyler, onları dinlerinde yanıltmıştır...

3:25 Peki, ya kendilerini, hiç şüphe olmayan bir gün için topladığımız ve herkesin kazandığı, kendisine tastamam verilip hiç kimseye haksizlik edilmediği zaman (durumları) nasıl (olacak)?

3:26 De ki: "Allah'im, (ey) mülkün sahibi, sen dilediğine mülkü verirsin, dilediğinden mülkü alırsın; dilediğini yükseltirsin, dilediğini alçaltırsın. Hayır (mal), senin elindedir. Sen her şeye kadırsın!"

3:27 Geceyi gündüze sokarsın, gündüzü geceye sokarsın; ölüden diri çıkarırsın, diriden ölü çıkarırsın, dilediğini hesapsız rızıklandırırsın!

3:28 Mü'minler, inananları bırakıp, kafirleri dost edinmesin. Kim böyle yaparsa Allah ile bir dostluğu kalmaz. Ancak onlardan (gelebilecek tehlikeden) korunmanız başka. (Serilerinden korunmak için dost gözükebilirsiniz). Allah sizi kendisin(in emirlerine karşı gelmek)den sakindirir. (Sakin hükümlerine aykırı davranarak, düşmanlarını dost tutarak O'nun gazabına ugramayın. Çünkü) dönüş Allah'adır.

3:29 De ki: "Göğüslerinizde olanı gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir; göklerde ve yerde olanları da bilir. Allah her şeye

kadirdir.

3:30 O gün her nefis, yaptigi her hayri hazir bulacaktır; isledigi her kötülügü de. O kötülükle kendisi arasinda uzak bir mesafe bulunmasini ister. Allah sizi kendisin(in emirlerine karsi gelmek)den sakindiriyor. Allah, kullarina sefkatlidir.

3:31 De ki: "Eger Allah'i seviyorsaniz bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarinizi bagislasin. Allah bagislayandir, esirgeyendir."

3:32 De ki: "Allah'a ve Elçiye ita'at edin!" Eger dönerlerse muhakkak ki Allah, kafirleri sevmez.

3:33 Allah Adem'i, Nuh'u, Ibrahim ailesini ve Imran ailesini seçip alemlere üstün kildi.

3:34 (Bunlar) Birbirinden türeyen nesil(ler)dir. Allah isitendir, bilendir.

3:35 Imran'ın karisi demisti ki: "Rabbim, karnimda olani tam hür olarak sana adadim, benden kabul buyur; süphesiz sen isitensin, bilensin."

3:36 Onu dogurunca Allah onun ne dogurdugunu bilirken yine söyle söyledi: "Rabbim, onu kiz dogurdum, erkek, kiz gibi degildir. Ona Meryem adini verdim. Onu ve soyunu kovulmus seytanin serrinden sana ismarliyorum."

3:37 Rabbi onu güzel bir sekilde kabul buyurdu; onu güzel bir bitki gibi yetistirdi ve Zekeriyya da onun bakimini üstlendi. Zekeriyya, onun yanina, mihraba her girdiginde yaninda bir rizik bulurdu. "Ey Meryem, bu sana nereden?" derdi. (O da) "Bu, Allah katindan" derdi. "Allah, diledigine hesapsiz rizik verir."

3:38 Orada Zekeriyya, Rabbine du'a etmis: "Rabbim, demisti, bana katindan temiz bir nesil ver. Sen du'ayi isitensin!"

3:39 Zekeriyya, mabedde durmus namaz kilarken, melekler ona: "Allah sana, Allah'tan bir kelimeyi dogrulayici, efendi, nefesine hakim ve iyilerden bir peygamber olacak Yahya'yi müjdeler," diye ünlediler.

3:40 Dedi ki: "Rabbim, bana ihtiyarlik gelip çatmis, karim da kisirken benim nasil oglum olur?" (Allah): "Öyle (ama) Allah, diledigini yapar." dedi.

3:41 Rabbim, o halde bana (oglum olacagina dair) bir alamet ver! dedi. (Allah) buyurdu ki: "Senin alametin üç gün insanlarla isaretten baska türlü konusamamandir; Rabbini çok an, aksam sabah (O'nu) tesbih et!"

3:42 Melekler demisti ki: "Ey Meryem, Allah seni seçti, temizledi ve seni dünyaların kadinlarina üstün kildi."

3:43 Ey Meryem, Rabbine divan dur, secde et ve (O'nun huzurunda) egilenlerle beraber egil!

3:44 (Ey Muhammed) Bunlar sana vahyettigimiz, görünmez alemin haberlerindedir. Meryem'e hangisi kefil olacak diye (kur'a) oklarini atarlarken sen onların yaninda degildin; birbirleriyle çekistikleri zaman da sen yanlarında degildin.

3:45 Melekler demisti ki: "Ey Meryem, Allah seni, kendisinden bir kelime ile müjdeliyor: Adi Meryem oğlu İsa Mesih'dir; dünyada da, ahirette de yüzde (serefli) ve (Allah'a) yakin olanlardandir."

3:46 Besikte ve yetiskinlikte insanlara konusacak ve iyilerden olacaktır.

3:47 Dedi ki: "Rabbim, bana bir beser dokunmamisken benim nasil çocugum olur?" "Allah, böylece diledigini yaratir, dedi, bir sey(in olmasini)

istedi mi ona 'ol' der, o da oluverir."

3:48 Ona Kitabı, Hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek.

3:49 Onu İsrail ogullarina (söyle diyen) bir elçi yapacak: Ben size Rabbinizden bir mu'cize getirdim: Ben çamurdan kus seklinde bir sey yaratir, ona üflerim, Allah'in izniyle hemen kus oluverir; körü ve alacaliyi iyilestiririm; Allah'in izniyle ölüleri diriltirim; evlerinizde ne yeyip, ne biriktirdiginizi size haber veririm. Eger inanici iseniz elbette bunda sizin için bir ibret vardır."

3:50 (Ben), Benden önce gelen Tevrat'ı dogrulayici olarak ve size haram kilinan bazi seyleri size helal yapayim diye gönderildim. Size Rabbinizden bir mu'cize getirdim, Allah'tan korkun, bana ita'at edin!

3:51 Allah benim de Rabbin, sizin de Rabbinizdir; O'na kulluk edin, dogru yol budur.

3:52 İsa onlardan inkari sezince: "Allah yolunda kimler bana yardimci olacak?" dedi. Havariler: "Biz, Allah(yolun)un yardimcilariyiz; Allah'a inandik, sahid ol, biz müslümanlariz." dediler.

3:53 Rabbiniz, senin indirdigine inandik, elçiye uyduk; bizi sahidlerle beraber yaz!

3:54 Tuzak kurdular, Allah da onların tuzaklarına karsilik verdi; çünkü Allah, en iyi tuzak kurandır.

3:55 Allah demisti ki: "Ey İsa, ben senin canini alacagim, seni bana yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanlari kiyamet gününe kadar inkar edenlerin üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz bana olacaktır. Ayriliga düstüğünüz seyler hakkında aranizda ben hükmedeceğim."

3:56 İnkâr edenlere gelince, onlara dünyada da, ahirette de siddetle azabedeceğim, onların yardimcilari da olmayacaktır.

3:57 İnanip iyi seyler yapanlara da (Allah) mükafatlarını tam olarak verecektir. Allah zalimleri sevmez.

3:58 İste bu sana okudugumuz, o ayetlerden ve o hikmetli Zikir(Kitap)dandır.

3:59 Allah'a göre İsa'nin durumu, Adem'in durumu gibidir: Onu, topraktan yaratti, sonra ona "Ol!" dedi, artik olur...

3:60 (Bu,) Rabbinden gelen gerçektir. Öyle ise kuskulananlardan olma.

3:61 Kim sana gelen ilimden sonra seninle tartismaya kalkarsa, de ki: "Gelin ogullarimizi ve ogullarinizi, kadinlarimizi ve kadinlarinizi, kendimizi ve kendinizi çağiralim, sonra gönülden la'netle du'a edelim de, Allah'in la'netini yalancilarin üstüne atalım!"

3:62 İste (İsa hakkındaki) gerçek kissa (öykü) budur. Allah'tan baska tanri yoktur. Allah, elbette aziz (kesin galib), hüküm ve hikmet sahibidir.

3:63 Eger dönerlerse, muhakkak ki Allah, bozgunculari bilir.

3:64 De ki: "Ey Kitap ehli, bizim ve sizin aranizda esit olan bir kelimeye gelin: "Yalnız Allah'a tapalım. O'na hiçbirseyi ortak kosmayalım; birbirimizi Allah'tan baska tanrilar edinmeyelim." Eger yüz çevirirlerse; "Sahid olun, biz müslümanlariz!" deyin.

3:65 Ey Kitap ehli, neden İbrahim hakkında tartisiyorsunuz? Oysa Tevrat da, İncil de ondan sonra indirilmistir. Düşünmüyor musunuz?

3:66 Haydi siz, biraz bilginiz olan sey hakkında tartistiniz; ama hiç bilginiz olmayan sey hakkında neden tartisiyorsunuz? Allah bilir, siz bilmezsiniz.

3:67 Ibrahim ne yahudi, ne de hiristiyandi; dosdogru bir müslümandi. Müsriklerden de degildi.

3:68 Dogrusu, insanların Ibrahim'e en yakin olani, ona uyanlar, bu peygamber ve mü'minlerdir. Allah da mü'minlerin dostudur.

3:69 Kitap ehlinden bir grup istedi ki sizi saptirsınlar. Oysa sadece kendilerini saptiriyorlar; fakat farkında degiller.

3:70 Ey Kitap ehli, (gerçegi) gördüğünüz halde, niçin Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?

3:71 Ey Kitap ehli, niçin hakki batıla karistiriyor ve bile bile gerçegi gizliyorsunuz?

3:72 Kitap ehlinden bir grup dedi ki: "Inananlara indirilmis olana, günün önünde inanin, sonunda inkar edin; belki (size bakarak onlar da) dönerler;"

3:73 Sizin dininize uyandan baskasına güvenmeyin! (dediler.) De ki: "Hidayet Allah'ın hidayetidir. Birine, size verilenin benzerinin verilmesinden veya Rabbinizin huzurunda aleyhinize deliller getireceklerinden ötürü mü (böyle söylüyorsunuz)?, De ki: "Lutuf Allah'ın elindedir, onu diledigine verir, Allah(in lutfu) genistir, (O her seyi) bilendir.

3:74 Rahmetini diledigine has kılar. Allah, büyük lutuf ve ikram sahibidir.

3:75 Kitap ehlinden öylesi vardır ki, ona yüklerle emanet biraksan, onu sana öder. Onlardan öylesi de vardır ki, ona bir dinar versen, devamlı olarak basına dikilmeden onu sana ödemez. Onlar "Ümmilere karsi bize bir sorumluluk yoktur." dedikleri için böyle yapıyorlar ve Allah'a karsi bile yalan söylüyorlar.

3:76 Hayir, kim sözünü yerine getirir ve (günahtan) korunursa, süphesiz Allah da korunanları sever.

3:77 Fakat Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir paraya satanlar var ya, iste onların ahirette bir payı yoktur; Allah kiyamet günü onlara konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları yüceltmeyecektir. Onlar için acı bir azab vardır.

3:78 Onlardan bir grup var ki, Kitapta olmayan bir seyi, siz Kitaptan sanasınız diye dillerini Kitapla egip bükerek(sözlerini, Kitabın sözü imis gibi göstermek için kelimeleri dillerinde bükerek okur, onları, Kitabın sözlerine benzetmege çalışır)lar ve: "O, Allah katındandır." derler. Oysa o, Allah katından degildir. Bile bile Allah'a karsi yalan söylerler.

3:79 Hiçbir insana yakışmaz ki, Allah ona Kitap, hüküm (hikmet) ve peygamberlik versin de, sonra (o kalksin) insanlara: "Allah'i bırakıp bana kullar olun", desin; fakat: "Öğrettiginiz Kitap ve okudugunuz seyler gereginde Rabba halis kullar olun!" der.

3:80 Ve size: "Melekleri ve peygamberleri tanrılar edin!" diye de emretmez. Siz müslüman olduktan sonra, size inkari emreder mi?

3:81 Allah, peygamberlerden söyle söz almisti: "Bakin, size Kitap ve hikmet verdim; imdi yanınızda bulunan(Kitap)i dogrulayici bir peygamber geldiginde, ona mutlaka inanacak ve ona mutlaka yardım edeceksiniz! Bunu

Kabul ettiniz mi? Ve bu hususta ağır ahdimi üzerinize aldınız mi?"

demisti. "Kabul ettik!" dediler. "O halde tanik olun, ben de sizinle beraber tanik olanlardanim." dedi.

3:82 Artık kim bundan sonra dönerse, iste onlar fasiklardır.

3:83 Allah'ın dininden baskasını mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde olanların hepsi, ister istemez, O'na teslim olmuştur ve O'na döndürüleceklerdir.

3:84 De ki: "Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Ya'kub'a ve sibtlara (Ya'kub oğullarından türeyen kabilelere) indirilene; Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rableri tarafından verilene inandık; onlar arasında bir ayırım yapmayız, biz O'na teslim olanlarız."

3:85 Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki, (o din) ondan kabul edilmeyecek ve o, ahirette kaybedenlerden olacaktır.

3:86 İman ettikten, Resul'ün hak olduğunu gördükten ve kendilerine açık deliller geldikten sonra, inkar eden bir topluma Allah nasıl yol gösterir? Allah, zalim toplumu doğru yola iletmez.

3:87 İste onların cezası: Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların la'neti onların üzerindedir!

3:88 O(la'net)in içinde ebedi kalacaklardır. Onlardan azab hafifletilmeyecek ve onlara asla fırsat verilmeyecektir.

3:89 Ancak ondan sonra, tevbe edip uslananlar başka. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

3:90 Onlar ki, inandıktan sonra inkar ettiler, sonra inkarları arttı; onların tevbeleri kabul edilmeyecektir. Onlar sapıkların ta kendileridir.

3:91 İnkâr edip kafir olarak ölenler, dünya dolusu altın fidye vermiş olsa dahi hiçbirinden kabul edilmeyecektir. Onlar için acı bir azab vardır ve onların hiçbir yardımcıları yoktur!

3:92 Sevdiğiniz şeylerden (Allah için) harcamadıkça asla iyiliğe eremezsiniz. Ne harcarsanız Allah onu bilir.

3:93 Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in kendisine haram kıldığı şeyler dışında, İsrail oğullarına bütün yiyecekler helaldi. De ki: "Doğru iseniz, Tevrat'ı getirip okuyun."

3:94 Artık bundan sonra da kim Allah'a yalan uydurursa, iste onlar zalimlerdir.

3:95 De ki: "Allah doğru söyledi, öyle ise dosdoğru, Allah'i birleyici olarak İbrahim dinine uyun. O, ortak kosalardan değildi."

3:96 Doğrusu insanlara (ma'bed olarak) ilk kurulan ev, Mekke'de olandır. Alemlere uğur, bereket ve hidayet kaynağı olarak kurulmuştur.

3:97 Onda açık açık deliller, İbrahim'in Makamı vardır. Ona giren, güvene erer. Yoluna gücü yeten herkesin, o Ev'e gi(dip haccet)mesi, insanlar üzerinde Allah'ın bir hakkıdır. Kim nankörlük ederse şüphesiz Allah, bütün alemlerden zengindir.

3:98 De ki: "Ey Kitap ehli, Allah yaptıklarınıza tanik iken neden Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?"

3:99 De ki: "Ey Kitap ehli, gerçeğe tanik olduğunuz halde, niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeğe yeltenerek, inanmak isteyenleri Allah yolundan çevirmeğe çalışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."

- 3:100 Ey inananlar, Kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız imaninizden sonra, (onlar) sizi döndürüp kafir yaparlar.
- 3:101 Size Allah'ın ayetleri okunmakta ve O'nun Elçisi de aranızda iken nasıl inkar edersiniz? Kim Allah'a sarılırsa muhakkak ki o, doğru yola iletilmiştir.
- 3:102 Ey inananlar, Allah'tan, O'na yarasır biçimde korkun ve ancak müslümanlar olarak ölün.
- 3:103 Ve topluca Allah'ın ipine yapışın, ayrılmayın; Allah'ın size olan ni'metini hatırlayın: Hani siz birbirinize düşman idiniz, (Allah) kalblerinizi uzlastırdı. O'nun ni'metiyle kardeşler haline geldiniz. Siz atesten bir çukurun kenarında bulunuyordunuz, (Allah) sizi ondan kurtardı. Allah size ayetlerini böyle açıklıyor ki, yola gelesiniz.
- 3:104 İçinizden hayra çağırın, iyiliği emredip kötülükten men'eden bir topluluk olsun; iste onlar kurtulmuş erenlerdir.
- 3:105 Kendilerine açık deliller geldikten sonra bölünüp ihtilaf edenler gibi olmayın. İste onlar (evet) onlar için büyük bir azab vardır.
- 3:106 O gün bazı yüzler agarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri karararlara: "İnanmanızdan sonra inkar ettiniz ha? Öyle ise inkar etmenize karşılık azabı tadın!" (denilir).
- 3:107 Yüzleri agaranlar ise Allah'ın rahmeti içindedirler, orada sürekli kalacaklardır.
- 3:108 İste onlar Allah'ın ayetleridir. Onları sana gerçek ile okuyoruz. Allah, alemlere zulmetmek istemez.
- 3:109 Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Bütün işler Allah'a döndürülür.
- 3:110 Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmet oldunuz. İyiliği emreder, kötülükten men'edersiniz ve Allah'a inanırsınız. Eğer Kitap ehli, inanmış olsaydı, elbette kendileri için iyi olurdu. Onlardan inananlar da var, ama çokları yoldan çıkmışlardır.
- 3:111 Size eziyetten başka bir zarar veremezler. Sizinle savassalar bile, size arkalarını dönüp kaçarlar, sonra onlara yardım da edilmez.
- 3:112 Nerede olsalar, onlara alçaklık (damgasi) vurulmuştur (ezilmeğe mahkum durlar). Meger ki Allah'ın ahbine ve (inanan) insanların ahbine sığınmış olsunlar. Allah'ın gazabına uğradılar ve üzerlerine miskinlik damgasi vuruldu (yoksulluk içinde ezildiler). Böyle oldu, çünkü onlar Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar, haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı ve çünkü isyan etmişlerdi, haddi asıyorlardı.
- 3:113 Ama hepsi bir degildir. Kitap ehli içinde, gece saatlerinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanan bir topluluk da vardır.
- 3:114 Onlar, Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emreder, kötülükten men'ederler; hayır işlerine kosarlar. İste onlar iyilerdendir.
- 3:115 Yapacakları hiçbir iyilik inkar edilmeyecektir. Süphesiz Allah, (günahlardan) korunanları bilmektedir.
- 3:116 Nankörlere gelince, ne malları, ne de evladları onlara, Allah'a karşı hiçbir yarar sağlamayacaktır. Onlar ateş halkidir; onlar orada sürekli kalacaklardır.

3:117 Onların bu dünya hayatında harcadıkları malların durumu, nefislerine zulmeden bir topluluğun ekinine vurup onu mahveden dondurucu bir rüzgar(in tahribatin)a benzer. Allah onlara zulmetmedi; fakat onlar, kendi kendilerine zulmediyorlardı.

3:118 Ey inananlar, kendinizden baskasını kendinize dost edinmeyin; onlar sizi bozmaktan geri durmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isterler.

Onların ağızlarından öfke tasmaktadır. Göğüslerinde gizledikleri (kin) ise daha büyüktür. Düşünürseniz, size ayetleri açıkladık.

3:119 İşte, siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz, halbuki onlar sizi sevmezler. Kitabın hepsine inanırsınız. Onlar sizinle karsılaştıkları zaman "İnandık" derler. Ama kendi başlarına kaldıklarında, size karşı öfkeden parmak uçlarını isirirler. De ki: "Öfkenizden ölün! Şüphesiz Allah, göğüslerin özünü bilir."

3:120 Size bir iyilik dokunsa (Bu,) Onları tasalandırır; size bir kötülük dokunsa, ona sevinirler. Eğer sabreder, korunursanız, onların tuzagi size hiçbir zarar vermez. Şüphesiz Allah, onların yaptıklarını kusatmıştır.

3:121 Hani sen, erkenden aileden ayrılmıştın, (Uhud'da) mü'minleri savaş üslerine yerleştiriyoordun. Allah da isitendi, bilendi.

3:122 Sizden iki takım, korkup bozulmaya yüz tutmuştu. Halbuki Allah, kendilerinin dostu idi. İnananlar, Allah'a dayansınlar.

3:123 (Allah mü'minlere yardım eder). Nitekim Allah, zayıf durumda bulunduğunuz Bedir'de de size yardım etmişti. O halde Allah'tan korkun ki, şükredesiniz.

3:124 O zaman sen mü'minlere: "Rabbinizin, size, indirilmiş üç bin melek ile yardım etmesi, size yetmez mi?" diyordun.

3:125 Evet, sabreder, korunursanız; onlar hemen su dakikada üzerinize gelseler, Rabbiniz size nisanlı besbin melek ile yardım eder.

3:126 Allah bu(yardım va'di)ni sadece müjde olsun ve kalbleriniz bununla güven bulsun diye yaptı. Yardım, yalnız, daima galib, hüküm ve hikmet sahibi Allah katındadır.

3:127 İnkâr edenlerden bir kısmını kesin ve perisan etsin de umutsuz olarak dönüp gitsinler diye (size yardım eder).

3:128 O konuda senin yapacağın bir şey yoktur. Allah, ya tevbelerini kabul edip onları affeder, ya da zalim olduklarından dolayı onlara azab eder.

3:129 Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. (O), dilediğini bağışlar, dilediğine azabeder, Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

3:130 Ey inananlar, kat kat riba yemeyin, Allah'tan korkun ki, kurtulsa eresiniz.

3:131 Kafirler için hazırlanmış atesten sakinin!

3:132 Allah'a ve Elçiyeye ita'at edin ki, size merhamet edilsin.

3:133 Rabbinizden bir bağışlanmaya ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, korunanlar için hazırlanmış cennete kosun!

3:134 O(koruna)nlar bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, öfke(lerin)i yutkunurlar, insanları affederler. Allah da güzel davrananları sever.

3:135 Ve onlar bir kötülük yaptıkları, ya da nefislerine zulmettikleri

zaman, Allah'i hatırlayarak hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler; günahları da Allah'tan başka kim bağışlayabilir? Ve onlar, hatalarında bile bile, ısrar etmezler.

3:136 İste onların mükafatı Rableri tarafından bağışlanma ve altlarından ırmaklar akan, içinde sürekli kalacakları cennetlerdir.

Çalışanların ücreti ne güzeldir!

3:137 Sizden önce de yasalar uygulanmıştır. Yeryüzünde dolarsın da yalanlayıcıların sonunun nasıl olduğunu görün.

3:138 Bu, insanlara bir açıklama, korunanlara yol gösterme ve öğüttür.

3:139 Gevsemeyin, üzülmeyin, eğer inanıyorsanız, mutlaka siz üstün geleceksiniz.

3:140 Eger size bir yara dokunduysa, o topluluğa da benzeri bir yara dokunmuştu. O günler... onları biz insanlar arasında çevirip dururuz (kah bir kavme, kah ötekine galibiyet veririz; bazen bir topluma iyi veya kötü günler gösteririz, bazan ötekine). Allah inananları ortaya çıkarmak, sizden şehidler edinmek için (zamani kah lehinize, kah aleyhinize çevirmektedir). Allah, zalimleri sevmez.

3:141 Ve inananları iyice özleştirmek, kafirleri de mahvetmek için (günleri insanlar arasında böyle çevirmektedir).

3:142 Yoksa siz, Allah, içinizden cihad edenleri (sinayıp) bilmeden, sabredenleri (sinayıp) bilmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?

3:143 Andolsun ki, siz ölümle karşılaşmadan önce onu arzuluyordunuz. İste onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz.

3:144 Muhammed, sadece bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse siz ökçelerinizin üzerinde geriye mi döneceksiniz? Kim ökçesi üzerinde geriye dönerse, Allah'a hiçbir ziyan veremez. Allah, sükredenleri mükafatlandıracaktır.

3:145 Allah'ın izni olmadan hiçbir kişi ölmez. (Ölüm) Belirli bir süreye göre yazılmıştır. Kim dünya sevabını (menfaatini) isterse, kendisine ondan veririz; kim ahiret sevabını isterse, kendisine ondan veririz, sükredenleri mükafatlandıracağız.

3:146 Nice peygamber var ki, kendileriyle beraber birçok erenler çarpıştılar; Allah yolunda baslarında gelenlerden yılmadılar, zayıflık göstermediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.

3:147 Sadece söyle diyorlardı: "Rabbimiz, bizim günahlarımızı ve isimizde tasikinliğimizi bağışla, ayaklarımızı (yolunda) sağlam tut, kafir topluma karşı bize yardım eyle!"

3:148 Allah da onlara hem dünya karşılığını, hem ahiret karşılığının en güzelini verdi. Çünkü Allah, güzel davranışları sever.

3:149 Ey inananlar, eğer inkar edenlere ita'at ederseniz, sizi arkanıza (küfre) çevirirler, o zaman büsbütün kaybedersiniz.

3:150 Hayır, Mevlanız Allah'a (ita'at edin), yardımcıların en iyisi O'dur.

3:151 Allah'ın, kendilerine hiçbir güç (vermediği, haklarında hiçbir delil) indirmediği şeyleri, Allah'a ortak koştuklarından dolayı inkar edenlerin kalblerine korku salacaktır; gidecekleri yer de cehennemdir! Zalimlerin varacağı yer, ne kötüdür!

3:152 Kendi izniyle onlari öldürdüğünüz sürece Allah, size (yardim) va'dini dogruladi: Nihayet siz korktunuz, Allah size sevdiğiniz(galibiyet)i gösterdikten sonra (verilen) emir hakkında (birbirinizle) çekisip isyan ettiniz: Kiminiz dünyayi istiyordu, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra Allah sizi denemek için onlardan geri çevirdi (yenilgiye ugratti. Buna ragmen) sizi bagisladi. Allah mü'minlere karsi çok lutufkardir.

3:153 Elçi, aranızdan sizi çağırırken siz, boyuna uzaklasiyor, hiç kimseye dönüp bakmiyordunuz. Bundan dolayı Allah, size gam üstüne gam verdi ki ne elinizden gidene, ne de basiniza gelene üzülmeysiniz. Allah, yaptiklarinizi duymaktadır.

3:154 Sonra o üzüntünün ardından (Allah) size bir güven, bir kısmınızı bürüyen bir uyku indirdi; bir kısmınız da kendi canlarinin kaygisina düsmüstü. Allah'a karsi cahiliyye zanni gibi haksiz bir zanda bulunuyorlar: "Bu isten bize bir sey var mi?" diyorlardi. De ki: "Bütün is, Allah'a aittir." Onlar sana açıklayamadiklarini içlerinde gizliyorlar. Diyorlar ki: "Bu isten bize bir fayda olsaydi, burada öldürülmezdik." De ki: "Evlerinizde dahi olsaydiniz, yine üzerine öldürülme(si) yazilmis olanlar, mutlaka (vurulup) yatacaklari yeri boylardi. Allah göğüslerinizdekini denemek, kalblerinizdekini açığa çıkarmak için (bunlari basiniza getirdi)". Allah göğüslerin özünü bilir.

3:155 İki toplulugun karsilastigi gün, içinizden yüz çevirip gidenleri, yaptiklari bazi islerden dolayı seytan, (yoldan) kaydirmek istemisti. Ama yine de Allah, onlari affetti. Süphesiz Allah, çok bagislayandir, halimdir.

3:156 Ey inananlar, siz inkar edenler ve yeryüzünde sefere, ya da savasa çıkan gazi kardesleri için: "Eger bizim yanimizda olsalardi ölmezlerdi ve vurulmazlardi." diyenler gibi olmayin. Allah, onların bu düşünce ve sözlerini, kalblerinde dert yapar. Yasatan da, öldüren de Allahtir. Allah, yaptiklarinizi görmektedir.

3:157 Eger Allah yolunda öldürülür, ya da ölürseniz, Allah'in bagislamasi ve rahmeti, onların topladiklari(dünya mali)ndan daha hayirlidir.

3:158 Ölür veya öldürülürseniz, elbette Allah'a götürüleceksiniz!

3:159 Allah'in rahmeti sebebiyledir ki, sen onlara yumusak davrandin. Eger kaba, kati yürekli olsaydin, çevrenden dagilir, giderlerdi. Öyleyse onlar(in kusurlarin)dan geç, onlar için magfired dile. Isini onlara danis, karar verince de Allah'a dayan; çünkü Allah kendine dayanip güvenenleri sever.

3:160 Eger Allah size yardım ederse, artık sizi yenecek yoktur. Ve eger sizi yüz üstü bırakirsa, O'ndan sonra size kim yardım edebilir? Mü'minler, Allah'a dayansinlar.

3:161 Bir peygamberin asirmasi, hiyanet etmesi, olur sey degildir. Kim (emanete hiyanet eder), asirirsa kiyamet günü asirdigini boynuna yüklenip getirir. Sonra herkese kazandigi tastamam verilir, hiçbir haksizliga ugratilmazlar.

3:162 Hiç Allah'in rizasina uyan kimse; Allah'in hismina ugrayan, yeri

de cehennem olan adam gibi olur mu? Ne kötü sonuçtur orası!

3:163 O(insa)nlar, Allah katında derece derecedirler. Allah, onların yaptıklarını görmektedir.

3:164 Andolsun ki, Allah, mü'minlere büyük lutfu buldu: Zira daha önce açık bir sapıklık içinde bulunuyorlarken onlara, kendi içlerinden, kendilerine Allah'ın ayetlerini okuyan, kendilerini yücelten ve kendilerine Kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderdi.

3:165 Basınıza bir bela gelince -siz, onun iki katını onların başlarına getirmiş olduğunuz halde yine- Bu nereden basımıza geldi?" dediniz. De ki: "O (bela), kendinizdendir." Allah, herseye kadirdir.

3:166 İki topluluğun karşılaştığı gün, sizin başınıza gelen, ancak Allah'ın izniyle olmuştur ki (O), inananları bilsin (deneyip ortaya çıkarsın).

3:167 Ve iki yüzlülük edenleri bilsin (ortaya çıkarsın). Onlara: "Gelin, Allah yolunda savaşın, ya da savunun." dendiği halde: "Eğer savaş (olacağını) bilseydik, sizinle gelirdik." dediler. Onlar, o gün, imandan çok küfre yakın idiler. Ağzlarıyla, kalblerinde olmayani söylüyorlar. Halbuki Allah, içlerinde sakladıkları şeyi çok iyi bilmektedir.

3:168 (Savastan geri kalıp) Oturarak, kardeşleri için "Bizim sözümüzü tutsalardı, öldürülmezlerdi." diyenlere söyle: "Eğer doğru iseniz, kendinizden ölümü savınız!"

3:169 Allah yolunda öldürülenleri ölümlerine sanma; hayır, (onlar) diridirler, Rableri katında rızıklanmaktadırlar.

3:170 Allah'ın, keremiyle kendilerine verdiklerinden sevinçli olarak, arkalarından henüz kendilerine yetemeyenlere de korku olmadığına, onların da üzüntüye uğramayacaklarına sevinirler.

3:171 Allah'ın ni'metine, lutfuna ve Allah'ın mü'minlerin ecrini zayi etmeyeceğine sevinirler.

3:172 O(mü'mi)nlere ki yaralandıkları halde yine Allah'ın ve Elçinin çağrısına uydular; onlardan güzel davrananlar ve (günahlardan) korunanlar için pek büyük ecir vardır.

3:173 Onlar ki, halk kendilerine: "(Düşman) İnsanlar size karşı ordu toplamışlar, onlardan korkun!" deyince, (bu söz,) onların imanını artırdı. Ve: "Allah bize yeter, O, ne güzel vekildir." dediler.

3:174 Bundan dolayı Allah'tan bir ni'met ve bollukla geri döndüler, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadı. Ve Allah'ın rızasına uydular. Allah büyük lutfu sahibidir.

3:175 O şeytan sizi kendi dostlarından korkutuyor, eğer inanmış iseniz, onlardan korkmayın, benden korkun!

3:176 İnkara kusanlar seni üzmesin, onlar Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah onlara ahirette hiçbir nasip koymamak istiyor. Onlar için büyük bir azab vardır.

3:177 İman karşılığında inkarı satın alanlar, Allah'a hiçbir zarar vermezler. Onlar için acı bir azab vardır.

3:178 İnkâr edenler sanmasınlar ki, kendilerine süre vermemiz, kendileri için hayırlıdır. Biz onlara süre veriyoruz ki günahı artırsınlar. Onlar için alçaltıcı bir azab vardır.

3:179 Allah mü'minleri, (su) üzerinde bulduğunuz halde bırakacak değildir, temizi pisten ayıracaktır. Ve Allah sizi gaybe vakif kilacak değildir. Fakat Allah, elçilerinden dilediğini seçer (onu gaybe vakif kılar). O halde Allah'a ve elçilerine inanin; eger inanir ve (günahlardan) korunursanız sizin için büyük mükafat vardır.

3:180 Allah'ın kereminden kendilerine verdigine cimrilik edenler, onu kendileri için hayirli sanmasınlar. Hayir, o, kendileri için serlidir. Cimrilik ettikleri seyler, kiyamet günü boyunlarına dolandırılacaktır. Göklerin ve yerin mirasi Allah'ındir (bütün mülk O'na aittir ve O'na kalacaktır). Allah yaptıklarınızı haber alandır.

3:181 Allah: "Allah fakirdir, biz zenginiz." diyenlerin sözünü isitti. Onların dediklerini ve haksız yere peygamberleri öldürmelerini yazacağız ve: "Yangın azabını tadın!" diyeceğiz.

3:182 Bu, sizin ellerinizin yapıp öne sürdüğünün karşılığıdır. Allah, kullara asla zulmedici değildir.

3:183 Onlar: "Allah bize, and verdi ki, bize atesin yiyeceği bir kurban getirmediği hiçbir elçiye inanmayalım." dediler. De ki: "Size benden önce açık deliller ve bu dediginizi de getiren elçiler gelmişti. Eger doğru idiyseyiniz niçin onları öldürdünüz?"

3:184 Eger seni yalanladılarsa, senden önce açık deliller, hikmetli sahifeler ve aydınlatıcı Kitabı getiren peygamberler de yalanlanmadı.

3:185 Her can ölümü tadacaktır. Kiyamet günü ecirleriniz size eksiksiz verilecektir. Kim ki hemen atesin elinden çekilip kurtarılır da cennete sokulursa, iste o, kurtulmuş ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı zevkten başka bir şey değildir.

3:186 Mallarınız ve canlarınız hususunda deneneceksiniz; sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden ve ortak kosalardan çok incitici (sözler) duyacaksınız. Ama sabreder, korunursanız; iste bunlar, yapmaya değer işlerdendir.

3:187 Allah, kendilerine Kitap verilenlerden: "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, gizlemeyeceksiniz!" diye söz almıştı. Fakat onlar, verdikleri sözü sırtlarının ardına attılar ve karşılığında birkaç para aldılar. Ne kötü şey satın alıyorlar.

3:188 O ettiklerine sevinen, yapmadıkları şeylerle övülmeyi sevenlerin, azabdan kurtulacaklarını sanma. Onlar için acı bir azab vardır.

3:189 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındir. Allah herşeye kadirdir.

3:190 Göklerin ve yerin yaratılışında, gecenin ve gündüzün gidip gelisinde elbette sagduyu sahipleri için ibretler vardır.

3:191 Onlar ayakta, oturarak ve yanları üzerine yatarken Allah'i anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler: "Rabbimiz (derler), bunu boş yere yaratmadın, sen yücesin, bizi ates azabından koru!"

3:192 Rabbimiz, sen birini atese soktun mu, onu perisan etmişindir. zalimlerin yardımcıları yoktur.

3:193 Rabbimiz, biz, 'Rabbimize inanin' diye imana çağırان bir davetçi isittik, hemen inandık. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört, canımızı iyilerle beraber al (bizi ma'nada onlarla beraber eyle)!

3:194 Rabbimiz bize, elçilerine va'dettigini ver, kiyamet günü bizi rezil, perisan etme. Zira sen verdigin sözden caymazsin!

3:195 Rableri onlara karsilik verdi: "Ben, sizden erkek kadin, hiçbir çalisanin isini zayi etmeyecegim. Hep birbirinizdensiniz. Göç edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda iskence edilenler, vurusanlar ve öldürülenler... Elbette onların kötülüklerini örtecegim ve onlari, altlarından irmaklar akan cennetlere sokacagim. (Yaptiklarına), Allah katından bir karsilik olarak (onlara bu ni'metleri verecegim).

Karsilikların en güzeli Allah katındadır."

3:196 Inkar edenlerin, öyle sehirlerde gezip dolasmasi seni aldatmasin.

3:197 Bu, az bir geçimdir. Sonra gidecekleri yer, cehennemdir. Ne kötü bir yataktir orasi!

3:198 Fakat Rablerinden korkanlar için, altlarından irmaklar akan cennetler var. Orada ebedi kalacaklar, Allah tarafından agirlanacaklardır. Iyiler için Allah yanında bulunan ödülleri ise (dünya varligından) daha hayirlidir.

3:199 Kitap ehlerinden öyleleri var ki, Allah'a inanirlar, size indirilene ve kendilerine indirilene inanirlar; Allah'a karsi saygılıdır; Allah'ın ayetlerini birkaç paraya satmazlar. Onların da Rableri katında ödülleri vardır! Süphesiz Allah, hesabi çabuk görendir.

3:200 Ey inananlar, sabredin, direnin. Savasa hazirlikli, uyanik bulunun ve Allah'tan korkun ki, basariya eresiniz.

Sura 4: An-Nisa

4:1 Ey insanlar, sizi bir tek nefisten (nefes alan candan) yaratan ve ondan esini yaratip ikisinden birçok erkekler ve kadinlar üreten Rabbinizden korkun; adina birbirinizden dilekte bulundugunuz Allah'tan ve akrabalik(baglarini kirmak)tan sakinin. Süphe siz Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir.

4:2 Öksüzlere mallarini verin, temizi pis olanla degistirmeyin, onların mallarini sizin mallariniza katarak (helal, temiz malinizi kirletip) yemeyin; çünkü bu, büyük bir günahdir.

4:3 Sayet öksüz(kizlarla evlendiginiz takdirde on)lar hakkında adaleti yerine getiremeyeceginizden korkarsanız, size helal olan kadinlardan ikiser, üçer, dörder alın. O(kadi)nlar arasında da adalet yapamayacaginizdan korkarsanız bir tane alın; yahut ellerinizin altında bulunan(cariye)lerle yetinin. Cevr (ve haksizlik) etmemeniz için en uygun olan budur.

4:4 Kadinlara mehirlerini bir hak olarak (gönül hosluguyla) verin; eger kendi istekleriyle o mehrin bir kismini size bagislarlarsa, onu da afiyetle yeyin.

4:5 Allah'ın, sizin için geçim kaynagi yaptigi mallarinizi akli ermezlere vermeyin; o mallarla onlari besleyin, giydirin ve onlara güzel söz seyleyin.

4:6 Nikah çagina varincaya kadar öksüzleri deneyin, eger onlarda bir olgunluk görürseniz, mallarini kendilerine verin. Büyüsünler diye alikoyup israf ile tez elden onların mallarini yemege kalkmayin. Zengin

olan, çekinsin; yoksul olan da (malin muhafazası için gösterdiği çabaya ve ihtiyacına) uygun şekilde yesin. Onlara mallarını geri verdiğiniz zaman da yanlarında şahid bulundurun. Hesapçı olarak da Allah yeter (O, her yaptığınızı hesabetmektedir).

4:7 Ana babanın ve akrabasının geriye bıraktıklarından erkeklere pay vardır; ana babanın ve akrabasının geriye bıraktıklarından kadınlara da pay vardır. Gerek azından gerek çoğundan (hem erkeğe, hem de kadına) bir hisse ayrılmıştır.

4:8 (Miras düşmeyen) Akrabalar, öksüzler, yoksullar da (miras) taksim(in)de hazır bulunursa bir şeyler vererek onları da ondan riziklendirin (gönüllerini hoş edin) ve onlara güzel söz söyleyin.

4:9 Kendileri, geriye zayıf çocuklar bıraktıkları takdirde onların durumundan endişe edecek olanlar, (öksüzlerin hakkına dokunmaktan) çekinsinler. Allah'tan korksunlar ve doğru söz söylesinler.

4:10 Zulüm ile öksüzlerin mallarını yiyenler, karınlarına sadece ates koymaktadırlar ve çilgin bir atese gireceklerdir.

4:11 Allah size, çocuklarınız(in) alacağı miras hakkında, erkeğe kadının payının iki katını tavsiye eder. (Çocuklar) ikiden fazla kadın iseler, (ölenin geriye) bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer (çocuk) yalnız bir kadınsa (mirasın) yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, bıraktığı mirasta ana babasından her birinin altıda bir hissesi vardır. Eğer çocuğu yok da ana babası ona varis oluyorsa, anasına üçte bir düşer. Eğer kardeşleri varsa, anasının payı altıda birdir. (Bu hükümler, ölenin) Yapacağı vasiyetten, ya da borçundan sonradır. Babalarının ve oğullarından, hangisinin fayda bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. Bunlar, Allah'ın koyduğu haklardır. Şüphesiz Allah bilendir, hikmet sahibidir.

4:12 Eğer çocukları yoksa, eslerinizin yapacakları vasiyetten ve borçtan sonra bıraktıkları mirasın yarısı sizindir. Çocukları varsa, bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin de çocuğunuz yoksa, yapacağınız vasiyet ve borçtan sonra bıraktığınızın dörtte biri, onlarındır; çocuğunuz varsa bıraktığınızın sekizde biri onlarındır. Eğer miras bırakan erkek veya kadının evladı ve ana babası olmayıp bir erkek veya bir kızkardeşi varsa, her birine altıda bir düşer. Bundan fazla iseler, üçte bir ortaktırlar. (Bu taksim) Zarar verici olmayan vasiyet ve borçtan sonra (uygulanır). Bunlar, Allah'tan (size) vasiyettir. Allah bilendir, halimdir.

4:13 Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve Elçisine ita'at ederse Allah onu, altlarından ırmaklar akan, içinde sürekli kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük başarı budur.

4:14 Kim de Allah'a ve Elçisi'ne karşı gelir, O'nun sınırlarını asarsa, Allah onu, sürekli kalacağı atese sokar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır.

4:15 Kadınlarınızdan fuhus yapanlara karşı içinizden dört şahid getirin; eğer onlar şahidlik ederlerse, o kadınları ölüm alıncaya, ya da Allah onların yararına bir yol gösterinceye kadar evlerde tutun (dışarı çıkarmayın).

4:16 İçinizden iki kişi, fuhus yaparsa, onlara eziyet edin; eger tevbe eder, uslanırlarsa artık onlardan vazgeçin. Çünkü Allah, tevbeleri çok kabul edendir, çok esirgeyendir.

4:17 Allah'a göre, su kimselerin tevbesi makbuldür ki, cahillikle bir kötülük yapıp hemen ardından dönerler. İste Allah onların tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:18 Yoksa kötülükler yapıp yapıp da nihayet kendilerine ölüm gelip çatinca: "Ben şimdi tevbe ettim" diyenlere ve kafir olarak ölenlere tevbe (af) yoktur. Onlar için acı bir azab hazırlamışızdır!

4:19 Ey inananlar, kadınları miras yoluyla zorla almanız size helal değildir. Onlara verdiklerinizin bir kısmını alıp götürmek için onları sikistirmeyin. Sayet açık bir edepsizlik yaparlarsa baska. Onlarla iyi geçinin. Eger onlardan hoslanmazsanız, bilinki sizin hoslanmadığınız bir seye Allah çok hayır koymuş olabilir.

4:20 Bir esin yerine baska bir es almak istediğiniz takdirde, onlardan birine (evvelki esinize) kantarlarca mal vermiş olsanız dahi verdiginizden hiçbir şeyi geri almayın. İftira ederek ve açık günaha girerek verdiginizi alacak mısınız?

4:21 Nasıl alırsınız ki, birbirinize geçmiş (içli disli olmuş) idiniz ve onlar, sizden sağlam te'minat almışlardı.

4:22 Geçmiste olanlar hariç, artık babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin. Çünkü bu, edepsizliktir, (Allah'ın) hism(i)dir ve igrenç bir yoldur.

4:23 Size (sunlarla evlenmeniz) haram kilindi: Analarınız, kızlarınız, kızkardeleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, kardeş kızları, kızkardes kızları, sizi emziren analarınız, süt bacılarınız, karılarınızın anaları, birlestiğiniz karılarınızdan olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız -eger onlarla henüz birleşmemişsiniz, (kızlarını almaktan ötürü) üzerinize bir günah yoktur-kendi sulbünüzden gelen oğullarınızın karıları ve iki kızkardesi bir arada almanız. Ancak geçmiste olanlar hariç. Süphesiz Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

4:24 (Savasta tutsak olarak) ellerinize geçen(cariye)ler disında, evli kadınlar(la evlenmeniz) de haramdır. (İste bunlar) size Allah'ın yazdığı yasaklardır. Bunlardan ötesini, iffetli yaşamak, zina etmemek sartiyle mallarınızla istemeniz (evlenmeniz), size helal kilindi. O halde onlardan yararlanmanıza karşılık, kesilen ücretlerini bir hak olarak onlara verin. Hakkın kesiminden sonra karşılıklı anlaşma(k suretiyle kesilenden az veya çok vermeniz)de üzerinize bir günah yoktur. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:25 İçinizden inanmış hür kadınlarla evlenmeğe gücü yetmeyen kimse, elleriniz altında bulunan inanmış genç kızlarınız(olan cariyeleriniz)den alsın. Allah sizin imanınızı daha iyi bilir. Hepiniz birbirinizdensiniz (hepiniz aynı kökten gelmekte, aynı toplumun bireylerisiniz; insanlık bakımından aranızda bir fark yoktur). Öyle ise iffetli yaşamaları, zina etmemeleri ve gizli dost da tutmamaları sartiyle, sahiplerinin izniyle onlarla evlenin, ücretlerini (mehirlerini) de güzelce verin. Evlendikten

sonra bir fuhus yaparlarsa onlara, hür kadınlara yapılan iskencenin yarisi uygulanır. Bu (cariye ile evlenme), içinizden sakintiya düsmekten korkanlar içindir. Sabretmeniz ise sizin için daha iyidir. Allah bagislayandır, esirgeyendir.

4:26 Allah size (helal ve haram olani) açıklamak ve sizi, sizden öncekilerin yasalarına iletme ve günahlarınızı bagislamak istiyor. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:27 Allah, sizin tevbenizi kabul etmek istiyor; sehvetlerine uyanlar ise sizin büyük bir sapıklığa düşmenizi istiyorlar.

4:28 Allah sizden (agir teklifleri) hafifletmek istiyor. Çünkü insan zayıf yaratılmıştır.

4:29 Ey inananlar, mallarınızı aranızda batilla (dogru olmayan yollarla, haksız yere) yemeyin. Kendi rızanızla yaptığınız ticaret olursa baska. Canlarınızı da öldürmeyin. Dogrusu Allah, size karşı çok merhametlidir.

4:30 Kim düşmanlık ve zulüm ile bunu yaparsa (bilsin ki) onu cehenneme sokacağız. Bu, Allah'a kolaydır.

4:31 Eger size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi güzel bir yere sokarız.

4:32 Allah'ın sizi birbirinizden üstün kıldığı şeylere göz dikmeyin. Erkeklerle de kazandıklarından bir pay var, kadınlara da kazandıklarından bir pay var. Allah'tan, O'nun lutfunu isteyin. Kuskusuz Allah, her şeyi bilendir.

4:33 Ana babanın ve akrabasının biraktıklarından her birine varisler kıldık. yeminlerinizin bağladığı kimselere de hisselerini verin. Allah her şeyi görmektedir.

4:34 Allah, insanları birbirinden üstün kıldığı ve mallarından harca(yip kadınların geçimini sağla)dıkları için erkekler, kadınlar üzerinde yöneticidirler. Bundan dolayı iyi kadınlar ita'atkar olup, Allah'ın kendilerini korumasına karşılık (Allah'ın verdiği başarı ile) gizliyi korurlar (kocalarına asla ihanet etmezler). Hirçinlik, etmelerinden korktuğunuz kadınlara öğüt verin, yataklarda onlara sokulmayın, onları dövün. Eger size ita'at ederlerse artık onların aleyhine baska bir yol aramayın. Çünkü Allah yücedir, büyüktür.

4:35 Eger (kari-kocanın) aralarının açılmasından endişe duyarsanız, erkeğin ailesinden bir hakem ve kadının ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar uzlaştırmak isterlerse, Allah onların arasını bulur. Çünkü Allah (her şeyi) bilendir, haber alandır.

4:36 Allah'a kulluk edin, O'na hiçbir şeyi ortak kosmayın, ana babaya, akrabaya, öksüzlere, yoksullara, yakın komsuya, uzak komsuya, yan(iniz)daki arkadaşına, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlara iyilik edin. Allah, kurumlu, böbürlenmiş insanları sevmez.

4:37 Bunlar öyle insanlardır ki, cimrilik ederler ve insanlara da cimrilik emrederler, Allah'ın bol hazinesinden kendilerine verdiğini gizlerler. (Biz de) o nankörlere alçaltıcı bir azab hazırlamışızdır.

4:38 Bunlar mallarını insanlara gösteriş için verirler, Allah'a, ve ahiret gününe inanmazlar. Kimin arkadaşı şeytan ise, o(nun) ne kötü bir

arkadas(i var)dir!

4:39 Onlara ne olurdu sanki Allah'a ve ahiret gününe inansalardi ve Allah'in kendilerine verdigi rizikten Allah yolunda harcasalardi! Allah onlari biliyordu.

4:40 Allah zerre kadar haksizlik etmez, zerre miktarı bir iyilik olsa onu kat kat yapar ve kendi katından da büyük bir mükafat verir.

4:41 Her ümmetten (inanç ve davranislarinin dogru olup olmadigina taniklik edecek) bir sahid, seni de bunlara sahid getirdigimiz zaman (halleri) nice olur?

4:42 Nankörlük edip, (Allah'in) Elçi(sin)e karsi gelenler, o gün yerin dibine geçirilmeyi isterler ve Allah'tan hiçbir söz gizleyemezler.

4:43 Ey inananlar, sarhosken namaza yaklasmayin ki ne dediginizi bilesiniz. Yoldan geçici olmanız disinda, cünüp iken de yikanincaya kadar (namaza yaklasmayin). Eger hasta, yahut yolculukta iseniz, yahut biriniz tuvaletten gelmisse, yahut da kadınlara dokunmussanız (bu durumlarda) su bulamadiginiz takdirde temiz topraga teyemmüm edin: (Topragi) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Süphesiz Allah, çok affeden, çok bağışlayandır.

4:44 Su kendilerine Kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? (Baksana onlar,) sapıklığı satın alıyorlar, istiyorlar ki, siz de yolu sapıtasınız.

4:45 Allah sizin düşmanlarınızı daha iyi bilir. Dost olarak Allah yeter, yardımcı olarak da Allah yeter.

4:46 Yahudilerden öyleleri var ki, kelimeleri yerlerinden kaydırıyorlar. Dillerini eğip bükerek ve dini taslayarak: "İsittik ve isyan ettik", "dinle, dinlemez olası" ve: "ra'ına" diyorlar. Eger onlar: "İsittik ve ita'at ettik", "Dinle ve bize bak!" deselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Fakat Allah, inkarlarından dolayı onları la'netlemiştir, pek az inanırlar.

4:47 Ey Kitap verilenler, biz bazı yüzleri, silip arkalarına döndürmeden, ya da Cumartesi adamlarını la'netlediğimiz gibi onları da la'netlemeden önce, yanınızdakini doğrulayıcı olarak indirdiğimiz(Kur'an)a inanin. Allah'in buyruğu yapılır.

4:48 Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz, bundan baskasını diledigine bağışlar. Allah'a ortak koşan da gerçekten büyük bir günah işlemiştir.

4:49 Su kendilerini övüp yüceltenleri görmedin mi? Hayır, ancak Allah diledigini yüceltir, onlara kil kadar zulmedilmez.

4:50 Bak nasıl Allah'a yalan uyduruyorlar. Apaçık bir günah olarak bu (onlara) yeter.

4:51 Kendilerine Kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? (Baksana onlar) cibt ve tagut'a inanıyorlar ve inkar edenler için: "Bunlar, inananlardan daha doğru yoldadır" diyorlar.

4:52 İşte onlar, Allah'in la'netlediği insanlardır. Allah, kimi la'netlerse artık onun için hiçbir yardımcı bulamazsin.

4:53 Yoksa onların mülkten bir payı mı var? Öyle olsaydı insanlara bir çekirdek zerresi bile vermezlerdi.

4:54 Yoksa Allah'in, lutfundan insanlara verdiği (vahiyler) yüzünden onları kiskaniyorlar mı? Oysa biz İbrahim soyuna da Kitabı ve hikmeti vermiş ve onlara büyük bir mülk vermistik.

4:55 Onlardan kimi O(Hak Kitabı)na inandı, kimi de ondan yüz çevirdi. Öylesine de çilgin alevli cehennem yetti.

4:56 O ayetlerimizi inkar edenleri yakında bir ateşe sokacağız, derileri pistikçe azabi tadsınlar diye onlara başka deriler vereceğiz! Süphesiz Allah daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:57 İnanıp iyi işler yapanları da altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Orada sürekli kalacaklardır. Orada kendilerine tertemiz esler de vardır ve onları (hiç güneş sızmayan) essiz bir gölgeye sokacağız.

4:58 Allah, size emanetleri ehline vermenizi, insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size böylece ne güzel öğüt veriyor. Doğrusu, Allah isiten, görendir.

4:59 Ey inananlar, Allah'a ita'at edin, Elçiye ve sizden olan buyruk sahibine ita'at edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz; -Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız -onu Allah'a ve Elçiye götürün. Bu, daha iyidir ve sonuç bakımından da daha güzeldir.

4:60 Sunları görmedin mi, kendilerinin, sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını sanıyorlar da hakem olarak taguta (o azgın seytana) başvurmak istiyorlar! Oysa kendilerine onu inkar etmeleri emredilmisti. Seytan da onları iyice saptırmak istiyor.

4:61 Kendilerine: "Allah'ın indirdiğine ve Elçiye gelin!" denince, o ikiyüzlülerin, senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün.

4:62 Ya nasıl, elleriyle yaptıkları (kötülükler) yüzünden başlarına bir felaket gelince, hemen sana gelirler: "Biz sadece iyilik etmek ve uzlaştırmak istedik." diye Allah'a yemin ederler?

4:63 Allah onların kalblerinde olanı bilir. Onlara aldırma, onlara öğüt ver ve onların içlerine işleyecek güzel söz söyle!

4:64 Biz hiçbir elçiyi, Allah'ın izniyle ita'at edilmekten başka bir amaçla göndermedik. Eğer onlar, kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler, Allah'tan, günahlarını bağışlamasını isteseler ve Elçi de onların bağışlanmasını dileseydi, elbette Allah'i affedici, merhametli bulurlardı.

4:65 Hayır, Rabin hakkı için onlar aralarında çıkan çekismeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da senin verdığın hükme, içlerinde bir burukluk duymadan tam anlamıyla teslim olmadıkça inanmış olmazlar.

4:66 Eğer onlara: "Kendinizi öldürün, ya da yurtlarınızdan çıkın!" diye yazmış olsaydık, içlerinden pek azı hariç, bunu yapmazlardı. Ama kendilerine öğütlenenini yapsalardı, elbette kendileri için daha iyi ve daha sağlam olurdu.

4:67 O zaman kendilerine katımızdan büyük mükafat verirdik.

4:68 Ve onları doğru bir yola ilettik.

4:69 Kim Allah'a ve Elçi'ye ita'at ederse iste onlar, Allah'ın ni'met verdiği peygamberler, siddikler, şehidler ve Salihlerle beraberdir. Onlar da ne güzel arkadaşlardır!

4:70 Bu ni'met, Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

4:71 Ey inananlar, (uyanık bulunup) korunma(tedbirleri)nizi alin, bölük bölük, ya da hep birlikte savasa gidin.

4:72 İçinizden bir kısmı var ki, pek ağır davranır. Eger size bir felaket erisirse: "Allah bana lutfetti de onlarla beraber bulunmadım." der.

4:73 Eger Allah'tan size bir ni'met erisirse, sizinle kendisi arasında hiç sevgi yokmuş gibi: "Keske ben de onlarla beraber olsaydım da büyük bir başarı kazansaydım!" der.

4:74 Dünya hayatını ahiret hayatı karşılığında satanlar, Allah yolunda savassınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galib gelirse, biz ona yakında büyük bir mükafat vereceğiz.

4:75 Size ne oldu ki Allah yolunda ve; "Rabbimiz bizi su, halkı zalim kentten çıkar, bize katından bir koruyucu ver, bize katından bir yardımcı ver!" diyen zayıf erkek, kadın ve çocuklar uğrunda savaşıyorsunuz?

4:76 Inananlar Allah yolunda savaşırlar, inkar edenler de tagut yolunda savaşırlar. O halde şeytanın dostlarıyla savaşın, çünkü şeytanın hilesi zayıftır:

4:77 Kendilerine: "Ellerinizi (savastan) çekin, namazı kilin, zekatı verin!" denilenleri görmedin mi? Kendilerine savaş yazılınca hemen içlerinden bir grup, insanlardan, Allah'tan korkar gibi hatta daha fazla korkmaya başladılar: "Rabbimiz, niçin bize savaş yazdın? Bizi yakın bir süreye kadar ertelesen (savaş emrini bir süre geciktirsen) olmaz mıydı?" dediler. De ki: "dünya geçimi azdır, korunan için ahiret daha iyidir. Size kil kadar haksizlik edilmez."

4:78 Nerede olsanız, sağlam kaleler içinde de bulunsanız yine ölüm sizi bulur. Onlara bir iyilik erisirse: "Bu, Allah tarafındandır" derler. Onlara bir kötülük erisirse: "Bu, senin yüzündendir" derler. De ki: "Hepsi Allah tarafındandır". Bu topluma ne oluyor ki hemen hiç söz anlamıyorlar?

4:79 Sana gelen her iyilik Allah'tandır, sana gelen her kötülük de kendi(günahın yüzü)ndendir. Seni insanlara elçi gönderdik. (Buna) şahid olarak Allah yeter.

4:80 Kim Elçi'ye ita'at ederse Allah'a ita'at etmiş olur. Kim de yüz çevirirse (bil ki), biz seni onların üzerine bekçi göndermedik.

4:81 Peki, derler, ama yanından çıkınca içlerinden birtakimi senin söylemiş olduğunun tersini kurar. Allah, onların geceleyin ne düşünüp kurduklarını yazmaktadır. Sen onlara aldırma, Allah'a dayan. (Sana) vekil olarak Allah yeter.

4:82 Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? Eger Allah'tan baskısı tarafından (indirilmiş) olsaydı, onda birbirini tutmaz çok şey bulurlardı.

4:83 Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelse onu yayarlar. Halbuki onu Elçi'ye ve aralarında buyruk sahiplerine götürselerdi, işin içyüzünü araştırıp çıkaranlar, onun ne olduğunu (haberini tasidigi anlamı) bilirlerdi. Eger size Allah'ın lufu ve rahmeti olmasaydı, birçok işinizde şeytana uyardınız.

4:84 (Ey Muhammed), Allah yolunda savaş; sen yalnız kendinden sorumlusun! Inananları da (savasa) tesvik et. Umulur ki Allah, kafirlerin gücünü kırar. Allah'ın baskını daha güçlü, cezası daha çetindir.

4:85 Kim güzel bir (ise) destek olursa, onun da o isten bir payı olur. Kim

kötü bir (ise) destek olursa, onun da o isten bir payı olur. Allah her şeyi gözetip karsiligini verendir.

4:86 Bir selam ile selamlandiginiz zaman siz de ondan daha güzeliyle selam verin; yahut verilen selami aynen iade edin. Süphesiz Allah, her şeyi hesaplayandır.

4:87 Allah -ki O'ndan baska tanri yoktur- sizi, vukuunda asla süphe olmayan kiyamet (Durusma) gününde bir araya toplayacaktır. Allah'tan daha dogru sözlü kim olabilir?

4:88 Size ne oldu ki, münafiklar hakkında iki gruba ayrildiniz? Oysa yaptiklari islerden dolayi Allah onlari bas asagi etmistir. Allah'in saptirdigini dogru yola iletmek mi istiyorsunuz? Allah birini saptirirsa artik onun için bir yol bulamazsiniz!

4:89 Sizin de kendileri gibi inkar etmenizi istediler ki, onlarla bir olasınız. O halde onlar Allah yolunda göç edinceye kadar onlardan dostlar edinmeyin. Eger yüz çevirirlerse onlari yakalayin, nerede bulursanız öldürün ve onlardan ne dost, ne de yardimci tutmayin!

4:90 Ancak sizinle kendileri arasinda andlasma bulunan bir topluma siginanlar, yahut ne sizinle ne de kendi toplumlariyle savasmak(istemedikleri)nden yürekleri sikilarak size gelenler hariç. Allah dileseydi, onlari sizin üstünüze salardi, sizinle savasirlardi. O halde onlar, sizden uzak dururlar, sizinle savasmazlar ve sizinle baris içinde yaşamak isterlerse, Allah size, onlara saldirmak için bir yol vermemistir.

4:91 Baska birtakim insanlar da bulacaksınız ki, hem sizden, hem de kendi toplumlarindan emin olmak isterler. Ama ne zaman fitneye götürülseler, fitnenin içine basasagi atirlirlar. Eger onlar sizden uzak durmazlar, sizinle baris içinde yaşamak istemezler, ellerini (saldiridan) çekmezlerse onlari yakalayin ve nerede bulursanız öldürün! Iste öylelerine karsi size açık bir yetki verdik.

4:92 Yanlislik disinda bir mü'min, bir mü'mini öldüremez:

Yanlislikle bir mü'mini öldüren kimsenin, mü'min bir köle azadetmesi ve ölenin ailesine de bir diyet vermesi gerekir. Eger (ölenin ailesi), bagislar(diyetten vazgeçer)lerse baska. (Öldürülen) mü'min, düşmaniniz olan bir topluluktan ise mü'min bir köle azadetmek gerekir. Ve eger sizinle kendileri arasinda andlasma bulunan bir topluluktan ise ailesine verilecek bir diyet ve mü'min bir köle azadetmek lazimdir. Bunlari bulamayan kimsenin, Allah tarafından tevbesinin kabulü için iki ay ardı ardina oruç tutmasi gerekir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:93 Her kim bir mü'mini kasden öldürürse -onun cezasi-, içinde sürekli kalacağı cehennemdir. Allah ona gazabetmiş, la'net etmiş ve onun için büyük bir azab hazirlamistir!

4:94 Ey inananlar, Allah yolunda savasa çıktiginiz zaman iyi anlayin, dinleyin, size selam verene, dünya hayatının geçici menfaatini gözeterek: "Sen mü'min degilsin!" demeyin. Çünkü Allah'in yanında çok ganimetler vardır. Önceden siz de öyle idiniz, Allah size lutfetti (imana geldiniz). O halde iyice anlayin (dinleyin, pesin hüküm vermeyin). Çünkü Allah yaptiklarinizi haber almaktadır.

4:95 Inananlardan özürsüz olarak yerlerinde oturanlar ile, mallariyle canlariyle Allah yolunda cihadedenler bir olmaz. Allah, mallariyle canlariyle cihadedenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kilmistir. Gerçi Allah hepsine de güzellik va'detmiştir ama mücahidleri oturanlardan çok daha büyük ecirle üstün kilmistir:

4:96 Kendi katından yüksek dereceler, bağış ve rahmet. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

4:97 Nefislerine yazık eden kimselere, canlarını alırken melekler: "Ne iste idiniz (dininiz için ne yapıyordunuz)?" dediler. (Bunlar): "Biz yer yüzünde aciz düşürülmüştük." diye cevap verdiler. Melekler dediler ki: "Allah'ın yeri geniş değil miydi ki onda göç ed(ip gönlünüzce yaşayabileceğiniz bir yere gid)eydiniz?" İşte onların duracağı cehennemdir, ne kötü bir gidiş yeridir orası!

4:98 Yalnız hiçbir çareye gücü yetmeyen ve göç için yol bulamayan, gerçekten zayıf erkekler, kadınlar ve çocuklar hariç.

4:99 Çünkü Allah'ın onları affetmesi umulur. Allah, çok affeden, çok bağışlayandır.

4:100 Allah yolunda göç eden kimse, yeryüzünde gidecek çok yer ve bolluk bulur. Kim Allah ve Elçisi için göç etmek amacıyla evinden çıkar da kendisine ölüm yetirse, onun mükafatı Allah'a düşer. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

4:101 Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman inkar edenlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızdan ötürü size bir günah yoktur. Muhakkak ki kafirler, sizin açık düşmanınızdır.

4:102 Sen de içlerinde bulunup onlara namazı baslattığın zaman onlardan bir bölük seninle beraber namaza dursun ve silahlarını da yanlarına alsınlar. (Namazda olanlar), secde edince arkanıza geçsinler; bu kez namaz kılmayan öteki bölük gelsin, seninle beraber namaz kılsınlar, korunma(tedbir)lerini ve silahlarını da alsınlar. İnkar edenler istediler ki siz silahlarınızdan ve eşyalarınızdan gaflet etseniz de birden üzerinize bir baskın yapsalar. Yağmurdan zahmet çekerseniz, ya da hasta olursanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir günah yoktur. Ama korunma tedbirinizi alın (uyanık bulunun). Allah, kafirlere alçaltıcı bir azab hazırlamıştır.

4:103 Namazı bitirdiğiniz zaman ayakta, oturarak ve yanlarınız üzerinde (uzanarak) Allah'i anın; güvene kavuştunuz mu namazı (tam) kilin. Çünkü namaz, mü'minlere vakitli olarak farz kılınmıştır.

4:104 O topluluğu takibetmekte gevseklik göstermeyin. Eğer siz acı çekiyorsanız, onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekmektedirler. Üstelik siz Allah'tan, onların ummayacakları şeyleri, ummaktasınız. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:105 Biz sana Kitabı gerçek ile indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği biçimde hüküm veresin; hainlerin savunucusu olma!

4:106 Allah'tan mağfiret dile. Kuskusuz Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

4:107 Kendilerine hainlik edenleri savunma; zira Allah, hainlik yapıp günah işleyen insanı sevmez!

- 4:108 (Günah islerken) Insanlardan gizleniyorlar da Allah'tan gizlenmiyorlar. Oysa geceleyin O'nun istemedigi sözü söyle(yip plan kura)rlarken O, onlarla beraberdir. Allah, onların yaptıkları her şeyi kusatmıştır (hiçbir şeyi O'ndan gizleyemezler).
- 4:109 Haydi siz, dünya hayatında onları savundunuz; ya kıyamet günü onları Allah'a karşı kim savunacak, ya da kim onlara vekil olacak?
- 4:110 Kim bir kötülük yapar, yahut nefesine zulmeder de sonra Allah'tan mağfiret dilerse, Allah'ı bağışlayıcı ve esirgeyici bulur.
- 4:111 Kim bir günah işlerse onu kendi aleyhine kazanır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.
- 4:112 Kim bir hata, ya da günah işler de sonra onu bir suçsuzun üstüne atarsa, muhakkak ki büyük bir iftira ve açık bir günah yüklenmiş olur.
- 4:113 Allah'ın sana lutfu ve acıması olmasaydı, onlardan bir grup, seni saptırmaya yeltenmişti. Onlar sadece kendilerini saptırırlar, sana hiçbir zarar veremezler. Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediğin şeyleri öğretti. Allah'ın sana lutfu, cidden büyüktür.
- 4:114 Onların aralarındaki gizli konuşmaların çoğunda hayır yoktur. Yalnız sadaka, yahut iyilik, ya da insanların arasını düzeltmeyi emreden(in konuşması) hariç. Kim Allah'ın rızasını kazanmak amacıyla bunu yaparsa, yakında ona büyük bir mükafat vereceğiz.
- 4:115 Kim de kendisine doğru yol belli olduktan sonra Elçi'ye karşı gelir ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü yola yöneltiriz ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir gidis yeridir orası!
- 4:116 Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz, bundan başka her şeyi dilediğine bağışlar. Allah'a ortak koşan da uzak bir sapıklığa düşmüştür.
- 4:117 O(Allah'a ortak kosa)nlar, O'nu bırakıp birtakim disilerden baskasına çağırıyorlar ve onlar, (hayirsiz) asi seytandan baskasına yalvarmıyorlar.
- 4:118 (O seytan) Ki Allah ona la'net etti ve o da, "Elbette senin kullarından belirli bir pay alacağım" dedi.
- 4:119 Onları mutlaka saptıracağım, mutlaka onları boş kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim: hayvanların kulaklarını yaracaklar; onlara emredeceğim: Allah'ın yaratışını değiştirecekler! kim Allah'ın yerine seytani dost tutarsa, muhakkak ki açık bir ziyana uğramıştır.
- 4:120 (Seytan) Onlara söz verir, umut verir, fakat seytanın onlara sözü, aldatmadan başka bir şey değildir.
- 4:121 İşte onların varacağı yer cehennemdir. Asla ondan kaçmak (imkanı) bulamazlar.
- 4:122 İnanıp iyi işler yapanları da altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız, orada ebedi kalacaklardır. Bu, Allah'ın gerçek va'didir. Allah'tan daha dogru sözlü kim olabilir?
- 4:123 (İs) Ne sizin kuruntularınızla, ne Kitap ehlinin kuruntularıyla olmaz. Kötülük yapan, onunla cezalandırılır ve kendisine Allah'tan başka ne dost, ne de yardımcı bulamaz (Allah'ın vereceği cezayı hiç kimse ondan savamaz).
- 4:124 Erkek veya kadından her kim inanarak güzel işler yaparsa, iste öyle

kimseler cennete girerler ve zerre kadar haksizliga ugratilmazlar.

4:125 Hangi insan, din yönünden, iyilik edici olarak yüzünü Allah'a teslim edip dosdogru Ibrahim dinine tabi olandan daha güzel olabilir? Allah, Ibrahim'i dost edinmisti.

4:126 Göklerde ve yerde olanlarin hepsi Allah'indir. Allah(in bilgisi), herseyi kusatmistir.

4:127 Senden, kadinlar hakkında fetva istiyorlar. De ki: "Allah, size onlar hakkında hükmünü açıklıyor: Kendilerine yazilmis olan(miras haklarin)i vermeyip kendileriyle evlenmek istediginiz öksüz kadinlar, zavalli çocuklar ve öksüzlere karsi adaleti yerine getirmeniz hakkında Kitapta size okunan(ayet)ler (de Allah'in hükmünü açıklamaktadır)". Yapacaginiz her hayri muhakkak ki Allah bilir.

4:128 Ve eger bir kadin, kocasinin huysuzlugundan, yahut kendisinden yüz çevirmesinden korkarsa, anlasma ile aralarini düzeltmelerinde ikisine de günah yoktur. Baris daima iyidir. Zaten nefisler cimrilige hazir duruma getirilmistir (insanin mayasinda cimrilik vardir). Eger güzel geçinir, (kötülükten) sakinirsaniz, Allah yaptiklarinizi haber alır (yaptiginiz güzel isler bosa gitmez).

4:129 Ne kadar istesenez de kadinlar arasinda (tam) adalet yapamazsiniz. Öyle ise (birine) tamamen yönelip ötekini askida (kocasizmis) gibi birakmayin. Eger arayi düzeltir, sakinirsaniz, Allah bagislayandir, esirgeyendir.

4:130 Eger (esler) ayrilirlarsa, Allah bol ni'metiyle onların her birini zengin eder (digerine muhtaceylemez). Allah(in ni'meti) genistir, (O) hüküm ve hikmet sahibidir.

4:131 Göklerde ve yerde olanlarin hepsi Allah'indir. Sizden önce Kitap verilenlere de, size de "Allah'tan korkun!" diye tavsiye ettik. Eger inkar ederseniz, (bilin ki) göklerde ve yerde olanlarin hepsi Allah'indir. Allah, zengindir, Övgüye layiktir.

4:132 Göklerde ve yerde olanlarin hepsi Allah'indir. Vekil olarak Allah yeter.

4:133 Ey insanlar, (Allah) dilerse sizi götürür ve baskalarini getirir. Allah, bunu yapabilir.

4:134 Kim dünya sevabini isterse (bilsin ki) dünya ve ahiret sevabi Allah katindadir. Allah isitendir, görendir.

4:135 Ey inananlar, adaleti tam yerine getirerek Allah için sahidlik edenler olun, kendinizin, ana babanizin ve yakinlarinizin aleyhinde bile olsa, (sahidlik ettiginiz kimseler) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayin). Çünkü Allah, ikisine de daha yakindir (onlari sizden çok kayirir). Öyle ise keyfinize uyararak dogruluktan sapmayin. Eger (sahidlik ederken dilinizi) egip bükerseniz, ya da dogruyu söylemezseniz, muhakkak ki Allah yaptiklarinizi bilir.

4:136 Ey inananlar, Allah'a, Elçisine, Elçisine indirdigi Kitaba ve daha önce indirmis bulundugu Kitaba inanin. Kim Allah'i, meleklerini, Kitaplarini, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse o, uzak bir sapikliga düsmüştür.

4:137 Onlar ki inandilar, sonra inkar ettiler; daha sonra yine inandilar,

yine inkar ettiler, sonra inkarları arttı; iste Allah onları ne bağışlayacak, ne de doğru yola iletacaktır.

4:138 Münafıklara, acı bir azabın kendilerinin olacağını müjdele!

4:139 Onlar mü'minleri bırakıp kafirleri dost tutuyorlar. Onların yanında şeref mi arıyorlar? Bütün şeref, tamamen Allaha aittir.

4:140 (Allah) Size Kitapta indirmisti ki: Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini isittiginiz zaman, onlar (bu sözü bırakıp) başka bir söze dalıncaya kadar onlarla beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Süphesiz Allah, bütün iki yüzlüleri ve kafirleri cehennemde toplayacaktır.

4:141 Onlar sizi gözetleyip dururlar. Eger size Allah'tan bir fetih nasibolursa: "Biz de sizinle beraber değil miydik?" derler. Ve eger savasta kafirlerin bir payı olur(savası düşmanlarınız kazanır)sa, (bu kez onlara): "Biz size üstünlük sağlayıp, sizi mü'minlerden korumadık mı?" derler. Artık kıyamet gününde Allah, aranızda hükmedecek ve mü'minlere karşı kafirlere asla yol vermeyecektir.

4:142 İki yüzlüler, Allah'i (guya) aldatmaya çalışırlar. Oysa, O, onları aldatır. Namaza kalktıkları zaman da üsene üsene kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar, Allah'i pek az anarlar.

4:143 Arada yalpalayıp dururlar. Ne bunlara (bağlanırlar), ne de onlara. Allah'ın sasırttığı kimseye bir (çıkart) yol bulamazsın!

4:144 Ey inananlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dost tutmayın! Allah'a, aleyhinizde olacak açık bir delil vermek mi istiyorsunuz?

4:145 Doğrusu iki yüzlüler, atesinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlar için hiçbir yardımcı bulamazsın.

4:146 Ancak tevbe edenler, uslananlar, Allah'a yapışanlar ve dinlerini sırf Allah için yapanlar (yalnız O'na tapanlar), iste onlar mü'minlerle beraberdir; Allah da yakında mü'minlere büyük bir mükafat verecektir.

4:147 Siz sükröder. inanırsanız Allah size azabıtmeyi ne yapacak? Allah sükrün karşılığını veren, (herseyi) bilendir.

4:148 Allah, kendisine haksızlık edilen dışında (hiç kimse tarafından) açıkça kötü söz söylenmesini sevmez. Doğrusu Allah, isitendir, bilendir.

4:149 Bir iyiliği, açığa vurur veya onu gizlerseniz yahut bir kötülüğü affederseniz (bilin ki) Allah da affedicidir, güçlüdür.

4:150 Onlar ki Allah'i ve elçilerini inkar ederler, Allah ile elçilerinin arasını ayırmak isterler, "Kimine inanırız, kimini inkar ederiz!" derler; bu ikisinin (inanmakla inkarın) arasında bir yol tutmak isterler.

4:151 İste onlar gerçek kafirlerdir. Biz de kafirlere alçaltıcı bir azab hazırlamışızdır!

4:152 Ve onlar ki, Allah'a ve elçilerine inandılar, onlardan hiçbiri arasında ayırım yapmadılar; iste (Allah), pek yakında onların da mükafatlarını verecektir. Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

4:153 Kitap ehli, senden, kendilerine gökten bir Kitap indirmeni istiyorlar. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişler: "Allah'i bize açıkça göster!" demişlerdi. Haksızlıklarından dolayı derhal onları yıldırım gürültüsü yakalamısti. Sonra kendilerine açık deliller gelmişken

buzagiyi (tanrı) tutmuşlardı. Bundan da vazgeçtik ve Musa'ya açık bir yetki verdik.

4:154 Söz vermeleri için Tur'u üzerlerine kaldırdık ve onlara: "Secde ederek kapıdan girin!" dedik. Ve onlara: "Cumartesi(yasakları)ni çiğnemeyin!" dedik. Ve onlardan sağlam bir söz aldık.

4:155 Sözlerini bozmalarından, Allah'ın ayetlerini inkar etmelerinden, haksiz yere peygamberleri öldürmelerinden ve "Kalblerimiz kilifli" demelerinden ötürü (baslarına belalar getirdik). Hayır, fakat inkarlarından ötürü Allah o kalblerin üzerini mühürlemistir. Artık pek az inanırlar.

4:156 Küfürlerinden ve Meryem'e büyük bir iftira atmalarından;

4:157 Biz Allah'in elçisi, Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük! demelerinden ötürü (belalara ugradılar). Oysa onu öldürmediler ve asmadılar; fakat (bu is) kendilerine, benzer gösterildi. Onun hakkında ayrılığa düşenler, ondan yana tam bir kusku içindedirler. O hususta kesin bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Onu yakinen öldürmediler (onu öldürdüklerini kesin biçimde bilemediler).

4:158 Hayır, Allah onu kendisine yükseltti. Allah daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:159 Andolsun, Kitap ehlinde hiç kimse yoktur ki, ölümünden önce ona inanacak olmasın. kiyamet günü de O, (İsa) onların aleyhine şahid olacaktır.

4:160 yahudilerin yaptıkları zulümlerden, çok kimseyi Allah yolundan çevirmelerinden dolayı kendilerine helal kılınmış temiz ve hoş şeyleri onlara yasakladık.

4:161 Menedildikleri halde riba almalarından ve haksiz yere insanların mallarını yemelerinden ötürü (böyle yaptık). İçlerinden inkar edenlere de acı bir azab hazırladık.

4:162 Fakat içlerinden ilimde derinleşmiş olanlar ve mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. O namazı kılanlar, zekati verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar var ya, iste onlara büyük bir mükafat vereceğiz!

4:163 Biz, Nuh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. Nitekim İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Ya'kub'a, sibtlara, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a, Süleyman'a da vahyetmiş ve Davud'a da Zebur'u vermiştik.

4:164 Daha önce sana anlattığımız elçilere ve sana anlatmadığımız elçilere de (vahyetmiştik). Ve Allah Musa'ya da konuşmuştu.

4:165 (Bunları) Müjdeleyici ve uyarıcı elçiler olarak (gönderdik) ki, elçiler geldikten sonra insanların Allah'a karşı bahaneleri kalmasın. Allah üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:166 Allah, sana indirdiğini kendi bilgisiyle indirmiş olduğuna şahidlik eder. Melekler de (buna) şahidlik ederler. Allah'ın şahidliği de (bir şeyin gerçekliği için) kafidir.

4:167 (Sana gelenleri) İnkâr edip Allah yolundan menedenler, hakikaten uzak bir sapıklığa düşmüşlerdir.

4:168 O inkâr edip zulmedenler var ya, Allah onları ne bağışlayacak, ne de

yola iletcektir.

4:169 Sadece cehennem yoluna (iletecek ve) orada sürekli kalacaklardır. Bu da Allah'a çok kolaydır.

4:170 Ey İnsanlar, Elçi size, Rabbinizden gerçeği getirdi. Kendi yararınıza olarak (ona) inanin. Eger inkar ederseniz, bilin ki göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:171 Ey Kitap ehli, dininizde taskinlik etmeyin ve Allah hakkında gerçek olmayan seyleri söylemeyin! Meryem oğlu İsa Mesih, sadece Allah'ın elçisi, O'nun Meryem'e attığı kelimesi ve O'ndan bir ruhtur. Allah'a ve elçilerine inanin, (Allah) "Üçtür" demeyin. Kendi yararınıza olarak buna son verin. Çünkü Allah, yalnız bir tek tanrıdır. Hasa O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Vekil olarak Allah yeter.

4:172 Ne Mesih, Allah'a kul olmaktan çekinir, ne de (Allah'a) yaklastırılmış melekler. Kim O'na kulluktan çekinir ve büyüklük taslarsa bilsin ki O, onların hepsini kendi huzuruna toplayacaktır.

4:173 Inanip iyi işler yapanların mükafatlarını eksiksiz ödeyecek ve lutfundan onlara daha fazlasını da verecektir. (Kulluktan) çekinip büyüklük taslayanlara da acı bir şekilde azabedecek ve onlar kendilerine Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı bulacaklardır.

4:174 Ey insanlar, size Rabbinizden delil geldi ve size apaçık bir nur indirdik.

4:175 Allah'a inanip O'na yapışanları (Allah), kendinden bir rahmetin ve lutfun içine sokacak ve onları kendisine varan doğru bir yola iletcektir.

4:176 Senden fetva istiyorlar. De ki: Allah size ana-babasız ve çocuksuz kişinin mirası hakkında hükmünü söyle açıklıyor: Ölen kişinin çocuğu yok, bir kızkardesi varsa, bıraktığı malın yarısı o(kızkardesi)nindir. Fakat kendisi, (ölen) kızkardesinin çocuğu yoksa, onun mirasını (tamamen) alır. Eger (ölenin) iki kızkardesi varsa, bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Ve eger (varisler) erkek kadın birçok kardeşler olursa, erkege, iki kadının payı kadar (pay) verilir. Sasırırsınız diye Allah size (hükmünü) açıklıyor. Allah, herseyi bilir.

Sura 5: Al-Ma'idah

5:1 Ey inananlar, akitleri(zi) yerine getirin. Size oku(nup açıkla)nacak olanların dışında kalan hayvanlar sizin için helal kilindi. Yalnız ihramda iken avı helal saymamak şartıyla. Allah, istediği hükmü verir.

5:2 Ey inananlar, ne Allah'ın isaretlerine, ne haram aya, ne kurbanı, ne gerdanlık(li kurban)lara ve ne de Rablerinin lutf ve rızasını arzu ederek Beyt-i haram'a doğru gelenlere saygısızlık etmeyin. Ihramdan çıktığınız zaman avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i haram'dan çevirdiklerinden dolayı bir topluma karşı beslediğiniz kin, sizi suç işlemeğe itmesin. İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın, Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir.

5:3 Les, kan, domuz eti, Allah'tan baskası adına boğazlanan, boğulmuş,

(tahta veya tasla) vurul(arak öldüröl)müs, yukaridan düsmüs, boynuzlanmis ve canavar parçalayarak ölmüs olan havyanlar -henüz canlari çikmadan kestikleriniz hariç- dikili taslar (putlar) adina bogazlanan hayvanlar ve fal oklariyle kismet (sans) aramaniz size haram kilindi. Bunlar fisktir (insani yoldan çikaran kötü seylerdir). Bugün artik inkar edenler, sizin dininiz(i yok etmek)den umudu kesmislerdir. Onlardan korkmayin, benden korkun! Bugün sizin için dininizi olgunlastirdim, size ni'metimi tamamladim ve size din olarak Islam'a razi oldum. Kim açlıktan daralir, günaha istekle yönelmeden bunlardan yemek zorunda kalirsa ona günah yoktur. Dogrusu, Allah bagislayandir, esirgeyendir.

5:4 Sana, kendilerine neyin helal kilindigini soruyarlar. De ki: "Size iyi ve temiz seyler helal kilindi. Allah'in size öğrettiginden öğreterek yetistirdiginiz avci hayvanlarin, sizin için tuttuklarini yeyin ve üzerine Allah'in adini anin, Allah'tan korkun. Çünkü Allah, hesabi çabuk görendir.

5:5 Bugün size iyi ve temiz seyler helal kilindi. Kendilerine Kitap verilenlerin yemegi, size helal, sizin yemeginiz de onlara helaldir. Inanan, namuslu, hür kadinlar ve sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden namuslu hür kadinlar -zina etmeksizin, gizli dost tutmaksizin, namuslu bir biçimde (evlenmek üzere) mehirlerini verdiginiz takdirde-size helaldir. Kim inanmayi kabul etmezse, onun ameli bosa çikmistir ve o, ahirette kaybedenlerdendir.

5:6 Ey inananlar, namaza dur(mak iste)diginiz zaman yıkayin: yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerizi; meshedin: baslarinizi ve topuklara kadar ayaklarinizi. Eger cünüp iseniz tam temizlenin. Hasta, yahut yolcu iseniz, yahut biriniz tuvaletten gelmisse, ya da kadinlara dokunmus da su bulamamissiniz temiz topraga teyemmüm edin; ondan yüzlerinize ve ellerinize sürün. Allah size güçlük çikarmak istemiyor, fakat sizi temizlemek ve size olan ni'metini tamamlamak istiyor ki, sükredesiniz.

5:7 Allah'in size olan ni'metini ve O'na verdiginiz sözü hatirlayin: Hani "Isittik ve ita'at ettik!" demistiniz. Allah'tan korkun; çünkü Allah, gögüslerin özünü bilir.

5:8 Ey inananlar, Allah için adaletle sahidlik edenler olun. Bir topluluga karsi duydugunuz kin, sizi adaletten saptirmasin. Adil davranin, takvaya yakisan budur. Allah'tan korkun, kuskusuz Allah yaptiklarinizi haber almaktadır.

5:9 Allah, inanip iyi isler yapanlara va'detmistir: Bagislama ve büyük mükafat onlarindir.

5:10 Inkare edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar da cehennem halkidir.

5:11 Ey inananlar, Allah'in size olan ni'metini hatirlayin: Hani bir topluluk size ellerini uzatmaga (saldirmaya) yeltenmisti de (Allah) Onlarin ellerini sizden çekmisti. Allah'tan korkun. Mü'minler Allah'a dayansinlar.

5:12 Allah, Israil ogullarindan söz almisti ve içlerinden on iki baskan göndermistik. Allah demisti ki: "Ben sizinle beraberim, eger namazi kilar, zekati verirsiniz; elçilerime inanir, onlara yardim eder ve

Allah'a güzel borç verirseniz, elbette sizin günahlarınızı örterim ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim nankörlük ederse, düz yoldan sapmış olur.

5:13 Söзlerini bozdukları için onları la'netledik ve kalblerini katilastırdık. Kelimeleri yerlerinden kaydırıyorlar. Kendilerine öğütlenen şeyden pay almayı unuttular. İçlerinden pek azı hariç, daima onlardan hainlik görürsün. Yine de onları affet, aldirma, çünkü Allah güzel davrananları sever.

5:14 Biz hiristiyanız diyenlerin de sözünü almistik, ama Kendilerine öğütlenen şeyden pay almayı unuttular. Bu yüzden kıyamet gününe kadar aralarına düşmanlık ve kin saldık. Yakında Allah, onlara, ne yaptıklarını haber verecektir.

5:15 Ey Kitap ehli, elçimiz size geldi, Kitaptan gizlediğiniz şeylerin çoğunu size açıklıyor, çoğundan da geçiyor. Gerçekten size Allah'tan bir nur ve açık bir Kitap gelmiştir.

5:16 Allah, onunla rızasına uyanları esenlik yollarına iletir ve onları kendi izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarıp dosdoğru bir yola iletir.

5:17 Allah, Meryem oğlu Mesih'tir. diyenler küfre gitmişlerdir. De ki: "Öyle ise Allah, Meryem oğlu Mesih'i, annesini ve yeryüzünde olanların hepsini helak etmek istese, Allah'a karşı kimin elinde bir şey var?" Göklerde, yerde ve ikisinin arasında bulunan hersey O'nundur. O, dilediğini yaratır, Allah, herseyi yapabildir.

5:18 Yahudiler ve hiristiyanlar; "Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz." dediler. De ki: "O halde niçin günahlarınızdan ötürü (Allah) size azabediyor?" Hayır, siz de O'nun yaratıklarından birer insansınız. O dilediğini bağışlar, dilediğine azabeder. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan herseyin mülkü Allah'ındır. Dönüş de O'nadır.

5:19 Ey Kitap ehli, elçilerin arasının kesildiği sırada size Elçimiz geldi, size gerçekleri açıklıyor ki, (yarın kıyamette); "Bize bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmedi" demeyesiniz. İste size müjdeleyici ve uyarıcı geldi. Allah, herseyi yapabildir.

5:20 Musa, kavmine demisti ki: "Ey kavmim, Allah'ın size olan ni'metini hatırlayın; zira (O), aranızda peygamberler var etti, sizi krallar yaptı ve size dünyalarda hiç kimseye vermedigini verdi."

5:21 Ey kavmim, Allah'ın size yaz(ip nasibet)digi Kutsal Topraga girin, arkanıza dönmeyin, yoksa kaybedersiniz!

5:22 Dediler ki: "Ey Musa, orada zorba bir millet var. Onlar oradan çıkmadıkça biz oraya girmeyiz. Eger çıkarlarsa, o zaman oraya gireriz."

5:23 (Allah'tan) korkanlardan Allah'ın ni'met verdiği iki adam dedi ki; "Onların üzerine kapıdan girin, eger kapıdan girerseniz, muhakkak ki siz galib gelirsiniz. Haydi eger inaniyorsanız Allah'a dayanın!"

5:24 Dediler ki: "Ey Musa, onlar orada olduğu sürece biz oraya asla girmeyiz. Sen ve Rabbin, gidin, savasin, biz burada oturuyoruz!"

5:25 (Musa), "Ya Rabbi, dedi, ben kendimden ve kardesimden baskasına malik degilim. Bizimle, o yoldan çıkmış toplumun arasını ayır."

5:26 (Allah) buyurdu ki: "Orası onlara kırk yıl yasaklandı. O yerde

saskin saskin dolacaklar. Sen, yoldan çikmis o toplum için üzülmeye."

5:27 Onlara iki Adem oğlunun haberini gerçek olarak oku: Hani her biri birer kurban sunmuşlardı, (kurban) birinden kabul edilmiş, ötekinden kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen, kabul edilene): "Seni öldürecekim" demisti. (O da); "Allah, sadece korunanlardan kabul eder" dedi.

5:28 Andolsun, eger sen beni öldürmek için bana elini uzatırsan, ben seni öldürmek için sana elimi uzatmam. Çünkü ben alemlerin Rabbinden korkarım!

5:29 Ben isterim ki sen, benim günahımı da, senin günahını da yüklenip ates halkından olasin! zalimlerin cezası budur.

5:30 Nefsi, onu kardesini öldürmeye çağirdi, (o da nefesine uyararak) onu öldürdü, ziyana uğrayanlardan oldu.

5:31 Derken Allah, ona kardesinin cesedini nasıl gömeceğini göstermek için yeri eseleleyen bir karga gönderdi. (Karganın yaptığını görünce); "Yazık bana, su karga kadar olup da kardesimin cesedini gömmekten aciz miyim (ben?)" dedi ve pisman olanlardan oldu!

5:32 Bundan dolayı İsrail oğullarına söyle yazdık: Kim, bir cana kıymamış, ya da yeryüzünde bozgunculuk yapmamış olan bir canı öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir. Kim de onu(n hayatını kurtarmak suretiyle) yasatırsa, bütün insanları yasatmış gibi olur. Andolsun elçilerimiz onlara açık deliller getirdiler, ama bundan sonra da onlardan çoğu, yine yeryüzünde israf etmekte(asiri gitmekte)dirler.

5:33 Allah ve elçisiyle savasanların ve yeryüzünde bozgunculuk yapmaya çalışanların cezası: (ya öldürülmeleri, ya asılmaları, ya ellerinin, ayaklarının çapraz kesilmesi veya buldukları yerden sürülmeleridir. Bu, onların dünyada çekecekleri rezilliktir. Âhirette ise onlara büyük bir azab vardır.

5:34 Ancak sizin onları (yenip) ele geçirmenizden önce tevbe edenler olursa bilin ki Allah, bağışlayandır, esirgeyendir (tevbe edenleri affeder).

5:35 Ey inananlar, Allah'tan korkun, O'na (yaklaşmaya) yol arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki, kurtulsa eresiniz.

5:36 O inkar edenler var ya, eger yeryüzünde olanların hepsi ve onun bir kati daha kendilerinin olsa da, kıyamet gününün azabından kurtulmak için (bunları) fidye verseler, kendilerinden kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır.

5:37 Atesten çıkmak isterler ama oradan çıkacak değillerdir. Onlar için sürekli bir azab vardır.

5:38 Hirsizlik eden erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık Allah'tan bir ceza olarak ellerini kesin! Allah daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

5:39 Kim yaptığı haksızlıktan sonra tevbe eder, uslanırsa, süphesiz Allah, onun tevbesini kabul eder. Çünkü Allah bağışlayan, acıyandır.

5:40 Göklerin ve yerin mülkünü Allah'a aid olduğunu bilmedin mi? (O), dilediğine azab eder, dilediğini bağışlar. Allah herseye kadirdir.

5:41 Ey Elçi, ağızlarıyla "inandık" dedikleri halde kalbleri inanmamış

olanlar arasında küfürde yaris edenler seni üzmesin. yahudiler arasında da yalana kulak veren, sana gelmemis olan bir kavme kulak verenler vardır. Onlar kelimeleri yerlerinden kaydırırlar: "Eger size bu verilirse alın, bu verilmezse sakinin!" derler. Allah birini sasirtmak isterse, sen onun için Allah'a karsi hiçbir sey yapamazsin. Onlar, Allah'in, kalblerini temizlemek istemedigi kimselerdir. Onlar için dünyada rezillik var ve yine onlar için ahirette de büyük bir azab vardır.

5:42 Yalana kulak verirler, haram yerler. Sana gelirlerse, ister aralarında hüküm ver, ister onlardan yüz çevir; eger onlardan yüz çevirirsen, sana hiçbir zarar veremezler. Ve eger hüküm verirsen, aralarında adaletle hüküm ver. Çünkü Allah, adalet yapanlari sever.

5:43 İçinde Allah'in hükmü bulunan Tevrat yanlarında dururken seni nasıl hakem yapıyorlar, ondan sonra da (verdigin hükümden) dönüyorlar. Onlar inanici degillerdir.

5:44 Gerçekten Tevrat'i biz indirdik, onda yol gösterme ve nur vardır.

İslam olmus peygamberler, onunla yahudilere hüküm verirlerdi, kendilerini Tanriya vermiş zahidler ve alimler de "Allah'in Kitabini korumakla görevlendirildiklerinden onunla (hüküm verirlerdi) ve onu gözetip kollarlardi. (Ey hİkimler), insanlardan korkmayin, benden korkun ve benim ayetlerimi az bir paraya satmayin! Kim Allah'in indirdigi ile hükmetmezse iste kafirler onlardir!

5:45 O(Hak Kitabı)nda onlara, cana can, göze göz, buruna burun, kulaga kulak, dise dis ve yaralara karsilikli kisas (ödesme) yazdik. Kim bunu bagislar(kisas hakkından vazgeçer)se o, kendisi için keffaret olur. Ve kim Allah'in indirdigiyle hükmetmezse, iste zalimler onlardir.

5:46 Onların ardından, yanlarındaki Tevrat'i doğrulayici olarak Meryem oğlu İsa'yi gönderdik ve ona, içinde yol gösterme ve nur bulunan, önündeki Tevrat'i doğrulayan, korunanlar için yol gösterici ve öğüt olan Incil'i verdik.

5:47 Incil sahipleri, Allah'in onda indirdigi ile hükmetsinler. Kim Allah'in indirdigiyle hükmetmezse iste onlar, yoldan çıkmislardir.

5:48 Sana da kendinden önceki Kitabı doğrulayici ve onu kollayıp koruyucu olarak Kitabı gerçekte indirdik. Artık onların aralarında Allah'in indirdigiyle hükmet ve sana gelen gerçekten ayrılıp onların keyiflerine uyma! Sizden her biriniz için bir seri'atve bir yol belirledik. Allah isteseydi, hepinizi bir tek ümmet yapardi, fakat size verdig(i ni'met)ler(i) içinde sizi sinamak istedi. Öyleyse hayir islerine kosun, hepinizin dönüşü Allah'adir. O size ayriliga düstüğünüz seyler(in hakikatin)i haber verecektir.

5:49 Aralarında Allah'in indirdigiyle hükmet, onların keyiflerine uyma ve onların, Allah'in indirdigi seylerin bir kısmından seni sasirtmalarından sakın! Eger dönerlerse bil ki Allah, bazı günahlari yüzünden onlari felakete ugratmak istiyordur. Zaten insanlardan çoğu, yoldan çıkmislardir.

5:50 Yoksa cahiliyye hükmünü mü ariyorlar? İyi bilen bir toplum için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim olabilir?

5:51 Ey inananlar, yahudileri ve hiristiyanlari veliler edinmeyin! Onlar,

birbirlerinin velileridir. Sizden kim onlari kendine veli yaparsa, o onlardandır. Süphesiz Allah, zalim toplumu doğru yola iletmez.

5:52 Kalblerinde hastalık bulunanların: "Bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz!" diyerek onların arasına kostuklarını görürsün. Belki Allah fetih ya da kendi katından bir iş getirir de onlar, içlerinde gizlediklerine pisman olurlar.

5:53 (O zaman) inananlar, "Bunlar mı o, bütün güçleriyle sizinle beraber olduklarına yemin edenler?" derler. Bütün çabaları bosa çıkmış, kaybedenlerden olmuştur.

5:54 Ey inananlar, sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah, yakında öyle bir toplum getirecek ki (O) onları sever, onlar da O'nu severler.

Mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı onurlu ve siddetlidirler. Allah yolunda cihad ederler, hiçbir kinayicinin kinamasından korkmazlar. Bu, Allah'ın bir lutfudur, onu dilediğine verir. Allah'(in lutfu) genistir, (O), bilendir.

5:55 Sizin veliniz, ancak Allah, Elçisi ve namazlarını kılan, zekatlarını veren, rüku'a varan mü'minlerdir.

5:56 Kim Allah'ı, Elçisini ve mü'minleri dost tutarsa (bilsin ki) galib gelecek olanlar, yalnız Allah'ın taraftarlarıdır.

5:57 Ey inananlar, sizden önce Kitap verilmiş olanlardan ve kafirlerden dininizi eğlence ve oyun yerine koyanları dost tutmayın; inaniyorsanız Allah'tan korkun.

5:58 Namaza çağırıldığınız zaman onu eğlence ve oyun yerine koydular. Düşüncesiz bir topluluk oldukları için böyle yaptılar.

5:59 De ki: "Ey Kitap ehli, Allah'a, bize indirilene ve bizden önce indirilene inandığımız için mi bizden hoşlanmıyorsunuz? Oysa sizin çoğunuz yoldan çıkmıştır."

5:60 De ki: "Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size söyleyeyim mi? Allah kim(ler)e la'net ve gazab etmiş, kimlerden maymunlar, domuzlar ve seytana tapanlar yapmış, iste onların yeri daha kötüdür ve onlar düz yoldan daha çok sapmışlardır.

5:61 (Onlar) size geldiklerinde "inandık" derler. Oysa küfürle (yanınıza) girmişler, yine onunla (yanınızdan) çıkmışlardır. Allah onların (içlerinde) gizlediklerini daha iyi bilir.

5:62 Onlardan çoğunun günah, düşmanlık ve haram yemede birbirleriyle yaristiklerini görürsün. Yaptıkları şey ne kötüdür!

5:63 Rabbanilerin ve hahamların, onları günah söz söylemekten, haram yemekten menetmeleri gerekmezmiydi? Yaptıkları şey ne kötüdür!

5:64 Yahudiler "Allah'ın eli bağlıdır (Allah cimridir)". dediler. Kendi elleri bağlandı ve söyledikleri sözden ötürü la'netlendiler. Hayır, Allah'ın iki eli de açıktır, dilediği gibi verir. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onların çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır.

Biz onların aralarına ta kiyamet gününe kadar düşmanlık ve kin atmışızdır. Ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa Allah onu söndürmüştür. (Onlar) yeryüzünde bozgunculuga kosarlar. Allah da bozguncuları sevmez.

5:65 Eger Kitap ehli inanıp (Allah'ın azabından) korunsalardı, onların

kötülüklerinden geçerdik ve onlari ni'meti bol cennetlere sokardik.

5:66 Eger onlar Tevrat'i, Incil'i ve Rablerinden kendilerine indirileni geregince uygulasalardi, muhakkak ki üstlerinde(ki ağaçların meyvelerinde)n ve ayaklarının altın(daki ürünler)den yerlerdi. İçlerinde tutumlu (ilimli) bir ümmet var, ama onlardan çoğu, ne kötü işler yapıyorlar?

5:67 Ey Elçi, Rabbinden sana indirileni duyur; eger bunu yapmazsan, O'nun mesajını duyurmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Doğrusu Allah, kafirler toplumunu yola iletmez.

5:68 De ki: Ey Kitap ehli, siz Tevrat'i, Incil'i ve Rabbi'nizden size indirileni uygulamadıkça bir esas üzerinde değilsiniz. (Ey Muhammed), Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun azgınlık ve inkarını artıracaktır. Sen o kafirler toplumu için üzülme!

5:69 İnananlar, yahudiler, sabiiler ve hristiyanlar(dan) Allah'a ve ahiret gününe inanan ve iyi işler yapanlara korku yoktur ve onlar üzülmeceklerdir.

5:70 Andolsun, biz İsrail oğullarından söz almış ve onlara elçiler göndermistik. Ne zaman bir elçi onlara canlarının istemediği bir şey getirdiyse (gelen elçilerin) bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürüyorlardı.

5:71 Bir fitne kopmayacak sandılar, kör oldular, sağır kesildiler. Sonra Allah onların tevbesini kabul etti. Sonra yine çokları kör, sağır kesildiler. Allah yaptıklarını görüyor.

5:72 Andolsun, "Allah, ancak Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler elbette kafir olmuşlardır. Halbuki Mesih demisti ki: "Ey İsrail oğulları, benim Rabbiniz ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Zira kim Allah'a ortak koşarsa muhakkak ki, Allah ona cenneti haram etmiştir ve onun varacağı yer atestir; zalimlerin yardımcısı yoktur!"

5:73 Allah, üçün üçüncüsüdür diyenler elbette kafir olmuşlardır. Oysa yalnız bir tek tanrı vardır, başka tanrı yoktur. Bu dediklerinden vazgeçmezlerse elbette onlardan inkar edenlere acı bir azab dokunacaktır.

5:74 Hala Allah'a tevbe edip O'ndan af dilemiyorlar mı? Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

5:75 Meryem oğlu Mesih, bir elçiden başka bir şey değildir. Ondan önce de elçiler gelip geçmiştir. Annesi de dosdoğruydı. İkisi de yemek yerlerdi. (Yaşamak için yemeğe muhtaç olan nasıl tanrı olabilir?) Bak, onlara nasıl ayetleri açıklıyoruz, sonra bak nasıl (haktan) çevriliyorlar!?

5:76 De ki: "Allah'i bırakıp size ne zarar, ne de yarar vermeğe gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa Allah, isiten, bilendir (O'na tapmanız gerekmez mi?)."

5:77 De ki: "Ey Kitap ehli, dininizde haksız yere asırlığa dalmayın ve önceden saptmış, birçoğunu da saptırmış, düz yoldan saptmış bir milletin keyiflerine uymayın!"

5:78 İsrail oğullarının nankörlerine, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Çünkü (onlar) isyan etmişlerdi ve saldııyorlardı.

5:79 Yaptıkları kötülükten vazgeçmiyorlardı. Ne kötü işler yapıyorlardı!

5:80 Onlardan çoğunun, inkar edenlerle dostluk ettiklerini görürsün. Gerçekten nefislerinin, kendileri için yapıp gönderdiği ne kötüdür (ki o yüzden) Allah onlara gazabetmiştir ve azabda sürekli kalacaklardır.

5:81 Eger Allah'a, Peygambere ve ona indirilene inansalardı, o(inkar ede)nleri veli yapmazlardı. Ama onlardan çoğu yoldan çıkmış insanlardır.

5:82 İnsanlar içerisinde, inananlara en yaman düşman olarak yahudileri ve (Allah'a) ortak kosalari bulursun. Inananlara sevgice en yakınları da "Biz hristiyanlarız." diyenleri bulursun. Çünkü onların içlerinde kesimler ve rahipler vardır ve onlar büyüklük taslamazlar.

5:83 Elçi'ye indirilen(Kur'an)i dinledikleri zaman, tanıdıkları gerçekten dolayı gözlerinin yaşla dolup tastigini görürsün. Derler ki: "Rabbimiz, inandık, bizi şahidlerle beraber yaz!"

5:84 Biz, Rabbimizin bizi iyiler arasına katmasını umarken neden Allah'a ve bize gelen gerçeğe inanmayalım?

5:85 Bu sözlerinden dolayı Allah onlara, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler verdi. Güzel davrananların mükafatı işte budur!

5:86 İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar da cehennem halkidir.

5:87 Ey inananlar, Allah'ın size helal kıldığı güzel ve temiz şeyleri haram etmeyin, sınırı aşmayın. Çünkü Allah, sınırı aşanları sevmez.

5:88 Allah'ın size verdiği rızıklardan helal ve temiz olarak yeyin ve inandığınız Allah'tan korkun!

5:89 Allah sizi, yeminlerinizdeki lagv(kasıtsız olarak yaptığınız yeminler)den ötürü sorumlu tutmaz. Fakat bilerek yaptığınız yeminlerden ötürü sizi sorumlu tutar. Bu(geleceğe bağlı yemini bozma)nin keffareti: ailenize yedirdiğiniz orta derecesinden on fakiri yedir(ip doyur)mak, yahut onları giydirmek, ya da bir boyun(köley)i hürriyete kavuşturmadır. Bunu bulamayan kimse, üç gün oruç tutsun. İşte yemin ettiğiniz zaman, yeminleriniz(i bozman)ın keffareti budur. yeminlerinizi koruyun. Allah, ayetlerini size böyle açıklıyor ki, şükredesiniz.

5:90 Ey inananlar, sarap, kumar, dikili taşlar, sans okları şeytan işi birer pisliktir. Bunlardan kaçının ki kurtulusa eresiniz.

5:91 Şeytan, sarap ve kumar ile aranıza düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'i anmaktan ve namazdan alakoyarak istiyor. Artık (bunlardan) vazgeçecek misiniz?

5:92 Allah'a ita'at edin, Elçi'ye ita'at edin, (kötü şeylerden) sakının! Eger (kabul etmez) dönerseniz, bilin ki elçimize düşen, açıkça duyurmaktır.

5:93 İnanıp iyi işler yapanlara -bundan böyle (kötülüklerden) korunup inandıkları ve iyi işler yaptıkları, sonra (yasaklardan) korunup (onların yasaklığına) inandıkları ve yine korunup iyilik ettikleri takdirde (daha önce) yediklerinden ötürü bir günah yoktur. Allah güzel davrananları sever.

5:94 Ey inananlar, Allah sizi, ellerinizin ve mizraklarınızın eriseceği bir av'la dener ki, gizlide kendisinden kimin korktuğunu bilsin (görmeden

Alah'a inanip O'ndan korkanlar ortaya çiksin, bilinsin). Kim bundan sonra saldirida bulunursa onun için aci bir azab vardır.

5:95 Ey inananlar, ihramda iken av öldürmeyin. Sizden kim kasden onu öldürürse, öldürdüğünün dengi olan bir hayvan cezası vardır ki (bu, öldürülene denk olduğuna) içinizden iki adil kisinin karar vereceği, Ka'be'ye varacak bir kurban; yahut yoksullara yedirme şeklinde keffaret; ya da buna denk oruçtur. Ta ki böylece (o insan), yaptığı isin vebalini tadsin. Allah, geçmişi affetmiştir. Kim düşmanlık ederse Allah ondan öc alır. Allah, daima galiptir, öc alandır.

5:96 Hem kendinize, hem de yolculara bir geçimlik olmak üzere deniz avı ve yiyeceği, size helal kilindi. Ihramda olduğunuz sürece size kara avı yasaklandı. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun!

5:97 Allah Ka'be'yi, o saygıdeğer evi, insanlar için (hayat ve güven) duragi yaptı. O saygıdeğer ayı, kurbanı, tasmalı kurbanlıkları da (böyle yaptı) ki Allah'ın göklerde ve yerde olanları bildiğini ve Allah'ın herseyi bilici olduğunu anlayasınız.

5:98 İyi bilin ki Allah'ın cezası çetindir ve Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

5:99 Elçi'ye düşen, sadece duyurmaktır. Allah, gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleri bilir.

5:100 De ki:"Murdarla temiz bir olmaz. Murdarın çokluğu hosuna gitse de. O halde ey sağduyu sahipleri, Allah'tan korkun ki kurtulsa eresiniz!"

5:101 Ey inananlar, açıklandığı zaman hosunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Eger Kur'an indirilirken onları sorarsanız, size açıklanır. Halbuki Allah onlardan geçmiştir. Allah bağışlayandır, halimdir.

5:102 Sizden önce gelen bir toplum da onları sormuştu da sonra onları tanımaz olmuşlardı.

5:103 Allah, bahire, saibe, vasile ve ham diye bir şey yapmamıştır. Fakat inkar edenler, Allah'a yalan uyduruyorlar ve çokları da akıl erdiremiyorlar.

5:104 Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve Elçi'ye gelin!" dense, "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter!" derler. Babaları hiçbir şey bilmeyen, doğru yolu bulamayan kimseler olsa da mi?

5:105 Ey inananlar, siz kendinize bakın, siz doğru yolda olduğunuz takdirde sapan kimse size zarar vermez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O size ne yaptığınızı haber verecektir.

5:106 Ey inananlar, birinize ölüm gelince vasiyyet sırasında içinizden iki adil kişi, aranızda şahidlik etsin. Ya da yeryüzünde yolculuk ederken basiniza ölüm musibeti gelmişse, sizden olmayan iki kişi (şahidlik etsin). Kuskulanırsanız, namazdan sonra onları tutar(yemin ettirir)siniz: "Akraba da olsa yeminimizi hiçbir paraya satmayacağız, Allah'ın (üzerimizde bir borç olarak bulunan) şahidliğini gizlemeyeceğiz, yoksa biz, elbette günahkarlardan oluruz," diye Allah'a yemin ederler.

5:107 Eger onların bir günah isledikleri (yalan söyleyip hakkı gizledikleri) anlaşırsa; (o iki şahidin), haklarına tecavüz etmek istediği kimselerden (mirasçılardan, ölüye yakınlıklarından ve durumu daha iyi bildiklerinden dolayı şahidliğe) daha layık olan iki kişi, onların yerine geçer. Allah'a (söyle) yemin ederler: "Mutlaka bizim

sahidligimiz, onların sahidliginden daha dogrudur, biz (hakka) tecavüz etmedik, yoksa biz elbette zalimlerden oluruz" (derler).

5:108 Sahidligi geregi gibi yapmalarina, yahut yemin(etme)lerinden sonra yeminlerin(in) reddedilmesinden korkmalarina en uygun olan budur. Allah'tan korkun ve iyi dinleyin: Allah, yoldan çıkan toplulugu dogru yola iletmez.

5:109 Allah, Elçileri toplayacağı gün: "Size ne cevap verildi?" der. "Bizim bilgimiz yok, derler, gizlileri bilen yalnız sensin, sen!"

5:110 Allah demisti ki: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan ni'metimi hatırla, hani seni Ruhul-Kudüs ile desteklemistim; besikte ve yetiskin iken insanlarla konusuyordun; sana Kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. Benim iznimle çamurdan kus seklinde bir şey yaratıyor, içine üflüyordun, benim iznimle kus oluyordu; anadan dogma körü ve alacaliyi benim iznimle iyilestiriyordun; benim iznimle ölüleri (diriltip kabirlerden) çıkarıyordun ve İsrail ogullarını da senden savmıstım; hani sen onlara açık deliller getirdiğin zaman, içlerinden inkar edenler: "Bu açık bir büyüden başka bir şey değil!" demisti.

5:111 Havarilere: "Bana ve elçime inanin!" diye vahyetmistim (kalblerine bu düşünceyi atmıstım); "İnandık, bizim müslümanlar olduğumuza sahidol!" demislerdi.

5:112 Havariler demislerdi ki: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofrayı indirebilir mi? (İsa): "İnaniyorsanız Allah'tan korkun!" dedi.

5:113 İstiyoruz ki, ondan yiyelim, kalblerimiz iyice yatıssın, senin bize dogru söylediğini bilelim ve buna bizzat tanık olalım. dediler.

5:114 Meryem oğlu İsa da: "Allah'im, Rabbimiz, bizim üzerimize gökten bir sofrayı indir ki bizim için, önce ve sonra gelenlerimiz için (o gün) bir bayram olsun ve (o olay) Senden de bir mu'cize olsun. Bizi riziklandır, Sen rizik verenlerin en hayirlisisin!" dedi.

5:115 Allah buyurdu ki: "Ben onu sizin üzerinize indireceğim, ama ondan sonra sizden kim inkar ederse ben ona dünyalarda hiç kimseye yapmayacağım azabı yaparım!"

5:116 Ve yine Allah demisti ki: "Ey Meryem oğlu İsa sen mi insanlara 'Beni ve annemi, Allah'tan başka iki tanrı edinin' dedin?". Hasa, dedi, Sen yücesin, benim için gerçek olmayan bir şeyi söylemek benim haddime degildir! Eger demis olsaydım, sen bunu bilirdin, sen benim nefsimde olanı bilirsin, ben senin nefsinde olanı bilmem, çünkü gizlileri bilen yalnız sensin, sen!"

5:117 Ben onlara: Benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin, diye senin bana emretmiş olduğundan başka bir şey söylemedim. Ben onların içinde olduğum sürece onları kolladım, fakat sen beni vefat ettirince onları gözetleyen (yalnız) Sen oldun. Sen her şeyi görensın.

5:118 Eger onlara azabedersen, onlar senin kullarıdır (dilediğini yaparsın); eger onları bağışlarsan, şüphesiz sen daima üstünsün, hüküm ve hikmet sahibisin!

5:119 Allah buyurdu: "Bu, sadıklara, dogruluklarının fayda sağlayacağı gündür. Onlar için altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler vardır." Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük başarı budur!

5:120 Göklerin, yerin ve bunlarda bulunan herseyin mülkü Allah'indir. O, herseye kadirdir!

Sura 6: Al-An'am

6:1 Hamdolsun o Allah'a ki, gökleri ve yeri yaratti, karanliklari ve aydinligi var etti. Yine de inkarcilar, Rablerine esler tutuyorlar.

6:2 O, sizi çamurdan yaratip, sonra (da hayatınıza) bir süre koymuştur. (Kafirlerin cezalandirilmesi için) Belirli bir süre de kendi katindedir. Böyle iken, siz hala kuskulanıyorsunuz.

6:3 O, göklerde de, yerde de (tek) Allah'tir. Sizin gizlinizi, açiginizi ve ne kazandiginizi bilir.

6:4 Onlara Rablerinin ayetlerinden hiçbir ayet gelmez ki, ondan yüz çevirmesinler.

6:5 Iste, kendilerine gelen hakki da yalanladilar. Fakat alay ettikleri seyın haberleri, yakinda kendilerine gelecek(uyarildıkları azab onları kusatacak)tir.

6:6 Görmediler mi, onlardan önce nice nesiller yok ettik; hem onlara, yeryüzünde size vermedigimiz imkanlari vermistik ve göğü de üzerlerine bol bol bosaltmistik ve irmaklari ayaklarinin altından akar kilmistik. Fakat günahlarından ötürü onları helak ettik ve onların ardından baska bir nesil yarattik.

6:7 Eger sana kagit üzerine yazili bir Kitap indirmis olsaydik da onu elleriyle tutsalardi, yine inkar edenler, "Bu, apaçık bir büyüden baska bir sey degildir!" derlerdi.

6:8 O'na bir melek indirilmeli degil miydi? dediler. Eger bir melek indirseydik, is bitirilmis olurdu, artık kendilerine hiç göz açtirilmazdi.

6:9 Eger O(Hak Elçisi)ni melek yapsaydik, yine bir adam (sekinde) yapardik ve onları yine düstükleri kuskuya düsürürdük.

6:10 Senden önce de peygamberlerle alay edilmisti. Fakat onlarla alay edenleri, alay ettikleri gerçek kusativerdi.

6:11 De ki: "Yeryüzünde dolasin da yalanlayanların sonu nasıl olmuş, görün!"

6:12 De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" "Allah'indir" de. O, rahmet etmeyi kendi üstüne yazmis(acimayi kendisine prensip edinmis)tir. Sizi elbette varligında süphe olmayan kiyamet gününde toplayacaktır. Ama kendilerini ziyana sokanlar, inanmazlar.

6:13 Gece ve gündüzde barınan her sey O'nundur. O, isitendir, bilendir.

6:14 De ki: "Gökleri ve yeri yoktan var eden, besleyen, fakat kendisi beslenmeyen Allah'tan baska dost mu tutayim?" "Bana, Islam olanların ilki olmam emredildi" de ve sakın ortak kosalardan olma!

6:15 De ki: "Eger Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarim!"

6:16 (O öyle bir gündür ki) o gün kimden azab çevrilip savilirse gerçekten (Allah) ona acimistir. Iste apaçık basari budur.

6:17 Allah sana bir zarar dokundursa, onu yine kendisinden baska açacak yoktur ve eger sana bir hayir dokundursa, kuskusuz O, herseyi yapabilendir.

6:18 O, kullarının üstünde tam hakimdir (onlari istedigini gibi yönetir), O herseyi yerli yerince yapan, (herseyi) haber alandır.

6:19 De ki: "Sahidlik bakımından hangi sey daha büyüktür?" De ki: "Benimle sizin aranızda Allah şahiddir. Bu Kur'an bana vahyolundu ki, onunla sizi ve ulaştığı herkesi uyarayım. Siz gerçekten Allah ile beraber başka tanrılar olduğuna şahidlik ediyor musunuz?", "Ben şahidlik etmem!" de: "O, ancak tek bir Tanrıdır, ben sizin ortak kostugunuz seylerden uzagım" de.

6:20 Kendilerine Kitap verdiklerimiz, ogullarını tanıdıkları gibi onu tanirlar (onun Allah tarafından vahyedildiğini bilirler), ama kendilerini ziyana sokanlar inanmazlar.

6:21 Allah'a yalan uyduran, ya da O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? zalimler de kurtulus yüzü görmezler.

6:22 Hepsini topladığımız, sonra ortak kosanlara; "Hani (Allah'a) ortak sandiginiz seylere nerede?" dedigimiz gün;

6:23 Sonra onların: "Rabbimiz Allah'a andolsun ki biz ortak kosanlar degildik." demelerinden başka çareleri kalmadığı (gün);

6:24 Bak ki, nasıl kendilerine karşı yalan söylediler ve uydurdıkları seylere kendilerinden sapıp gitti.

6:25 İçlerinden seni dinleyenler vardır; fakat biz onu anlamalarına engel olmak için kalblerinin üstüne kilifler, kulaklarının içine de ağırlık koyduk. (Onlar) her mu'cizeyi görseler de yine ona inanmazlar. Hatta sana geldiklerinde seninle tartisirlar; o kafirler: "Bu, eskilerin masallarından başka bir sey degildir" derler.

6:26 Onlar hem (insanları) ondan menederler, hem de kendileri ondan uzak dururlar. Böylece yalnız kendilerini mahvediyorlar ama farkında degiller!

6:27 Onların, atesin basında durdurulmuş iken: "Ah ne olurdu keske biz (dünyaya) geri döndürülseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydik, inananlardan olsaydik!" dediklerini bir görsen!

6:28 Hayır, daha önce gizlemekte oldukları, onlara göründü. Geri gönderilselerdi yine men'olundukları seyi yapmaga dönerlerdi, çünkü onlar yalancılardır.

6:29 Dediler ki: "dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur. Biz diriltilecek degiliz."

6:30 Onları Rablerinin huzurunda durdurulmuş iken bir görsen: (Allah) "Bu gerçek degil miymiş?" dedi. Dediler ki, "Evet Rabbimiz hakkı için gerçektir!" "Öyle ise inkar ettiğinizden dolayı azabi tadın!" dedi.

6:31 Allah'ın huzuruna çıkmayı yalanlayanlar, gerçekten ziyana ugradı(lar). Nihayet kendilerine ansızın o sa'at gelip çatinca, günahlarını sırtlarına yüklenmiş olarak: "Hayatta (iyi işler yapmaktan) geri kalıp günah işlememizden ötürü vah bize!" dediler. Bakın, ne kötü seylere yüklenip taşıyorlar!

6:32 Dünya hayatı sadece bir oyun ve eglenceden başka bir sey degildir. Korunanlar için elbette ahiret yurdu daha iyidir. Düşünmüyor musunuz?

6:33 Biliyoruz, onların dedikleri seni üzüyor, gerçekte onlar seni yalanlamıyorlar, fakat o zalimler bile bile Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar.

6:34 Senden önce de elçiler yalanlanmısti. Yalanlanmalarına ve eziyet

edilmelerine sabrettiler, nihayet onlara yardımimiz yetisti. Allah'in kelimelerini degistirebilecek kimse yoktur. Sana da elçilerin haberinden bir parça gelmiştir.

6:35 Eger onların yüz çevirmesi sana ağır geldiyse, haydi (yapabilirsen) yerin içine (inebilecegin) bir delik, ya da göge (çıkabilecegin) bir merdiven ara ki onlara bir mu'cize getiresin! Allah, dileyseydi, elbette onları hidayet üzerinde toplardı, o halde cahillerden olma!

6:36 Ancak isitenler (çagriya) gelir, ölümlere gelince Allah onları diriltir, sonra O'na döndürülürler.

6:37 Dediler ki: "Ona Rabbinden bir mu'cize indirilmeli değil miydi?" De ki: "Şüphesiz Allah, bir mu'cize indirmege kadirdir, fakat çocukları bilmezler."

6:38 Yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadı ile uçan hiçbir kus yoktur ki, (onlar da) sizin gibi birer ümmet olmasınlar. Biz Kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmamışızdır. Sonra (onlar), Rableri(nin huzuru)na toplanacaklardır.

6:39 Bizim ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde kalmış sağırlar ve dilsizlerdir. Allah dilediği kimseyi sasirtir, dilediği kimseyi de doğru yola koyar.

6:40 De ki: "Düşündünüz mü kendinizi hiç? Size Allah'in azabı gelse, ya da o (Durusma) sa'at(i) gelse, Allah'tan baskasına mı yalvarırsınız? Doğru (sözlü) iseniz (söyleyin).

6:41 Hayır, yalnız O'na yalvarırsınız; O da dilerse (kaldırmasını) istediğiniz belayı kaldırır ve o zaman ortak kostuğunuz şeyleri unutursunuz.

6:42 Senden önce de ümmetlere elçiler gönderdik. (İnkârlarından dönüp bize) yalvarsınlar diye onları darlık ve sıkıntı ile yakalayıp cezalandırmistik.

6:43 Hiç olmazsa kendilerine böyle baskınımız geldiği zaman yalvarsalardı! Fakat kalbleri katılastı ve şeytan da onlara yaptıklarını süslü gösterdi.

6:44 Kendileri yapılan uyarıları unuttunca, üzerlerine her şeyin kapılarını açtık; kendilerine verilenle sevince daldıkları sırada da ansizin onları yakaladık, birden bire bütün umutlarını yitirdiler.

6:45 Böylece haksızlık eden milletin ardı kesildi. Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun!

6:46 De ki: "Söyleyin bana, eğer Allah isitme(duyu)nuzu ve gözlerinizi alsaydı, kalblerinizin üstüne de mühür vursa, Allah'tan başka bun(lar)ı size getir(ip ver)ecek tanrı kimdir?" Bak, nasıl ayetleri döndürüp türlü türlü açıklıyoruz, sonra yine onlar yüz çeviriyorlar?

6:47 De ki: "Düşündünüz mü kendinizi hiç? Size Allah'in azabı ansizin, ya da açıkça gelse, zalim toplumdaki baskısı mı helak edilir?"

6:48 Biz elçileri sadece müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim inanır ve uslanırsa onlara korku yoktur ve onlar üzülmeceklerdir.

6:49 Ayetlerimizi yalanlayanlara da yaptıkları fenalık yüzünden azab dokunacaktır.

6:50 De ki: "Ben size, Allah'in hazineleri yanımdadır, demiyorum. Gaybi da bilmem. Size 'Ben melegim' de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana

uyuyorum." De ki: "Körle, gören bir olur mu? Düşünmüyor musunuz?"

6:51 Rablerin(in huzuru)na toplanacakların(a inanip bu durum)dan korkanları onunla uyar ki; kendilerinin, O'ndan baska ne dostları, ne de destekçileri yoktur. (Onları uyar), belki korunurlar.

6:52 Sabah aksam Rablerinin rızasını isteyerek, O'na yalvaranları kovma. Onların hesabından sana bir sorumluluk, senin hesabından da onlara bir sorumluk yok ki, onları kovup da zalimlerden olası!

6:53 Böylece biz onların kimini kimi ile dedik ki: "Allah, aramızdan sunlara mi lutfu layık gördü?" desinler. Allah, şükredenleri daha iyi bilmez mi?

6:54 Ayetlerimize inananlar, sana geldikleri zaman: "Size selam olsun, de, Rabbiniz, kendi üzerine rahmeti yazmış(yaratıklarına acımayı prensip edinmiş)tir. Sizden kim, bilmeyerek bir kötülük yapar da sonra ardından tevbe eder, uslanırsa muhakkak ki O, bağışlayandır, esirgeyendir."

6:55 Böylece ayetleri (döne, döne) açıklıyoruz ki, suçluların yolu belli olsun.

6:56 De ki: "Ben, Allah'tan baska yalvardıklarınıza tapmaktan men'olundum." De ki: "Ben sizin keyiflerinize uymam, çünkü o takdirde sapıtmış ve yola gelenlerden olmamış olurum."

6:57 De ki: "Ben, Rabbinden (gelen) açık bir delil üzerindeyim. Siz ise onu yalanladınız. Acele istediğiniz (azab) da benim yanımda degildir. Hüküm vermek, yalnız Allah'a aittir. (O) gerçeği anlatır ve O, (davayı çözüp) ayırdedenlerin en iyisidir."

6:58 De ki: "Eger acele istediğiniz şey benim yanımda olsaydı, elbette benimle sizin aranızda is, şimdi (çoktan) bitirilmisti." Allah zalimleri daha iyi bilir.

6:59 Gayb'in (görünmez bilginin) anahtarları, O'nun yanındadır, onları O'ndan baskası bilmez. (O) karada ve denizde olan herseyi bilir. Düsen bir yaprak, ki mutlaka onu bilir, yerin karanlıkları içinde gömülen dane, yas ve kuru hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir Kitapta olmasın.

6:60 O'dur ki, geceleyin sizi öldürür (gibi uyutur), gündüzün ne islediğinizi bilir; sonra belirlenmiş süre geçirilip tamamlansın diye gündüzün sizi diriltir. Sonra dönüşünüz O'nadır; sonra (O, dünyada) yaptıklarınızı size haber verecektir.

6:61 O, kulların üstünde tek hakimdir. Size koruyucu(melek)ler gönderir, nihayet birinize ölüm gelince elçilerimiz onun canını alırlar, onlar (bu hususta) hiç geri kalmazlar.

6:62 Sonra o(ca)nlar, gerçek Tanrıları olan Allah'a döndü(rülüp götü)rülürler. Doğrusu hüküm, yalnız O'nundur; O hesap görenlerin en çabugudur.

6:63 De ki: "Gizli ve açık olarak: 'Bizi bundan kurtarırsa elbette şükredenlerden olacağız!' diye O'na yalvarıp yakardığınız zaman, karanın ve denizin karanlıklarından sizi kim kurtarıyor?"

6:64 De ki: "Ondan ve bütün sıkıntılardan sizi Allah kurtarıyor, sonra siz yine O'na ortak kosuyorsunuz!?"

6:65 De ki: "O, sizin üzerinize üstünüzden, yahut ayaklarınızın altından bir azab göndermege, ya da sizi parti parti birbirinize düşürüp

kiminize kiminizin hincini taddirmaga kadirdir." Bak, anlasinlar diye ayetleri nasil acikliyoruz?!

6:66 O, gerçek iken kavmin onu yalanladi. De ki: "Ben size vekil degilim!"

6:67 Her haberin gerçektecegi bir zaman vardir. Yakinda bilirsiniz.

6:68 Ayetlerimiz hakkında (münasebetsizlige) dalanlari gördüğün zaman, onlar baska bir söze geçinceye kadar onlardan yüz çevir; eger seytan sana (bunu) unutturursa hatirladiktan sonra (hemen kalk), o zalimler topluluğuyla beraber oturma!

6:69 Korunanlara, o(inanmaya)nların hesabından bir sorumluluk yoktur, ama belki (inanip) korunurlar diye bir hatirlatmak lazimdir.

6:70 Birak o dinlerini oyun, eglence yerine koyan ve dünya hayatının aldattigi kimseleri de, sen o (Kur'an) ile (sunu) hatirlat ki, bir kisi, yaptigi isin eline teslim edilmeye görsün, (yoksa) Allah'tan baska onun ne bir dostu, ne de bir yardimcisi olmaz. (Amelinin elinden kurtulmak için) her türlü fidyeyi verse de ondan kabul edilmez. Iste onlar, kazandiklarinin eline teslim edilmislerdir. Onlar için kaynar sudan bir içki ve inkarlarından dolayı da aci bir azab vardir!

6:71 De ki: "Allah'tan baska, bize ne yarar, ne zarar vermeyen seylere mi yalvaralim? Ve Allah bizi dogru yola ilettikten sonra, ökçelerimiz üzerinde (eski durumumuza) döndürülüp; seytanların ayartarak saskin bir halde çölde biraktiklari; arkadaşlarının ise "Bize gel!" diye dogru yola çağirdiklari kimse gibi (saskin bir duruma) mi düselim?" De ki: "Yol gösterme, ancak Allah'in yol göstermesidir. Bize, alemlerin Rabbine teslim olmamız emredilmistir."

6:72 Namazi kilin ve O'ndan korkun (diye emredilmistir)! Varip huzuruna toplanacağınız O'dur.

6:73 Gökleri ve yeri hak (ve hikmet) ile yaratan O'dur. "Ol!" dedigi gün, oluverir. Sözü haktır. Sur'a üflenecegi gün de, mülk O'nundur. Gizliyi ve açığı bilendir. O, hükümdardir, herseyi haber alandır.

6:74 Ibrahim, babasi Azer'e demisti ki: "Sen putlari tanrilar mi ediniyorsun? Dogrusu ben seni ve kavmini açık bir sapiklik içinde görüyorum."

6:75 Böylece biz Ibrahim'e göklerin ve yerin melekutunu (büyük ve harikulade muhtesem varliklarini) gösteriyorduk ki, kesin inananlardan olsun.

6:76 Üzerine gece basınca (Ibrahim) bir yıldiz gördü; "Budur Rabbim" dedi. Yıldiz batinca: "Batanlari sevmem", dedi.

6:77 Ay'i dogarken görünce: "Budur Rabbim" dedi. O da batinca: "Rabbim bana dogru yolu göstermeseydi, elbette sapan topluluktan olurdum." dedi.

6:78 Günesi dogarken görünce: "Budur Rabbim, bu daha büyük!" dedi. (O da) batinca dedi ki: "Ey kavmim, ben sizin (Allah'a) ortak kostugunuz seylerden uzagim."

6:79 Ben yüzümü tamamen, gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdim ve artık ben O(na) ortak kosanlardan degilim!

6:80 Kavmi onunla tartismaya giristi. (O onlara) dedi ki: "Beni dogru yola iletmiş iken Allah hakkında benimle tartisiyor musunuz? Ben, sizin O'na ortak kostugunuz seylerden korkmam. Ancak Rabbimin diledigi olur! Rabbim,

bilgice herseyi kusatmistr. Hala ögüt almıyor musunuz?

6:81 Hem siz, Allah'in size, (tanrı oldukları) hakkında hiçbir delil indirmediği seyleri, O'na ortak kosmaktan korkmuyorsunuz da ben nasıl sizin (O'na) ortak kustugunuz seylerden korkarım? Simdi biliyorsanız (söyleyin), iki topluluktan hangisi (tek Allah'a inananlar mı, yoksa Allah'a ortak kosanlar mı) güvende olmaya daha layıktır?

6:82 Inananlar ve imanlarını bir haksızlıkla bulamayanlar... İşte güven onlarıdır ve doğru yolu bulanlar da onlardır.

6:83 İşte bunlar, kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz hüccet(kanıt)lerimizdir. Dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Süphesiz Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir.

6:84 Biz ona İshak'i ve (İshak'in oğlu) Ya'kub'u da hediye ettik; hepsine de doğru yolu gösterdik. Nitekim daha önce Nuh'a ve onun soyundan Davud'a, Süleyman'a, Eyyub'a, Yusuf'a, Musa'ya ve Harun'a da yol göstermistik. Biz güzel davranışları böyle ödüllendiririz.

6:85 Zekeriyâ'ya, Yahya'ya, İsa ve İlyas'a da (yol göstermistik). Hepsi iyilerden idi.

6:86 İsmâ'il'e, el-Yesa'a, Yunus'a ve Lut'a da (yol gösterdik), hepsini alemlere üstün kıldık.

6:87 Babalarından, çocuklarından ve kardeşlerinden bazılarını da...

Onları seçtik ve onları doğru yola ilettik.

6:88 İşte bu, Allah'in hidayetidir, kullarından dilediğini bununla doğru yola iletir. Eğer (onlar Allah'a) ortak kossalardı, yaptıkları (güzel) şeyler hiç olur, giderdi.

6:89 İşte onlar, kendilerine Kitap, hüküm ve peygamberlik verdiğimiz kimselerdir. Simdi sunlar, (yani Kureys kavmi), bunları inkar ederse, (bilsinler ki) biz, bunları inkar etmeyecek (koruyacak) bir toplumu, bunlara vekil bırakmışızdır.

6:90 İşte onlar, Allah'in hidayet ettiği kimselerdir. Onların yoluna uy ve de ki: "Ben ona karşılık sizden bir ücret istemiyorum. O, sadece alemlere bir öğüttür."

6:91 Allah'i sanına yarasır biçimde tanıyamadılar, zira "Allah, insana bir şey indirmedik" dediler. De ki: "Öyleyse Musa'nın, insanlara nur ve yol gösterici olarak getirdiği, ki siz onu parça parça kağıtlar haline getirip gösteriyorsunuz, çoğunu da gizliyorsunuz- ve ne sizin, ne de babalarınızın bilmediği seylerin size öğretildiği Kitabı kim indirdi?" "Alah" de, sonra bırak onları, daldıkları bataklıkta oynayadursunlar.

6:92 Bu da Anakent(Mekke'y)i ve çevresindeki(kasaba)ları uyarman için sana indirdiğimiz feyz kaynağı ve kendinden önceki (Tanrı Kitabı)ni doğrulayıcı bir Kitaptır. Ahirete inananlar, buna inanırlar ve onlar, namazlarına devam ederler.

6:93 Allah'a karşı yalan uydurandan, ya da kendisine bir şey vahyedilmemiş iken "Bana vahyolundu" diyenden ve "Ben de Allah'in indirdiği gibi indireceğim!" diyenden daha zalim kim olabilir? O zalimler ölüm dalgaları içinde, melekler ellerini uzatmış: "Haydi canlarınızı çıkarın, Allah'a gerçek olmayana söylemenizden ve O'nun ayetlerine karşı büyüklük taslamanızdan ötürü, bugün alçaklık azabıyla

cezalandirilacaksiniz!" (derken) onlarin halini bir gorsen!

6:94 Andolsun, sizi ilk kez yarattigimiz gibi, yine tek olarak bize geldiniz ve (dünyada) sizi hayaline daldirdigimiz seyleri arkanizda biraktiniz. Hani, siz(in yaratilisinizda ve ibadetleriniz)de (bize) ortak olduklarini sandiginiz sefaatçilerinizi de yaninizda görmüyoruz. Aranizdaki baglar kesilmis ve (sefa'atçi) sandiginiz seyler sizden kaybolup gitmistir!

6:95 Daneyi ve çekirdegi yaran, süphesiz Allah'tir. (O), ölüden diriye çıkarir, diriden de ölüyü çıkarir. Iste Allah budur. O halde nasıl (yalnız O'na tapmaktan) çevriliyorsunuz?

6:96 Karanligi yarıp sabahi ortaya çıkaran O'dur. Geceyi dinlenme zamanı, güneşi ve ayı (vakitlerin bilinmesi için) birer hesap (ölçüsü) yapmıştır. Bu, o üstün ve bilen(Allah)in takdiridir.

6:97 O'dur ki size, karanın ve denizin karanlıklarında, yıldızlardan yararlanıp yol bulma imkanı verdi. Gerçekten biz, bilen bir toplum için ayetleri geniş geniş açıkladık.

6:98 Odur ki sizi bir tek nefisten inşa etti. Sizin için bir kalış ve bir emanet olarak konuluş yeri ve süresi vardır. Gerçekten biz, anlayan bir toplum için ayetleri geniş geniş açıkladık.

6:99 O'dur ki, size gökten su indirdi. Onunla her çeşit bitkiyi çıkardık, o bitkiden bir filiz çıkardık, ondan da birbiri üzerine binmiş daneler; hurmanın tomurcugundan sarkan salkımlar; üzüm bağları; zeytin ve nar (bahçeleri) çıkarıyoruz. (Bunların) kimi birbirine benzer, kimi benzemez. Her birinin meyvesine bakın: Meyve verirken ve olgunlaştığı zaman. Süphesiz bu size gösterilenlerde, inananlar toplumu için elbette çok ibret vardır.

6:100 (Tuttular) cinleri Allah'a ortak yaptılar. Halbuki onları O yaratmıştır. Bilmeden O'na oğullar ve kızlar icadettiler. Hasa O, onların ileri sürdüğü niteliklerden münezzehtir!

6:101 (O) gökleri ve yeri yoktan var edendir. O'nun nasıl çocuğu olabilir ki? Kendisinin bir esi yoktur, herseyi O yaratmıştır ve O, herseyi bilendir.

6:102 Rabbiniz Allah, iste budur. O'ndan başka tanrı yoktur. (O), herseyin yaratıcısıdır. O'na kulluk edin, O herseye vekildir.

6:103 Gözler O'nu görmez, O gözleri görür; O latif (gözle görülmez veya lutuf sahibi), herseyi haber alandır.

6:104 Doğrusu size Rabbinizden basiretler geldi. Artık kim (gerçeği) görürse yararı kendisine, kim de (gerçeğe karşı) kör olursa zararı kendisinedir. Ben sizin üzerinize bekçi değilim.

6:105 Iste böylece ayetleri döne döne açıklıyoruz ki (onlar sana): "Senders almissin (bunları bir yerden okumus, öğrenmissin)" desinler ve bilen bir toplum için de onu iyice açıklayalım.

6:106 Rabbinden sana vahyolunana uy; O'ndan başka tanrı yoktur. (O'na) ortak kosalara da aldırma!

6:107 Allah isteseydi, ortak kosmazlardı. Biz seni onların üzerine bekçi yapmadık, sen onlara vekil de değilsin!

6:108 (Onların) Allah'tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki, onlar da

bilmeyerek taskinlikla Allah'a sövmesinler! Biz, her ümmete yaptıkları isi böyle süslü gösterdik; sonunda dönüşleri Rablerinedir. O, onlara ne yaptıklarını haber verecektir.

6:109 Eger kendilerine bir mu'cize gelirse ona mutlaka inanacaklarına olanca güçleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Mu'cizeler ancak Allah'in yanındadır." Hem bilir misiniz o (mu'cize) gelmiş olsa da onlar yine inanmazlar?

6:110 Gönüllerini ve gözlerini ters çeviririz, ilkin ona inanmadıkları gibi (mu'cizeyi gördükten sonra da inanmazlar) ve birikiriz onları, azgınlıkları içinde bocalayıp dururlar.

6:111 Biz onlara melekleri indirseydik, ölümler kendilerine konussaydı ve her şeyi toplayıp karsılarına getirseydik, Allah dilemedikten sonra yine inanmazlardı; fakat çokları cahillik eder(kaprislerine uyar)lar.

6:112 Böylece biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. (Bunlar), aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fisildarlar. Rabbin dileyseydi onu yapamazlardı. Artık onları, uydurdukları şeylerle bas basa bırak.

6:113 Ki ahirete inanmayanların kalpleri o(nların yaldızlı sözleri)ne kansin, ondan hoslansınlar ve onlar, isledikleri suçları islemeğe devam etsinler.

6:114 Allah, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiş iken O'ndan başka bir hakem mi arayayım? Kendilerine Kitap verdiklerimiz, O(Kur'a)nin, gerçekten Rabbin tarafından indirilmiş olduğunu bilirler, hiç kuskulananlardan olma.

6:115 Rabbinin sözü hem doğruluk, hem de adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirebilecek hiç kimse yoktur. O, isitendir, bilendir.

6:116 Yeryüzünde bulunan(insan)ların çoğuna uysan, seni Allah'in yolundan saptırırlar. Onlar sadece zannediyorlar ve onlar sadece saçmalıyorlar.

6:117 Rabbin, (evet) O, yolundan sapan(lar)i çok iyi bilir ve O, yolda olan(lar)i çok iyi bilir.

6:118 O halde Allah'in ayetlerine inaniyorsanız, üzerine O'nun adı anılan(hayvan)lardan yeyiniz.

6:119 Üzerine Allah'in adı anılmış olanlardan niçin yemeyesiniz? Çaresiz yemek zorunda kaldıklarınız dışında, size haram kıldığı şeyleri (Allah) size açıklamıştır. Doğrusu birçokları, bilmeden keyiflerine uyarak halkı sasirtiyorlar. Muhakkak ki Rabbin, (evet) O, siniri asanları çok iyi bilir.

6:120 Günahın açığını da, gizlisini de bırakın! Günah kazananlar, yaptıklarının cezasını çekeceklerdir.

6:121 (Kesilirken) üzerine Allah'in adı anılmayan(hayvan)lardan yemeyiniz! Çünkü o(nu yemek), yoldan çıkmadır. Şeytanlar, dostlarına, sizinle mücadele etmelerini fisildarlar. Eger onlara uyarsanız, süphesiz siz de ortak kosa(nlar)gibi olursunuz.

6:122 Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve kendisine insanlar arasında yürüyebileceği bir isik verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan hiç çıkamayan kimse gibi olur mu? İşte kafirlere, yaptıkları

(isler), öyle süslü gösterilmistir.

6:123 Böylece her kentin büyüklerini, oranin suçlulari yaptik ki, orada tuzak kursunlar (her kentin ileri gelenlerine, tuzak kurmalari için fırsat verdik). Onlar kendilerinden baskasına tuzak kuruyorlar, ama farkında degiller.

6:124 Onlara bir ayet gelince: "Allah'in elçilerine verilenin aynı bize de verilmedikçe kat'iyyen inanmayız!" dediler. Allah, mesajini koyacağı yeri (elçilik görevini kime vereceğini) bilir. Suç işleyenlere Allah katında bir asâgilik ve yaptıkları hileye karşı çetin bir azab erisecektir.

6:125 Allah kimi doğru yola iletmek isterse onun göğsünü İslam'a açar, kimi de saptırmak isterse onun göğsünü, (o kimse) göğe çikiyormuş gibi dar ve tikanik yapar. Allah. inananların üstüne iste böyle pislik (sikinti) çökertir.

6:126 İste Rabbinin doğru yolu budur. Biz, öğüt alanlar için ayetleri geniş geniş açıkladık.

6:127 Rableri katında esenlik yurdu onlarındır. Yaptıkları (güzel) işlerden dolayı O, onların dostudur.

6:128 Hepsini bir araya toplayacağı gün: "Ey cin(seytan)lar topluluğu, (der), siz insanlarla çok uğrastınız." Onların, insan dostları derler ki: "Rabbimiz, birbirimizden yararlandık ve bize verdiği sürenin sonuna ulaştık." (Allah da) buyurur ki "Duragınız atestir. Allah'in, dile(yip affet)mesi hariç, orada ebedi kalacaksınız." Süphesiz Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir.

6:129 İste kazandıkları(günahları)ndan ötürü zalimlerin bir kısmını diğer bir kısmının pesine böyle takarız.

6:130 Ey cin ve insan topluluğu, içinizden, size ayetlerimi anlatan ve bugününüzle karşılaşacağınıza dair sizi uyan elçiler gelmedi mi? "Kendi aleyhimize şahidiz." dediler. Dünya hayatı onları aldattı ve kendilerinin kafir olduklarına şahidlik ettiler.

6:131 Bu böyledir, çünkü Rabbin, halkı habersiz iken ülkeleri zulüm ile helak edici degildir.

6:132 Her birinin yaptıkları işlere göre dereceleri vardır. Rabbin, onların yaptıklarından habersiz degildir.

6:133 Rabbin zengin, rahmet sahibidir. Dilerse sizi götürür, sizi nasıl başka bir topluluğun soyundan yarattı ise, sizden sonra da dilediğini (yaratıp) sizin yerinize getirir.

6:134 Size söylenen uyarı, muhakkak gelecektir, siz onu engelleyemezsiniz.

6:135 De ki: "Ey kavmim, gücünüz yettigince yapacağınızı yapın, ben de yapacağımı yapıyorum. Yakında (dünya) yurdu(nu)n sonunun kime aidolacağını bileceksiniz. Zalimler, asla onmazlar!

6:136 Allah'in yarattığı, ekin(ler)den ve hayvanlardan Allah'a pay ayırdılar. Zanlarınca: "Bu Allah'a, bu da ortaklarımızı" dediler. Ortakları için ayrılan Allah'a ulaşmıyor, fakat Allah için ayrılan, ortaklarına ulaşıyor. Ne kötü hüküm veriyorlar!

6:137 Yine ortakları, müsrıklarden çoguna evladlarını öldürmeyi süslü gösterdiler ki (böylece) hem onları mahvetsinler, hem de dinlerini karıştırıp bozsunlar. Allah dileseydi bunu yapamazlardı. Öyleyse onları,

uydurduklariyle bas basa birak!

6:138 Zanlarınca dediler ki: "Bunlar dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir. Bunlari bizim diledigimizden baskasi yiyemez. Bunlar da sirti(na binilmesi) yasaklanmis hayvanlar." Bir kisim hayvanlari da üzerlerine Allah'in adini anmaz(dan bogazlar)lar. (Bütün bunlari) Allah'a iftira ederek (ortaya çıkardilar. Allah) Onlari iftiralariyle cezalandiracaktır.

6:139 Dediler ki: "Bu hayvanlarin karinlarinda olanlar, yalnız erkeklerimize aittir, kadınlarımıza haramdir". Eger (hayvanin karnindaki yavru) ölü dogarsa, o zaman hepsi onda ortaktır. Bu nitelendirmelerinden dolayi Allah onlarin cezasini verecektir. Çünkü O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir.

6:140 Bilgisizlik yüzünden beyinsizce, çocuklarini öldürenler ve Allah'in kendilerine verdigi rizki, Allah'a iftira ederek haram kilanlar muhakkak ki ziyana ugradilar, saptilar, yola gelici de degiller!

6:141 Çardakli ve çardaksiz (üzüm) bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit hurma(lari), ekin(ler)i, zeytinleri, narlari -birbirine benzer, benzemez biçimde- yaratan hep O'dur. Her biri meyva verdigi zaman meyvasından yeyin, hasat günü hakkini (sadakasını) verin; fakat israf etmeyin; çünkü O, israf edenleri sevmez!

6:142 Hayvanlardan da (çeşit çeşit yarattı,) Kimi yük tasir, kiminin tüyünden sergi yapilir. Allah'in size verdigi riziktan yeyin, seytanın adimlarini izlemeyin (onun pesinden gitmeyin). Zira o, sizin için apaçık bir düşmandir.

6:143 Sekiz çift (hayvan): Koyundan iki, keçiden iki. De ki: "(Allah), iki erkegi mi haram etti, iki disiyi mi, yoksa iki disinin Rahimlerinde bulunan(yavru)lari mi? Eger dogru iseniz bana bilgi ile haber verin."

6:144 Ve deveden iki, sigirdan iki. De ki: "İki erkegi mi haram etti, iki disiyi mi, yoksa iki disinin Rahimlerinde bulunan(yavru)lari mi? Yoksa Allah'in size böyle vasiyyet ettigine şahidler mi oldunuz?" (Allah, böyle tavsiye ederken siz O'nun yanında miydiniz?) Öyle bilmeden insanlari saptirmak için Allah'a karsi yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Allah o zalim toplulugu dogru yola iletmez.

6:145 De ki: Bana vahyolunanda, (bu haram dediklerinizi) yiyen kimse için haram edilmiş bir şey bulamıyorum. Ancak les, yahut akitilmiş kan, yahut domuz eti -ki pistir- ya da Alah'tan baskasi adına bogazlanmış bir fisk (murdar olmuş hayvan) olursa baska (bunlar haramdir). Ama kim çaresiz kalirsa, (baskasinin hakkina) saldırmamak ve (zorunluluk) siniri(ni) asmamak üzere (bunlardan yiyebilir). Çünkü Rabbin bagislayandır, esirgeyendir.

6:146 yahudilere bütün tirnakli(hayvan)lari haram ettik. Sigir ve koyunun da, yağlarini onlara haram kildik, yalnız (hayvanların) sirtlarinin, yahut bagirsaklarinin tasidigi, ya da kemige karisan yağlarini haram etmedik. Asirilıkları yüzünden onlari böyle cezalandirdik. Biz elbette dogru söyleyenleriz.

6:147 Eger seni yalanladilarsa, de ki: "Rabbimiz bol rahmet sahibidir. Fakat O'nun azabi da suçlu toplumdan geri çevrilmez (gazabi suçluların üzerine

bir indi mi, onu kimse geri çeviremez)."

6:148 (Allah'a) Ortak kosanlar diyecekler ki: "Allah isteseydi ne biz ne de babalarımız ortak kosmazdik, hiçbir seyi de haram yapmazdik." Onlardan önce yalanlayanlar da öyle demislerdi de nihayet azabimizi tadmislardi. De ki: "Yaninizda bize çika(rip gösterece)giniz bir bilgi (yazili belge) var mi? Siz sadece zanna uyuyorsunuz ve siz sadece saçmaliyorsunuz."

6:149 De ki: "Üstün delil, Allah'indir. Allah dileseydi, elbette hepinizi dogru yola iletirdi."

6:150 De ki: "Haydi Allah'in bunu yasakladigina sahidlik edecek tanrilarinizi getirin." Eger (onlar) sahidlik ederlerse sen onlarla beraber sahidlik etme; ayetlerimizi yalanlayanlarin ve ahirete inanmayanlarin keyiflerine uyma. (Nasil uyarsin ki) onlar, Rablerine es tutmaktadirlar.

6:151 De ki: "Gelin, Rabbinizin size haram kildigi seyleri okuyayim: O'na hiçbir seyi ortak kosmayin, ana babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarinizi öldürmeyin; sizi de onlari da biz besliyoruz. Fuhuslarin açigina da, kapalisina da yaklasmayin ve haksiz yere Allah'in yasakladigi cana kiymayin! Düsünesiniz diye Allah size bunlari tavsiye etti.

6:152 Yetimin malina yaklasmayin: yalniz erginlik çagina erisinceye kadar (onun malina) en güzel biçimde (yaklasabilir, onu uygun tarzda sarfedebilirsiniz); ölçü ve tartiyi tam adaletle (dengeli) yapin. Biz, kisiye gücünün yettiginden fazlasini teklif etmeyiz. Söylediginiz zaman da akrabalariniz da olsa adalet yapin ve Allah'a verdiginiz sözü tutun. Hatirleyip öğüt alasiniz diye (Allah) size bunlari tavsiye etti.

6:153 Iste benim dogru yolum budur, ona uyun, (baska) yollara uymayin ki, sizi O'nun yolundan ayirmasin! Korunmanız için (Allah) size böyle tavsiye etti.

6:154 Sonra iyilik edenlere (ni'metimizi) tamamlamak, her seyi açıklamak ve yola iletici ve rahmet olmak üzere Musa'ya Kitabi verdik ki, Rablerinin huzuruna varacaklarina inansinlar.

6:155 Iste bu (Kur'an) da indirdigimiz mübarek Kitaptir. O'na uyun ve korunun ki size rahmet edilsin!

6:156 (Onu size indirdik ki) "Kitap, yalniz bizden önceki iki topluluga (yahudilere, hiristiyancılara) indirildi, biz ise onların okumasından habersizdik (o Kitapları okuyamıyor, dillerini anlayamıyorduk)" demeyesiniz.

6:157 Yahut: "Eger bize Kitap indirilseydi, biz onlardan daha çok dogru yolda olurduk." demeyesiniz. Iste size de Rabbinizden açık delil, hidayet ve rahmet geldi. Allah'in ayetlerini yalanlayip onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerinden ötürü, azabin en kötüsüyle cezalandiracağız.

6:158 (Inanmak için) ille meleklerin gelmesini, yahut Rabbinin gelmesini ya da Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Ama Rabbinin bazı ayetleri geldiği gün, daha önce inanmamış, ya da imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye, artık inanması, fayda sağlamaz. De ki: "Bekleyin, biz de beklemekteyiz."

6:159 Dinlerini parça parça edip, grup grup olanlar var ya, senin onlarla hiçbir iliskin yoktur. Onlarin isi Allah'a kalmistir, sonra (Allah) onlara yaptiklarini haber verecektir.

6:160 Kim iyilik getirirse, ona o(getirdigi)nin on kati vardir. Kim kötülük getirirse, sadece onun dengiyle cezalandirilir, onlar haksizliga ugratilmazlar.

6:161 De ki: "Rabbim beni dogru yola ilette. Dosdogru dine, Allah'i birleyen Ibrahim'in dinine. O, ortak kosalardan degildi."

6:162 De ki: "Benim namazim, ibadetim, hayatim ve ölümüm hep alemlerin Rabbi Allah içindir."

6:163 O'nun ortagi yoktur. Bana böyle emrolundu ve ben müslümanların ilkiyim.

6:164 De ki: "Allah, herseyin Rabbi iken ben O'ndan baska Rab mi arayayim? Herkesin kazandigi yalnız kendisine aittir. Kendi (günah) yükünü tasiyan hiç kimse, bir baskasinin (günah) yükünü tasimaz. Sonra dönüsünüz Rabbinizedir; (O) ayriliga düstüğünüz gerçegi size haber verecektir."

6:165 Sizi yeryüzünün halifeleri yapan, size verdigi seylerde, sizi denemek için, kiminizi kiminizden derecelerle üstün kilan O'dur. Dogrusu Rabbin, cezasi çabuk olandır ve O, bagislayandır, esirgeyendir.

Sura 7: Al-A'raf

7:1 Elif lam mim sad.

7:2 (Bu,) Sana indirilen bir Kitaptir. Onunla (insanlari) uyarman ve insanlara öğüt (vermen) hususunda gögsünde bir sikinti olmasin (hiç kuskulanma, tasalanma, bu tamamen Allah tarafındandır. Sen hemen insanlari uyar).

7:3 (Ey insanlar), Rabbinizden size indirilene uyun ve O'ndan baska velilere uymayin. Ne kadar da az öğüt aliyorsunuz!

7:4 Nice kent(ler)i helak ettik; gece yatarlarken, yahut gündüz uyurlarken, azabimiz onlara geliverdi.

7:5 Azabimiz onlara geldiginde "Biz gerçekten zalimlermisiz!" demelerinden baska yalvarilari kalmadi.

7:6 Hem kendilerine elçi gönderilmis olanlara soracagiz, hem de gönderilen elçilere soracagiz.

7:7 Ve elbette onlara, olan biten herseyi bilgi ile anlatacagiz, zira biz onlardan uzak degiliz.

7:8 O gün tarti tam dogrudur. Kimin (sevap) tartilari agir gelirse, iste onlar kurtulanlardır.

7:9 Kimin (sevap) tartilari hafif gelirse, iste onlar da ayetlerimize haksizlik etmelerinden ötürü kendilerini ziyana sokanlardır.

7:10 Dogrusu biz sizi yeryüzünde yerlestirdik, orada size geçimlikler verdik; ne kadar da az sükre diyorsunuz!

7:11 Sizi yarattik, sonra size biçim verdik, sonra da meleklerle: "Adem'e secde edin!" dedik; hepsi secde ettiler, yalnız Iblis etmedi, o secde edenlerden olmadı.

7:12 (Allah) buyurdu: "Sana emrettiğim zaman seni secde etmekten alikoyan

nedir?" (Iblis): "Ben, dedi, ondan hayirliyim. Beni atesten yarattin, onu çamurdan yarattin."

7:13 (Allah) buyurdu: "Öyle ise oradan in, orada büyüklük taslamak senin haddin degildir. Çık, çünkü sen asagiliktansin!"

7:14 (Iblis) dedi: "(Bari) bana (insanlarin) tekrar dirilecekleri güne kadar süre ver."

7:15 (Allah) buyurdu: "Haydi sen süre verilmislerdensin."

7:16 Öyle ise, dedi, beni azdirmana karsilik, and içerim ki, ben de onlar(i saptirmak) için senin dogru yolunun üstüne oturacağım.

7:17 Sonra (onlarin) önlerinden, arkalarından, saglarından, sollarından onlara sokulacağım ve çoklarını sükredenlerden bulmayacaksın!

7:18 (Allah) buyurdu: "Haydi, sen, yerilmis ve kovulmuş olarak oradan çık. Andolsun ki onlardan sana kim uyarsa (bilin ki) sizin hepinizden (derleyip) cehennemi dolduracağım (azdiran sizler de, size uyup yoldan çıkan insanlar da cehenneme gireceksiniz)!"

7:19 (Sonra Allah, Adem'e hitabetti): "Ey Adem, sen ve esin cennette durun, dilediğiniz yerden yeyin; fakat su agaca yaklasmayin, yoksa zalimlerden olursunuz."

7:20 Derken seytan, onların, kendilerinden gizlenmiş olan çirkin yerlerini kendilerine göstermek için onlara fisildadi: "Rabbimiz, baska bir sebepten dolayı degil, sirf ikiniz de birer melek, ya da ebedi kalicilerden olursunuz diye sizi su ağaçtan men'etti" dedi.

7:21 Ve onlara: "Elbette ben size öğüt verenlerdenim." diye de yemin etti.

7:22 Böylece onları aldatarak asagi sarkitti, (önceki mevkilerinden indirdi). Ağac(in meyvasin)i tadınca çirkin yerleri kendilerine göründü ve cennet yapraklarını üst üste yamayip üzerlerine örtmege başladılar. Rableri onlara ünledi: "Ben sizi o ağaçtan men'etmedim mi ve seytan size apaçık düşmandır, demedim mi?"

7:23 Dediler: "Rabbimiz, biz kendimize zulmettik, eger bizi bağışlamaz ve bize acımasan, muhakkak ziyana uğrayanlardan oluruz!"

7:24 (Allah) buyurdu: "Birbirinize düşman olarak inin, sizin yeryüzünde bir süreye kadar kalip geçinmeniz gerekmektedir."

7:25 Orada yasayacaksınız, orada öleceksiniz ve yine oradan (diriltilip) çıkarılacaksınız! dedi.

7:26 Ey Adem oğullari, size çirkin yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise indirdik. Korunma giysisi, en iyisidir. Iste bu(nlar), Allah'in ayetlerindedir, belki düşünüp öğüt alirlar.

7:27 Ey Adem oğullari, seytan, ana babanizi, çirkin yerlerini onlara göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, sizi de (sasirtip) bir belaya düşürmesin! Çünkü o ve kabilesi, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Biz seytanları, inanmayanların dostları yaptık.

7:28 Onlar bir kötülük yaptıkları zaman: "Babalarimizi bu yolda bulduk, bunu bize Allah emretti." dediler. "Allah kötülüğü emretmez, de, Allah'a karsi bilmediginiz seyler mi söylüyorsunuz?"

7:29 De ki: "Rabbim adaleti emretti. Her mescidde yüzlerinizi O'na dogrultun ve dini yalnız kendisine has kılarak O'na yalvarin (Allah'a hiçbir benzer,

es, ortak kosmadan, gönlünüze baska tanrilar getirmeden sirf Allah'a yönelerek O'na kulluk edin). Ilkin sizi yarattigi gibi yine O'na döneceksiniz."

7:30 (O) bir toplulugu dogru yola ilette, bir topluluga da sapiklik hak oldu. Çünkü onlar, seytanlari Allah'tan baska dostlar tuttular ve kendilerinin de dogru yolda olduklarini saniyorlar.

7:31 Ey Adem ogullari, her mesci(de gidisiniz)de süs(lü, güzel giysiler)inizi alin; yeyin, için, fakat israf etmeyin; çünkü O, israf edenleri sevmez.

7:32 De ki: "Allah'in, kullari için çıkardigi süsü ve güzel rizikleri kim haram etti?" De ki: "O, dünya hayatinda inananlarindir, kiyamet günü de yalnız onlarindir." Iste biz, bilen bir topluluk için ayetleri böyle açıklıyoruz.

7:33 De ki: "Rabbim, fuhuslari, gerek açigini, gerek kapalisini; günahi ve haksiz yere saldirmayi; hakkında hiçbir delil indirmediği bir seyi Allah'a ortak kosmayi ve Allah hakkında bilmediginiz seyler söylemenizi kesinlikle haram etmistir."

7:34 Her ümmetin bir süresi vardir. Süreleri gelince (onlar), ne bir an geri kalirlar, ne de öne geçerler, (tam vaktinde batip giderler).

7:35 Ey Adem ogullari, size kendi içinizden elçiler gelip size ayetlerimi anlattikari zaman korunup uslananlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

7:36 Ayetlerimizi yalanlayip onlari kabule tenezzül etmeyenlere gelince, onlar da ates halkidir; onlar orada sürekli kalacaklardir.

7:37 Allah'a yalan uyduran, ya da O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Onlara Kitaptan nasipleri erisir (ezelde kendileri için ne rizik takdir edilmissse onu alir ve kendilerine yazilmis süre kadar yasarlar); nihayet (ömürleri tükendigizaman) melek elçilerimiz gelip canlarini alirken: "Hani Alah'tan baska yalvardiklariniz nerede?" dediklerinde: "Bizden sapip, kayboldular" dediler ve kendi aleyhlerine, kendilerinin kafir olduklarina sahidlik ettiler.

7:38 (Allah) buyurdu: "Sizden önce geçen cin ve insan topluluklariyle beraber atesin içine girin!" Her ümmet girdikçe yoldasina la'net etti. Hepsi birbiri ardindan orada toplaninca sonrakiler, öncekiler için dediler ki: "Rabbimiz, bunlar bizi saptirdilar. Bunlara atesten bir kat daha azab ver!" (Allah): "Hepsi için bir kat fazla (azab) vardir, ama siz bilmezsiniz." dedi.

7:39 Öncekiler de sonrakilere dediler ki: "Sizin bize bir üstünlüğünüz yok. O halde siz de kazandiklarınıza karsilik azabi tadin!"

7:40 Bizim ayetlerimizi yalanlayan ve onlara inanmaga tenezzül etmeyenler var ya, iste onlara gök kapilari açilmayacak ve deve, igne deliginden geçinceye kadar onlar cennete giremeyeceklerdir! Iste suçlulari böyle cezalandiririz.

7:41 Onlar için cehennemden bir dösek ve üstlerinde de (yine atesten) örtüler vardir. Iste zalimleri böyle cezalandiririz!

7:42 Inanip iyi isler yapanlar, -ki hiç kimseye gücünün üstünde bir sey yüklemeyiz- Iste onlar cennet halkidir, onlar orada ebedi kalacaklardir.

7:43 Göğüslerinden kinden (tasadan) ne varsa hepsini çıkarıp atmışlardır. Altlarından ırmaklar akmaktadır. "İuffedip bizi buraya getiren Allah'a hamdolsun, Allah bizi getirmeseydi, biz bunu bulamazdık! Rabbimizin elçileri, gerçeği getirmişler (söyledikleri doğruymuş)." dediler. Onlara: "İste size cennet; yaptıklarınıza karşılık o size miras verildi" diye seslenildi.

7:44 Cennet halkı, ateş halkına seslendi: "Rabbimizin bize va'dettğini biz gerçek bulduk. Siz de Rabbinizin size va'dettğini gerçek buldunuz mu?" (Onlar da): "Evet", dediler ve aralarından bir ünleyici: "Allah'ın la'neti zalimlerin üzerine olsun!" diye ünledi.

7:45 Onlar ki Allah'ın yolundan menedip, onu egriltmek isterler, ahireti de inkar ederlerdi.

7:46 İki taraf arasında bir perde ve A'raf üzerinde de hepsini (hem cennetlikleri hem de cehennemlikleri, yüzlerindeki) işaretleriyle tanıyan erkekler vardır. (Bunlar), henüz cennete girmemiş olan, fakat girmeyi bekleyen, cennet halkına: "selam size!" diye seslendiler.

7:47 Gözleri ateş halkı tarafına çevrildiği zaman da; "Rabbimiz, bizi su-zalim toplulukla beraber buldurma!" dediler.

7:48 A'raf halkı, yüzlerindeki işaretleriyle tanıdıkları birtakım adamlara da ünleyerek dediler ki: "Ne topluluğunuz, ne de büyüklük taslamanız, size hiçbir yarar sağlamadı."

7:49 Allah onları hiçbir rahmete erdirmeyecek, diye yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? (Cennetliklere dönerek): "Girin cennete, artık size ne korku vardır, ne de siz üzüleceksiniz!" dediler.

7:50 Ateş halkı, cennet halkına: "Suyunuzdan veya Allah'ın size verdiği rizikten biraz da bizim üzerimize akitin (ne olur)!" diye seslendiler. (Onlar da) dediler ki; "Allah, bu ikisini kafirlere haram etmiştir."

7:51 Onlar ki dinlerini bir eğlence ve oyun yerine koydular ve dünya hayatı, kendilerini aldattı. Onlar, bu günleriyle karşılaşacaklarını nasıl unuttular ve ayetlerimizi bile bile nasıl inkar ediyor idilerse, biz de bugün onları öyle unutturuz!.

7:52 Gerçekten onlara, bilgiye göre açıkladığımız, inanan bir toplum için yol gösterici ve rahmet olan bir Kitap getirdik.

7:53 İlle onun te'vilini mi gözetiyorlar? Onun te'vili geldiği (haber verdiği şeyler ortaya çıktığı) gün, önceden onu unutmus olanlar derler ki: "Doğrusu Rabbimizin elçileri gerçeği getirmiş. Şimdi bizim sefa'atçilerimiz var mı ki bize sefa'at etsinler, yahut tekrar geri döndürül(üp dünyaya gönderil)memiz mümkün mü ki, (orada eski) yaptıklarımızdan baskasını yapalım?" Onlar, kendilerini ziyana soktular ve uydurdıkları şeyler, kendilerinden saptı (kaybolup gitti).

7:54 Rabbiniz o Allah'tır ki; gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arsa istiva etti (tahta kuruldu. O), geceyi, durmadan onu kovalayan gündüzün üzerine bürüyüp örter. Güneşi, ayı ve yıldızları buyruguna boyun egmiş vaziyette (yaratan O'dur). İyi bilin ki, yaratma ve emir O'nundur. Âlemlerin Rabbi Allah, ne uludur!

7:55 Rabbinize yalvararak ve gizlice du'a edin, çünkü O, haddi asanları sevmez.

7:56 Yeryüzü düzeltildikten sonra onda bozgunculuk yapmayın, korkarak ve umarak O'na du'a edin. Muhakkak ki Allah'in rahmeti, iyilik edenlere yakındır.

7:57 O ki rüzgarlari rahmetinin önünde müjdeci gönderir. Nihayet onlar, agir agir bulutlari yüklenince, onu ölü bir ülkeye yollariz; onunla su indirir ve türlü türlü meyvalar çıkaririz. Iste ölüleri de böyle çıkaracagiz. Herhalde bundan ibret alirsiniz.

7:58 Güzel olan ülkenin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise yararsiz bitkiden baska bir sey çıkmaz. Iste biz, sükreden bir toplum için ayetleri böyle döndürüp (tekrar tekrar) açıklariz.

7:59 Andolsun Nuh'u kavmine gönderdik: "Ey kavmim, dedi, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan baska tanriniz yoktur. Dogrusu ben, size büyük bir günün azabin(in inmesin)den korkuyorum."

7:60 Kavminden ileri gelenler dediler ki: "Biz seni açık bir sapiklik içinde görüyoruz!"

7:61 Dedi ki: "Ey kavmim, bende bir sapiklik yok, ben alemlerin Rabbi tarafından gönderilmis bir elçiyim."

7:62 Size Rabbimin mesajlarini duyuruyorum, size öğüt veriyorum ve Allah tarafından, sizin bilmediginiz seyleri biliyorum.

7:63 Korunup da merhamete ugramaniz için, içinizden sizi uyaracak bir adam araciligi ile bir Zikir (sizi ikaz eden bir Kitap, size san ve seref verecek bir kanun) gelmesine sastiniz mi?

7:64 O'nu yalanladilar, biz de O'nunla berebar gemide bulunanlari kurtardik, ayetlerimizi yalanlayanlari bogduk! Çünkü onlar kör bir kavim idiler.

7:65 Ad(kavmin)e de kardesleri Hud'u (gönderdik): "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'dan baska tanriniz yoktur. (O'na karsi gelmekten) sakinmaz misiniz?" dedi.

7:66 Kavminden ileri gelen inkarcilar dediler ki: "Biz seni bir beyinsizlik içinde görüyoruz ve biz seni yalancilardan saniyoruz!"

7:67 Ey kavmim, bende beyinsizlik yok, ben alemlerin Rabbi tarafından gönderilmis bir elçiyim. dedi.

7:68 Size Rabbimin mesajlarini duyuruyorum ve ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm.

7:69 Sizi uyarmasi için içinizden bir adam araciligi ile Rabbinizden size bir Zikir gelmesine sastiniz mi? Düsünün ki (Allah) sizi, Nuh kavminden sonra, onların yerine hakimler yapti. Üstelik, yaratilista, size irilik verdi (sizi daha iri yapili yaratti). Allah'in ni'metlerini hatirlayin ki basariya eresiniz.

7:70 Dediler ki; "Ya, demek sen, tek Allah'a kulluk edelim ve atalarimizin taptiklarini birakalim diye mi bize geldin? Eger dogrulardan isen bizi tehdidettigin(o azab)i bize getir!"

7:71 Dedi ki: "Artik size Rabbinizden bir rics (pislik) ve gazab inmistir. Allah'in, kendileri için hiçbir delil indirmedigi (ve hiçbir güç vermedigi), sadece sizin ve atalarinizin taktigi (bos) isimler hakkında mi benimle tartisiyorsunuz? Bekleyin öyle ise, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"

7:72 O'nu ve O'nunla beraber olanlari, bizden bir rahmetle kurtardik,

ayetlerimizi yalanlayanların ve inanmayacak olanların ardını kestik.

7:73 Semud(kavmin)e de kardeşleri Salih'i (gönderdik): "Ey kavmim dedi, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Size Rabbinizden açık delil geldi. İşte su, Allah'ın devesi, size bir mucizedir; bırakın onu Allah'ın arzından yesin (içsin), sakın ona bir kötülük etmeyin, yoksa sizi acı bir azab yakalar."

7:74 Düşünün ki (Allah), Ad'dan sonra sizi hükümdarlar yaptı ve yeryüzünde sizi yerleştirdi: Onun düzlüklerinde saraylar ediniyorsunuz, dağlarını yontup evler yapıyorsunuz, artık Allah'ın ni'metlerini hatırlayın da yeryüzünde bozgunculuk yapıp karışıklık çıkarmayın.

7:75 Kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler, içlerinden zayıf görülen inananlara: "Siz, dediler, Salih'in, gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" (Onlar da): "(Evet), doğrusu biz onunla gönderilene inananlarız!" dediler.

7:76 Büyüklük taslayanlar: "Biz, sizin inandığınızı inkar edenleriz!" dediler.

7:77 Derken dişi deveyi boğazladılar ve Rablerinin buyruğu dışına çıktılar; "Ey Salih, eğer hakikaten elçilerdensen, bizi tehdidettiğin (azab)i bize getir!" dediler.

7:78 Bunun üzerine hemen onları, o sarsıntı yakaladı, yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

7:79 (Salih), onlardan öteye döndü de: "Ey kavmim, ben size Rabbinin mesajlarını duyurdum ve size öğüt verdim; fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz!" dedi.

7:80 Lut'u da (gönderdik). Kavmine dedi ki: "Siz, sizden önce dünyalarda hiç kimsenin yapmadığı fuhsu mu yapıyorsunuz?"

7:81 Siz, kadınları bırakıp şehvetle erkeklere gidiyorsunuz ha! Doğrusu siz, israfçı (asiri) bir kavimsiniz!

7:82 Kavminin cevabı: "Onları (su Lut taraftarlarını) kentinizden çıkarın, çünkü onlar, fazla temizlenen insanlarmış!" demelerinden başka olmadı.

7:83 Biz de onu ve ailesini kurtardık, yalnız karısı geride kalanlardan oldu.

7:84 Ve üzerlerine bir (tas) yağmur(u) yagdırdık; bak, işte suçluların sonu nasıl oldu!

7:85 Medyen'e de kardeşleri Suayb'i (gönderdik): "Ey kavmim, dedi, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil geldi. Ölçüyü ve tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin, düzeltildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın; eğer inananlar iseniz, böylesi sizin için daha iyidir!"

7:86 Ve her yolun başına oturup da tehdid ederek inananları Allah yolundan çevirmeğe ve o(Hak yolu)nu egriltmeğe çalışmayın; düşünün siz az idiniz, O sizi çoğalttı ve bakın, bozguncuların sonu nasıl oldu!

7:87 Eğer içinizden bir kısmı benimle gönderilene inanmış, bir kısmı da inanmamış ise, Allah aramızda hükmedinceye kadar sabredin; O, hükmedenlerin en iyisidir!

7:88 Kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler dediler ki: "Ey Su'ayb,

mutlaka seni ve seninle beraber inananlari kentimizden çıkaririz, ya da dinimize dönersiniz!" Dedi ki: "Istemesek de mi (bizi yurdumuzdan çıkaracak veya dinimizden döndürecekleriniz)?

7:89 Allah, bizi sizin dininizden kurtardiktan sonra eger tekrar ona dönersek, Allah'in üzerine yalan atmis oluruz. Rabbimiz Allah, dilemedikten sonra o(sizin dediginiz di)ne dönmemiz, bizim için olur sey degildir. Rabbimiz, bilgice her sey i kusatmistir. Biz Allah'a dayanmisiz. (Ey) Rabbimiz, bizimle kavmimizin arasın(daki is)i gerçekte aç(ıga çıkar). Muhakkak ki sen (gerçekleri) aç(ıga çıkar)anların en iyisisin!"

7:90 Kavminden inkar eden ileri gelenler dediler ki: "Eger Su'ayb'e uyarsanız muhakkak siz ziyana uğrarsınız!"

7:91 Derken o müthiş sarsıntı onları yakalayiverdi, yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

7:92 Su'ayb'i yalanlayanlar, sanki yurtlarında hiç oturmamış gibi oldular. Su'ayb'i yalanlayanlar... iste ziyana uğrayanlar, onlar oldular.

7:93 (Su'ayb), onlardan öteye döndü de: "Ey kavmim dedi, ben size Rabbimin mesajlarını duyurdum ve size öğüt verdim, artık kafir bir kavme nasıl acırım?"

7:94 Biz hangi ülkeye bir peygamber gönderdiysek, onun halkını -yalvarıp yakarsınlar diye- mutlaka yoksulluk ve darlıkla sikmisizdir.

7:95 Sonra kötülüğü degistirip yerine iyilik getirdik de (insanlar) çoğaldılar ve: "Atalarımıza da darlık ve sevinç dokunmustu (onlar da üzüntülü ve sevinçli günler geçirmişlerdi)." dediler (de olaylardan ibret alıp sükrmediler). Biz de onları, hiç farkında olmadıkları bir sırada ansızın yakaladık.

7:96 (O) ülkelerin halkı inanıp (kötülüklerden) korunsalardı, elbette üzerlerine gökten ve yerden bolluklar açardık; fakat yalanladılar, biz de onları kazandıklarıyla yakaladık.

7:97 Peki (o) ülkelerin halkı, geceleyin uyurlarken azabimizin kendilerine gelmeyeceğinden emin midirler?

7:98 Ya da (o) ülkelerin halkı, kusluk vakti eğlenirken azabimizin onlara gelmeyeceğinden emin midirler?

7:99 Allah'in tuzagından (kurtulacaklarına) emin mi oldular? Ziyana uğrayan topluluktan baskası, Allah'in tuzagına (yakalanmayacağından) emin olamaz.

7:100 (Geçmiştekilerin başlarına gelenler), sahiplerinden sonra su toprağa varış olanları yola getirmedim mi (hala anlamadılar mı) ki biz dilesek, kendilerini de günahlarıyla cezalandırırız ve kalblerini mühürleriz, artık hiç isitmezler.

7:101 Iste o ülkeler; sana onların haberlerinden bir kısmını anlatıyoruz. Andolsun, elçileri onlara açık deliller getirmişlerdi. Fakat önceden yalanladıklarından ötürü, inanmak istemediler. Iste Allah, kafirlerin kalblerini böyle mühürler.

7:102 Onların çoklarını yoldan çıkmış bulduk ama, çoklarında sözde durma diye bir şey bulmadık.

7:103 Onlardan sonra Musa'yi ayetlerimizle Fir'avn'a ve onun ileri gelen

adamlarina gönderdik, ayetlerimize haksizlik ettiler; fakat bak, bozguncularin sonu nasil oldu!

7:104 Musa dedi ki: "Ey Fir'avn, ben alemlerin Rabbi tarafından gönderilmis bir elçiyim."

7:105 Allah'a karsi gerçekten baskasini söylememek, benim üzerime borçtur. Size Rabbinizden açık bir delil getirdim, artik Israil ogullarini benimle gönder!

7:106 (Fir'avn) dedi. "Eger bir ayet (mu'cize) getirmis isen, hakikaten dogru söylüyorsan göster onu bakalim!"

7:107 Bunun üzerine (Musa), اساسini atti, birden o, açıkça bir ejderha (oluverdi).

7:108 Ve elini (böğründen) çıkardi, birden o, bakanlar için, bembeyaz parlayan bir sey oldu.

7:109 Fir'avn kavminden ileri gelen bir topluluk dediler ki: "Bu, çok bilgili bir büyücüdür!"

7:110 Sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor, ne buyurursunuz?

7:111 Onu da kardesini de beklet, dediler, sehirlere toplayicilar yolla.

7:112 Bütün bilgili büyücüleri (toplayip) sana getirsinler.

7:113 Büyücüler Fir'avn'a gelip: "Eger üstün gelen biz olursak, elbet bize bir mükafat var, degil mi?" dediler.

7:114 (Fir'avn): "Evet, dedi, hem de siz (benim) yakinlar(im)dan(olacak)siniz!"

7:115 Dediler ki "Ey Musa, sen mi (önce hünerini ortaya) atacaksin, yoksa (önce) atanlar biz mi olalim?"

7:116 Siz atin dedi. (Hünerlerini ortaya) atınca, insanlari gözlerini büyülediler, onlari ürküttüler ve büyük bir büyü (ortaya) getirdiler.

7:117 Biz de Musa'ya: "Asani at!" diye vahyettik. Bir de baktilar ki o, onlari uydurduklarini yakalayip yutuyor. (Musa'nin ejderha olan degnegi, büyücülerin büyülerini yutup yok etmisti).

7:118 Gerçek ortaya çıktı ve onlari bütün yaptiklari batil oldu.

7:119 Orada yenildiler, küçük düstüler.

7:120 Ve büyücüler secdeye kapandilar:

7:121 Alemlerin Rabbine inandik! dediler.

7:122 Musa ve Harun'un Rabbine!

7:123 Fir'avn: "Ben size izin vermeden ona inandiniz mi?" dedi. "Bu, bir tuzaktir, şehirde bu tuzagi kurdunuz ki, halkini oradan çıkarasiniz, ama yakinda (basiniza gelecekleri) bileceksiniz!"

7:124 Elbette ellerinizi ve ayaklarinizi çaprazlama kesecegim, sonra hepinizi (hurma dallarina) asacagim!

7:125 Dediler ki: "Biz zaten Rabbimize dönecegiz!"

7:126 Rabbimizin, bize gelmis olan ayetlerine inandigimiz için bizden öc aliyorsun. (Ey) Rabbimiz, üzerimize sabir bosalt ve bizi müslümanlar olarak öldür!

7:127 Fir'avn kavminden ileri gelen bir topluluk dedi ki: "Musa'yi ve kavmini birakiyorsun ki, seni ve tanrilarini terk edip yeryüzünde bozgunculuk mu yapsinlar?" (Fir'avn): "Biz onlari ogullarini öldürecegiz, kadinlarini sag birakacagiz. Biz daima onlari üstünde eziciler

olacagiz!" dedi.

7:128 Musa, kavmine; "Allah'tan yardım isteyin, sabredin!" dedi; yeryüzü Allah'indir, onu kullarından diledigine verir. Sonuç, korunanlarıdır!"

7:129 (Ey Musa), sen bize gelmezden önce de, sen bize geldikten sonra da bize iskence edildi. dediler. (Musa) dedi: "Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı yok eder ve onların yerine sizi yeryüzüne hakim kılar da nasıl hareket edeceğinize bakar."

7:130 Andolsun biz, Fir'avn ailesini tuttuk, öğüt alsınlar diye yıllarca kitlikle ve ürünleri azaltmakla siktik.

7:131 Onlara bir iyilik geldiği zaman: "Bu, bizimdir (kendi becerimizle bunu elde ettik)" derler; kendilerine bir kötülük ulaşır, Musa ve onunla beraber olanları uğursuz sayarlar(onların yüzünden belaya uğradıklarını sanırlar)di. İyi bilinki, onların uğursuzluğu Allah katındadır, fakat çokları bilmezler.

7:132 Ve dediler ki: "bizi büyülemek için ne kadar mu'cize getirirsen getir, biz sana inanacak değiliz!"

7:133 Biz de onların üzerine ayrı ayrı mu'cizeler olarak Tufan, Çekirge, Kimil (haserat), Kurbağalar ve Kan gönderdik; ama yine büyüklük tasladılar ve suçlu bir topluluk oldular.

7:134 Üzerlerine azab çökünce: "Ey Musa, dediler, sana verdiği söz uyarınca bizim için Rabbine du'a et; eğer bizden azabi kaldırırsan, muhakkak sana inanacağız ve mutlaka İsrail oğullarını seninle beraber göndereceğiz!"

7:135 Biz onlardan, geçirecekleri bir süreye kadar azabi kaldırınca, hemen yeminlerini bozmaya başladılar.

7:136 Biz de onlardan öc aldık, onları yemm(su)da bogduk! Çünkü onlar, ayetlerimizi yalanlamışlardı ve onları umursamaz olmuşlardı.

7:137 Hor görülüp ezilmekte olan milleti de içini bereketlerle donattığımız yerin, dogularına ve batılarına mirasçı kıldık.

Rabbinin İsrail oğullarına verdiği güzel söz, sabretmeleri yüzünden tam yerine geldi. Fir'avn'ın ve kavminin yapageldiği şeyleri ve yükseltmekte oldukları sarayları (ve bahçeleri) de yiktik.

7:138 İsrail oğullarını denizden geçirdik, kendilerine mahsus birtakım putlara tapan bir kavme rastladılar: "Ey Musa, dediler, (bak) bunların nasıl tanrıları var, bize de öyle bir tanrı yap!" (Musa) dedi: "Siz, gerçekten cahil bir toplumsunuz."

7:139 Sunların içinde buldukları (din) yıkılmıştır ve yaptıkları şeyler bosa çıkmıştır.

7:140 Allah, sizi alemlere üstün yapmış iken size Allah'tan başka bir tanrı mi arayayım? dedi.

7:141 (Ey İsrail oğulları), hatırlayın o zamani ki biz sizi Fir'avn ailesinden kurtarmıştık. Onlar size azabın en kötüsünü yapıyorlardı: "Oğullarınızı öldürüyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı.

Bunda, size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

7:142 Musa ile otuz gece (bana ibadet etmesi için) sözleştik ve buna on gece daha kattık. Böylece Rabbinin tayin ettiği vakit, kırk geceye tamamlandı.

Musa, kardeşi Harun'a dedi ki: "Kavmim içinde benim yerime geç, islah et,

bozguncularin yoluna uyma."

7:143 Musa, tayin ettigimiz vakitte bizimle bulusmaga gelip de Rabbi ona konusunca: "Rabbim, bana görün, sana bakayim!" dedi. (Rabbi) buyurdu ki: "Sen beni göremezsin; fakat daga bak, eger o yerinde durursa, sen de beni göreceksin!" Rabbi daga görününce onu darmadagin etti ve Musa da baygin düstü. Ayilinca: "Sen yücesin, sana tevbe ettim, ben inananlarin ilkiyim!" dedi.

7:144 (Allah) buyurdu ki: "Ey Musa, Ben mesajlarimla ve konusmamla seni insanlarin basina seçtim; sana verdigimi al ve sükredenlerden ol!"

7:145 Ögüte ve her seyin açıklamasina dair ne varsa hepsini Musa için levhalara yazdik: "Bunlari kuvvetle tut, kavmine de emret, bunlarin en güzelini tutsunlar (bu en güzel buyruklar geregince amel etsinler); size, yoldan çikmislerin yurdunu (nasil tarumar ettigimi) gösterecegim!"

7:146 Yeryüzünde haksiz yere büyüklenenleri ayetlerimden uzaklastiracagim. Onlar her ayeti görseler de yine ona inanmazlar. Dogru yolu görseler, onu yol edinmezler, ama azginlik yolunu görseler, onu yol edinirler. Çünkü onlar, ayetlerimizi yalanladilar ve onlari umursamaz oldular.

7:147 Ayetlerimizi ve ahirete kavusmayi yalanlayanlarin eylemleri bosa çikmistir. Onlar, yalniz yaptiklariyle cezalanmiyorlar mi?

7:148 Musa kavmi, kendisin(in, Rabbi ile mülakata gitmesin)den sonra kendilerinin zinet takimlarindan yapilmis, böğürmesi olan bir buzagi heykelini (tanri diye) benimsediler. Görmediler mi ki o, ne kendilerine söz söylüyor, ne de onlara yol gösteriyor? Onu benimsediler ve zalimler(den) oldular.

7:149 Ne zaman ki (pismanliklarindan ötürü) baslari elleri arasina düsürüldü ve kendilerinin gerçekten sapmis olduklarini gör(üp anla)dilar, dediler ki: "Eger Rabbimiz bize acimaz ve bizi bagislamazsa, elbette ziyana ugrayanlardan oluruz!"

7:150 Musa, kavmine kizgin ve üzgün bir halde dönünce: "Benden sonra arkamdan ne kötü isler yaptiniz? Rabbinizin emrini (beklemeyip) acele mi ettiniz?" dedi, levhalari yere atti ve kardesinin basini tutup kendine dogru çekmeye basladi. (Kardesi): "Anamin oglu, dedi, bu insanlar beni hirpaladilar, az daha beni öldürüyorlardi. (Ne olur) düşmanlari üstüme güldürme, beni bu zalim kavimle beraber tutma!"

7:151 (Musa): "Rabbim, dedi, beni ve kardesimi bagisla, bizi rahmetinin içine sok, merhametlilerin en merhametlisi sensin!"

7:152 Buzagiya (tanri diye) benimseyenlere, muhakkak Rablerinden bir öfke ve dünya hayatinda bir alçaklik erisecektir! Iste biz iftiracilari böyle cezalandiririz.

7:153 Ama kötülükler yaptıktan sonra ardindan tevbe edip inananlar(a karsi), muhakkak ki Rabbin, o(tevbe ve ima)ndan sonra, elbette bagislayandir, esirgeyendir.

7:154 Öfkesi dinince Musa, levhalari aldi. Onlardaki yazida Rablerinden korkanlar için yol gösterme ve rahmet vardi.

7:155 (Allah, Musa'ya kirk gece ibadetten sonra bulusma va'detmis ve kavminden yetmis kisiyi de seçip o huzura getirmesini emretmisti). Musa,

bizimle buluşma vakti için kavminden yetmiş adam seçti (huzura getirdi. Gelenler, Musa ile Allah arasındaki o yüce konuşmayı isitmekle yetinmeyip Allah'ı açıkça görmedikçe inanmayacaklarını söylediler. Bunun üzerine) onları sarsıntı yakalayınca (Musa) dedi ki: "Rabbim, dileydin bunları da beni de daha önce helak ederdin. İçimizden bazı beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi helak mi edeceksin? Bu (is), senin imtihanından başka bir şey değildir. Onunla dilediğini sasirtirsin, dilediğine yol gösterirsin. Sen bizim velimizsin, bizi bağışla, bize acı! Sen bağışlayanların en iyisisin!"

7:156 Bize bu dünyada da iyilik yaz, ahirette de. Biz sana yöneldik. (Alah) buyurdu ki: "Azabıma, dilediğimi ugratırım; rahmetim ise her şeyi kaplamıştır. Onu, korunanlara, zekatı verenlere ve ayetlerimize inananlara yazacağım."

7:157 Onlar ki yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o Elçi'ye, o ümmi Peygamber'e uyarlar. O (Peygamber) ki, kendilerine iyiliği emreder, kendilerini kötülükten meneder; onlara güzel şeyleri helal, çirkin şeyleri haram kılar, üzerlerindeki ağırlıkları, sırtlarındaki zincirleri kaldırıp atar. O'na inanan, destekleyerek O'na saygı gösteren, O'na yardım eden ve O'nunla beraber indirilen nura uyanlar, iste felaha erenler onlardır.

7:158 De ki: "Ey insanlar, ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sahibi olan, kendisinden başka tanrı bulunmayan, yasatan, öldüren Allah'ın Elçisiyim. Gelin Allah'a ve O'nun ümmi peygamberi olan Elçisine inanın -ki o (peygamber) de Allah'a ve O'nun sözleri ne inanmaktadır,-O'na uyun ki doğru yolu bulasınız!"

7:159 Musa kavmi içinde doğrulukla hakka götüren ve hak ile adalet yapan bir topluluk da vardır.

7:160 Biz onları (Ya'kub'un oniki oğlundan gelen) oniki torun kabileye ayırdık. Kavmi kendisinden su isteyince, Musa'ya: "Asanla tasa vur!" diye vahyettik. Tasta oniki göze fiskirdi. Her kabile içeceği yeri bildi. (Ayrık) üzerlerine bulutla gölge yaptık ve onlara kudret helvasıyla bildirdin eti indirdik: "Size verdığımız güzel rızıklardan yeyin!" (dedik). Ama onlar (saptılar, haksızlık ettiler. Böylece onlar) bize zulmetmediler, fakat kendi kendilerine zulmediyorlardı.

7:161 Onlara: "Su kentte oturun. Orada dilediğiniz yerden yeyin, (Allah'a niyaz edip bizi) affet deyin ve secde ederek kapıdan girin ki hatalarınızı bağışlayalım; biz iyilik edenlere daha fazlasını da vereceğiz." denildi.

7:162 İçlerinden zulmedenler, (söylediğimiz) sözü, kendilerine söylenmeyen bir sözle degistirdiler. Biz de haksızlık ettiklerinden dolayı üzerlerine gökten bir azab gönderdik.

7:163 Onlara, deniz kıyısında bulunan kent(halkın)in durumunu sor. Hani onlar Cumartesi saygısızlık edip haddi asıyorlardı. Çünkü Cumartesi (tatil) yaptıkları gün, balıkları onlara akin akin gelirdi. Cumartesi (tatil) yapmadıkları gün balıkları gelmezlerdi. Biz onları yoldan çıkmalarından ötürü böyle sınıyorduk.

7:164 İçlerinden bir topluluk: "Allah'ın helak edeceği, yahut siddetli bir şekilde azabedeceği bir kavme artık ne diye öğüt veriyorsunuz?" dedi.

Dediler ki: "Rabbimize ma'zeret (beyan edebilmek) için, bir de belki korunurlar diye (öğüt veriyoruz)."

7:165 Ne zaman ki onlar, kendilerine hatırlatılanı unuttular, biz de kötülükten menedenleri kurtardık; zulmedenleri de, yoldan çıkmaları yüzünden çetin bir azab ile yakaladık.

7:166 Kibirlerinden dolayı kendilerine yasak kılınan şeylerden vazgeçmeyince onlara: "Asagılık maymunlar olun!" dedik.

7:167 Rabbin, "Elbette ta kiyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü yapacak kimseler gönderecektir!" diye ilan etmişti. Doğrusu, Rabbin çabuk ceza verendir ve O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

7:168 Onları yeryüzünde topluluklara ayırdık. Onlardan kimi iyi kisilerdi, kimi de alçak! Belki dönerler diye onları iyiliklerle de, kötülüklerle de sinadık.

7:169 Onların ardından, yerlerine geçip Kitaba varis olan birtakim insanlar geldi ki, onlar, su alçak(dünyanın) menfaatini alıyorlar: "Biz nasıl olsa bağışlanacağız!" diyorlar. Kendilerine, ona benzer bir menfaat daha gelse onu da alırlar. Peki "Allah hakkında, gerçekten baskasını, söylememeleri hususunda kendilerinden Kitap misaki alınmamış mıydı? Ve onun içindekini okuyup öğrenmediler mi? Âhiret yurdu, korunanlar için daha hayirlidir. Düşünmüyor musunuz?

7:170 O(korunan)lar ki Kitaba simsiki sarılırlar ve namazı kılarlar; elbette biz, iyilige çalışanların ecrini zayıf etmeyiz.

7:171 Bir zaman da üzerlerine dağı, bir gölge gibi kaldırmistik, üstlerine düşecek sanmışlardı: "Size verdiğim(Kitap)ı kuvvetle tutun ve içinde olanı hatırlay(ip yap)ın ki (azabimizden) korunabilirsiniz!" (demistik).

7:172 Rabbin, Adem oğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini almış ve: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" diye onları kendilerine şahid tutmüstü. "Evet, (buna) şahidiz!" dediler. kiyamet günü "Biz bundan habersizdik!" demeyesiniz.

7:173 Yahut: "(Ne yapalım) daha önce babalarımız (Allah'a) ortak kostu, biz de onlardan sonra gelen bir nesil old(ugumuz için öyle yapt)ık. (Gerçekleri) iptal edenlerin yaptıkları yüzünden bizi helak mi ediyorsun?" demeyesiniz diye (sizin Rabbiniz olduğum hakkında sizleri şahid tutmüstük).

7:174 İşte biz, ayetleri böyle açıklıyoruz, artık herhalde döner(yola gelir)ler.

7:175 Onlara su adamın haberini de oku: Kendisine ayetlerimizi verdik de onlardan siyildi, çıktı, şeytan onu pesine takti, böylece azgınlardan oldu.

7:176 Dileseydik elbette onu o ayetlerle yükseltirdik, fakat o, yere saplandı ve hevesinin pesine düştü. Onun durumu, tıpkı su köpeğin durumuna benzer: Üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur, onu biraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte ayetlerimizi yalanlayanların durumu budur. Bu kıssayı anlat, belki düşünür(öğüt alır)lar.

7:177 Ayetlerimizi yalanlayan ve kendilerine de zulmeden topluluğun durumu ne kötüdür!

7:178 Allah kimi yol gösterirse, iste yolu bulan odur. Kimi de saptirirsa, iste ziyana ugrayanlar onlardir.

7:179 Andolsun, cehennem için de birçok cin ve insan yarattik ki kalbleri var, fakat onlarla anlamazlar; gözleri var, fakat onlarla görmezler; kulaklari var, fakat onlarla isitmezler. Iste onlar hayvanlar gibidir, hatta daha da sapik... Ve iste gafiller onlardir!

7:180 En güzel isimler Allah'indir. O halde O'na o (güzel isim)lerle du'a edin ve O'nun isimleri hakkında egrilige sapanlari birakin; onlar yaptiklarinin cezasini çekeceklerdir.

7:181 Yarattiklarimiz içinde, dogrulukla hakka götüren ve hak ile adalet yapan bir ümmet de vardır.

7:182 Ayetlerimizi yalanlayanlari, hiç bilmeyecekleri yerden yavas yavas helake yaklastiracagiz.

7:183 Onlara mühlet veriyorum, çünkü benim tuzagim saglamdir.

7:184 Düşünmediler mi ki arkadaslarında hiçbir delilik yoktur, o apaçik bir uyaricidir?

7:185 Göklerin, yerin melekutuna ve Allah'in yarattigi seylere ve ecellerinin yaklasmis olabilecegine bak(ip ibret al)madilar mi? Peki bun(a inanmadik)dan sonra hangi söze inanacaklar?

7:186 Allah kimi saptirirsa, artik onun için yol gösteren olmaz. Ve birakir onlari, azginliklari içinde bocalayip dururlar.

7:187 Sana (Durusma) sa'at(in)den soruyorlar: Gelip çatmasi ne zaman diye. De ki: "Onun bilgisi, ancak Rabbimin yanindadir. Onu tam zamaninda açiga çıkaracak olan, yalnız O'dur. O, göklere de, yere de agir gelmistir. O size ansizin gelecektir." Sanki sen, onu biliyormussun gibi, sana soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi, Allah'in yanindadir. Fakat insanların çoğu bilmezler."

7:188 De ki: "Ben kendime, Allah'in dilediginden baska ne bir fayda, ne de bir zarar verme gücüne sahip degilim. Eger gaybi bilseydim, elbete çok hayir (mal ve mülk) elde ederdim. Bana kötülük dokunmamis (beni cin çarpmamis)tir. Ben sadece inanan bir kavim için bir uyarici ve müjdeleyiciyim.

7:189 O'dur ki sizi bir tek nefisten yaratti, gönlü isinsin diye ondan esini var eti; esini sarip örtünce (esiyle birlesince) esi, hafif bir yük yüklendi, onu gezdirdi. (Yükü) agirlasınca ikisi beraber Rableri Allah'a du'a ettiler: "Eger bize iyi, güzel bir çocuk verirsen elbette sükredenlerden oluruz!" (dediler).

7:190 Fakat (Allah) onlara iyi, güzel bir çocuk verince, kendilerine verdigi seyde Allah'a ortaklar kosmaga basladilar. Allah ise onların ortak kostuklari seylere yucedir.

7:191 Hiçbir sey yaratmayan, kendileri yaratilan seyleri (Allah'a) ortak mi kosuyorlar?

7:192 (O putlar), ne onlara bir yardım edebilirler, ne de kendilerine yardım ederler?

7:193 Onlari dogru yola çağirsaniz size uymazlar. Ha onlari çağirmissiniz, ha susmussunuz, sizin için birdir.

7:194 Allah'tan baska yalvardiklariniz da sizler gibi kullardir, (onların

tanri oldugu hakkındaki iddianızda) dogru iseniz, çağirin onlari da size cevap versinler.

7:195 Onlarin yürüyecekleri ayaklari mi var, yoksa tutacaklari elleri mi var, yoksa görecekleri gözleri mi var, yahut isitecekleri kulaklarimi var?

De ki: "(Allah'a) ortak(kostuk)larinizi çağirin, sonra bana tuzak kurun, haydi (elinizden geliyorsa) hiç göz açtırmayin bana!"

7:196 Benim velim, Kitabı indiren Allah'tır. O, iyileri yönetir (korur).

7:197 O'ndan başka yalvardıklarınız ise, ne size yardım edebilirler, ne de kendilerine yardım ederler.

7:198 Onlari hidayete çağirirsanız, isitmezler. Onlarin sana baktıklarını sanırsın, oysa onlar görmezler.

7:199 Affi al, iyiligi emret, cahillere aldiris etme.

7:200 Ne zaman seytandan bir kötü düşünce seni dürtüklerse, Allah'a sigin; çünkü O, isitendir, bilendir.

7:201 Allah'tan korkanlar, kendilerine seytandan gelen bir vesvese dokundugu zaman düşünür, (gerçeği) görürler.

7:202 Kardesleri ise onlari, azginliga çekerler, hiç yakalarını bırakmazlar.

7:203 Onlara bir ayet getirmediğin zaman: "Bunu da derleseydin ya!" derler. De ki: "Ben, ancak Rabbinden bana vahyolunana uyuyorum. Bu (Kur'an), Rabbinizden gelen basiretler(gönül gözlerini açan nurlar, gerçeğe ileten kanıtlar)dir ve inanan bir toplum için yol gösterici ve rahmettir!"

7:204 Kur'an okundugu zaman onu dinleyin ve susun ki, size rahmet edilsin.

7:205 Rabbinı, içinden, yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah aksam an, gafillerden olma!

7:206 Rabbinin yanında olanlar, büyüklük taslayıp O'na kulluktan geri kalmazlar, (daima) O'nu tesbih ederler ve O'na secde ederler.

Sura 8: Al-Anfal

8:1 Sana ganimetlerden sorarlar; de ki: "Ganimetler, Allah'in ve Elçi(si)nindir. Siz, (gerçekten) inananlar iseniz, Allah'tan korkun, aranizi düzeltin, Allah'a ve Elçisine ita'at edin!"

8:2 Mü'minler o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir, O'nun ayetleri kendilerine okundugu zaman imanlarını artırır ve Rablerine tevekkül ederler.

8:3 Namazlarını kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rizikten (Allah için) harcarlar.

8:4 İşte gerçek mü'minler onlardır. Onlara Rablerinin katında dereceler, bağışlanma ve tükenmez rizik var.

8:5 (Ganimetlerin bölüştürülmesinde bazı kimselerin hosnutsuzluk göstermesi, daha önce, Bedir Savası'na çıkmanı hos görmeyenlerin durumuna benzer). Nitekim hak ugruna (savasa gitmek için) Rabbin seni, evinden çıkardığı zaman, mü'minlerden birtakimi, bundan hoslanmıyordu.

8:6 Hak ortaya çıkmış iken sanki gözleri göre göre ölüme sürülüyorlarmış gibi seninle tartışıyorlardı.

8:7 Allah size, iki topluluktan birinin sizin olduğunı va'dediyordu; siz de

kuvvetsiz olanin sizin olmasini istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakki gerçeklestirmek ve (kuvvetli olan takimi yok ederek) kafirlerin ardini kesmek istiyordu.

8:8 Ki suçlular istemese de hakki gerçeklestirsin, batili da ortadan kaldirsin.

8:9 Siz Rabbinizden yardim istiyordunuz, O da: "Ben size birbiri ardinca bin melek ile yardim edecegim," diye duanizi kabul buyurmustu.

8:10 Allah bunu ancak müjde olsun (sevinesiniz) ve kalbiniz bununla yatissin (güvene ve huzura kavussun) diye yapmisti. Yardim, yalnız Allah katındandır. Allah daima üstün, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:11 O zaman sizi, Allah'tan bir güven olmak üzere hafif bir uyku bürüyordu, üzerinize sizi temizlemek, seytanın pislignini (içinize attigi kötü düşünceleri) sizden gidermek, kalblerinizi (birbirine) bağlamak ve ayakları(nizi) pekistirmek için üzerinize gökten bir su indiriyordu.

8:12 Rabbin meleklerle vahyedyordu ki: "Ben sizinle beraberim, siz inananları pekistirin; ben inkar edenlerin yüreklerine korku salacağım; vurun (onların) boyunların(in) üstüne, vurun onların her parmağın!"

8:13 Böyle (olacak), çünkü, onlar Allah'a ve Elçisine karşı geldiler. Kim Allah'a ve Elçisine karşı gelirse muhakkak ki, Allah'ın cezası çetin olur.

8:14 İşte siz şimdi tadın onu; (ayrıca) kafirler için ateş azabı da vardır!

8:15 Ey inananlar, inkar edenlerle toplu halde karşılaşırsanız, onlara arkalar(ınız)ı döndür(üp kaç)mayın.

8:16 Kim o gün savaşmak için bir tarafa çekilmek, ya da başka bir birliğe katılmak dışında arkasını döner(kaçar)sa o, Allah'tan bir gazaba uğrar, onun yeri cehennemdir, o ne kötü varılacak bir yerdir!

8:17 (O gün) Onları siz öldürmediniz, fakat onları Allah öldürdü; (ey Muhammed), attığın zaman sen atmadın, fakat Allah attı. Mü'minleri güzel bir imtihanla sınamak için (bunu yaptı). Doğrusu Allah isittendir, bilendir.

8:18 İşte size böyle yaptı. Çünkü Allah, kafirlerin tuzagını zayıflatır.

8:19 Eger fetih istiyorsanız iste size fetih geldi. Eger (eski yaptıklarınızdan) vazgeçerseniz, bu sizin için iyidir. Ama yine (eski yaptıklarınıza) dönerseniz, biz de döneriz (size yardım etmekten vazgeçeriz). O zaman topluluğunuz çok da olsa, size hiçbir yarar sağlayamaz. Allah, inananlarla beraberdir.

8:20 Ey inananlar, Allah'a ve Elçisine ita'at edin, isittiginiz halde ondan dönmeyin.

8:21 İsitmedikleri halde "İsittik" diyenler gibi olmayın.

8:22 Allah katında canlıların en kötüsü, düşünmeyen sağırlar ve dilsizlerdir.

8:23 Allah onlarda bir iyilik olduğunu bilseydi, elbette onlara isittirirdi, onlara isittirseydi de yine aldirmayarak dönerlerdi.

8:24 Ey inananlar (elçi), sizi yasatacak seylere çağirdigi zaman

Allah'in ve Elçisinin çağrisına kosun ve bilin ki, Allah, kisi ile onun kalbi arasına girer ve siz, O'nun huzuruna toplanacaksınız.

8:25 (Öyle) Bir fitneden sakinin ki, aranızdan yalnız haksizlik edenlere erismekle kalmaz (hepinize erisir). Bilinki Allah'in azabi çetindir.

8:26 Düşünün ki bir zaman siz az idiniz, yeryüzünde hirpalaniyordunuz. İnsanların sizi kapip götürmesinden korkuyordunuz. Allah, sizi barındirdi, sizi yardimiyle destekledi, sizi güzel seylelerle besledi ki, sükredeiniz.

8:27 Ey inananlar, bile bile emanetlerinize hiyanet etmek suretiyle Allah'a ve Elçisine hiyanet etmeyin.

8:28 Bilin ki mallarınız ve çocuklarınız birer fitne(sınav)dir. Allah'a gelince büyük mükafat, o'nun yanındadır.

8:29 Ey inananlar, Allah'tan korkarsanız O size iyi ile kötüyü ayirdedici bir anlayis verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağislar. Allah büyük lutuf sahibidir.

8:30 İnkâr edenler seni tutup bağlamaları, öldürmeleri, ya da sürmeleri için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarlarken Allah da tuzak kuruyordu. Allah tuzak kuranların en iyisidir. (O, kendisine karşı tuzak kuranların tuzaklarını baslarına geçirir).

8:31 Onlara ayetlerimiz okunduğu zaman "İsittik" dediler, "İstesek, biz de bunun gibisini söyleriz. Bu, evvelkilerin masallarından başka bir şey degildir!"

8:32 Ve: "Allah'im, eger bu, senin yanından gelmiş gerçekse basımıza gökten tas yağdır, yahut bize acı bir azab getir!" demislerdi.

8:33 Oysa sen onların içinde bulunduğça Allah, onlara azab edecek degildi ve onlar istigfar ederlerken (içlerinde istigfar edenler var iken) de Allah, onlara azab edecek degildi.

8:34 Onlar, (inananları) Mescid-i haramdan geri çevirdikleri ve onun velisi, (bakicisi, koruyucusu) olmadıkları halde neden Allah onlara azabetmesin? Onun velileri, (bakicileri, koruyucuları) sadece (günahlardan) korunanlardır. Fakat çokları bilmezler.

8:35 Onların Beyt(ullah) yanındaki namazları da, islik çalmadan ve el çirpmadan ibarettir. "O halde inkarınızdan dolayı azabi tadin!"

8:36 İnkâr edenler, Allah yoluna engel olmak için mallarını harcarlar ve harcayacaklar da. Sonra bu, kendilerine dert olacak, nihayet yenilecekler ve inkâr edenler cehenneme sürüleceklerdir.

8:37 (Sürüleceklerdir) Ki, Allah, murdari temizden ayiklasın ve bütün murdarları birbiri üzerine koyup yığsın da hepsini cehenneme atsin. İste ziyana uğrayanlar onlardır.

8:38 İnkâr edenlere söyle: "Eger vazgeçerlerse, geçmisteki (günahları) kendilerine bağislanır; yok yine (eski hallerine) dönerlerse, öncekilerin (baslarına gelen Allah) kanunu geçmiştir (bunların da basına gelecektir. Onu beklesinler).

8:39 Fitne (baskı) kalmayınca ve din tamamen Allah'in oluncaya kadar onlarla savasin! Eger (baskıya) son verirlerse muhakkak ki Allah, ne yaptıklarını görmektedir.

8:40 Eger dönerlerse, bilin ki Allah sizin sahibinizdir. O, ne güzel sahip,

ne güzel yardımcıdır!

8:41 Eger Allah'a ve (hak ile batilin) ayrılma gününde, o iki toplulugun karsilastigi (Bedir) gün(ün)de kulumuz(Muhammed)e indirdigimiz(ayetler)e inanmissaniz bilin ki aldiginiz ganimetlerin beste biri, Allah'a, Elçisine ve (Allah'in Elçisi ile) akrabaligi bulunan(lar)a, yetimlere, yoksullara ve yolcu(lar)a aittir. Allah her seye kadirdir.

8:42 O gün siz, vadinin yakin kenarinda idiniz, onlar da uzak kenarinda idiler. Kervan da sizden daha asagida idi. Eger sözlesmis olsaydiniz dahi, sözlestiginiz vakitte öyle bulusamazdiniz. Fakat Allah, yapilmasi gereken bir isi yerine getirmek için (sizi böyle bulusturdu) ki helak olan, açık delille helak olsun; yasayan da açık delille yasasin. Çünkü Allah, isitendir, bilendir.

8:43 Allah, sana onlari uykunda az gösteriyordu. Eger sana onlari çok gösterseydi, çekinirdiniz ve (savas) is(in)de çekisirdiniz. Fakat Allah, (sizi bundan) kurtardi. Dogrusu O, gögüslerin özünü bilir.

8:44 Karsilastiginiz zaman onlari sizin gözlerinize az gösteriyor, sizi de onlarin gözlerinde azaltiyordu ki yapilmasi gereken bir isi yerine getirsin. Isler, hep Allah'a döndürülecektir.

8:45 Ey inananlar, bir toplulukla karsilastiginiz zaman sebat edin ve Allah'i çok anin ki, basariya erisesiniz.

8:46 Allah'a ve Elçisine ita'at edin, birbirinizle çekismeyin, yoksa korkuya kapilirsiniz, devletiniz gider. Sabredin, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

8:47 Yurtlarindan çalim satarak, insanlara gösteris yaparak çikan ve Allah yolundan men'edenler gibi olmayin. Allah, onlarin bütün yaptiklarini kusatmistir.

8:48 O zaman seytan onlara yaptiklari isi süslemis: "Bugün insanlardan sizi yenecek kimse yoktur, (korkmayın), ben sizin yaninizdayım!" demisti. Fakat iki topluluk birbirini görünce iki ökçesi üzerine (geriye) dönüp: "Ben sizden uzagim, ben sizin görmediginizi görüyorum, ben Allah'tan korkarim, zira Allah'in cezasi çetindir!" demisti.

8:49 Münafiklar ve kalblerinde hastalik bulunanlar (sizin için): "Bunlari dinleri aldatmis, (baksana basa çikamayacaklari bir kuvvetle savasmaga kalkiyorlar)." diyorlardi. Oysa, kim Allah'a dayanirsa süphesiz Allah, daima galib, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:50 Görseydin o inkar edenleri: Melekler, onlarin canlarini alirken yüzlerine ve kiclarina vuruyorlar: "Haydi, yangin azabini tadin!" (diyorlardi).

8:51 Iste bu, ellerinizin yapip öne sürdüğü isler yüzündendir. Yoksa Allah, kullara zulmedici degildir.

8:52 (Bunlar da) tipki Fir'avn ailesi ve onlardan öncekilerin gidisi gibi(davrandilar. Onlar da): Allah'in ayetlerini inkar etmislerdi; Allah da onlari, günahlariyla yakalamisti. Süphesiz Allah güçlüdür, O'nun cezasi çetindir.

8:53 Bu böyledir, çünkü bir millet kendilerinde bulunan(güzel meziyet)i degistirmedikçe Allah onlara verdigi ni'meti degistirmez. Allah

isitendir, bilendir.

8:54 (Evet) Fir'avn ailesi ve onlardan öncekilerin gidisi gibi: Rablerinin ayetlerini yalanlamışlardı; biz de onları günahlariyle mahvetmistik ve Fir'avn ailesini bogmustuk. Hepsi de zulmedicilerdi.

8:55 Allah'a göre canlıların en kötüsü, kafirlerdir; artık onlar inanmazlar.

8:56 Sen kendileriyle andlaşma yaptığın halde onlar, hiç çekinmeden, her defa andlaşmalarını bozarlar.

8:57 Savasta onları yakalarsan, onlar(a vereceğin ceza) ile arkalarında bulunan kimseleri de dağıt ki ibret alsınlar.

8:58 Bir kavmin, (andlaşmaya) hiyanet etmesinden korkarsan, sen de (onlarla yaptığın andlaşmayı) aynı şekilde onlara at; çünkü Allah; hainleri sevmez.

8:59 İnkâr edenler (bizim elimizden kurtulup) geçtiklerini sanmasınlar. Onlar (bizi) aciz bırakamazlar.

8:60 Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın. Bununla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah'ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız tam olarak size ödenir, hiç haksızlığa uğratılmazsınız.

8:61 Eğer onlar barışa yanasırlarsa sen de ona yanas ve Allah'a dayan, çünkü O, isitendir, bilendir.

8:62 Eğer sana hile yapmak isterlerse (korkma) Allah sana yeter. O ki, yardımıyla seni ve mü'minleri destekledi.

8:63 Ve onların kalblerinin arasını uzlastırdı. Sen yeryüzünde bulunan her şeyi verseydin, yine onların kalblerinin arasını uzlastıramazdın; fakat Allah, onların arasını uzlastırdı. Çünkü O, daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:64 Ey peygamber, Allah sana ve sana tabi olan mü'minlere yeter.

8:65 Ey peygamber, mü'minleri savasa teşvik et. Eğer sizden sabreden yirmi kişi olursa, iki yüz(kafir)i yenerler. Sizden yüz kişi olursa, kafirlerden bin kişiyi yenerler. Çünkü kafirler, anlamaz bir topluluktur.

8:66 Şimdi Allah sizden hafifletti, sizde zayıflık bulunduğunu bildi. Bundan böyle sizden sabreden yüz kişi olsa, iki yüz(kafir)i yenerler. Ve eğer sizden bin kişi olsa Allah'ın izniyle iki bin(kafir)i yenerler. Allah, sabredenlerle beraberdir.

8:67 Yeryüzünde ağır bas(ip küfrün belini iyice kır)incaya kadar hiçbir peygambere esirler sahibi olmak yakışmaz. Siz, geçici dünya malını istiyorsunuz, Allah ise (sizin için) ahireti istiyor. Allah daima üstün, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:68 Eğer Allah'tan, (yanılma ile verilen hükümlerden ötürü azabetmemek hakkında) bir yazı geçmemiş olsaydı, aldığınız fidyeden dolayı size mutlaka büyük bir azab dokunurdu.

8:69 Artık aldığınız ganimetten helal ve temiz olarak yeyin ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

8:70 Ey peygamber, ellerinizde bulunan esirlere söyle: "Eğer Allah, sizin kalblerinizde bir hayır olduğunu bilirse, size, sizden alınan(fidye)den daha

hayirlisini verir ve sizi bagislar. Allah bagislayandir, esirgeyendir.

8:71 Eger sana hainlik yapmak isterlerse, daha önce Allah'a da hainlik yapmislardi. Bu yüzden (Allah) onlara karsi (sana) imkan verdi. Allah (herseyi) bilendir, yerli yerince yapandir.

8:72 Onlar ki inandilar, hicret ettiler, Allah yolunda mallariyle, canlariyle savastilar ve onlar ki (yurtlarına göçenleri) barindirdilar ve yardım ettiler; iste onlar, birbirlerinin velisi(dostu, koruyucusu)durlar. Inanip da hicret etmeyenlere gelince, onlar hicret edinceye kadar, onların velayetinden size bir sey yoktur (onlari korumakla yükümlü degilsiniz). Fakat dinde yardım isterlerse (onlara) yardım etmeniz gerekir. Yalnız, aranızda andlaşma bulunan bir topluma karsi (yardım etmeniz) olmaz. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

8:73 Inkar edenler, birbirlerinin velisidirler. Eger bunu yapmazsaniz (mü'minleri birakip kafirleri dost tutarsanız), yeryüzünde fitne ve büyük bir kargasa olur.

8:74 Onlar ki, inandilar, hicret ettiler, Allah yolunda savastilar ve onlar ki, (göçmenleri) barindirdilar ve (onlara) yardım ettiler, iste gerçek mü'minler onlardir. Onlar için bagis ve bol rizik vardır.

8:75 Onlar ki sonradan inandilar, hicret ettiler, sizinle beraber savastilar, iste onlar da sizdendir. Rahim sahipleri (kan akrabasi), Allah'in Kitabına göre birbirlerine daha yakin dostturlar. Allah herseyi bilir.

Sura 9: At-Tawbah

9:1 Allah ve Elçisinden, andlaşma yaptığınız müsrıklere ihtardir.

9:2 Dört ay daha yeryüzünde dolasin, bilin ki siz, Allah'i aciz birakamazsiniz ve Allah, kafirleri rezil, perisan edecektir!

9:3 En büyük Hac günü, Allah ve Elçisinden insanlara duyurudur: Allah ve Elçisi puta tapanlardan uzaktır. Eger tevbe ederseniz, bu sizin için daha iyidir. Ve eger dönerseniz bilin ki siz Allah'i aciz birakacak degilsiniz! (Ey Muhammed) kafirlere aci bir azabi müjdele.

9:4 Ancak andlaşma yaptığınız müsrıklarından, (andlaşma şartlarından) hiçbir sey size eksik birakmayan ve size karsi hiç kimseye arka çikmayanların andlaşmalarını, kendilerine tanıdığınız süreye kadar tamamlayın. Çünkü Allah korunanları sever.

9:5 Haram aylar çikinca (Allah'a) ortak kosalari nerede bulursanız öldürün; onlari yakalayın, hapsedin ve her gözetleme yerinde otur(up) onlari bekleyin. Eger tevbe ederler, namazi kilarlar, zekati verirlerse yollarini serbest birakin. Çünkü Allah bagislayandir, esirgeyendir.

9:6 Ve eger ortak kosalardan biri güvence dileyip yanina gelmek isterse, onu yanina al ki, Allah'in sözünü isitsin; sonra onu güven içinde bulunacağı yere ulastir. Böyle (yap), çünkü onlar, bilmez bir topluluktur.

9:7 Ortak kosalarin, Allah'in yanında ve Elçisinin yanında nasıl andlaşması olabilir? Ancak Mescid-i haram'da andlastklarınız hariç. Onlar size dürüst davrandıkça siz de onlara dürüst davranın, çünkü Allah,

korunanlari sever.

9:8 Evet (Allah ve Elçisi yanında onların) nasıl (ahdi olabilir)? Eğer onlar size galib gelselerdi, sizin hakkınızda ne and ne de andlaşma gözetmezlerdi. Ağzlarıyla sizi razı ederler, fakat kalpleri (sizi) istemez. Çokları da yoldan çıkmışlardır.

9:9 Allah'ın ayetlerini az bir paraya sattılar da O'nun yoluna engel oldular. Onların yaptıkları, gerçekten ne kötüdür!

9:10 Bir mü'mine karşı ne and, ne de andlaşma gözetmezler. İşte saldırganlar onlardır.

9:11 Eğer tevbe ederler, namazı kılarlar ve zekatı verirlerse, dinde sizin kardeşlerinizdirler. Biz, bilen bir kavme ayetleri böyle uzun uzun açıklıyoruz.

9:12 Eğer andlaşma yaptıktan sonra andlarını bozarlar ve dininize dil uzatırlarsa, o küfür önderleriyle savaşın. Çünkü onların andları yoktur; belki (böylece küfürden) vazgeçerler.

9:13 Andlarını bozan, Elçiyi (Mekke'den) çıkarmaya yeltenen ve ilk önce kendileri siz(inle savaş)a başlamış olan bir kavimle savaşmayacak misiniz? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer gerçekten inanan insanlar iseniz, kendisinden korkmanıza en layık olan Allah'tır.

9:14 Onlarla savaşın ki Allah, sizin ellerinizle onlara azabetsin, onları rezil etsin, sizi onlara üstün getirsin ve inananlar toplumunun göğüslerine sifa versin;

9:15 Yürekerinin öfkesini gidersin. Allah, dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:16 Yoksa siz, Allah içinizden cihadeden ve Allah'tan, Elçisinden ve mü'minlerden baskasını kendisine sirdas edinmeyenleri bilmeden, bırakılacağınızı mi sandınız? Allah yaptıklarınızı haber almaktadır.

9:17 (Allah'a) Ortak kosanlar nefislerinin küfrünü göre göre Allah'ın mescidlerini senlendiremezler. Onların yaptıkları işler, bosa çıkmıştır. Ve onlar, ateste sürekli kalacaklardır.

9:18 Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazı kılan, zekatı veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayanlar senlendirirler. Onların, doğru yolu bulanlardan olacakları umulur.

9:19 (Ey müşrikler siz), hacılara su verme ve Mescid-i haram'i senlendirmeyi; Allah'a, ahiret gününe inanan ve Allah yolunda cihadeden(in eylemiyle) bir mi tuttunuz? Bunlar, Allah katında bir olmazlar. Allah, zalimler topluluğuna yol göstermez.

9:20 Inanan, hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla savaşanların, Allah katında dereceleri daha büyüktür. İşte kurtulsa erenler onlardır.

9:21 Rableri onlara, kendisinden bir rahmet, rıza ve içinde sürekli kalacakları ni'meti bol cennetleri müjdeler.

9:22 Orada ebedi kalacaklardır. Süphesiz büyük mükafat Allah katındadır!

9:23 Ey inananlar, eğer imana karşı küfrü seviyorlarsa babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli tanır(dost tutar)sa

iste zalimler onlardır.

9:24 De ki: "Eger babalariniz, ogullariniz, kardesleriniz, esleriniz, hisim akrabaniz, kazandiginiz mallar, düsmesinden korktugunuz ticaret(iniz), hoslandiginiz konutlar, size Allah'tan, Elçisinden ve O'nun yolunda cihadetmekten daha sevgili ise o halde Allah emrini getirinceye kadar gözetleyin (basiniza gelecekleri göreceksiniz)! Allah, yoldan çikmis toplulugu (dogru) yola iletmez.

9:25 Andolsun Allah size birçok yerlerde, Huneyn gününde de yardım etmist. Hani (o gün) çoklugunuz sizi böbürlendirmisti. Fakat size hiçbir yarar da saglamamisti. Bütün genisligine ragmen yeryüzü basiniza dar gelmist, nihayet bozularak arkanizi dönmüs(kaçmaga baslamis)tiniz.

9:26 Sonra Allah, Elçisinin ve mü'minlerin üzerine sekinetini (güven veren rahmetini) indirdi, sizin görmediginiz askerler indirdi ve kafirlere azab etti (onlari bozguna ugratti). Iste kafirlerin cezasi budur!

9:27 Sonra Allah, bunun ardindan yine dilediginin tevbesini kabul eder. Allah bagislayandir, esirgeyendir.

9:28 Ey inananlar, (Allah'a) ortak kosanlar pisliktir, artik bu yillarindan sonra Mescid-i Haram'a yaklasmasinlar. Eger (onlarin hacca gelmemeleri sonucu ekonominiz bozulup) yoksulluga düsmekten korkarsaniz; biliniz ki Allah dilerse yakinda sizi kendi lutfundan zengin edecektir. Süphesiz Allah, bilendir, hikmet sahibidir.

9:29 Kendilerine Kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'in ve Elçisinin haram kildigini haram saymayan ve gerçek dini din edinmeyen kimselerle, küçül(üp boyun eg)erek elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savasin.

9:30 Yahudiler: "Uzeyr, Allah'in ogludur." dediler. Hiristiyanlar da: "Mesih Allah'in ogludur." dediler. Bu, onlarin agizlariyle geveledikleri sözleridir. (Sözlerini), önceden inkar etmis(olan müsrik)lerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onlari kahretsin, nasil da (haktan batila) çevriliyorlar!?

9:31 Hahamlarini ve rahiplerini Allah'tan ayri rabler edindiler, Meryem oglu Mesih'i de öyle. Oysa kendilerine yalnız tek Tanri olan Allah'a ibadet etmeleri emredilmisti. O'ndan baska tanrii yoktur. O, onlarin ortak kostuklari seylerden münezzehtir.

9:32 Allah'in nurunu agizlariyle söndürmek istiyorlar. Halbuki, kafirler hoslanmasa da Allah, mutlaka nurunu tamamlamak ister, (bundan baska bir seye razi olmaz).

9:33 O, Elçisini hidayetle ve hak dinle gönderdi ki (Allah'a) ortak kosanlar hoslanmasa da o (hak di)ni, bütün din(ler)in üstüne çıkarsin.

9:34 Ey inananlar, hahamlardan ve rahiplerden birçoğu, insanların mallarini haksizlikle yerler ve (insanlari) Allah yolundan çevirirler. Altin ve gümüsü yigip da onlari Allah yolunda harcamayanlar var ya, iste onlara aci bir azabi müjdele!

9:35 O gün cehennem atesinde bunlarin üzeri isitili(p pullani)r; bunlarla, onlarin alinlari, yanlari ve sirtlari daglanir: "Iste nefisleriniz için yigdiklariniz, yigdiklarinizi tadin!" (denilir).

9:36 Gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısına göre Allah'ın katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram(ay)lardır. İşte doğru din budur. O aylar içinde (konulmuş yasayı çiğneyerek) kendinize zulmetmeyin ve (Allah'a) ortak kusanlar nasıl sizinle topyekun savaşıyorlarsa, siz de onlarla topyekun savaşın ve bilin ki Allah korunanlarla beraberdir.

9:37 (Haram ayını) Ertelemek, küfürde daha ileri gitmektir. İnkâr edenler, onunla saptırılır. O(haram ayı)ni bir yıl helal sayarlar, bir yıl haram sayarlar ki, Allah'ın haram kıldığının sayısını denk getirip, Allah'ın haram kıldığını helal yapsınlar. Yaptıkları işin kötülüğü, kendilerine süslü gösterildi. Allah, kafirler toplumuna yol göstermez.

9:38 Ey inananlar, size ne oldu ki: "Allah yolunda topluca savaşa çıkın!" dendiği zaman yere çakılıp kaldınız? ahiretense dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama dünya hayatının geçimi, ahiretin yanında pek azdır.

9:39 Eger topluca (savaşa) çıkmazsanız, (Allah) size acı (bir şekilde) azabeder ve yerinize sizden başka bir topluluk getirir, O'na hiçbir zarar veremezsiniz, Allah herseyi yapabildir.

9:40 Eger siz o(Hak elçisi)ne yardım etmezseniz, iyi bilin ki, Allah ona yardım etmişti: Hani yalnız iki kisten biri olduğu halde, inkâr edenler kendisini (Mekke'den) çıkardıkları sırada ikisi mağarada iken arkadasına "Üzülme, Allah bizimle beraberdir!"diyordu. (İşte o zaman) Allah (ona yardım etti) onun üzerine sekine(huzur ve güven duygusu)sunu indirdi ve onu, sizin görmediğiniz askerlerle destekledi; inanmayanların sözünü alçattı. Yüce olan, yalnız Allah'ın sözüdür. Allah daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:41 Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihadedin. Eger bilerseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.

9:42 Yakın bir dünya menfaati ve orta bir yolculuk olsaydı (savaşa katılmayan o münafıklar), elbette sana tabi olurlardı. Fakat güç asilacak mesafe, kendilerine uzak geldi. Bir de "Gücümüz yetseydi, sizinle beraber çıkardık!"diye Allah'a yemin edecekler. Bosuna kendilerini mahvediyorlar. Allah, onların yalancı olduklarını biliyor.

9:43 Allah seni affetsin; doğru söyleyenler sana iyice belli olup, yalan söyleyenleri bilmezden önce niçin onlara izin verdin?

9:44 Allah'a ve ahiret gününe inananlar; mallarıyla, canlarıyla, cihadetmek(ten geri kalmaları) için senden izin istemezler. Allah, korunanları bilir.

9:45 Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalbleri kuskuya düsmüş ve süpheleri içinde bocalayıp duranlar, (geri kalmak için) senden izin isterler.

9:46 Eger (cihada) çıkmak isteselerdi, onun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah, onların davranışlarından hoşlanmadığı için onları durdurdu: "Oturun(kadın ve çocuk)larla beraber oturun!" denildi.

9:47 Sizin içinizde (sefere) çıkmış olsalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmazdı. Sizi birbirinize düsürmek için hemen aranıza

sokulurlardi, içinizde de onlara kulak verenler vardı. Allah zalimleri bilir.

9:48 (Onlar) önceden de fitne çıkarmak istediler ve sana nice isleri ters çevirdiler. Nihayet hak geldi, onlar istemedikleri halde Allah'ın emri galebe çaldı.

9:49 İçlerinden öylesi var ki: "Bana izin ver, beni fitneye düşürme" der. İyi bilinki, onlar zaten fitneye düşmüşlerdir. Cehennem de kafirleri kusatacaktır.

9:50 Sana bir iyilik ulassa (bu,) onların hosuna gitmez ve eğer sana bir kötülük ulassa: "Biz önceden (sefere katılmamakla) basımızın çaresine bakmışız" derler, sevinerek döner(gider)ler.

9:51 De ki: "Allah, bizim için ne yazmış (ne takdir etmiş) ise ancak o, bize ulaşır, bizim sahibimiz O'dur. İnananlar Allah'a dayansınlar."

9:52 De ki: "Bize yalnız iki iyilikten (ya gazilik veya şehidlikten) birini gözetmiyor musunuz? Ama biz, Allah'ın size ya kendi tarafından veya bizim ellerimizle bir azab ulaştırmasını gözetiyoruz. Haydi gözetin, biz de sizinle beraber gözetilenleriz."

9:53 De ki: "İster gönüllü, ister gönülsüz sadaka verin: sizden kabul edilmeyecektir. Çünkü siz yoldan çıkan bir kavimsiniz!"

9:54 Sadakalarının kabul edilmesine engel olan sadece sudur: Onlar Allah'a ve elçisine karşı nankörlük ettiler; namaza da üsüne üsüne gelirler ve istemeye istemeye sadaka verirler.

9:55 Onların ne malları, ne de evladları seni imrendirmesin. Allah bunlarla onlara dünya hayatında azab etmeyi ve kafir olarak canlarının çıkmasını istiyor.

9:56 Sizden olduklarına Allah'a yemin ediyorlar. Oysa onlar sizden degiller, fakat onlar korkak bir topluluktur.

9:57 Eger (sizden korunmak için) sığınacak bir yer, yahut (barınacak) mağaralar, ya da sokulacak bir delik bulsalar, hemen oraya doğru koşarlardı.

9:58 Onlardan kimi de sadakalar(in bölüştürülmesi hususun)da sana dil uzatır. Eger o sadakalardan kendilerine pay verilse hoslanırlar, onlardan kendilerine pay verilmezse hemen kızarlar.

9:59 (Ne olur) onlar, Allah'ın ve Elçisinin kendilerine verdiği razi olup: "Allah bize yeter, yakında Allah da bize bol lutfundan verecek, Elçisi de; biz sadece Allah'a ragbet ederiz (yalnız O'ndan umarız)." deselerdi!

9:60 Sadakalar, (zekatlar) Allah'tan bir farz olarak ancak fakirlere, düşkünlere, onlar üzerinde çalışan (zekat toplayan) memurlara, kalbleri (İslam'a) isindirilecek olanlara, kölelik altında bulunanlara, borçlulara, Allah yoluna ve yolcuya mahsustur (toplanan zekat, ancak bu sayılanlara verilir). Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:61 İçlerinden bazıları da Peygamberi incitirler: "O, (her söyleneni dinleyen) bir kulaktır." derler. De ki: "(O), sizin için hayır kuladır. Allah'a inanır, mü'minlere inanır. Sizden inananlar için de (O), bir rahmettir, Allah'ın Elçisini incitenlere acı bir azab vardır."

9:62 Gönünüzü hos etmek için size (gelip) Allah'a yemin ederler. Halbuki inanmış olsalardı, Allah'i ve Resulünü hosnud etmeleri daha uygundu.

9:63 Bilmediler mi ki kim Allah'a ve Elçisine karsi koymaga kalkarsa onun için sürekli kalacağı cehennem atesi vardır. İste, büyük rezillik budur.

9:64 Münafıklar, kendileri hakkında, kalblerinde bulunani kendilerine haber verecek bir surenin indirileceğinden çekiniyorlar. De ki; "Siz alay edin, Allah çekindiginiz şeyi ortaya çıkaracaktır.

9:65 Eger onlara sorsan: "Biz sadece lafa dalmıs, sakalasıyorduk!" derler. De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve O'nun Elçisi ile mi alay ediyordunuz?"

9:66 Hiç özür dilemeyin, siz inandıktan sonra inkar ettiniz. Sizden bir kısmını affetsek bile suç islediklerinden dolayı bir kısmına da azab edeceğiz.

9:67 Münafık erkekler ve münafık kadınlar birbirlerindedir. Kötülüğü emrederler, iyilikten meneder ve ellerini siki tutarlar. Allah'ı unuttular, O da onları unuttu. Münafıklar; iste yoldan çıkanlar onlardır.

9:68 Allah münafık erkeklere ve münafık kadınlara ve kafirlere içinde ebedi kalacakları cehennem atesini va'detmiştir. O, onlara yeter. Allah, onları la'netlemiştir. Onlar için sürekli bir azab vardır.

9:69 (Siz de), sizden öncekiler gibi (yaptınız). Onlar kuvvetçe sizden daha yaman, mal ve evladça sizden daha çok idiler. Onlar, (dünya malından) kendi paylarına düşenle zevklerine baktılar, sizden öncekilerin, (dünyadan) kendi paylarına düşenle zevklerine baktıkları gibi, siz de kendi payınıza düşenle zevkinize baktınız ve (batıla) dalanlar gibi siz de(batıla) daldiniz. Onlar, eylemleri, dünya ve ahirette bosa gitmiş kimselerdir ve ziyana uğrayanlar da onlardır.

9:70 Onlara kendilerinden öncekilerin, Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen halkının ve başları üstüne ters dönen şehirlerin haberi gelmedi mi? Elçileri, onlara açık deliller getirmisti (Ama inanmadılar, bundan dolayı Allah'ın gazabına uğradılar). Allah onlara zulmediyor degildi, onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

9:71 İnanan erkekler ve inanan kadınlar, birbirlerinin velisidirler. İyiliği emrederler, kötülükten men'ederler, namazı kılarlar, zekati verirler, Allah'a ve Elçisine ita'at ederler. İste onlara Alah rahmet edecektir. Allah daima üstündür, hüküm ve hikmetsahibidir.

9:72 Allah inanan erkeklere ve inanan kadınlara, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler va'detmiştir. Allah'ın (onlardan) razı olması ise hepsinden büyüktür. İste büyük basarı budur.

9:73 Ey peygamber, kafirlerle ve münafıklarla cihadet, onlara sert davran; onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir gidis yeridir o!

9:74 (Senin aleyhinde söyledikleri yakıksız sözleri) söylemediklerine Allah'a yemin ediyorlar. Halbuki o küfür sözünü söylediler, İslam olduktan sonra inkar ettiler, basaramadıkları bir şeye yeltendiler. Sırf Allah ve Elçisi, Allah'ın lutfıyla kendilerini zengin etti diye (şimdi) öc almaga kalktılar. (Allah ve Elçisinin iyiligine karsi böyle nankörlük ettiler.) Eger tevbe ederlerse kendileri için daha iyi olur. Yok eger (inkar yoluna) dönerlerse Allah onlara dünyada da, ahirette de aci bir biçimde

azabedecektir. Yeryüzünde onların ne velisi, ne de yardımcısi vardır.

9:75 Kimileri de: "Eğer Allah, lutfundan bize verirse elbette sadaka vereceğiz ve yararlı insanlardan olacağız!" diye Allah'a and içtiler.

9:76 Ne zaman ki Allah lutfundan onlara verdi, O'nun (verdiğin)e cimrilik ettiler ve yüz çevirerek (sözlerinden) döndüler.

9:77 Kendisine verdikleri sözden döndüklerinden ve yalan söylediklerinden dolayı Allah, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar onların kalblerine iki yüzlülük sokmuştur.

9:78 Bilmediler mi ki Allah, onların sırlarını ve gizli konuşmalarını bilir ve Allah, gizlileri bilendir?

9:79 Sadakalar hususunda gönülden veren mü'minleri çekistiren ve güçlerinin yettinden baskasını bulamayanlarla alay edenler yok mu, Allah onlarla alay etmiştir. Onlar için acı bir azab vardır.

9:80 Onlar için ister af dile, ister dileme, onlar için yetmiş defa af dilesen, yine Allah onları affetmez. Böyledir, çünkü onlar Allah'i ve Elçisini tanımadılar; Allah, yoldan çıkan kavmi yola iletmez.

9:81 Allah'ın Elçisinin arkasından oturmakla sevindiler, mallarıyla ve canlarıyla cihadetmekten hoslanmadılar: "Sıcakta sefere çıkmayın." dediler. De ki: "Cehennemın ateşi daha sıcaktır!" Keske anlasalardı!

9:82 Artık kazandıkları işlere karşılık az gülsünler, çok ağlasınlar!

9:83 Eğer Allah, seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de (onlar savasa) çıkmak için senden izin isterlerse "Asla benimle çıkmayacaksınız, benimle beraber düşmanla savaşmayacaksınız. Siz ilk önce oturmaya razı olmuştunuz. Öyle ise geri kalanlarla beraber oturun!" de.

9:84 Ve Onlardan ölen birinin üzerine asla namaz kılma, onun kabri başında durma. Çünkü onlar Allah'i ve Elçisini tanımadılar ve yoldan çıkmış olarak öldüler.

9:85 Onların malları ve evladları seni imrendirmesin; Allah onlara dünyada, bunlarla azab etmeyi ve kafir olarak canlarının çıkmasını istiyor.

9:86 Allah'a inanın, Elçisiyle beraber cihad edin! diye bir sûre indirildiği zaman içlerinden servet sahibi olanlar, senden izin istediler: "Bizi bırak, oturanlarla beraber oturalım." dediler.

9:87 Geride kalan kadınlarla beraber olmaya razı oldular, kalbleri mühürlendi, artık onlar anlamazlar.

9:88 Fakat Elçi ve onunla beraber inananlar, mallarıyla, canlarıyla cihad ettiler. İşte bütün hayırlar onlarındır ve iste başarıya erenler onlardır.

9:89 Allah, onlar için altlarından ırmaklar akan, içlerinde ebedi kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte büyük başarı budur.

9:90 Özgür bahane eden bedevi Araplar, kendilerinin (in savasa katılmamasına) izin verilmesi için geldiler; Allah'a ve Elçisine yalan söyleyenler oturdular. Onlardan inkar edenlere, acı bir azab erisecektir.

9:91 Zayıflara, hastalara, harçayacak bir şey bulamayanlara, Allah ve Elçisi için öğüt verdikleri takdirde (sefere katılmamalarından ötürü) bir günah yoktur. İyilik edenlerin aleyhine bir yol yoktur (onlar kinanmazlar).

Allah, bagislayandir, esirgeyendir.

9:92 Kendilerini (binek saglayip) bindirmen için sana geldikleri zaman, sen: "Sizi bindirecek bir sey bulamiyorum" deyince harcayacak bir sey bulamadiklarindan dolayi üzüntüden gözlerinden yas akarak dönen kimselerin aleyhine de (yol yoktur, Onlar da kinanmazlar).

9:93 Ancak su kimselerin kinanmasina yol vardir ki, zengin olduklari halde (geri kalmak için) senden izin isterler. Geri kalan kadınlarla beraber olmaga razi oldular. Allah da onların kalblerini mühürledi; artık onlar bilmezler.

9:94 (Seferden) geri dönüp onların yanina geldiginiz zaman sizden özür dilerler. De ki: "Hiç özür dilemeyin, size inanmayiz! Allah bize sizin haberlerinizden (bize karsi çevirdiginiz entrikalardan) bazilarini bildirdi. Yaptiginizi Allah da görecek, Elçiside. Sonra görülmeyeni ve görüleni bilen huzuruna döndürüleceksiniz, O size yaptiklarinizi haber verecek."

9:95 Siz yanlarına geldiginiz zaman kendilerinden vazgeçesiniz diye Allah'a yemin edecekler. Onlardan vazgeçin, çünkü onlar murdardir. Kazandiklari islerin cezasi olarak varacaklari yer de cehennemdir.

9:96 Size yemin ediyorlar ki kendilerinden razi olasiniz. Siz onlardan razi olsaniz bile Allah, yoldan çıkan topluluktan razi olmaz.

9:97 Bedevi Araplar, küfür ve iki yüzlülükçe daha yaman ve Allah'in, Elçisine indirdigi seylerin sinirlarini tanimamaga daha müsaittirler. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:98 Bedevi Araplardan kimi var ki, verdigini angarya sayar ve sizin basiniza belalar gelmesini gözetler. Kötü bela onların basina gelsin. Allah isitendir, bilendir.

9:99 Bedevi Araplardan kimi de var ki Allah'a ve ahiret gününe inanir, verdigini Allah'a yakin dereceler kazanmaga ve Elçinin du'alarini almaga vesile sayar. Gerçekten o (verdikleri) kendileri için yakin dereceler(e vesile)dir. Allah onlari rahmetinin içine sokacaktır. Muhakkak ki Allah bagislayandir, esirgeyendir.

9:100 Muhacirlerden ve Ensardan (Islam'a girmekte) ilk öne geçenler ile bunlara güzelce tabi olanlar... Allah onlardan razi olmustur, onlar da O'ndan razi olmuslardir. (Allah) onlara, altlarindan irmaklar akan, içinde ebedi kalacaklari cennetler hazirlamistir. Iste büyük kurtulus budur.

9:101 Çevrenizdeki bedevi Araplardan ve Medine halkindan iki yüzlülüğe iyice alismis münafiklar vardir. Sen onlari bilmezsin, onlari biz biliriz. Onlara iki kere azabedecegiz, sonra da onlar, büyük azaba itileceklerdir.

9:102 Baska bir kısmi da günahlarini itiraf ettiler, iyi isle kötü isi birbirine karistirdilar. Belki Allah, onların tevbesini kabul eder. Çünkü Allah bagislayandir, esirgeyendir.

9:103 Onların mallarindan, kendilerini temizleyecegin, yüceltecegin bir sadaka al ve onlara du'a et; çünkü senin du'an, onlara huzur verir. Allah isitendir, bilendir.

9:104 Bilmediler mi ki, kullarindan tevbeyle kabul eden, sadakalari alan

Allah'tir. Ve Allah, tevbeyi çok kabul eden, çok esirgeyendir.

9:105 De ki: "Yapın (yapacağınızı); yaptığınız işleri Allah da görecektir Elçisi de, mü'minler de. Sonra görülmeyeni ve görüleni bilen (Allah'a) döndürüleceksiniz. O size yaptıklarınızı bir bir haber verecek.

9:106 Baska bir takimleri da var ki Allah'in emrine birakilmislardir. (Allah) ya onlara azabeder, ya da onlari affeder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:107 (Seferden geri kalanlar arasında) Zarar vermek, nankörlük etmek, mü'minlerin arasını açmak ve önceden Allah ve Elçisiyle savaştığı olan (adamin gelmesini) gözetlemek için bir mescid yapanlar da var. "İyilikten başka bir niyetimiz yoktu" diye de yemin edecekler. Oysa Allah onların yalan söylediklerine şahittir.

9:108 Orada asla namaza durma, ta ilk günden takva üzere kurulan mescid, elbette içinde namaza durmana daha uygundur. Onda temizlenmeyi seven erkekler vardır. Allah da temizlenenleri sever.

9:109 Yapısını, Allah'tan korku ve rıza üzerine kuran mı hayırlıdır, yoksa yapısını bir yarı kenarına kurup onunla birlikte cehennem ateşine yuvarlanan mı? Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

9:110 Yaptıkları bina, kalbleri parçalanıncaya dek yüreklerinde bir kusu olarak kalacaktır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:111 Allah, mü'minlerden canlarını ve mallarını cennet kendilerinin olmak üzere satın almıştır. Allah yolunda savaşsınlar, öldürsünler ve öldürsünler. Bu, Allah'ın, Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da üstlendiği gerçek bir sözdür! Kim Allah'tan daha çok sözünde durabilir? O halde O'nunla yaptığınız bu alışverişinizden ötürü sevinin. Gerçekten bu, büyük başarıdır.

9:112 Tevbe edenler, ibadet edenler, hamed edenler, seyahat edenler, rüku edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülükten men edenler ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar... İşte o mü'minleri müjdele (ne mutlu onlara)!

9:113 Akıba bile olsalar, cehennem halkı oldukları belli olduktan sonra (Allah'a) ortak kusanlar için mağfiret dilemek; ne peygamberin, ne de inananların yapacağı bir iş değildir.

9:114 İbrahim'in babası için mağfiret dilemesi, sadece ona verdiği bir sözden ötürü idi. Fakat onun, bir Allah düşmanı olduğu, kendisine belli olunca ondan uzak durdu. Gerçekten İbrahim, çok içli ve yumuşak huylu idi.

9:115 Allah, bir kavmi doğru yola ilettikten sonra, sakinmaları gereken şeyleri kendilerine açıklamadıkça onları saptıracak değildir. Allah her şeyi bilendir.

9:116 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Yasatan, öldüren O'dur. Sizin Allah'tan başka bir dost ve yardımcı yoktur.

9:117 Andolsun Allah, Peygamberi ve o güçlük sa'atinde ona uyan Muhacirleri ve Ensari affetti. O zaman içlerinden bir kısmının kalbleri kaymaya yüz tutmuş iken yine de onların tevbesini kabul buyurdu. Çünkü O, onlara karşı çok sefkatli, çok merhametlidir.

9:118 Ve (seferden) geri bırakılan o üç kişinin de tevbesini kabul buyurdu. Bütün genişliğiyle beraber dünya başlarına dar gelmiş ve

canlari sikildikça sikilmis ve Allah'tan, yine kendisine siginmaktan baska çare olmadigini anlamislardi. Allah onlarin tevbesini kabul buyurdu ki tevbe etsinler. Çünkü Allah, tevbeyi çok kabul eden, çok esirgeyendir.

9:119 Ey inananlar, Allah'tan korkun ve dogrularla beraber olun.

9:120 Ne Medine halkinin, ne de onlarin çevresinde bulunan bedevi Araplarin, Allah'in Elçisinden geri kalmalari ve onun canindan önce kendi canlarinin kaygisina düsmeleri, onlara yakismaz. Böyledir, çünkü Allah yolunda ugrayacaklari hiçbir susuzluk, yorgunluk, açlık; kafirleri öfkeliendirecek bir yeri çigne(yip zaptet)meleri ve düşmana karsi bir basari kazanmalari yoktur ki mutlaka bunlarla kendilerine iyi bir amel yazilmis olmasin. Allah güzel davrananlarin ecrini zayi etmez.

9:121 Küçük, büyük bir masraf yapmalari, bir vadiyi geçmeleri, mutlaka onlarin lehine yazilir ki Allah onlari, yaptiklarinin en güzeliyle mükafatlandirsın.

9:122 İnsanların hepsi toptan sefere çıkacak degillerdi. Ama her kabileden bir cemaatin dini iyice öğrenmeleri ve dönüp kavimlerine geldiklerinde, sakinmalari umuduyla onlari uyarmalari için sefere çıkmalari gerekmez miydi?

9:123 Ey inananlar, yakininizda bulunan kafirlerle savasin, (onlar), sizde bir katilik bulsunlar. Bilin ki Allah, korunanlarla beraberdir.

9:124 Ne zaman bir sure indirilse onlardan kimi: "Bu, hanginizin imanini artirdi?" der. Bu, inananlarin imanini artirir, onlar sevinirler.

9:125 Fakat yüreklerinde hastalik olanlara gelince (bu), onlarin pisliklerine pislik katar. Ve onlar kafir olarak ölürler.

9:126 Kendilerinin her yıl bir iki defa sinandiklarini görmüyorlar mi? Yine de tevbe etmiyor, ögüt almıyorlar.

9:127 Bir sure indirildiği zaman: "Sizi birisi görüyor mu?" diye birbirine bakar, sonra sivisirlar. Anlamaz bir topluluk olduklari için Allah onlarin kalblerini çevirmistir.

9:128 Andolsun, içinizden size öyle bir Elçi geldi ki sikintiya ugramaniz ona agir gelir; size düşkün, mü'minlere sefkati, merhametlidir.

9:129 Eger yüz çevirirlerse de ki: "Allah bana yeter! O'ndan baska tanri yoktur. O'na dayandim, O büyük Ars'in sahibidir!"

Sura 10: Yunus

10:1 Elif lam ra. Iste sunlar, o hikmetli Kitab'in ayetleridir.

10:2 İçlerinden bir adama: "İnsanlari uyar ve inananlara, Rableri katinda kendileri için bir dogruluk kademesi bulundugunu müjdele!" diye vahyettigimiz, insanlara tuhaf mi geldi? kafirler: "Bu, apaçik bir büyücüdür." dediler.

10:3 Rabbiniz O Allah'tir ki, gökleri ve yeri alti günde yaratti, sonra Ars'a istiva etti (kuruldu). Emri tebdir (buyrugunu) icra eder (yaratiklarini yönetir). O'nun izni olmadan hiç kimse sefa'at edemez. Iste Rabbiniz Allah budur. O'na kulluk edin, düşünmüyor musunuz?

10:4 Hepinizin dönüşü, O'nadir. Bu, Allah'in gerçek olarak verdiği

sözdür. O, yaratmaga baslar, sonra inanip iyi isler yapanlara adaletle karsilik vermek için yeniden yaratir. Inkar edenlere gelince, küfürlerinden dolayi onlara kaynar sudan bir içki ve aci bir azab vardır.

10:5 Günesi ziya, ay'i nur yapan; yillarin sayisini ve (vakitlerin) hesabi(ni) bilmeniz için aya (dolasma) konaklar(i) düzenleyen O'dur. Allah, bunlari (bos yere degil), gerçek ile (hikmeti uyarınca) yaratmistir. Bilen bir kavim için ayetleri açıklamaktadır.

10:6 Gece ve gündüzün degismesinde ve Allah'in göklerde ve yerde yarattigi seylerde, korunan bir topluluk için nice ibretler vardır.

10:7 Bizimle bulusmayı ummayan, dünya hayatına razi olup onunla rahat edenler ve bizim ayetlerimizden gaflet edenler...

10:8 Iste kazandıkları islerden ötürü onların varacakları yer, atestir!

10:9 Inanip iyi isler yapanlara gelince imanlarından dolayi Rableri, onlari altlarından ırmaklar akan ni'met cennetlerine iletir.

10:10 Onların orada du'asi: "Allah'im Sen her türlü eksiklikten uzaksin!", birbirlerine saglik dilekleri: "Selam", du'alarının sonu da: "Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun!" sözleridir.

10:11 İnsanların, hayri acele istemeleri gibi, Allah da onlara serri acele verseydi, süreleri hemen bitirilmiş olurdu. Ama biz, bizimle bulusmayı ummayanları bırakırız, azgınlıkları içinde bocalar, dururlar.

10:12 İnsana bir darlık dokundugu zaman, yani üzere yatarken, yahut otururken ya da ayakta bize yalvarır; ama biz onun darlığını aç(ip kaldır)ınca sanki kendisine dokunan bir darlıktan ötürü bize hiç yalvarmamış gibi hareket eder. Iste asiri gidenlere, yaptıkları iş böylesine süslü gösterilmiştir.

10:13 Sizden önce, zulmettikleri ve peygamberleri kendilerine açık kanıtlar getirdikleri halde inanmadıkları için nice nesilleri helak etmişizdir.

Iste suç işleyen kavmi böyle cezalandırırız.

10:14 Sonra onların ardından, bu dünyada onların yerine sizi geçirdik ki, sizin de nasıl davranacağınızı görelim.

10:15 Onlara açık açık ayetlerimiz okundugu zaman, bizimle bulusmayı ummayanlar: "Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu degistir." derler. De ki: "Onu kendi tarafımdan degistiremem. Ben sadece bana vahyolunana uyarım. Sayet ben Rabbime karşı gelirim, büyük bir günün azabından korkarım."

10:16 De ki: "Eger Allah dileseydi, onu size okumazdim ve onu size hiç bildirmezdi. Ben ondan önce aranızda bir ömür boyu kalmistim (böyle bir şey yapmamistim), düşünmüyor musunuz?"

10:17 Uydurduğu yalanı Allah'in üzerine atan, yahut O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Süphesiz suçlular asla onmazlar.

10:18 Allah'i bırakıp kendilerine ne zarar, ne de yarar veremeyen seylere tapiyorlar ve: "Bunlar Allah katında bizim sefa'atçilerimizdir!" diyorlar.

De ki: "Allah'in, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz?" O, onların kostukları ortaklardan uzak ve yücedir.

10:19 İnsanlar bir tek millettten başka bir şey degildi, ama ayrılığa düstüler. Eger Rabbinden bir söz geçmemiş olsaydı, ayrılığa düstükleri konuda hemen aralarında hüküm verilir(isleri bitirilir)di.

10:20 Ona Rabbinden bir mu'cize indirilmeli degil mi? diyorlar. De ki: "Gayb Allah'indir (görülmeiyeni bilen O'dur). Bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

10:21 Kendilerine dokunan bir darliktan sonra insanlara bir rahmet (saglik ve bolluk zevkini) taddirdigimiz zaman bakarsin ki, yine onların, ayetlerimiz hakkında bir tuzaklari vardir. De ki: "Allah daha çabuk tuzak kurar!" Elçilerimiz, sizin kurdugunuz tuzaklari yaziyorlar.

10:22 Sizi karada ve denizde yürüten O'dur. Gemide oldugunuz zaman(i düşünün): Gemiler, içinde bulunanlari hos bir rüzgarla alip götürdüğü, ve (yolcular) bununla sevindikleri sirada, birden gemiye, siddetli bir kasirga gelip de, her yerden gelen dalgalar onlari sardigi ve artik kendilerinin tamamen kusatildiklerini (bir daha kurtulamayacaklarini) sandiklari zaman, dini, yalnız Allah'a halis kilarak O'na söyle yalvarmaga baslarlar: "Andolsun, eger bizi bundan kurtarirsan, sükredenlerden olacagiz.

10:23 Ama (Allah) onlari kurtarinca hemen yeryüzünde haksiz yere taskinlik yaparlar. Ey insanlar, taskinliginiz kendi aleyhinizedir. Sadece su yakin (geçici) hayatın zevkinden ibarettir. Sonra dönüşünüz bizedir; size bütün yaptiklarinizi haber veririz.

10:24 Su yakin hayat, tipki gökten indirdigimiz bir suya benzer: İnsanların ve hayvanların yedigi arz bitkisi o su ile karisti: nihayet yer zinetini takinip süslendiği ve halki da on(un ürününü devsirmeg)e kadir olduklarini zannettikleri sirada birden buyrugumuz ona gece veya gündüz geldi; sanki dün o hiç (bitkisiyle süslenip) senlenmemis gibi, onu biçilmiş yaptik (süsünü, zenginligini biçtik, yok ettik). Iste biz, düşünen bir toplum için ayetleri böyle genis genis açıklariz.

10:25 Allah; esenlik yurduna çağirir ve diledigini dogru bir yola iletir.

10:26 Güzel davrananlara daha güzel karsilik ve fazlasi var. Onların yüzlerine ne bir kara bulasir, ne de horluk. Iste onlar cennet halkidir, orada ebedi kalacaklardır.

10:27 Kötü isler yapanlara da (yaptiklari) kötülüğün aynen cezasi verilir. Ve onların yüzlerini bir horluk kaplar. Onlari Allah'tan kurtaracak hiç kimse yoktur. Sanki yüzleri, karanlik geceden parçalara bürünmüştür. Iste onlar da ates halkidir, hep orada kalacaklardır.

10:28 O gün onlari hep bir araya toplariz, sonra ortak kosalara; "Haydi siz ve kostugunuz ortaklar yerlerinize!" deriz. Artik (tanrilarıyla) aralarini açmışizdir (dünyadaki gibi aralarında bir bag kalmamistir). Kostuklari ortaklar: "Siz bize tapmiyordunuz?" demektedirler.

10:29 Simdi bizimle sizin aranızda Allah'in sahid olması yeter; dogrusu biz sizin (bize) tapmanızdan tamamen habersizdik!

10:30 Iste orada her can, geçmiste yaptiklarini dener (yaptiklarının yararini ve zararini görür). Gerçek sahipleri olan Allah'a döndürülürler ve uydurdıkları seyler, kendilerinden kaybolup gider.

10:31 De ki: "Sizi gökten ve yerden kim riziklandiriyor? Ya da o kulak(lar)ın ve gözlerin sahibi kimdir? Ölüden diriye, diriden ölüyü kim

çikariyor? Kim buyrugu(nu) yürütüyor (kainati yönetiyor)?" "Allah." diyecekler. "O halde, korunmuyor musunuz?" de.

10:32 Iste sizin gerçek Rabbiniz Allah budur. Gerçekten sonra sapikliktan baska ne var? Öyleyse nasıl (hak'tan sapikliga) çevriliyorsunuz?

10:33 Böylece Rabbinin, yoldan çıkanlar için söylediği: "Onlar inanmazlar." sözü, gerçekleşti.

10:34 De ki: "Sizin kostugunuz ortaklardan ilk defa yaratacak, sonra onu çevirip yeniden yaratacak olan var mi?" De ki: "Allah ilk defa yaratır, sonra onu çevirip yeniden yaratır. Öyleyse nasıl (dogru yoldan) çevriliyorsunuz?"

10:35 De ki: "Sizin ortaklarınızdan hakka götüreceksin var mi?" De ki: "Allah, hakka götürür. Hakka götüren mi uyulmaga daha layiktir, yoksa (tutulup) yola götürülmedikçe kendisi dogru yolu bulamayan mi? O halde neyiniz var? Nasıl hükmediyorsunuz?"

10:36 Onların çoğu, zandan baska bir seye uymuyorlar. Zan ise gerçekten hiçbir sey kazandırmaz. Muhakkak ki Allah, onların ne yaptıklarını bilir.

10:37 Bu Kur'an, Allah'tan baskasi tarafından uydurulacak bir sey degildir. Ancak kendinden öncekinin dogrulaması ve Kitabın açıklamasıdır. Onda asla şüphe yoktur. Alemlerin Rabbi tarafından(indirilmiş)dir.

10:38 Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eger dogru iseniz haydi onun benzeri bir süre getirin ve Allah'tan baska çağırabildiklerinizi de çağırın!"

10:39 Hayır, bilgisini kavrayamadıkları, sonucu henüz başlarına gelmemiş olan bir seyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı.

Bak, o zalimlerin sonu nice oldu?

10:40 Onlardan kimi, ona inanır, kimi de inanmaz. Rabbin bozguncuları çok iyi bilir.

10:41 Eger onlar seni yalanladılarsa de ki: "Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız size. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzagım!"

10:42 İçlerinden sana kulak verip dinleyenler de vardır. Fakat sağirlara sen mi duyuracaksın? Hele akıllarını da kullanmıyorlarsa!

10:43 İçlerinden sana bakanlar da var. Fakat körleri sen mi yola götüreceksin? Hele sezgileriyle de görmüyorlarsa?

10:44 Allah insanlara hiç zulmetmez, fakat insanlar kendi kendilerine zulmediyorlar.

10:45 Onları bir araya toplayacağı gün, sanki onlar sadece gündüzün, görüp, tanistikleri bir sa'ati kadar dünyada kalmış olurlar.

Allah'ın huzuruna çıkmayı yalanlayıp, yola gelmemiş olanlar, en büyük ziyana uğramışlardır.

10:46 Ya onları uyardığımız şeylerin bir kısmını sana gösteririz. Ya da (bundan önce) seni vefat ettiririz (farketmez). Nasıl olsa dönüşleri bizedir. Sonra Allah onların yaptıklarına da şahiddir.

10:47 Her ümmetin bir elçisi vardır. Elçileri gel(ip de bunlar onu yalanlay)ınca aralarında adaletle hükmlenir, onlara hiç haksizlik

edilmez.

10:48 Dogru iseniz bu bizi tehdid(ettiginiz) azab ne zaman? diyorlar.

10:49 De ki: "Ben kendime dahi, Allah'in dilediginden baska, ne zarar, ne de yarar verme gücüne sahip degilim. Her ümmetin bir süresi vardır.

Süreleri gelince ne bir an geri kalirlar, ne de ileri giderler."

10:50 De ki: "Bakin, eger O'nun azabi size geceleyin, ya da gündüzün gelirse... Suçlular bun(lar)dan hangisini acele istiyor?"

10:51 (Azab) basiniza geldikten sonra mi ona inanacaksınız? Simdi mi (inandiniz)? Hani ya siz onu çabuk isteyip duruyordunuz (nasilmis)?

10:52 Sonra zulmedenlere: "Sürekli azabi tadin!" denilecek, "Yalniz kazandiginiz seylerle cezalandirilmiyor musunuz?"

10:53 Sahiden o gerçek midir? diye senden soruyorlar. De ki: "Evet, Rabbim hakki için o gerçektir. Siz (onu) önleyemezsiniz!"

10:54 (O zaman), kendisine zulmeden her kisi, yeryüzünde ne varsa hepsi kendisinin olsaydi (azabdan kurtulmak için) onu fidye verirdi. Azabi gördükleri zaman, içlerinde pismanlik duyarlar, aralarinda adaletle hükmedilir, asla haksizliga ugratilmazlar.

10:55 Iyi bil ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'indir. Iyi bil ki Allah'in va'di gerçektir, fakat çoklari bilmiyorlar.

10:56 O, yasatir, öldürür ve siz O'na döndürölüp götürüleceksiniz.

10:57 Ey insanlar, size Rabbinizden bir öğüt, göğüslerde olan(sikintilar)a sifa ve inananlara bir yol gösterici ve rahmet gelmistir.

10:58 De ki: "Allah'in lutfiyle, rahmetiyle (evet) ancak onunla ferahlansinlar. O onların toplayip yigdiklerinden hayirlidir."

10:59 De ki: "Gördünüz mü, Allah'in size rizik olarak indirdigi seylerin bir kismini haram ve bir kismini helal yaptiniz." De ki:

"Allah mi size böyle izin verdi, yoksa siz Allah'a iftira mi ediyorsunuz?"

10:60 Allah'a yalan uyduranların kiyamet günü hakkındaki zanları nedir? Muhakkak ki Allah, insanlara karsi lutuf sahibidir, ama çoklari sükretniyorlar.

10:61 Ne iste bulunsan, Kur'an'dan ne okusan ve siz ne is yapsanız mutlaka biz, içine daldiginiz an üzerinizde şahidiz (her yaptiginizi görürüz). Ne yerde, ne de gökte zerre ağırliginca bir sey, Rabbin(in bilgisin)den kaçmaz. Ne bundan küçük, ne de büyük hiçbir sey yoktur ki, hepsi apaçık bir Kitapta olmasın.

10:62 Iyi bil ki, Allah'in velilerine (sevdiklerine) korku yoktur ve onlar üzölmeyeceklerdir.

10:63 Onlar ki, inandilar ve korunurlardi.

10:64 Dünya hayatında da, ahirette de müjde onlara! Allah'in kelimeleri degismez (O'nun verdigi söz, mutlaka yerine getirilir). Iste bu, büyük kurtulustur.

10:65 Onların sözü seni üzmesin, üstünlük tamamen Allah'indir.

Isiten ve bilen O'dur.

10:66 Iyi bilki, göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'indir. Allah'tan baskasına yalvaranlar (gerçekte kostukları) ortaklara uymuyorlar, onlar sadece zanna uyuyorlar, (hayallerine kapiliyorlar) ve onlar sadece

saçmalıyorlar.

10:67 Geceyi sizin istirahat etmenize elverişli, gündüzü de (geçiminizi sağlamanız için) aydınlık yapan O'dur. Süphesiz, bunda isiten bir toplum için ibretler vardır.

10:68 Allah, çocuk edindi, dediler. Hasa, Allah bundan uzaktır, O zengindir (hiçbir şeye muhtaç değildir). Göklere ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Bu hususta hiçbir deliliniz yok. Allah hakkında bilmediğiniz şeyi mi söylüyorsunuz?

10:69 De ki: "Allah hakkında yalan uyduranlar, iflah olmazlar!"

10:70 Dünyada biraz geçinir, sonra bize dönerler. Sonra da biz, inkarlarından dolayı onlara siddetli azabi taddiririz.

10:71 Onlara Nuh'un haberini oku. Kavmine: "Ey kavmim demisti, eğer benim kalkıp size Allah'ın ayetlerini hatırlatmam, size ağır geldiyse, o halde ben Allah'a dayandım, siz de ortaklarınızla beraber toplanıp yapacağınız işi kararlaştırın da işiniz basınıza dert olmasın. Sonra hükmünüzü bana uygulayın, bana hiç fırsat da vermeyin!"

10:72 Eğer yüz çevirdiyseniz (neden?), ben sizden bir ücret istemedim ki! Benim ücretim, ancak Allah'ın üzerinedir. Bana müslümanlardan olmam emredilmiştir.

10:73 Yine de onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber bulunanları kurtardık, onları egemen yaptık ve ayetlerimizi yalanlayanları da boğduk. Bak işte uyarıl (ip da yola gelmey)enlerin sonu nice oldu!

10:74 Sonra onun ardından bir çok elçileri kavimlerine gönderdik; onlara; belgeler getirdiler. (Fakat onlar) önce yalanlamış oldukları şeye bir türlü inanmıyorlardı. İşte haddi aşanların kalblerini böyle mühürleriz.

10:75 Sonra onların ardından Musa ve Harun'u ayetlerimizle birlikte Fir'avn'a ve adamlarına gönderdik; böbürlendiler ve suç işleyen bir topluluk oldular.

10:76 Onlara katimizden gerçek gelince: "Bu, apaçık bir büyüdür." dediler.

10:77 Musa: "Size gelen gerçek için böyle mi diyorsunuz? Büyü müdür bu? Halbuki büyücüler, iflah olmazlar!" dedi.

10:78 Dediler ki: "Sen bizi, babalarımızı üzerinde bulduğumuz şeyden çeviresin de yeryüzünde büyüklük yalnız ikinize kalsın diye mi geldin? Biz size inanacak değiliz!"

10:79 Fir'avn: "Bana bütün bilgili büyücülerini getirin." dedi.

10:80 Büyücüler gelince Musa onlara: "Atacağınızı atın (hünerinizi gösterin)." dedi.

10:81 Onlar (iplerini ve değneklerini atınca) Musa; "Sizin getirdiğiniz şey, büyüdür, dedi. Allah, onu mutlaka bosa çıkaracaktır. Çünkü Allah bozguncuların işini düzeltmez!"

10:82 Ve suçlular istemese de Allah, sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır!

10:83 Fir'avn'ın ve adamlarının, kendilerine kötülük yapmasından korktukları için kavminin içinde Musa'ya, yalnız genç bir kusaktan baskası inanmadı. Çünkü Fir'avn, yeryüzünde çok ululanan ve çok

asiri gidenlerden idi.

10:84 Musa dedi ki: "Ey kavmim, eger Allah'a inandiysaniz, gerçekten müslüman insanlar iseniz o'na dayanin."

10:85 Dediler ki: "Allah'a dayandik, Rabbimiz bizi o zulmeden kavme fitne yapma (bizi onların iskencesiyle deneme)!"

10:86 Acımanla bizi o inkarcı toplumdaki kurtar.

10:87 Musa'ya ve kardesine "İkiniz kavminiz için Misir'da evler hazırlayın (ey İsrail oğulları) evlerinizi karşı karşıya kurun, namaz kilin ve (ey Musa) mü'minleri müjdele" diye vahyettik.

10:88 Musa: "Rabbimiz dedi, sen Fir'avn'a ve adamlarına yakın hayatta süs ve nice mallar verdin. Rabbimiz, senin yolundan saptırırsınlar diye mi? Rabbimiz, onların mallarını yok et, kalblerini sık ki, acı azabi görünceye kadar inanmasınlar!"

10:89 (Allah): "İkinizin du'ası kabul olundu, dedi, doğru olun, bilmezlerin yoluna uymayın."

10:90 İsrail oğullarını denizden geçirdik, Fir'avn ve askerleri de zulmetmek ve saldırmak için onların arkalarına düştü. Nihayet boğulma kendisini yakalayınca (Fir'avn): "Gerçekten İsrail oğullarının inandığından başka tanrı olmadığına inandım, ben de müslümanlardım!" dedi.

10:91 Şimdi mi? Oysa daha önce isyan etmiş, bozgunculardan olmuştun? (denildi).

10:92 Bugün senin (canından ayırdığımız) bedenini, (denizin dibinden) kurtarıp (sahilde) bir tepeye atacakız ki senden sonra gelenlere ibret olasın. Ama insanlardan çoğu bizim ayetlerimizden gafildirler.

10:93 Andolsun biz, İsrail oğullarını iyi bir yere yerleştirdik ve onlara güzel rızıklar verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar ayrılığa düşmediler (de bilgi geldikten sonra ayrılığa düştüler). Süphesiz Rabbin, kıyamet günü, anlaşmazlığa düştükleri şey hakkında aralarında hüküm verecektir.

10:94 Eger sen, sana indirdiğimizden kuskuda isen, senden önce Kitabı okuyanlara sor. Andolsun, sana Rabbinden hak geldi, sakın kuskulananlardan olma!

10:95 Ve sakın Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma, yoksa ziyana uğrayanlardan olursun.

10:96 Üzerlerine Rabbinin (azab) kelimesi hak olanlar inanmazlar.

10:97 Onlara bütün ayetler gelmiş olsa bile, acı azabi görünceye kadar (inanmazlar).

10:98 Keske bir kasaba olsaydı da inansaydı ve inanması kendisine fayda verseydi! Yalnız Yunus'un kavmi, inanınca, dünya hayatında onlardan rezillik azabını kaldırmış ve onları bir süre daha yasadırmış.

10:99 Rabbin isteseydi, yeryüzündekilerin hepsi mutlaka inanırdı. O halde sen mi insanları inanmaları için zorlayacaksın?

10:100 Allah'ın izni olmadan hiç kimse inanmaz ve (Allah) pisliği (huzursuzluğu, azabi), akıllarını kullanmayanların üzerine kor.

10:101 Göklerde ve yerde olanlara bakın! de; ama o ayetler ve uyarılar, inanmayacak bir kavme yarar sağlamaz.

10:102 Onlar sadece kendilerinden önce gelip geçenlerin baslarına gelen günler gibisini bekliyorlar öyle mi? De ki: "O halde bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"

10:103 Sonunda elçilerimizi ve inananları kurtarırız. İşte böyle, üzerimize bir borç olarak mü'minleri kurtarırız.

10:104 De ki: "Ey insanlar, benim dinimden kuskuda iseniz, ben sizin, Allah'tan başka taptıklarınıza tapmam; fakat sizi öldürecek olan Allah'a taparım. Bana mü'minlerden olmam emredilmiştir."

10:105 Ve: "Yüzünü hanif (Allah'i birleyici) olarak dine çevir; sakın (Allah'a) ortak kosalardan olma!"

10:106 Allah'tan başka; sana ne fayda, ne de zarar veremeyecek olan şeylere yalvarma! Eger böyle yaparsan, o takdirde sen muhakkak zalimlerden olursun. (diye emredilmiştir).

10:107 Eger Allah sana bir zarar dokundursa onu, yine O'ndan başka kaldıracak yoktur ve eger sana bir hayır dilese, O'nun keremini de geri çevirecek yoktur. Hayrini, kullarından dilediğine verir. O, bağışlayandır, esirgeyendir.

10:108 De ki: "Ey insanlar, iste size Rabbinizden gerçek geldi. Artık yola gelen, kendisi için gelir; sapan da kendi zararına sapar. Ben sizin üzerinize vekil degilim!"

10:109 Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hüküm verenlerin en iyisidir.

Sura 11: Hud

11:1 Elif lam ra. (Bu,) bir Kitaptır ki, hikmet sahibi, herseyden haberi olan (Allah) tarafından ayetleri sağlamlaştırılmış ve güzelce açıklanmıştır.

11:2 Ta ki Allah'tan baskasına tapmayasınız. Ben de, O'ndan size (gönderilmiş) bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.

11:3 Ve Rabbinizden mağfiret dileyesiniz, sonra O'na tevbe edesiniz ki, sizi belirtilmiş bir süreye kadar güzelce yasatsın ve her lutuf sahibine lutfetsin. Ve eger yüz çevirirseniz, ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım.

11:4 Dönüşünüz Allaha'dır. O, herseyi yapacak güçtedir.

11:5 İyi bilin ki, onlar O'ndan gizlenmek için göğüslerini bükerler. Yine iyi bilin ki onlar, örtülerine büründükleri zaman dahi (Allah onların) içlerinde gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilir. Çünkü O, göğüslerin özünü bilendir.

11:6 Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rizki Allah'a aidolmasın. (Allah) onun durduğu ve emanet bırakıldığı yeri bilir. Bunların hepsi apaçık bir Kitaptadır.

11:7 Göklere ve yeri altı günde yaradan O'dur. O zaman Ars'i su üzerinde idi. (Bu kainatı yarattı) Ki, hanginizin daha güzel iş yaptığınızı denesin. Böyle iken yine sen: "Öldükten sonra diriltileceksiniz" desen, inkar edenler, mutlaka: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir." derler.

11:8 Andolsun onlardan azabi sayılı bir ümmete (belli bir süreye)

ertelese, "Onu tut(up bize gelmesine engel ol)an nedir?" derler. İyi bilin ki, o (azab) baslarına geldiği gün, bir daha onlardan geri çevrilmez ve alay ettikleri şey, kendilerini kusatmış olur.

11:9 Eger biz insana, bizden bir rahmet taddirsak da sonra onu kendisinden çekip alsak, hemen o, umutsuzluğa düşer, nankör olur.

11:10 Ve eger kendisine dokunan bir zarardan sonra ona bir ni'met taddirsak, mutlaka: "Kötülükler benden gitti" der, sevinir, övünür.

11:11 Ancak sabredip iyi işler yapanlar böyle degildir. İste onlar için magfiret ve büyük mükafat vardır.

11:12 Herhalde sen: "Ona bir hazine indirilmeli veya beraberinde bir melek gelmeli değil miydi?" demelerinden ötürü, sana vahyolunanın bir kısmını bırakacaksın ve bununla göğsün sikilacak; ama sen sadece bir uyarıcısın (böyle sözlere aldirma), her şeye vekil olan Allah'tır.

11:13 Yoksa, "O'nu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Öyleyse siz de onun benzeri on uydurulmuş sure getirin; eger doğru iseniz Allah'tan baska, çağırabildiklerinizi de (yardıma) çağirin (da bunu yapin)!"

11:14 Eger size cevap veremedilerse bilin ki (o) Allah'ın bilgisiyle indirilmiştir ve O'ndan baska tanrı yoktur. Nasıl, artık müslüman oldunuz mu?

11:15 Kimler dünya hayatını ve süsünü isterse onlara oradaki amellerin(in karşılığın)ı tam veririz ve onlar orada hiçbir eksikliğe uğratılmazlar.

11:16 Ama onlar öyle kimselerdir ki ahirette onlar için atesten baska bir şey yoktur ve yaptıklarının hepsi orada bosa çıkmıştır, amelleri hep batıl olmuştur!

11:17 Hiç böyleleri, su kimse gibi olur mu ki, o Rabbinden bir delil üzerinde bulunur, ayrıca O'ndan bir şahid de onu takib eder. O(Hak şahidi Kur'a)n'dan önce de bir önder ve rahmet olarak Musa'nın Kitabı var. İste onlar O(Kur'a)n'a inanırlar. Topluluklardan kim onu inkar ederse, onun yeri atestir! O(Kur'a)n'dan hiç kuskun olmasın. Muhakkak o, Rabbinden gelen gerçektir. Fakat insanların çoğu inanmazlar.

11:18 Allah'a yalan uyduranlardan daha zalim kim olabilir? Onlar Rablerine sunulacaklar. Şahidler de: "İste Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır!" diyecekler. İyi bilin ki Allah'ın la'neti zalimlerin üzerindedir.

11:19 Onlar ki Allah'ın yoluna engel olurlar ve onu egriltmek isterler ve onlar, (evet) onlar, ahireti de tanımazlar.

11:20 Onlar dünyada Allah'i aciz bırakacak degillerdir. Ve onların Allah'tan baska dostları da yoktur. Onlar için azab kat kat yapılır. Çünkü (gerçeği) isitmeğe tahammül edemezlerdi ve (onu) görmezlerdi.

11:21 İste onlar canlarını ziyana sokan kimselerdir. Ve uydurdukları şeyler, kendilerinden kaybolup gitmiştir.

11:22 Elbette ahirette en çok ziyana uğrayanlar onlardır.

11:23 İnanıp iyi işler yapan ve Rablerine gönülden boyun eğenlere gelince; iste onlar da cennet halkidir, onlar orada ebedi kalacaklardır.

11:24 Bu iki zümrenin durumu, kör ve sağır ile gören ve isiten gibidir. Bunlar bir olur mu hiç? Hala ibret almaz misiniz?

11:25 Andolsun biz Nuh'u da kavmine gönderdik: "Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

11:26 Allah'tan baskasına tapmayın. Gerçekten ben, sizin, aci bir günün azabına ugramanızdan korkuyorum. (dedi).

11:27 Kavminden ileri gelen inkarcı grup dedi ki: "Biz seni de bizim gibi insan görüyoruz ve sana bizim basit görüslü ayak takimlerimizden baskasının uydugunu görmüyoruz. Sizin bize karsi bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz; tersine sizi yalanci sanıyoruz!"

11:28 Dedi ki: "Ey kavmim, bakın, ya ben Rabbinden bir delil üzerinde isem ve (O), kendi katından bana bir rahmet vermiş de, o (rahmet) sizin gözlerinizden gizli bırakılmış ise? Simdi siz onu istemezken, biz sizi o(Tanrı rahmeti)ne zorla mi sokacağız?"

11:29 Ey kavmim, buna karsi ben sizden bir mal istemiyorum, benim ücretim Allah'a aittir. Ve (siz istemiyor, hor görüyorsunuz diye) ben, inananları (yanımdan) kovacak degilim. Çünkü onlar Rablerinin huzuruna gidecek(yaptıklarının hesabını verecek)lerdir. (Herkes kendi amelinden sorumludur. Onları niçin kovayım?) Fakat ben sizi, cahillik eden bir kavim görüyorum.

11:30 Ey kavmim, ben onları kovarsam, Allah'a karsi beni kim savunur? Düşünmüyor musunuz?

11:31 Ben size: "Allah'ın hazineleri benim yanımdadır." demiyorum. Gaybi da bilmem. "Ben melegim," de demiyorum. Sizin gözlerinizin hor gördüğü kimseler için "Allah onlara bir hayır vermeyecek" de demem. Allah, onların içlerinde olanı daha iyi bilir. Böyle bir şey yaptığım takdirde ben, mutlaka zalimlerden olurum."

11:32 Dediler ki: "Ey Nuh, bizimle mücadele ettin. Hem bizimle mücadelede çok ileri gittin. Eger doğrulardan isen haydi bizi tehdidettiğin şeyi bize getir!"

11:33 Dedi: "Onu, ancak Allah dilerse size getirir; siz engel olamazsınız!"

11:34 Eger Allah, sizi azdırmak diliyorsa, ben size öğüt de etmek istesem, öğütüm size yarar sağlamaz. Rabbiniz O'dur ve siz O'na döndürüleceksiniz.

11:35 Yoksa "O(Kur'a)n'i uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eger O'nu uydurmussam, suçum banadır. Ama ben sizin islediginiz suçlardan uzagim."

11:36 Nuh'a vahyolundu ki: "Kavminden, inanmış olanlardan başka kimse inanmayacak, onların yaptıklarından dolayı üzülme!"

11:37 Gözlerimizin önünde ve vahyimiz gereğince gemiyi yap ve zulmedenler hakkında bana hitabetme (onların kurtuluşu için bana yalvarma); onlar mutlaka bogulacaklardır!

11:38 Nuh gemiyi yapıyor, kavminden ileri gelenler yanından geçtikçe onunla alay ediyorlardı. "Siz bizimle alay ederseniz, sizin alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay edeceğiz?" dedi.

11:39 Yakında bileceksiniz: İnsani rezil eden azab kime geliyor, sürekli azab kimin basına konuyor?

11:40 Nihayet emrimiz gelip de tandir kaynayınca (is ciddilesip sular kaynamaya başlayınca, Nuh'a) dedik ki: "Her şeyden ikiser çifti ve

aleyhlerinde hüküm verdiklerimiz haric olmak üzere aileni ve inananları gemiye yükle!" Zaten onunla beraber inanan pek azdı.

11:41 Haydi, gemiye binin, dedi. Onun akip gitmesi de durması da Allah'ın adiyedir. Rabbim, elbette bağışlayandır, esirgeyendir!

11:42 Gemi, onları dağlar gibi dalga(lar) arasından geçirirken Nuh, bir kenarda duran oğluna. "Yavrum, bizimle beraber bin, kafirlerle beraber olma!" diye seslendi.

11:43 (Oğlu): "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım," dedi. (Nuh): "Bugün, Allah'ın emrinden koruyacak hiçbir şey yoktur, ancak O'nun acıdığı (kurtulur)." dedi. Ve aralarına dalga girdi, o da bogulanlardan oldu.

11:44 Ey yer, suyunu yut ve ey gök tut! denildi. Su azaldı, is bitirildi. (Gemi) Cudi'ye oturdu. "Haksızlık yapan kavim yok olsun!" denildi.

11:45 Nuh Rabbine seslendi: "Rabbim, dedi, oğlum benim ailemdendir. Senin sözün elbette haktır ve sen hakimlerin hakimsin!"

11:46 (Rabbi): "Ey Nuh, dedi, o senin ailenden değildir. O, yaramaz iş yaptı. Bilmediğin bir şeyi benden isteme. Sana cahillerden olmamamı öğütlerim!"

11:47 (Nuh) dedi ki: "Rabbim, bilmediğim bir şeyi senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz, bana acımazsan ziyana uğrayanlardan olurum!"

11:48 Ey Nuh, denildi, sana ve seninle beraber bulunan ümmetlerden bir bölüme bizden selamet ve bolluklarla (gemiden) in. Ama öyle ümmetler de var ki, onları bir süre yasatacağız, sonra onlara bizden acı bir azab dokunacaktır!

11:49 (Ey Muhammed), bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Ne sen, ne de kavmin, daha önce bunları bilmiyordunuz. O halde sabret, sonuç korunanlarındır.

11:50 Ad(kavmin)e de kardeşleri Hud'u (gönderdik): "Ey kavmim, dedi, Allah'a kulluk edin, O'ndan başka tanrınız yoktur. Siz sadece uyduruyorsunuz!"

11:51 Ey kavmim, ben sizden bunun için bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratana düşer. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

11:52 Ey kavmim, Rabbinizden mağfiret dileyin, sonra O'na tevbe edin (O'na yönelin) ki gökten üzerinize bol bol rahmet göndersin, kuvvetinize kuvvet katsın. Suç işleyerek (Allah'tan) yüz çevirmeyin!

11:53 Dediler ki: "Ey Hud, bize bir mu'cize getirmedi. Biz senin sözünle tanrılarımızı terk edecek değiliz ve biz sana inanacak değiliz!"

11:54 (Senin hakkında) seni tanrılarımızdan biri fena çarpmış!" demekten başka bir söz bulamıyoruz" Dedi ki: "Ben Allah'i şahid tutuyorum, siz de şahid olun ki, ben sizin (Allah'a) ortak kostugunuz şeylerden uzagım."

11:55 O(Allah)'dan başka (taptığınız tanrılardan). Haydi hepiniz bana tuzak kurun, sonra bana hiç göz açtırmayın (elinizden ne gelirse yapın)!"

11:56 Ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayandım. Hiçbir canlı yoktur ki O, onun perçeminden tutmuş olmasın (onu dilediği gibi yönetmesin). Gerçekten Rabbim, doğru bir yol üzerindedir (O adildir, yanında kimse zulme uğramaz).

11:57 Eğer yüz çevirirseniz, artık ben size sunmakla görevlendirildiğim

mesaji size duyurdum. Rabbim, sizin yerinize baska bir kavim de getirebilir. Siz O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Süphesiz Rabbim, herseyi koruy(up gözet)endir.

11:58 Emrimiz gelince Hud'u ve onunla beraber inanmis olanlari bizden bir rahmetle kurtardik; onlari kati bir azabdan kurtardik.

11:59 Iste 'Ad (kavmi), Rablerinin ayetlerini inkar ettiler, peygamberlerine karsi geldiler ve her inatçi zorbanin emrine uydular.

11:60 Böylece hem bu dünyada, hem de kiyamet gününde peslerine la'net takildi. Iyi bilin, 'Ad (kavmi) Rablerini inkar ettiler; iyi bilin Hud'un kavmi 'Ad, (Allah'in rahmetinden) uzak olsun (yok olup gitsin)!

11:61 Semud(kavmin)e de kardesleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, O'ndan baska tanriniz yoktur! Sizi yerden insa eden ve orada yasatan O'dur; O'ndan magfiret dileyin, sonra O'na tevbe edin! Çünkü Rabbim yakindir, (du'olari) kabul edendir."

11:62 Dediler ki: "Ey Salih, sen bundan önce bizim aramızda ümit beslenen kisi idin. Simdi atalarimizin taptiklarina tapmaktan bizi men mi ediyorsun? Biz senin bizi çağirdigin seyden süphe içindeyiz, kuskulanıyoruz!"

11:63 Ey kavmim, dedi, bakin ya ben Rabbimden bir kanit üzerinde isem ve O, bana kendinden bir rahmet vermesse? Peki bu durumda O'na karsi gelirim beni Allah'tan kim kurtarir? Sizin bana, ziyanimi artirmaktan baska bir katkiniz olamaz!

11:64 Ey kavmim, iste su, Allah'in devesi, size bir mu'cizedir. Birakin onu, Allah'in arzinda yesin, ona bir kötülük dokundurmayin, yoksa sizi yakin bir azab yakalar!

11:65 Fakat onu kesip devirdiler. (Salih) dedi ki: "Yurdunuzda üç gün yasayin, (sonra mahvolacaksınız); bu, yalan olmayan bir uyaridir!"

11:66 Nihayet emrimiz gelince Salih'i ve onunla beraber inanmis olanlari, bizden bir rahmetle kurtardik, (onlari) o günün zilletinden (kurtardik). Iste Rabbin öyle güçlü, öyle galiptir.

11:67 Zulmedenleri de o korkunç ses yakaladi, yurtlarında çöküp kaldilar.

11:68 Orada hiç senlik kurmamis gibi oldular. Iyi bilin ki Semud (kavmi), Rablerini inkar ettiler ve iyi bilin ki Semud (kavmi) def olup gittiler!

11:69 Elçilerimiz, Ibrahim'e müjde getirip "selam!" demislerdi. O da "selam!" dedi; çok durmadan hemen (elçilere) kizarmis bir buzagi getirdi.

11:70 Ellerinini buzagiya uzanmadigini görünce durumlarini begenmedi ve onlardan ötürü içinde bir korku duydu. "Korkma, dediler, biz Lut kavmine gönderildik."

11:71 Ayakta durmakta olan karisi, güldü. Biz de ona Ishak'i müjdeledik. Ishak'in ardindan da Ya'kub'u.

11:72 Vay, dedi, ben bir kocakari, bu kocam da bir pir iken doguracak miyim? Bu, cidden sasilacak bir sey!

11:73 Dediler ki: "Allah'in isine mi sasiyorsun? Allah'in rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir, ey ev halki! O, övülmege layiktir, iyiligi boldur."

11:74 Ibrahim'den korku gidip kendisine sevinç gelince, Lut kavmi hakkında bizimle tartismaga basladi (onlardan azabi kaldirmamizi veya hafifletmemizi rica ediyordu).

11:75 Çünkü Ibrahim, gerçekten halimdir, içlidir, (Allah'a) yüz tutup yalvarandır.

11:76 (Melekler): "Ey Ibrahim, dediler, bundan vazgeç (bosuna ugrasma). Zira Rabbinin emri gelmiştir. Mutlaka onlara, geri çevrilmez azab gelecektir!"

11:77 Elçilerimiz Lut'a gelince onlar yüzünden kaygılandı. onlar için arsini daraldi (ne yapacagini sasirdi): "Bu, çetin bir gündür!" dedi.

11:78 Daha önce de kötü isler yapmakta olan kavmi kosarak ona geldiler. (Lut): "Ey kavmim, dedi, iste kızlarım, onlar sizin için daha (güzel, daha) temiz! Allah'tan korkun, konuklarımın içinde beni rezil etmeyin! İçinizde akli basında bir adam yok mu sizin?"

11:79 Dediler ki: "Senin kızlarında bizim bir hakkımız olmadığını bilmissindir. Ve sen bizim ne istegimizi de pekala bilirsin!"

11:80 (Lut): "Keske sizi savacak gücüm olsaydı, yahut da çok sarp bir kaleye sığınabilseydim!" dedi.

11:81 (Melekler) dediler ki: "Ey Lut, biz senin Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla dokunamazlar. Gecenin bir kısmında aileni yürüt; içinizden karından başka hiç kimse geri dönüp bakmasın. Çünkü ötekilerine erisen (azab) ona da erisecektir. Baslarına gelecek azab zamani, sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?"

11:82 (Azab) emrimiz gelince oranin üstünü altına getirdik, üzerine de tas yagdirdik: Çamurdan pismis, (azab için) hazırlanmış, istif edilmiş.

11:83 Rabbinin katında isaretlenmiş (taslar). O, zalimlerden uzak degildir.

11:84 Medyen'e de kardesleri Su'ayb'i (gönderdik): "Ey kavmim, dedi, Alah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka tanrınız yoktur; ölçüyü ve tartiyi eksik yapmayın. Ben sizi bolluk içinde görüyorum ve ben sizin için kusatıcı bir günün azabından korkuyorum!"

11:85 Ey kavmim, ölçüyü ve tartiyi tam dengeli yapın, insanların esyasini eksik vermeyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak kötülük etmeyin!

11:86 Eger inanan insanlar iseniz, Allah'ın bıraktığı (kar), sizin için daha hayırlıdır. Fakat ben sizin üzerinize bekçi değilim!

11:87 Ey Su'ayb, dediler, senin namazın mı sana, babalarımızın taptığı şeylerden, yahut mallarımız üzerinde dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi emrediyor? Oysa sen, yumusak huylu, akıllı(bir insan)sin!

11:88 Ey kavmim, dedi, bakın, ya ben Rabbinden bir kanıt üzerinde isem ve (O), bana kendinden güzel bir rizik vermişse? Ben size menettığım şeylerde size aykırı davranmak istemiyorum. Sadece gücümün yettiği kadar düzeltmek istiyorum. Basarım ancak Allah(inyardımı) iledir. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na yönelirim!

11:89 Ey kavmim, bana karsi gelmeniz, sakın sizi Nuh kavminin, yahut Hud

kavminin veyahut Salih kavminin baslarına gelenler gibi bir felakete ugratmasin! Lut kavmi henüz sizden uzak degildir.

11:90 Rabbinizden magfired dileyin, sonra O'na tevbe edin! Dogrusu Rabbin çok esirgeyen, çok sevendir.

11:91 Dediler ki: "Ey Su'ayb, senin söylediklerinden çoğunu anlamıyoruz, biz seni içimizde zayıf görüyoruz. Kabilen olmasaydı seni mutlaka tasla(yarak öldürü)rdük! Senin bizim yanımızda hiçbir degerin yoktur!"

11:92 Ey kavmim, dedi, size göre kabilem Allah'tan daha mı degerli ki O'nu arkanıza at(ip unut)tunuz? Süphesiz Rabbin yaptıklarınızı kusaticidir (herseyinizi bilmektedir).

11:93 Ey kavmim, oldugunuz yerde (yaptiginizi) yapın, ben de yapıyorum. Yakında kime azabın gelip kendisini rezil edeceğini ve kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Gözetin, ben de sizinle beraber gözetmekteyim!

11:94 Emrimiz gelince, Su'ayb'i ve onunla beraber inanmış olanları bizden bir acıma ile kurtardık; zulmedenleri de o korkunç ses yakaladı, yurtlarında çöküp kaldılar.

11:95 Sanki orada hiç senlik kurmamışlardı! İyi bilin ki, Semud (kavmi) nasıl uzaklaşıp gittiye Medyen halkı da öyle uzaklaşıp gitti.

11:96 Andolsun, Musa'yi da ayetlerimizle ve açık bir delil ile gönderdik.

11:97 Fir'avn'a ve adamlarına. (Ama o insanlar), Fir'avn'ın buyruguna uydular. Oysa, Fir'avn'ın buyrugu, dogruya iletici degildi.

11:98 (Fir'avn), kiyamet günü kavminin önünde gidiyor. Iste onları atese getirdi. O varılan yer de ne fena bir yerdir!

11:99 Bu dünyada da (onların) ardına la'net takılmıştır, kiyamet gününde de (burada da la'netle anılacaklardır, ahirette de)! Bu vergi, ne kötü bir vergidir!

11:100 (Ey Muhammed), bu sana anlattıklarımız, o kentlerin haberlerinden(başlarına gelen olaylardan)dir. Onlardan kimi hala ayakta, kimi de biçilmiştir.

11:101 Biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar, kendi kendilerine zulmediyorlardı. Rabbinin emri geldiği zaman, Allah'tan başka yalvardıkları tanrıları, kendilerinden hiçbir şeyi savamadı ve onların ziyanlarını artırmaktan başka bir işe yaramadı!

11:102 Iste Rabbin zulmeden kentleri yakaladığı zaman böyle yakalar. Dogrusu O'nun yakalaması, çok acı ve çok çetindir.

11:103 Süphesiz ahiret azabından korkanlar için, bunda elbette ibret vardır. O, bütün insanların toplandığı bir gündür ve o, görülecek bir gündür.

11:104 Biz onu, sadece sayılı bir süre için erteliyoruz.

11:105 O geldiği gün, hiç kimse O'nun izni olmadan konuşamaz. O(raya toplanan)lardan kimi saki (bahtsız), kimi sa'id(mutlu)dur.

11:106 Bahtsızlar atestedirler. Onların orada (o bunaltıcı ates içinde) bir soluk alıp verisleri vardır ki!...

11:107 Gökler ve yer durdukça orada sürekli kalacaklardır. Meger Rabbin, çıkmalarını dilemiş olsun. Çünkü Rabbin, istediğini yapandır.

11:108 Mutlu kilinanlar işe cennettedirler. Gökler ve yer durdukça orada sürekli kalacaklardır. Meger Rabbin, çıkmalarını dilemiş olsun. Bu,

Kesintisiz bir vergidir!.

11:109 Sunların yaptıkları şeyler(in, yararsızlığın)dan hiç kuskun olmasın. Onlar da önceden atalarının yaptığı gibi tapıyorlar. Biz onların da paylarını eksiksiz vereceğiz!

11:110 Andolsun, Musa'ya Kitabı verdik, onda da ayrılığa düşüldü. Rabbin, (süre taniyacığına) söz vermemiş olsaydı, derhal aralarında hüküm verilmiş, (hak eden, cezasını bulmuş) olurdu. Onlar, bu(Kur'a)n'dan kuskulu bir şüphe içindedirler.

11:111 Şüphesiz Rabbin, hepsinin işlerini(n karşılığını) tam verecektir. Çünkü Allah, yaptıklarını bilmektedir.

11:112 Öyleyse emrolduğun gibi doğru ol; seninle beraber tevbe edenler de (doğru olsunlar), asiri gitmeyiniz! Zira O, yaptıklarınızı görmektedir.

11:113 Sakin zulmedenlere dayanmayın, sonra size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra size yardım edilmez.

11:114 Gündüzün iki tarafında (sabah, akşam) ve geceye yakın saatlerde namaz kıl; çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, ibret alanlara bir öğüttür.

11:115 Sabret, çünkü Allah güzel davrananların ecrini zayı etmez.

11:116 Sizden önceki nesillerden akıllı kimselerin, yeryüzünde bozgunculuk yapmaktan men'etmeleri gerekmez miydi? Fakat onlar arasından, ancak kendilerini kurtardığımız pek az kişi böyle yaptı. Zulmedenler ise kendilerine verilen refahın pesine düşüp simardılar ve suç işleyenler olup çıktılar.

11:117 Halki uslu kimseler olsaydı, Rabbin o kentleri, zulüm ile helak edecek değildi.

11:118 Rabbin dileseydi, insanları bir tek ümmet yapardı. Ama ihtilaf edip durmaktadırlar.

11:119 Yalnız Rabbinin acidıkları (bu ihtilafın dışında kalmışlardır). Zaten (Allah) onları bunun için yaratmıştır. Rabbinin: "Andolsun, ben cehennemi hep cinlerden ve insanlardan bir kısmıyla dolduracağım!" sözü tam yerine gelmiştir.

11:120 Peygamberlerin haberlerinden, senin kalbini sağlamlastıracak her şeyi sana anlatıyoruz. Bunda da sana hak ve inananlar için bir öğüt ve ibret gelmiştir.

11:121 İnanmayanlara de: "Olduğunuz yerde yapacağınızı yapın, biz de yapıyoruz!"

11:122 Bekleyin, biz de bekliyoruz!

11:123 Göğlerin ve yerin gaybi (görünmez bilgisi), Allah'a aittir. Bütün işler hep Allah'a döndürülüp götürülür. O'na kulluk et ve O'na dayan. Rabbin sizin yaptıklarınızdan gafil değildir.

Sura 12: Yusuf

12:1 Elif lam ra. Bunlar apaçık Kitabın ayetleridir.

12:2 Biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki anlayasınız.

12:3 Biz, bu Kur'an'ı vahyetmekle sana kissaların en güzelini anlatıyoruz. Sen ondan önce (bunları) bilmeyenlerden idin.

12:4 Hani bir zaman Yusuf, babasına: "Babacığım demisti, ben (rü'yada) on bir yıldız, güneşi ve ayı gördüm, bunların bana secde ettiklerini gördüm." demisti.

12:5 (Babası Ya'kub): "Yavrum, dedi, rü'yani kardeşlerine anlatma, sonra sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır!

12:6 Böylece Rabbin seni seçecek ve sana düşlerin yorumundan bir parça öğretecek, sana ve Ya'kub soyuna ni'metini tamamlayacaktır; nasıl ki daha önce ataların İbrahim'e ve İshak'a da ni'metini tamamlamisti. Süphesiz Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."

12:7 Andolsun, Yusuf ve kardeşlerin(in kissaların)da, soranlar için ibretler vardır:

12:8 (Kardeşleri) demislerdi ki: "Yusuf ve (öz) kardeşi (Bünyamin), babamıza bizden daha sevgilidir. Oysa biz bir cemaatiz. Babamız açık bir yanlışlik içindedir!"

12:9 Yusuf'u öldürün, ya da onu bir yere bırakın da babanızın yüzü yalnız size kalsın (bundan böyle babanız yalnız sizi görsün ve sevsin)!
Ondan sonra da (tevbe eder), iyi bir topluluk olursunuz!

12:10 İçlerinden bir sözcü: "Yusuf'u öldürmeyin, onu kuyunun dibine atın, kervanlardan biri onu (görüş) alsın; eğer yaparsanız (böyle yapın)," dedi.

12:11 (Bu fikirde karar kıldılar ve babalarına gelip) Dediler ki: "Ey babamız, neden Yusuf hakkında bize güvenmiyorsun, oysa biz ona öğüt verenler(onun iyiliğini isteyenler)iz?"

12:12 Yarın onu da bizimle beraber (kira) gönder, gezsün, oynasın; biz onu elbette koruruz.

12:13 (Ya'kub) Dedi ki: "Onu götürmeniz beni üzer; korkarım ki, sizin haberiniz yokken onu kurt yer!"

12:14 Dediler ki: "Biz bir topluluk olduğumuz halde onu kurt yerse, o zaman biz tamamen beceriksiz kimseleriz, demektir!"

12:15 Nihayet onu götürüp de kuyunun dibine atmaya topluca karar verdikleri zaman biz, Yusuf'a: "Andolsun sen onların bu işlerini, hiç farkında olmayacakları bir sırada kendilerine haber vereceksin!" diye vahyettik.

12:16 Aksamleyin ağlayarak babalarına geldiler.

12:17 Ey babamız, dediler, biz gittik, yarışiyorduk; Yusuf'u yiyeceğimizin yanında bırakmıştık. Onu kurt yemis! Ama biz doğru söylesek de sen bize inanmazsın!

12:18 (Yusuf'un) gömleginin üstünde yalan kan getirdiler. (Ya'kub): "Herhalde, dedi, nefisleriniz sizi aldatıp bir işe sürükledi. Artık tek çarem güzelce sabretmektir. Dediginize (dayanmak için) ancak Allan'tan yardım istenir!"

12:19 Bir kervan geldi, suçularını gönderdiler, (o da gidip kuyuya) kovasını sarkitti: "Müjde, dedi, iste bir oğlan!" Onu ticaret için sakladılar, halbuki Allah, onların ne yaptıklarını biliyordu.

12:20 Nihayet (Mısır'a varınca) onu düşük bir pahaya, birkaç paraya sattılar. Onlar, ona (Yusuf'a) karşı isteksiz idiler.

12:21 Onu satın alan Mısır'lı (hazine bakanı Kitfir), karısı(Zeliha'y)a: "Ona iyi bak, belki bize yararı dokunur, ya da onu evlad

ediniriz!" dedi. Böylece biz Yusuf'a o yerde güzel bir imkan verdik ki ona düslerin yorumunu öğretelim. Allah, buyrugunu yerine getirendir, ama insanların çoğu bilmezler.

12:22 (Yusuf), kuvvetli çağına erisince ona hüküm ve ilim verdik. İşte biz, güzel hareket edenleri böyle mükafatlandırırız.

12:23 Yusuf'un, evinde kaldığı kadın, onun nefsinden murad almak istedi ve kapıları kilitleyip: "Haydi gelsene!" dedi (Yusuf): "Allah'a sığınırım dedi, efendim bana güzel baktı. zalimler iflah olmazlar!"

12:24 Andolsun, kadın onu arzu etmişti, eğer Rabbinin doğruyu gösteren delilini görmeseydi o da onu arzu etmişti. Böylece biz kötülüğü ve fuhsu ondan çevirmek istedik; çünkü o, ihlase erdirilmiş (temiz) kullarımızdandır.

12:25 Kapiya doğru kosustular. Kadın, Yusuf'un gömlegini arkadan yırttı. Kapının yanında kadının bey'ine rastladılar. Kadın: "Senin ailene kötülük yapmak isteyen cezası nedir? Zindana kapatılmak veya acı bir biçimde iskence edilmek değil midir?" dedi.

12:26 (Yusuf): "O benden murad almak istedi!" dedi. Kadının ailesinden bir şahid de söyle şahidlik etti: "Eğer Yusuf'un gömlegi önden yırtılmissa kadın doğrudur, o yalancılardandır."

12:27 Ve eğer onun gömlegi arkadan yırtılmissa kadın yalancıdır, o doğrulardandır!

12:28 (Kadının kocası, Yusuf'un) gömleginin arkadan yırtılmış olduğunu görünce (kadına): "Bu, sizin düzeninizdendir, dedi, gerçekten sizin düzeniniz büyüktür!"

12:29 Yusuf, sen bundan vazgeç (bunu kimseye söyleme), (ey kadın), sen de günahının bağışlanmasını dile! Çünkü sen, günahkarlardan oldun!

12:30 Şehirde birtakım kadınlar: Vezir'in karısı, usaginın nefsinden murad almak istemiş! Sevda, onun bğrini yakmış! Biz onu açık bir sapıklık içinde görüyoruz!" dediler.

12:31 (Kadın), onların (dedi-kodu yaparak kendisini dile düşürme) düzenlerini isitince, onlara (adam) gönderdi (yemeğe davet etti). Onlar için dayanacak yastıklar hazırladı ve her birine de birer bıçak verdi. (Yusuf'a): "Çık karsılarına!" dedi. Kadınlar, (önlerine konan meyveleri soyup yemekle meşgul iken) Yusuf'u görünce onu (gözlerinde) büyüttüler, (ona hayranlıklarından ötürü) ellerini kestiler ve: "Allah için, hasa bu, insan değildir; bu ancak güzel bir melektir!" dediler.

12:32 (Kadın) Dedi ki: "İşte siz, beni bunun için kinamistiniz! Andolsun ben kendisinden murad almak istedim de o, iffetinden ötürü reddetti. Ama kendisine emrettiğimi yapmazsa, elbette zindana atılacak ve alçalanlardan olacaktır!"

12:33 (Yusuf): "Rabbim dedi, bana göre zindan, bunların beni çağırdığı şeyden iyidir. Eğer onların düzenini benden savmazsan onlara kayarım ve cahillerden olurum!"

12:34 Rabbi onun du'asını kabul buyurdu da onların düzenini ondan savdı. Süphesiz O, isitendir, bilendir.

12:35 Sonra (aziz Kitfir ve adamları, Yusuf'un masumluluğu hakkındaki) bu delilleri gördükleri halde yine onu bir süre zindana atmaları kendilerine

uygun geldi.

12:36 Onunla beraber iki genç daha zindana girdi. Onlardan biri dedi ki: "Ben dösümde sarap siktigimi görüyorum." Öteki de: "Ben de, görüyorum ki basimin üstünde ekmek tasıyorum, kuslar ondan yiyor. Bunun yorumunu bize haber ver, zira biz seni güzel davranan(iyi rü'ya yoran)lardan görüyoruz." dedi.

12:37 (Yusuf) söyle dedi: "Size rizik olarak verilen yemek henüz size gelmezden önce bunun yorumunu size haber vermiş olurum. Bu (yorum) Rabbimin bana öğrettiği seyledendir (bu bilgileri Rabbim bana lutfetti). Ben, Allah'a inanmayan, ahireti de inkar eden bir kavmin dinini terk ettim:

12:38 Atalarım İbrahim, İshak ve Ya'kub'un dinine uydum. Bizim, herhangi bir şeyi Allah'a ortak kosmaga hakkımız yoktur. Bu (tevhid), bize ve bütün insanlara Allah'ın bir lutfudur, ama insanların çoğu sükretmezler.

12:39 Ey benim zindan arkadaşlarım, çeşitli tanrılar mı iyi, yoksa herseyi (hükümü altında tutan) kahredici tek Allah mı? O my two fellow-prisoners! Are divers lords better, or Allah the One, the Almighty?

12:40 Siz, o'nu bırakıp ancak sizin ve atalarınızın taktığı birtakim (bos) isimlere tapıyorsunuz. Allah onlar(in gerçekliği) hakkında hiçbir delil indirmemiş(onlara hiçbir güç vermemiş)tir. Hüküm, yalnız Allah'ındır. O, yalnız kendisine tapmanızı buyurmuştur. İste doğru din budur. Ama insanların çoğu bilmezler."

12:41 Ey zindan arkadaşlarım, (rü'yanıza gelince) biriniz (eskisi gibi) yine efendisine sarap sunacak, diğeri ise asılacak, kuslar onun basından yiyecek. Sordüğünüz is (bu şekilde) kesinleşmiştir.

12:42 O iki kiseden kurtulacağını sandığı kimseye: "Beni efendin(kralın)in yanında an (benim suçsuz olduğumu krala hatırlat)" dedi. Fakat şeytan o adama, (Yusuf'un durumunu) efendisine söylemeyi unutturdu, (bundan ötürü Yusuf), birkaç yıl zindanda kaldı.

12:43 (Bir gün) Kral dedi ki: "Ben, dösümde yedi semiz inek görüyorum, bunları yedi zayıf inek yiyor. Ve yedi yeşil, yedi de kuru basak (görüyorum). Ey efendiler, eğer siz rü'ya ta'bir ediyorsanız bu rü'yamin ta'birini bana anlatın."

12:44 (Yorumcular) dediler ki: "Bu, karışık döslerden ibarettir. Biz, karışık döslerin yorumunu bilmeyiz."

12:45 (Zindandaki) İki kiseden kurtulan (adam), uzun bir süre sonra (bu olay üzerine Yusuf'u) hatırladı da dedi ki: "Ben size onun yorumunu haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin."

12:46 (Zindana, Yusuf'un yanına geldi, dedi ki): "Yusuf, ey çok doğru söyleyen, bize su rü'yayı çöz: Yedi semiz inegi, yedi zayıf (inek) yiyor ve yedi yeşil, yedi de kuru basak (neyi gösterir)? Umarım ki senin yorumunla insanlara dönerim, onlar da bilirler."

12:47 (Yusuf) Dedi ki: "Siz, adetinüz üzere yedi yıl (ürün) ekersiniz. Biçtiğinizi basagında bırakırsınız, ancak yiyeceğiniz az bir miktar(i alırsınız, gerisini depolarsınız)."

12:48 Sonra onun ardından yedi kurak (yıl) gelir ki (tohumluk olarak) sakladığınız az miktar dışında, o yıllar için önceden biriktirdiklerinizi yeyip bitirir.

12:49 Sonra onun ardından bir yıl gelir ki, o yılda insanlara bol yağmur verilir ve insanlar o yıl (bol bol meyva) sikarlar (hayvan sagnarlar).

12:50 (Elçi bu yorumu getirince) Kral: "Onu bana getirin." dedi. Elçi, Yusuf'un yanına gelince (Yusuf): "Efendine dön de ona sor, ellerini kesen o kadınların maksadı neydi? (Bunu ortaya çıkarsın). Süphesiz Rabbim, onların tuzaklarını biliyor", dedi.

12:51 (Kral, kadınlara): "Yusuf'un nefisinden murad almak istediğiniz zaman durumunuz neydi?" dedi. Dediler ki: "Hasa, Allah için (doğru söylemek lazım), biz onda hiçbir kötülük görmedik!" Aziz'in karısı da: "İste şimdi hak yerini buldu, ben onun nefisinden murad almak istemistim. O tamamen doğrulardandır!" dedi.

12:52 (Gerçeği söyledim ki Yusuf) Benim, arkadan kendisine hainlik etmediğimi ve Allah'ın, hainlerin tuzaklarını basariya ulaştırmayacağını bilsin."

12:53 Ben nefsimi temize çıkarmam. Çünkü nefis, daima kötülüğü emredicidir. Meger Rabbimin esirgediği bir nefis ola. Rabbim bağışlayandır, esirgeyendir.

12:54 Kral: "Onu bana getirin, dedi, onu kendime özel (dost) yapayım!" Kendisiyle konuşup (up) ondaki olgunluğu görünce (Yusuf'a): "Sen, dedi, artık bugün yanımızda mevki sahibi, güvenilir (bir kimse)sin.

12:55 (Yusuf, krala): "Beni ülkenin hazineleri üstüne bakan yap. Çünkü ben (onları) iyi korur, (yönetmesini) iyi bilirim." dedi.

12:56 Böylece biz Yusuf'a o ülke'de iktidar verdik. Orada dilediği yerde konaklardı. Biz, dilediğimiz kimseye rahmetimizi ulaştırırız, güzel davrananların ecrini zayi etmeyiz.

12:57 İnananlar ve (kötülüklerden) korunanlar için elbette ahiret ödülü, daha hayırlıdır.

12:58 Yusuf'un kardeşleri geldiler, onun yanına girdiler, o onları tanıdı; fakat onlar onu tanımiyorlardı.

12:59 (Yusuf) Onların (zahire) yüklerini hazırlatınca dedi ki: "Sizin baba bir kardeşinizi de bana getirin, görüyorsunuz ya ben, ölçüyü tam yapıyorum ve ben konukseverlerin en iyisiyim!"

12:60 Eger onu bana getirmezseniz artık benim yanımda size ölçü (löp) verilecek bir şey yok. (Bir daha) bana yaklaşmayın!

12:61 Dediler ki: "Onu babasından isteyip getirmeğe çalışacağız, (bunu) mutlaka yapacağız"

12:62 (Yusuf) Usaklarına: "Onların sermayelerini yüklerinin içine koyun, belki ailelerine döndükleri zaman bunun farkına varırlar da yine gelirler" dedi.

12:63 Babalarına döndüklerinde dediler ki: "Ey babamız, bizden ölçü men'edildi, kardeşimizi bizimle beraber gönder de (ihtiyacımız olanı) ölç (üp al)alım. Biz onu mutlaka koruruz."

12:64 (Yakup) dedi ki: "Daha önce kardeşi için size güvendiğim gibi onun için de size güveneyim, öyle mi? En iyi koruyan Allah'tır ve O, merhametlilerin merhametlisidir!"

12:65 Zahire yüklerini açtiklarında sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüler. Dediler ki: "Ey babamız, daha ne istiyoruz?"

Iste sermayemiz de bize geri verilmiş! Yine ailemize yiyecek getiririz. Kardesimizi koruruz, bir deve yükü de fazla (azık) alırız. (Çünkü) Bu, az bir ölçüdür (bize yetmez)."

12:66 (Ya'kub): "Hepiniz kusatılıp engellenmedikçe siz, onu bana getireceginize dair Allah adına bana sağlam söz vermeden onu asla sizinle göndermem!" dedi. Ne zaman ki, sözlerini verdiler, (Ya'kub): "Söylediğimize Allah, vekildir!" dedi.

12:67 Ve dedi ki: "Ogullarım, (Misir'a) bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi sizden savamam. Hüküm, yalnız Allah'ındır. (O size ne takdir etmişse muhakkak olacaktır.) Ben O'na tevekkül ettim, tevekkül edenlerde O'na tevekkül etsinler!"

12:68 Babalarının emrettiği yerden (Misir'a) girdiler; (gerçi) bu, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi onlardan savamazdı. Ama sadece Ya'kub, içindeki bir dileği söylemişti. O, kendisine öğrettigimizden ötürü bilgi sahibi idi (bundan dolayı 'Allah'in takdirinden hiçbir şeyi sizden savamam' demisti). Fakat insanların çoğu bilmezler.

12:69 (Kardesi), Yusuf'un yanına girince, (Yusuf, öz) kardesi(Bünyami)n'i yanına aldı ve: "Ben senin kardesinim, onların (bizim hakkımızda) yaptıklarına üzülme!" dedi.

12:70 Onların yüklerini hazırlatırken su tasını (öz) kardesinin yükünün içine koydu. (Kervan hareket ettikten) sonra bir ünleyici söyle seslendi: "Ey kervan, siz hirsizlersiniz!"

12:71 Bunlara döndüler: "Ne kaybettiniz, (ne arıyorsunuz)? dediler.

12:72 Dediler ki: "Kralın su tasını kaybettik (onu arıyoruz). Onu getirene bir deve yükü (mükafat) var. Ben buna kefilim"

12:73 (Yusuf'un kardesi): "Allah, Allah! dediler, herhalde siz de bilmissinizdir ki biz bu yere bozgunculuk yapmak için gelmedik. Ve biz hirsiz değiliz!"

12:74 (Yusuf'un adamları): "Peki, dediler, ya yalancı çıkarsanız o(hirsizlik ede)nin cezası nedir?"

12:75 Cezası, (tas) kimin yükünde bulunursa iste o, onun karşılığıdır. (Hirsizliğine karşılık kendisine el konur). Biz haksizleri böyle cezalandırırız! dediler.

12:76 Bunun üzerine (Yusuf), kardesinin yükünden önce ötekilerin yüklerini aramaya başladı; sonra taşı kardesinin yükünden çıkardı. İşte Yusuf'a böyle bir çare öğrettik. Yoksa kralın dini(kanunu)na göre (Yusuf) kardesini alamazdı. Meger Allah dilemiş olsun. (Biz) dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Her bilgi sahibinin üstünde daha bir bilen vardır.

12:77 (Yusuf'un kardesi) Dediler ki: "(Bu) çaldıysa bundan önce kardesi de çalmıştı." Yusuf bunu içinde sakladı, onlara açmadı. (İçinden): "Siz fena bir durumdasınız, Allah, sizin anlattığınızın içyüzünü çok iyi biliyor!" dedi.

12:78 Dediler ki: "Ey vezir, onun büyük bir ihtiyar babası var! (Onun alikonduguna çok üzülür.) Onun yerine (bizden) birimizi al; dogrusu, biz seni iyilik edenlerden görüyoruz."

12:79 Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden baskasını almaktan Allah'a

şiginiriz, yoksa biz zulmedenler oluruz! dedi.

12:80 Ondan umudu kesince aralarında konuşmak üzere (bir kenara) çekildiler. Büyükleri dedi ki: "Babanizin sizden Allah adına kesin söz aldığını; daha önce de Yusuf hakkında islediginiz kusuru bilmiyor musunuz? Babam bana izin verinceye, yahut Allah benim için hükmedinceye kadar bu yerden ayrılmayacağım. O, hükmedenlerin en iyisidir."

12:81 Babanıza dönün, deyin ki: Ey babamız, oğlun hırsızlık etti! Biz ancak bildiğimize şahidlik ettik (tasın, onun yükünden çıktığını gördük, ötesini bilmiyoruz), Biz gizliyi bilenler değiliz.

12:82 (İnanmazsan) İçinde bulunduğumuz kente ve beraber geldiğimiz kervana sor. Biz doğru söylüyoruz!"

12:83 (Dönüp babalarına geldiler ve kardeşlerinin sözünü söylediler. Ya'kub): "Herhalde, dedi, nefisleriniz size bir işi süs(leyerek sizi ona sürük)ledi. Artık (bana) güzelce sabretmek gerek. Belki de Allah, onların hepsini bana getirir. Çünkü O, bilendir, herşeyi hikmetle (yerli yerince) yapandır.

12:84 Ve yüzünü onlardan öteye çevirdi de: "Ey Yusuf üzerindeki tasam (gel, gel, tam senin gelme zamanıdır)!" dedi ve tasadan gözleri ağardı. (Acisini) yutkunuyor(açıga vurmamaya çalışıyor)du.

12:85 Dediler ki: "Vallahi sen, Yusuf'u ana ana hasta olacaksın, yahut öleceksin!"

12:86 Ben üzüntü ve tasamı yalnız Allah'a arz ederim ve Allah tarafından, sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim. dedi.

12:87 Ey oğullarım, gidin, Yusuf'u ve kardeşini araştırın, Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin; zira kafir kavimden baskısı Allah'ın rahmetinden umut kesmez!

12:88 (Ya'kub'un oğulları, tekrar Mısır'a) Yusuf'un yanına döndüklerinde dediler ki: "Ey vezir, bize ve çocuklarımıza darlık dokundu, degersiz de bir sermaye ile geldik, ama sen bizim için tam ölçü ver, bize tasadduk eyle; çünkü Allah, tasadduk edenleri mükafatlandırır."

12:89 (Yusuf) Dedi: "Sizler cahil iken Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı bildiniz mi?"

12:90 A, yoksa sen, Yusuf musun? dediler. "Ben Yusuf'um, bu da kardeşimdir, dedi. Allah bize lutfetti (bizi korudu, yüceltti), doğrusu kim (Allah'tan) korkar ve sabrederse, Allah iyilik edenlerin ecrini zayı etmez."

12:91 Vallahi dediler, Allah seni bizden üstün kıldı. Doğrusu biz suç işlemistik!

12:92 Bugün sizi kinama yok, Allah sizi bağışlar; O merhametlilerin merhametlisidir! dedi.

12:93 Şimdi benim şu gömlegimi götürün, babamın yüzüne koyun da gözü açilsin. Ve bütün ailenizle birlikte bana gelin.

12:94 Kervan (Mısır'dan) ayrıl(ip yola koyul)unca, babaları, (yanında bulunanlara): "Eğer bana bunak demezseniz, ben Yusuf'un kokusunu alıyorum." dedi.

12:95 Vallahi sen hala eski saskinliğin içindesin! dediler.

12:96 Müjdecî gelip de (Yusuf'un gömlegi)ni (Ya'kub'un) yüzüne koyunca, derhal (gözü açildi), görür oldu: "Size demedim mi ben, Allah'tan sizin

bilmediginiz seyleri bilirim?" dedi.

12:97 (Ogullari): "Ey babamiz, bizim günahlarımızın bağışlanmasını dile. Gerçekten biz günah işledik." dediler.

12:98 Sizin için Rabbinizden mağfiret dileyeceğim, dedi, şüphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir.

12:99 (Hep beraber Misir'a hareket ettiler). Nihayet Yusuf'un yanına vardıklarında (Yusuf) ana-babasını kendine çekip kucakladı ve: "Allah'ın dileğiyle güven içinde Misir'a girin!" dedi.

12:100 Ana-babasını tahtın üstüne çıkardı ve hepsi onun için secdeye kapandılar (önünde saygı ile eğildiler. Yusuf): "Babacığım, dedi, iste bu, önceden (gördüğüm) rü'yanın yorumudur. Rabbiniz onu gerçek yaptı, bana iyilik etti; zira şeytan, benimle kardeşlerim arasına fitne soktuktan sonra O, beni zindandan çıkardı, sizi de çölden getirdi. Gerçekten Rabbiniz dilediği şeyi çok ince düzenler. O, (her tedbiri) bilen, her şeyi yerli yerince yapandır."

12:101 Rabbiniz, bana bir parça mülk verdin ve bana düşlerin yorumunu öğrettin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı! dünyada da, ahirette de benim yarım sensin! Beni müslüman olarak öldür ve beni iyilere kat!

12:102 (Ey Muhammed) bu (anlatılanlar), sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Onlar kararlarını verip tuzak kurarlarken sen yanlarında değildin.

12:103 Ama sen, ne kadar istesen de, yine insanların çoğu inanacak degillerdir.

12:104 Sen bu(okudukları)na karşılık onlardan bir ücret istemiyorsun. O, sadece bütün alemler için bir öğüttür.

12:105 Göklerde ve yerde nice ayet(ler) var ki onların yanından yüzlerini çevirerek geçerler.

12:106 Onların çoğu, Allah'a ortak kosmadan inanmazlar.

12:107 Onlar, Allah'ın azabından, sargın bir belanın, kendilerine gelmeyeceğinden veya hiç farkında degillerken ansizin O (Durusma) sa'atin(in) kendilerine gelmeyeceğinden emin midirler?

12:108 De ki: "İste benim yolum budur: Allah'a basiretle da'vet ederim. Ben ve bana uyanlar... Allah'ın sani yücedir, ben ortak kosalardan degilim."

12:109 Senden önce de kentler halkından, yalnız kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başka, (elçi) göndermedik. Yeryüzünde hiç gezmediler mi ki kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler? Korunanlar için ahiret yurdu daha iyidir. Aklinizi kullanmıyor musunuz?

12:110 (Bir süre serbest bırakılmalarına aldanmasınlar. Kendilerinden önce gelenlere de öyle fırsat verilmisti. Fakat) Ne zaman ki, elçiler umutlarını kestiler ve kendilerinin yalana çıkarıldıklarını (kafirlerle karşı kendilerine yapılacağı va'dedilen yardımın yapılmayacağını) sandılar, iste o zaman onlara yardımımız geldi ve dilediğimiz kimseler kurtarıldı. Azabımız suçlular topluluğundan asla geri çevrilmez.

12:111 Elbette onların hikayelerinde akıl sahipleri için ibret vardır. Bu (Kur'an), uydurulacak bir söz degildir; ancak kendinden önceki(Hak Kitabı)nin doğrulanması, her şeyin açıklaması; inananlar için bir kılavuz ve rahmettir.

Sura 13: Ar-Ra'd

13:1 Elif lam mim ra. Sunlar Kitabın ayetleridir; Rabbinden, sana indirilen haktır, fakat insanların çoğu inanmazlar.

13:2 Allah odur ki gökleri, görebileceğiniz bir direk olmadan yükseltti, sonra Ars üzerine istiva etti (mülkünün tahtına oturdu), güneşi ve ay'ı iradesine boyun egirdi. Her biri, belli bir süre için akıp gitmektedir. (Yaratma) isini düzenler, ayetleri açıklar ki, Rabbinizle karşılaşacağınıza kesin olarak inanabilirsiniz.

13:3 O'dur ki arzi uzattı, orada sabit dağlar ve ırmaklar var etti, orada her meyvadan iki çift (erkek-disi) yarattı. Geceyi gündüzün üzerine örter. Süphesiz bunda düşünen bir toplum için ayetler vardır.

13:4 Arzda birbirine komsu kit'alar, üzüm, bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar vardır; bunların hepsi bir su ile sulanır ama ürünlerini birbirinden üstün yaparız. Süphesiz bunda, aklını kullanan bir toplum için ayetler vardır.

13:5 Eger sasacaksan, onların su sözlerine sasmak lazım: "Biz toprak olduğumuz zaman mı, biz mi yeniden yaratılacağız?" İşte onlar, Rablerine karşı nankörlük edenlerdir. Ve Onlar, boyunlarında halkalar bulunan kimselerdir, onlar ateş halkidir. Onlar orada sürekli kalacaklardır.

13:6 Senden, iyilikten önce kötülüğü acele istiyorlar. Oysa onlardan önce benzerleri(ne nice cezalar) gelip geçti. (Niçin onlardan ibret almazlar?) Süphesiz Rabbin, o(insa)nların zulümlerine karşı mağfiret sahibidir, fakat Rabbinin azabı da pek çetindir.

13:7 İnkâr edenler diyorlar ki: "Ona Rabbinden bir ayet indirmeli değil miydi?" Sen, ancak bir uyarıcısın, her toplumun bir yol göstericisi vardır.

13:8 Allah, her disinin neyi yüklediğini ve Rahimlerin neyi eksiltip artırdığını bilir. Onun yanında her şey, bir miktar iledir.

13:9 (O), gizliyi ve asikareyi bilendir, büyüktür, yücedir.

13:10 Aranızdan sözü gizleyen de, onu açık söyleyen de, geceleyn gizlenen de, gündüzün görünen de (O'nca) birdir.

13:11 O(insa)nin önünden ve arkasından izleyen(melek)ler vardır, onu Allah'ın emrinden korurlar. Bir millet kendi durumlarını degistirmedikçe Allah onların durumlarını degistirmez. Allah da bir kavme kötülük istedi mi artık onu geri çevirecek yoktur. Zaten onların, O'ndan başka koruyucuları da yoktur.

13:12 O'dur ki size, korku ve umud içinde simsegi gösterir. (Yagmurla yüklü) ağır, ağır bulutlar yapar.

13:13 Gök gürültüsü, övgüsüyle, melekler de korkusundan O'nu tesbih ederler. Yıldırımlar gönderir de onlarla dilediğini çarpar. Allah'ın tuzagi (cezası) pek çetin olduğu halde, onlar hala O'nun hakkında tartismaktadırlar.

13:14 Gerçek du'a, ancak O'na yapılır. O'ndan başka du'a ettikleri ise, kendilerinin hiçbir isteklerini karşılayamazlar. (Onların durumu) tıpkı agzına gelsin diye suya avuçlarını uzatan kimse gibidir. Oysa (uzanıp suyu avuçlamadıkça su) on(un agzın)a gelmez. İşte kafirlerin du'ası,

öyle bosa gider.

13:15 Göklerde ve yerde olanların hepsi, ister istemez Allah'a secde ederler. Gölgeleleri de sabah akşam (uzanıp kısılarak O'na secde etmektedirler).

13:16 De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah!", "O halde, de, O'ndan başka kendilerine dahi bir fayda ve zarar veremeyen veliler mi edindiniz?" De ki: "Körle gören, yahut karanlıklarla aydınlık bir olur mu?" Yoksa Allah'a, O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar mı buldular da, (ikisinin) yaratma(sı) onlara, benzer mi göründü? De ki: "Her şeyin yaratıcısı Allah'tır. O, tektir, kahreden (herseye üstün gelen)dir."

13:17 Gökten bir su indirdi de dereler kendi ölçüsünce (o su ile) çağlayıp aktı. Sel üstte çıkan köpüğü tasidi. Süs, yahut esya yapmak için ateste yak (ip erit) tikleri madenlerden de bunun gibi bir köpük (posa) vardır. Allah, hak ve batili böyle benzetme ile anlatır. Köpük yok olup gider. İnsanlara yararlı olan ise yeryüzünde kalır. İşte Allah, böyle güzel meseller verir.

13:18 Rablerinin buyruguna uyanlara, en güzel karşılık vardır. Ona uymayanlar ise, yeryüzünde bulunan her şey ve bunun bir misli daha kendilerinin olsa, (Allah'ın azabından kurtulmak için) onu fidye verirlerdi. Onların hesabı çok kötüdür. Varacakları yer de cehennemdir, ne kötü bir yataktır o!

13:19 Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, (bunu kabul etmeyen) kör gibi olur mu? Ancak sağduyu sahipleri öğüt alır.

13:20 Onlar, Allah'ın ahdini yerine getirirler ve andlaşmayı bozmazlar.

13:21 Ve onlar Allah'ın bitistirilmesini istediği şeyi bitistirirler. Rablerine karşı saygılı olur ve en kötü hesaptan korkarlar.

13:22 Ve onlar Rablerinin yüzünü (rizasını) arzu ederek (nefsin gücüne giden şeylere) sabrederler; namazı kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açık olarak (hayır yoluna) harcarlar ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte su yurdun sonucu onlarındır:

13:23 (Onlar) Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eslerinden ve çocuklarından iyi olanlar da kendileriyle beraber olur. Melekler de her kapıdan yanlarına varırlar:

13:24 Sabretmenize karşılık selam size, yurdun sonu ne güzel! (derler).

13:25 Ama Allah'a verdikleri sözü iyice pekistirdikten sonra bozanlar ve Allah'ın bitistirilmesini istediği şeyi kesenler ve yeryüzünde bozgunculuk yapanlar... İşte la'net onlara, yurdun kötü sonucu da onlarıdır.!

13:26 Allah, dilediğine rizki açar da, kısar da. Dünya hayatıyla sevindiler. Oysa ahiretin yanında dünya hayatı, bir geçimden ibarettir.

13:27 İnkâr edenler: "Ona Rabbinden bir ayet indirilmeli değil miydi?" diyorlar. De ki: "Allah, dilediğini (bu tür sözlerle) saptırır. Yöneleni de kendisine iletir."

13:28 Onlar inanan ve Allah'i anmakla gönülleri huzur bulan kimselerdir. İyi bilin ki gönüller, ancak Allah'i anmakla huzur bulur.

13:29 İşte mutluluk ve güzel gelecek, o inanıp güzel işler yapanlarındır.

13:30 Seni de böylece, kendilerinden önce nice milletler geçmiş bulunan bir

millete gönderdik ki, sana vahyettigimizi onlara okuyasin. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ederler. De ki: "O (Rahman), benim Rabbidir. O'ndan baska tanri yoktur. O'na dayandim, tevbem yalnız O'nadır."

13:31 Eger kendisiyle dagların yürütüldüğü, yahut arzin parçalandığı, yahut ölülerin konusturulduğu bir Kur'an olsaydı!.. Hayir, bütün isler Allah'a aittir. Inananlar hala anlamadılar mi ki, Allah dileseydi, bütün insanlari yola iletirdi? Yaptıkları isler yüzünden inkar edenlerin baslarına ani bela(lar) gelmege devam edecek, yahut yurtlarının yakinina konacak (yahut sen onların yurtlarının yakinina konacaksın), Allah'in va'di gelinceye kadar bu böyle sürüp gidecektir. Allah sözünden caymaz.

13:32 Senden önceki peygamberlerle alay edildi de inkar edenlere bir süre meydan verdim, sonra onlari yakaladım. Cezam nasılmış, (gördüler)!

13:33 Her nefsin yaptığı isin basında duran, (hiçbir seyden haberi olmayanla bir olur) mu? Onlar Allah'a ortaklar kostular. De ki: "Onlari isimlendirin (nitelendirin bakalım tapılmaya deger bir yanlari var mi?) Yoksa siz Allah'in, yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi Kendisine haber veriyorsunuz? Yoksa bos söz mü söylüyorsunuz? Hayir, inkar edenlere tuzakları süslü gösterildi. (Hak) yoldan çıkarıldılar. Allah kimi sasirtirsa artık ona yol gösteren olmaz!

13:34 Dünya hayatında onlar için azab vardır, ahiret azabi ise daha zordur. Onlari Allah(in azabin)dan koruyacak kimse de yoktur.

13:35 (Allah'in emirlerine karsi gelmekten) Korunanlara va'dedilen cennetin durumu şöyledir: Altından ırmaklar akar; yemisi de sürekli, gölgesi de. Iste korunanların sonu budur. Inkar edenlerin sonu da atestir.

13:36 Kendilerine Kitap verdığımız kimseler, sana indirilene sevinirler. Fakat kabilelerden onun bir kısmını inkar edenler vardır. De ki: "Bana, yalnız Allah'a kulluk etmem ve O'na hiçbir şeyi ortak kosmamam emredildi. Ben (insanlari) O'na da'vet ederim, dönüşüm de O'nadır."

13:37 Ve iste biz onu, Arapça bir hüküm (hikmet gereginde hükmeden bir Kitap) olarak indirdik. Eger sana gelen bu ilimden sonra onların keyiflerine uyarsan, artık seni Allah'tan kurtaracak ne bir veli ne de koruyucu olmaz.

13:38 Andolsun, biz senden önce de elçiler gönderdik, onlara da esler ve çocuklar verdik. Allah'in izni olmadan hiçbir elçi, bir ayet (mu'cize) getiremezdi. Her sürenin bir yazisi vardır (herseyin zamani yazilip tesbit edilmistir).

13:39 Allah, diledigini siler, (diledigini) birakir. Ana Kitap O'nun yanındadır.

13:40 Ya onlari uyardığımız şeylerin bir kısmını sana gösteririz, ya da (bundan önce) senin canını aliriz (fark etmez). Sana düşen, sadece duyurmaktır. Hesap görmek bize düşer.

13:41 Bizim o topraga gelip nasıl onu, uçlarından eksilttigimizi görmediler mi? Hüküm veren Allah'tır. O'nun hükmünün ardına düşüp onu iptal edecek yoktur. O, hesabi çabuk görendir.

13:42 Onlardan öncekiler de tuzak kurmustu. Fakat bütün tuzaklar, (tedbirler) Allah'indir. (Allah'in tedbiri, onların tuzaklarını bozar. O), her canın ne kazandığını (ne yaptığını) bilir. Kafirler de, bu

yurdun sonunun kimin olacağını bileceklerdir!

13:43 İnkâr edenler: "Sen gönderilmiş bir elçi değilsin!" diyorlar. De ki: "Benimle sizin aranızda Allah'ın ve yanında Kitap bilgisi bulunanların şahid olması yeter.

Sura 14: İbrahim

14:1 Elif lam ra. (Bu,) Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp o güçlü ve övgüye layık olan (Allah)ın yoluna iletmen için sana indirdiğimiz Kitaptır.

14:2 O Allah ki, göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Çetin azabdan dolayı vay su kafirlerin haline!

14:3 Ki onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler, Allah'ın yoluna engel olur ve onun egrilmesini isterler. İşte onlar, derin bir sapıklık içindedirler.

14:4 Biz, her elçiyi kendi kavminin diliyle gönderdik ki olara açıklasın. Allah dilediğini sasirtir, dilediğini yola iletir. O, azizdir, hüküm ve hikmet sahibidir.

14:5 Andolsun biz, Musa'yi da "Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar, onlara Allah'ın günlerini (geçmiş milletlerin başlarına gelen olayları) hatırlat!" diye ayetlerimizle birlikte göndermistik. Süphesiz bunda sabreden, sükreden herkes için ayetler (ibret verici işaretler) vardır.

14:6 Musa, kavmine demisti ki: "Allah'ın üzerinizdeki ni'metini hatırlayın, O sizi Fir'avn soyundan kurtardı. Onlar sizi iskencenin en kötüsüne kosuyorlar, oğullarınızı kesiyorlar, kadınlarınızı sag bırakıyorlardı. Bunda Rabbinizden size büyük bir imtihan vardı.

14:7 Ve Rabbiniz size söyle bildirmisti: "Andolsun sükrederseniz elbette size daha fazla veririm ve eger nankörlük ederseniz azabım pek çetindir."

14:8 Ve Musa dedi ki: "Siz ve yeryüzünde bulunanlar hep nankörlük etseniz, iyi bilin ki Allah zengindir, övülmüştür (sizin sükrünüze muhtaç değildir)".

14:9 Sizden öncekilerin: Nuh, 'Ad ve Semud kavimlerinin ve onlardan sonra gelenlerin -ki onları(n sayısını) Allah'tan başka kimse bilmez- haberi size gelmedi mi? Elçileri onlara kanıtlar getirdi de onlar, ellerini ağızlarına koydu (öfkelerinden parmaklarını isirdi)lar (yahut: peygamberlerin ağızlarını tuttular): "Biz sizinle gönderilen mesajı tanımadık ve biz sizin bizi çağırdığınız seye karşı derin bir kustu içindeyiz!" dediler.

14:10 Elçileri: "Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe (edilir) mi? (O), sizin günahlarınızdan bir kısmını bağışlamak ve sizi belirtilmiş bir süreye kadar ertelemek için sizi davet ediyor" dediler. Onlar: "Siz de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsiniz. Bizi, atalarımızın taptığından çevirmek istiyorsunuz. O halde bize açık bir delil getirin!" dediler.

14:11 Elçileri onlara dediler ki: "Evet biz de sizin gibi insandan başka bir şey değiliz. Fakat Allah, kullarından dilediğine lutfeder. Allah'ın izni olmadan biz size delil getiremeyiz. İnananlar, Allah'a dayansınlar."

14:12 Bize yollarımızı göstermişken neden biz Allah'a dayanmayalım? Sizin

bize yaptiginiz eziyetlere katlanacagiz. Tevekkül edenler, Allah'a dayansinlar.

14:13 Inkar edenler, elçilerine dediler ki: "Ya sizi mutlaka yurdumuzdan çıkaririz, ya da bizim dinimize dönersiniz!" Rableri de onlara söyle vahyetti, "zalimleri mutlaka helak edecegiz!"

14:14 Ve onların ardından sizi o yere yerlestirecegiz. Bu, makamimdan korkan ve tehdidimden korkan için(verdigim söz)dür.

14:15 (Elçiler, düşmanlarına karşı Allah'tan) fetih istediler ve her inatçı zorba perisan oldu.

14:16 Ardından da kendisine irin (gibi) bir suyun içirilecegi cehennem vardır.

14:17 O suyu yutmaya çalışır, fakat boğazından geçiremez ve her yandan ona ölüm geldiği halde yine ölemez. Bunun ardından da kaba bir azab!

14:18 Rablerine karşı nankörlük edenlerin iyi işleri, tıpkı fırtınalı bir günde rüzgarın savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şeyi ele geçiremezler. İşte derin sapıklık budur!

14:19 Allah'ın, gökleri ve yeri hak(ve hikmet) ile yarattığını görmedin mi? Dilerse sizi götürür ve yepyeni bir halk getirir.

14:20 Bu, Allah'a güç degildir.

14:21 Hepsi Allah'ın huzurunda göründüler. Zayıflar, büyüklük taslayan(önder)ler(in)e: "Biz size tabi idik. Şimdi siz, bizden Allah'ın azabından (en ufak) bir şey savabilir misiniz?" dediler. (Büyüklük taslayanlar kendilerini ma'zur göstermek için: "Ne yapalım?") dediler: "Allah bize yol gösterseydi, biz de size yol gösterirdik. Artık biz sizlansak da, sabretsek de birdir; kaçıp sığınacak bir yerimiz yoktur!"

14:22 İis bitirildikten sonra şeytan (onlara) söyle dedi: "Allah size gerçek va'detti, ben de size va'dettim ama ben sözümünden caydım! Benim sizi zorlayacak bir gücüm yoktu. Sadece sizi (küfür ve isyana) davet ettim. Siz de benim da'vetime kostunuz. O halde beni kinamayın, kendi kendinizi kinayın! Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Ben, önceden beni (Allah'a) ortak kosmanızı da tanımamıştım zaten. Doğrusu zalimler için acı bir azab vardır!"

14:23 İnanıp iyi işler yapanlar da Rablerinin izniyle sürekli kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokuldular. Onların orada dirlik temennileri "selam"dir.

14:24 Görmedin mi Allah nasıl bir benzetme yaptı: Güzel söz, kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaç gibidir.

14:25 (O ağaç), Rabbinin izniyle her zaman yemisini verir. Allah, öğüt almalari için insanlara böyle benzetmeler yapar.

14:26 Kötü sözün durumu da gövdesi yerin üstünden koparılmış, sabit olmayan kötü bir ağaca benzer.

14:27 Allah, inananları, dünya hayatında da, ahirette de sağlam sözle tesbit eder. Allah, zalimleri de sasirtir ve Allah, dilediğini yapar.

14:28 Baksana sunlara, Allah'ın ni'metini nankörlüğe çevirdiler (O'nun verdiği ni'mete sükredecekleri yerde nankörlük edip inkara saptılar), kavimlerini de helak yurduna kondurdular.

14:29 Yaslanacakları cehenneme (götürdüler). Ne kötü bir duraktır o!

14:30 Allah'in yolundan saptirmek için O'na esler kostular. De ki:

"(Simdilik) eğlenin, gideceğiniz yer atestir!"

14:31 Inanan kullarıma söyle: Namazi kilsinlar, ne alisverisin, ne de dostlugun olmadigi bir gün gelmeden önce, kendilerine verdigimiz rizikten gizli ve açık sarfetsinler.

14:32 Allah O'dur ki, gökleri ve yeri yaratti, gökten su indirdi ve onunla size rizik olarak çeşitli meyvalar çıkardi. Buyruguyla denizde akip gitmesi için gemileri emrinize verdi, irmaklari emrinize verdi.

14:33 Sürekli olarak (seyir ve aydinlatma) görevlerini yapan güneşi ve ay'i emrinize verdi, geceyi ve gündüzü de emrinize verdi.

14:34 Ve kendisinden istediginiz herseyden size bir parça verdi. Eger Allah'in ni'metini saymak istesenez sayamazsiniz! (Dogrusu) insan çok haksizlik edendir, çok nankördür!

14:35 Bir zaman Ibrahim, söyle demisti: "Rabbim, bu sehri güvenli kil, beni ve ogullarimi putlara tapmaktan uzak tut!"

14:36 Rabbim, onlar insanlardan birçogunu sasirttilar. Artik bundan böyle kim bana uyar sa o bendendir, kim bana karsi gelirse (o da senin merhametine kalmistir), süphesiz sen bagislayan, esirgeyensin.

14:37 Rabbimiz, ben çocuklarimdan bazisini, senin Haram Evinin yaninda, ekinsiz bir vadiye yerlestirdim. Rabbimiz, namazi kilsinlar diye (böyle yaptim). Artik sen de insanlardan birtakim gönüllüleri, onlari sever yap ve onlari çeşitli meyvalarla besle ki sükretsinsinler.

14:38 Rabbimiz, sen bizim gizledigimizi ve açiga vurdugumuzu hep bilirsin. Ne yerde, ne de gökte hiçbir sey Allah'a gizli kalmaz.

14:39 İhtiyarlik çağimda bana Isma'il ve Ishak'i lutfeden Allah'a hamdolsun. Süphesiz Rabbim du'ayi isiten(kabul buyuran)dir.

14:40 Rabbim, beni ve zürriyetimden bir kismini namazi kilan yap; Rabbimiz, du'ami kabul buyur!

14:41 Rabbimiz, hesabın görülecegi gün, beni, anami-babami ve mü'minleri bagisla!

14:42 Zalimlerin yaptigindan Allah'i gafil sanma, O, sadece onlari, gözlerin dehsetten donup kalacagi bir güne ertelemektedir.

14:43 (O gün) baslarini dikerek kosarlar, bakislari kendilerine dönmez, (öyle donup kalmistir sanki). Yüreklerinin içi de bombos havadir. (Saskinliktan, kafalarinda düşünce adina bir sey kalmamistir).

14:44 İnsanlari, kendilerine azabin gelecegi su güne karsi uyar ki, zalimler: "Rabbimiz, derler, bizi yakin bir süreye kadar ertele de senin çağrina gelelim, elçilere uyalim! "Peki, önceden sizin için hiç zeval olmadigina (sürekli yasayacaginiza) yemin etmemis miydiniz?"

14:45 (Sizden önce 'Ad ve Semud gibi) kendilerine yazik eden milletlerin yerlerinde oturmusunuz, onlara nasıl yaptigimiz, size belli olmustu ve size benzetmeler de yapip anlatmistik (degil mi?)"

14:46 Onlar tuzaklarini kurdular. Oysa tuzaklari daglari yerinden kaldiracak (cinsten) olsa bile onların tuzaklari, Allah'in yanindaydi (Allah onların tuzaklarini bozar, cezalarini verirdi).

14:47 Sakin, Allah'i, elçilerine verdiği sözden cayar, sanma! Çünkü

Allah daima üstündür, öc alandır!

14:48 O gün yer baska yere, gökler de (baska göklere) degistirilir.

(Bütün) insanlar tek ve kahredici Allah'in huzurunda görünürler.

14:49 Ve o gün suçlulari, birbirine (veya elleri ayaklarına) yaklastirilerek zincirlere vurulmus görürsün!

14:50 Gömlekleri katrandandir, yüzlerini de ates kaplamaktadır.

14:51 Allah, her cani kazandigiyle cezalandirmak için (böyle yapar).

Süphesiz Allah, hesabi çabuk görendir.

14:52 Bu (Kur'an), insanlara bir tebligdir. (Insanlar), bununla uyarilsinlar; O'nun yalnız Tek tanri oldugunu bilsinler ve sagduyu salipleri öğüt alsinlar diye (gönderilmistir).

Sura 15: Al-Hijr

15:1 Elif lam ra. Sunlar Kitabın ve apaçık Kur'an'in ayetleridir.

15:2 Bir zaman gelir ki nankörlük edenler, "Keske müslüman olsaydilar" diye arzu ederler.

15:3 Birak onlar yesinler, eglensinler; arzu onlari oyalasin. Yakinda (yaptiklarinin kötü sonucunu) bileceklerdir.

15:4 Biz hiçbir kenti yok etmedik ki, onun mutlaka bilinen bir yazisi olmasin (helak ettigimiz her ülkenin yazilmis, tesbit edilmiş bir süresi vardır. O süre dolunca onlari yok etmisizdir).

15:5 Hiçbir millet ne süresini geçebilir, ne de (ondan) geri kalir (her kavim mutlaka, kendileri için belirtilmiş sürede helak olur).

15:6 Dediler ki: "Ey kendisine Zikir (Kitap) indirilmiş olan, sen mutlaka cinlenmissin!"

15:7 Eger dogrulardansan, bize melekleri getirsene!

15:8 Biz, melekleri ancak hak ile (hikmet geregince) indiririz, o zaman da kendilerine asla göz açtirilmaz, (derhal isleri bitirilir, mahvolup giderler).

15:9 O Zikri (Kitap)i biz indirdik biz; ve O'nun koruyucusu da elbette biziz!

15:10 Andolsun, senden önceki milletlerin kollari içine de elçiler gönderdik.

15:11 Onlara hiçbir elçi gelmezdi ki, onunla alay etmesinler.

15:12 Iste biz o(Tanri Zikri)ni suçlularin kalblerine böyle sokariz.

15:13 Kendilerinden öncekilerin sünneti (inkarcilarin mahvedilecegi yasasi) geçtiği halde yine de ona inanmazlar.

15:14 Onlara gökten bir kapi açsak da oraya çıkacak olsalardi:

15:15 Herhalde gözlerimiz döndürüldü, biz büyülenmiş bir topluluguz, derlerdi.

15:16 Andolsun biz, gökte burçlar yaptik. Ve onu bakanlar için süsledik.

15:17 Ve onu, her recim (taslanmış, kovulmuş uydurma sözler atan) seytandan koruduk.

15:18 Ancak kulak hirsizligi eden olursa, onu da parlak bir isin kovalar.

15:19 Arzi da yaydik, oraya sağlam daglar attik ve orada ölçülü mütenasib seyler bitirdik.

15:20 Orada sizin için ve (beslediginizi sandiginiz, fakat aslında)

sizin beslemediginiz kimseler için geçimlikler var ettik.

15:21 Hiçbir sey yoktur ki onun hazineleri, bizim yanimizda olmasin, ama biz onu, bilinen bir miktar ile indiririz.

15:22 Rüzgarlari, asilayici olarak gönderdik de gökten su indirdik, böylece sizi suladik. Onu depolayan siz degilsiniz.

15:23 Biziz, elbette biz ki, yasatir, öldürürüz; gerçek varis olan da biziz (her faninin mülkü bize geçer. Ölmeyen, daima kalan yalnız biziz).

15:24 Andolsun, sizden önce geçenleri de bildik, sonra gelenleri de bildik.

15:25 Gerçekten onlari toplayacak olan, Rabbindir. O hükümdardir bilendir.

15:26 Andolsun biz insani pismemis çamurdan, degismis civik balçiktan yarattik.

15:27 Cinne gelince onu da (insandan) daha önce, (vücudun gözeneklerine) nüfuz eden kavurucu atesten yarattik.

15:28 Bir zaman Rabbin meleklerle demisti ki: "Ben kupkuru çamurdan, degisken balçiktan bir insan yaratacagim!"

15:29 Onu düzenle(yip insan sekline koydu)gum ve ona ruhumdan üfledigim zaman hemen ona secdeye kapanin!

15:30 Meleklerin hepsi topluca secde ettiler.

15:31 Yalnız Iblis, secde edenlerle beraber olmayi kabul etmedi.

15:32 (Allah): "Ey Iblis, nen var ki, sen secde edenlerle beraber olmadin?" dedi.

15:33 (Iblis): "Ben bir çamurdan, degisken bir balçiktan yarattigin insana secde edemem!" dedi.

15:34 (Allah): "Öyleyse çık oradan (meleklerin içinden çık), dedi, çünkü sen kovuldun!"

15:35 Ta ceza gününe kadar üzerine la'net edilecektir!

15:36 (Iblis): "Rabbim, dedi bari tekrar dirilecekleri güne kadar beni(m canimi almayi) ertele!"

15:37 (Allah): "Haydi, dedi, sen ertelenmislerdensin!"

15:38 O bilinen vaktin gününe kadar!

15:39 (Iblis): "Rabbim, dedi, beni azdirmandan ötürü andolsun ki, ben de yer yüzünde onlara (günahlari) süsleyecegim ve onların hepsini azdiracagim.

15:40 Ancak içlerinden kendilerine ihlas verilen kullarin hariç. (Benim azdirmam, onlari etkilemez.)

15:41 (Allah) buyurdu ki: "Iste bana varan dogru yol budur."

15:42 Benim halis kullarima karsi senin bir gücün yoktur. Ancak sana uyan azginlar(i azdirabilirsin).

15:43 Cehennem o (seytana uya)nlarin hepsinin bulusma yeridir.

15:44 Onun yedi kapi si vardir. Her kapiya, onlardan bir bölüm ayrilmistir.

15:45 (Seytana uymaktan, küfür ve isyandan) korunanlar ise cennetlerde, pinar baslarindadirlar.

15:46 (Onlara): "Oraya esenlikle, güven içinde girin!" (denilir).

15:47 Onlari gögüslerindeki kuni çıkarip atmisizdir; (hepsi) kardesler olarak divanlar üzerinde karsi karsiya oturur (sohbet eder)ler.

15:48 Orada onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar oradan çıkarilacak da

degillerdir.

15:49 (Ey Muhammed), kullarima haber ver: Iste ben öyle bagislayan, öyle esirgeyeni.

15:50 Fakat benim azabim da çok aci bir azabdır.

15:51 Onlara Ibrahim'in konuklarından haber ver;

15:52 Onun yanina girmisler: "Selam" demislerdi. O da: "Biz sizden korkuyoruz." dedi.

15:53 Korkma dediler, biz sana bilgin bir çocuk(un olacagini) müjdeleriz!

15:54 Bana ihtiyarlik dokunduktan sonra mi beni müjdelediniz? Ne tuhaf bir sey ile müjdeliyorsunuz beni? dedi.

15:55 Sana gerçeği müjdeledik, umut kesenlerden olma! dediler. They said: We bring thee good tidings in truth. So be not thou of the despairing.

15:56 Sapıklardan baska kim Rabbinin rahmetinden umut keser? dedi.

15:57 (Ibrahim gelenlerin Hak elçileri melekler olduklarini anlayınca): "Ey elçiler, dedi, isiniz nedir?"

15:58 Biz suç isleyen bir kavme gönderildik, dediler.

15:59 Yalniz Lut ailesi suçlu degildir. Biz onların hepsini kurtaracagiz."

15:60 Ancak karisi hariç. Onun da (suçlularla beraber) kalanlardan olmasını uygun gördük.

15:61 Elçiler Lut ailesine geldiklerinde:

15:62 (Lut): "Siz hiç taninmamis kimselersiniz!" dedi.

15:63 Dediler ki: "Dogrusu, biz onların, hakkında şüphe ettikleri((tanri azabi)ni sana getirdik,"

15:64 Sana gerçeği getirdik, biz elbette dogru söyleyenleriz!

15:65 Hemen gecenin bir parçasında aileni yürüt, sen de arkalarından git, içinizden hiç kimse ardına dönüp bakmasin. Emredildiginiz yere gidin!

15:66 Ona: "Sunlar sabaha girerlerken arkaları kesilecektir!" buyrugunu bildirdik.

15:67 (Lut kavminin oturduğu Sodom) Kent(inin) halki, (Lut'un genç konuklarini duyup) sevinerek geldiler.

15:68 (Lut onlara): "Bunlar benim konugumdur, dedi, beni mahcubetmeyin!"

15:69 (Ne olur), Allah'tan korkun, beni rezil etmeyin!

15:70 Seni alemlerden (baskalarinin isine karismaktan) menetmemis miydik? dediler.

15:71 Eger yapacaksanız, iste kızlarım. dedi.

15:72 Senin ömrüne andolsun ki, onlar, sarhoslukları içinde bocaliyorlardı.

15:73 Günesin dogma zamanına girerlerken korkunç ses onları yakaladı.

15:74 O kentin üstünü altına getirdik ve üzerlerine de çamurdan pismis taşlar yagdirdik.

15:75 Şüphesiz bunda isaretten anlayanlara (nice) ibretler vardır.

15:76 Ve o (kent, herkesin gelip geçtiği) bir yol üzerinde durmaktadır.

15:77 Elbette bunda inananlar için bir ibret vardır.

15:78 Gerçekten Eyke halki da zalim kimselerdi.

15:79 Onlardan da öcümüzü aldık, her ikisi de (Sodom da, Eyke de) hala (yol üzerinde, gözler) ön(ün) de apaçık durmaktadır.

15:80 Andolsun Hicr halki (Semud kavmi) de peygamberleri yalanladilar.
15:81 Onlara ayetlerimizi verdik, ama onlardan yüz çeviriyorlardi.
15:82 Daglardan güvenli evler yontuyorlardi.
15:83 Sabaha girerlerken onlari da (o) korkunç ses yakaladi.
15:84 Kazandiklari, kendilerinden hiçbir seyi savamadi.
15:85 Biz gökleri yeri ve bunlar arasinda bulunanlari hak ile yarattik;
(gerçegin ortaya çıkacagi) o sa'at, mutlaka gelecektir! Simdi sen güzel
bir hosgörü ile hareket et.
15:86 Yaratan, bilen ancak Rabbindir..
15:87 Andolsun sana ikililerden yedi ve bu büyük Kur'an'i verdik.
15:88 Onlardan bazi çiftlere (siniflara) verdigimiz dünyaliga
gözlerini dikme ve (sana inanmadiklari için) onlara üzülmeye. Mü'minlere
kanadini indir, (onlara karsi mütevazi, sefkatli davran).
15:89 Ve: "Ben, ancak ben, apaçik bir uyariciyim!" de.
15:90 (Siz bilirsiniz, inanmazsaniz Allah'in azabi basiniza inecektir.)
Tipki o bölücülere (veya and içenlere) indirdigimiz gibi (sizin
basiniza da azab indiririz)!
15:91 Onlar ki Kur'an'i bölük bölük ettiler.
15:92 Senin Rabbin hakki için biz onların hepsine mutlaka soracagiz:
15:93 Yaptiklari seylerden.
15:94 Sen emrolundugun seyi açıkça söyle ve ortak kosalara aldirma.
15:95 O alay edenlere karsi biz sana yeteriz.
15:96 O, Allah ile beraber baska tanri tutanlar, yakinda (yaptiklarinin
sonucunu) bileceklerdir!
15:97 Andolsun onların söylediklerine senin gögsünün daraldigini
(caninin sikildigini) biliyoruz.
15:98 Sen Rabbin hamd ile tesbih et (O'nu övecek sözlerle an, subhanallahu
velhamdulillah de) ve secde edenlerden ol.
15:99 Ve Rabbine kulluk et ki sana yakin gelsin (kesin bilgiye eresin)!

Sura 16: An-Nahl

16:1 Allah'in emri geldi, artik onu acele istemeyin. Allah, onların ortak
kostuklari seylerden uzaktır, yücedir.
16:2 Melekleri, kullarından diledigine, emrinden olan ruh (vahy) ile indirir:
"(Insanlari) Benden baska tanri yoktur, benden korkun! diye uyarin!"
(der).
16:3 (Allah), gökleri ve yeri hak ile (hikmeti uyarınca) yaratti. (O),
onların ortak kostuklarından yücedir.
16:4 İnsani nutfe(sperm)den yaratti, birden o (insan) konuşkan bir karsi
koyucu olup çıktı.
16:5 Hayvanlari da yaratti. Onlarda sizin için isinma(nizi saglayan
seyler) ve daha birçok yararlar vardır. Ve onlardan kimini de yersiniz.
16:6 Ve aksamleyin mer'adan getirdiginiz, sabahleyin mer'aya
götürdüğünüz zaman onlarda sizin için bir güzellik de vardır.
(Onların gidis gelisleri size ayrı bir güzellik ve zevk verir.)
16:7 Agirliklerinizi öyle (uzak) sehirlere tasirlar ki, (onlar
olmasa) canlar(iniz), büyük zahmetler çekmeden oraya varamazdiniz.

Dogrusu Rabbiniz, çok sefkatli, çok aciyandır.

16:8 Binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkepleri (yarattı) ve daha sizin bilmediğiniz nice şeyler yaratmaktadır.

16:9 Kisa ve doğru yolu Allah gösterir. Ama o yoldan sapan da var. Allah dileyeydi, hepinizi doğru yola iletirdi.

16:10 O'dur ki, sizin için gökten bir su indirdi. İçecek(iniz) ondandır ve hayvanları otlattığınız ağaç(lar, bitkiler) ondan(sulanıp filizlenmekte)dir.

16:11 Onunla size ekin, zeytin, hurma, üzümler ve her çeşit meyvalardan bitirmektedir. Süphesiz bunda düşünen bir toplum için ibret vardır.

16:12 Geceyi, gündüzü, güneşi ve ay'ı sizin hizmetinize verdi.

Yıldızlar da O'nun emriyle (size) boyun eğdirilmiştir. Süphesiz bunda aklını kullanan bir toplum için ibretler vardır.

16:13 Yeryüzünde yarattığı çeşitli renklerdeki(hayvanları, bitki)leri de (sizin hizmetinize verdi). Süphesiz bunda öğüt alan bir toplum için ibret vardır.

16:14 O, denizi de (hizmetinize) verdi ki ondan taptaze et yiyebilirsiniz ve ondan kusanacağınız süsler çıkarabilirsiniz. Görüyorsunuz ki gemiler, denizi yara yara akıp gitmektedir. Allah'ın lutfunu aramanız ve O'na sükratmeniz için.

16:15 Sizi sarsar diye arza ağır baskılar attı, ırmaklar ve yollar yaptı ki doğru yolu bulasınız (amaçlarınıza eresiniz).

16:16 (Yol bulmak için yararlanılacak) işaretler de (yarattı). Onlar yıldız(lar)la da yol bulurlar.

16:17 Yaratan, yaratmayan gibi midir? Hiç düşünmüyor musunuz?

16:18 Eger Allah'ın ni'metini saysanız, sayamazsınız. Doğrusu Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

16:19 Allah, gizlediğiniz ve açığa vurdüğünüz her şeyi bilir.

16:20 Allah'tan başka yalvardıkları (tanrılar), hiçbir şey yaratamazlar, zaten kendileri yaratılmaktadırlar.

16:21 Onlar ölüdürler, diri değildirler. Ne zaman dirileceklerini de bilmezler.

16:22 Tanrınız bir tek Tanrıdır. Ama ahirete inanmayanların kalpleri inkarcıdır, onlar büyüklük taslarlar.

16:23 Gerçekten Allah, onların gizlediklerini de bilir, açığa vurduklarını da. O, büyüklük taslayanları sevmez.

16:24 Onlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiği zaman, "Evvelkilerin masalları!" derler.

16:25 Ki kıyamet günü hem kendi veballerini tam olarak yüklensinler, hem de bilgisizce saptırdıkları kimselerin veballerinden bir kısmını. Bak, ne kötü şey yükleniyorlar!

16:26 Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı da Allah, binalarına temellerinden gelmiş, üstlerindeki tavan, baslarına çökmüştü! Ve azab onlara ummadıkları yerden gelmişti.

16:27 Sonra kıyamet günü de, onları rezil eder ve "Hani haklarında (mü'minlere) düşmanlık ettiğiniz ortaklarımız nerede?" der. Kendilerine ilim verilmiş olanlar: "Bugün rezillik ve kötülük kafirleredir!" derler.

16:28 Nefislerine zulmederlerken meleklerin, canlarini aldigi kimseler; "Biz hiçbir kötülük yapmiyorduk!" diye teslim olurlar. "Hayir, Allah sizin yaptiklarinizi biliyor."

16:29 Onun için, içinde sürekli kalmak üzere cehennemın kapilarına girin. Kibirlenenlerin yeri ne kötüdür!

16:30 (Allah'ın azabından) korunanlara da: "Rabbınız ne indirdi?" dendi. "Hayir (indirdi)." dediler. Bu dünyada güzel is yapanlara güzellik vardır, (onlar için) ahiret yurdu ise daha hayirlidir. Korunanların yurdu ne güzeldir.

16:31 Altlarından ırmaklar akan adn cennetlerine girerler. Orada onlar için diledikleri her şey vardır. İste Allah, korunanları böyle mükafatlandırır.

16:32 Melekler, iyi insanlar olarak canlarini aldigi kimselere de: "Selam size, yaptiklarınıza karşılık cennete girin!" derler.

16:33 (İnkâr edenler) İlle kendilerine meleklerin gelmesini, yahut Rabbinin (azab) emrinin gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de öyle yapmisti. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

16:34 Nihayet yaptiklarının kötülükleri onlara ulasti ve alay ettikleri şey onları kusatti.

16:35 (Allah'a) ortak kusanlar, "Allah dileseydi ne biz, ne de atalarımız O'ndan başka bir şeye tapmazdik ve O'suz hiçbir şeyi haram kilmazdik!" dediler. Onlardan öncekiler de böyle yapmisti. Elçilere düşen, yalnız açıkça teblig etmek değil midir?

16:36 Andolsun biz, her millet içinde: "Allah'a kulluk edin, şeytan(a) tapmak)dan kaçınin" diye bir elçi gönderdik. Onlardan kimine Allah hidayet etti, onlardan kimine de sapıklık gerekli oldu. İste yeryüzünde gezin de bakın, yalanlayanların sonu nasıl olmuş!

16:37 (Ey Muhammed) Sen onların yola gelmelerini ne kadar istesen de Allah sasirttığını yola getirmez ve onların yardımcıları da olmaz!

16:38 (Onlar), yeminlerinin bütün şiddetiyle: "Allah ölen kimseyi diriltmez!" diye Allah'a yemin ettiler. Hayir diriltecektir, bu, O'nun gerçek olarak verdiği sözdür. Ama insanların çoğu bilmezler.

16:39 (Diriltecektir ki) Hakkında ihtilaf ettikleri gerçeği onlara açıklasın ve inkâr edenler de yalancı olduklarını bilsinler.

16:40 Biz bir şeyi(n olmasını) istedigimiz zaman, söyleyecegimiz söz, sadece ona "ol" dememizdir, derhal oluverir.

16:41 Kendilerine zulmedildikten sonra Allah ugrunda göç edenleri, dünyada güzelce yerlestirecegiz, (onlara verecegimiz) ahiret mükafatı ise daha büyüktür. Keske bilseler!

16:42 Onlar ki sabrettiler ve Rablerine dayanmaktadırlar.

16:43 Biz senden önce de, kendilerine vahyettigimiz erkeklerden baskasını elçi göndermedik. Sorun, Zikir ehline; eger bilmiyorsanız:

16:44 Açık kanıtları ve Kitapları. Sana da o Zikr'i indirdik ki, kendilerine indirilene insanlara açıklayasın, ta ki düşünüp öğüt alsınlar.

16:45 Kötülükler yapmayı kuranlar, Allah'ın, kendilerini yer(in dibin)e

geçirmeyeceğinden, yahut hiç ummadıkları bir yerden kendilerine azabın gelmeyeceğinden emin midirler?

16:46 Yahut dönüp dolasirlarken onun, kendilerini yakalamayacağından (emin midirler)? Kendileri buna engel olacak degillerdir!

16:47 Yahut (azabın) kendilerini bir korku üzerinde yakalamayacağından (emin midirler)? Doğrusu Rabbiniz, çok sefkatli, çok aciyandır!

16:48 Allah'ın yarattığı şeylerin gölgelerinin dahi nasıl sağdan, soldan sürünüp Allah'a secde ederek döndüğünü görmediler mi? (Her şeyin gölgesi yerde uzanıp kısalarak hep Allah'a secde etmektedir).

16:49 Göklerde ve yerde bulunan canlıların, meleklerin hepsi Allah'a secde ederler, onlar asla büyük taslamazlar.

16:50 Üstlerindeki Rablerinden korkarlar ve emredildikleri şeyi yaparlar.

16:51 Allah: "İki tanrı tutmayın. O, ancak tek Tanrıdır. Yalnız benden korkun!" dedi.

16:52 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Kulluğun da yalnız O'na yapılması lazımdır. Siz, Allah'tan baskasından mı korkuyorsunuz?

16:53 Size ulaşan her ni'met Allah'tandır. Sonra size bir sıkıntı dokunduğu zaman da yalnız O'na yalvarırsınız.

16:54 Sonra, sizden o sıkıntıyı kaldırdığı zaman içinizden bir grup, hemen Rablerine ortak kosarlar.

16:55 Ki kendilerine verdiğimiz (ni'metlere ve yaptığımız iyilige) karşı nankörlük etsinler. Öyleyse eğlenin, yakında bileceksiniz!

16:56 Kendilerine verdiğimiz rizikten, (hiçbir şey) bilmeyen(tanrı)lar(in)a pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki siz, bu uydurduğunuz şeylerden mutlaka sorulacaksınız.

16:57 O sani yüce Allah'a kızları veriyorlar (melekleri Allah'ın kızları sanıyorlar) da kendilerine hoşlandıkları(erkek çocukları)ni (alıyorlar). (Kız çocuklarından arlanıyorlar. Peki ama neden arlandıkları şeyleri Allah'a layık görüyorlar?)

16:58 Onlardan birine dişi (çocuğu olduğu) müjdelendiği zaman içi öfkeyle dolarak yüzü kapkara kesilir.

16:59 Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı kavminden gizlenir. (Şimdi ne yapsin) onu, hakaretle tutsun mu yoksa onu toprağa mi gömsün! Bak, ne kötü hüküm veriyorlar!

16:60 Ahirete inanmayanların durumu, kötüdür. En yüce durum, Allah'ındır. O, üstün hüküm ve hikmet sahibidir.

16:61 Eger Allah, insanları, yaptıkları (her) haksızlıkla cezalandırsaydı, yeryüzünde tek canlı bırakmazdı. Fakat onları takdir edilen bir süreye kadar erteler. Süreleri geldiği zaman da bir sa'at dahi ne geri kalırlar, ne de ileri geçerler (derhal mahvolup giderler).

16:62 Kendilerinin hoşlanmadıkları şeyi Allah'a veriyorlar, üstelik de dilleri, "En güzel sonuç, kendilerinin olacak" diye yalan söylüyor. Onlara mutlaka ateş vardır ve onlar ona sürüleceklerdir!

16:63 Allah'a andolsun ki senden önceki milletlere de elçi gönderdik; şeytan onlara yaptıkları işleri süsledi. (Bu yüzden peygamberleri yalanladılar). O, bugün de onların dostudur. Onlar için acı bir azab vardır.

16:64 Biz sana Kitabı indirdik ki, hakkında ayrılığa düştükleri şeyi onlara açıklayasın ve (o Kitap), inanan bir kavim için yol gösterici ve rahmet olsun.

16:65 Allah, gökten bir su indirdi, onunla yeri ölümden sonra diriltti, şüphesiz bunda isiten bir millet için ibret vardır.

16:66 Hayvanlarda da sizin için ibret vardır. Size onların karınlarından, fiski ile kan arasından (çıkardığımız) halis, içenlere (içimi) kolay süt içiriyoruz.

16:67 Hurma ağaçlarının meyvalarından ve üzümlerden de sarhosluk ve güzel rizik elde edersiniz. Şüphesiz bunda aklını kullanan bir toplum için ibret vardır.

16:68 Rabbin, bal arısına söyle vahyetti: "Dağlardan, ağaçlardan ve kurdukları çardaklardan evler edin!"

16:69 Sonra her çeşit meyvalardan ye de Rabbinin yollarında boyun eğerek yürü! Onun karınlarından, renkleri çeşit çeşit bir içecek çıkar ki onda insanlara sifa vardır. Şüphesiz bunda düşünen bir millet için ibret vardır.

16:70 Allah sizi yarattı, sonra öldürür; içinizden kimi de ömrün en reziline (bebeklik çağı gibi güçsüz ihtiyarlık çağına) itilir ki, biraz bilgiden sonra hiçbir şeyi bilmez olsun! Doğrusu Allah bilendir. (O, her şeye) kadirdir.

16:71 Allah, rizikta kiminizi kiminizden üstün kıldı. (Rizikça) üstün kilinanlar, ellerinin altında bulunanlara kendi riziklarını verip de hepsi rizikta esit olmuyorlar. Allah'ın ni'metini mi inkar ediyorlar?

16:72 Allah size kendi nefislerinizden esler yarattı ve eslerinizden de size oğullar ve torunlar yarattı ve sizi güzel riziklarla besledi. Böyle iken onlar, batıla inanıp da Allah'ın ni'metine nankörlük mü ediyorlar?

16:73 Allah'tan baska, göklerden ve yerden kendileri için hiçbir rizik veremeyecek ve bunu asla yapamayacak olan şeylere mi tapıyorlar?

16:74 Allah'a meseller vermeğe (benzetmeler yapmaga) kalkmayın! Çünkü Allah (benzetme yapmayı) bilir, siz ise bilmezsiniz!

16:75 Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen ve baskasının mali olan bir köle ile; kendisine güzel rizik verdiğimiz, o rizikten gizli ve açık harcayan kimseyi misal olarak anlattı. Hiç bunlar bir olurlar mı? Hamd Allah'a mahsustur, fakat çokları bilmezler.

16:76 Ve Allah su iki adamı da misal olarak anlattı: Birisi dilsizdir, hiçbir şey yapamaz, efendisinin üzerine bir yükür. (Efendisi) onu nereye gönderse bir hayır getirmez (bir iş beceremez). Şimdi bu (adam), doğru yolda giderek adaleti emreden kimse gibi olur mu?

16:77 Göklerin ve yerin gaybi Allah'a aittir. O sa'atin isisi, bir göz açıp yumma gibi, yahut daha yakın(kısa)dir. Şüphesiz Allah, her şeye gücü yetendir.

16:78 Allah sizi, (hiçbir şey bilmediğiniz durumda) annelerinizin karınlarından çıkardı, size isitme (duyusu), gözler ve gönüller verdi ki şükredesiniz.

16:79 Gögün boslugunda, O'nun emrine boyun egdirilmis olan kyslara

bakmadılar mi? Onları Allah'tan başka tutan yoktur. Süphesiz bunda inanan bir kavim için ayetler (Allah'ın büyüklüğüne işaretler) vardır.

16:80 Allah size, evlerinizi oturma yeri yaptı ve size hayvan derilerinden, göç gününüzde (yolculukta) ve ikamet gününüzde (oturma zamanlarınızda) kolayca kullanacağınız hafif evler (çadırlar, portatif evler) ve yünlerinden, yapagılarından ve killarından bir süreye kadar (kullanacağınız) giyilecek, dösenecek esya ve geçimlik (ticaret mali) yaptı.

16:81 Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yaptı ve sizin için dağlarda oturulacak barınaklar (magaralar) var etti ve sizi sıcaktan koruyan elbiseler ve savasta sizi koruyan elbiseler (zirhlar) var eyledi. Allah size ni'metini böyle tamamlıyor ki siz müslüman olup esenliğe eresiniz.

16:82 Eger yine yüz çevirirlerse, artık senin üzerine düşen sadece açık bir şekilde duyurmaktır.

16:83 Allah'ın ni'metini bilirler (bu ni'metleri Allah'ın yarattığını kabul ederler), sonra da (bunları kendilerine verenden baskasına taparak) bu ni'metleri inkar ederler, çocukları da (nankördürler).

16:84 Her ümmetten bir şahid getirdiğimiz gün, artık ne nankörler(in konuşmaların)a izin verilir, ne de onların özür dilemeleri istenir.

16:85 Zulmedenler azabı gördükleri zaman artık azab onlardan ne hafifletilir, ne de onlara fırsat verilir.

16:86 Ortak kosaclar, ortak kostukları şeyleri gördükleri zaman: "Rabbimiz, iste senden başka yalvar(ip tap)duğumuz ortaklarımız!" derler. (Onlar da bunlara): "Siz tamamen yalancılarsınız!" diye söz atarlar.

16:87 O gün (ortak kosaclar) Allah'a teslim olmuşlar ve uydurup durdukları şeyler kendilerinden sapıp gitmiştir.

16:88 Nankörlük edip Allah'ın yoluna engel olan kimselerin, -bozgunculuklarından dolayı- azaplarının üstüne azab katmışlardır!

16:89 Her ümmet içinde, kendi aralarından, aleyhlerine bir şahid getireceğimiz gün, seni de bunların aleyhine şahid getirmiş olacağız.

Sana bu Kitabı, her şeyi açıklayan ve müslümanlara yol gösterici, rahmet ve müjde olarak indirdik.

16:90 Allah adaleti, ihsani, akrabaya vermeyi emreder, fahsa(edepsizlikten)dan, münker(fenalik)den ve bagy(azgınlık)den meneder. Öğüt almanız için size böyle öğüt verir.

16:91 Andlaşma yaptığınız zaman Allah'ın ahdini tam yerine getirin (verdiğiniz sözü tutun), pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın. Çünkü Allah'i üzerinize kefil (shahid) yaptınız. Allah yaptıklarınızı bilir.

16:92 Bir topluluk, diğer bir topluluktan (sayıca ve malca) daha çok olduğu için, yeminlerinizi aranızda bozucu bir vasıta yaparak, ipliğini kuvvetli büktükten sonra çözen kadın gibi olmayın! Çünkü Allah, sizi bununla dener. Hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyleri kıyamet günü size açıklayacaktır.

16:93 Allah dileseydi, hepinizi, bir tek ümmet yapardı, fakat (O), dilediğini sasirtir, dilediğini doğru yola iletir. Ve siz, mutlaka

yaptiginiz seylerden sorulacaksınız.

16:94 Yeminlerinizi aranizi bozan bir sey yapmayin, sonra saglam basmis olan ayak, kayar ve Allah'in yoluna engel oldugunuzdan dolayi kötülügü(n cezasini) tadarsiniz ve büyük bir azaba ugrarsiniz.

16:95 Allah'a verdiginiz sözü (peygambere yaptiginiz bey'ati) az bir paraya satmayin. Zira bilerseniz Allah'in yaninda olan, sizin için daha hayirlidir.

16:96 Sizin yaninizda bulunan (dünya mali) tükenir. Allah'in yaninda bulunan ise kalicidir. Biz sabredenlerin karsiligini yaptiklarinin en güzeliyle verecegiz.

16:97 Erkek ve kadından her kim inanmis olarak iyi bir is yaparsa, onu (dünyada) hos bir hayatla yasatiriz, onların ücretini yaptiklarinin en güzeliyle veririz.

16:98 Kur'an, oku(mak iste)digin zaman kovulmus seytandan Allah'a sigin.

16:99 Çünkü inananlara ve Rablerine dayananlara o(seyta)nin bir gücü yoktur.

16:100 Onun gücü, sadece kendisini dost tutanlara ve Allah'a ortak kosanlaradır (o, sadece onlari etkileyebilir).

16:101 Biz bir ayetin yerine baska bir ayet getirdigimiz zaman, GAllah ne indirdigini bilirkenG "Sen (Allah'a) iftira ediyorsun (bu sözleri kendin uydurup Allah'in üstüne atiyorsun)" derler. Hayir, onların çoklari bilmiyorlar.

16:102 De ki: "Inananlari saglamlastirmek ve müslümanlara yol gösterici ve müjde olmak üzere onu, Ruhul-Kudüs (Cebrail) Rabbinden gerçek (bilgi) olarak indirdi."

16:103 Biz onların, "Ona bir insan öğretiyor!" dediklerini biliyoruz. Hak'tan saparak kendisine yöneldikleri adamin dili a'cemi (yabancidir, açık degildir), bu ise apaçik Arapça bir dildir.

16:104 Allah'in ayetlerine inanmayanlari Allah dogru yola iletmez, onlar için aci bir azab vardır.

16:105 Yalani ancak Allah'in ayetlerine inanmayanlar uydurur; yalancilar, iste onlardır.

16:106 Inandiktan sonra Allah'a nankörlük eden, Gkalbi imanla yatismis olduğu halde (inkara) zorlanan degilG, fakat küfre gögüs açan, (küfürle sevinç duyan) kimselere Allah'tan bir gazab iner ve onlar için büyük bir azab vardır.

16:107 Bu, onların dünya hayatini ahirete tercih etmelerinden ve Allah'in, inkar eden kavmi dogru yola iletmeyeceginden ötürü böyledir.

16:108 Onlar, Allah'in kalblerini kulaklarini ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Iste gafil onlardır.

16:109 Elbette onlar, ahirette ziyana ugrayacaklardır.

16:110 Sonra Rabbin, sunların su iskenceye ugratildiktan sonra göç eden, sonra savasan ve sabredenlerin yanindadır. Elbette (bütün) bun(lar)dan sonra Rabbin bagislayan, esirgeyendir.

16:111 O gün herkes gelir, kendi canini kurtarmak için ugrasir ve herkese yaptiginin tam karsiligi verilir, onlara asla haksizlik edilmez.

16:112 Allah söyle bir kenti misal olarak anlatti: Güven, huzur içinde idi; her yerden rizki bol bol kendisine geliyordu. Fakat Allah'in ni'metlerine nankörlük etti, bunun üzerine (halkinin) yaptiklarindan ötürü Allah ona açlık ve korku elbisesi taddirdi.

16:113 Andolsun, onlara, kendilerinden bir elçi geldi, onu yalanladilar. Bunun üzerine onlar zulümlerine devam ederken azab onlari yakalayiverdi.

16:114 Allah'in size verdigi riziktan helal, hos olarak yeyin de Allah'in ni'metine sükredin; eger O'na kulluk ediyorsaniz.

16:115 Allah size ölüyü, kani, domuz etini ve Allah'tan baskasinin adi anilarak kesilen(hayvanlar)i haram kildi. Kim mecbur kalirsa (baskasinin hakkina) saldirmadan, siniri da asmadan (bunlardan) yiyebilir. Süphesiz Allah, bagislayan, esirgeyendir.

16:116 Dillerinizin yalan yere nitelendirmesinden ötürü "Su helaldir, su haramdir," demeyin, sonra Allah'a karsi yalan uydurmus olursunuz. Allah'a karsi yalan uyduranlar ise iflah olmazlar.

16:117 Azicik yasama(nin ardindan), onlara aci bir azab gelecektir.

16:118 Yahudi olanlara da, bundan önce sana anlattiklarimizi haram kilmistik. Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı!

16:119 Sonra Rabbin sunlardan yanadir ki, cehaletle kötülük islediler, sonra onun ardindan tevbe ettiler, uslandilar. Bütün bunlardan sonra Rabbin, elbette bagislayandir, esirgeyendir.

16:120 Ibrahim Allah'i birleyerek O'na ita'at eden bir ümmet (her iyiligi kendinde topuyan bir önder) idi, ortak kosalardan degildi.

16:121 O'nun ni'metlerine sükredici idi. (Allah) onu seçmiş ve dogru yola iletmişti.

16:122 Ona dünyada iyilik vermistik. O, ahirette de iyilerdendir.

16:123 Sonra sana: "Allah'i birleyerek Ibrahim'in yoluna uy; o, ortak kosalardan degildi" diye vahyettik.

16:124 Cumartesi (gününü ta'til ve ibadet günü yapmak), onda ayriliga düsen(yahudi)lere (farz) kilindi. Rabbin, elbette ayriliga düstükleri sey hakkında kiyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

16:125 Hikmetle ve güzel ögütle Rabbinin yoluna çağir ve onlarla en güzel biçimde mücadele et. Kuskusuz Rabbin, iste yolundan sapanlari en iyi bilen O'dur ve O, yola gelenleri de en iyi bilendir.

16:126 Eger azab edecekseniz, size yapilan azab kadar azab edin. Ama sabdederseniz, andolsun ki o, sabredenler için daha iyidir.

16:127 Sabret, sabrin ancak Allah(in yardimi) ileidir. Onlara üzülmeye, kurduklari tuzaklardan da sikintiya düsme.

16:128 Çünkü Allah, korunanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir.

Sura 17: Al-Isra

17:1 Eksiklikten uzaktir O (Allah) ki gecenin bir vaktinde kulunu, ayetlerimizden bir bölümünü, kendisine göstermemiz için, Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketli kildigimiz Mescid-i Aksa'ya yürüttü. Gerçekten O, isitendir, görendir.

17:2 Biz Musa'ya Kitabi verdik ve onu Israil ogullarina "Benden baska bir

vekil tutmayın!" diye bir kilavuz yaptık.

17:3 Ey Nuh ile beraber (gemide) tasdiklarımızın çocukları, doğrusu o (Nuh), çok sükreden bir kuldu. (Siz de ataniz gibi olun.)

17:4 Kitapta İsrail oğullarına su hükmü verdik: "Siz o ülkede iki kez bozgunculuk yapacaksınız ve çok böbürleneceksiniz (zorbalık edeceksiniz)!"

17:5 Birincisinin zamani gelince üzerinize çok güçlü kullarımızı gönderdik, evlerin aralarına girip (sizi) arastirdilar. Bu, yapılması gereken bir va'd idi.

17:6 Sonra tekrar size, onları yenme imkanı verdik ve sizi mallarla, oğullarla destekledik ve savaşçılarınızı çoğalttık.

17:7 İyilik ederseniz, kendinize iyilik etmiş olursunuz. Kötülük ederseniz, o da kendi aleyhinizedir. Son tasikinliğinizin zamani gelince (yine öyle kullar göndeririz) ki, yüzlerinizi kötü duruma soksunlar (üzüntüden suratlarınızın asılmasına sebep olsunlar) ve ilk kez girdikleri gibi yine Mescid'e (Kudüs'e) girsinler ve ele geçirdiklerini mahvetsinler.

17:8 (Bundan sonra) Belki Rabbiniz size acır, ama siz (bozgunculuk yapmaya) dönerseniz, biz de (sizi cezalandırmaya) döneriz. Cehennemi, kafirler için kusatıcı (bir zindan) yapmışızdır!

17:9 Gerçekten bu Kur'an da en doğru yola iletir ve iyi işler yapan mü'minlere, kendileri için büyük bir ecir olduğunu müjdeler.

17:10 Ahirete inanmayanlara da acı bir azab hazırlamışızdır.

17:11 İnsan, hayra du'a eder gibi, serre du'a etmekte(hayri ister gibi serri istemektedir). İnsan pek acelecidir.

17:12 Biz gece ve gündüzü, (kudretimizi gösteren) iki ayet yaptık. Gece ayetini sildik, gündüz ayetini aydınlatıcı yaptık ki hem Rabbinizin lutfunu arayasınız ve hem de yılların sayısını ve hesabı bilesiniz. Biz her şeyi açık açık anlattık.

17:13 Her insanın tair(kus)ini boynuna bağladık, kıyamet günü onun için, açılmış olarak bulacağı bir Kitap çıkarırız:

17:14 Kitabını oku, bugün nefsin sana hesapçı olarak yeter! (deriz).

17:15 Kim yola gelirse kendisi için yola gelmiş olur, kim de saparsa kendi aleyhine sapar. Hiçbir günahkar, baskasının günah yükünü tasimaz.

Biz elçi göndermedikçe azab edecek değiliz.

17:16 Biz bir kenti helak etmek istediğimiz zaman onun varlıklarına emrederiz, orada kötü işler yaparlar, böylece o ülkeye (azab) karar(i) gerekli olur, biz de orayı darmadagin ederiz.

17:17 Nitekim Nuh'dan sonra nice kusakları helak ettik. Kullarının günahlarını haber alıcı, görücü olarak Rabbin yeter.

17:18 Kim bu aceleci(dünya)yi isterse, orada ona, (evet) istediğimiz kimseye hemen çabucak dilediğimiz kadar veririz; ama sonra yerini cehennem yaparız! Kinanmış ve kovulmuş olarak oraya girer.

17:19 Kim de ahireti ister ve inanarak ona yarasır biçimde çalışırsa, öylelerinin çalışmalarının karşılığı verilir.

17:20 Hepsine onlara da, onlara da (dünyayı isteyenlere de, ahireti isteyenlere de, mü'minlere de, kafirlere de) Rabbinin vergisinden uzatırız. Rabbinin vergisi kesilmez.

17:21 Bak, (rizik bakımından) nasıl onların kimini kiminden üstün yaptık. Elbette ahiret, dereceler bakımından da daha büyük, üstünlük bakımından da daha büyüktür.

17:22 Allah ile beraber başka bir tanrı edinme, sonra kinanmış ve yalnız başına bırakılmış olarak oturup kalırsın!

17:23 Rabbin, yalnız kendisine tapmanızı ve anaya babaya, iyilik etmenizi emretti. İkisinden birisi, yahut her ikisi, senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşır(ihtiyarlık zamanlarında senin yanında kalırlar)sa sakın onlara "Öf!" deme, onları azarlama! Onlara güzel söz söyle.

17:24 Onlara acimadan dolayı, küçülme kanadını indir, (onlara karşı alçak gönüllü ol) ve: "Ey (her varlığı terbiye edip yetistiren) Rabbinim! Bunlar, beni küçükken nasıl (acıyıp) yetistirdilerse sen de bunlara (öyle) acı!" de.

17:25 Rabbiniz içlerinizdekini daha iyi bilir. Eğer siz iyi kişiler olursanız şüphesiz O, tevbe edenleri bağışlayandır.

17:26 Akrabaya, yoksula ve yolcuya hakkını ver, fakat saçıp savurma.

17:27 Çünkü savurganlar, şeytanların kadesleri olmuşlardır. Şeytan ise Rabbinin karşı çok nankördür!

17:28 Eğer (elin dar olduğu için) Rabbinden umduğun bir rahmeti bekleyerek onlardan yüz çevirecek, (onlara birşey vermeyecek) olursan, bari onlara yumusak söz söyle.

17:29 El(ler)ini boynuna bağlanmış yapma, tamamen de açma, sonra kinanır, hasret içinde kalırsın.

17:30 Rabbin dilediğine rizki açar (bol bol verir, dilediğine) kısar. Çünkü O, kulları(nin hali)ni bilir, görür.

17:31 Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onları da sizi de biz besliyoruz. Onları öldürmek, büyük günahdır.

17:32 Zinaya yaklaşmayın, çünkü o, açık bir kötülüktür, çok kötü bir yoldur!

17:33 Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmeyin. Kim haksızlıkla öldürülürse, onun velisi(olan mirasçisi)na yetki vermişizdir (öldürülenin hakkını arar. Fakat o da öldürmede asiri gitmesin. Çünkü kendisine yardım edilmiş(yetki verilmiş)tir.

17:34 Yetimin malına yaklaşmayın, ancak erginlik çağına erinceye kadar en güzel bir tarzda (onun malını kullanıp geliştirebilirsiniz). Ahdi de yerine getirin, çünkü ahd'den sorulacaktır.

17:35 Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam yapın, doğru terazi ile tartın. Bu daha iyidir, sonuç bakımından da daha güzeldir.

17:36 Bilmediğin bir şeyin ardına düşme, çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi o(yaptığı)ndan sorumludur.

17:37 Yeryüzünde kabara yürüme. Çünkü sen yeri yırtamazsın, boyca da dağlara erisemezsin!

17:38 Bunlar("Allah ile beraber başka tanrı edinme!" ayetinden itibaren sayılan fiiller)in hepsi, kötü olan, Rabbinin katında hoş görülmeyen şeylerdir.

17:39 Sunlar, Rabbinin, Hikmet'ten sana vahyettiği(emirleri)ndendir. Allah ile berebar başka tanrı edinme, sonra kinanmış, (Allah'ın rahmetinden)

uzaklastirilmis olarak cehenneme atilirsin.

17:40 Rabbiniz, ogullari size seçti de kendisine meleklerden kadinlar mi edindi? Gerçekten siz büyük (çok tehlikeli) bir söz söylüyorsunuz!

17:41 Biz Kur'an'da sözü türlü biçimlerde anlattik ki, düşünüp anlasinlar. Fakat bu, onların sadece kaçislarini artiriyor.

17:42 De ki: "Eger dedikleri gibi O'nunla beraber (baska) tanrilar olsaydi o zaman onlar da Arsin sahibine gitmenin yolunu ararlardi.

17:43 Hasa, O, onların dediklerinden çok yücedir, uludur.

17:44 Yedi gök, arz ve bunların içinde bulunanlar, O'nu tesbih ederler. O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir sey yoktur, ama siz onların tesbihlerini anlamazsiniz. O, halimdir, çok bagislayandır.

17:45 Kur'an okudugun zaman seninle, ahirete inanmayanların arasina gizli bir perde çekeriz.

17:46 Kablerine -onu anlamalarına engel olacak- kabuklar, kulaklarına da bir agirlik koyariz. Kur'an'da yalnız Rabbinin andigin zaman (tek Tanrı inancından hoslanmadıkları için) arkalarına dönüp kaçarlar.

17:47 Biz onların, seni dinlerken ne sebeple dinlediklerini, kendi aralarında gizli konusurlarken de o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan baskasına uymuyorsunuz!" dediklerini gayet iyi biliyoruz.

17:48 Bak, nasıl misaller verdiler (seni sa'ire, büyücüye, kahine ve mecnuna benzettiler) de sastilar. Artık bir daha yolu bulamazlar.

17:49 Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, ufanıp toprak olduktan sonra mi sahiden biz mi yeni bir yaratilisle diriltilecegiz?"

17:50 De ki: "Ister tas olun, ister demir,"

17:51 Ister gönlünüzde büyüyen, (akliniza tuhaf gelen) herhangi bir yaratik, (ne olursanız olun, Allah sizi mutlaka diriltecektir). Bizi kim tekrar (hayata) döndürebilir?" diyecekler. "Sizi ilk defa yaratan (döndürür)" de. Sana alayli alayli baslarını sallayacaklar ve: "Ne zaman o?" diyecekler. "Pek yakın olabilir" de.

17:52 Sizi çağiracağı gün O'na hamederek çağirisina uyarsiniz (dirilip kalkarsiniz) ve (dünyada) pek az kaldiginizi sanirsiniz.

17:53 Kullarima söyle: En güzel sözü söylesinler (puta tapanlara sert davranmasinlar). Çünkü seytan aralarına girer (onları tartismaya ve kavgaya dürtükler). Dogrusu seytan, insanin apaçik düşmanidir.

17:54 Rabbiniz sizi daha iyi bilir. Dilerse size acir, dilerse size azabeder. Biz seni, onların üzerine vekil göndermedik.

17:55 Rabbin, göklerde ve yerde olan kimseleri daha iyi bilir (O, peygamber olmaga kimi layik görürse onu seçer). Andolsun ki biz, peygamberlerin kimini kimine üstün kildik, Davud'a da Zebur'u verdik.

17:56 De ki: "O'ndan baska (tanrı oldugunu) sandiginiz seylere yalvarin; onlar ne sizden sikintiyi kaldirabilirler, ne de (onu) baska bir yana çevirebilirler.

17:57 O yalvardıkları da, onların (Allah'a) en yakın olan(lar)i da Rablerine yaklasmak için vesile ararlar; O'nun merhametini umarlar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabi, cidden korkunçtur.

17:58 Hiçbir kent yoktur ki biz, kiyamet gününden öne onu yok edecek, yahut ona siddetli bir şekilde azabedecek olmayalım. Bu, Kitapta

yazılmıştır.

17:59 Bizi ayetler (mu'cizeler) göndermekten alikoyan şey, evvelkilerin, (onları) yalanlamış olmasıdır. Semud(kavmin)e açık bir mu'cize olarak disî deveyi verdik, o zulmetmelerine sebep oldu (deveyi bogazlayarak kedilerine yazık etmiş oldular). Biz mu'cizeleri, yalnız korkutmak için göndeririz.

17:60 Bir zaman sana: "Rabbin insanları kusatmıştır, (suçluları cezalandırmak üzeredir)" demistik. Sana gösterdiğimiz rü'yayı ve Kur'an'da la'netlenmiş ağacı, insanları(n imanını) sinama (aracı) yaptık. Biz onları (çesitli biçimlerde) korkutuyoruz. Fakat korkutmamız onların azınlıklarını daha da artırmaktan başka bir katkı yapmıyor

17:61 Bir zaman meleklerle: "Adem'e secde edin!" demistik. Secde ettiler, yalnız İblis etmedi: "Ben çamur olarak yarattığın kimseye secde eder miyim? dedi.

17:62 Su benden üstün yaptığını gördün mü (nesî var onun ki onu benden üstün kildin)? Andolsun, eğer beni kıyamet gününe kadar ertelersen, onun zürriyetini, pek azî hariç kökünden koparıp sürükleyeceğim! dedi.

17:63 (Allah) "(defol) git, dedi, onlardan kim sana uyarıya cezanız cehennemdir, mükemmel bir ceza (size)!"

17:64 Onlardan gücünün yettığını sesinle yerinden oynat; atlîların ve yayalarınla onların üzerine yaygarayı bas; mallarda ve evladlarda onlara ortak ol; onlara (çesitli) va'dler yap (va'dlerinle onları oyala); şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey va'detmez-.

17:65 Benim (gerçek) kullarım(a gelince) senin onlar(i kandırmag)a gücün yetmez! vekil olarak Rabbin yeter.

17:66 (Ey insanlar), Rabbiniz O'dur ki lutfundan (payinizi) aramanız için size gemileri denizde yürütür. Doğrusu O, size çok acir.

17:67 Denizde size bir sıkıntı (bogulma korkusu) dokunduğu zaman O'ndan başka bütün yalvardıklarınız kaybolur (artık o zaman, Allah'tan başka kimseden yardım istemezsiniz. Çünkü O'ndan başka sizi kurtaracak kimse yoktur). Fakat (O) sizi kurtarıp karaya çıkarınca yine (Allah'i bir tanımaktan) yüz çevirirsiniz. Gerçekten insan nankördür.

17:68 (Allah'in) Karayı ters çevirip sizi batırmayacağından, yahut üzerinize taslar savuran bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? (Ki bunlar olduktan) Sonra kendinize bir koruyucu bulamazsınız!

17:69 Yoksa O'nun sizi bir kez daha denize gönderip, üstünüze, kirip geçiren bir fırtına salarak inkar ettiğinizden dolayı sizi bogmayacağından emin misiniz? O zaman bize karşı sizi izleyip koruyacak birini bulamazsınız!

17:70 Andolsun biz, Adem oğullarına çok ikram ettik: onları karada ve denizde (hayvanlar ve tasitlar üzerinde) tasidik. Onları güzel riziklarla besledik ve onları yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kildik.

17:71 Her milleti, imamiyla (eylemlerini saptayan defteriyle veya izlediği önderiyle) çağırdığımız gün, kimlerin Kitabı sağından verilirse iste onlar, Kitaplarını okurlar ve en ufak bir haksizliğa

ugratılmazlar.

17:72 Su dünyada kör olan kimse, ahirette de kördür (dünyada doğru yolu göremeyen, ahirette de kurtuluş yolunu göremeyecektir, hatta onun) yolu daha da sapıktır.

17:73 Az daha onlar, baskı ile seni, sana vahyettiğimizden ayırarak ondan baskısını üstümüze atman için kandıracaktı. İşte o zaman seni dost edinirlerdi.

17:74 Eger biz seni sağlamlaştırmamış olsaydık, onlara bir parça yanasacaktın.

17:75 O takdirde sana hayatın da, ölümün de kat kat(azab)ini taddirirdik. Sonra bize karşı bir yardımcı da bulamazdın.

17:76 Neredeyse seni yurdundan çıkarmak için tedirgin edeceklerdi. O takdirde kendileri de senin ardından pek az kalabilirler.

17:77 Senden önce gönderdiğimiz elçilerimizin de yası (budur). Bizim yaşamızda bir değişiklik bulamazsın.

17:78 Güneşin sarkmasından (aşağı kaymasından) gecenin kararmasına (yatsı vaktine) kadar namaz kıl ve sabahın Kur'an'ın(i, uzunca Kur'an okunan sabah namazını) da (unutma). Çünkü sabah Kur'an (okuması) görülecek şeydir.

17:79 Ayrıca sana özgü olarak gecenin bir kısmında da Kur'an oku(yup namaz kıl)mak üzere uyan! Rabbinin seni güzel bir makama ulaştırması umulur.

17:80 De ki: "Rabbim, beni doğruluk girdisiyle girdir ve beni doğruluk çıkarısıyla çıkar. Bana katından yardımcı bir güç ver."

17:81 De ki: "Hak geldi, batıl gitti; zaten batıl yok olmaya mahkumdur."

17:82 Biz Kur'an'dan mü'minlere sifa ve rahmet olan şeyler indiriyoruz. Ama bu, zalimlerin zararını artırmaktan başka bir katkıda bulunmaz.

17:83 İnsana ni'met verdiğimiz zaman, yüz çevirip yan çizer. Ona bir zarar dokununca da umutsuzluğa düşer.

17:84 De ki: "Herkes kendi karakterine göre hareket eder. Rabbiniz kimin doğru yolda olduğunu daha iyi bilir."

17:85 Sana ruhtan sorarlar. De ki: "Ruh, Rabbinin emrindedir. Size ilimden pek az bir şey verilmiştir."

17:86 Andolsun, biz dilesek, sana vahyettiğimiz(ayetler)i tamamen gideririz; sonra onun (geri alınması) için bize karşı sana bir yardımcı bulamazsın.

17:87 Ancak Rabbin sana acıyarak ayetlerini geri almamaktadır. Çünkü O'nun sana olan lütfü cidden büyüktür.

17:88 De ki: "Andolsun eğer insan(lar) ve cin(ler) bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine arka ol(up yardım et)seler yine onun benzerini getiremezler.

17:89 Andolsun biz bu Kur'an'da insanlara her çeşit misali türlü biçimlerde anlattık, ama insanlardan çoğu inkarda direttiler.

17:90 Dediler ki: "Yerden bize bir göze fiskirtmadıkça sana inanmayız!"

17:91 Yahut senin hurmalardan ve üzümlerden oluşan bir bahçen olmalı, aralarından ırmaklar fiskirtmalısın!

17:92 Yahut zannettiğin gibi üzerimize gökten parçalar düşürmelisin, yahut Allah'i ve melekleri karşımıza getirmelisin (onlar senin doğru

söyledigine sahidlik etmelidirler)!

17:93 Yahut altundan bir evin olmalı, ya da göge çikmalisin. Ama, sen üzerimize, okuyacagimiz bir Kitap indirmedikçe senin sadece göge çikmana da inanmayız! De ki: "Rabbimin sani yücedir. (Böyle seyleri yapmak benim isim degildir). Ben, sadece elçi ol(arak gönderil)en bir insan degil miyim?"

17:94 Zaten kendilerine hidayet geldigi zaman insanlari dogru yola gelmekten alikoyan sey, hep: "Allah, bir insani elçi mi gönderdi?" demeleridir.

17:95 De ki: "Eger yer yüzünde uslu uslu yürüyen melekler olsaydi, elbette onlara gökten bir melegi elçi gönderirdik."

17:96 De ki: "Benimle sizin aranızda sahid olarak Allah yeter. O, kullari(nin halleri)ni haber alır, görür."

17:97 Allah kime hidayet ederse, iste dogru yolu bulan odur. Kimi de sapiklikta birakirsa artık onlar için O'ndan baska veliler bulamazsin. Kiyamet günü onlari, yüzü koyun, kör, dilsiz ve sagir bir halde süreriz. Varacaklari yer cehennemdir. Ates her dindikçe, onlara çilgin alevi arttiririz.

17:98 Iste cezalari budur. Çünkü onlar, ayetlerimizi inkar ettiler ve: "Biz kemikler ve ufalanmis toprak haline geldikten sonra mi, biz mi yeni bir yaratilisle diriltilecegiz?" dediler.

17:99 Görmediler mi ki, gökleri ve yeri yaratan Allah, kendilerinin benzerini yaratmaga da kadirdir? Kendileri için, bir süre koymustur, onda hiç süphe yoktur. Ama zalimler inkardan baska bir sey yapmazlar.

17:100 De ki: "Eger Rabbimin rahmet hazinelerine siz sahip olsaydiniz, harcamaktan korkarak tutardiniz. Gerçekten insan çok cimridir!

17:101 Andolsun biz Musa'ya açık açık dokuz mu'cize vermistik. Iste Israil ogullarina sor: Musa onlara gelmis; Fir'avn ona: "Ey Musa, ben seni büyülenmis saniyorum" demisti.

17:102 Musa dedi ki: "Bunlari, ancak göklerin ve yerin Rabbinin, (benim dogrulugumu belgeleyen) kanitlar olarak indirdigini pekala bildin. Ey Fir'avn, ben de seni mahvolmus görüyorum.

17:103 Fir'avn onlari o ülkeden sürüp çikarmak istedi, biz de onu, yanindakilerle birlikte toptan bogduk.

17:104 Onun ardindan Israil ogullarina: "O ülkede oturun, ahiret zamani gelince hepimizi toplayip bir araya getirecegiz," dedik.

17:105 Biz o(Kur'a)ni hak olarak indirdik ve o, hak ile inmistir. Seni de ancak bir müjdeleyici ve uyarici olarak gönderdik.

17:106 Onu, insanlara agir agir okuman için, okuma parçalarına ayirdik ve onu azar azar indirdik.

17:107 De ki: "Siz ister ona inanin, ister inanmayin, O, daha önce kendilerine bilgi verilenlere okundugu zaman onlar, derhal çeneleri üstüne secdeye kapanirlar."

17:108 Rabbimizin sani yücedir, gerçekten Rabbimizin sözü mutlaka yerine getirilir! derler.

17:109 Aglayarak çeneleri üstüne kapanirlar ve Kur'an onlarin derin saygisini arttirir.

17:110 De ki: "Ister Allah diye çağirin, ister Rahman diye çağirin.

Hangisiyle çağırırsanız en güzel isimler O'nundur. Namazında pek bağırma, pek de sesini gizleme, bu ikisinin arasında bir yol tut.

17:111 Çocuk edinmeyen, mülkte ortagi olmayan, acze düşüp de yardımıcıya ihtiyacı bulunmayan Allah'a hamdolsun! de ve O'nu gereği gibi tekbir et (saygı ve tekbir ile an).

Sura 18: Al-Kahf

18:1 Allah'a hamdolsun ki, kuluna Kitabı indirdi ve ona hiçbir egrilik koymadı.

18:2 Onu dosdoğru (bir Kitap) olarak indirdi ki katından gelecek siddetli azaba karşı (insanları) uyarısın ve iyi işler yapan mü'minlere de kendileri için güzel mükafat bulduğunu müjdelesin.

18:3 Onlar sürekli olarak o mükafat içinde bulunacaklardır.

18:4 Ve: "Allah çocuk edindi" diyenleri de uyarısın.

18:5 Bu hususta ne kendilerinin, ne de atalarının hiçbir bilgisi yoktur. Ağzlarından ne büyük (küstahça) söz çıkıyor! Onlar, yalandan başka bir şey söylemiyorlar.

18:6 Herhalde sen, onlar bu söze inanmıyorlar diye, peslerinde üzüntüden kendini helak edeceksin!

18:7 Biz yeryüzündeki şeyleri, kendisine süs olsun diye yarattık ki onların, hangisinin daha güzel iş yaptığını deneyelim.

18:8 Biz elbette (bir gün) yerin üzerindeki kupkuru bir toprak yaparız.

18:9 Yoksa sen, sadece Kehf ve Rakim sahiplerinin bizim sasilacak ayetlerimizden olduklarını mi sandın? (onlardan başka çok daha acı ayetlerimiz vardır. Arzi yesertip sonra kurutmamız da sasilacak ayetlerimizden değil midir?)

18:10 O gençler mağaraya sığındılar: Rabbimiz, bize katından bir rahmet ver ve bize su isimizden bir çıkış yolu hazırla!" dediler.

18:11 Bunun üzerine mağarada nice yıllar onların kulaklarına ağırlık vurduk (onları derin bir uykuya daldirdik)

18:12 Sonra onları uyandırdık ki, (onların uyuma müddetleri hakkında ihtilaf eden) iki zümreden hangisinin, (onların) kaldıkları süreyi daha iyi hesabedeceğini bilelim.

18:13 Biz sana onların haberlerini gerçek olarak anlatıyoruz: Onlar Rablerine inanmış gençlerdi. Biz de onların hidayetlerini artırmıştık.

18:14 Kalblerinin üstüne metanet bağlamıştık. Kalktılar, dediler ki: "Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir. Biz O'ndan baskasına Tanrı demeyiz. Yoksa saçma söylemiş oluruz."

18:15 Sunlar, su kavmimiz O'ndan başka tanrılar edindiler. Onların tanrı olduğuna açık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir?

18:16 (İçlerinden biri şöyle dedi): "Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka taptıkları şeylerden ayrıldınız, o halde mağaraya sığın ki, Rabbiniz size rahmetinden bir parça yaysın (rizkinizi açıp bollastırsın) ve (su) isinizden size yararlı bir şey hazırlasın."

18:17 Güneşi görürsün, doğduğu zaman mağaralarından sağa doğru eğiliyor, battığı zaman da sola doğru onları makaslayıp geçiyor

(hiçbir halde onların üzerine düşüp kendilerini rahatsız etmiyor) ve onlar, mağaranın geniş bir dehlizi içindedirler. Bu (durum), Allah'ın ayetlerindedir. Allah kimi doğru yola iletirse o, yolu bulmuştur; kimi de sapıklıkta bırakırsa, artık onun için yol gösteren bir dost bulamazsın.

18:18 Uykuda oldukları halde sen onları uyanıklar sanırsın onları (uykuda) sağa sola çeviririz. Köpekleri de giriste iki kolunu (ön ayaklarını) uzatmış vaziyettedir. Onların durumunu görseydin, mutlaka onlardan dönüp kaçardın. Ve onlardan içine korku dolardı.

18:19 Yine böyle onları dirilttik ki, kendi aralarında (birbirlerine) sorsunlar: İçlerinden biri: "Ne kadar kaldınız?" dedi. "Bir gün, ya da günün bir parçası (kadar kaldık)." dediler. (Fakat isin iç yüzünü iyice bilmediklerinden her şeyi en iyi bilen Allah olduğunu ifade ettiler): "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir, dediler, birinizi su gümüş (para) ile sehre gönderin, baksın, hangi yiyecek daha temiz (ve nefis) ise ondan size bir azık getirsin; fakat çok dikkatli davranın, sakın sizi birisine sezdirmesin."

18:20 Çünkü onlar sizi ellerine geçirirlerse taslayarak öldürürler, yahut kendi dinlerine döndürürler ki, o takdirde asla iflah olamazsınız.

18:21 (Nasıl onları uyutup sonra uyandırdıysa yine) böylece onları (bazı insanlara) buldurduk ki, Allah'ın (öldükten sonra diriltme) va'dinin gerçek olduğunu ve (Durusma) saatin (in geleceğin) de asla şüphe olmadığını bilsinler. (Bulanlar), o sırada kendi aralarında onların durumlarını tartışıyorlardı: "Onların üstüne bir bina yapın!" dediler. Rableri onları daha iyi bilir. Onların isine galip gelen (yetkili)ler: "Mutlaka onların üstüne bir mescid yapacağız" dediler.

18:22 Görülmeyene tas atar gibi: "Onlar üçtür, dördüncüleri köpekleridir" diyecekler; "Bestir, altıncıları köpekleridir" diyecekler. "(Hayır,) Yedidir, sekizincileri köpekleridir." diyecekler. De ki: "Onların sayısını Rabbiniz daha iyi bilir. Onları bilen azdır. Onun için onlar hakkında, sathi tartışma dışında, derin münakasaya girme ve onlar hakkında bunlardan hiçbirine bir şey sorma.

18:23 Hiçbir şey için "Bunu yarın yapacağım" deme.

18:24 Ancak "Allah dilerse (yapacağım)" (de). Unuttuğun zaman Rabbinizi an ve "Rabbimin beni bundan daha doğru bir bilgiye ulaştıracağını umarım" de.

18:25 Mağaralarında üçyüz yıl kaldılar. Dokuz (yıl) da ilave ettiler.

18:26 De ki: "Onların ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybi O'nundur. O ne güzel görendir, ne güzel isitendir!

Onların, O'ndan başka bir yardımcısı yoktur. Ve O, kendi hükmüne kimseyi ortak etmez.

18:27 Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedilene oku; O'nun sözlerini değiştirecek yoktur. O'ndan başka sığınacak bir kimse de bulamazsın.

18:28 Nefsini, sabah akşam, rızasını isteyerek Rablerine yalvaranlarla beraber tut (onlarla beraber bulunmaya candan sabret). Gözlerin, dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan başka yana sapmasın. Kalbini bizi anmaktan alıkoyduğumuz keyfine uyan ve işi, hep asirlik olan kişiye itaat etme.

18:29 De ki: "Bu gerçek, Rabbinizdendir. Artık dileyen inansın, dileyen

inkar etsin." Çünkü biz zalimlere öyle bir ates hazırladık ki, çadiri onları kusatmıştır. Eger (susuzluktan) feryad edip yardım isteseler erimis maden gibi yüzleri haslayan bir su ile kendilerine yardım edilir! O ne kötü bir içecektir ve ne kötü bir dayanacak(koltuk)dur!

18:30 Onlar ki inandılar ve iyi işler yaptılar; elbette biz işi güzel yapanın ecirini zayıf etmeyiz.

18:31 Onlar öyle kimselerdir ki kendileri için Adn cennetleri vardır. Altlarından ırmaklar akar. Orada altın bileziklerle bezenirler; ince ipekten yeşil giysiler giyerek koltuklar üzerine yaslanırlar. Ne güzel sevap ve ne güzel dayanacak (koltuk)!

18:32 Onlara su iki adamı misal olarak anlat: İkisinden birine iki üzüm bağı vermiş, onların etrafını hurmalarla çevirmiş, ortalarında da ekin bitirmistik.

18:33 Her iki bağ da yemisini vermiş, ondan hiçbir şey eksik etmemisti. Aralarından bir de ırmak akıtmistik.

18:34 O(adam)in (baska) ürünü de vardı. Arkadasiyle konuşurken ona; "Ben malca senden zenginim, adamca da senden güçlüyüm." dedi.

18:35 (Böylece) kendisine yazık ederek bağına girdi: "Bunun yok olacağını hiç sanmam" dedi.

18:36 Kiyametın kopacağını da sanmıyorum. Sayet Rabbime döndürülsem bile (orada) bundan daha güzel bir sonuç (daha güzel bir yer) bulurum.

18:37 Kendisiyle konuşan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra nutfe (sperm)den yaratan, sonra da seni bir adam biçimine koyan Rabbine nankörlük mü ettin?"

18:38 Fakat O Allah benim Rabbimdir, ben Rabbime hiç kimseyi ortak kosmam!

18:39 Bağına girdiğin zaman: Masaallah (Allah dilemiş de olmuş), kuvvet yalnız Allah iledir! demen gerekmez miydi? Gerçi sen beni malca ve evlatça senden az görüyorsun ama

18:40 Rabbim bana, senin bağından daha iyisini verebilir. Ve o(senin bağı)nın üzerine de gökten bir hesap görme afeti gönderir de bağın kupkuru bir toprak kesilir.

18:41 Yahut suyu dibe çekilir de bir daha su arayamazsın.

18:42 Derken (o inkarcı kisinin) ürünü yok edildi, çardakları üzerine yıkılmış durumda olan(bağ)ın karsisinde ona harcadıklarına acıyarak ellerini uğusturmaya başladı: "Ah nolaydı, ben Rabbime kimseyi ortak kosmamış olaydım!" diyordu.

18:43 Allah'tan baska, kendisine yardım eden bir topluluğu da olmadığı, kendi kendisini de kurtaramadı.

18:44 İşte o durumda velilik (koruyuculuk) yalnız hak olan Allah'a mahsustur. O'nun vereceği sevap da daha hayırlıdır, sonuç da daha hayırlıdır.

18:45 Onlara dünya hayatının, tıpkı söyle olduğunu anlat: Gökten bir su indirdik, Yerin bitkisi onunla karıştı ve (sonunda bitkiler), rüzgarların savurduğu çöp kirintileri haline geliverdi. Allah, her şeyi kadirdir.

18:46 Mal ve oğullar dünya hayatının süsüdür. Kalıcı olan güzel işler ise Rabbinin katında sevapça da daha hayırlıdır, umutça da daha

hayirlidir.

18:47 (Yalnız kalici eylemlerin yarar saglayacagi) O gün daglari yürütürüz; yeri al açık (çirilçiplak) görürsün (daglar savrulup dümdüz olmus, engebeler kalkmistir) onlari (hep bir yere) toplamisiz, hiçbirini birakmamisizdir.

18:48 Ve hepsi sira sira senin Rabbine sunulmuslardir: "Andolsun, sizi ilk defa yarattigimiz gibi (çirilçiplak, yalnız, malsiz, mülksüz) bize geldiniz! Oysa siz, size (yaptiklarinizdan hesap sorulacak) bir zaman tayin etmeyecegimizi sanmistiniz!"

18:49 Kitap (ortaya) konulmustur. Suçlularin onun içindekilerden korkarak: "Vah bize, bu Kitaba da ne oluyor, ne küçük ne de büyük hiçbir sey birakmiyor, her (yaptigimiz) seyi sayip döküyor!" dediklerini görürsün. Yaptiklarini hazir bulmuslardir. Rabbin kimseye zulmetmez.

18:50 Meleklerle: "Adem'e secde edin!" demistik; secde ettiler, yalnız Iblis etmedi. O cinlerdendi, Rabbinin buyrugu disina çıktı. Simdi siz, benden ayri olarak onu ve onun neslini dostlar mi ediniyorsunuz? Oysa onlar, sizin düşmaninizdir. Zalimler için ne kötü bir degistirmedir (bu. Dost olan Allah'i birakip düşman olan seytani ve zürriyetini dost tutmak)!

18:51 Ben onlari ne göklerin, yerin, yaratilmasinda ve ne de kendilerinin yaratilmasinda hazir bulundurdum; yoldan sasirtanlari (kendime) yardimci tutmus da degilim.

18:52 O gün (Allah, kafirlere) der ki: "Benim ortaklarim zannettiginiz seyleri çağirin (da sizi azabimdan kurtarsinlar)! Iste çağirdilar ama (çağirdiklari), kendilerine cevap vermediler. Ve biz onlarin aralarina tehlikeli bir uçurum koyduk.

18:53 Suçlular atesi gördüler, artık içine düşeceklerini iyice anladilar, fakat ondan kaçacak bir yer bulamadilar.

18:54 Andolsun biz bu Kur'an'da insanlara her çesit misali türlü biçimlerde anlattik. Ama insan, tartismaya her seyden daha çok düşkündür.

18:55 Kendilerine hidayet geldiği zaman insanlari inanmaktan ve Rablerine istigfar etmekten alikoyan sey, ancak evvelkilerin yasasinin kendilerine de gelmesi(ni) yahut azabin açıkça karsilarina gelmesi(ni) beklemeledir.

18:56 Biz elçileri sadece müjdeleyiciler ve uyaricilar olarak göndeririz. Inkar edenler, hakki batilla gidermek için mücadele ediyorlar. (Onlar), ayetlerimle ve uyarildiklari seylerle alay ettiler.

18:57 Kendisine Rabbinin ayetleri hatirlatildiği halde onlardan yüz çeviren ve ellerinin (yapip) öne sürdüğü(günahlarini, isyanlari)ni unutandan daha zalim kim olabilir? Biz onlarin kalbleri üzerine, onu anlamalarına engel olan örtüler, kulaklarinin içine de agirlik koymusuz. Onlari dogru yola çağirsan da bu halde asla dogru yola gelmezler (çünkü gerçege basiretlerini kapamislardir).

18:58 Ama çok bagislayan, esirgeyen Rabbin eger onlari, yaptiklariyle hemen cezalandiracak olsaydi, onlarin azabini çabuklastirirdi. Fakat onlar için va'dedilen bir zaman vardir ki, ondan (kaçip) siginacak bir yer bulamayacaklardir.

18:59 Iste su kentler de zulmetmege baslayinca onlari helak ettik.
Onlari helak etmek için de bir süre belirlemistik.

18:60 Musa usagina demisti ki: "Durmayip ya iki denizin birlestigi yere varacagim veya uzun bir zaman yürüyecegim."

18:61 Ikisi (yürüdüler), iki denizin birlestigi yere varinca, baliklarini unuttular, (balik) siyirilip denizde yolunu tuttu.

18:62 Orayi geçip gittiklerinde (Musa) usagina: "Kahvaltimizi bize getir (de yiyelim), andolsun ki, bu yolculugumuzdan (epey) yorgunluk çektik." dedi.

18:63 (Usagi): "Gördün mü, dedi, kayaya sigindigimiz vakit baligi unuttum. Onu söylememi, bana ancak seytan unutturdu. (Balik), sasilacak biçimde denizin içinde yolunu tuttu!"

18:64 (Musa): "Iste aradigimiz o idi." dedi. Tekrar izlerini ta'kibederek geriye döndüler, (kayaya vardilar).

18:65 (Orada) Kullarimizdan bir kul buldular ki, biz ona katimizdan bir rahmet vermistik ve ona katimizdan bir ilim öğretmistik.

18:66 Musa ona: "Sana öğretilenden, bana da bir bilgi öğretmen için sana tabi olabilir miyim?" dedi.

18:67 (O da): "Sen benimle beraber bulunmaga dayanamazsin" dedi.

18:68 Sana bildirilmeyen bir seye nasil dayanabilirsin?

18:69 (Musa): "Insaallah, dedi, beni sabredici bulursun, senin emrine karsi gelmem."

18:70 (O kul): "O halde, dedi, eger bana tabi olursan ben sana anlatincaya kadar (yaptigim) hiçbir sey hakkında bana soru sorma."

18:71 Bunun üzerine yürüdüler. Nihayet gemiye bindikleri zaman gemiyi deliverdi. (Musa): "Halkini bogmak için mi gemiyi deldin? Gerçekten sen çok tehlikeli bir is yaptin!" dedi.

18:72 (O kul): "Sen benimle beraber bulunmaga dayanamazsin demedim mi?" dedi.

18:73 (Musa): "Unuttugum seyden ötürü beni kinama ve bana bu isimden dolayi bir güçlük çıkarma." dedi.

18:74 Yine yürüdüler. Nihayet bir oglana rastladilar. (O kul) hemen onu öldürdü. (Musa): "Bir can karsiligi olmadan temiz bir cana kiydin ha? Dogrusu sen, çirkin bir is yaptin!" dedi.

18:75 (O kul): "Ben sana, sen benimle beraber bulunmaga dayanamazsin, dememis miydin? dedi.

18:76 (Musa) dedi ki: "Eger bundan sonra (bir daha) sana bir sey sorarsam, artik bana arkadas olma. (O zaman) benim tarafimdan sana özür ulasmistir (artik benden ayrilmakta mazur sayilirsin).

18:77 Yine yürüdüler. Nihayet bir kent halkina varip onlardan yemek istediler (kent halki) onlari konuklamaktan kaçindilar. Derken orada yikilmaga yüz tutan bir duvar buldular; hemen onu dogrulttu. (Musa): "Isteseydin buna karsilik bir ücret alirdin," dedi.

18:78 Iste, dedi bu, benimle senin aramizin ayrilmasidir. Simdi sana sabredemegin seylerin içyüzünü haber verecegim.

18:79 O (yaraladigim) gemi, denizde çalisan yoksullarindi. Onu kusurlu yapmak istedim, çünkü onların ilerisinde her (saglam) gemiyi zorla alan bir kral vardi.

18:80 Oglana gelince: Onun anasi babasi mü'min insanlardı. Bunun, onlara azgınlık ve küfür sarmasından korktuk.

18:81 İstedik ki Rableri onun yerine onlara ondan daha temiz, daha merhametli (ana babasına iyilik eden) birini versin.

18:82 Duvar ise şehirde iki yetim çocuğun idi. Altında onlara ait bir hazine vardı. Babaları da iyi bir kimse idi. Rabbin istedi ki onlar (büyüyüp) güçlü çağlarına ersinler ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar. Bunları, ben kendiligimden yapmadım. İste senin sabredemediğin şeylerin içyüzü budur.

18:83 (Ey Muhammed), sana Zu'l-Karney'n'den soruyorlar. De ki: "Size ondan bir anı okuyacağım."

18:84 Biz onu yeryüzünde güçlü kildik ve ona herseyden bir sebep (istediği herseye ulaşmanın yolunu, aracını) verdik.

18:85 O da (kendisini batı ülkelerine ulaştırarak) bir yol tuttu.

18:86 Nihayet güneşin battığı yere ulaşınca onu, kara balçıklı bir gözede batar buldu. Onun yanında da bir kavim buldu. Dedik ki: "Ey Zu'l-Karney'n, (onlara) ya azab edersin veya kendilerine güzel davranırsın (onları güzellikle yola getirirsin. Nasıl istersen öyle yaparsın)."

18:87 Dedi: "Kim haksızlık ederse, ona azab edeceğiz, sonra o, Rabbine döndürülecektir. O da ona görülmemiş bir azab edecektir."

18:88 Fakat inanıp iyi iş yapan kimseye de en güzel mükafat vardır. Ona buyrugumuzdan kolay olana söyleyeceğiz (onu zor işlere kosmayacağız).

18:89 Sonra yine bir yol tuttu.

18:90 Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca onu, güneşe karşı kendilerine siper yapmadığımız bir kavim üzerine dogar buldu.

18:91 İste (Zu'l-Karney'n) böyle (yüksek bir mevkie ve hükümlanlığa sahip) idi. Onun yanında (daha) nice bilgi ve yetki bulunduğunu biliyorduk.

18:92 Sonra yine bir yol tuttu.

18:93 Nihayet iki sed arasına ulaşınca onların önünde hemen hiç söz anlamayan bir kavim buldu.

18:94 Dediler ki: "Ey Zu'l-Karney'n, Ye'cuc ve Me'cuc, bu yerde bozgunculuk yapıyorlar. Bizimle onların arasına bir sed yapman için sana bir vergi verelim mi?"

18:95 Dedi ki: "Rabbimin, beni içinde bulundurduğu imkanlar, (sizin vereceğinizden) daha hayırlıdır. Siz bana (insan) güc(ü)le yardım edin de sizinle onlar arasına sağlam bir engel yapayım."

18:96 Bana demir kütleleri getirin. (Zu'l-Karney'n) iki dağın arasını (demir kütleleriyle doldurtup dağlarla) aynı seviyeye getirince: "Üfleyin!" dedi. Nihayet o(demir kütleleri)ni bir ateş haline sokunca "Getirin bana, üzerine erimis katran dökeyim," dedi.

18:97 Artık (Ye'cuc Me'cuc) onu ne asabildiler, ne de delebildiler.

18:98 (Zu'l-Karney'n) dedi: "Bu, Rabbimin bir rahmetidir. Rabbimin va'di gel(ip Ye'cuc ve Me'cuc'un çıkması, yahut kıyametin kopması gerek)diği zaman onu yerle bir eder; süphesiz Rabbimin va'di gerçektir."

18:99 Biz o gün (Ye'cuc ve Me'cuc'u) bırakmışızdır: Birbiri içinde dalgalanır(lar). Sur'a da üflenmiştir ve onları hep bir araya toplamışızdır.

- 18:100 O gün cehennemi kafirlere açıkça göstereceğiz.
- 18:101 Onlar ki beni anmaga karsi gözleri perde içinde idi ve (Kur'an'i) dinlemege tahammül edemezlerdi.
- 18:102 O nankörler benden ayrı olarak kullarimi kendilerine veliler yapacaklarini mi sandılar? Biz kafirlere cehennemi konak olarak hazırladık.
- 18:103 De ki: "Size isleri bakımından en çok ziyana uğrayacak olanları söyleyeyim mi?"
- 18:104 Dünya hayatında bütün çabaları bosa gitmiş olan ve kendileri de iyi iş yaptıklarını sanan kimseleri?
- 18:105 İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavusmayı inkar eden, bu yüzden eylemleri bosa çıkan kimselerdir. (Yaptıkları işler tamamen bosa çıktığından) kıyamet günü onlar için bir terazi kurmayız (veya onlara hiçbir değer vermeyiz).
- 18:106 İnkâr ettikleri, ayetlerimi ve elçilerimi eğlence yerine koydukları için onların cezası cehennemdir.
- 18:107 İnanıp iyi işler yapanlara gelince, onların konagi da Firdevs cennetleridir.
- 18:108 Orada sürekli kalacaklardır. Oradan hiç ayrılmak istemezler.
- 18:109 De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa, Rabbimin sözleri tükenmeden önce deniz tükenir." Yardım için bir o kadarını daha getirsek (yine yetmez).
- 18:110 De ki: "Ben de sizin gibi bir insanım; Tanrınızın bir tek Tanrı olduğu bana vahyolunuyor. Kim Rabbine kavusmayı arzu ediyorsa iyi iş yapsın ve Rabbine (yaptığı) ibadete hiç kimseyi ortak etmesin.

Sura 19: Maryam

- 19:1 Kaf ha ya 'ayn sad.
- 19:2 Bu, Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya rahmetini anıstır.
- 19:3 O, Rabbine gizli bir seslenişle yalvarmıştı:
- 19:4 Rabbim, demisti, ben, bende kemik gevşedi; baş, ihtiyarlık aleviyle tutustu. Rabbim, sana du'a ile hiçbir zaman bahtsız olmadım (her du'a ettikçe kabul buyurdun, beni istediğimden mahrum etmedin).
- 19:5 Doğrusu ben arkamdan, yerime geçecek yakınlar(imin iyi hareket etmeyecekler)inden korktum; karım da kısır. (Ne olur) katından bana yerime geçecek bir veli lutfet.
- 19:6 Ki, (o), bana ve Ya'kub oğullarına mirasçı olsun. Rabbim, onu begendigin bir insan yap.
- 19:7 (Allah buyurdu): Ey Zekeriyya, biz sana bir oğul müjdeleriz, adı Yahya'dır. Daha önce ona hiç kimseyi adas yapmadık (ondan önce kimseye bu adı vermedik.)"
- 19:8 (Zekeriyya): "Rabbim, dedi benim nasıl oğlum olur? Karım da kısırdır. Ben ise ihtiyarlığın son sınırına vardım."
- 19:9 Dedi: "Öyledir, ama Rabbin: 'O bana kolaydır, daha önce sen de hiçbir şey degilken seni de yaratmıştım' dedi."
- 19:10 Rabbim, dedi, (öyle ise) bana bir işaret ver. "Senin işaretin, sapaşğlam olduğun halde tam üç gece (ve gündüz) insanlarla

konusamamandır." dedi.

19:11 (Zekeriyya), ma'bedden kavminin karsısına çikip onlara: "Sabah aksam (Rabbinizi) tesbih edin!" diye isaret etti.

19:12 Ey Yahya, Kitabi kuvvetle tut (Onun emirlerini uygula). (dedik) ve ona çocuk iken hikmet verdik.

19:13 Katimizdan bir rahmet (bir acıma duygusu) ve temizlik de (verdük; o günahlardan) korunan oldu.

19:14 Ana babasına iyilik ediciydi, bas kaldıran bir zorba degildi.

19:15 Dogdugu gün, ölecegi gün ve diri olarak kaldırılacağı gün ona selam olsun!

19:16 Kitapta Meryem'i de an. Bir zaman o ailesinden ayrilip dogu yönünde bir yere çekilmisti.

19:17 Onlarla kendisi arasına bir perde çekmisti. Biz de ruhumuzu (Cebrail'i) ona gönderdik. (O) ona düzgün bir insan sekinde göründü.

19:18 (Meryem) dedi ki: "Ben senden, çok esirgeyen(Allah)'a siginirim. Eger (Allah'tan) korkuyorsan (bana dokunma)."

19:19 (Ruh): "Ben, dedi, sadece Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir erkek çocuğu hediye edeyim diye (geldim)."

19:20 Benim nasıl oğlum olur, dedi, bana bir insan dokunmadı ve ben bir kahpe de degilim.

19:21 (Ruh): "Öyledir, dedi, Rabbin: 'O bana kolaydır. Onu insanlara bir mu'cize ve bizden bir rahmet kılmak için (bunu yapacağız)' dedi" ve is olup bitti.

19:22 (Meryem), ona gebe kaldı. Onunla uzak bir yere çekildi.

19:23 Dogum sancısı onu, bir hurma dalı(nin altı)na getirdi. "Keske dedi, bundan önce ölseydim, unutulup gitseydim!"

19:24 Altından (Ruh) ona söyle seslendi: "Üzülme Rabbin alt tarafında bir su arki var etti."

19:25 Hurma dalını sana doğru silkele, üzerine olmus, taze hurma dökülsün.

19:26 Ye, iç, gözün aydın olsun! Eger insanlardan birini görürsen: Ben Rahman için (susma) oruc(u) adadım, bugün hiçbir insanla konuşmayacağım" de."

19:27 (Meryem) onu taşıyarak kavmine getirdi: "Ey Meryem, dediler, sen tuhaf bir is yaptın."

19:28 Ey Harun'un kızkardesi, baban kötü bir adam degildi, annen de fahise degildi (sen ne yaptın böyle)?

19:29 (Meryem), çocuğu gösterdi. Dediler ki: "Besikteki çocukla nasıl konuşuruz?"

19:30 (Çocuk): "Ben Allah'in kuluyum, dedi, (O) bana Kitabi verdi, beni peygamber yaptı."

19:31 Beni bulduğum her yerde yararlı kıldı. Sag olduğum sürece bana namaz kılmayı, zekat vermeyi emretti!

19:32 (Beni) anneme iyilik eder (kıldı), beni bas kaldıran bir zorba yapmadı.

19:33 Dogduğum gün de, öleceğim gün de ve diri olarak kaldırılacağım gün de bana esenlik verilmistir. Peace on me the day I was born, and the day

I die, and the day I shall be raised alive!

19:34 Iste Meryem oğlu İsa. Süphe edip ayrılığa düstükleri sey,
"gerçek söz"e göre budur.

19:35 Çocuk edinmek, Allah'a yakışmaz. O'nun sani yücedir. Bir işi yapmak istedi mi ona sadece "ol" der, (o da) olur.

19:36 Süphesiz, Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir, O'na kulluk edin. İste doğru yol budur.

19:37 Kendi aralarından hizipler, ayrılığa düstüler. Artık büyük bir günü görmekten ötürü vay kafirlerin haline!

19:38 Bize geldikleri gün ne güzel isitir, ne güzel görürler. Ama o zalimler, bugün apaçık sapıklık içindedirler!

19:39 Onları su hasret gününe karşı uyar ki, o zaman kendileri gaflet içinde inanmamakta ısrar ederlerken iş bitirilmiş olur (yaptıklarına pisman olup hasret çeker dururlar, ama iş isten geçmiştir artık).

19:40 Dünyaya ve üzerinde bulunanlara biz varis oluruz biz, ve bize döndürülürler.

19:41 Kitapta İbrahim'i de an; gerçekten o, çok doğru bir peygamberdi.

19:42 Babasına demisti ki: "Babacığım, isitmeyen görmeyen ve sana hiçbir yararı olmayan seylere niçin tapıyorsun?"

19:43 Babacığım, bana sana, gelmeyen bir bilgi geldi; bana uy, seni düzgün bir yola iletirim.

19:44 Babacığım, seytana tapma, çünkü şeytan, Rahman'a isyan etmiştir.

19:45 Babacığım, ben sana Rahman'dan bir azabın dokunmasından korkuyorum. O zaman, şeytanın dostu olursun.

19:46 (Babası): "Ey İbrahim, dedi, sen benim tanrılarımın yüzünü çeviriyorsun? Eğer (onlara dil uzatmaktan) vazgeçmezsen, andolsun seni taşlarım. Uzun süre benden ayrıl, git!"

19:47 (İbrahim): "Selam sana, (esenlik içinde kal), dedi, senin için Rabbinimden mağfiret dileyeceğim. Çünkü O, bana çok lutfkardır."

19:48 Sizden de, Allah'tan başka yalvardıklarınızdan da ayrılıyor ve yalnız Rabbime yalvarıyorum. Umarım ki Rabbime yalvarmakla bahtsız olmam (istediklerimden mahrum bırakılmam).

19:49 İste onlardan ve onların Allah'tan başka taptıklarından ayrılınca biz ona İshak'i ve (İshak'in oğlu) Ya'kub'u armagan ettik ve hepsini de peygamber yaptık.

19:50 Onlara rahmetimizden (mal ve çocuk) lutfettik ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik.

19:51 Kitapta Musa'yi de an, çünkü o, içi temiz (bir insan)di ve elçi bir peygamberdi.

19:52 Ona Tur'un sağ tarafından seslendik ve onu, özel konuşmak için (kendimize) yaklastırdık.

19:53 Ona, acidigimizden dolayı kardesi Harun'u da peygamber olarak armagan ettik.

19:54 Kitapta İsmail'i de an. Çünkü o sözünde duran, elçi bir peygamberdi.

19:55 Halkına namaz kilmayı, zekat vermeyi emrederdi. Rabbi yanında begenilmisti.

19:56 Kitapta Idris'i de an: Çünkü o, çok dogru bir peygamberdi.

19:57 Onu yüce bir yere yükseltmistik.

19:58 Iste bunlar; Allah'in ni'met verdiği peygamberlerden, Adem, neslinden, Nuh ile beraber gemide tasidiklarımızın neslinden, Ibrahim ve Israil (Ya'kub) neslinden, yol gösterdigimiz ve seçtigimiz kimselerdendir. Onlara Rahman'in ayetleri okundugu zaman aglayarak secdeye kapanirlardi.

19:59 Onlardan sonra yerlerine öyle bir nesil geldi ki, namazi zayi ettiler, sehvetlerine uydular. Onlar kötülük bulacaklardır.

19:60 Ancak tevbe eden, inanan ve iyi isler yapanlar, cennete girecekler ve hiç haksizliga ugratilmayacaklardır.

19:61 Rahman'in kullarina giyaben va'dettigi Adn cennetleri(ne gireceklerdir). Süphesiz O'nun va'di yerine gelecektir.

19:62 Orada bos söz degil, yalnız selam isitirler. Orada sabah aksam rizikleri da hazirdir.

19:63 Iste kullarimizdan, korunanlara verecegimiz cennet budur.

19:64 Biz ancak Rabbinin emriyle ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bunlar arasinda olan hersey O'na aittir. Rabbin, asla unutkan degildir.

19:65 (O), göklerin, yerin ve bunlar arasinda bulunan seylerin Rabbidir. O'na kulluk et ve O'na kullukta sabret. Hiç O'nun adıyla anilan birini biliyor musun?

19:66 İnsan: "Ben öldükten sonra mi diri olarak çıkarilacagim?" diyor.

19:67 İnsan önceden hiçbir sey degilken kendisini nasıl yarattigimizi düşünmüyor mu?

19:68 Rabbine andolsun ki, onlari ve seytanlari mutlaka toplayacagiz, sonra onlari diz çökmüş vaziyette cehennemın çevresinde bulunduracagiz.

19:69 Sonra her milletten Rahman'a en çok karsi geleni ayiracagiz.

19:70 Sonra, elbette biz, kimlerin oraya girmege uygun oldugunu daha iyi biliriz.

19:71 İçinizden oraya gitmeyecek hiç kimse yoktur. Bu, Rabbinin üzerine aldığı kesin borçtur.

19:72 Sonra korunanlari kurtaririz ve zalimleri öyle diz üstü çökmüş olarak birakiriz.

19:73 Onlara açık açık ayetlerimiz okundugu zaman, inkar edenler, inananlar için "İki topluluktan hangisinin makami daha hayirli, meclisi (mevkii) daha güzeldir?" derler.

19:74 Onlardan önce nice nesiller helak ettik ki onlar esyaca ve gösterisce daha güzeldi.

19:75 De ki: "Kim sapiklik içinde ise Rahman ona süre versin (ne çıkar). Nihayet va'dedildiklerini Gazabi veya (Durusma) sa'ati(ni)G gördükleri zaman, kimin yerce daha kötü ve adamca daha zayıf oldugunu bileceklerdir.

19:76 Allah, yola gelenlerin hidayetini artırir. Kalici olan yararlı isler, Rabbinin yanında hem mükafat bakımından daha iyidir, hem varilacak yer bakımından daha iyidir!

19:77 Ayetlerimizi inkar edip: "Bana mal ve evlad verilecek" diyen adami gördün mü?

19:78 Gaybe mi çık(ip bak)ti, yoksa Rahman'in huzurunda bir söz mü aldı (Allah ile bir andlasma mi yaptı)?

19:79 Hayir (yaniliyor), biz onun dedigini yazacagiz ve onun için azabi uzattıkça uzatacagiz.

19:80 O dedigi(mali ve evladi)na biz varis olacagiz (nesi varsa hepsi bize kalacak) ve o, bize tek basina gelecek (yaninda ne mali, ne de evladi olmayacak).

19:81 Kendilerine destek olsunlar diye Allah'tan baska tanrilar edindiler.

19:82 Hayir, (yarin o taptiklari tanrilar), bunlarin tapmalarini inkar edecekler ve bunlara zid olacaklardır.

19:83 Görmedin mi biz kafirlere seytanlari gönderdik, onlari oynatip duruyorlar.

19:84 Onlar hakkında acele etme, biz onlar(in günlerini ve nefeslerini doldurmaları) için saydikça sayiyoruz.

19:85 Korunanlari, binek üzerinde ikram ile Rahman'a götürdüğümüz gün,

19:86 Suçlulari da yaya ve susuz olarak cehenneme sürdüğümüz (gün),

19:87 Yalnız Rahman'in huzurunda söz almış olanlardan baskalari sefa'at edemezler.

19:88 Rahman çocuk edindi dediler.

19:89 Andolsun ki, "Siz pek kötü bir cür'ette bulundunuz!"

19:90 Neredeyse o(sözün dehseti)nden gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılıp dağılacaktır!.

19:91 Rahman için çocuk iddia ettiklerinden ötürü.

19:92 Çocuk edinmek Rahman'a yakismaz.

19:93 Göklerde ve yerde bulunan herkes Rahman'a kul olarak gelecektir.

19:94 O, onların hepsini kusatmış ve onlari bir bir saymıştır.

19:95 Onların hepsi, kiyamet günü O'na tek basina gelecektir.

19:96 İnanip faydalı işler yapanlar için Rahman, (gönüllerde) bir sevgi yaratacak(onlari herkese sevdirecek)tir.

19:97 Biz o(Kur'a)n'i senin diline kolaylastirdik ki, onunla korunanlari müjdeleyesin ve inatçı bir kavmi onunla uyarasin.

19:98 Biz onlardan önce nice nesilleri helak ettik. Simdi onlardan hiçbirini duyuyor musun, yahut onların gizli bir sesini isitiyor musun?

Sura 20: Ta-Ha

20:1 Ta, Ha.

20:2 Biz bu Kur'an'i sana güçlük çekesin diye indirmedik.

20:3 Ancak (Allah'tan) korkanlara bir öğüt (olarak indirdik).

20:4 (O) yeri ve yüce gökleri yaratan tarafından azar azar indirilmiştir.

20:5 Rahman Ars'a istiva etmiş(kurulmuş)tur.

20:6 Göklerde, yerde, ikisinin arasında ve toprağın altında bulunanlar hep O'nundur (ne kadar kapalı olursa olsun, O'ndan hiçbir şey gizli kalmaz).

20:7 Sözü açık söyleyen de (gizli söyleyen de) muhakkak O, gizliyi de ondan daha gizlisini de bilir.

20:8 Allah ki, O'ndan baska tanrı yoktur. En güzel isimler O'nundur.

20:9 Musa'nın haberi sana geldi mi?

20:10 Hani (o) bir ateş görmüştü de ailesine: "Siz durun ben bir ateş gördüm, belki ondan size bir kor getiririm, yahut ateşin yanında bir yol gösteren bulurum" demisti.

20:11 (Musa), o(atesin yani)na gelince kendisine "Ey Musa!" diye seslenildi.

20:12 Ben, (evet) ben senin Rabbinim! Pabuçlarını çıkar. Çünkü sen, kutsal vadiye, Tuva'dasın.

20:13 Ben seni seçtim, şimdi vahyolunani dinle.

20:14 Muhakkak ben, (evet) ben Allah'im, benden başka tanrı yoktur. (Yalnız) bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl.

20:15 (Kiyamet) Sa'at(i) mutlaka gelecektir. Herkesin, pesinde kostugu işlerle cezalanması için, neredeyse onu gizleyeceğim.

20:16 Ona inanmayıp keyfine uyan kimse, seni on(a inanmak)dan alıkoymasın, sonra helak olursun!

20:17 Sag elindeki nedir ey Musa?

20:18 (Musa) dedi: "O, asa'mdir. Ona dayanıyorum ve onunla davarima yaprak silkeliyorum ve onda benim daha birçok ihtiyaçlarım var (onunla birçok ihtiyacımı gideririm)."

20:19 (Allah) buyurdu; "(Yere) at onu ey Musa!"

20:20 (Musa) attı, bir de ne görsün o, kosan kocaman bir yılan!

20:21 (Allah): "Al onu, dedi, korkma biz onu yine ilk durumuna sokacağız."

20:22 Elini böğrüne sok; bir hastalık olmadan, ayrı bir mu'cize olarak bembeyaz bir durumda çıksın.

20:23 Ki sana en büyük mu'cizelerimizden bazılarını göstermiş olalım

20:24 İmdi sen Fir'av'n'e git: çünkü o azdı.

20:25 (Musa) dedi ki: "Rabbim, benim göğsümü aç (risalet görevini yüklenebilmesi için yüregimi genişlet)"

20:26 Bana isimi kolaylaştır.

20:27 Dilimin düğümünü çöz.

20:28 Ki sözümü anlasınlar

20:29 Bana ailemden bir vezir ver:

20:30 Kardesim Harun'u.

20:31 Onunla arkamı kuvvetlendir.

20:32 Onu da isime ortak yap,

20:33 Ki seni çok tesbih edelim,

20:34 Ve seni çok analım,

20:35 Süphesiz sen, bizi görmektesin.

20:36 (Allah) buyurdu: "Ey Musa, istediğin sana verildi."

20:37 Zaten biz sana bir kez daha lufufta bulunmştuk.

20:38 (Sen doğduğun zaman,) Annene vahyedilene vahyetmistik:

20:39 Onu sandığa koy, suya at; su onu sahile biraksın; onu benim de düşmanım onun da düşmanı olan biri alacaktır. "Gözümün önünde yetistirilmen için senin üzerine benden bir sevgi koydum (görenler senin üzerine koyduğum bu sevgiden ötürü sana meftun oldular)."

20:40 Kızkardesin ona bakacak birini size göstereyim mi? diyordu. Böylece seni annene geri verdik ki gözü aydın olsun, üzülmesin. Sen bir de adam öldürmştün. O zaman da seni tasadan kurtarmış ve seni iyice denemistik. Medyen halkı arasında yıllarca kaldın. Sonra belirlediğimiz bir vakitte bize geldin ey Musa!

20:41 Seni kendim için yetistirdim.

20:42 Sen ve kardesin, ayetlerimi götürün, beni anmakta gevseklik etmeyin.

20:43 Fir'avn'e gidin, çünkü o azdı.

20:44 Ona yumusak söz söyleyin, belki öğüt alır veya korkar.

20:45 Dediler ki: "Rabbimiz, onun bize taskinlik etmesinden, yahut iyice azmasından korkuyoruz."

20:46 Korkmayın, dedi, ben sizinle beraberim, isitir ve görürüm.

20:47 Haydi, varin ona, deyin ki: Biz senin Rabbinin elçileriyiz; Israil ogullarini bizimle gönder, onlara azab etme. Biz Rabbinden sana bir ayet getirdik. Esenlik, hidayete uyanlaradır.

20:48 Bize, yalanlayıp yüz çevirenin, azaba ugrayacağı vahyolundu.

20:49 (Fir'avn): "Rabbimiz kimdir ey Musa?" dedi.

20:50 (Musa): "Rabbimiz, her seye yaratilisini (varligini ve biçimini) verip sonra onu doğru yola ileten (yaratilis gayesine uygun yola yönelten)dir." dedi.

20:51 (Fir'avn): "Peki ya ilk nesillerin hali ne olacak?" dedi.

20:52 Dedi ki: "Onların bilgisi Rabbinin yanında bir Kitaptadır. Rabbinin sasmaz ve unutmaz."

20:53 O ki, yeri size besik yaptı ve onda sizin için yollar açtı, gökten bir su indirdi. Onunla her çeşit bitkiden çiftler çıkardık.

20:54 Yeyin, hayvanlarınızı otlatın. Süphesiz bunda, akıl sahipleri için ibretler vardır.

20:55 Sizi topraktan yarattık, yine oraya döndürürüz ve sizi bir kez daha ondan çıkarırız.

20:56 Andolsun biz o(Fir'avn)'a ayetlerimizin hepsini gösterdik, yine de yalanladı ve dayattı.

20:57 Ve: "Sen bizi büyüyle yurdumuzdan çıkarasın diye mi geldin ey Musa?" dedi.

20:58 Biz de mutlaka sana o(se)nin (büyün) gibi bir büyü getireceğiz. Sen şimdi seninle bizim aramızda bir buluşma zamanı ve yeri tayin et; ne senin, ne de bizim caymayacağımız uygun bir yer olsun.

20:59 (Musa): "Buluşma zamanınız, Süs (bayram) günü ve insanların toplanacağı kusluk vakti olsun" dedi.

20:60 Fir'avn, dönüp gitti, hilesini (büyücüleri ve onların aletlerini) topladı, sonra (belirtilen yere) geldi.

20:61 Musa onlara: "Yazık size, dedi, Allah'a yalan uydurmayın, sonra (O), bir azab ile kökünüzü keser, doğrusu iftira eden perisan olmuştur!"

20:62 (Fir'avn'ın topladığı büyücüler), işlerini kendi aralarında tartıştılar ve gizli konuştular.

20:63 Dediler ki: "Bunlar iki büyücü, başka bir şey değil. Büyüleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu, (üstün dininizi) gidermek istiyorlar."

20:64 Onun için siz hilenizi toplayın, sonra sıra halinde gelin. Bugün üstün gelen basarmıştır.

20:65 (Büyücüler önce Musa'nın ise başlamasını istediler) Dediler ki: "Ey Musa, ya sen at, yahut önce atan biz olalım."

20:66 (Musa): "Hayir siz atın!" dedi. (Attılar. Musa) bir de ne görsün: Büyülerinden ötürü onların ipleri ve sopaları gerçekten kosuyor gibi görünüyor.

20:67 Bu yüzden Musa, içinde bir korku duydu.

20:68 (Biz kendisine): "Korkma, dedik, üstün gelecek sensin, sen!"

20:69 Sağ elindeki at! Onların yaptıklarını yutsun. Çünkü onların yaptıkları, bir büyücünün hilesidir. Büyücü de nereye varsa iflah olmaz!

20:70 Bunun üzerine büyücüler secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine inandık!" dediler.

20:71 (Fir'avn): "Ben size izin vermeden ona inandınız ha? O, size büyü öğreten büyüğünüzdür. Öyleyse ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım, hangimizin azabı daha çetin ve sürekli imis bileceksiniz!" dedi.

20:72 Dediler ki: "Biz, seni, bize gelen açık delillere ve bizi yaratana tercih edemeyiz. Yapacağını yap, sen ancak bu dünya hayatında istediğini yapabilirsin."

20:73 Biz Rabbimize inandık ki (O) bizim günahlarımızı ve senin bizi yapmaya zorladığın büyüü bağışlasın. (Elbette) Allah daha hayırlı ve (O'nun mükafatı ve cezası) daha sürekli dir.

20:74 Kim Rabbine suçlu olarak gelirse onun için cehennem vardır; orada ne ölür ne de yasar.

20:75 Kim de iyi işler yapmış bir mü'min olarak O'na gelirse, iste onlar için de yüksek dereceler vardır:

20:76 Aitlerinden ırmaklar akan Adn cennetleri. Orada sürekli olarak kalırlar. İşte arınanların mükafatı budur!

20:77 Andolsun biz Musa'ya: "Kullarımı geceleyin (Misir'dan çıkarıp) yürüt; (asanla suya) vur, denizde onlar için kuru bir yol (aç). (Fir'avn'in sana) yetisme(sin)den korkma, (bogulmaktan) endişe etme." diye vahyettik.

20:78 Fir'avn, askerleriyle onların ardına düştü, denizden onları örten örttü (deniz onları örtüp bogdu).

20:79 Fir'avn toplumunu saptırdı, doğru yola iletmedi.

20:80 Ey İsrail oğulları, biz sizi düşmanınızdan kurtardık ve Tur'un sağ yanında, (Musa ile konuşmayı) size va'dettik; üzerinize kudret helvasıyla bildircin indirdik.

20:81 Size verdiğimiz rizkin temizlerinden yeyin, ama bu hususta taskinlik etmeyin; sonra gazabım üzerinize iner, kimin üstüne gazabım inerse o, düsmüs(mahvolmuş)tur.

20:82 Ve Ben, tevbe eden, inanan ve yararlı iş yapan, sonra da yola gelen kimseye karşı çok bağışlayıcıyım.

20:83 Seni kavminden çabucak ayır (ip gel)mege sevk eden nedir? (Niçin onları hemen birakip geldin) ey Musa? (dedik).

20:84 Dedi: "Onlar benim arkamdan geliyorlar, ya Rabbi razı olman için sana çabuk geldim."

20:85 (Allah): "Ama biz senden sonra kavmini sinadık. Samiri onları saptırdı" dedi.

20:86 Bunun üzerine Musa, çok kızgın ve üzüntülü bir halde kavmine döndü: "Ey Kavmim, dedi, Rabbiniz size güzel bir va'idde bulunmamış mıydı? Süre mi size uzun geldi (zamanla verdiğiniz sözü unuttunuz mu)?

Yoksa Rabbinizden bir gazabin üstünüze inmesini mi istediniz ki, bana verdiginiz sözden caydiniz (beni izlemediniz)?"

20:87 Dediler ki: "Kendi malimizla senin sözünden çıkmadık", fakat o milletin (yani Misirluların) süs(esyas)ından bize yükler yükletilmisti. Onlari (atese) attik. Ayni sekilde Samiri de atti."

20:88 Onlara, böğürmesi olan bir buzagi heykeli ortaya çıkardi. Dediler ki, "Bu sizin de tanriniz, Musa'nin da tanrisidir, fakat o unuttu".

20:89 Onlar görmüyorlar mi ki o (buzagi) kendilerine bir söz söyleyemez; bir zarar, ve yarar veremez?

20:90 Önceden Harun, kendilerine: "Ey kavmim, andolsun siz bununla sinandiniz. Rabbiniz, o çok esirgeyendir. Bana uyun, buyruguma ita'at edin!" demisti.

20:91 Dediler: "Musa bize dönünceye kadar buna tapmaktan vazgeçmeyeceğiz!"

20:92 (Musa) "Ey Harun, olarin saptiklarini gördüğün zaman sana ne engel oldu (da önlemedin)? dedi.

20:93 Neden bana uymadin, buyruguma karsi mi geldin? (Ve kardesinin sakalından tutup çekmege basladi.)

20:94 (Harun, kardesini yumusatabilmek için): "Ey anamin oglu, dedi, sakalimi, basimi tutma. Ben senin 'Israil ogullari arasında ayrilik çıkardin, sözümü tutmadin' diyeceginden korktum (da onun için idare yoluna gittim)."

20:95 (Musa, Samiri'ye döndü): "Ey Samiri, ya senin amacin nedir?" dedi.

20:96 (Samiri): "Ben dedi, onların görmediklerini gördüm. Elçinin eserinden bir avuç aldım da attım; nefsim bana böyle (yapmayı) hoş gösterdi."

20:97 (Musa): "Git, dedi. Artık hayat boyunca sen: 'Bana dokunmayın!' diyeceksin (toplumdan refüze edilip yalnız basına kalacaksın), sana va'dedilen bir ceza var ki ondan asla sasirilmayacaksın (mutlaka o cezani tam zamanında bulacaksın). Simdi durup taptigin tanrina bak. Biz onu yakacağız, sonra onu ufalayip denize savuracağız."

20:98 Tanriniz ancak kendisinden baska tanri olmayan Allah'tir. O'nun bilgisi her sey i kusatmistir.

20:99 Böylece sana geçmişlerin haberlerinden bir miktar anlatıyoruz. Gerçekten sana katimizdan bir Zikir (geçmiş olaylardan bir ani) verdik.

20:100 Kim ondan yüz çevirirse o, kiyamet günü (agir) bir günah yüklenecektir.

20:101 Sürekli olarak o yükün altında kalacaklardır. Kiyamet gününde bu, onlar için ne kötü bir yüküdür!

20:102 O gün Sur'a üflenir ve o gün suçluları, gömgök (kör bir durumda) süreriz.

20:103 Kendi aralarında gizli gizli, "(dünyada) On günden fazla kalmadınız" derler.

20:104 Onların dedikleri(kalis süresi)ni biz daha iyi biliriz. En akıllıları ise: "Siz yalnız bir gün kaldınız," der.

20:105 Sana dağlardan soruyorlar. De ki: "Rabbim onları ufalayip savuracak!"

20:106 Yerlerini boş, dümdüz bırakacaktır.

20:107 Orada ne bir egrilik, ne de bir tümsek görmeyeceksin.

20:108 O gün hiç pürüzü olmayan çağriciya uyarlar; (ondan sapma imkani yoktur). Rahman'in huzurunda sesler kisilir, fisiltidan baska bir sey isitemezsin.

20:109 O gün Rahman'in izin verip sözünden hoslandigi kimseden baskasinin sefa'ati fayda vermez.

20:110 O, onlarin önlerindeki ve arkalarindakini (geçmişlerini ve geleceklerini) bilir; onlar ise bilgice O'nu kavrayamazlar.

20:111 Bütün yüzler, o diri ve yöneticiye boyun egmistir. Zulüm yüklenen perisan olmustur.

20:112 Kim inanarak iyi olan islerden yaparsa artik o, ne zulümden, ne de hakkinin çignenmesinden korkar.

20:113 Biz sana onu böyle Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda tehditleri türlü biçimlere çevirip açıkladik ki korunsunlar. Yahut (Kur'an,) onlara bir hatirlama yaptirsin.

20:114 Gerçek hükümdar olan Allah, yücedir. Sana vahyedilmesi henüz tamamlanmadan Kur'an'i acele okumaga kalkma; "Rabbim, ilmimi artır!" de.

20:115 Andolsun biz, önceden Adem'e (o ağaçtan yememesini) emretmistik, unuttu. Biz onda bir azim (ve sebat) bulmadik.

20:116 Meleklerle: "Adem'e secde edin," demistik, secde ettiler, yalnız Iblis diretti.

20:117 Dedik ki: "Ey Adem, bu, senin ve esinin düşmanidir. Sakin, sizi cennetten çıkarmasin, sonra yorulursun."

20:118 Simdi burada acikmayacaksin, çıplak kalmayacaksini.

20:119 Ve sen susamayacaksin, kusluk vakti güneşi(nin isisi)ndan etkilenmeyeceksin.

20:120 Nihayet seytan ona fisildayıp: "Ey Adem, sana ebedilik ağacini ve yok olmayacak bir hükümlanligi göstereyim mi? dedi.

20:121 O ağaçtan yediler. Böylece kendilerine kötü yerleri göründü (üreme organlari ortaya çıktı). Üstlerini cennet yapragiyle örtmege basladilar. Adem Rabbinin buyruguna karsi geldi de sasirdi.

20:122 Sonra Rabbi onu seçti, tevbesini kabul etti, dogru yola ilette.

20:123 Dedi ki: "Hepiniz oradan inin, birbirinize düşmansiniz. Imdi benden size bir hidayet geldiği zaman kim benim hidayetime uyarsa o, sapmaz ve sikintiye düşmez."

20:124 Ama kim beni anmaktan yüz çevirirse, onun için de dar bir geçim var. Kiyamet günü onu kör olarak (yüce Divana) süreriz.

20:125 Rabbim der, niçin beni kör sürdün, oysa ben görür idim?

20:126 (Allah) buyurur ki: "Nasil sana ayetlerimiz geldiği zaman, sen onlari unuttuysan, bugün de sen öyle unutulursun!"

20:127 Iste israf eden ve Rabbinin ayetlerine inanmayanlari böyle cezalandiririz. Elbette ahiretin azabi daha çetin ve daha süreklidir.

20:128 (Bugün) meskenlerinde dolastiklari, kendilerinden önce yasamis nice nesilleri yok edisimiz onlari hala yola getirmede mi? Elbette bunda akil sahipleri için ibretler vardır.

20:129 Eger Rabbin tarafından söylenmiş bir söz ve belirtilmiş bir süre olmasaydi. (bunlarin da hemen helak edilmeleri) gerekli olurdu.

20:130 Onlarin dediklerine sabret, güneşin dogmasindan ve batmasindan

önce Rabbini överek tesbih et; gece sa'atlerinden bir kısmında ve gündüzün taraflarında da tesbih et ki memnun olasın!

20:131 Onlardan bazı zümrelere kendilerini denemek için verdığımız dünya hayatının süsüne gözlerini dikme. Rabbinin rizki daha hayırlı ve daha süreklidir.

20:132 Ailene namazi emret, kendin de namaz kılmaya dayan. Biz senden rizik istemiyoruz. Seni biz besliyoruz. Sonuç takva(sahipleri)nindir.

20:133 Dediler ki: "Rabbinden bize bir ayet (mu'cize) getirmeli değil mi?"

Onlara, önceki Kitap'larda bulunan kanıt gelmedi mi?

20:134 Sayet onları, ondan önce bir azab ile helak etseydik: "Rabbimiz, bize bir elçi gönderseydin de böyle alçak ve rezil olmadan önce senin ayetlerine uysaydık!" derlerdi.

20:135 De ki: "Herkes gözetlemektedir. Gözetleyin, düzgün yolun sahipleri kimdir, doğru yolda olan kimdir, bileceksiniz!"

Sura 21: Al-Anbiya

21:1 İnsanların hesapları yaklaştı, fakat onlar hala gaflet içinde yüz çevirmektedirler.

21:2 Kendilerine Rablerinden gelen her yeni ikazi mutlaka eğlenerek dinlerler.

21:3 Kalbleri eğlencedir. O zulmedenler, aralarında su konuşmayı gizlediler: "Bu (Muhammed) de sizin gibi bir insan değil mi? Şimdi siz, göre göre büyüye mi kapılacaksınız?"

21:4 Dedi ki: "Rabbim gökte ve yerde konuşulan her sözü bilir, (O'ndan gizli kalan hiçbir şey yoktur). O, isitendir, bilendir."

21:5 Hayır, dediler, (bu) karmakarışık hayallerdir; hayır onu uydurmuş; hayır o sa'irdir. (Eğer gerçekten peygamberse) öncekilerin, (mu'cizelerle) gönderildikleri gibi o da bize bir mu'cize getirsin.

21:6 Bunlardan önce helak ettiğimiz hiçbir kent (halkı) inanmamıştı, şimdi bunlar mı inanacaklar?

21:7 Biz, senden önce yalnız kendilerine vahyedilen erkeklerden baskasini elçi göndermedik. Eğer bilmiyorsanız Zikir ehline (Kitap sahiplerine) sorun.

21:8 Biz onları yemek yemeyen ceset(ler) yapmadık. (Onlar), ölümsüz de degillerdi.

21:9 Sonra onlara verdığımız sözü yerine getirdik, onları ve dilediklerimizi kurtardık, asiri gidenleri helak ettik.

21:10 Andolsun, size, içinde Zikr'iniz bulunan bir Kitap indirdik. Aklinizi kullanmıyor musunuz?

21:11 (Halkı) zulmeden nice sehri kirip geçirdik ve onlardan sonra başka bir topluluk getirdik.

21:12 Azabimizi hissettikleri zaman onlar, derhal oradan (kaçmak için hayvanlarını) mahmuzluyorlardı.

21:13 (Bosuna) Kaçmayın, (bol bol verilip) içinde simartıldığınız(ni'metler)e ve yurtlarınıza dönün, çünkü sorguya çekileceksiniz!

21:14 Eyvah bize, dediler, gerçekten biz zalimlermisiz!

21:15 Bu mirıldanmaları sürüp giderken biz onları, biçilmiş (ekin gibi) yaptık, sönüp gittiler.

21:16 Biz göğü, yeri ve bunlar arasında bulunanları, eğlence için yaratmadık.

21:17 Eger bir eğlence edinmek isteseydik, kendi katimizden edinirdik. Yapacak olsaydık, böyle yapardık.

21:18 Hayır, biz hakkı batilin üstüne atarız da o onun beynini parçalar, derhal (batilin) canı çıkar. Allah'a yakistirdiğiniz niteliklerden ötürü de vay siz(in haliniz)e!

21:19 Göklerde ve yerde kim varsa hep O'nundur. O'nun yanında bulunanlar, O'na kulluk etmekten büyülenmez ve yorulmazlar.

21:20 Gece gündüz tesbih ederler, hiç ara vermezler.

21:21 Yoksa (o müsrıklar), yerden birtakim tanrılar edindiler de (ölüleri) onlar mı diriltecek?

21:22 Eger yerde, gökte Allah'tan başka tanrılar olsaydı, ikisi de (yer de, gök de) bozulup gitmişti. Ars'in sahibi Allah, onların nitelendirmelerinden yüce(münezzeh)dir.

21:23 O, yaptığından sorulmaz, ama onlar, sorulurlar.

21:24 Yoksa O'ndan başka tanrılar mı edindiler? De ki: "(Bu hususta kesin) delilinizi getirin. İste benimle beraber olanların da öğütü ve benden öncekilerin de öğütü budur." Ama çokları hakkı bilmezler, bundan dolayı onlar, (haktan) yüz çevirirler.

21:25 Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona: "Benden başka tanrı yoktur, bana kulluk edin!" diye vahyetmiş olmayalım.

21:26 Rahman çocuk edindi. dediler. O, yücedir. Hayır (Rahman'ın çocukları sanılan melekler, O'nun) değerli kullar(i)dir.

21:27 O'ndan önce söz söylemezler ve onlar, O'nun buyrugunu yaparlar.

21:28 (Allah) Onların önlerinde ve arkalarında olanı bilir. (Allah'in) razı olduğundan baskasına sefa'at edemezler ve onlar, O'nun korkusundan titrerler.

21:29 Onlardan her kim: "Ben O'ndan başka bir tanrım!" derse onu cehennemle cezalandırırız. Biz zalimleri böyle cezalandırırız.

21:30 O nankörler görmediler mi ki göklerle yer bitişik idi, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık? Hala inanmıyorlar mı?

21:31 Yer, onları sarsar diye, onun üstünde yüksek dağlar yarattık. Ve istedikleri yere gidebilmeleri için orada geniş yollar açtık.

21:32 Göğü, korunmuş bir tavan yaptık; onlarsa hala göğün, (Allah'in) ayetlerinden yüz çevirmektedirler.

21:33 Geceyi, gündüzü, güneşi, ayı yaratan O'dur. (Bunların) her biri bir yörüngede yüzmektedir.

21:34 Senden önce hiçbir insana ebedi yasama vermedik. Şimdi sen ölürsen onlar ebedi mi kalacaklar?

21:35 Her nefis, ölümü tadacaktır. Biz sizi sinamak için serre de hayra da müptela kiliyoruz. Ve (sonunda) bize döndürüleceksiniz.

21:36 Kafirler seni gördükleri zaman: "Sizin tanrılarınızı diline dolayan bu mu?" diye sizinle alay ederler. Oysa kendileri Rahman'in Zikri(uyarisi)ni kabul etmiyorlar.

21:37 (Insanin tabiatinde acelecilik vardir. Öye acelecidir ki, sanki) İnsan aceleden yaratilmiştir. (Durun,) Size ayetlerimi göstereceğim, benden acele istemeyin.

21:38 Dogru söyleyenler iseniz bu (bizi) tehdid(ettiginiz azab) ne zaman? diyorlar.

21:39 Inkar edenler, ne yüzlerinden, ne de sirtlarindan atesi savamayacaklari ve yardım da olunmayacaklari zamani bir bilselerdi (onu böyle acele istemezlerdi)!

21:40 Dogrusu o, onlara ansizin gelecek, onlari sasirtacak, ne onu reddedebilecekler, ne de kendilerine süre verilecek.

21:41 Andolsun, senden önceki peygamberlerle de alay edildi, ama onlarla alay edenleri, o alay ettikleri sey kusativerdi.

21:42 De ki: "Gece gündüz, sizi Rahman'dan kim koruyacak?" Hayir, onlar, Rablerinin Zikr'inden yüz çeviriyorlar.

21:43 Yoksa onlari, bize karsi koruyacak tanrilar mi var? Onlar, ne kendilerine yardım edebilirler, ne de bizim tarafimizdan onlara sahip çikilir.

21:44 Biz onlari ve atalarini yasattik, nihayet kendilerine ömür uzun geldi, (ebedi yasayacaklarini sandilar). Bizim, yere gelip, onu uçlarından eksilttigimizi görmüyorlar mi? Üstün gelen onlar mi (yoksa biz miyiz)?

21:45 De ki: "Ben ancak sizi vahiyle uyariyorum. Ama sagir(lar) uyarildiklari zaman çağiriyi isitmez(ler)."

21:46 Andolsun, onlara Rabbinin azabindan bir esinti dokunsa, "Eyvah bize, biz gerçekten zalimlermisiz," derler.

21:47 Kiyamet günü için adalet terazileri kurariz. Hiç kimseye bir haksizlik edilmez (insanin yaptigi is), bir hardal danesi agirliginca da olsa onu getiririz. Hesab gören olarak biz yeteriz.

21:48 Andolsun biz, Musa'ya ve Harun'a hak ve batili ayirdeden ve korunanlar için bir isik ve öğüt olan Kitabi verdik.

21:49 Korunanlar görmeden Rablerinden korkarlar ve (Durusma) sa'at(in)den de titrerler.

21:50 Bu (Kur'an) da ona (yani Muhammed'e) indirdigimiz mübarek (çok faydali) bir öğüttür. Simdi siz onu inkar mi ediyorsunuz? (Ne kadar gafilsiniz siz)!

21:51 Andolsun biz, daha önceden Ibrahim'e de dogru yolu bulma yetenegini vermistik. Zaten biz onu(n olgun insan oldugunu) biliyorduk.

21:52 Babasina ve kavmine demisti ki: "Sizin su karsisinda durup taptiginiz heykeller nedir?"

21:53 Babalarimizi onlara tapar bulduk (da onun için biz de onlara tapiyoruz.) dediler.

21:54 Dogrusu siz de, babalariniz da açık bir sapiklik içine düsmüssünüz! dedi.

21:55 Dediler ki: "Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa saka yapanlardan misin?"

21:56 Hayir, dedi, Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki, onlari yaratmiştir. Ben de buna sahidlik edenlerdenim.

21:57 Allah'a and olsun ki siz dönüp gittikten sonra putlarınıza bir tuzak kuracağım!

21:58 Nihayet (İbrahim) onları parça parça etti, yalnız onların büyüğünü bıraktı; belki ona müracaat ederler diye(!)

21:59 (Döndükleri zaman): "Bunu tanrılarımıza kim yaptı? Muhakkak o zalimlerden biridir." dediler.

21:60 Onları diline dolayan bir genç isittik, kendisine İbrahim deniliyormuş, dediler.

21:61 Onu insanların gözü önüne getirin de (nasıl cezalandırılacağına) tanik olsunlar dediler.

21:62 (İbrahim'i getirdiler), dediler ki: "İbrahim, tanrılarımıza sen mi bunu yaptın?"

21:63 Hayır dedi, (büyük putu göstererek) iste su büyükleri yapmış; onlara sorun, eğer konusurlarsa (!)

21:64 Kendi vicdanlarına başvurup (içlerinden): "Hakikaten sizler haksizsiniz!" dediler.

21:65 Sonra yine eski kafalarına döndürüldüler: "Sen de bilirsin ki bunlar konuşmazlar," dediler.

21:66 Peki, dedi, siz Allah'i bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar vermeyen seylere mi tapıyorsunuz?

21:67 Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Aklınızı kullanmıyor musunuz siz?

21:68 Dediler: "Onu yakın, tanrılarınıza yardım edin, eğer bir iş yapacaksanız."

21:69 Biz de: "Ey ates, İbrahim'e serin ve esenlik ol!" dedik.

21:70 Ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de, asil kendilerini hüsrana uğrattık.

21:71 Onu ve Lut'u kurtarıp, alemlere bereketli kıldığımız bir yere getirdik.

21:72 Ona İshak'i hediye ettik, üstelik (torunu) Ya'kub'u da (verdik). Hepsini de iyi insanlar yaptık.

21:73 Onları, emrimizle doğru yolu gösteren önderler yaptık ve onlara hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize kulluk eden(insan)lardı.

21:74 Lut'a da hüküm (hükümranlık, peygamberlik, hikmet) ve ilim verdik ve onu çirkin işler yapan bir kentten kurtardık. Gerçekten onlar yoldan çıkan kötü bir kavim idiler.

21:75 Ve onu rahmetimizin içine soktuk. Çünkü o, Salihlerden idi.

21:76 Nuh'u da (an), o da bunlardan önce bize yalvarmıştı. Biz de onun du'asını kabul edip kendisini ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

21:77 Ve ayetlerimizi yalanlayan kavimden onun öcünü almıştık. Onlar, kötü bir kavim olmuşlardı, biz de onların hepsini boğmuştuk.

21:78 Davud ile Süleyman'ı da (an); hani onlar, toplumun davarının yayıldığı bir ekin hakkında hükmediyorlardı, biz de onların hükümlerine tanik idik.

21:79 O hükmü Süleyman'a bellettik. Onların hepsine de hükümdarlık ve

bilgi verdik. Davud'a daglari ve kuslari boyun egdirdik, onunla beraber tesbih ediyorlardi. Biz (bunlari) yapariz.

21:80 Ona, sizi, savasin siddetinden korumak için zirh yapmayi öğretmistik. Ama siz sükrediyor musunuz ki?

21:81 Süleyman'a da firtinayi (boyun egdirmistik). Onun emriyle, içinde bereketler yarattigimiz yere akip giderdi. Biz her seyi biliriz.

21:82 Kendisi için denize dalan ve bundan baska isler yapan bazi seytanlari da emrine vermistik. Biz onlari onun emrinde tutuyorduk.

21:83 Eyyub'u da an. O, Rabbine: "Bu dert bana dokundu, sen merhametlilerin en merhametlisisin!" diye du'a etmist.

21:84 Biz de onun du'asini kabul etmis, kendisine bulasan derdi kaldirmistik; ona tarafimizdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir öğüt olarak ailesini ve onlarla beraber bir katini daha vermistik.

21:85 Isma'il'i, Idris'i, Zu'l-Kifl'i de an; hepsi de sabredenlendendi.

21:86 Onlari rahmetimize soktuk, çünkü onlar Salihlendendi.

21:87 Zünnun'u (balik karnina girmis olan Yunus ibn Matta'yi) da an; zira (o, kavmine) kızarak gitmisti, bizim kendisine güç yetiremeyecegimizi, (kavminin arasından çıkmakla kendisini kurtaracagini) sanmisti.

Nihayet karanliklar içinde (kalip): "Senden baska tanri yoktur. Senin sanin yücedir, ben zalimlerden oldum!" diye yalvardi.

21:88 Biz de onun du'asini kabul ettik ve onu tasadan kurtardik. Iste biz, inananlari böyle kurtaririz.

21:89 Zekeriyya'yi da (an). Rabbine: "Rabbim, beni tek birakma! Sen, varislerin en iyisisin (her seyim sana kalacaktır)" diye du'a etmist.

21:90 Onun du'asini da kabul buyurduk ve ona Yahya'yi armagan ettik. Esini de kendisi için islah ettik (çocuk dogurmaga elverisli bir hale getirdik). Gerçekten onlar hayir islere kosarlar, umarak ve korkarak bize du'a ederlerdi ve bize derin saygi gösterirlerdi.

21:91 O irzini korumus olan(Meryem)i de an; ona ruhumuzdan bir çocuk üflemis, kendisini ve oglunu alemlere bir ibret yapmistik.

21:92 Iste bu sizin ümmetiniz (olan tevhid ve Islam milleti), bir tek ümmettir. Rabbiniz de benim. Yalniz bana kulluk edin.

21:93 Islerini aralarinda parçaladilar (Tanridan gelen dini parça parça ettiler, ayriliga düstüler); hepsi (sonunda) bize döneceklerdir.

21:94 Imdi kim inanmis olarak iyi islerden yaparsa onun çalismasina nankörlük edilmez, biz (onun çalismasini) yazanlariz.

21:95 Helak ettigimiz bir ülkeye artik (yasamak) haramdir: Onlar bir daha geri dönemezler.

21:96 Nihayet Ye'cuc ve Me'cuc'un önü açildigi ve onlar her tepeden akin etmeye basladiklari zaman,

21:97 Gerçek va'd (yani kiyamet) yaklasmis olur. Inkar edenlerin gözleri birden donup kalir. "Vah bize, biz bundan gaflet içinde idik (bunun dogru olacagini hiç düşünmüyorduk). Meger biz zulmediyormusuz!" (diye mirildandilar).

21:98 Siz ve Allah'tan baska taptiklariniz cehennem odunusunuz. Siz, oraya gireceksiniz.

21:99 Eger onlar tanri olsalardi oraya girmezlerdi. Oysa hepsi orada

sürekli kalacaklardır.

21:100 Onlar için bir inleme ve soluma vardır! Ve onlar orada (azabın dehseti içinde hiçbir şey) isitmezler.

21:101 Ama bizden kendilerine (ezelde) güzellik geçmiş (mutluluk takdir edilmiş) olanlar, iste onlar, ondan (cehennemden) uzaklaştırılmışlardır.

21:102 Onun ugultusunu duymazlar. Ve canlarının çektiği (ni'metler) içinde ebedi kalırlar.

21:103 O en büyük korku, onları asla tasalandırmaz. Melekler onları söyle karsılar: "İste bu, size va'dedilen gününüzdür!"

21:104 O gün göğü yazı tomarlarını dürer gibi toplarız. İlk yaratmaya başladığımız gibi onu iade ederiz. Üzerimize sözdür; biz bunu mutlaka yapacağız.

21:105 Andolsun Tevrat'tan sonra Zebur'da da: "Arza mutlaka iyi kullarım varis olacak (bu yer onların eline geçecek)" diye yazmistik.

21:106 Süphesiz bunda kulluk eden kimseler için yeterli bir öğüt vardır.

21:107 (Ey Muhammed) Biz seni ancak alemlere rahmet için gönderdik.

21:108 De ki: "Bana, Tanrınız, ancak bir tek Tanrıdır; diye vahyolunur. O'na teslim ol(up putperestliği bırak)cak misiniz?"

21:109 Eger yüz çevirirlerse de ki: "Ben sizin hepinize esit biçimde açıkladım. Artık tehdidedildiginiz seyin yakın mi, yoksa uzak mi olduğunu bilmem."

21:110 Süphesiz O, sözün açığını da bilir, gizlediklerinizi de bilir.

21:111 Bilmem belki de o (azabın ertelenmesi) sizi denemek ve bir süreye kadar yasatmak içindir

21:112 (Allah'in Resülü) Dedi: "Rabbim (aramızda) hak ile hükmet, Rabbimiz çok merhamet edendir. Sizin nitelendirdiğimize (iftiralarınıza) karşı O'nun yardımına sığınilir (O, bizi her tehlikeden korur)!"

Sura 22: Al-Hajj

22:1 Ey insanlar, Rabbinizden korkun, çünkü (Durusma) sa'ati(ni)n depremi, cidden korkunç bir şeydir.

22:2 Onu gördüğünüz gün, her emziren, emzirdiğinden geçer; her gebe yükünü bırakır; insanları sarhos görürsün, oysa sarhos degillerdir ama Allah'in azabi siddetlidir (bu dehsetli azab, onların akıllarını baslarından almıştır.)

22:3 Insanlardan kimi, Allah hakkında bilmeden tartışır ve her kaba (sarlatan) seytana uyar.

22:4 O(Seyta)nin hakkında: "Kim bunu takibederse muhakkak bu, onu sasirtir ve onu alevli ates azabına götürür" diye yazılmıştır.

22:5 Ey insanlar eger öldükten sonra dirilmekten kuskuda iseniz (bilin ki) biz sizi (önce) topraktan, sonra nutfe(sperm)den, sonra alaka(embriyo)dan, sonra biçimlenen ve biçimlenmeyen bir çignem et parçasından yarattık ki, size (kudretimizi) açıkça gösterelim. Dilediğimizi belirtilmiş bir süreye kadar rahimlerde tutarız, sonra sizi bir bebek olarak çıkarırız.

Sonra güç(ve kabiliyetler)inize ermeniz için (sizi büyütürüz).

İçinizden kimi (henüz çocukken) öldürülür, kimi de ömrün en kötü

çagina(ihtiyarliga) itilir ki, bilirken bir sey bilmez hale gelsin
(çocuklugundaki gibi bedence ve akilca güçsüz bir duruma düssün). Yeri
de kurumus, ölmüs görürsün. Fakat biz onun üzerine suyu indirdigimiz
zaman titresir, kabarir ve her güzel çifti bitirir.

22:6 Bu böyledir. Çünkü Allah, tek gerçektir. (Her sey O'nunla varlik
kazanir) ve O, ölüleri diriltir ve O, her seyi yapabilir.

22:7 Ve (çünkü) o (durusma) sa'at(i) mutlaka gelecektir, onda süphe
yoktur. Ve Allah, kabirlerde olanlari diriltecektir.

22:8 Insanlardan kimi bilmeden, ne bir yol göstereni, ne de aydinlatici
bir Kitabi olmadan, Allah hakkında tartisir.

22:9 Allah'in yolundan sasirtmak için boynunu öteye döndürerek (kabara
kabara tartismasini sürdürür), dünyada onun için bir kepezelik
vardir. Kiyamet günü de ona yangin azabini taddiracagiz:

22:10 (Ey insan), "Iste bu, senin ellerinin yapip öne sürdüğü isler
yüzündendir. Allah kullara zulmedici degildir!"

22:11 Insanlardan kimi de Allah'a bir kenardan, ibadet eder. Eger kendisine
bir hayir gelirse onunla huzura kavusur (sevinir) ve eger basina bir
kötülük gelirse yüz üstü döner (dini kötuleyerek ondan vazgeçer). O,
dünyayi da, ahireti de kaybetmistir. Iste apaçik ziyan budur.

22:12 Allah'tan ayri olarak kendisine ne zarar, ne de yarar veremeyen seylere
yalvarir. Iste (dogru yoldan) uzak(lara) sapma budur!

22:13 Zarari, faydasindan daha yakin olana yalvarir. (O), Ne kötü bir
yardimci ve ne kötü bir arkadastir!

22:14 Allah, inanan ve iyi isler yapanlari, altlarindan irmaklar akan
cennetlere sokacaktır. Süphesiz Allah istedigini yapar.

22:15 Kim Allah'in, dünyada ve ahirette kendisine yardim etmeyecegini
saniyorsa öfkesini gidermek için göge bir sebep(ip)le uzansin, sonra
(ayaklarini yerden) kessin de baksin, bu çaresi, öfkelendigi seyi
giderebilecek mi?

22:16 Ve iste biz Kur'an'i böyle açık açık ayetler olarak indirdik.
Süphesiz Allah, diledigini dogru yola iletir.

22:17 Inananlar, yahudiler, sabiiler, hiristiyenlar, mecusiler ve (Allah'a)
ortak kosanlar... Allah, kiyamet günü bunlar arasinda hüküm
verecek(hakliyi haksizi ortaya çıkaracak)tir. Süphesiz Allah, her
seye şahidtir!

22:18 Görmedin mi (baksana), göklerde, yerde bulunan kimseler, güneş, ay,
yildizlar, daglar, agaclar, hayvanlar ve insanlardan birçogu hep Allah'a
secde ediyorlar! Ama birçoğuna da azab hak olmustur. Allah kimi
asağilattirsa artik ona deger veren olmaz. Allah, diledigini yapar.

22:19 Iste sunlar, Rableri hakkında çekisen iki hasim taraf: Nankörler
için atesten giysi biçildi, baslarinin üstünden de kaynar su
dökülüyor!

22:20 Onunla karinlarinin içindekiler ve derileri eritiliyor.

22:21 (Ayrica) onlar için demir kamçilar da var.

22:22 Oradan, (o) gamdan her çıkmak istediklerinde (demir kamçilarla
vurularak) oraya geri çevrilirler ve: "Yangin azabini tadin!" (denilir).

22:23 Allah, inanan ve iyi isler yapanlari da altlarindan irmaklar akan

cennetlere sokar. Orada altun bilezikler ve inci(ler) takinirlar. Orada giysileri de ipektir.

22:24 Sözüñ güzeline ve çok övülen(Allah)in yoluna iletilmislerdir.

22:25 Nankörlük edenler, Allah'in yolundan ve gerek yerli, gerek disaridan gelen bütün insanlar için ibadet yeri yaptigimiz Mescid-i Haram'dan (insanlari) geri çevirenler (bilsinler ki), kim orada (böyle) zulüm ile haktan sapmak isterse ona aci bir azab taddiririz.

22:26 Bir zamanlar Ibrahim'i Beyt(Ka'be'n)in yerine kondurmus(ve ona söyle emretmis)tik: "Bana hiçbir seyi ortak kosma ve tavaf edenler, ayakta duranlar, rüku' ve secde edenler için Evimi temizle."

22:27 İnsanlar içinde hacci ilan et; yaya olarak veya uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler.

22:28 Ki kendileri için birtakim faydalara tanik olsunlar ve (Allah'in) kendilerine rizik olarak verdigi hayvanlar üzerine belli günlerde (onlari kurban ederken) Allah'in adini ansinlar. Onlardan yeyin, sikinti içinde bulunan fakire de yedinin.

22:29 Sonra (biyiklarini, tirnaklarini kesmek, sair temizlik gereklerini yapmak suretiyle) Kirlerini gidersinler, adaklarini yerine getirsinler ve Eski Ev(Ka'be'y)i tavaf etsinler.

22:30 Iste öyle. Kim Allah'in yasaklarina saygi gösterirse, o (hareketi), Rabbinin yaninda kendisi için iyidir. Size (ayetlerle) oku(nup açıkla)nanlar disindaki hayvanlar sizin için helal kilinmistir.

Artik o pis putlardan ve yalan sözden kaçinin.

22:31 Allah'a ortak kosmadan, halis olarak O'nu birleyenler olun. Kim Allah'a ortak kosarsa, o, sanki gökten düsmüs de kendisini kus kapiyor veya rüzgar onu, uzak bir yere sürüklüyor gibidir.

22:32 Iste böyle. Kim Allah'in nisanlarına (hac ibadetlerine ve kurbanlara) saygi gösterirse, bu, kalblerin takvasindandir (kalblerinde Allah korkusu olanlar, O'nun dininin isaretlerine saygi gösterirler).

22:33 O(hayva)nlarda belli bir süreye kadar sizin için menfaatler vardır. Sonra onlarin varacaklari yer, Eski Ev(Ka'be)dir. (Orada kurban edilirler).

22:34 Biz, her ümmet için bir kurban ibadeti koyduk ki Allah'in kendilerine rizik olarak verdigi hayvanlarin üzerine O'nun adini ansinlar.

Tanriniz bir tek Tanridir, yalnız O'na teslim olun. (Ey Muhammed) o alçak gönüllü, saygili, samimi insanlari müjdele;

22:35 Onlar ki Allah anildigi zaman kalbleri titrer. Baslarına gelene sabrederler, namazi kilarlar ve kendilerine verdigimiz riziktan (Allah yoluna) harcarlar.

22:36 Biz o kurbanlik develeri de size Allah'in (dininin) isaretlerinden yaptik. Onlarda sizin için hayir vardır. Onlar ön ayaklarini sira halinde yere basmis durumda iken üzerlerine Allah'in adini anin (da bogazlayin) yanlari yere düs(üp canlari çık)inca da onlardan yeyin, kanaat eden(fakir)e de; isteyen(fakir)e de yedinin. Allah o(kocaman hayva)nlari, size boyun egdirdi ki sükrederesiniz.

22:37 Onlarin etleri ve kanlari Allah'a ulasmaz. Fakat sizin takvaniz O'na ulasir. Allah onlari size böyle boyun egdirdi ki, sizi dogru yola iletligi için O'nun büyüklüğünü anasiniz. (Ey Muhammed), güzel

davrananlari müjdele.

22:38 Allah inananlari savunur. Allah hiçbir hain, nankörü sevmez.

22:39 Kendileriyle savasilan(mü'min)lere (karsi koyma) izn(i) verildi. Çünkü onlara zulmedilmistir ve süphesiz Allah, onlara yardım etmege kadirdir.

22:40 Onlar, sirf "Rabbimiz Allah'tir" dedikleri için haksiz yere yurtlarından çıkarildilar. Eger Allah'in bazi insanlari diger bazilariyle savunmasi olmasaydi, içlerinde Allah'in ismi çok anilan manastirlar, kiliseler, havralar ve mescidler yikilirdi. Allah, kendi(dini)ne yardım edene elbette yardım eder. Kuskusuz Allah, kuvvetlidir, galibdir.

22:41 O(Allah'in dinine yardım ede)nleri yer yüzünde iktidara getirdigimiz takdirde (zorbaların yoluna sapmazlar, bil'akis) namazi kilarlar, zekati verirler, iyiligi emrederler, kötülükten vazgeçirmege çalisirlar.

Bütün islerin sonu Allah'a aittir (her sey sonunda O'na varacaktır).

22:42 (Ey Muhammed), eger (bunlar) seni yalanliyorlarsa (bil ki) bunlardan önce Nuh, 'Ad ve Semud kavmi de yalanlamisti.

22:43 Ibrahim kavmi ve Lut kavmi de (yalanlamisti).

22:44 Medyen halki da (yalanlamisti); Musa da yalanlanmisti. Ben de kafirlere bir süre vermis, sonra onlari yakalamistim. (Bak), benim (onlari) inkarim (görülmemis biçimde cezalandirmam) nasil oldu!

22:45 (Halki) zulmederken helak ettigimiz nice kent vardirki duvarlari (yikilan) tavanlarinin üstüne çökmüştür. Nice kullanilmaz olmus kuyu ve nice (issiz kalmis) saglam kösk vardır!

22:46 Hiç yer yüzünde gezmediler mi ki (kendilerinden önce mahvolanların yerlerini görsünler de) düşünceklere kalbleri, isitecekleri kulaklari olsun (akillari baslarina gelsin, hak sözünü isitsinler). Zira gözler kör olmaz (çünkü gözlerin körlüğü, geçici bir görme yetersizligidir); fakat (asil) göğüslerdeki kalbler kör olur.

22:47 Senden azabi çabuk istiyorlar. Allah sözünden caymaz. (Ama herseyin bir zamani vardır. O, acele etmez. Zira) Rabbinin yaninda bir gün, sizin saydiklarinizdan bin yil gibidir.

22:48 Nice kent var ki zulmederken ona biraz süre vermisim, sonra onu yakalamisimdir. Sonunda dönüş ancak banadır.

22:49 De ki: "Ey insanlar, ben sizin için ancak apaçik bir uyariciyim."

22:50 Inanip iyi isler yapanlar için mağfiret ve bol rizik vardır.

22:51 Ayetlerimizi etkisiz birakmak için çalisirlara gelince, onlar da cehennem adamlaridir.

22:52 Senden önce hiçbir resul ve nebi göndermemistik ki o, temenni ettigi zaman, seytan onun temennisine (bir düşünce) atmis olmasin. Fakat Allah, seytanin attigini siler, sonra kendi ayetlerini saglamlastirir.

Allah, 'alim(bilen)dir, hakim (saglamlastiran)dir.

22:53 (Allah, böyle yapar ki) Seytanin attigini, kalblerinde hastalik olanlar ve kalbleri katilasanlar için bir imtihan yapsin; zalimler uzak bir ayrilik içindedirler.

22:54 Ve kendilerine ilim verilmiş olanlar da o(Kur'a)nin, Rabbinden (gelen) gerçek oldugunu bilsinler de ona inansinlar; böylece kalbleri ona saygi

duysun. Süphesiz Allah, inananlari mutlaka dogru yola iletir.

22:55 Inkar edenler ise ansizin o sa'at (kiyamet veya ölüm) kendilerine gelinceye yahut o kisir (hayirsiz) günün azabi kendilerine gelinceye kadar o(Kur'a)ndan yana, kusku içinde olacaklardır.

22:56 O gün mülk Allah'indir. (O) onların aralarında hükmeder.

Inananlar ve iyi isler yapanlar ni'met cennetlerindedirler.

22:57 Inkar edip ayetlerimizi yalanlayanlara da alçaltan bir azab vardır.

22:58 Allah yolunda göç edip sonra öldürülen veya ölenlere gelince, Allah onları en güzel bir rizikle besleyecektir. Doğrusu Allah, rizik verenlerin en iyisidir.

22:59 Onları razı olacakları bir yere sokacaktır. Doğrusu Allah, bilendir, halimdir.

22:60 İşte böyle. Kim kendisine yapılan cezanın dengiyle ceza verir de sonra kendisine tekrar saldirilirse elbette, Allah ona yardım eder.

Süphesiz Allah, affeden, bağışlayandır.

22:61 İşte böyle. (Allah), geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü gecenin içine sokar. Doğrusu Allah, isiten ve görendir.

22:62 İşte böyle. Çünkü Allah, Hak'tır, O'ndan başka yalvardıkları ise batildir (asli olmayan yalan seylerdir). İşte çok yüce, çok büyük olan, Allah'tır.

22:63 Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi de yer yeseriyor. Doğrusu Allah latiftir (bilgisi veya lutfu en ince ve nazik seylere kadar varir), habirdir (her türlü tedbiri bilir, her şeyi haber alır).

22:64 Göklerde ve yerde ne varsa hep O'nundur. Allah; iste zengin O'dur, övülmeğe layik O'dur.

22:65 Görmedin mi Allah, yerdekileri ve emriyle, (koyduğu kanunla) denizde akıp giden gemileri sizin buyrugunuza verdi. Yerin üstüne düşmesin diye göğü tutuyor. (Gök) ancak O'nun izniyle düşer. Çünkü Allah, insanlara çok sefkatli, çok merhametlidir.

22:66 O'dur ki sizi diriltti, sonra sizi öldürür, sonra yine sizi diriltir. Gerçekten insan çok nankördür.

22:67 Biz her ümmete, uydukları bir mensek (ibadet yöntemi) yaptık. Bu iste seninle asla çekismesinler. Sen Rabbine çağır, kuskusuz sen dogru, bir yol üzerindesin.

22:68 Eger seninle mücadele ederlerse: "Allah yaptıklarınızı daha iyi bilir" de.

22:69 Allah kiyamet günü, ayrılığa düştüğünüz hususlarda aranıza hükmedecek(hakliyi, haksizi ayıracak)tir.

22:70 Bilmez misin ki Allah gökte ve yerde ne varsa hepsini bilir. Bunların hepsi, bir Kitaptadır (katında yazilidir). Bu, Allah'a kolaydır.

22:71 Allah'tan ayrı olarak öyle seylere tapıyorlar ki (Allah), onlara hiçbir kudret indirmemistir. Kendilerinin de onların tanrı olabileceği hakkında bir bilgileri yoktur. O zalimlerin yardımcısı yoktur.

22:72 Kendilerine apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman kafirlerin yüzlerinde hosnutsuzluk belirdiğini anlarsın. Neredeyse kendilerine ayetlerimizi okuyanların üzerine saldiracaklar. De ki: "Size bundan (bu öfkeli durumunuzdan) daha kötü bir şey haber vereyim mi? Varacağınız ates!

Allah onu kafirlere va'detmiştir. Ne kötü sonuçtur (o)!

22:73 Ey insanlar, size bir temsil verildi, onu dinleyin: O Allah'tan başka yalvardıklarınız (var ya), onların hepsi bir araya toplansalar, bir sinek dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan kurtaramazlar. İsteyen de aciz, istenen de.

22:74 Allah'ı layikiyle takdir edemediler (O'nu gereği gibi bilemediler). Allah kuvvetlidir, üstündür.

22:75 Allah meleklerden de, insanlardan da elçiler seçer. Allah, isitendir, görendir.

22:76 Onların önlerinde ve arkalarında olan(bütün olayları, yaptıkları bütün işleri) bilir. Bütün işler Allah'a döndürülür.

22:77 Ey inananlar, rüku' edin, secde edin, Rabbinize ibadet edin, hayır işleyin ki umduğunuza eresiniz.

22:78 Allah uğrunda, O'na yarasır biçimde cihad edin. O, sizi seçti ve dinde size bir güçlük yükledi; babanız İbrahim'in dini(ne uyun). O (Allah) bu (Kur'a)ndan önce(ki Kitaplarda) da, bu(Kur'a)nda da size "müslümanlar" adını verdi ki, Elçi size şahid olsun, siz de insanlara şahid olasınız. Haydi namazı kilin, zekatı verin ve Allah'a sarilin; sahibiniz O'dur. Ne güzel sahip ve ne güzel yardımcıdır (O)!

Sura 23: Al-Mu'minun

23:1 Felaha ulaştı o mü'minler.

23:2 Ki onlar, namazlarında saygılıdılar.

23:3 Onlar boş şeylerden yüz çevirirler.

23:4 Onlar zekatı verirler.

23:5 Ve onlar irzlerini korurlar.

23:6 Ancak esleri, yahut ellerinin sahip olduğu (cariyeler) hariç. (Bunlarla ilişkilerinden dolayı da) onlar kinanmazlar.

23:7 Ama bunun ötesine gitmek isteyen olursa, işte onlar haddi aşanlardır.

23:8 Ve o(mü'min)ler emanetlerine ve ahidlerine özen gösterirler.

23:9 Onlar namazlarını (vakitlerinde kılarak) korurlar.

23:10 İşte varis olacaklar onlardır.

23:11 Onlar (en yüksek cennet olan) Firdevs'e varis olacaklar, orada ebedi kalacaklardır.

23:12 Andolsun biz insani çamurdan bir süzmeden yarattık.

23:13 Sonra onu bir nutfe (sperm) olarak sağlam bir karar yerine koyduk.

23:14 Sonra nutfeyi alaka(embriyo)ya çevirdik, alaka(embriyo)yi bir çignemlik ete çevirdik, bir çignemlik eti kemiklere çevirdik, kemiklere et giydirdik; sonra onu bambaska bir yaratık yaptık. Yaratanların en güzeli Allah, ne yücedir!

23:15 Sonra siz, bunun ardından öleceksiniz.

23:16 Sonra, siz kıyamet günü muhakkak diriltileceksiniz.

23:17 Üstünüzde de yedi tabaka (yedi gök) yarattık. Biz yaratmadan gafil değiliz.

23:18 Gökten belli ölçü ve miktarda su indirip onu yerde durdurduk. Biz onu (indirmeğe kadir olduğumuz gibi) gidermeğe de kadiriz.

23:19 Onunla size, içlerinde sizin için birçok meyvalar bulunan hurma ve

üzüm bahçeleri yetistirdik, onlardan yiyorsunuz.

23:20 Yine onunla Tur-i Sina'dan çıkan, (meyvası) yağlı olarak biten, yiyenlerin (yağına ekmeklerini) batıracakları bir (zeytin) ağac(i) yetistirdik.

23:21 Hayvanlarda da sizin için ibret vardır: Karınlarının içindekinden size çıkarıyoruz. Onlarda sizin için daha birçok faydalar var, aynı zamanda onlardan yersiniz.

23:22 O(hayva)nların üzerinde ve gemiler üzerinde tasınırsınız.

23:23 Andolsun biz, Nuh'u kavmine gönderdik: "Ey kavmim, dedi, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka tanrınız yoktur, korunmaz misiniz?"

23:24 Kavminin içinden ileri gelen inkarcı bir grup (söyle) dedi: "Bu da sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir. Size üstün gelmek istiyor. Eğer Allah (elçi göndermek) dileseydi, melekleri indirirdi. Biz ilk babalarımızdan böyle bir şey isitmedik."

23:25 O, kendisinde delilik bulunan bir adamdır, başka bir şey değildir. Hele bir süreye kadar onu gözetleyin. He is only a man in whom is a madness, so watch him for a while.

23:26 (Nuh): "Rabbim, beni yalanlamaları karşısında bana yardım et (bana verdiğin sözünü yerine getir)!" dedi.

23:27 Biz de ona vahyettik ki: "Gözlerimizin önünde ve vahyimiz(öğretimiz)le o gemiyi yap. Bizim buyrugumuz gelip de tandir kaynayınca her cinsten iki çift ve aileni de alıp ona sok. Yalnız onlar içinde alehyelerine söz geçmiş (azabımıza uğrama hükmü giymiş) olanları bırak. O zulmedenler hakkında bana yalvarma; onlar, mutlaka bogulacaklardır!

23:28 Sen ve yanında bulunanlar gemiye yerleştiginiz zaman: "Bizi o zalim kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun." de.

23:29 Ve de ki: "Rabbim, beni mübarek bir inisiyle indir; sen konuklayanların en hayırlisisin."

23:30 Gerçi biz, (onları) sınıyorduk ama, bu olayda (sizler için de) nice ibretler vardır.

23:31 Sonra onların ardından başka bir nesil yetistirdik.

23:32 Onlara da kendi içlerinden: "Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka Tanrınız yoktur, (Allah'ın azabından) korunmaz misiniz?" diyen bir elçi gönderdik.

23:33 Kavminden, kendilerine dünya hayatında bol ni'met verdiğimiz o inkar eden ve ahiret buluşmasını (hesap ve cezasını) yalanlayan esraf takimi dedi ki: "Bu da sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir. Sizin yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor."

23:34 Eğer sizin gibi bir insana ita'at ederseniz o takdirde siz, mutlaka ziyana uğrayanlarsınız demektir.

23:35 O size, siz öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman yeniden hayata çıkarılacağınızı mi va'dediyor?

23:36 Heyhat, o size va'dedilen şey ne kadar uzak!

23:37 Ne ise hep bu dünya hayatımızdır; ölürüz ve yasarız, biz öldükten sonra diriltilecek değiliz.

23:38 O, Allah'a yalan uydurandan başka bir adam değildir. Biz ona

inanici(insan)lar degiliz.

23:39 (O peygamber): "Rabbim, dedi, beni yalanlamalari karsisinde bana yardım et."

23:40 (Allah): "Az sonra onlar pisman olacaklar!" dedi.

23:41 Derken o korkunç ses, onlari gerçekten yakaladi da onlari sel süprüntüsü haline getirdik. Uzak olsun o zalim kavim!.

23:42 Sonra onların ardından baska nesiller yetistirdik.

23:43 Hiçbir ümmet, ne süresinden ileri geçebilir, ne de geri kalabilir.

23:44 Sonra biz, elçilerimizi ardi ardina gönderdik. Hangi ümmete elçisi geldiyse onlar onu yalanladilar, biz de onlari birbiri ardinca devirdik ve hepsini birer efsane yaptik. Inanmayan toplum uzak olsun.

23:45 Sonra Musa'yi ve kadesi Harun'u ayetlerimizle ve apaçik bir delille gönderdik;

23:46 Fir'avn'e ve ileri gelen adamlarina. Onlar büyüklük tasladilar ve böbürlenen bir topluluk oldular.

23:47 Su iki adamin kavmi bize kölelik ederken, simdi biz kalkip bizim gibi iki insana mi inanacagiz? dediler.

23:48 Onlari yalanladilar ve helak edilenlerden oldular.

23:49 (Sonra Musa, Israil ogullarini Misir'dan çıkardi. Israil ogullari) Dogru yolu bulsunlar diye biz, Musa'ya Kitabi (Tevrat'i) verdik.

23:50 Meryem oglunu ve annesini bir mu'cize kildik ve onlari oturmaya uygun, çesmeli bir tepeye yerlestirdik.

23:51 Ey elçiler, güzel seylerden yeyin ve yararli is yapin. Çünkü ben yaptiklarinizi bilmekteyim.

23:52 Ve iste sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir, ben de sizin Rabbinizim, benden korkun. (dedik).

23:53 Fakat islerini aralarinda parçalayip, çeşitli Kitaplara ayirdilar. Her parti, kendi yaninda bulunanla sevinmektedir.

23:54 Bir süreye kadar onlari, (daldiklari) gafletleri içinde birak.

23:55 Onlar saniyorlar mi ki kendilerine verdigimiz mal ve ogullar ile,

23:56 Onların iyiliklerine kosuyoruz? Hayir, (bu verdigimiz dünya ni'metleri, onlar için bir imtihandır, fakat onlar) farkinda degiller.

23:57 Onlar ki Rablerine saygidan titrerler.

23:58 Ve onlar ki Rablerinin ayetlerine inanirlar.

23:59 Ve onlar ki Rablerine ortak kosmazlar.

23:60 Verdiklerini, Rablerinin huzuruna dönecekleri düşüncesiyle kalbleri korkudan ürpererek verirler.

23:61 Iste onlar, hayir islerine kosarlar ve onlar hayir için önde giderler.

23:62 Biz, hiç kimseye gücünün üstünde bir sey teklif etmeyiz.

Katimizda geçegi söyleyen bir Kitap vardir. (Herkesin eylemleri onda tesbit edilmistir), onlara asla haksizlik edilmez.

23:63 Fakat onların kalbleri, bundan gaflet içindedir. Onların bundan baska (birtakim pis) isleri daha var ki, onlar hep o isler için çalışirlar.

23:64 Nihayet varliklilarini azab ile yakaladigimiz zaman, hemen feryada baslarlar.

23:65 Bugün artik feryadtmeyin, bize karsi size yardım olunmaz (kimse

sizi bizim azabimizdan kurtaramaz). Supplicate not this day! Assuredly ye will not be helped by Us.

23:66 Ayetlerim size okunuyordu da siz arkaniza dönüyordunuz. My revelations were recited unto you, but ye used to turn back on your heels,

23:67 Ayetlerime karsi kibirlenerek geceleyin (Ka'be'nin çevresinde toplanip) saçmalıyordunuz.

23:68 Onlar o sözü (Kur'an'i) iyice düşünmediler mi, yoksa onlara, ilk atalarına gelmeyen bir sey (bir elçi ve Kitap) geldi diye mi (böyle davranıyorlar)?

23:69 Yoksa elçilerini tanımadıkları (onun doğruluğunu, dürüstlüğünü bilmedikleri) için mi onu inkar ediyorlar?

23:70 Yoksa "Onda bir delilik var" mi diyorlar? Hayir, o kendilerine hakki getirdi, fakat çoklari haktan hoslanmıyorlar.

23:71 Eger hak, onların keyiflerine uysaydi, gökler, yer ve bunların içinde bulunan kimseler bozulur, giderdi. Biz onlara Zikir'lerini getirdik fakat onlar, Zikirlerinden yüz çeviriyorlar.

23:72 Yoksa sen onlardan bir vergi mi istiyorsun (da onun için mi hakki kabul etmiyorlar)? Rabbinin vergisi daha hayirlidir. O, rizik verenlerin en iyisidir.

23:73 Sen onlari dogru bir yola çağırıyorsun.

23:74 Ama ahirete inanmayanlar yoldan sapıyorlar.

23:75 Biz onlara acıyıp da baslarındaki sikintiyi açsaydik, yine azgınlıklarında bocalamaga devam ederlerdi.

23:76 Andolsun biz onlari azab ile yakaladık, ama yine Rabblerine boyun egmediler, O'na yalvarmıyorlar.

23:77 Nihayet üzerlerine siddetli bir azab kapisi açtigimiz zaman, derhal O'nun içinde saskin ve umutsuz kalırlar.

23:78 O'dur ki, sizin için o kulagi, o gözleri ve gönülleri inşaa etti. Ne kadar az sükre diyorsunuz!

23:79 O'dur ki, sizi yeryüzünde yaratıp yaydı ve O'na götürüleceksiniz.

23:80 O'dur ki yasatıyor, öldürüyor. Gecenin ve gündüzün degismesi O'nun(eseri)dir. Aklinizi kullanmıyor musunuz?

23:81 Hayir, onlar da evvelkilerin dedikleri gibi dediler:

23:82 Öldüğümüz, toprak ve kemik haline geldigimiz zaman mi, biz mi diriltilecegiz? dediler.

23:83 Andolsun bu tehdid bize de bizden önce atalarımıza da yapıldı. Bu, evvelkilerin masallarından baska bir sey degildir.

23:84 De ki: "Biliyorsanız dünya ve içinde bulunanlar kimindir?"

23:85 Allah'ındır diyecekler. "O halde düşün(üp, ilk kez yaratanın, ikinci defa yine yaratılabileceğini anla)mıyor musunuz?" de.

23:86 Yedi göğün Rabbi ve büyük Ars'in Rabbi kimdir? de.

23:87 Bunlar Allah'ındır diyecekler. "O halde korunmuyor musunuz?" de.

23:88 Biliyorsanız (söyleyin) her şeyin melekutu (mülkü ve yönetimi) elinde olan, koruyup kollayan, fakat kendisi korunup kollan(maya muhtaç ol)mayan kimdir? de.

23:89 (Her şeyin yönetimi) Allah'a aittir diyecekler. "O halde nasıl büyüleniyorsunuz?" de.

23:90 Dogrusu biz, onlara hakki getirdik, (bizim söylediklerimiz gerçektir), onlarsa yalancılardır.

23:91 Allah çocuk edinmemistir. O'nunla beraber hiçbir tanrı yoktur. Öyle olsaydı her tanrı, kendi yarattığını götürürdü ve onlardan biri diğerine üstün gelmeğe çalışırdı. Allah, onların tanımlamalarından uzaktır.

23:92 (O), görünmeyeni ve görüneni bilir; onların ortak kostukları şeylerden yücedir.

23:93 De ki: "Rabbim, eğer onların tehdit edildikleri şeyi mutlaka bana göstereceksen (ben sağ iken onları cezalandıracaksan),"

23:94 Rabbim, beni su zalim kavmin içinde bırakma!

23:95 Biz, onları tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeğe elbette kadırız (onları cezalandıracağız ve sen bunu göreceksin).

23:96 Kötülüğü en güzel şeyle sav. Biz onların (seni) nasıl vasıflandıracaklarını biliyoruz.

23:97 Ve de ki: "Rabbim, şeytanların dürtüklemelerinden sana sığınırım."

23:98 Ve onların yanıma ugramalarından sana sığınırım Rabbim.

23:99 Nihayet onlardan birine ölüm geldiği zaman: "Rabbim, der, beni geri döndürünüz!"

23:100 Ki terk ettiğim dünyada yararlı bir iş yapayım. Hayır, bu onun söylediği bir sözdür. Önderinde ta diriltilecekleri güne kadar bir berzah vardır.

23:101 Sur'a üflendiği zaman, artık o gün aralarında soylar yoktur ve (insanlar, birbirlerine soylarını) sormazlar.

23:102 Kimlerin (eylemlerinin) tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtulmuş erenlerdir.

23:103 Kimlerin tartıları hafif gelirse, işte onlar da kendilerini ziyana sokanlar, cehennemde sürekli kalanlardır.

23:104 (Orada onların) yüzlerini ateş yalar. Öyle ki (atesin) içinde (dehşetten dudakları gerilir de) dişleri açıkta kalır.

23:105 Ayetlerim size okunurdu da siz onları yalanladınız değil mi?

23:106 Rabbimiz, dediler, bahtsızlığımız bizi yendi. Biz sapık bir topluluk olduk.

23:107 Rabbimiz, bizi bundan çıkar. Eğer bir daha (yaptığımız kötü işlere) dönersek artık biz gerçekten zalimleriz.

23:108 Buyurdu ki: "Senin orada, bana bir şey söylemeyin!"

23:109 Zira kullarımdan bir zümre: 'Rabbimiz inandık, bizi bağışla, bize acı, sen acıyanların en hayırlısının' dedikleri için

23:110 Siz onlarla alay ettiniz, (sürekli onlarla uğraştığınız için onlar) size beni anmayı unutturdular. Siz daima onlara gülüyordunuz.

23:111 Bugün ben, onlara sabretmelerinin karşılığını verdim; onlar (evet) işte kurtulmuş murada erenler onlardır.

23:112 Ve buyurdu: "Yer yüzünde yıllar sayısınca ne kadar kaldınız?"

23:113 (Herhalde) Bir gün, yahut günün bir kısmı kadar kaldık; sayanlara sor, dediler.

23:114 Buyurdu ki: "Sadece az bir zaman kaldınız, keske bilseydiniz!"

23:115 Bizim sizi bos yere, bir oyun ve eglence olarak yarattigimizi ve sizin bize döndürölüp getirilmeyeceginizi mi sandiniz?

23:116 Hak padisah olan Allah, pek yücedir. O'ndan baska tanri yoktur. O, Kerim Ars'in sahibidir.

23:117 Kim Allah ile beraber, varligini kanitlayacak hiçbir delil bulunmayan bir tanriya taparsa, onun hesabi, Rabbinin yanindadir (onu Allah cezalandirir) çünkü kafirler iflah olmazlar.

23:118 De ki: "Rabbim, bagisla, aci, sen acianlari en hayirlisisin."

Sura 24: An-Nur

24:1 Bu indirdigimiz ve uygulanmasini farz kildigimiz bir suredir.

Düsünüp öğüt almaniz için onda açık açık ayetler indirdik.

24:2 Zina eden kadin ve zina eden erkegin her birine yüz degnek vurun; Allah'a ve ahiret gününe inananlar iseniz Allah'in cezasini uygulamada sizi, onlara karsi acima duygusu tut(up engelle)mesin. Mü'minlerden bir grup da onlara yapılan azaba sahid olsun.

24:3 Zina eden erkek, zina eden veya ortak kosan kadından baskasiyla evlenmez; zina eden kadin da zina eden veya ortak kosan erkekten baskasiyla evlenmez. Böyleleriyle evlenmek mü'minlere haram kilinmistir.

24:4 Namuslu kadinlari zina ile suçlayip da sonra (bu suçlamalarini ispat için) dört sahid getirmeyenlere seksen degnek vurun ve artik onlari sahidligini asla kabul etmeyin. Onlar yoldan çikmis kimselerdir.

24:5 Ancak bundan sonra tevbe edip uslananlar hariç. Çünkü Allah çok bagislayan, çok esirgeyendir.

24:6 Eslerini zina ile suçlayip kendilerinden baska sahidleri bulunmayan kimselere gelince: Onlardan her birinin sahidligi, kendisinin mutlaka dogru söyleyenlerden olduguna, dört defa Allah'i sahid tutmasidir.

24:7 Besinci defa da: Eger yalan söyleyenlerden ise Allah'in la'netinin kendi üzerine olmasini diler.

24:8 Kadinin da dört defa sözüne Allah'i sahid tutup kocasinin, mutlaka yalan söyleyenlerden olduguna sahidlik etmesi, kendisinden azabi kaldirir.

24:9 Besinci defa da: Eger kocasi dogrularidan ise Allah'in gazabinin kendi üzerine olmasini diler.

24:10 Ya Allah'in size lutfu ve rahmeti olmasaydi ve Allah, tevbeleri çok kabul eden ve hikmet sahibi olmasaydi (ne yapardiniz)?

24:11 O yalan haberi getir(ip ortaya at)anlar, içinizden bir topluluktur. Siz, onu sizin için ser sanmayin. Tersine o, sizin için hayirdir. Onlardan her kisi isledigi günah'in cezasini görecektir. Onlardan o(yala)nin en büyüünü idare edene de büyük bir azab vardır.

24:12 Onu isittiginiz zaman inanan erkek ve kadinlari, kendiliklerinden güzel zanda bulunup: "Bu, apaçik bir iftiradir" demeleri gerekmez miydi?

24:13 Ona dört sahid getirmeleri gerekmez miydi? Madem ki sahidleri getirmediler, o halde onlar Allah yaninda yalancilarin ta kendileridir.

24:14 Eger size dünyada ve ahirette Allah'in lutfu ve rahmeti olmasaydi, içine daldiginiz yaygarada size mutlaka büyük bir azab dokunurdu.

24:15 Çünkü siz, onu dillerinizle aliveriyorsunuz ve hakkında hiç bilginiz olmayan bir şeyi, (düşünüp tasınmadan, hemen) ağızlarınızla söylüyorsunuz ve onu önemsiz bir iş sanıyorsunuz. Oysa o, Allah yanında büyük(bir günah)tir.

24:16 Onu isittiginiz zaman, "Bunu konuşmamız bize yakışmaz, hasa, bu, büyük bir iftiradır." demeniz gerekmez miydi?

24:17 Allah size öğüt veriyor ki eğer inananlar iseniz böyle bir şeye bir daha asla dönmeyesiniz.

24:18 Allah size ayetleri(ni) açıklıyor. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:19 Inananlar içinde edepsizliğin yayılmasını isteyenler için dünyada da, ahirette de acı bir azab vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

24:20 Eğer size Allah'ın lutfu ve rahmeti olmasaydı ve Allah çok sefkatli ve merhametli olmasaydı (bu iftiranızdan dolayı büyük bir azaba uğradınız)!

24:21 Ey inananlar, şeytanın adımlarını izlemeyin. Kim şeytanın adımlarını izlerse o, ona edepsizliği ve kötülüğü emreder. Eğer size, lutfu ve rahmeti olmasaydı Allah, hiçbirinizi asla temizlemezdi. Fakat Allah dilediğini arındırır. Allah isitendir, bilendir.

24:22 Sizden fazilet ve servet sahibi kimseler, yakınlığı bulunanlara, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere bir şey vermemeğe yemin etmesinler, affetsinler, hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

24:23 O namuslu, bir şeyden habersiz, inanmış kadınlara zina iftira edenler, dünya'da da ahirette de lanetlenmişlerdir. Onlar için büyük bir azab vardır.

24:24 O gün, dilleri, elleri ve ayakları yaptıklarına şahidlik edecektir.

24:25 O gün Allah, onlara hak ettikleri cezalarını tam verir ve onlar da bilirler ki Allah, apaçık Hak'tir.

24:26 Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler kötü kadınlara; iyi kadınlar iyi erkeklere; iyi erkekler de iyi kadınlara mahsustur. Bunlar onların söyledikleri(çirkin şeyler)den uzaktırlar. Bunlara, (Allah tarafından) bağışlama ve cömertçe bir rızık vardır.

24:27 Ey inananlar, kendi evlerinizden başka evlere, izin alıp halkına selam vermeden girmeyin. Herhalde bunun, sizin için daha iyi olduğunu düşünüp anlarsınız.

24:28 Eğer orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Ve eğer size: "Dönün" denirse dönün. Bu, sizin için daha temizdir. Allah yaptıklarınızı bilendir.

24:29 Oturulmayan ve içinde eşyanız bulunan evlere (izinsiz) girmenizden dolayı size bir günah yoktur. Allah, açığa vurduğunuzu da, gizlediğinizi de bilir.

24:30 Inanan erkeklere söyle: "Bazı bakışlarını kissinlar, irzlerini korusunlar. Bu, onlar için daha temizdir. Süphesiz Allah, onların her yaptıklarını haber almaktadır.

24:31 Inanan kadınlara da söyle: "Bazı bakışlarını kissinlar, irzlerini korusunlar. Süslerini göstermesinler. Ancak kendiliginden

görünenler hariç. Bas örtülerini (gögüs) yırtmaçlarının üstüne koysunlar. Süslerini kimseye göstermesinler. Yalnız kocalarına, yahut babalarına, yahut kocalarının babalarına, yahut oğullarına, yahut kocalarının oğullarına, yahut kardeşlerine, yahut kardeşlerinin oğullarına, yahut kızkardeşlerinin oğullarına, yahut kadınlarına, yahut ellerinin altında bulunan(köle)lerine, yahut kadına ihtiyacı bulunmayan erkek tabi'lerine, yahut henüz kadınların mahrem yerlerini anlamayan çocuklara gösterebilir. Gizledikleri süslerin bilinmesi için ayaklarını vurmasınlar. Ey mü'minler, topluca Allah'a tevbe edin ki felaha eresiniz. 24:32 İçinizden bekarları ve köle ve cariyelerinizden iyileri evlendirin. Eger yoksul iseler, Allah, lutfiyle onları zengin eder. Allah(in mülkü) genistir, O, (her şeyi) bilendir.

24:33 Evlenme (imkani) bulamayanlar, Allah kendilerini lutfundan zengin edinceye kadar iffetlerini korusunlar. Ellerinizin altında bulunan (köle ve cariye)lerden, mükatebe (akdi) yapmak isteyenlerle Geger kendilerinde hayır görürseniz G mükatebe yapın ve Allah'in size verdiği malından onlara da verin. Dünya hayatının geçici menfaatini elde etmek için, namuslu kalmak isteyen cariyelerinizi fuhsa zorlamayın. Kim onları (fuhsa) zorlarsa, şüphesiz Allah (fuhsa) zorlanmalarından sonra (o kadınlara karşı) bağışlayıcı, esirgeyicidir.

24:34 Andolsun ki size, açıklayıcı ayetler ve sizden önce gelip geçenlerden bir temsil ve korunanlar için bir öğüt indirdik.

24:35 Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nuru, içinde lamba bulunan bir kandile benzer. Lamba cam içerisindedir. Cam, sanki inciden bir yıldız. Ne doguya ve ne batıya mensub olmayan mübarek bir zeytin ağacı(nin yağı)ndan yakılır. (Öyle mübarek bir ağaç) Ki, neredeyse ateş değmese de yağı ışık verir. Işığı parıl, parıldır. Allah, dilediği kimseyi nuruna iletir. Allah insanlara misaller verir. Allah her şeyi bilir.

24:36 (Bu kandil) Allah'in yükseltilmesine ve içlerinde adinin anılmasına izin verdiği evlerdedir. Onların içinde sabah akşam O'nu tesbih eder(saninin yüceligini anar)lar:

24:37 Kendilerini ne ticaretin, ne de alışverişin Allah'i anmaktan, namaz kılmaktan, zekat vermekten alıkoymadığı erkekler. (Onlar), yüreklerin ve gözlerin (dehsetten) ters döneceği günden korkarlar.

24:38 Ki Allah onlara yaptıklarının en güzel karşılığını versin ve lutfundan onlara daha fazlasını da ihsan etsin. Allah dilediğini hesapsız riziklandırır.

24:39 İnkâr edenler(e gelince): Onların işleri, düz arazideki serap gibidir. Susayan onu su sanır, fakat yanına gelince hiçbir şey olmadığını anlar ve yanında Allah'i bulur; Allah onun hesabını tam görür, O, hesabı çabuk görendir.

24:40 Yahut (Onların işleri) engin bir denizdeki karanlıklar gibidir: (Bir deniz) Ki üstünü bir dalga, örtüyor, onun üstünden bir dalga onun üstünden de bir bulut (örtmektedir). Birbiri üstüne yığılmış karanlıklar. (İçinde bulunan kimse) Elini çıkarsa neredeyse onu dahi göremez. Allah bir kimseye nur vermemişse artık onun nuru olmaz.

24:41 Görmedin mi göklerde ve yerde olan kimseler, kanatlarını çirparak

uçan kuslar Allah'i tesbih ederler? Her biri kendi du'asini ve tesbihini bilmistir. Allah da onların ne yaptıklarını bilmektedir.

24:42 Göklerin ve yerin mülkü Allah'indir. Dönüş de Allah'adır.

24:43 Görmedin mi Allah bulutları sürer, sonra onları birbirine geçirir, sonra onları birbiri üstüne yığar (sıkıştırır), arasından yağmurun çıktığını görürsün. Gökteki dağlar(gibi büyük bulut parçaların)dan bir dolu indirir de onunla dilediğini vurur, dilediğinden de onu öteye çevirir. Simseğinin parıltısı neredeyse gözleri alır.

24:44 Allah gece ile gündüzü çevirir. Kuskusuz gözleri olanlar için bunda bir ibret vardır.

24:45 Allah her canlıyı sudan yarattı; onlardan kimi karni üzerinde (sürünerek) yürür, kimi iki ayak üstünde yürür, kimi de dört (ayak) üstünde yürür. Allah dilediğini yaratır. Çünkü Allah her şeye kadirdir.

24:46 Andolsun biz, (gerçekleri) açıklayan ayetler indirdik. Allah dilediğini, doğru yola iletir.

24:47 Allah'a ve Elçiye inandık ve ita'at ettik, diyorlar. Sonra onlardan bir grup, bunun ardından dönüyor. Bunlar inanmış degillerdir.

24:48 Elçinin, aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Elçisine çağırıldıkları zaman hemen onlardan bir grup yüz çevirirler.

24:49 Eger hüküm kendi lehlerine olursa ita'at ederek, gelirler.

24:50 Kalblerinde bir hastalık mi var, yoksa sühpe mi ettiler? Yoksa Allah'in ve Elçisinin kendilerine haksızlık yapacağından mi korkuyorlar? Hayır, onlar zalimlerdir.

24:51 Elçinin, aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Elçisine çağırıldıkları zaman inananların sözü ancak: "İsittik ve ita'at ettik" demeleridir. İste umduklarına erenler bunlardır, bunlar.

24:52 Kim(ler) Allah'a ve Resulüne ita'at eder, Allah'tan korkar, O'(nun azabı)ndan korunursa iste kurtulsa erenler onlardır.

24:53 Yeminlerinin var gücüyle Allah'a yemin ettiler: Eger sen onlara emredersen (savasa) çıkacaklar diye. De ki: "Yemin etmeyin. (Sizden istenen, yalan yere yemin etmek değil), güzel ita'at etmektir. Süphesiz Allah, yaptıklarınızı haber almaktadır".

24:54 De ki: "Allah'a ita'at edin, Elçiye ita'at edin." Eger dönerseniz, ona gereken, kendisine yükletilen(duyurma görevini yapmak), size gereken de size yükletilen(ita'at görevini yapmak)dir. Eger ona ita'at ederseniz, doğru yolu bulursunuz. Elçiye düşen, sadece açık bir şekilde duyurmaktır.

24:55 Allah sizden, inanıp iyi işler yapanlara va'detmiştir: Onlardan öncekileri nasıl hükümler kıldıysa, onları da yer yüzünde hükümler kılacak ve kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine sağlamlaştıracak ve korkularının ardından kendilerini (tam) bir güvene erdirecektir. Bana kulluk edecekler ve bana hiçbir şeyi ortak kosmayacaklar. Ama kim(ler) bundan sonra da nankörlük ederse iste onlar, yoldan çıkanlardır.

24:56 Namazı kilin, zekatı verin, Elçiye ita'at edin ki size acınsın.

24:57 Nankörlerin, yer yüzünde (Allah'i) aciz bırakacaklarını, (Allah'in azabına engel olacaklarını) sanma. Onların varacağı yer

atestir. Ne kötü bir gidis yeridir o!

24:58 Ey inananlar, ellerinizin altinda bulunan (köle ve hizmetçi)ler ve henüz erginlige ermemis çocuklariniz üç vakitte (odalarınıza girebilmek için) izin istesinler: Sabah namazından önce, öğle vakti elbisenizi çıkar(ip yat)acaginiz zaman ve yatsi namazından sonra. Bunlar sizin üstünüzün açilabilecegi üç vakittir. Bunlarin disinda (hizmetçilerin ve çocuklarin, izin almadan içeri girmelerinden dolayı) ne size, ne de onlara bir günah yoktur. (Onlar sizin) yaninizda dolasirlar, birbirinizin yanina girip çikarsiniz. Allah ayetleri size böyle açıklar. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:59 Çocuklariniz erginlik çağına erdikleri zaman kendilerinden öncekilerin izin istedikleri gibi izin istesinler. Iste Allah size ayetlerini böyle açıklıyor. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:60 Evlenme arzusu kalmamis, oturan (ihtiyar) kadinlarin, kasden süs göstermege çalışmadan, dis örtülerini birakmalarinda kendileri için bir günah yoktur. Ama sakinmalari, kendileri için daha hayirlidir. Allah isitendir, bilendir.

24:61 Köre güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya güçlük yoktur. Size de kendi evlerinizden, yahut babalarinizin evlerinden, yahut annelerinizin evlerinden, yahut kardeslerinizin evlerinden, yahut kizkardeslerinizin evlerinden, yahut amcalarinizin evlerinden, yahut halalarinizin evlerinden, yahut dayilarinizin evlerinden, yahut teyzelerinizin evlerinden, yahut anahtarları ellerinizde bulunan evlerden, yahut arkadasinizin evlerinden yemenizde bir güçlük yoktur. Toplu olarak yahut ayri ayri yemenizde de üzerinize bir günah yoktur. Evlere girdiginiz zaman Allah tarafından kutlu, güzel bir yasama dilegi olarak kendinize (kendinizden olan ev halkina) selam verin. Iste Allah, ayetleri size böyle açıklıyor ki düşünüp anlayasiniz.

24:62 Mü'minler o kimselerdir ki Allah'a ve Elçisine (gönülden) inanmislardir. Toplumsal bir is için Allah'in Elçisi ile beraber bulduklari zaman ondan izin almadan gitmezler. (Ey Muhammed), Senden izin alanlar, iste Allah'a ve Elçisine inananlar onlardir. Bazi isleri için senden izin istedikleri zaman onlardan diledigine izin ver ve onlar için Allah'tan magfired dile. Süphesiz Allah çok bagislayan, çok esirgeyendir.

24:63 Elçinin çağirmasini, aranızda herhangi birinizin digerini çağirmasiyla bir tutmayın. Allah içinizden, birbirinin arkasına gizlenerek sivisip gidenleri bilir. Elçinin emrine aykiri davrananlar, kendilerine bir belanın çarpmasindan, yahut onlara aci bir azabin ugramasindan sakinsinlar.

24:64 İyi bilinki göklerde ve yerde olanlar hep Allah'indir. O, sizin ne is üzerinde bulduğunuzuzu, (ne yaptiginizi, içinizde nasıl bir niyet tasidiginizi) bilir. O'na döndürölüp götürüldükleri gün, ne yaptiklarini onlara haber verir. Allah, her seyi bilendir.

Sura 25: Al-Furqan

25:1 Alemlere uyarici olması için kuluna Furkani (hakki batildan ayirma

ölçüsünü) indiren (Allah) pek kutludur!

25:2 Göklerin ve yerin mülkü O'nundur, O, bir çocuk edinmemistir, mülkünde ortagi yoktur. Her şeyi yaratmış, ona ölçü, biçim ve düzen vermiştir.

25:3 O'ndan ayrı olarak, hiçbir şey yaratmayan, kendileri yaratılan ve kendilerine dahi ne zarar ne de yarar veremeyen; öldüremeyen, yasatamayan, (ölüleri diriltip) kaldıramayan birtakim tanrılar edindiler.

25:4 İnkâr edenler: "Bu, yalandan başka bir şey değildir. (Muhammed) onu uydurdu, başka bir topluluk da kendisine yardım etti." dediler ve kesin bir haksızlığa ve iftiraya vardılar.

25:5 Dediler: "Evvlekilerin masalları, onları yazmış, sabah akşam onlar kendisine yazdırılıyor."

25:6 De ki: "Onu, göklerdeki ve yerdeki gizleri bilen indirdi. O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

25:7 Dediler: "Bu elçiye ne oluyor ki yemek yiyor, çarşılarda geziyor? Ona kendisiyle beraber uyarıcı olacak bir melek indirilmeli değil mi?"

25:8 Yahut üstüne bir hazine atılmalı, yahut kendisinin ürününden yiyeceği bir bahçesi olmalı değil mi? Ve zalimler: "Siz başka değil, sadece büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz" dediler.

25:9 Bak, senin için nasıl benzetmeler yaptılar da saptılar. Artık bir daha yolu bulamazlar.

25:10 Yücedir O ki dilerse sana bundan daha hayırlısını, altlarından ırmaklar akan bahçeler verir ve senin için saraylar yapar.

25:11 Onlar (senin hakkında o yakışsız sözleri söylemekle kalmadılar) bilakis, (Durusma) sa'ati(ni) de yalanladılar. Biz (Durusma) sa'ati(ni) yalanlayanlara alevli bir ateş hazırlamışızdır.

25:12 (Bu ateş) onları uzak bir yerden görünce onlar bunun öfkelerini ve homurtusunu isitirler.

25:13 (Elleri boyunlarına zincirlerle) Bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıkları zaman orada ölümü çağırırlar (yetiş ey ölüm, nerdesin, gel bizi bu azabdan kurtar! derler).

25:14 Bugün bir ölüm çağırmayın, birçok ölüm çağırın.

25:15 De ki: "Bu mu iyi, yoksa korunanlara va'dedilen ebedi cennet mi? O da onların mükafat ve sonucudur!"

25:16 Orada istediklerini bulurlar ve sürekli kalırlar. Bu, Rabbinin, istenen, arzu edilen bir va'didir.

25:17 (Rabbin), onları ve Allah'tan başka taptıklarını bir araya toplayacağı gün, (tapılanlara) der ki: "Bu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yolu sapıttılar?"

25:18 Derler ki: "Senin sanın yücedir, senden başka veliler edinmek bize yarasmaz. Fakat sen onları ve atalarını ni'met verip yasattın, (bolluk içinde dünyaya daldılar da seni) anmayı unuttular ve helaki hak eden bir topluluk oldular.

25:19 (Bu kez hitap, bunlara tanrı diye tapanlara yönelir.) İste (tanrı) dedikleriniz de sizi yalanladılar. Artık ne (azabi geri) çevirmeğe gücünüz yeter, ne de (kendinize) bir yardım bulabilirsiniz! Sizden kim zulmederse ona büyük bir azab taddiririz.

25:20 Senden önce gönderdiğimiz bütün elçiler de yemek yerler, çarsılarda gezerlerdi. Biz sizi birbiriniz için bir sınav yaptık. (Sizin bir kısmınızı, diğeri bir kısmınızla denemekteyiz ki bakalım) sabrediyor musunuz? Rabbin, (herseyi) görendir.

25:21 Bizimle karşılaşmayı ummayanlar: "Bize melekler indirilmeliydi, yahut Rabbimizi görmeliydik değil mi?" dedi(ler). Andolsun ki onlar kendi içlerinde büyüklük tasladılar ve büyük bir azgınlıkla haddi astılar.

25:22 Melekleri gördükleri gün, iste o gün suçlulara müjde yoktur ve onlar; (Size sevinmek) yasaktır, yasak!" derler.

25:23 Yaptıkları her işin önüne geçmişiz de onu (etrafa) saçılmış toz zerrelere haline getirmisizdir.

25:24 O gün cennet halkının kalacakları yer daha iyi, dinlenip safa süreceklere yer daha güzeldir.

25:25 Gögün bulutları parçalayıp meleklerin bölük bölük indirildiği gün;

25:26 İste o gün, gerçek mülk, Rahmanin'dir, (bütün hükümlerlik yalnız O'na aittir) ve o (gün), kafirler için çetin bir gündür.

25:27 O gün zalim ellerini isirip: "Nolaydı, keske ben elçilerle beraber bir yol edineydim!" der.

25:28 Vah bana, ne olurdu, ben falani dost tutmasaydım!

25:29 O beni, bana gelen Zikirten saptırdı. Zaten şeytan, insani yapayalnız ve yardımcısız bırakır."

25:30 Elçi de: "Ya Rabbi, kavmim, bu Kur'an'ı terk edilmiş bıraktılar demistir.

25:31 Biz böylece her elçiye suçlulardan bir düşman var ettik. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

25:32 İnkâr edenler: "Kur'an, ona bir defada indirilmeli değil miydi?" dediler. Biz onunla senin kalbini sağlamlaştırmak için onu böyle (parça parça indirdik) ve onu ağır ağır okuduk.

25:33 Onların sana getirdiği her misale (her batıl soruya) karşı mutlaka biz sana, (o batılı yok edecek) gerçeği ve en güzel açıklamayı getiririz.

25:34 O yüzükoyun cehenneme toplanacak olanlar, iste onlar, yerce çok kötü ve yolca çok sapıktır.

25:35 Andolsun biz Musa'ya Kitabı verdik ve kardeşi Harun'u kendisinin yanında vezir yaptık.

25:36 Ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin, dedik. (Onlara gittiler. Onlar, kendilerine gelen bu elçilerimizi kabul etmeyince biz) de onları yıkıp yok ettik.

25:37 Nuh kavmi de peygamberleri yalanladıkları vakit- onları da böğdük ve onları insanlara bir ibret yaptık. Zalimlere acı bir azab hazırladık.

25:38 Ad'i, Semud'u, Res halkını ve bu arada daha birçok nesilleri (inkarları yüzünden helak ettik).

25:39 Hepsine de (uyarmak için) misaller (geçmişlerden hikâyeler) anlattık. (Öğüt almayıp küfürlerinde ısrar edince biz de) hepsini helak ettik.

25:40 (Su Kureys müsrükleri) bela yağmuruna tutulan, (üstüne taş yağdırılan) kente vardılar. Onun durumunu görmüyorlar mıydı (ki ibret

alsınlar)? Hayır, onlar (öldükten sonra) tekrar dirilip kalkmayı ummuyorlar.

25:41 Seni gördükleri zaman, mutlaka seni eğlence konusu yapıyorlar; "Allah bunu mu elçi göndermiş?"

25:42 Eger biz tanrılarımıza tapmakta ısrar etmeseydik, nerdeyse bizi tanrılarımızdan saptıracaktı. (diyorlar). Azabi gördükleri zaman kimin yolunun sapık olduğunu bileceklerdir.

25:43 Arzusunu tanrı edinen kimseyi gördün mü? Onun üstüne sen mi bekçi olacaksın?

25:44 Yoksa sen onların çoğunun isittiklerini, düşündüklerini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta onlar, yolca (hayvanlardan) daha sapıktır.

25:45 Rabbini görmedin mi gölgeyi nasıl uzattı? Dileseydi, onu durgun yapardı. Sonra nasıl güneşi ona delil kıldık (gölgenin görünmesini, ışığa bağlı kıldık)?

25:46 Sonra (güneş yükseldikçe) gölgeyi yavaş yavaş çekip aldık.

25:47 O, geceyi sizin için elbise, uykuyu dinlenme, gündüzü de kalkıp çalışma zamanı yaptı.

25:48 Ve O, rahmetinin önünde rüzgarları müjdecı gönderdi. Ve gökten tertemiz bir su indirdik.

25:49 Ki onunla ölü bir ülkeyi diriltelim ve onunla yarattığımız hayvanlardan ve insanlardan birçoğunu sulayalım.

25:50 Andolsun biz, bu sözü onların aralarında çevirip çevirip anlattık ki öğüt alsınlar. Ama insanların çoğu, nankörlükte direnmektedir.

25:51 Eger biz dileseydik, her kente bir uyarıcı gönderirdik.

25:52 Kafirlerle boyun eğme ve bu Kur'an ile onlara karşı büyük cihad et.

25:53 O, iki denizi birbirine salmıştır. Bu tatlı, susuzluğu giderici; bu tuzlu ve acıdır. Ve ikisinin arasına birbirine kavusmalarına engel olan bir perde koymuştur (hiç birbirine kavusmazlar).

25:54 Ve O, sudan bir insan yarattı da onu nesep ve sihr kıldı. Rabbin, her şeye gücü yetendir.

25:55 Allah'tan başka kendilerine ne yarar, ne de zarar veremeyecek şeylere tapıyorlar. Kafir, Rabbine karşı şeylere yardımcıdır.

25:56 Biz seni ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

25:57 Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum; ancak Rabbine varan yola girmek isteyeneye yol gösteriyorum de.

25:58 Ve ölmeyen(diriy)e tevekkül et ve O'nu överek tesbih et. Kullarının günahlarını, O'nun bilmesi yeter.

25:59 O, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları altı günde yarattı, sonra Ars'a kuruldu (böylece mülkünü yönetmektedir. O) Rahman'dır. Bunu bir bilene sor.

25:60 Onlara: "Rahman'a secde edin!" dendiği zaman: "Rahman nedir? Senin bize emrettiğine secde eder miyiz hiç?" derler. Ve (bu söz), onların nefretini artırır.

25:61 Yücedir O ki gökte burçlar yaptı ve orada bir kandil ve aydınlatıcı bir ay var etti.

25:62 Ve O, öğüt almak veya sükmek isteyenler için gece ile

gündüzü, birbirini izler yaptı.

25:63 Rahman'in kullari öyle kimselerdir ki, yeryüzünde mütevazi olarak yürürler, cahiller kendilerine laf atarsa "Selam" derler.

25:64 Gecelerini Rablerine secde ederek, Onun divanında durarak geçirirler:

25:65 Rabbimiz, cehennemın azabını bizden uzaklaştır, doğrusu onun azabı sargındır derler.

25:66 Orası ne kötü bir karargah ve ne kötü bir makamdır!

25:67 Ve harcadıkları zaman, ne israf ederler ne de cimrilik ederler; harcamaları, bu ikisinin arasında dengeli olur.

25:68 Ve onlar Allah ile beraber başka tanrıya yalvarmazlar. Allah'ın haram ettiği cani haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa cezasını bulur.

25:69 Kiyamet günü onun için azab kat kat yapılır ve o azab'ın içinde hor ve hakir olarak kalır.

25:70 Ancak tevbe edip inanan ve faydalı bir iş yapanlar, işte Allah onların kötülüklerini iyiliklere değiştirecektir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

25:71 Kim tevbe eder ve faydalı iş yaparsa o, makbul bir kimse olarak Allah'a döner.

25:72 Onlar yalan ve boş sözün yanında bulunmazlar, boş söze rastladıklarında vekar ile (oradan) geçip giderler.

25:73 Ve kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman onlara karsı sığır ve kör davranmazlar.

25:74 Ve: "Rabbimiz, bize gözler sevinç (gönüller açan) esler ve çocuklar lutfıyla ve bizi korunanlara önder yap!" derler.

25:75 İşte onlar, sabretmelerine karşılık saraylarda ödüllendirecekler ve orada bir sağlık dileği ve selam ile karşılanacaklardır.

25:76 Orada ebedi kalacaklardır. Ne güzel karargah ve ne güzel makamdır orası!

25:77 De ki: "Du'anız (ibadetiniz) olmadıktan sonra Rabbim sizi ne yapsin? (Size haber verdiklerimi) yalanladınız. Bu yüzden cezalandırılmanız gerekecektir."

Sura 26: Ash-Shu'ara

26:1 Ta sin mim.

26:2 Sunlar o apaçık Kitabın ayetleridir.

26:3 Herhalde sen, inanmıyorlar diye neredeyse kendini helak edeceksin!

26:4 Dilesek onların üzerine gökten bir mu'cize indiririz de boyunları ona eğilir (inanırlar).

26:5 Rahman'dan onlara hiçbir yeni Zikir (uyarı) gelmez ki, mutlaka ondan yüz çevirici olmasınlar.

26:6 Yalanladılar ama, alay edip durdukları şeyin haberleri, yakında kendilerine gelecektir.

26:7 Yere bakmadılar mı orada her çeşit güzel çifti bitirmisiz?

26:8 Süphesiz bunda bir ibret vardır, ama yine çocukları inancı degillerdir.

26:9 Süphesiz Rabbin, işte üstün O'dur merhamet eden O'dur.

26:10 Rabbin Musa'ya seslendi: "O zalim kavme git!"

26:11 Fir'avn'in kavmine. Onlar (kötülüklerden) korunmayacaklar mi?

26:12 (Musa): "Rabbim, dedi, ben, onların beni yalanlayacaklarından korkuyorum."

26:13 Gögsüm daralıyor, dilim açılmıyor (tutukluk yapıyor), onun için Harun'a da elçilik ver."

26:14 Hem benim üzerimde onlara karşı işlediğim bir günah da var (onlardan bir adam öldürmüştüm); onların beni öldürmelerinden korkuyorum.

26:15 (Allah): "Hayir, dedi, ikiniz de ayetlerimizle gidin, biz sizinle beraberiz, (aranızda geçecekleri) dinliyoruz."

26:16 Fir'avn'e giderek deyin ki: Biz alemlerin Rabbinin elçisiyiz."

26:17 İsrail oğullarını bizimle beraber gönder.

26:18 (Gittiler, Allah'ın emrini duyurdular. Fir'avn) Dedi ki: "Biz seni, içimizden bir çocuk olarak yetistirmedik mi? Ömründe nice yıllar aramızda kalmadın mı?"

26:19 Ve sonunda o yaptığını da yaptın, sen nankörlerden birisin.

26:20 (Musa): "Onu yaptığım zaman sapıklardan idim" dedi.

26:21 Sizden korkunca aranızdan kaçtım, sonra Rabbim bana hükümdarlık verdi ve beni elçilerden yaptı

26:22 O basıma kaktığın ni'met de İsrail oğullarını köle yapman(yüzünden)dir. (Onları köle diye kullanıp erkek çocuklarını kesmeseydin, senin eline düşmezdim)

26:23 Fir'avn dedi ki: "(Ey Musa) alemlerin Rabbi nedir?"

26:24 (Musa): "Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbidir. Eger gerçekten inanan kimseler iseniz (bunu anlarsınız)," dedi.

26:25 (Fir'avn): Çevresinde bulunanlara: "İsitiyor musunuz?" dedi.

26:26 (Musa): "O sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir" dedi.

26:27 (Fir'avn): "Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir" dedi.

26:28 (Musa): "Eger düşünürseniz O, doğunun batının ve bunlar arasında bulunanların da Rabbidir" dedi.

26:29 (Fir'avn ey Musa): "Andolsun ki benden başka tanrı edinirsen, seni mutlaka zindana atılanlardan yapacağım" dedi.

26:30 (Musa, peki): "Sana (doğruluğumu) kanıtlayan apaçık bir şey getirmiş olsam da mi?" dedi.

26:31 (Fir'avn): "Eger doğrularsansan onu getir (bakalım)," dedi.

26:32 (Musa), esasını attı, bir de (baktılar ki) o apaçık bir ejderha!

26:33 Elini (koltuğunun altından) çıkardı; o da, bakanlara parıl parıl parlayan bir şey oluverdi.

26:34 (Fir'avn), çevresindeki ileri gelenlere: "Bu dedi, bilgin bir büyücüdür."

26:35 Büyüsüyle sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?

26:36 Dediler ki: "Onu ve kardesini egle, kentlere toplayıcılar gönder."

26:37 Bütün bilgin büyücüleri sana getirsinler.

26:38 Derken büyücüler belli bir günün belirlenen vaktinde bir araya getirildi.

26:39 Halka da: "Siz de toplanır mısınız?" denildi.

26:40 Umarız ki büyücüler üstün gelirse biz de onlara uyarız.

26:41 Büyücüler gelince Fir'avn'e: "Eger üstün gelenler biz olursak, bize mutlaka bir ücret var değil mi?" dediler.

26:42 Evet dedi, hem o takdirde siz (bana) yakınlardan olacaksınız.

26:43 Musa onlara: "Atacınızı atın!" dedi.

26:44 İplerini ve değneklerini attılar ve "Fir'avn'in şerefine biz, elbette biz galib geleceğiz" dediler.

26:45 Musa da asasını attı. Birden o, onların uydurduklarını yutmaya başladı.

26:46 Derhal büyücüler secdeye kapandılar:

26:47 Dediler: "Alemlerin Rabbine inandık."

26:48 Musa'nın ve Harun'un Rabbine.

26:49 (Fir'avn) dedi: "Ben size izin vermeden mi ona inandınız? O, size büyü öğreten büyüğünüzdür. Öyleyse (size ne yapacağımı) yakında bileceksiniz: Ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve hepinizi asacağım!"

26:50 Zararı yok, dediler, (nasıl olsa) biz Rabbimize döneceğiz.

26:51 Biz ilk inananlar olduğumuz için Rabbimizin, hatalarımızı bağışlayacağını umarız.

26:52 Musa'ya: "Kullarımı geceleyin (Mısır'dan çıkar), yürüt; siz takibedileceksiniz." diye vahyettik.

26:53 Fir'avn, (İsrail oğullarının gittğini duyunca) kentlere (asker) toplayıcılar gönderdi.

26:54 Sunlar, (su İsrail oğulları), az bir topluluktur dedi.

26:55 Bizi kızdırmaktadırlar.

26:56 Biz, ihtiyatlı, koca bir cemaatiz.

26:57 Böylece biz onları çıkardık: bahçeler(in)den, çeşmeler(in)den.

26:58 Hazinele(in)den ve o güzel yer(lerin)den.

26:59 Böylece bunları İsrail oğullarına miras yaptık.

26:60 (Fir'avn ve adamları), güneş doğarken onların ardına düştüler.

26:61 İki topluluk (yaklaşıp) birbirini görünce Musa'nın adamları: "İste yakalandık!" dediler.

26:62 (Musa): "Hayır, dedi, Rabbim benimle beraberdir. Bana yol gösterecektir."

26:63 Musa'ya: "Değnekle denize vur!" diye vahyettik. (Vurunca deniz yarıldı, (on iki yol açıldı). Her bölüm, kocaman bir dağ gibi oldu.

26:64 Ötekileri de buraya yaklastırdık (Musa ve adamlarının ardından, düşmanları da bu denizde açılan yollara girdiler).

26:65 Musa'yi ve beraberinde olanları tamamen kurtardık.

26:66 Sonra ötekilerini boğduk (Musa ve adamları karaya çıkınca deniz kapandı, Fir'avn ve adamları boğuldu).

26:67 Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama çokları inanmazlar.

26:68 Süphesiz Rabbin, iste üstün O'dur, merhamet eden O'dur.

26:69 Onlara İbrahim'in haberini de oku:

26:70 Babasına ve kavmine: "Neye tapıyorsunuz?" demisti.

26:71 Putlara tapıyoruz, onların önünde ibadete duruyoruz. dediler.

26:72 Peki, dedi, siz du'a ettiğiniz zaman onlar sizi isitiyorlar mı?

26:73 Yahut size fayda veya zarar verebiliyorlar mi?
26:74 Hayir, ama babalarimizin böyle yaptiklarini gördük, (onun için biz de böyle yapıyoruz). dediler.
26:75 Iste gördünüz mü neye tapiyorsunuz? dedi.
26:76 Siz ve eski atalariniz?
26:77 Onlar benim düşmanimdir. Yalnız alemlerin Rabbi (benim dostumdur).
26:78 Beni yaratan ve bana yol gösteren O'dur.
26:79 Bana yediren ve içiren O'dur.
26:80 Hastalandigim zaman bana sifa veren O'dur.
26:81 Beni öldürecek, sonra diriltecek O'dur.
26:82 Ceza günü hatami bağislayacagini umdugum da O'dur.
26:83 Rabbim, bana hüküm (hükümdarlık, bilgi) ver ve beni Salihler arasina kat.
26:84 Sonra gelenler arasında bana, bir dogruluk dili nasib eyle (sonraki nesiller arasında hayir ile anilmami sagla)!
26:85 Beni ni'met(i bol olan) cennetinin varislerinden kil.
26:86 Babami da bağisla. Çünkü o, sapiklardandır. And forgive my father. Lo! he is of those who err.
26:87 (Kullarin) diriltilecekleri gün, beni utandırma.
26:88 O gün ki, ne mal, ne de ogullar yarar vermez.
26:89 Ancak Allah'a saglam ve temiz kalb getiren (yarar görür).
26:90 (O gün) cennet, korunanlara yaklastirilir.
26:91 Cehennem de azginların karsisine çıkarilir.
26:92 Onlara "Hani yaptiklarınız nerede?" denilir.
26:93 O Allah'tan baska (taptiklarınız) size yardım ediyorlar mi, yahut kendilerine yardımlari dokunuyor mu?
26:94 Onlar ve azginlar, tepe taklak oraya atilirlar.
26:95 Iblis'in bütün askerleri de.
26:96 Onlar orada (putlariyle) çekiserek derler ki:
26:97 Vallahi biz apaçık bir sapiklik içinde imisiz!
26:98 Çünkü sizi alemlerin Rabbine esit tutuyorduk.
26:99 Ama bizi saptiran o suçlulardır.
26:100 Simdi artık bizim ne sefa'atçilerimiz var,
26:101 Ne de sicak bir dostumuz.
26:102 Ah keske bir dönüşümüz daha olsa da inananlardan olsak!
26:103 Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama yine çoklari inanmazlar."
26:104 Süphesiz Rabbin, iste üstün O'dur, merhamet eden O'dur.
26:105 Nuh kavmi de gönderilen elçileri yalanladı.
26:106 Kardesleri Nuh onlara: "Korunmaz misiniz?" demisti.
26:107 Ben size gönderilmis güvenilir bir elçiyim.
26:108 Allah'tan korkun ve bana ita'at edin.
26:109 Ben sizden, buna karsi bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, yalnız alemlerin Rabbine aittir.
26:110 Öyle ise Allah'tan korkun ve bana ita'at edin.
26:111 Dediler ki: "Sana bayagi kimseler uymusken biz sana inanir miyiz?"
26:112 Dedi ki: "Ben onların yaptiklarini(n iç yüzünü) bilmem (ben ancak görünüse göre hüküm veririm)."

- 26:113 Anlayisiniz olsa, onların hesabının Rabbime aidoldugunu bilirsiniz.
- 26:114 Ben inananları kovacak değilim.
- 26:115 Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.
- 26:116 Dediler: "Ey Nuh, (bu dediginden) vazgeçmezsen mutlaka taslananlardan olacaksın."
- 26:117 (Nuh): "Rabbim, dedi, kavmim beni yalanladı."
- 26:118 Benimle onların arasını aç (aramızda hükmet), beni ve benimle beraber bulunan mü'minleri kurtar!
- 26:119 Biz de onu ve onunla beraber bulunanları, dolu gemi içinde kurtardık.
- 26:120 Sonra bunun ardından, geride kalanları boğduk.
- 26:121 Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama yine çokları inanmazlar.
- 26:122 Süphesiz Rabbin, iste üstün O'dur, merhamet eden O'dur.
- 26:123 Ad (kavmi) de, gönderilen elçileri yalanladı.
- 26:124 Kardeşleri Hud onlara: "Korunmaz misiniz?" demisti.
- 26:125 Ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
- 26:126 Allah'tan korkun ve bana ita'at edin.
- 26:127 Ben sizden buna karşı bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız alemlerin Rabbine aittir.
- 26:128 Siz her yol üzerine, (gelip geçenleri yanıltmak için) bir isaret yapıp da boş şeyle mi uğraşıyorsunuz?
- 26:129 Belki ebedi yaşarsınız diye köşkler (ve müstahkem kaleler) ediniyorsunuz?
- 26:130 (Bir kavmi) yakaladığınız zaman da zorbalara gibi yakalyorsunuz.
- 26:131 Allah'tan korkun ve bana ita'at edin.
- 26:132 Size bildiğiniz ni'metleri bol bol veren (Allah)dan korkun. Keep your duty toward Him Who hath aided you with (the good things) that ye know,
- 26:133 O size verdi: dağlar, oğullar,
- 26:134 Bahçeler, çesmeler.
- 26:135 Doğrusu ben size büyük bir günün azabı(nin çarpması)ndan korkuyorum.
- 26:136 Dediler ki: "Öğüt versen de, öğüt verenlerden olmasan da bizce birdir."
- 26:137 Bu (davranisimiz), sadece evvelkilerin ahlaki(ve gelenegi)dir.
- 26:138 Biz azaba uğratılacak değiliz.
- 26:139 (Böylece) onu yalanladılar. Biz de onları helak ettik. Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama yine çokları inanmazlar.
- 26:140 Süphesiz Rabbin, iste üstün O'dur, merhamet eden O'dur.
- 26:141 Semud (kavmi) de gönderilen elçileri yalanladı:
- 26:142 Kardeşleri Salih, onlara demisti ki: "Korunmaz misiniz?"
- 26:143 Ben sizin için güvenilir bir elçiyim.
- 26:144 Allah'tan korkun ve bana ita'at edin.
- 26:145 Ben sizden buna karşı bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız alemlerin Rabbine aittir.
- 26:146 Siz burada güven içinde bırakılacağınızı mi sanıyorsunuz?
- 26:147 Böyle bahçelerde, çesme başlarında?
- 26:148 Ekinler ve yumusak tomurcuklu güzel hurmalıklar arasında?

- 26:149 Dağlardan ustalikle evler yontuyorsunuz.
- 26:150 Allah'tan korkun ve bana ita'at edin.
- 26:151 O asirilarin emrine uymayin.
- 26:152 Yeryüzünde bozgunculuk yapan, islah etmeyen o kimseler(in sözüyle hareket etmeyin).
- 26:153 Dediler: "Sen, iyice büyülenmislerdensin."
- 26:154 Sen de bizim gibi bir insansin. Eger dogrulardansan bize bir mu'cize getir.
- 26:155 Dedi: "Iste bu disi deve(mu'cize)dir. (Bir gün) onun su içme hakki var, belli bir günün su içme hakki da sizin."
- 26:156 Sakin, ona bir kötülük dokundurmayin, sonra büyük bir günün azabi sizi yakalar.
- 26:157 Nihayet onu kestiler, ama pisman oldular.
- 26:158 Ve azab onlari yakaladi. Muhakkak ki bunda bir ibret vardir, ama yine çoklari inanmazlar.
- 26:159 Süphesiz Rabbin, iste üstün O'dur, merhamet eden O'dur.
- 26:160 Lut (kavmi) de gönderilen elçileri yalanladi.
- 26:161 Kardesleri Lut, onlara "Korunmaz misiniz?" demisti.
- 26:162 Ben sizin için güvenilir bir elçiyim.
- 26:163 Allah'tan korkun ve bana ita'at edin.
- 26:164 Ben sizden buna karsi bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız alemlerin Rabbine aittir. And I ask of you no wage therefore; my wage is the concern only of the Lord of the Worlds.
- 26:165 Alemlerin içinde erkeklere mi gidiyorsunuz?
- 26:166 Ve Rabbinizin sizin için yarattigi eslerinizi birakiyorsunuz? Siz siniri asan bir kavimsiniz.
- 26:167 Dediler: "Ey Lut, andolsun, eger (bundan) vazgeçmezsen, mutlaka sürülenlerden olacaksın.
- 26:168 (Lut) dedi: "Ben sizin bu isinize, (kadinlari birakip erkeklere gidisinize) kizanlardanim."
- 26:169 Rabbinim, beni ve ailemi bunlarin yaptiklarindan kurtar!
- 26:170 Biz de onu ve ailesini tamamen kurtardik.
- 26:171 Yalnız geride kalanlar arasinda bulunan bir koca kariyi (kurtarmadik).
- 26:172 Sonra ötekilerini hep yiktik, helak ettik.
- 26:173 Ve üzerlerine bir yagmur yagdirdik, uyaril(ip da yola gelmey)enlerin yagmuru hakikaten çok kötü oldu!
- 26:174 Muhakkak ki bunda bir ibret vardir, ama yine çoklari inanmazlar.
- 26:175 Süphesiz Rabbin, iste üstün O'dur, merhamet eden O'dur.
- 26:176 Eyke halki da gönderilen elçileri yalanladi.
- 26:177 Su'ayb, onlara demisti ki: "Korunmaz misiniz?"
- 26:178 Ben sizin için güvenilir bir elçiyim.
- 26:179 Allah'tan korkun ve bana ita'at edin.
- 26:180 Ben sizden, buna karsi bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız alemlerin Rabbine aittir.
- 26:181 Ölçüyü tam yapin, eksiltenden olmayin.
- 26:182 Dogru terazi ile tartin.

26:183 İnsanların haklarını kısmayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.

26:184 Sizi ve önceki nesilleri yaratandan korkun. And keep your duty unto Him Who created you and the generations of the men of old.

26:185 Dediler: "Sen iyice büyülenmişlerdensin."

26:186 Sen de bizim gibi bir insansın, biz seni mutlaka yalancılardan sanıyoruz.

26:187 Eger doğrulardansan o halde üzerimize gökten parçalar düşür.

26:188 Rabbim yaptığınızı daha iyi bilir dedi.

26:189 Onu yalanladılar, nihayet o gölge gününün azabı, kendilerini yakaladı. Gerçekten o, büyük bir günün azabı idi.

26:190 Muhakkak ki bunda bir ibret vardır ama yine çokları inanmazlar.

26:191 Süphesiz Rabbin, iste üstün O'dur, merhamet eden O'dur.

26:192 Muhakkak ki o (Kur'an), alemlerin Rabbinin indirmesidir.

26:193 Onu, er-Ruhu'l-Emin (güvenilir ruh, Cebrail) indirdi:

26:194 Senin kalbine; uyarıcılardan olman için,

26:195 Apaçık Arapça bir dille.

26:196 O(nun içeriği), evvelkilerin Kitaplarında da vardır.

26:197 İsrail oğulları bilgilerinin onu bilmesi de onlar için (Kur'an'ın Güvenilir Ruh tarafından vahyedildiğine) yeterli bir delil değil mi?

26:198 Biz onu yabancılardan birine indirseydik de,

26:199 Onu onlara okusaydı, ona inanmazlardı:

26:200 Biz onu, suçluların kalblerine öyle soktuk.

26:201 Acı azabı görünceye kadar da ona inanmazlar.

26:202 Azab onlara öyle ansızın gelir ki, onlar hiç farkında olmazlar.

26:203 (Birden onu karsılarında bulunca) Acaba bize süre verilir mi?" derler.

26:204 Hala bizim azabımızı mi acele istiyorlar (doğru söyleyenlerden isen bizi tehdidettiğin azabı getir mi diyorlar)?

26:205 Baksana, biz onları yıllarca yasatsak,

26:206 Sonra tehdid edildikleri (azab) kendilerine gelse,

26:207 O yasatıldıkları (zevk-u sefa sürdükleri) şeyler, kendilerine ne yarar sağlardı?

26:208 Biz, hiçbir kenti helak etmedik ki onun uyarıcıları olmasın (helak etmeden önce mutlaka uyarıcı gönderdik).

26:209 (Uyarıcılar) uyarırlardı. Biz zulmediciler degildik.

26:210 O(Kur'a)n'i şeytanlar (cinler) indirmedi.

26:211 Bu, onlara yarasmaz ve zaten yapamazlar da.

26:212 Çünkü onlar, (meleklerin sözlerini) isitmekten uzaklaştırılmışlardır.

26:213 Allah ile beraber başka bir tanrı çağırma, sonra azabedilenlerden olursun.

26:214 En yakın akrabani uyar.

26:215 Ve sana uyan mü'minlere kanadını indir (onlara karşı mütevazî ve sefkatli davran).

26:216 Sayet sana (uymaz) karşı gelirlerse: "Ben sizin yaptıklarınızdan uzagım," de.

26:217 Galib ve esirgeyen(Allah)a tevekkül et.
26:218 O, seni görür: Namaza durdugun zaman,
26:219 Ve secde edenler arasında egilip dogrulurken.
26:220 Çünkü O, isitendir, bilendir.
26:221 Seytanların kime inecegini size haber vereyim mi?
26:222 Onlar, her günahkar yalanciya inerler.
26:223 O yalancılar, (seytanlara) kulak verirler, çocukları da yalan söylerler.
26:224 Sa'irlere gelince onlara da azgınlar uyar.
26:225 Baksana onlar, her vadide saskin saskin dolasirlar?
26:226 Ve onlar yapmayacakları şeyleri söylerler.
26:227 Ancak inananlar, iyi işler yapanlar, Allah'ı çok ananlar ve kendilerine zulmedildikten sonra (rakiplerine) üstün gelmeğe çalışanlar böyle degildir. Zulmedenler, yakında nasıl bir devrime ugrayıp devrileceklerini bileceklerdir!

Sura 27: An-Naml

27:1 Ta sin. Sunlar Kur'an'ın ve apaçık bir Kitabın ayetleridir.
27:2 Inananlara yol gösterici ve müjdedir.
27:3 Onlar ki namazı kılarlar, zekati verirler ve ahirete de kesin olarak inanirlar.
27:4 Ahirete inanmayanların işlerini kendilerine süslemisizdir, onlar körü körüne bocalarlar.
27:5 Onlar, öyle kimselerdir ki, en kötü azab kendilerininindir. Ve onlar ahirette de en çok ziyana uğrayanlardır.
27:6 (Ey Muhammed) Sana bu Kur'an, hüküm ve hikmet sahibi, (herseyi) bilen (Allah) katından verilmektedir.
27:7 Musa, ailesine: "Ben bir ates gördüm (gidip) size ondan bir haber getireyim, yahut size bir ates koru getireyim de isinasiniz." demisti.
27:8 Oraya gelince (kendisine) seslenildi: "Atesin içinde bulunan da, çevresinde olan da mübarek kilindi. Alemlerin Rabbi Allah, eksikliklerden münezzehtir."
27:9 Ey Musa, gerçek su ki ben, güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'im!
27:10 Asani at! (Musa attığı) asasının küçük bir yılan gibi titrestigini görünce (korkudan) arkaya dön(üp kaç)di, geri dön(üp bak)madi (bile). "Ey Musa korkma, çünkü ben (evet), benim huzurumda elçiler korkmaz(lar)."
27:11 Ancak zulmeden, sonra yaptığı kötülüğün yerine iyilik yapan olursa ona karşı da ben bağışlayıcı, esirgeyiciyim.
27:12 Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz (paril paril) çıksin. (Bu da) Fir'avn'a ve onun kavmine (gösterecegin) dokuz mu'cize içindedir. Çünkü onlar yoldan çıkan bir kavimdir.
27:13 Onlara açıkça görünen ayetlerimiz gelince: "Bu, apaçık bir büyüdür" dediler.
27:14 Vicdanları, onlar(in dogrulugun)a kanaat getirdiği halde, sırf haksızlık ve böbürlenme yüzünden onları inkar ettiler. Bak iste o

bozguncuların sonu nasıl oldu.

27:15 Andolsun biz, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik de onlar: "Bizi inanan kullarından birçoğuna üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler.

27:16 Süleyman, Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar, bize kusların dili öğretildi. Ve bize her şeyden (bolca) bir pay verildi.

Iste bu, açık bir lütuftur."

27:17 Süleyman'a cinlerden insanlardan ve kuslardan orduları toplandı, hepsi bir arada düzenli olarak sevk ediliyordu.

27:18 Karınca vadisine geldikleri zaman bir karınca: "Ey karıncalar dedi, yuvalarınıza girin ki Süleyman ve orduları farkında olmayarak sizi ezmesinler."

27:19 (Süleyman) Onun sözüne gülümseyerek dedi: "Rabbim, bana ve anama, babama lutfettiğin ni'mete şükretmemi, senin begeneceğin faydalı bir iş yapmamı gönlüme ilham eyle ve rahmetinle beni iyi kullarının arasına sok."

27:20 Kusları teftis etti, (içlerinde hüdhüdü bulamadı), dedi ki:

"Neden hüdhüdü göremiyorum, yoksa kayıplardan mı oldu?"

27:21 Ona çetin bir azabedeceğim, ya da onu keseceğim. Yahut da bana (mazeretini belirten) açık bir delil getirecek.

27:22 Çok geçmeden (hüdhüd) geldi: "Ben, dedi, senin görmediğin bir şey gördüm ve Seba'dan sana gerçek bir haber getirdim.

27:23 Ben onlara hükümdarlık eden bir kadın buldum, kendisine her şey verilmiş ve büyük bir tahti var.

27:24 Onun ve kavminin, Allah'i bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Seytan onlara işlerini süsleyip onları doğru yoldan çevirmiş, bu yüzden yola gelmiyorlar.

27:25 Göklerde ve yerde gizleneni açığa çıkaran ve gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilen Allah'a secde etmeleri gerekmez mi?

27:26 Allah ki, O'ndan başka Tanrı yoktur, büyük Ars'in sahibidir.

27:27 (Süleyman): "Bakalım, dedi, doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan misin?"

27:28 Bu mektubumu götür, onlara at, sonra onlardan biraz öteye çekil de bak, neye başvuruyorlar (ne yapacaklar).

27:29 (Hüdhüd'ün mektubu götürüp kendisine attığı Seba melikesi Belkis) Danışmanlarına dedi ki: "Ey ileri gelenler, bana çok önemli bir mektup bırakıldı."

27:30 O Süleyman'dandır ve Rahman ve Rahim Allah'in adıyla (başlamakta)dir. Lo! it is from Solomon, and lo! it is: In the name of Allah the Beneficent, the Merciful;

27:31 Bana karşı büyüklük taslamayın ve bana teslim olarak gelin (diye yazıyor).

27:32 Ey ileri gelenler, dedi, bu isimde bana bir fikir verin; ben, siz olmadıkça hiçbir işi kesip atmam.

27:33 Dediler ki: "Biz güçlüyüz, yaman savaşçılarız ama emir senindir. Bak, ne buyurursan öyle yaparız"

27:34 Dedi: "Hükümdarlar bir ülkeye girdiler mi, orayı bozarlar, halkının sereflilerini alçaltırlar, (evet) böyle yaparlar."

27:35 Ben onlara bir hediye göndereyim de bakayim elçiler ne ile dönecekler.

27:36 (Elçi, hediyelerle) Süleyman'a gelince (Süleyman) dedi ki: "Siz bana mal ile yardım mi etmek istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha iyidir. Hediyenizle ancak siz sevinirsiniz.

27:37 Sen, onlara dön (söyle): onlara, kendilerinin asla karsi koyamayacaklari ordularla gelirim ve onlari hor ve hakir bir durumda oradan sürüp çıkaririm."

27:38 (Elçi gittikten sonra Süleyman, danismanlarini topladi): "Ey ileri gelenler, dedi, onlarin bana teslim olarak gelmelerinden önce hanginiz onun tahtini bana getirebilir?"

27:39 Cinlerden bir ifrit (kötü bir cin): "Sen makamından kalkmadan önce ben onu sana getiririm, dedi, bunu yapmaga gücüm yeter ve bana güvenilir."

27:40 Yanında Kitaptan bir ilim bulunan kimse de: "Sen gözünü açip yummadan ben onu sana getirebilirim." dedi. (Süleyman) tahti yanına yerlesmiş görünce dedi ki: "Bu, Rabbimin lutfundandır. (Kendisine) sükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sinamak istiyor. Sükreden kendisi için sükretmiş olur; nankörlük edene gelince, Rabbim zengindir (onun sükrüne muhtaç degildir), kerimdir (çok ikram sahibidir, yücedir)."

27:41 (Ve) dedi ki: "Onun tahtini tanınmaz hale getirin, bakalım taniyabilecek mi, yoksa tanımayacak mi?"

27:42 (Kraliçe) Gelince (ona): "Senin tahtın da böyle mi?" dendi, "Tipki o, dedi, zaten bize daha önce bilgi verilmisti. (Allah'ın kudretini ve senin peygamber olduğunu anlamış) ve biz müslüman olmuştuk."

27:43 Onu, Allah'tan başka taptığı şeyler, (bu zamana dek tevhid dinine girmekten) alıkoymustu. Çünkü kendisi, inkar eden bir kavimden idi.

27:44 Ona: "Köske gir!" dendi. Köskü görünce zemini su sandı ve bacaklarını sivadi. (Süleyman) "O, cilali, seffaf sırçadandır" dedi.

(Kraliçe): "Rabbim, ben kendime zulmetmişim. (Artık) Süleyman'la beraber alemlerin Rabbi Allah'a teslim oldum," dedi.

27:45 Andolsun biz, Semud(kavmin)e de kardeşleri Salih'i: "Allah'a kulluk edin!" demesi için gönderdik. Baktı ki onlar, birbiriyle çekisen iki bölük olmuşlar.

27:46 Dedi: "Ey kavmim, iyilikten önce neden kötülüğe eviyorsunuz? Esirgenmeniz için Allah'tan mağfiret dilemeniz gerekmez mi?"

27:47 Dediler: "Senin ve seninle beraber bulunanların yüzünden uğursuzluğa ugradık." Dedi: "Uğursuzlughunuz(un sebebi), Allah'ın yanındadır (herşey O'nun takdiriyle olur). Doğrusu siz (bu olaylarla) sinanan bir toplumsunuz."

27:48 Şehirde dokuz kişi vardı ki yeryüzünde bozgunculuk yaparlardı, düzeltmezlerdi.

27:49 Allah'a and içerek birbirlerini: "Biz, gece ona ve ailesine baskın yap(ip onları öldür)elim sonra velisine: 'Ailesinin öldürülüşünde bulunmadığımızı, bizim doğru olduğumuzu' söyleyelim" dediler.

27:50 Böyle bir tuzak kurdular, biz de onlar hiç farkında olmadan onlara bir tuzak kurduk.

27:51 Bak, iste tuzaklarının sonucu nasıl oldu, (nasıl) biz onları ve

kavimlerini toptan yiktik, yok ettik.

27:52 Iste sunlar, zulümleri yüzünden çökmüs, issiz kalmis evleridir. Süphesiz bunda bilen bir kavim için ibret vardır.

27:53 Inananlari ve korunanlari kurtardik.

27:54 Lut'u da (gönderdik), kavmine dedi ki: "Siz göre göre o asiri kötülüğü yapıyorsunuz ha?!"

27:55 Siz, kadinlari birakip sehvetle erkeklere mi yaklasiyorsunuz? Siz gerçekten cahil bir toplumsunuz.

27:56 Kavminin cevabi sadece söyle demek oldu: "Lut ailesini kentinizden çıkarın, çünkü onlar temiz kalmak isteyen kimselermiş(!)"

27:57 Biz de onu ve ailesini kurtardik, yalnız karisinin (azabda) kalanlardan olmasını takdir ettik.

27:58 Üzerlerine (pismis çamurdan bir tas) yağmur(u) indirdik.

Uyarıl(ip da aldirmay)anların yağmuru gerçekten ne kötü oldu!

27:59 De ki: "Hamd olsun Allah'a, selam O'nun seçtiği kullarina. Allah mi hayirli yoksa ortak kostuklari seyler mi?"

27:60 Yahut gökleri ve yeri kim yarattı? Size gökten su indirdi de onunla sizin bir ağacını dahi bitiremeyeceğiniz gönül açan bahçeler bitirdik.

Allah ile beraber başka bir tanrı mi var? Hayir, onlar (haktan) sapan bir kavimdir.

27:61 Yahut su dünyayı durulacak yer yapan, arasından ırmaklar çıkaran, üstünde sağlam dağlar yaratan ve iki deniz arasına bir perde koyan kimdir?

Allah ile beraber başka bir tanrı mi var? Hayir çokları bilmiyorlar.

27:62 Yahut du'a ettiği zaman darda kalmışa kim yetisiyor da kötülüğü (onun üzerinden) kaldırıyor ve sizi (eskilerin yerine) yeryüzünün sahipleri yapıyor? Allah ile beraber başka bir tanrı mi var? Ne de az düşünüyorsunuz?

27:63 Yahut karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren kim ve rahmetinin önünde rüzgarları müjdecı gönderen kim? Allah ile beraber başka bir tanrı mi var? Hasa, Allah ortak kostuklari seylerden yücedir, münezzehdir (O, eksikliklerden uzaktır).

27:64 Yahut yaratmaya kim baslıyor, sonra onu (kim) iade ediyor (ölüp ortadan kalkan seyleri yeniden yaratıyor)? Sizi gökten ve yerden kim riziklendiriyor? Allah ile beraber başka bir tanrı mi var? De ki: "Eger doğru iseniz delilinizi getirin."

27:65 De ki: "Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybi bilmez. Ne zaman dirileceklerini de bilmezler.

27:66 Dogrusu onların ahiret hakkındaki bilgileri, ardarda gelip bir araya toplandı. Fakat onlar (hala) ondan bir kusu içindedirler. Daha dogrusu, onlar ondan yana kördürler

27:67 Inkar edenler dediler ki: "Biz de babalarımız da toprak olduktan sonra mi, biz mi (diriltip) çıkarılacağız?"

27:68 Bu tehdid, bize de; önceden atalarımıza da yapıldı. Bu, öncekilerin masallarından başka bir sey değildir.

27:69 De ki: "Yeryüzünde yürüyün de suçluların sonunun nasıl olduğunu görün."

27:70 (Ey Muhammed) onlar(in sözlerin)e üzülme, tuzak kurmalarından da

sikilma.

27:71 Dogru iseniz bu tehdid(ettiginiz azab) ne zaman (gelecek)? diyorlar.

27:72 De ki: "Belki de acele ettiginiz(azab)in bir kısmi ardiniza takilmistir, bile."

27:73 Süphesiz Rabbin, insanlara karsi lutuf sahibidir, fakat çoklari sükretmezler.

27:74 Ve Rabbin elbette onların gögüslerinin gizledigini de, açiga vurduklarini da bilir.

27:75 Gökte ve yerde gizli hiçbir sey yoktur ki apaçik bir Kitapta olmasin.

27:76 Bu Kur'an, Israil ogullarina, kendilerinin ayriliga düstükleri seylerin birçoğunu anlatmaktadır.

27:77 Ve elbette o, mü'minlere bir yol gösterici ve rahmettir.

27:78 Süphesiz, Rabbin onlar arasında hükmünü verecektir. O, azizdir, hakkiyle bilendir.

27:79 Allah'a tevekkül et, çünkü sen apaçik gerçek üzerindesin.

27:80 Sen ölümlere duyuramazsin, arkalarını dönmüs kaçmakta olan sagirlara da çağriyi isittiremezsin.

27:81 Ve sen kör(ler)i içine düstükleri sapikliklardan çıkarip yola getiremezsin. Sen, ancak ayetlerimize inananlara duyurabilirsin ve onlar derhal müslüman olurlar.

27:82 O söz, baslarına geldiği zaman, onlara yerden bir Dabbe (canli) çıkaririz; o, onlara insanların, ayetlerimize inanmadıklarını söyler.

27:83 O gün her ümmet içinde ayetlerimizi yalanlayanlardan bir cemaat toplariz. Onlar hep bir araya getirilip tutuklanarak (ilahi huzura) sevk edilirler.

27:84 (Divanina) Geldiklerinde (Allah onlara) der: "Ayetlerimi anlamadiginiz halde yalanladiniz mi? Yoksa ne yaptiniz?"

27:85 Zulmetmeleri yüzünden o (azab) karar(i) baslarına gelmistir, artik konuşmazlar.

27:86 Görmediler mi, biz geceyi, içinde istirahat etmeleri için yarattik, gündüzü de aydinlik yaptik. Süphesiz bunda inanan bir kavim için ayetler vardır.

27:87 Sur'a üfleneceği gün, Allah'in diledikleri disinda, göklerde ve yerde bulunan kimselerin hepsi, korku içinde kalir (bayilir). Hepsi boyun bükerek O'na gelirler.

27:88 Görüp de donuk sandigin daglar, bulutun yürümesi gibi yürümektedir. (Bu,) Her şeyi gayet iyi yapan Allah'in yapisidir.

Dogrusu O, yaptiklarinizi haber almaktadır.

27:89 Kim iyilik getirirse ona, ondan daha hayirlisi vardır. Ve onlar o gün korkudan uzak, güven içindedirler.

27:90 Ve kim kötülük getirirse onların da yüzleri cehenneme yikilir: "Yaptiklarinizdan baska bir seyle mi cezalandiriliyorsunuz?" (denilir).

27:91 (De ki): "Ben sadece bu kentin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. O, burayi saygideger kildi ve her sey O'nundur. Ve bana müslümanlardan olmam emredildi."

27:92 Ve Kur'an okumam (emredildi). "Imdi kim yola gelirse kendi yararına

yola gelmiş olur ve kim sapsa, de ki: "Ben ancak uyarıcılardanım."
27:93 Ve de ki: "Allah'a hamdolsun, O size ayetlerini gösterecek, siz de onları tanıyacaksınız." Rabbin, yaptıklarınızdan gafil değildir.

Sura 28: Al-Qasas

28:1 Ta sin mim.

28:2 Sunlar, o apaçık Kitabın ayetleridir.

28:3 İnanan bir toplum için Musa ile Fir'avn'ın haberinden bir parçayı, gerçek olarak sana okuyacağız:

28:4 Fir'avn, orada ululandı (zorbalığa kalktı), halkını çeşitli gruplara böldü. Onlardan bir zümreyi (İsrail ogullarını) eziyor, ogullarını kesiyor, kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardan idi.

28:5 Biz de istiyorduk ki o yerde ezilenlere lütfedelim, onları önderler yapalım, onları (ötekilerin mülküne) mirasçı kılalım.

28:6 Ve onları o yerde iktidara getirelim de Fir'avn'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan (ezdikleri zümreden) korktukları şeyi gösterelim.

28:7 Musa'nın annesine, "O(çocuğu)nu emzir, basına bir şey gelmesinden korkuyorsan (bir sandık içinde) onu suya bırak, korkma, üzülme biz onu tekrar sana geri vereceğiz ve onu elçilerden yapacağız." diye vahyettik.

28:8 Nihayet onu Fir'avn ailesi aldı ki, kendilerine bir düşman ve başlarına derd olsun. Gerçekten Fir'avn, Haman ve askerleri yanılıyorlardı.

28:9 Fir'avn'ın karısı (çocuğu sandıktan çıkarınca): "Bana da, sana da göz bebeği (olacak, çok sevimli bir çocuk). Onu öldürmeyin, belki bize yararı dokunur, ya da onu evlad ediniz." dedi. (Onu almakla hata ettiklerini) anlamıyorlardı.

28:10 Musa'nın annesinin gönlü bombos sabahladı (meraktan çıldırarak oldu). Eger biz, (va'dimize) inananlardan olması için onun kalbini iyice pekistirmemiş olsaydık, neredeyse ismi açığa vuracaktı.

28:11 (Musa'nın) kızkardesine "Onun izini takip et," dedi. O da onlar farkına varmadan onu uzaktan gözetledi.

28:12 Biz daha önce ona, süt verenler(in sütünü emmeyi) haram ettik. (Hiçbir kadının sütünü emmiyordu. Fir'avn ve ailesi, çocuğun emeceği bir dadi bulma telasi içinde idiler. Kızkardesi uzaktan durumu görünce sokuldu): "Sizin için onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt ver(ip onu güzelce eğitecek bir aileyi göstereyim mi?" dedi.

28:13 Böylece biz onu, annesine geri verdik ki gözü aydın olsun, üzülmesin ve Allah'ın va'dinin gerçek olduğunu bilsin. Fakat çokları bilmezler.

28:14 (Musa), güçlü çağına erip, olgunlaşınca biz ona hüküm ve ilim verdik. İşte güzel davranışları böyle mükafatlandırırız.

28:15 Halkınin (kendisinden) habersiz olduğu bir sırada sehre girdi, orada biri kendi taraftarlarından, öbürü de düşmanlarından olan iki adamın dövüstüklerini gördü. Kendi taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı Musa'dan yardım istedi. Musa da ötekine bir yumruk indirip onun ismini bitirdi. (Sonra): "Bu dedi, şeytanın isindendir. O, gerçekten

apaçık, sasirtici bir düsmandir."

28:16 Rabbim, ben nefsimde zulmettim, beni bagisla! dedi. (Allah) onu bagisladi. Çünkü O, çok bagislayan, çok esirgeyendir.

28:17 Rabbim, dedi, bana lutfettigin ni'metler hakki için artık bir daha suçlulara arka olmayacagim.

28:18 Sehirde korku içinde (sonucu) gözetleyerek sabahladi. Bir de bakti ki dün kendisinden yardım isteyen (Israil oglu), yine kendisine feryaded(ip yardım ist)iyor. Musa, ona: "Belli ki sen bir azginsin!" dedi.

28:19 Nihayet (Musa) ikisinin de (kendisinin ve yardım isteyenin) düsmani olan adami yakalamak isteyince o dedi ki: "Ey Musa, dün bir cani öldürdüğü gibi simdi de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde bir zorba olmak istiyorsun, arabuluculardan olmak istemiyorsun."

28:20 Sehrin öbür ucundan bir adam kosarak geldi. "Ey Musa, dedi, ileri gelenler seni öldürmek için aralarında konusuyorlar. Sen çık (git), ben sana ögüt verenlerdenim."

28:21 (Musa, etrafi) kollayarak, korka, korka oradan çıktı: "Rabbim, beni su zalim kavimden kurtar!" dedi.

28:22 Medyen'e dogru yönelince: "Umarim ki Rabbim beni dogru yola iletir" dedi.

28:23 Medyen suyuna varınca o(su)nun basında birçok insanların, (hayvanlarını) suladıklarını gördü. Onların gerisinde de, (diğerlerinin hayvanlarına karışmasını diye hayvanlarını) sudan meneden iki kız buldu. (Musa, onlara): "İsınız nedir, (niçin hayvanları suya bırakmıyorsunuz)?" dedi. Dediler ki: "Çobanlar sulayıp çekilmeden biz (onların içine sokulup hayvanlarımızı) sulamayız. Babamız da büyük bir ihtiyardır (O gelemmez)."

28:24 Hemen (Musa) onlarınkini de suladı, sonra gölgeye çekildi: "Rabbim, dedi, dogrusu bana indireceğin bir hayra muhtacım, (azıcık azık indir de su karnimi doyur)."

28:25 Derken o iki kızdan biri utana utana yürüyerek ona geldi: "Babam seni çağiriyor, bizim için (hayvanları) sulamanın ücretini verecek," dedi. (Musa), o(kızların babaları)na gelip (basından geçen) hikayeyi anlatınca o: "Korkma, o zalim kavimden kurtuldun" dedi.

28:26 O(kız)lardan biri: "Babacagım, dedi, bunu (çoban) tut iste, çünkü ücretle tuttuklarının en hayirlisi, güçlü, güvenilirdir."

28:27 O zat, (Musa'ya) dedi ki: "(Bak), bana sekiz yıl hizmet etmen sartiyle su iki kızimdan birini sana nikahlamak istiyorum. Eger (bu süreyi) on(yıl)a tamamlarsan artık o, senin tarafından (bir iyilik)dir. Ben sana zahmet vermek istemem. İnsallah beni iyilerden bulacaksın."

28:28 (Musa) dedi: "Bu, seninle benim aramızda(bir sözleşme)dir. Demek hangi süreyi yerine getirsem, bana düsmanlık yok. Allah dediğimize vekildir."

28:29 Musa, süreyi bitirip ailesiyle yola çıkınca Tur'un (sag) yanında bir ates gördü. Ailesine dedi ki: "Siz durun, ben bir ates gördüm, belki ondan size bir haber getiririm, yahut bir ates koru (getiririm) de isinirsiniz."

28:30 Oraya gelince o mübarek yerdeki vadinin sag kiyisindeki ağaçtan kendisine söyle seslenildi: "Ey Musa, alemlerin Rabbi Allah benim, ben!"

28:31 Asani at! (Musa attigi kocaman) asa'sinin küçük bir yılan gibi titres(ip hareket et)tigini görünce (korkudan) öyle dönüp kaçtı (ki) arkasına bile bakmadi: "Ey Musa, dön, korkma, sen güvende olanlardansin."

28:32 Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksin. Ve kanadini korkudan kendine çek. İşte bunlar, Fir'avn'a ve onun adamlarina (göstermek için) Rabbinden sana verilen iki delildir. Çünkü onlar yoldan çıkan bir kavim olmuslardır.

28:33 Rabbim, dedi, ben onlardan bir kisi öldürmüstüm, beni öldüreceklerinden korkuyorum.

28:34 Kardesim Harun, o, dil bakımından benden daha güzel konuşur. Onu da benimle beraber, beni dogrulayan bir yardımcı olarak gönder. Zira ben, beni yalanlayacaklarından korkuyorum.

28:35 (Allah) dedi: "Senin pazunu kardesinle kuvvetlendirecegiz ve size öyle bir yetki verecegiz ki, ayetlerimiz sayesinde onlar size asla erisemeycekler. İkiniz ve size uyanlar üstün geleceksiniz!"

28:36 Musa, onlara açık açık ayetlerimizle gelince: "Bu uydurulmuş bir büyüden baska bir sey degildir. İlk atalarımız arasında böyle bir sey (oldugunu) isitmedik." dediler.

28:37 Musa, "Rabbim, kimin kendisinin yanından hidayet getirdigini ve bu (dünya) evin(in) sonun(da güzel sonuc)un kime idolacagini daha iyi biliyor. Muhakkak ki zalimler iflah olmaz" dedi.

28:38 Fir'avn dedi ki: "Ey ileri gelenler, ben sizin için benden baska bir tanri bilmiyorum, ey Haman, haydi benim için çamurun üzerinde ates yak(arak tugla imal et de) bana bir kule yap, belki Musa'nin tanrisina çıkarim, çünkü ben onu (Musa'yi) yalancılardan sanıyorum."

28:39 O (Fir'avn) ve askerleri yeryüzünde haksiz yere büyüklük tasladilar ve kendilerinin bize döndürülmeyeceklerini sandilar.

28:40 Biz de onu ve askerlerini tuttuk, suya attik; bak, o zalimlerin sonu nasıl oldu!

28:41 Biz onlari atese çağiran önderler yaptik. Kiyamet günü asla yardım olunmazlar.

28:42 Bu dünya hayatında biz onların ardına bir la'net taktik (daima la'netle anilacaklardır). Kiyamet günü ise onlar çirkinlestirilenlerdendir.

28:43 Andolsun biz, ilk nesilleri (Nuh, Hud, Salih ve Lut kavimlerini) helak ettikten sonra Musa'ya, insanların gönül gözlerini aydinlatacak nur ve onlara yol gösterici olarak Kitabı verdik, belki düşünür, öğüt alirlar diye.

28:44 Musa'ya o isi yaptigimiz (yani kendisine bildirmek istedigimiz isi ona vahyettigimiz) vakit sen (Mukaddes Vadinin) batı tarafında degildin, (o hadiseyi) görenlerden de degildin.

28:45 Fakat biz (Musa'dan sonra) birçok nesiller yarattik da onların üzerinden uzun zamanlar geçti. Sen Medyen halki arasında oturmuş degildin ki (orada olanlari görüp öğrenesin de) ayetlerimizi bunlara okuyasin.

(Bu, bir yerden görme, öğrenme ile degildir, fakat) Biz seni elçi olarak gönderdik (ve bu olaylari sana vahyettik).

28:46 (Musa'ya) ünledigimiz zaman sen Tur'un yanında degildin. Fakat

Rabbinden bir rahmet olarak (orada geçenleri sana bildirdik) ki senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemis olan toplumu uyarasin; belki dsnp gt alirlar.

28:47 Kendi elleriyle yaptiklari (günahlari) yüzünden baslarina bir felaket geldigi zaman: "Ey Rabbimiz, bize bir elçi gönderseydin de ayetlerine uyup mü'minlerden olsaydik." diyecek olmasalardi (seni gndermezdik. Bu bahanelerine fırsat vermemek için senignderdik).

28:48 Fakat onlara katimizdan hak gelince: "Musa'ya verilenin esi, buna da verilmeli degil miydi?" dediler. Daha nce Musa'ya verileni de inkar etmemisler miydi? "Birbirine destek olan iki büyü", dediler. "Biz hepsini inkar ederiz", dediler.

28:49 De ki: "Eger dogru iseniz, Allah katından bu ikisinden (yani Musa'ya ve bana inen Kitaplardan) daha dogru bir Kitap getirin de ben ona uyayim."

28:50 Eger sana cevap veremezlerse bil ki onlar, keyiflerine uyuyorlar. Allah'tan bir yol gösterici olmadan, yalnız kendi keyfine uyandan daha sapik kim olabilir? Muhakkak ki Allah, zalim kavmi dogru yola iletmez.

28:51 Andolsun biz, dsnp gt alsinlar diye onlar için sözü(mz) birbirine bitistirdik (ardi ardina gerçegi kanitlayan ayetler gönderdik).

28:52 Bundan önce kendilerine Kitap verdiklerimiz, bu(Kur'a)n'a inanirlar.

28:53 Onlara (Kur'an) okundugu zaman: "Ona inandik, o, Rabbimizden gelen gerçektir... Zaten biz ondan önce de müslümanlar idik." derler.

28:54 Iste onlara, sabretmelerinden ötürü mkafatlari iki kez verilir; onlar kötülügü iyilikle savarlar ve kendilerine verdigimiz rizikten (hayir yoluna) harcarlar.

28:55 Bos söz isittikleri zaman ondan yüz virirler ve: "Bizim islerimiz bize, sizin isleriniz size. Size selam olsun (haydi hoşça kalin), biz cahiller(le sohbet etmey)i istemeyiz" derler.

28:56 (Ey Muhammed), sen, sevdiğini dogru yola iletemezsin, fakat Allah, dilediğini dogru yola iletir. O, yola gelecek olanlari daha iyi bilir.

28:57 Dediler ki: "Biz seninle beraber dogru yola gelirsek yurdumuzdan atiliriz." Biz onlara kendi katimizdan bir rizik olarak, her seyın ürünlerinin toplanip getirildiği, güvenli, dokunulmaz bir mekan vermedikmi? Fakat oklari bilmezler.

28:58 Biz refah içinde simarmis nice kenti helak ettik. Iste sunlar, onların meskenleri, onlardan sonra oralarda pek az oturuldu. Onlara hep biz varis olduk (hepsi bize kaldi).

28:59 Rabbin, Anakent(olan Mekke)de onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe ülkeleri helak edici degildir. Ve biz, halki zalim olmadan ülkeleri helak ediciler degiliz.

28:60 Size verilen her sey, dünya hayatının geçimi ve süsüdür. Allah'in yanında olan ise daha hayirli ve daha kalicidir. Aklinizi kullanmiyor musunuz?

28:61 İmdi kendisine güzel bir söz verdigimiz ve muhakkak o(söz verile)ne kavusacak olan kimse; sirf kendisine dünya hayatının geçici zevkini yasattigimiz ve sonra kiyamet günü (yakalanip) getirileceklerden olan insan gibi midir?

28:62 O gün (Allah) onlara seslenerek: "Benim ortaklarım (olduklarını) sandığınız şeyler nerede?" der.

28:63 (Azab) söz(ü) üzerlerine hak olanlar: "Rabbimiz, azdırdıklarımız sunlar. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. (Biz azdik, onlar da bize uydular. Onların yaptıklarından) uzak olduğumuzu, (bu hususta bizim suçumuz olmadığını) sana arz ederiz. Zaten onlar bize tapmıyorlardı (kendi arzularına tapıyorlardı)." derler.

28:64 (Allah tarafından) onlara: "(Bana), kostugunuz ortakları çağırın!" denir. Onları çağırırlar. Fakat (çağırılanlar), bunların çağrısına cevap vermezler ve (bunlar), karsılarında azabi görürler (sanki çağırdıkları şey, azabın kendisi olmuştur). Ne olurdu (sanki dünyada) yola gelselerdi!

28:65 (Allah) Onlara seslenerek: "Elçilere ne cevap verdiniz?" dediği gün,

28:66 O gün haberler, onlara kör olmuştur (yani sözler sanki kör olmuştur, hiçbir söz gelip onların ağızlarını bulamaz, yanıt verecek bir tek kelime bulamazlar) onlar, birbirlerine de soramazlar.

28:67 Ama kim tevbe eder, inanır ve iyi iş yaparsa, o kurtulsa erenlerden olabilir.

28:68 Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer. Seçim, onlara ait değildir. Allah, onların ortak kostukları şeylerden uzaktır, yücedir.

28:69 Rabbin, onların göğüslerinin neyi gizleyip neyi açığa vurduğunu bilir.

28:70 O, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır. İlkte de, sonda da (dünyada da, ahirette de) hamd O'na mahsustur. Hüküm de O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.

28:71 De ki: "Baksanıza, eğer Allah, üzerinize geceyi kıyamet gününe kadar sürekli kılsa Allah'tan başka size ışık getirecek tanrı kimdir? (Söyleyin), isitmiyor musunuz?"

28:72 De ki: "Baksanıza, eğer Allah, üzerinize gündüzü, kıyamet gününe kadar sürekli kılsa, Allah'tan başka, size dinleneceğiniz geceyi getirecek tanrı kimdir? Görmüyor musunuz?"

28:73 Rahmetinden dolayı sizin için geceyi ve gündüzü var etti ki, geceleyin dinlenesiniz ve (gündüzün) Allah'ın lutfunu arayasınız ve (Allah'in ni'metine) şükredesiniz.

28:74 O gün onlara seslenerek: "Ortaklarım sandığınız şeyler nerede?" der.

28:75 Her ümmetten bir şahid çıkarırız: "Delilinizi getirin!" deriz. Gerçeğin Allah'a aid olduğunu bilirler ve uydurdukları şeyler kendilerinden sapıp gider.

28:76 Karun, Musa'nın kavminden idi. Onlara karşı azgınlık etti. Biz kendisine öyle hazineler vermistik ki onun (hazinelerinin) anahtarlarını (tasamak), güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Kavmi ona demisti ki: "Simarın, Allah, simarınları sevmez."

28:77 Allah'ın sana verdiği (bu servet) içinde ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma, Allah sana nasıl iyilik ettiyse sen de öyle iyilik et, yeryüzünde bozgunculuk (etmeyi) isteme, çünkü Allah bozguncuları sevmez.

28:78 Bu (servet) bende bulunan bir bilgi sayesinde bana verildi dedi. Bilmedi

mi ki Allah, kendisinden önceki kusaklar arasında kendisinden daha güçlü ve daha çok cemaati bulunan nice kimseleri helak etmiştir? Suçlulara günahlarından sorulmaz.

28:79 (Karun) süsü, (debdebesi) içinde kavminin karsısına çıktı.

dünya hayatını isteyenler: "Keske Karun'a verilenin bir benzeri de bize verilseydi, dediler, gerçekten onun büyük sansi var!"

28:80 Kendilerine bilgi verilmiş olanlar ise: "Yazık size, dediler, inanan ve iyi iş yapan kimse için Allah'ın sevabı daha hayırlıdır. Buna ancak sabredenler kavuşturulur."

28:81 Nihayet onu da, evini barkını da yere batırdık. Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Kendi kendini (savunup) kurtaranlardan da değildi.

28:82 Dün onun yerinde olmayı isteyenler: "Vay, demek Allah kullarından dilediğine rizki açar ve kısar. Allah bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de yere batırırdı. Demek gerçekten kafirler iflah olmaz!" demeye başladılar.

28:83 İşte ahiret yurdu: Onu yeryüzünde böbürlenmek ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere veririz. (Güzel) sonuç, (günahlardan) sakınanlarıdır.

28:84 Kim bir iyilik getirirse ona ondan daha güzeli vardır. Kim kötülük getirirse, kötülükleri yapanlar, ancak yaptıkları (kötülük) kadar cezalanırlar.

28:85 Kur'an'ı sana (indiren ve) gerekli kılan (Allah), elbette seni varılacak yere döndürecektir. De ki: "Rabbim kimin hidayet getirdiğini ve kimin apaçık bir sapıklık içinde bulunduğunu bilir."

28:86 Sen, o Kitabın, senin kalbine bırakılacağını ummazdın. Ancak Rabbinden bir rahmet olarak (Kitap senin kalbine bırakıldı). O halde kafirlere arka olma.

28:87 Ve Allah'ın, ayetleri sana indirildikten sonra sakın seni onlardan alıkoymasınlar. Rabbine da'vet et, ortak kosalardan olma.

28:88 Allah ile beraber başka bir tanrıya yalvarma. O'ndan başka tanrı yoktur. O'nun yüzü(zatı)ndan başka her şey helak olacaktır. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.

Sura 29: Al-Ankabut

29:1 Elif lam mim.

29:2 İnsanlar yalnız "inandık" demekle, hiç sinanmadan bırakılacaklarını mi sandılar?

29:3 Andolsun biz, onlardan öncekilerini sinadık. Elbette Allah (sinayıp) doğruları bilecek, yalancılara bilecektir.

29:4 Yoksa kötülükleri yapanlar, bizi geçeceklerini (bizim, kendilerine yetişip onları cezalandıramayacağımızı) mi sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

29:5 Kim Allah ile buluşmayı umarsa; Allah'ın (buluşma) süresi gelmektedir. O, isittir, bilendir.

29:6 Kim cihad ederse ancak kendi yararına cihad eder. Allah, alemlerden zengindir. (Kimsenin cihadına muhtaç değildir. İnsanların cihad ve ibadetleri kendi menfaatleri içindir).

29:7 Inanip iyi isler yapanlarin, mutlaka kötülüklerini örtecegiz ve onlari, yaptiklarinin en güzeliyle mükafatlandıracagiz.

29:8 Biz insana ana babasına iyilik etmeyi tavsiye ettik. Eger onlar seni, (gerçekligi) hakkında hiçbir bilgin olmayan bir şeyi bana ortak kosman için zorlarsa (bu hususta) onlara ita'at etme. Dönüşünüz banadır. O zaman size yaptiklarinizi haber veririm.

29:9 Inanip iyi isler yapanlari, salihler arasina sokariz.

29:10 Insanlardan kimi vardır ki "Allah'a inandik." der, fakat Allah ugrunda kendisine eziyet edilince insanların iskencesini, Allah'in azabi gibi sayar. Ama Rabbinden (sana) bir yardım gelse, andolsun: "Biz de sizinle beraberdik," derler. Allah, alemlerin gögüslerinde bulunan (düşünceler)i daha iyi bilmez mi?

29:11 Allah, elbette inananlari da bilir, ve elbette iki yüzlüleri de bilir.

29:12 Inkar edenler, inananlara: "Siz bizim yolumuza uyun. Sizin hatalarinizi biz tasiriz" dediler. Oysa kendileri, onların hatalarından hiçbir şey tasiyacak degillerdir. Onlar tamamen yalancidirlar.

29:13 Onlar, hem kendi yüklerini, hem de kendi yükleriyle beraber baska yükleri (baskalarini kandirip saptirmalarinin vebalini) tasiyacaklar ve elbette uydurduklari seylerden kiyamet gününde sorguya çekileceklerdir.

29:14 Andolsun biz, Nuh'u kavmine gönderdik, onların arasında bin seneden elli yıl eksik kaldi (öğüt verdi, dinlemediler), sonunda haksizlik etmekte olan insanlari Tufan yakaladi.

29:15 Onu ve gemi halkini kurtardik ve o gemiyi alemlere bir ibret yaptik.

29:16 Ibrahim'i de (gönderdik). Kavmine dedi ki: "Allah'a kulluk edin, O'ndan korkun, bilerseniz bu, sizin için daha hayirlidir."

29:17 Siz Allah'tan baska bir takım putlara tapiyorsunuz, yalan seyler uyduruyorsunuz. Sizin Allah'tan baska taptiklariniz, size rizik vermezler. Siz rizki Allah'in yaninda arayin, O'na tapin ve O'na sükredin. O'na döndürüleceksiniz.

29:18 Eger yalanlarsaniz, sizden önceki ümmetler de yalanlamislardi. Elçiye düşen, yalnız açığa duyurmaktiir.

29:19 Görmediler mi Allah nasıl yaratmayi baslatiyor, sonra onu iade ediyor (dönüp yeniden yaratıyor). Bu, Allah'a göre kolaydir.

29:20 De ki: "Yeryüzünde gezin, bakin yaratmaga nasıl basladi, sonra Allah, son yaratmayi da yapacaktır. Çünkü Allah, her şeyi yapabilendir.

29:21 Diledigine azabeder, diledigine acir ve hepimiz O'na çevrilirsiniz.

29:22 Siz, ne yerde, ne de gökte Allah'(in yapacağı is)i engelleyemezsiniz. Sizin Allah'tan baska ne bir koruyucunuz, ne de bir yardımciniz vardır.

29:23 Allah'in ayetlerini ve O'nunla bulusmayı inkar edenler, iste onlar benim rahmetimden ümidi kesmislerdir ve onlar için aci bir azab vardır.

29:24 Kavminin (Ibrahim'e) cevabi, sadece: "Onu öldürün, yahut yakin!" demeleri oldu. Allah onu atesten kurtardi. Süphesiz bunda inanan bir toplum için ibretler vardır.

29:25 (Ibrahim kavmine) dedi ki: "Siz dünya hayatinda birbirinizi sevmek için Allah'i birakip birtakim putlar edindiniz. (O putlara tapmanız,

dünyada aranızda bir sevgi meydana gelmesine sebep olsa bile) daha sonra kıyamet gününde birbirinizi inkar eder ve birbirinizi la'netlersiniz.

Varacağınız yer de atestir ve hiçbir yardımcıınız da yoktur.

29:26 Bunun üzerine Lut ona inandı ve (İbrahim, kavmine) dedi ki: "Rabbim(e ibadet edeceğim yer)e göç edeceğim. Kuskusuz O, galibdir, hüküm ve hikmet sahibidir."

29:27 Biz ona İshak'ı ve (torunu) Ya'kub'u armagan ettik. Onun nesli içine peygamberlik ve Kitap koyduk. Ona dünyada (yaptığı güzel isin) karsiligini verdik. Süphesiz o, ahirette de iyilerdendir.

29:28 Lut'u da (gönderdik). Kavmine dedi ki: "Siz, sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı bir fuhsa gidiyorsunuz."

29:29 Siz (kadınları bırakıp) erkeklere gidiyorsunuz, yol kesiyorsunuz ve toplantılarınızda edepsizce seyler yapıyorsunuz ha?.. Kavmi'nin cevabı, sadece: "Eğer doğrulardan isen, haydi Allah'ın azabını getir!" demeleri oldu.

29:30 (Lut): "Rabbim, su bozguncu kavme karşı bana yardım et," dedi.

29:31 Elçilerimiz İbrahim'e (oglu olacağına dair) müjdeyi getirdikleri zaman dediler ki: "Biz su (Sodom) kenti(ni)n halkını helak edeceğiz. Çünkü oranın halkı zalim oldular."

29:32 (İbrahim) dedi: "Ama orada Lut var?" dediler: "Biz orada kimin bulunduğunu daha iyi biliriz. Onu ve ailesini kurtaracağız. Yalnız karısı (azabda) kalacaklardır."

29:33 Elçilerimiz Lut'a gelince (Lut) onlar yüzünden fenalasti ve onlar hakkında arsini daraldı. (Melekler): "Korkma üzülme, dediler, biz seni ve aileni kurtaracağız, yalnız karın, kalacaklardan olmuştur."

29:34 Biz yoldan çıkan su ülke halkının üstüne gökten bir azab indireceğiz.

29:35 Andolsun biz, aklını kullanan bir toplum için ondan, (harab ettigimiz o ülkeden) açık bir işaret bırakmışızdır.

29:36 Medyen'e de kardeşleri Suayb'i (gönderdik): "Ey kavmim, dedi, Allah'a kuluk edin, ahiret gününü umun, yeryüzünde karışıklık çıkarıp bozgunculuk yapmayın!"

29:37 Onu yalanladılar, bu yüzden onları (o müthiş) deprem yakaladı, yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar.

29:38 Ad ve Semud'u da (helak ettik). Bu, oturdukları yerlerden size belli olmaktadır. Seytan onlara yaptıkları işleri süsleyip onları yoldan çıkardı. Oysa bakıp ibret alabilirlerdi (ama almadılar).

29:39 Kaarun'u, Fir'avn'ı, Haman'ı da (helak ettik). Andolsun, Musa onlara açık kanıtlar getirdi, fakat onlar o yerde büyüklük tasla(yip ayetlerimizi kabule tenezzül etme)diler. Ama geçip gidecek, (elimizden kurtulacak) degillerdi.

29:40 Nitekim hepsini günahiyle yakaladık. Onlardan kiminin üstüne tas yağdıran bir fırtına gönderdik, kimini korkunç ses yakaladı, kimini yere batırdık, kimini de bogduk. Allah onlara zulmedecek degildi; fakat onlar, kendi kendilerine zulmediyorlardı.

29:41 Allah'tan başka veliler edinenler, bir ev edinen örümceğe benzerler. Evlerin en gevşegi örümcek evidir, keske bilselerdi.

29:42 Allah, onların kendisinden başka ne gibi şeylere yalvardıklarını bilir, O üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

29:43 Biz bu misalleri insanlara anlatıyoruz ama onları, bilenlerden baskısı düşünüp anlamaz.

29:44 Allah, gökleri ve yeri hak ile yarattı. Süphesiz bunda inananlar için bir ibret vardır.

29:45 Kitaptan sana vahyedilene oku ve namazı da kıl. Çünkü namaz kötü ve iğrenç şeylerden men'eder. Elbette Allah'ı anmak, en büyük (ibadet) tir. Allah, ne yaptığınızı bilir.

29:46 Kitap ehliyle, Ghaksizlik edenleri dışında en güzel tarzda tartışın ve deyin ki: "Bize indirilene de size indirilene de inandık. Tanrımız ve tanrınız birdir, biz de O'na teslim olanlarız.

29:47 İşte böylece Kitabı sana da indirdik. Kendilerine Kitabı verdiklerimiz, ona inanırlar: Sunlardan (su Araplardan) da ona inananlar vardır. Ayetlerimizi, kafirlerden baskısı inkar etmez.

29:48 (Ey Muhammed) Sen bundan önce bir Kitap okumuyordun, elinle de onu yazmıyorsun. Öyle olsaydı o zaman (Allah'in sözlerini bosa çıkarmaya çalışan) iptalciler, kuskulanırlardı.

29:49 Hayır, o (sana vahyedilenler) kendilerine bilgi verilmiş olanların göğüslerinde bulunan açık açık ayetlerdir. Bizim ayetlerimizi, zalimlerden baskısı inkar etmez.

29:50 Dediler ki: "Ona Rabbinden ayetler indirilmeli değil miydi?" De ki: "Ayetler (mu'cizeler) Allah'in yanındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

29:51 Kendilerine okunan Kitabı sana indirmemiz, onlara yetmedi mi? Süphesiz inanan bir toplum için bunda bir rahmet ve öğüt vardır.

29:52 De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanları bilir. Batıla inanıp Allah'a karşı nankörlük edenler, işte ziyana uğrayacakları onlardır."

29:53 Senden azabi çabuk istiyorlar. Eğer (azab için) belirtilmiş bir süre olmasaydı, onlara hemen azab gelirdi. Fakat hiç farkına varmadıkları bir sırada o, kendilerine ansizin gelecektir.

29:54 Cehennem o nankörleri kusatmış iken, onlar hala senden azabi çabuk istiyorlar.

29:55 O gün azab, onları üstlerinden, ayaklarının altından örter ve (Allah onlara): "Yaptığınız işleri tadın!" der.

29:56 Ey inanan kullarım, benim arzım genistir, bana kulluk edin.

29:57 Her can, ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz.

29:58 İnanıp iyi işler yapanları, cennette, altlarından ırmaklar akan yüksek odalara yerleştiririz. Orada ebedi kalırlar. Çalışanların ücreti ne güzeldir!

29:59 Onlar ki sabrettiler ve Rablerine dayanmaktadırlar

29:60 Nice canlı var ki rizkini tasıyamaz, onları da sizi de Allah besler. O, isitendir, bilendir.

29:61 Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı kim (sizin yararınıza) boyun eğdirdi?" desen; "Allah", derler. O halde nasıl Allah'in (birliğinden) döndürülüyorsunuz?

29:62 Allah kullarından diledigine rizki açar da, kisar da. Süphesiz Allah, her şeyi bilendir.

29:63 Onlara: "Kim gökten suyu indirip de ölmüş olan yeri onunla diriltti?" diye sorsan; "Allah", derler. De ki: "Hamd (övgü), Allah'a layiktir." Doğrusu çokları düşünmezler.

29:64 Bu dünya hayatı eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu, iste asil hayat odur (asil yasanacak yer orasıdır), keske bilselerdi!

29:65 Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız Allah'a halis kılarak O'na yalvarırlar. Fakat (Allah) onları salimen karaya çıkarınca hemen (O'na) ortak kosarlar.

29:66 Ki kendilerine verdiğimiz(ni'metler)e nankörlük etsinler ve (su geçici hayatta) zevk içinde yasasınlar. Ama yakında (gerçeği) bileceklerdir.

29:67 Görmediler mi çevrelerinde insanlar kaçırlırken biz (kendi şehirleri Mekke'yi), güvenli, dokunulmaz bir bölge yaptık? Hala batıla inanıp Allah'ın ni'metine nankörlük mü ediyorlar?

29:68 Uydurduğu yalanı Allah'ın üzerine atan veya kendisine gelen gerçeği yalanlayandan daha zalim kimdir? Kafirlerin duracağı cehennemde değil midir?

29:69 Ama biz(im uğrumuz)da cihad edenleri biz, elbette yollarımıza iletiriz. Muhakkak ki Allah, iyilik edenlerle beraberdir.

Sura 30: Ar-Rum

30:1 Elif lam mim.

30:2 Rum(lar), yenildi:

30:3 (Bölgeye) En yakın bir yerde. Onlar (bu) yenilgilerinden sonra yeneceklerdir;

30:4 Birkaç (-9) yıl içinde. (Onların) Bu(yenilgileri)nden önce de, sonra da emir Allah'ındır (ferman O'nundur). O gün mü'minler sevinir(ler):

30:5 Allah'ın yardımıyla. (Allah) Dilediğine yardım eder. O, galiptir, esirgeyendir.

30:6 (Bu,) Allah'ın va'didir. Allah va'dinden caymaz; fakat insanların çoğu bilmezler.

30:7 Onlar, sadece su yakın hayatın dış yüzünü bilirler; ahiretten ise onlar tamamen gafildirler.

30:8 Kendi içlerinde hiç düşünmediler mi ki Allah, göklerde, yerde ve bu ikisi arasında bulunan her şeyi ancak hak olarak ve belirtilmiş bir süre ile yaratmıştır? İnsanlardan çoğu, Rabblerine kavusmayı inkar etmektedirler.

30:9 Yeryüzünde gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna baksınlar. Onlar, kendilerinden daha güçlü idiler; (sular, madenler çıkarmak, ekin ekmek, ağaç dikmek için) toprağı (kazmış) alt-üst etmişler ve onu, bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara da elçileri, deliller getirmisti. Allah onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar, kendi kendilerine zulmediyorlardı.

30:10 Sonra kötülük edenlerin sonu çok kötü oldu. Çünkü Allah'ın ayetlerini yalanladılar. Ve onlarla alay ediyorlardı.

30:11 Allah, yaratmaga baslar, sonra onu çevirip yeniden yapar; sonra O'na döndürülürsünüz.

30:12 (Durusma) Sa'at(i) basladigi gün, suçlular (umutsuzluk içinde) susarlar.

30:13 (Allah'a) ortak(kostuklari put)larindan da kendilerine hiçbir sefa'atçi çıkamaz. O zaman ortaklarini inkar ederler.

30:14 O sa'at basladigi gün, o gün (inananlar ve inanmayanlar) ayrilirlar:

30:15 Inanip iyi isler yapanlar, onlar (çiçekli, irmakli) bir bahçe içinde nes'elendirilirler.

30:16 Fakat inkar edip ayetlerimizi ve ahiret bulusmasini yalanlayanlara gelince, onlar da (tutuklanip) azabin içine getirilirler.

30:17 Öyle ise aksama girdiginiz zaman da, sabaha erdiginiz zaman da tesbih Allah'indir (O'nun saninin yüceligi anilir).

30:18 Göklerde ve yerde, günün sonunda da, öğleye erdiginiz zaman da hamd, O'na mahsustur.

30:19 (Allah), ölüden diri çıkarir, diriden ölü çıkarir; yeri ölümünden sonra diriltir. Iste siz de (bedensel hayata) öyle çıkarilacaksiniz.

30:20 O'nun ayetlerinden (gücünün isaretlerinden) biri sizi topraktan yaratmasidir. Sonra siz, (yeryüzüne) yayilan insan(lar) oluverdiniz.

30:21 O'nun ayetlerinden biri de, size nefislerinizden, sakinleseceginiz esler yaratmasi ve araniza sevgi ve acima koymasidir. Süphesiz bunda, düşünen bir toplum için ibretler vardır.

30:22 O'nun ayetlerinden biri de göklerin ve yerin yaratilmasi, dillerinizin ve renklerindegisik olmasidir. Süphesiz bunda, bilenler için ibretler vardır.

30:23 O'nun ayetlerinden biri de, geceleyin ve gündüzün uyumaniz ve O'nun lutfundan (nasibinizi) aramanizdir. Süphesiz bunda, isiten bir toplum için ibretler vardır.

30:24 O'nun ayetlerinden biri de, size, korku ve umut vermek için simsegi göstermesi, gökten bir su indirip onunla ölümünden sonra yeri diriltmesidir. Süphesiz bunda, aklini kullanan bir toplum için ibretler vardır.

30:25 O'nun ayetlerinden biri de gögün ve yerin, kendisinin buyruguyla durmasidir. Sonra sizi yerden bir tek da'vetle çağirdigi zaman bir de bakarsiniz ki çikiyorsunuz.

30:26 Göklerde ve yerde bulunan kimseler hep O'nundur, hepsi O'na ita'at etmektedirler.

30:27 Yaratmaga baslayan O'dur. Sonra onu çevirip yeniden yapar. Bu, O'na daha kolaydir. Göklerde ve yerde en yüce durum O'nundur (En büyük kudret ve seref misali O'dur). O, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

30:28 Size kendinizden bir misal verdi: (Bakin) size verdigimiz riziklarda; sizin ellerinizin altinda bulunan(köleler, hizmetçi)lerden sizinle esit derecede (yönetim hakkina sahip) olan, birbiriniz(in hakkina dokunmak)dan çekindiginiz gibi onlar(in hakkina dokunmak)dan da çekindiginiz ortaklar var mi (ki tutup kendi mülkümüzde, saltanatimizda bize ortaklar

atfediyorsunuz, kendi kullarimizi, yaratiklarimizi bize es kosuyorsunuz)? Iste biz, aklini kullanan bir toplum için ayetleri böyle açıklıyoruz.

30:29 Hayir, zulmedenler, bilgisizce keyiflerine uydular. Allah'in sasirttiginini (Allah'in gönderdiği hidayete uymadığı için düstüğü sapıklığında terk ettiği kimseyi) kim yola getirebilir?

Onların hiçbir yardımcıları yoktur.

30:30 Sen yüzünü, Allah'i birleyici olarak dogruca dine çevir: Allah'in yaratma yasasına (uygun olan dine dön) ki, insanları ona göre yaratmıştır. Allah'in yaratması degistirilemez. Iste dogru din odur.

Fakat insanların çoğu bilmezler.

30:31 Yalnız O'na yönelin ve O'ndan korkun; namazı kilin ve (Allah'a) ortak kosalardan olmayın.

30:32 (O ortak kosalardan olmayın ki onlar) Dinlerini parçaladılar ve bölük bölük oldular. Her parti kendi yanındakiyle sevin(ip övün)mektedir.

30:33 İnsanlara bir zarar dokundu mu, Rablerine yönelerek O'na yalvarırlar. Sonra (Rableri), onlara kendinden bir rahmet taddirinca, hemen onlardan bir grup, Rablerine ortak kosarlar.

30:34 (Böyle yaparlar) Ki kendilerine verdigimiz(ni'met)e karsi nankörlük etsinler. Simdi zevk içinde yasayın bakalım, yakında (sonunuzun ne oldugunu) bileceksiniz.

30:35 Yoksa onlara bir delil indirmisiz de o mu (Allah'a) ortak kosmalarını söylüyor?

30:36 Biz insanlara bir rahmet taddirdigimiz zaman onunla sevinirler. Elleriyle yapıp öne sürdükleri(isleri)nden dolayi onlara bir kötülük erisince de, derhal umutsuzluga düşerler.

30:37 Görmediler mi, Allah diledigine rizki genisletiyor da, daraltiyor da. Süphesiz inanan bir toplum için bunda ibretler vardır.

30:38 Akrabaya, yoksula, yolcuya (zekat ve sadakadan) hakkını ver. Allah'in yüzünü (rizasını) isteyenler için bu, daha hayırlıdır ve onlar basariya erenlerdir.

30:39 İnsanların malları içinde, artması için verdiginiz riba, Allah katında artmaz. Ama Allah'in yüzünü (O'nun rizasını) isteyerek verdiginiz zekat(a gelince); iste (onu verenler sevaplarını ve mallarını) kat kat artıranlardır.

30:40 Allah sizi yarattı, sonra besledi sonra öldürüyor, sonra diriltiyor. Ortaklarınız içinde bunlardan birini yapan var mı? O, onların ortak kostukları seylerden uzak ve yücedir.

30:41 İnsanların elleriyle kazandıkları (günahları) yüzünden, karada ve denizde fesat çıktı. Belki dönerler diye, (Allah) onlara, yaptıklarının bir kısmını taddiriyor.

30:42 De ki: "Yeryüzünde gezin, öncekilerin sonunun nasıl olduguna bakın." Onların da çoğu ortak kosalardan idi.

30:43 Allah'tan, geri çevirilmesi mümkün olmayan gün gelmezden önce, yüzünü dosdogru dine yönelt. O gün (insanlar) bölük bölük ayrılırlar (bir bölük cennete, öbür bölük atese gider).

30:44 Kim inkar ederse, inkari kendi aleyhinedir. İyi bir is yapanlar da (cennette) kendileri için yer hazırlamaktadırlar.

30:45 Ta ki Allah, inanıp iyi isler yapanlari lutfundan mükafatlandirsin. Dogrusu O, kafirleri sevmez.

30:46 O'nun ayetlerinden biri de (sudur): Rüzgarlari (yagmurun) müjdeleri olarak gönderir ki size rahmetinden biraz taddirsin, gemiler buyruguyla yürüsün ve siz O'nun lutfundan arayasiniz da (verdiği ni'metlere) sükredeziniz.

30:47 Andolsun ki, biz senden önce de elçileri kavimlerine gönderdik; onlara deliller getirdiler ve biz, (onlari dinlemeyip) suç isleyenlerden öc aldik. (Elbette aliriz, çünkü) mü'minlere yardım etmek, üzerimize borç idi.

30:48 Allah, rüzgarlari gönderir, bulutu kaldirir; sonra onu gökte diledigi gibi yayar ve parça parça eder; arasindan yagmurun çıktigini görürsün. Derken, onu kullarindan diledigine ugratinca hemen sevinirler.

30:49 Halbuki onlar, yagmurun kendilerine indirilmesinden önce umutsuz idiler.

30:50 Allah'in rahmetinin eserlerine bak ki, nasıl yeri ölümünden sonra diriltiyor?! Süphe yok ki, O, ölüleri de diriltecektir, O her seye kadirdir.

30:51 Andolsun bir rüzgar, göndersek de o(eki)ni sararmis görseler, ondan sonra nankörlük etmege baslarlar.

30:52 Sen de ölülere söz dinletemezsin; arkalarini dönüp giden sagirlara çagriyi isittiremezsin.

30:53 Ve sen, körleri de sapikliklarindan çıkarip yola getiremezsin. Sen ancak, ayetlerimize inananlara isittirirsin de onlar müslüman olurlar.

30:54 Allah'tir ki sizi zayıflıktan yaratti. Sonra zayıflığın ardindan (size) bir kuvvet verdi. Sonra kuvvetin ardindan da zayıflık ve ihtiyarlık verdi. Allah, diledigini yaratir, O, bilendir, gücü yetendir.

30:55 (Durusma) Sa'at(i) basladigi gün, suçlular, (dünyada veya Berzahta) bir sa'atten fazla kalmadiklarina yemin ederler. Iste onlar, (dünyada da haktan) böyle çevriliyorlardı.

30:56 Kendilerine bilgi ve iman verilenler dediler ki: "Andolsun siz, Allah'in yazgisinca ta yeniden dirilme gününe kadar kaldiniz. Iste bu da dirilme günüdür. Fakat siz bilmiyordunuz.

30:57 Artık zulmetmiş olanlara o gün, ne mazeretleri fayda verir ve ne de onlardan riza talebetmeleri istenir.

30:58 Andolsun biz bu Kur'an'da insanlara her çeşit misali getirip anlattik. Onlara bir ayet getirdigin zaman inkar edenler: "Siz (geleneğlerimizi) iptal edenlerden baska bir sey degilsiniz." derler.

30:59 Iste Allah, bilmeyenlerin kalblerini böyle mühürler.

30:60 Sabret, Allah'in va'di haktır (o mutlaka yerine gelecektir). Inanmayanlar seni telasa düşürmesin.

Sura 31: Luqman

31:1 Elif lam mim

31:2 Sunlar, hikmetli Kitabın ayetleridir.

31:3 Güzel davrananlara yol gösterici ve rahmet olarak (indirilmistir).

31:4 Onlar ki namazi kılarlar, zekati verirler ve onlar ahirete de kesin olarak inanırlar.

31:5 İşte onlar, Rableri tarafından (gösterilen) doğru bir yol üzerindedirler ve onlar, umduklarına ereceklerdir.

31:6 İnsanlardan kimi var ki; bilgisizce (insanları) Allah'ın yolundan saptırmak ve onunla alay etmek için boş hadisi (eglence sözünü) satın alır. İşte onlara küçük düşürücü bir azab vardır.

31:7 Ona ayetlerimiz okunduğu zaman sanki onları hiç isitmemiş, sanki kulaklarında ağırlık varmış gibi büyüklük taslayarak döner. Ona acı bir azabi müjdele.

31:8 İnanan ve iyi işler yapanlara ni'meti bol cennetler vardır.

31:9 Orada ebedi kalacaklardır. (Bu,) Allah'ın gerçek va'didir. O üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

31:10 (Allah), gökleri görebildiğiniz bir direk olmadan yarattı, sizi sarsar diye yere de sağlam ve yüksek dağlar attı ve orada her çeşit canlıyı yaydı. Gökten bir su indirdik de orada her güzel çifti bitirdik.

31:11 İşte bunlar, Allah'ın yarattıklarıdır. Gösterin bana, O'ndan başka(tanrı dedik)leri(niz) ne yarattı? Doğrusu o zalimler, açık bir sapıklık içindedirler.

31:12 Andolsun biz Lokman'a, "Allah'a şükret!" diye hikmet verdik, kim şükrederse kendisi için şükreder; kim nankörlük ederse Allah zengindir, (onun şükrüne muhtaç değildir), övülmüştür (hamde layiktir).

31:13 Lokman oğluna öğüt vererek demisti ki: "Yavrum, Allah'a ortak kosma, çünkü ortak kosmak, büyük bir zulümdür."

31:14 Biz insana, ana babasını tavsiye ettik. Anası onu zayıflık üstüne zayıflık çekerek (karnında) tasimistir. (Ona gebe kaldığından itibaren ta doğuruncaya kadar günden güne güçsüzleşmiş, ağırlaşmıştır). Onun süttten kesilmesi de iki yıl içinde olmuştur. (Bunların hepsi, güç şeylerdir. Onun için biz insana): "Bana ve anana-babana şükret, dönüş banadır."

31:15 Eğer onlar seni, hakkında bilgisi olmayan bir şeyi bana ortak kosman için zorlarsa, onlara ita'at etme. Onlarla dünya(işlerin)de iyi geçin ve bana yönelen kimsenin yoluna uy. Sonra dönüşünüz banadır; (o zaman ben) size yaptıklarınızı haber vereceğim (diye öğüt verdik).

31:16 (Lokman öğütlerine devam ederek dedi ki): "Yavrum, (yaptığın iyilik veya kötülük), hardal danesi ağırlığına bir şey de olsa, bir kayanın içinde, göklerde veya yerde bulursa Allah mutlaka onu getirir. Çünkü Allah latiftir (O'nun bilgisi her gizli veince şeye ulaşır. O, her şeyi) haber alır."

31:17 Yavrum namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçir ve basına gelene sabret. Çünkü bunlar yapılması gereken işlerdendir.

31:18 İnsanlara yanığını bükme (kibirlenerek boynunu bir yana büküp yüzünü insanlardan öte çevirme) ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenip övünen kimseyi sevmez.

31:19 Yürüyüşünde tutumlu ol, (orta yürü, ne çabuk ne de çok yavaş

git, ölçülü hareket et), sesini de kis. Çünkü seslerin en çirkini eseklerin sesidir.

31:20 Görmediniz mi Allah, göklerde ve yerde bulunan seyleri size boyun egdirdi ve size zahir ve batin (dis ve iç; görülen, görülmeyen; bildiginiz ve bilmediginiz) ni'metlerini bol bol verdi? Yine de insanlardan kimi var ki ne bilgisi, ne yol göstereni ve ne de aydinlatici bir Kitabi olmadan Allah hakkında tartisir (durur).

31:21 Onlara: "Allah'in indirdigine uyun!" dense: "Hayir, biz babalarimizi üzerinde buldugumuz seye uyariz (onlari yolundan gideriz)" derler. Seytan onlari alevli atesin azabina çagirmis olsa da mi (babalarinin izinde gidecekler)?

31:22 Kim güzel davranarak özünü Allah'a teslim ederse o, en saglam kulpa yapismistir. Islerin sonu Allah'a döner.

31:23 Kim de inkar ederse, onun inkari seni üzmesin. Sonunda onlari dönüsleri bizedir. O zaman yaptiklarini kendilerine haber veririz. Süphesiz Allah gögüslerin özünü (kalblerden ne düşünceler geçtigini) bilir.

31:24 Onlari biraz yasatiriz, sonra kaba bir azaba süreriz.

31:25 Andolsun onlara: "Gökleri ve yeri kim yaratti? diye sorsan, mutlaka: "Allah" derler. "Hamd Allah'a layiktir" de. Hayir, çoklari bilmezler.

31:26 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'indir. Allah, iste gani (zengin) O, övülen O'dur.

31:27 Yeryüzünde bulunan ağaçlar kalem olsa, deniz(ler) de (mürekkep olsa), arkasından yedi deniz (daha gelip) ona yardım etse de (Allah'in kelimeleri yazilsa), yine (bunlar tükenir), Allah'in kelimeleri tükenmez. Allah öyle üstündür, öyle hikmet sahibidir.

31:28 Sizin yaratilmaniz ve diriltilmeniz, bir tek kisi(nin yaratilip diriltilmesi) gibidir. Süphesiz Allah, isitendir, görendir.

31:29 Görmedin mi Allah, geceyi gündüzün içine sokuyor; gündüzü gecenin içine sokuyor. Günesi ve ayi, emrine boyun egdirmistir. Her biri belli bir süreye kadar akıp gider. Ve Allah yaptiklarinizi haber almaktadır.

31:30 Böyledir, çünkü Allah haktır, O'ndan baska yalvardiklari batildir. Gerçekten ulu ve büyük olan, yalnız Allah'tir.

31:31 (Allah) size, bir kisim ayetlerini göstereceğini diye, Allah'in ni'metiyle gemilerin denizde gittigini görmedin mi? Süphesiz bunda sabreden, sükreden herkes için ibretler vardır.

31:32 (Denizde) onlari, gölgeler gibi dalga(lar) sardigi zaman, dini yalnız kendisine has kılarak Allah'a yalvarirlar. Fakat O, onlari kurtarip karaya çıkarınca içlerinden bir kisim iktisad eder (Allah'a yönelmeyi kisar, gevsetir); zaten bizim ayetlerimizi (öyle) nankör gaddarlardan baskasi inkar etmez.

31:33 Ey insanlar, Rabbinizden korkun ve babanin, çocugunun cezasini çekmeyececi, çocugun da babasinin cezasini çekmeyecegi (hiç kimse, kimsenin borcunu ödemeyecegi) günden çekinin. Allah'in va'di gerçektir. Dünya hayati sizi aldatmasin. O aldatici (seytan), sizi Allah hakkında (O'nun) yumusak davranmasina, mühlet vermesine güvendirerek) aldatmasin.

31:34 Allah, (iste kiyamet) sa'atin(in ne zaman gelecegi) hakkındaki bilgi,

O'nun yanındadır. Yagmuru O yagdirir, rahimlerde olani bilir. Hiç kimse yarin ne kazanacagini bilmez ve hiç kimse hangi yerde ölecegini bilmez. (Her seyi) bilen, (her seyden) haberi olan yalnız Allah'tir.

Sura 32: As-Sajdah

32:1 Elif lam mim.

32:2 Süphe yok ki Kitabın indirilisi, alemlerin Rabbi tarafındandır.

32:3 Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? Hayır, o senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi, doğru yola gelirler umuduyla uyarman için Rabbin tarafından (sana indirilen) gerçektir.

32:4 O (Allah) ki gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları altı günde yarattı; sonra Ars'a istiva etti. Sizin, O'ndan başka bir dostunuz, sefa'atçiniz yoktur. Düşünüp öğüt almıyor musunuz?

32:5 (Allah) Emri gökten yere tedbir eder (buyrugunu indirir). Sonra emir, sizin hesabınıza bin yıl süren bir gün içinde O'na çıkar.

32:6 İste görünmeyeni de, görüneni de bilen, güçlü ve esirgeyici olan O'dur.

32:7 O'dur ki, yarattığı herşeyi güzel yaptı ve insani yaratmaga çamurdan başladı.

32:8 Sonra onun neslini bir özden, hakir bir su(yun özü)nden yaptı.

32:9 Sonra ona biçim verdi, ona kendi ruhundan üfledi. Ve sizin için kulak(lar), gözler ve gönüller yarattı. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

32:10 Biz toprakta kaybolduktan sonra, yeni bir yaratılış içinde mi olacağız? dediler. Doğrusu onlar, Rablerine kavusmayı inkar edenlerdir.

32:11 De ki: "Üzerinize vekil edilen ölüm melegi, canınızı alır, sonra Rabbinize döndürülürsünüz."

32:12 Rablerinin huzurunda (utançtan) baslarını öne eğmiş; "Rabbimiz, gördük, isittik, bizi geri döndür, iyi iş yapalım; artık kesin olarak inandık!" demekte olan suçluları bir görsen!

32:13 Dileseydik, herkese hidayetini verirdik, (herkesi doğru yola iletirdik). Fakat benden "Mutlaka cehennemi, cinlerden ve insanlardan bir kısmıyla tamamen dolduracağım!" kararı çıkmıştır.

32:14 Bu gününüzle karşılaşmayı unutmanızın cezasını tadın!

(Simdi) Biz de sizi unuttuk. Yaptıklarınızdan ötürü ebedi azabı tadın!

32:15 Bizim ayetlerimize o kimseler inanırlar ki onlar, kendilerine öğüt verildiği zaman derhal secdeye kapanırlar; Rablerini överek tesbih ederler, büyüklük taslamazlar.

32:16 Yanları yataklardan uzaklaşıyor, (gece teheccüd namazı kılmak için yanlarını yataklardan ayırılıp kalkıyorlar), korkarak ve umarak Rablerine du'a ederler ve kendilerine verdiğimiz rızaktan hayır için harcarlar.

32:17 Yaptıklarına karşılık olarak onlar için ne gözler aydınlatıcı(ni'metleri)in saklandığını hiç kimse bilmez!

32:18 Hiç inanan kimse, (yoldan çıkan) fasik gibi olur mu? Elbette bunlar bir olmazlar.

32:19 Inanan ve iyi işler yapanlara gelince, onlar, yaptıklarına karşılık, durulmaga değer cennetlerde ağırlanırlar.

32:20 Yoldan çıkanların barınacakları yer de atestir. Ne zaman oradan

çıkmaq isteseler, yine oraya geri çevrilirler ve onlara: "Yalanlamakta olduğunuz ates azabını tadın" denilir.

32:21 Belki dön(üp yola gel)irler diye, mutlaka onlara o büyük azabdan ayrı olarak, daha yakın azabı da taddiracagız.

32:22 Kendisine Rabbinin ayetleriyle öğüt verildikten sonra onlardan yüz çevirenlerden daha zalim kim olabilir? Muhakkak ki biz, suçlulardan öç alıcıyız.

32:23 Andolsun biz Musa'ya Kitabı verdik. Sakin onun (Musa'ya) ulaşmasından kuskuya düşme. Onu İsrail ogullarına yol gösterici yaptık.

32:24 Sabrettikleri ve ayetlerimize kesinlikle inandıkları zaman, onların içinden, buyrugumuzla doğru yola ileten önderler yetistirmistik.

32:25 Süphesiz Rabbin, kıyamet günü, ayrılığa düştükleri konularda onların aralarında hükmedecektir.

32:26 Bugün yurtlarında dolastıkları nice kusakları daha önce helak etmiş olmamız, hala onları yola getirmedim mi? Süphesiz bunda ibretler vardır. (Öğüt alma kulagiyle) İsitmiyorlar mı?

32:27 Görmüyorlar mı biz nasıl suyu, kuru, otsuz yere sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları da, kendileri de yiyor? Görmüyorlar mı?

32:28 Doğru iseniz bu fetih ne zaman? diyorlar.

32:29 De ki: "Fetih günü (gelince, şimdi) inkar edenlere (o zaman) inanmaları fayda vermez ve kendilerine mühlet de verilmez.

32:30 Sen onlardan yüz çevir ve bekle, zaten onlar da beklemektedirler.

Sura 33: Al-Ahzab

33:1 Ey peygamber, Allah'tan kork; kafirlere ve münafileklara ita'at etme. Süphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

33:2 Rabbinden sana vahyedilene uy; muhakkak ki Allah yaptıklarınızı haber almaktadır.

33:3 Allah'a dayan; vekil olarak Allah yeter.

33:4 Allah, bir adamın (gögüs) boslugunda iki kalb yaratmadı ve zihar yaptığınız (sen bana, annemin sirtı gibisin dediginiz) eslerinizi, sizin anneleriniz yapmadı; evlatlıklarınızı da sizin öz ogullarınız kilmadı. Bunlar sizin ağızlarınıza gelen sözlerinizdir. Allah gerçeği söyler ve O, doğru yola iletir.

33:5 Onları babalarının adına bağlayarak çağırın; bu, Allah yanında daha adaletlidir. Eger babalarını bilmiyorsanız, onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Yanılarak yaptığınızda size bir günah yok, fakat kalblerinizin bile bile yaptığında günah vardır. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

33:6 Peygamber, mü'minlere canlarından ileridir. Onun esleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (anne tarafından akrabalar) da Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve Muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız (bir vasiyyet etmeniz) hariç (yaptığınız o vasiyyet yerine getirilir). Bunlar Kitapta yazılmıştır.

33:7 Biz peygamberlerden, (verdiğimiz elçilik görevini yapmak ve hak dine da'vet etmek hususunda) kuvvetle ahidlerini almistik, senden, Nuh'dan,

İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan, (evet) onlardan sapasaglam söz almistik.

33:8 (Böyle yaptik) Ki (Allah), o dogrulara dogruluklarindan sorsun. Kafirlere de aci bir azab hazirlamistir.

33:9 Ey inananlar, Allah'in size olan ni'metini hatirlayin, hani bir zaman size ordular gelmisti de biz onlarin üzerine bir rüzgar ve sizin görmediginiz ordular göndermistik. Allah, yaptiklarinizi görmekteydi.

33:10 Hani onlar üstünüzden ve alt tarafınızdan gelmislerdi, gözler (saskinlikten ötürü) kaymis, yürekler (korkudan) hançerelere dayanmisti. Allah hakkında türlü zanlarda bulunuyordunuz.

33:11 Iste orada mü'minler denenmis, siddetli bir sarsinti ile sarsilmislardi.

33:12 Münafiklar ve kalblerinde hastalik bulunan kimseler: "Allah ve Resülü bize sadece bos vaadlerde bulundu." diyordu.

33:13 Onlardan bir grup da demisti ki: "Ey Yesrib (Medine) halki, artik size duracak yer yok, (haydi durmayin, evlerinize) dönün (Yahut: Artik bu dinde durmaniz dogru degil, dönün)". Onlardan bir topluluk da. "Evlerimiz (saglam degil), açiktir" diyerek peygamberden izin istiyordu. Oysa onlar(in evleri) açık degildi. Sadece kaçmak istiyorlardi.

33:14 Eger (Medine'nin) her yanindan onlarin üzerine giril(ip saldiril)saydi da kendilerinden (halka) baski ve iskence yapmalari istenseydi bunu yaparlardi; bunu yapmakta fazla gecikmezlerdi.

33:15 Oysa arkalarına dön(üp kaç)mayacaklarina dair Allah'a söz vermislerdi. Allah'a verilen sözden sorumlu idiler.

33:16 De ki: "Eger ölümden veya öldürölmekten kaçiyorsaniz, kaçmak size fayda vermez. Kaçsaniz bile pek az bir zaman yasatilirsiniz (sonunda yine ölürsünüz)."

33:17 De ki: "Allah size kötölük istese veya size rahmet dilese, sizi O'ndan kim korur? (Allah'in azabindan sizi kim kurtarir, O'nun rahmetine kim engel olur?) Kendilerine Allah'tan baska ne bir dost ne de bir yardimci bulurlar.

33:18 Allah içinizden (savastan) alikoyanlari ve kardeslerine: "Bize gelin!" diyenleri biliyor. Onlar savasa pek az gelirler.

33:19 (Geldikleri zaman da) Size karsi cimriler olarak (gelirler). Ama korkulu bir durum olunca onlarin, üstüne ölüm bayginligi çökmüs insan gibi, gözleri dönerek sana baktiklarini görürsün. Korku gid(ip de sira ganimetleri paylasmaga gel)ince mala düskünlük göstererek sizi sivri dillerle incitirler. Onlar, (içtenlikle) inanmamislar, bu yüzden Allah onlarin islerini bosa çıkarmistir. Bu, Allah'a göre kolaydir.

33:20 (Korkakliklarindan ötürü düşman) Ordularin(in Medine'den) gitmediklerini saniyorlardi. Eger o ordular (ikinci kez) gelseler, bunlar çölde bedevi Araplar arasinda bulunmayi, sizin haberlerinizi (basiniza gelecek olaylari) oradan sorup öğrenmeyi arzu ederlerdi. İçinizde bulunsalardi dahi pek az dövüsürlerdi.

33:21 Andolsun Allah'in Elçisinde sizin için Allah'a ve ahiret gününe kavusmaya inanan ve Allah'i çok anan kimseler için, (uyulacak) en güzel bir örnek vardir.

33:22 Mü'minler (düşman) ordulari(ni) gördükleri zaman (korkmadilar):

"Bu Allah'in ve Resulünün, bize va'dettiği(zafer)dir. Allah ve Resulü dogru söylemiştir." dediler. Ve bu, onların sadece imanlarını ve teslimiyetlerini artırdı.

33:23 Mü'minlerden öyle erkekler var ki, Allah'a verdikleri sözde durdular. Onlardan kimi adanını yerine getirdi, (shhid oluncaya kadar çarpisacaklarını adamışlardı, çarpıştılar ve shhid düstüler), kimi de (shhidlik) beklemektedir; sözlerini asla degistirmemişlerdir.

33:24 Ki Allah dogruları, dogruluklarıyla mükafatlıdır, iki yüzlülere de dilerse azabetsin; yahut tevbelerini kabul buyursun. Süphesiz Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

33:25 Allah, inkar edenleri öfkeleriyle geri çevirdi; hiçbir hayra eremediler. Allah savasta (rüzgar ve meleklerin yardımıyla) mü'minlere yetti. Allah güçlüdür, üstündür.

33:26 Kitap ehlinde onlara yardım eden(Kurayza yahudi)lerini de kalelerinden indirdi ve kalblerine korku düşürdü. (Onlardan) Bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını da esir alıyordunuz.

33:27 Onların topraklarını, evlerini, mallarını ve henüz ayak basmadığınız bir toprağı size miras verdi. Allah, her şeye kadirdir.

33:28 Ey peygamber! Eslerine söyle: "Eğer siz, dünya hayatını ve süsünü istiyorsanız, gelin size müt'a (bosanma bedeli) vereyim ve sizi güzellikle salayım."

33:29 Eğer siz, Allah'i, Eçisini ve ahiret yurduunu istiyorsanız, (biliniz ki) Allah, sizden güzel hareket edenlere büyük bir mükafat hazırlamıştır.

33:30 Ey peygamber kadınları! Sizden kim açık bir fuhus (edepsizlik) yaparsa onun için azab iki kat yapılır. Bu, Allah'a göre kolaydır.

33:31 Fakat sizden kim Allah'a ve Resulüne ita'ate devam eder ve yararlı iş yaparsa ona da mükafatını iki kez veririz ve onun için bol bir rizik hazırlamışızdır.

33:32 Ey peygamber kadınları, siz, kadınlardan herhangi biri gibi degilsiniz. Eğer (Allah'in buyruguna karşı gelmekten) korunuyorsanız, sözü yumusak (kivrak) bir eda ile söylemeyin ki, kalbinde hastalık bulunan kimse tamah etmesin; güzel, (kuskudan uzak bir biçimde) söz söyleyin.

33:33 Evlerinizde oturun, ilk cahiliye(çagi kadınları)nin açılıp kiritması gibi açılıp kiritmayın. Namazı kilin, zekati verin, Allah'a ve Resulüne ita'at edin. Ey Ehl-i Beyt (ey peygamberin ev halkı), Allah sizden, kiri gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.

33:34 Evlerinizde okunan Allah ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Süphesiz Allah latiftir, haber alandır.

33:35 Müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, ta'ate devam eden erkekler ve ta'ate devam eden kadınlar, dogru erkekler ve dogru kadınlar; sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, (Allah'a) saygılı erkekler ve saygılı kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, irzlerini koruyan erkekler ve (irzlerini) koruyan kadınlar, Allah'i çok zikreden erkekler ve zikreden kadınlar; (Iste) Allah bunlar için

bagis ve büyük bir mükafat hazırlamıştır.

33:36 Allah ve Resulü, bir iste hüküm verdiği zaman, artık inanmış bir erkek ve kadının, o isi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

33:37 Allah'ın ni'met verdiği; senin de kendisine ni'met ver(ip hürriyete kavustur)dugun kimseye: "Esini yanında tut, Allah'tan kork" diyordun, fakat Allah'ın açığa vuracağı şeyi içinde gizliyordun, insanlardan çekiniyordun; oysa asil çekinmene layık olan, Allah idi. Zeyd, o kadından ilisigini kesince biz onu sana nikahladık ki (bundan böyle) evlatliklari, kadınlariyle iliskilerini kestikleri zaman o kadınlarla evlenmek hususunda mü'minlere bir güçlük olmasın. Allah'ın buyruğu (her zaman) yerine getirilmiştir.

33:38 Allah'n kendisine takdir ettiği bir şeyi yerine getirmekte, Peygambere herhangi bir güçlük yoktur. Sizden önce geçenler arasında da Allah'ın yasası böyle idi. Allah'ın emri, olup bitmiş bir şeydir.

33:39 (O peygamberler), Allah'ın mesajlarını duyurlar, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlardı. Hesap görücü olarak Allah yeter.

33:40 Muhammed, sizin erkeklerinizden birinin babası değil, falat Allah'ın Elçisi ve peygamberlerin hatemidir. Allah her şeyi bilendir.

33:41 Ey inananlar, Allah'i çok anın.

33:42 Ve O'nu sabah akşam tesbih edin.

33:43 O(Allah)dir ki, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için üzerinize rahmet eder, melekleri de (size acıyıp mağfiret dilerler. Allah) inananlara karşı çok esirgeyendir.

33:44 Kendisine kavustukları gün, selam ile karşılanırlar. (Allah) Onlara güzel bir mükafat hazırlamıştır.

33:45 Ey peygamber, biz seni şahid, müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik.

33:46 Ve izniyle, Allah'a da'vetçi ve aydınlatıcı bir lamba olarak (gönderdik).

33:47 Mü'minlere, Allah'tan büyük bir lutf bulunduğunu müjdele!

33:48 Kafirlerle ve münafıklara ita'at etme. Onların eziyetlerine aldırma, Allah'a dayan; vekil (koruyucu) olarak Allah yeter.

33:49 Ey inananlar, inanan kadınları nikahlayıp da henüz onlara dokunmadan bosarsanız, onların üzerinde sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur.

Hemen müt'alarını verin (biraz geçimlik verip memnun edin) ve onları güzelliğe serbest bırakın.

33:50 Ey peygamber, biz, ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eslerini;

Allah'ın sana ganimet olarak verdiğ(i savaş esir)lerinden elinin altında bulunan(cariye)leri; amcanın, halalarının, dayının ve teyzelerinin seninle beraber göç eden kızlarını sana helal kıldık. Bir de kendisini (mehirsiz olarak) peygambere hibe eden ve peygamberin de kendisini almak dilediği inanmış kadını, diğer mü'minlere değil, sırf sana mahsus olmak üzere (helal kıldık). Biz, esleri ve ellerinin altında bulunan(cariye)leri hakkında mü'minlere yapmalarını gerekli kıldığımız şeyi bil(dir)dik.

(onların bu hususta ne yapması lazım geldiğini de daha önce açıkladık) ki, sana bir zorluk olmasın, (sen bir sıkıntıya, güç bir duruma

düsmeyesin). Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

33:51 Onlardan diledigini geri bırakır, diledigini yanına alırsın.

(Geçici olarak) Ayrıldıklarından (tekrar birleşmeyi) arzu ettiğine (dönmekte) senin üzerine bir günah yoktur. Onların gözlerinin aydınlanıp tasalanmamalarına ve hepsinin, senin verdiklerine razı olmalarına en elverişli olan budur. Allah sizin kalblerinizde olanı bilir. Allah bilendir, halimdir (birden öfkeye kapılıp ceza vermez).

33:52 Bundan sonra artık sana (baska) kadınlar(la evlenmek), güzellikleri çok hosuna giden kadınlar olsa da, bunları baska eslerle değiştirmek helal değildir. Yalnız elinin altında bulunan(cariye)ler bunun dışındadır. Allah, her şeyi gözetleyicidir.

33:53 Ey inananlar, (rastgele) Peygamber'in evlerine girmeyin. Ancak yemek için size izin verilir de girerseniz (erkenden gelip) yemegin pismesini beklemeyin. Çağrıldığınız zaman girin; yemeği yeyince dağılin, söze dalmayın. Çünkü bu (davranışınız) Peygamberi incitiyor, fakat o, (size bunu söylemekten) utanıyordu. Ama Allah, gerçek(i söylemek)ten utanmaz. Onlardan (yani peygamberin hanımlarından) bir şey istediğiniz zaman perde arkasından isteyin. Bu, hem sizin kalbleriniz, hem de onların kalbleri için daha temizdir. Sizin, Allah'ın Elçisini incitmeniz ve kendisinden sonra onun eserini nikahlamanız asla olamaz. Çünkü bu, Allah katında büyük(bir günah)tir.

33:54 Bir şeyi açığa vursanız da, yahut onu gizleseniz de (fark etmez), Allah her şeyi gayet iyi bilmektedir.

33:55 Onlara (yani Peygamberin hanımlarına) ne babaları, ne oğulları, ne kardeşleri, ne kardeşlerinin oğulları, ne kızkardeşlerinin oğulları, ne kadınları ve ne de ellerinin altında bulunan(köle)leri hakkında bir günah yoktur, (bunlara karşı örtünmeleri gerekmez. Ey Peygamberin hanımları) Allah'tan korkun; şüphesiz Allah, her şeyi görmektedir.

33:56 Allah'i ve melekleri, Peygambere salat etmekte(onun şerefini gözetmeğe, sanını yüceltmeğe özen göstermekte)dir. Ey inananlar, siz de ona salat edin, (onun sanını yüceltmeğe özen gösterin); içtenlikle selam edin (ona esenlik dileyin).

33:57 Allah'i ve Elçisini incitenler var ya, iste Allah onlara dünyada ve ahirette la'net etmiş ve onlar için alçaltıcı bir azab hazırlamıştır.

33:58 Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları yapmadıkları bir şeyle (suçlayıp) incitenler bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

33:59 Ey Peygamber, eslerine, kızlarına ve inananların kadınlarına söyle: (Bir ihtiyaç için dışarı çıktıkları zaman) örtülerini üstlerine salsınlar; onların tanınip incitilmemesi için en elverişli olan budur. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

33:60 Andolsun, iki yüzlüler, kalblerinde hastalık bulunanlar, şehirde kötü haberler yayanlar (bu yaptıklarından) vazgeçmezlerse seni onların üstüne süreriz (onlarla savaşmanı ve onları şehirden sürüp çıkarmanı sana emrederiz); sonra orada, senin yanında ancak az bir zaman kalabilirler.

33:61 La'netlenirler; nerede rastlansalar yakalanıp; öldürülürler.

33:62 Allah'ın önceden geçen(millet)ler arasında (uygulanan) yasası budur.

(Peygamberlere karsi iki yüzlülük edenler öldürülürler). Allah'in yasasini degistirme(ge imkan) bulamazsin.

33:63 İnsanlar sana O sa'atten soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi Allah'in yanındadır." Ne bilirsin belki o sa'at yakın olur?

33:64 Allah kafirlere la'net etmiş ve onlar için çilgin bir ates hazırlamıştır.

33:65 Orada ebedi olarak kalacaklar; (kendilerini koruyacak) bir dost ve yardımcı bulamayacaklardır.

33:66 Yüzleri atesin içinde çevrildiği gün: "Eyvah bize! Keske Allah'a ita'at etseydik, Elçiye ita'at etseydik!" derler.

33:67 Ve dediler ki: "Rabbimiz, biz beylerimize ve büyüklerimize uyduk da bizi yoldan saptırdılar."

33:68 Rabbimiz, onlara iki kat azab ver ve onlara büyük bir la'net eyle!

33:69 Ey inananlar, su kimseler gibi olmayın ki, Musa'ya eziyet ettiler de Allah onu onların dediklerinden beraat ettirdi; o, Allah yanında vecih (gözde, itibarlı bir kul) idi.

33:70 Ey inananlar, Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin.

33:71 Ki (Allah) işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın.

Kim Allah'a ve Resulüne ita'at ederse, büyük bir başarıya ermiş olur.

33:72 Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara sunduk; onu yüklenmekten kaçındılar, on(un sorumluluğun)dan korktular; onu insan yükledi; (fakat onun ağır sorumluluğunu tam kavrayamadı) doğrusu o, çok zalim, çok cahildir.

33:73 (Allah bu emaneti insana vermiştir) Ki iki yüzlü erkeklere ve iki yüzlü kadınlara, ortak kosa erkekler ve ortak kosa kadınlara azab etsin; inanan erkekleri ve inanan kadınları da bağışlasın. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

Sura 34: Saba

34:1 Hamd, göklerde ve yerde bulunanların hepsi kendisinin olan Allah'a mahsustur. Ahirette de hamd O'na mahsustur. O, hüküm ve hikmet sahibidir; (her şeyi) haber alandır.

34:2 Yerin içine gireni ve ondan çıkani, gökten ineni ve oraya çıkani bilir. O, çok esirgeyen, çok bağışlayandır.

34:3 İnkâr edenler: "O Sa'at bize gelmez," dediler. De ki: "Hayir, gaybi bilen Rabbim hakkı için o, mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca bir şey, O'ndan gizli kalmaz. Ne bundan küçük, ne de bundan büyük hiçbir şey yoktur ki apaçık bir Kitapta bulunmasın.

34:4 (Her şeyi apaçık bir Kitapta tesbit etmiştir) Ki, inanıp iyi işler yapanları mükafatlandırısın. Onlar için mağfiret ve güzel rızık vardır.

34:5 Ayetlerimiz hakkında (bizi) aciz bırakmaga çalışanlara gelince: onlar içinde pislikten acı bir azab vardır.

34:6 Kendilerine bilgi verilenler, Rabbinden sana indirilenin, gerçek olduğunu, mutlak galib ve hamde layık olan (Allah)ın yoluna ilettigini görürler.

34:7 İnkâr edenler, dediler ki: "Siz tamamen dağılıp parçalandıktan

sonra, mutlaka yeni bir yaratilis içinde olacaginizi size haber veren bir adam gösterelim mi size?"

34:8 Allah'a yalan mi uydurdu, yoksa kendisinde delilik mi var? Hayir, ahirete inanmayanlar, azab ve uzak bir sapiklik içindedirler.

34:9 Onlar gökten ve yerden önlerinde ve arkalarinda bulunani, (kendilerini her yandan kusatan gögü ve yeri) görmüyorlar mi? Dilesek onlari yere batiririz, ya da üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Süphesiz bunda (Rabbine) yönelen her kul için bir ibret vardır.

34:10 Andolsun, Davud'a tarafimizdan bir üstünlük verdik: "Ey daglar, onunla beraber tesbih edin. Ve ey kuslar (siz de onun tesbihine katilin)!" (dedik) ve ona demiri yumusattik:

34:11 Genis zirhlar yap, dokumasini ölçülü yap ve (hepiniz) iyi isler yapin. Çünkü ben yaptiklarinizi görmekteyim. diye (vahyettik).

34:12 Süleyman'a da, sabah gidisi bir ay(lik mesafe), aksam dönüşü bir ay(lik mesafe) olan rüzgari boyun egdirdik ve onun için katran (petrol) kaynagini da akittik. Rabbinin izniyle cinlerin bir kısmi, onun önünde çalisirdi. Onlardan kim buyrugumuzdan sapsa, ona alevli azabi taddirirdik.

34:13 Ona diledigi gibi kaleler, heykeller, havuzlar kadar (genis) legenler, sabit kazanlar yaparlardi. "Ey Davud ailesi, sükredin!" kullarimdan sükreden azdir.

34:14 (Süleyman'in) Ölümüne hükmettigimiz zaman, onun öldüğünü, ancak degnegini yiyen bir ağaç kurdu gösterdi. (Kurdun yemesiyle degnek çürüyüp de ona dayali duran Süleyman) Yikilinca (onun öldüğü anlasildi ve) anlasildi ki eger cinler gaybi bilselerdi, o küçük düşürücü azab içinde kalmazlardi.

34:15 Andolsun (Kahtan oğlu, Ya'rub oğlu...) Sebe (ogullarin)in oturduklari yerlerde de bir ibret vardır: (O meskenler) Sagdan, soldan iki bahçe (ile çevrili idi. Onlara): "Rabbinizin rizkindan yeyin de O'na sükredin! Hos (bir) ülke, çok bagislayan Rab!" (denilmisti).

34:16 Ama (sükürden) yüz çevirdiler; bu yüzden üzerlerine Arim selini gönderdik; onların iki bahçesini buruk yemisli, aci meyvali ve içinde biraz da sedir agaci bulunan iki bahçeye çevirdik.

34:17 Nankörlük ettiklerinden ötürü onlari böyle cezalandirdik; biz nankörden baskasini cezalandirir miyiz?

34:18 Onlarla, içinde bereketler yarattigimiz kentler arasinda, açıkça görünen kentler var ettik ve bunlar arasinda yürümeyi takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güven içinde yürüyün" (dedik).

34:19 Rabbimiz, seferlerimiz arasini uzaklastir (sehirlerimiz birbirine çok yakin, bunlarini arasini uzat da daha uzun mesafelere gidelim) dediler ve kendilerine zulmettiler. Biz de onlari efsanelere çevirdik, onlari darmadagin ettik. Süphesiz bunda, sabreden, sükreden herkes için ibretler vardır.

34:20 Andolsun Iblis, onlar hakkindaki zannini dogru çıkardi, inanan bir bölükten baska (hepsi) ona uydular.

34:21 Onun onlar üzerinde zorlayici bir gücü yoktu. Ancak ahirete inanani, ondan kuskulanandan (ayird edip) bilelim diye (ona bu firsati

verdik). Rabbin her şeyi korumaktadır.

34:22 De ki: "Allah'tan başka (tanrı) sandığınız şeyleri çağırın, onlar ne göklerde ve ne de yerde zerre ağırlığına bir şeye sahip değillerdir. Bu ikisi(nin yaratılmasında ve mülkü)nde bir ortaklıkları yoktur. Ve Allah'ın onlardan bir yardımcı da yoktur."

34:23 O'nun huzurunda, O'nun izin verdiği kimselerden başkasının sefa'ati fayda vermez. Nihayet onların yüreklerinden korku giderilince (birbirlerine): "Rabbimiz ne buyurdu?" derler. "Hakkı (buyurdu)" derler. O, yücedir, büyüktür.

34:24 De ki: "Size göklerden ve yerden kim rızık veriyor?" De ki: "Allah, O halde ya biz veya siz, (ikimizden biri), doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindeyiz."

34:25 De ki: "Bizim işlediğimiz suçtan siz sorulacak değilsiniz; biz de sizin işlediğinizden sorumlu değiliz."

34:26 De ki: "Rabbimiz (kiyamet günü), hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızdaki sorunu çözecektir. O sorunları en güzel çözümlendirir, bilendir."

34:27 De ki: "O'na kattığınız ortakları bana gösterin (bakayım, onlar tanrı olabilirler mi?). Hayır (böyle şey olamaz.) Doğrusu O, galib, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır."

34:28 Biz seni ancak bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bilmezler.

34:29 Diyorlar ki: "Doğru iseniz bu tehdit(ettiğiniz azap) ne zaman (olacak)?"

34:30 De ki: "Sizin için belirtilmiş bir gün vardır. Ondan ne bir saat geri kalırsınız, ne de ileri geçebilirsiniz."

34:31 İnkâr edenler dediler ki: "Biz ne bu Kur'an'a, ne de bundan öncekilere inanırız." Sen o zalimleri, Rablerinin huzurunda tutuklanmış, birbirlerine söz atarlarken bir görsen: Zayıf düşürülenler, büyüklük taslayanlara: "Siz olmasaydınız, elbette biz inanan insanlar olurduk." diyorlar.

34:32 Büyüklük taslayanlar da zayıf düşürülenlere dediler ki: "Size hidayet geldiği zaman sizi ondan biz mi engelledik? Hayır, zaten siz kendiniz suç işliyordunuz."

34:33 Zayıf düşürülenler büyüklük taslayanlara: "Hayır, gece gündüz dolap (kurar, kötülük asıladınız) Allah'a nankörlük etmemizi, O'na esler kosmamızı bize emrederdiniz." dediler. Ve azabı gördüklerinde, içlerinde pişmanlıklarını gizlediler. Biz de o nankörlerin boyunlarına demir halkalar geçirdik. Yalnız yaptıklarıyla cezalanmıyorlar mı?

34:34 Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdiyse mutlaka oranın varlıkla simarmiş kimseleri: "Biz, sizin gönderdiğiniz şeyi inkâr ediyoruz" dediler.

34:35 Ve dediler ki: "Biz malca ve evladça daha çoğuz, biz azaba uğratılacak değiliz."

34:36 De ki: "Rabbim dilediğine rızık yayar ve dilediğine kısar; fakat insanların çoğu bilmezler, (sanırlar ki mal ve evlad çokluğu şeref ve büyüklük sebebidir.)"

34:37 Ne mallarınız, ne de evladlarınız size katımızda bir yakınlık

sağlar. Ancak inanıp faydalı iş yapanlar başka. Onlara yaptıklarının kat kat fazlası mükafat vardır ve onlar saraylarda güven (ve huzur) içindedirler.

34:38 Ayetlerimizi etkisiz kılmaya çalışanlara gelince, onlar da azabın içine getirileceklerdir.

34:39 De ki: "Rabbim kullarından dilediğine rizki yayar ve ona (tekrar rizki) kısar. Siz Allah için ne verseniz, Allah onun yerine baskasını verir. O, rizik verenlerin en hayırlisidir."

34:40 O gün, onların hepsini bir araya toplar, sonra meleklerle: "Bunlar size mi tapıyorlardı?" der.

34:41 (Melekler) derler ki: "Sen yücesin, bizim velimiz (koruyucumuz) onlar değil, sensin. Hayır, onlar cinlere tapıyorlardı. Çocukları onlara inanıyorlardı."

34:42 O gün birinizin, diğerine ne bir fayda, ne de zarar vermeğe gücü yeter. Biz zulmedenlere: "Yalanlamakta olduğunuz ateş azabını tadın!" deriz.

34:43 Onlara açık açık ayetlerimiz okunduğu zaman dediler ki: "Bu, sadece sizi babalarınızın taptığı (tanrılar)dan çevirmek isteyen bir adamdan başka bir şey değildir." Ve o nankörler dediler ki: "Bu, uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değildir." Ve kendilerine gelen hakkı inkar edenler: "Bu, apaçak bir büyüdür, başka bir şey değildir" dediler.

34:44 Halbuki biz onlara okuyacakları bir Kitap vermemistik ve senden önce onlara bir uyarıcı göndermemistik.

34:45 Bunlardan önceki (millet)ler de yalanlanmışlardı. Bunlar, onlara verdiklerimizin onda birine bile erismemişlerdir. (Onlara o kadar ni'met verdiğim halde yine) elçilerimi yalanladılar. Ama benim de (onları) inkarım nasıl oldu, (onları nasıl mahvettim)!!?

34:46 De ki: "Size bir şeyi öğütleyeyim: 'Allah için, ikiser ikiser ve teker teker durup düşününüz! Arkadaşınızda delilikten eser yoktur. O, çetin bir azabın arefesinde sizin için bir uyarıcıdır."

34:47 De ki: "Ben sizden bir ücret istemissem, o sizin olsun. Benim ücretim yalnız Allah'a aittir. O her şeye şahiddir."

34:48 De ki: "Rabbim gerçeği, (dilediği kulunun kalbine) atar. (O) gaybleri bilendir."

34:49 De ki: "Hak geldi, artık batıl ne bir şey ortaya çıkarabilir, ne de geri getirebilir. (O tamamen yok olup gitmiştir)."

34:50 De ki: "Eğer saparsam, kendi zararına sapmış olurum. Eğer yolu bulursam, bu da Rabbimin bana vahyettiği (Kur'an) sayesinde. Şüphesiz O, isitendir, yakındır."

34:51 Telasa düştükleri zaman (onları) bir görsen: Hiçbiri kurtulamaz, yakın yerden yakalanmışlardır.

34:52 Ona inandık demektedirler, ama uzak yerden (ta dünyadan imanı) nasıl alabilirsinler?

34:53 Oysa daha önce onu inkar etmişlerdi. Uzak yerden görülmeyene tas atıyorlardı.

34:54 Tıpkı bundan önce benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle arzu ettikleri şey arasına perde çekildi. Doğrusu, onlar katmerli bir kuskun

içindedirler.

Sura 35: Fatir

35:1 Gökleri ve yeri yoktan var eden; melekleri, ikiser, üçer, dörder kanatli elçiler yapan Allah'a hamd olsun. O, yaratmada (dilediği kadar) artırır: (Kimine daha fazla kanat verir, kiminin bünyesini daha sağlam, daha büyük, kimini daha güzel yapar). Süphesiz Allah, her şeyi yapabilendir.

35:2 Allah, insanlara bir rahmet açtı mı onu tutan olamaz, O'nun tuttuğunu da O'ndan sonra salacak yoktur. O, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

35:3 Ey insanlar, Allah'in size olan ni'metini hatırlayın: Allah'tan başka size gökten ve yerden rizik verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka tanrı yoktur. Nasıl oluyor da gerçekten çevriliyorsunuz?

35:4 Eger seni yalanlıyorsa, senden önceki elçiler de yalanlanmıştır. Bütün işler Allah'a döndürülecek(ve Allah, herkesi yaptığıyla cezalandırarak)tir.

35:5 Ey insanlar, Allah'in va'di gerçektir; sakın dünya hayatı sizi aldatmasın, o aldatıcı, sizi Allah(in affına güvendirmek sureti) ile aldatmasın.

35:6 Seytan, sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman tutun. O, partisini alevli atesinden halkından olmaya çağırır.

35:7 İnkâr edenler için çetin bir azab var; inanıp iyi işler yapanlara da mağfiret ve büyük bir mükafat vardır.

35:8 Kötü işi, kendisine süslendirilip de onu güzel gören kimse (vehmine aldanmayarak kötü amelini güzel görmeyen, akliyle gerçeği gören kimse gibi olur) mu? Allah dilediğini sapıklık içinde bırakır, dilediğini yola iletir. Bundan dolayı canın, onlar için hasretlere (üzüntülere) gitmesin, Allah onların ne yaptıklarını biliyor.

35:9 Allah'tır ki, gönderdiği rüzgarlar bir bulut kaldırır, onu ölü bir ülkeye süreriz, ölmüş olan yeri onunla diriltiriz. İste diriltme de böyledir.

35:10 Kim şeref istiyorsa (bilsin ki) şeref tamamen Allah'ındır, (onu baskasından değil, Allah'tan istesin). Güzel söz O'na çıkar, iyi amel onu yükseltir. Kötü şeyleri kuranlara gelince, onlar için çetin bir azab vardır. Ve onların tuzakı bozulacaktır.

35:11 Allah sizi önce topraktan, sonra nutfe(sperm)den yarattı, sonra sizi çift, çift yaptı. Bir dişinin gebe kalması ve doğurması hep O'nun bilgisindedir. Bir canlıya ömür verilmesi de, onun ömründen azaltılması da mutlaka bir Kitapta(yazılı)dir. Süphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

35:12 İki deniz bir olmaz: Su tatlıdır, susuzluğu keser, içimi (bogağdan) kayar; su da tuzlu, acıdır. Hepsinden de taze et yersiniz ve takindiginiz (inci, sedef gibi) süs (esyasi) çıkarırsınız.

(Allah'in) Lutfundan payınızı arayıp şükretmeniz için gemilerin, denizi yarıp gittiğini görürsün.

35:13 (Allah) Geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar; güneşi ve ayı buyruğu altına almıştır. Her biri belirtilmiş bir süreye kadar akıp gider. İste Rabbiniz Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan

baska yalvardiginiz seyler ise bir çekirdek zarina bile sahip degillerdir.

35:14 Onlari çağirsaniz sizin çağirmanizi isitmezler. Isitseler bile size cevap veremezler. Kiyamet günü de, sizin (onlari Allah'a) ortak kosmanizi tanimazlar. Hiç kimse sana, herseyi bilen (Allah) gibi gerçekleri haber veremez.

35:15 Ey insanlar, siz Allah'a muhtaçsiniz, Allah ise, iste zengin ve hamde layik olan O'dur.

35:16 Dilese sizi götürür ve yeni bir halk getirir.

35:17 Bu, Allah'a zor degildir.

35:18 Hiçbir günahkar baskasinin günahini çekmez. Eger yükü agir gelen kimse onu tasimak için (baskalarini çağirsa) onun yükünden hiçbir sey, tasinmaz; akrabasi dahi olsa (kimse onun yükünü tasimaz). Sen ancak görmeden Rablerinden korkanlari ve namazi kilanlari uyarirsin. Ma'nen arinip yücelen, kendi yararina arinmis olur. Dönüs Allah'adir, (Allah, herkese yaptiginin karsilgini verir).

35:19 Körle, gören bir olmaz.

35:20 Karanliklarla, aydinlik da bir olmaz.

35:21 Gölge ile sicaklik da bir olmaz.

35:22 Dirilerle, ölüler de bir olmaz. Allah diledigine isittirir; yoksa sen kabirlerde bulunanlara isittirecek degilsin.

35:23 Sen sadece bir uyaricisin.

35:24 Biz seni gerçek ile birlikte müjdeleyici ve uyarici olarak gönderdik. Her millet içinde mutlaka bir uyarici (peygamber gelip) geçmistir.

35:25 Eger (bunlar) seni yalanliyorlarsa (üzülme çünkü) bunlardan öncekiler de yalanlamislardi. Elçileri onlara açık kanitlar, sahifeler ve aydinlatici Kitap getirmislardi (yine de onlari yalanladilar).

35:26 Sonra ben de o inkar edenleri yakaladim. Benim (onlari) inkarim (cezalandirmam) nasil oldu?

35:27 Görmedin mi Allah gökten su indirdi de, onunla renkleri çeşit çeşit meyvalar çıkardik. Dağlardan (geçen) beyaz, kirmizi, degisik renklerde ve simsiyah yollar (yarattik).

35:28 Insanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da yine böyle türlü renkte olanlar var. Kullari içinden ancak bilginler, Allah'tan (geregince) korkar. Süphesiz Allah daima üstündür, çok bagislayandir.

35:29 Allah'in Kitabini okuyanlar, namazi kilanlar ve kendilerine verdigimiz riziktan hayir için gizli ve açık harcayanlar, asla batmayacak bir ticaret umarlar.

35:30 Ki (Allah), onlara ücretlerini tam ödesin ve lutfundan onlara fazlasini da versin. Çünkü O, çok bagislayan, çok karsilik verendir.

35:31 Kitaptan sana vahyettigimiz, kendinden öncekini dogrulayan gerçektir. Allah kullarin(in her halini) haber alandir, görendir.

35:32 Sonra Kitabi kullarimiz arasindan seçtiklerimize miras verdik.

Onlardan kimi nefsine zulmedendir, kimi orta gidendir, kimi de Allah'in izniyle hayirlarda öne geçendir. Iste büyük lutuf budur.

35:33 Adn cennetleri... Oraya girerler; orada altın bilezikler ve inci(ler) takinirlar. Orada giysileri de ipektir.

35:34 Dediler ki: "Bizden tasayi gideren Allah'a hamdolsun, dogrusu Rabbimiz çok bagislayan, çok karsilik verendir."

35:35 O (Rab) ki lutfuyla bizi durulacak yurda kondurdu. Orada bize ne bir yorgunluk dokunur ve ne de orada bize bir usanç dokunur.

35:36 Nankörlere de cehennem atesi vardır. (Orada) Onlara ne (ölümle) hükmedilir ki, ölsünler ve ne de onlardan cehennem azabi biraz hafifletilir. Iste biz her nankörü böyle cezalandiririz.

35:37 Onlar orada: "Rabbimiz, bizi çıkar, (önce) yaptigimizdan baskasini yapalım?" diye feryadederler. "Sizi, öğüt alacak olanin, öğüt alacağı kadar bir süre yasadim mi? Size uyarici da geldi (fakat inanmadiniz). Öyle ise (azabi) tadin artık. Zalimlerin yordimcisi yoktur."

35:38 Allah göklerin ve yerin gaybini bilendir. O, gögüslerin özünü bilir.

35:39 Sizi yeryüzünde halifeler (yöneticiler) yapan O'dur. Artık kim nankörlük ederse nankörlüğü kendi zararınadır. Kafirlerin küfrü, Rableri yanında (kendilerine) gazabdan baska bir sey artirmaz; kafirlerin küfrü, (kendilerine) ziyandan baska bir sey artirmaz.

35:40 De ki: "Siz, Allah'tan baska yalvardiginiz su tanrilarinizi gördünüz mü? Bana gösterin (bakayim), onlar yerden hangi seyi yarattilar?" Yoksa onların, gökler(in yaratilmasin)da (Allah'a) ortakliklari mi var? Yoksa biz onlara (taptiklari putlari bize ortak kosmalarini söyleyen) bir Kitap vermisiz de onlar o Kitaptan bir delil üzerinde mi bulunuyorlar? Hayir, o zalimler birbirlerine, aldatmadan baska bir sey va'detmiyorlar.

35:41 Allah yikilmamalari için gökleri ve yeri tutmaktadır. Andolsun, gökler ve yer yikilsa, onlari, Kendisinden baska hiç kimse tutamaz. Süphesiz O, halimdir, çok bagislayandir.

35:42 Andolsun eger kendilerine bir uyarici (peygamber) gelirse, her milletten daha çok dogru yolda olacaklar diye, yeminlerinin bütün gücüyle Allah'a yemin ettiler. Fakat kendilerine uyarici gelince, onlara Hak'tan uzaklasmaktan baska bir katkı saglamadi.

35:43 Yeryüzünde büyüklük taslama(larini) ve kötü tuzak(lar) kurma(larini artirdi.) Kötü tuzak, ancak sahibine dolanir. Onlar öncekilerin yasasindan baskasini mi bekliyorlar? Allah'in yasasinda bir degisme bulamazsin; Allah'in yasasinda bir sapma bulamazsin.

35:44 (Bunlar,) Yeryüzünde hiç gez(ip dolas)madilar mi ki kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl oldugunu görsünler? Onlar, (bunlardan) daha güçlü idiler. Ne göklerde ne de yerde Allah'i engelleyecek bir sey var. O, bilendir, güçlüdür.

35:45 Eger Allah, insanlari yaptiklari isler yüzünden (hemen) cezalandiracak olsaydi, yeryüzünde hiçbir canlı birakmazdi. Fakat Allah, onlari belirtilmiş bir süreye kadar erteliyor. Süreleri geldiği zaman, kuskusuz Allah kullarini görmektedir (onlari yaptiklari islere göre cezalandiracaktır).

Sura 36: Ya-Sin

36:1 Yasin

36:2 Hikmetli Kur'an'a andolsun.

36:3 Kuskusuz sen gönderilmiş elçilerdensin.

36:4 Dosdogru bir yol üzerinde,

36:5 Yani üstün ve çok esirgeyen Allah'in indirdiği (Kur'an yolu) üzerindesin.

36:6 Babaları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir toplumu uyarman için (seni gönderdik).

36:7 Andolsun onların çoğuna o söz (cinlerden ve insanlardan bir kısmını cehenneme dolduracağım, sözü) hak oldu; artık onlar inanmazlar.

36:8 Biz onların boyunlarına halkalar geçirdik. Çenelere kadar dayanan o halkalar yüzünden kafaları kalkıktır.

36:9 Önlerinden bir sed ve arkalarından bir sed çektik de onları kapattık; artık görmezler.

36:10 Onları uyarsan da uyarımasan da onlar için birdir, inanmazlar.

36:11 Sen ancak Zikre uyan ve görmeden Rahman'dan korkan kimseyi uyarabilirsin. İşte öylesini bir magfiret ve güzel bir mükafatla müjdele.

36:12 Biziz, biz ki, ölüleri diriltiriz ve öne sürdükleri işleri ve bıraktıkları eserleri yazarız. Zaten biz, her şeyi apaçık bir kütüğe ayrıntılı olarak kaydetmişizdir.

36:13 Onlara elçilerin geldiği su kent halkını misal olarak anlat:

36:14 Biz onlara iki elçi gönderdik, onları yalanladılar, biz de (elçileri) üçüncü biriyle destekledik. Dediler ki: "Biz size gönderilen elçileriz."

36:15 (Kentliler) Dediler ki: "Siz de bizim gibi insandan başka bir şey değilsiniz. Rahman bir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz."

36:16 (Elçiler) Dediler ki: "Rabbimiz bilir ki biz size gönderilmiş elçileriz."

36:17 Bizim üzerimize düşen, yalnız açıkça duyurmaktır.

36:18 (Kentliler) Dediler ki: "Dogrusu biz sizin yüzünüzden uğursuzluga ugradık. Eger bu isten vazgeçmezseniz sizi mutlaka taslarız ve bizden size acı bir azab dokunur."

36:19 (Elçiler) Dediler ki: "Uğursuzlughunuz sizin kendinizdedir. Size öğüt verildiği için mi (uğursuzluga ugruyorsunuz)? Hayır siz asiri giden bir kavimsiniz."

36:20 Kentin en uzak yerinden bir adam kosarak geldi: "Ey kavmim, elçilere uyun." dedi.

36:21 Sizden bir ücret istemeyenlere uyun, onlar dogru yoldadırlar.

36:22 Ben niçin beni yaratana kulluk etmeyeyim? Siz de hep O'na döndürüleceksiniz.

36:23 O'ndan başka tanrılar edinir miyim hiç? Eger O çok esirgeyen, bana bir zarar vermek dilese, onların sefa'ati bana hiçbir yarar sağlamaz ve onlar beni kurtaramazlar."

36:24 O takdirde ben, apaçık bir sapıklık içinde olurum.

36:25 Ben sizin Rabbinize inandim, (gelin) beni dinleyin.

36:26 Ona: "Cennete gir" denilince: "Keske, dedi, kavmim bilseydi.

36:27 Rabbinin beni bagisladigini ve beni agirlananlardan kildigini!"

36:28 Ondan sonra biz, kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik, indirici de degildik, (buna gerek yoktu).

36:29 Sadece korkunç bir gürültü oldu, hemen sönuverdiler.

36:30 Yazik su kullara! Kendilerine gelen her elçi ile mutlaka alay ederlerdi.

36:31 Görmediler mi kendilerinden önce nice nesilleri yok ettik; onlar bir daha kendilerine dönüp gelmezler?

36:32 Ancak hepsi toplandigi zaman huzurumuza getirileceklerdir.

36:33 Ölü toprak, onlar için bir ayettir, (ölüleri nasıl diriltecegimize isarettir): Biz onu dirilttik, ondan dane çıkardik da ondan yiyorlar.

36:34 Orada hurma ve üzüm bahçeleri yarattik; orada çesmeler akittik.

36:35 Ki o(suyun, yahut bahçe)nin ürününden ve ellerinin emeginden yesinler. Hala sükretiliyorlar mi?

36:36 Ne yücedir O (Allah) ki topragin bitirdiklerinden, kendilerinden ve daha bilmedikleri nice seylerden olan bütün çiftleri yaratmistir.

36:37 Gece de onlar için bir ayettir. Gündüzü ondan soyup, aliriz, birden onlar karanlikta kaliverirler.

36:38 Günes de kendi müstekarri (istikrari veya istikrar bulacagi yer) için akip gider. Bu, üstün ve bilen(Allah)in takdiridir.

36:39 Aya da konaklar tayin ettik. Nihayet o, eski urcun(hurma salkiminin sapin)a benzer bir hale geldi.

36:40 Ne günes aya erisebilir, ne de gece, gündüzün önüne geçebilir. Hepsi bir felekte (yörüngede) yüzmektedirler.

36:41 Onlar için bir ayet de, onların çocuklarını dolu gemide tasimamız,

36:42 Ve kendilerine onun gibi binecekleri nice seyler yaratmamızdır.

36:43 Dilesek onları (suda) bogarız, ne kendilerine imdad (eden) olur, ne de kurtarilir.

36:44 Ancak bizden bir rahmet ve bir süreye kadar yasatma vardır (acıyarak onları bir süre yasatiriz).

36:45 Onlara: "Önünüzdeki ve arkanızdaki (yani sizden önce geçen ve ileride sizi bekleyen) olaylardan sakinin ki, esirgenesiniz," dendiği zaman (aldirmazlar).

36:46 Zaten, onlara Rablerinin ayetlerinden hiçbir ayet gelmez ki ondan yüz çevirmis olmasınlar.

36:47 Onlara: "Allah'in size verdiği riziktan (Allah için) verin!" dendiği zaman, nankörler, inananlara: "Allah'in dilediği takdirde yedireceği bir kimseye biz mi yedirelim? Dogrusu siz, apaçık bir sapıklık içindesiniz." derler.

36:48 Ve: "Eger doğru söylüyorsanız bu tehdid (ettiginiz azab) ne zaman (gelecek)?" diyorlar.

36:49 Onların isi sadece korkunç bir sese bakar. Çekisip dururlarken ansizin o, kendilerini yakalar.

36:50 Artık ne bir tavsiye yapabilirler, ne de ailelerine dönebilirler.
36:51 Sur'a üflendi. İşte onlar kabirlerden Rablerine kosuyorlar.
36:52 Dediler: "Vah bize, bizi yattığımız yerden kim kaldırdı? İşte Rahman'in va'dettiği şey budur. Demek peygamberler doğru söylemiş!"
36:53 Sadece bir tek gürültü olur, hemen onların hepsi huzurumuza getirilirler.
36:54 O gün, hiç kimseye bir haksızlık yapılmaz ve siz ancak yaptığınız cezasını çekersiniz.
36:55 O gün cennet halkı, bir iş içinde eğlenirler.
36:56 Kendileri ve esleri, gölgelerde, koltuklara yaslanmışlardır.
36:57 Orada onlar için meyvalar ve istedikleri her şey vardır.
36:58 Çok esirgeyen Rabden (onlara) sözle selam (vardır).
36:59 Ey suçlular, bugün söyle ayrılın!
36:60 Ey Adem oğulları, ben size and vermedim mi: Seytana tapmayın o sizin apaçık düşmanınızdır. Did I not charge you, O ye sons of Adam, that ye worship not the devil - Lo! he is your open foe!
36:61 Bana tapın doğru yol budur diye?"
36:62 O, sizden birçok kusagi saptırmıştı. Düşünmüyor muydunuz?
36:63 İşte size söylenen cehennem!
36:64 İnkârınızdan dolayı bugün oraya girin!
36:65 O gün ağızlarını mühürleriz, elleri bize söyler, ayakları yaptıklarına şahidlik eder.
36:66 Dilesek gözlerini silerdik de yola dökülürlerdi, ama nasıl görecekler?
36:67 Dilesek kiliklerini değiştirip onları oldukları yerde dondururduk, ne ileri gidebilir, ne geri dönebilirlerdi.
36:68 Kime uzun ömür versek, onun yaratılışını baş aşağı çevirir(gücünü azaltır)iz, (sonunda zayıflar, ihtiyarlar). Akıllarını kullanmıyorlar mı?
36:69 Biz ona (Muhammed'e) siir öğretmedik, (siir) ona yakışmaz da. O(na vahyedilen) sadece bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır.
36:70 (Bu Kur'an Muhammed'e vahyedilmiştir) Ki, diri olanları uyarsın ve inkâr edenlere de (azab) söz(ü) hak olsun.
36:71 Görmediler mi ellerimizin yaptıklarından kendilerine nice hayvanlar yarattık da kendileri onlara malik olmaktadırlar?
36:72 Onları kendilerine boyun eğdirdik, onlardan bazıları binekleridir, ve onlardan bazılarını da yerler.
36:73 Kendileri için onlarda daha birçok yararlar ve içecekler var. Hala sükratmiyorlar mı?
36:74 Belki kendilerine yardım edilir diye Allah'tan başka tanrılar edindiler.
36:75 (O tanrılar) Kendilerine yardım edemezler. Tersine kendileri onlar için hazırlanmış askerlerdir (Onları korumaktadırlar).
36:76 Onların sözü seni üzmesin. Biz onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da biliyoruz.
36:77 İnsan, bizim kendisini nasıl bir nutfe(sperm)den yarattığımızı görmedi mi ki, şimdi apaçık bir hasım kesildi?

36:78 Kendi yaratilisini unutarak bize bir mesel verdi: "Su çürümüs kemikleri kim diriltecek?" dedi.
36:79 De ki: "Onlari ilk defa yaratan diriltecek. O, her yaratmayi bilir."
36:80 O size yesil agaçtan ates yapti da siz ondan yakiyorsunuz.
36:81 Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratamaz mi? Elbette yaratir. O, çok bilen yaraticidir.
36:82 O'nun isi, bir sey(i olmasini) istedi mi ona, sadece "ol!" demektir, hemen oluverir.
36:83 Yücedir O ki, her sey'in hükümrani O'nun elindedir ve siz O'na döndürüleceksiniz.

Sura 37: As-Saffat

37:1 Andolsun o sıra sıra dizilenlere,
37:2 Bağırıp sürenlere,
37:3 Zikir okuyanlara,
37:4 Ki Tanrınız, birdir.
37:5 Göklerin, yerin ve bunlar arasında bulunanların Rabbi, doguların da Rabbidir.
37:6 Biz en yakın göğü bir zinetle, yıldızlarla süsledik.
37:7 Ve (onu) ita'at disina çıkan her türlü seytandan koruduk.
37:8 O (seyta)nlara mele-i A'layi (yüce melekler toplulugunu) dinleyemezler; her yandan kendilerine (isinlar) atilir.
37:9 Kovulurlar. Onlar için sürekli bir azab vardır.
37:10 Yalnız (yüce topluluktan) bir söz kapan olursa, onu da delici bir sihab (isin)izler.
37:11 Simdi onlara sor: Yaratilis bakımından kendileri mi daha çetin, yoksa bizim yarattıklarımız mi? Biz kendilerini yapiskan bir çamurdan yarattik.
37:12 Hayir sen (bu muhtesem kudrete) hayran kaldin; onlarsa (seninle) alay ediyorlar.
37:13 Kendilerine öğüt verilse öğüt almıyorlar.
37:14 Bir mu'cize görseler, alay ediyorlar.
37:15 Bu apaçık bir büyüden baska bir sey degildir. diyorlar.
37:16 Yani biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mi, biz mi diriltilecek misiz?
37:17 Evvelki atalarımız da mi?
37:18 De ki: "Evet siz asagılanarak (diriltileceksiniz)!"
37:19 O (is) sadece korkunç bir sestem ibarettir: Hemen onlar (diriltilmis olarak) bakıyorlardır.
37:20 Vah bize, bu ceza günüdür! dediler.
37:21 Bu, yalanlamakta olduğunuz hüküm günüdür!
37:22 (Yüce Allah meleklerine emreder): "Toplayın o zalimleri, onların eslerini ve taptıklarını."
37:23 Allah'tan baska. Onlari cehennemın yoluna götürün!
37:24 Durdurun onlari, çünkü onlar sorguya çekileceklerdir.
37:25 Size ne oldu ki birbirinize yardım etmiyorsunuz?
37:26 (Basları öne eğik, utançtan yüzleri kızarmis. Cevap verecek

durumda degillerdir). Hayir, onlar o gün teslim olmuslardır.

37:27 Birbirlerine döndüler, soruyorlar.

37:28 (Uyanlar, uyduklari adamlara) Dediler ki: "Siz bize sagdan gelir(güvendidimiz yandan bize sokulup vesvese verir)diniz."

37:29 (Ötekiler de): "Hayir, dediler, zaten siz kendiniz inanan insanlar degildiniz."

37:30 Bizim sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu. Siz kendiniz azgin bir toplum idiniz.

37:31 Artik Rabbimizin sözü bize hak oldu. Biz (hak ettigimiz cezayi mutlaka) tadacagiz!

37:32 Sizi azdirdik, çünkü biz kendimiz azmistik(siz de bize uyunca azmis oldunuz).

37:33 O gün onlar azab (çekme)de ortaktirlar.

37:34 Iste biz, suçlulara böyle yapariz.

37:35 Çünkü onlara: "Allah'tan baska tanri yoktur!" dendigi zaman büyüklük taslarlardi.

37:36 Cinlenmis bir sair için biz tanrilarimizi mi terk edecegiz? derlerdi.

37:37 Hayir, o (ne sairdi, ne mecnun. O) gerçegi getirmis ve elçileri de dogrulamisti.

37:38 Siz aci azabi tadacaksiniz!

37:39 Sadece yaptiginiz (isler)le cezalaniyorsunuz!

37:40 Ancak Allah'in halis kullari bu cezanin disindadir.

37:41 Onlar için bilinen bir rizik vardir.

37:42 (Türlü türlü) Meyvalar. Ve onlar agirlanirlar.

37:43 Ni'met cennetlerinde.

37:44 Tahtlar üzerinde, karsilikli otururlar.

37:45 Önlerinde akan kaynaktan (doldurulmus) kadehler dolastirilir.

37:46 Berrak, içenlere lezzet veren bir içki.

37:47 Onda ne sersemletme var, ne onunla sarhos olurlar.

37:48 Yanlarında da, yalnız kendilerine göz dikmis iri gözlü esler vardir.

37:49 Sakli yumurta gibi bembeyaz esler.

37:50 Bunlar birbirine dönmüs soruyorlar:

37:51 Onlardan bir sözcü: "Benim, dedi, bir arkadasim vardi."

37:52 Derdi ki: 'Sen dogrulayanlardan misin?

37:53 Biz ölüp toprak ve kemik olduğumuz zaman mi, biz mi (diriltilip yaptigimiz islere göre) cezalanacagiz?' "

37:54 (Sonra yanindakilere): "Bakar misiniz?" dedi.

37:55 Bakti onu cehennemnin ortasinda gördü.

37:56 Tallahi, dedi, sen az daha beni de alçaltacaktin.

37:57 Rabbimin ni'meti olmasaydi, şimdi ben de (oraya) getirilenlerden olurdum.

37:58 Biz bir daha ölmeyecek miyiz der.

37:59 Yalnız ilk ölümümüz, baska ölüm yok ve biz azaba da ugratilmayacagiz ha?!

37:60 Gerçekten büyük basari ve mutluluk budur!

37:61 Çalışanlar bunun için çalışsınlar.
37:62 (Nasil) Agirlanmak için bu mu hayirli, yoksa zakkum agaci mi?
37:63 Biz onu zalimler için bir fitne (sinav) yaptik.
37:64 O, cehennem dibinde çıkan bir ağaçtır.
37:65 Tomurcuklari, seytanlarin baslari gibidir.
37:66 Onlar ondan yiyecekler ve karinlarini onunla dolduracaklardır.
37:67 Sonra onların, bunun üzerine kaynar su karistirilmis bir içkileri vardır.
37:68 Sonra dönecekleri yer, elbette cehennemdir.
37:69 Çünkü onlar babalarini sapik kimseler buldular.
37:70 Kendileri de onların izlerinde kosturuyorlar.
37:71 Andolsun, onlardan önce, evvelkilerin çogü da sapmisti.
37:72 Biz onların içine de uyaricilar göndermistik.
37:73 Bak, o uyarılanların sonu nice oldu.
37:74 Ancak Allah'ın halis kullari o azabin disinda kaldılar.
37:75 Andolsun Nuh bize yalvarmisti da ne güzel kabul buyurmustuk!
37:76 Onu ve ailesini büyük sikintidan kurtarmistik.
37:77 Yalnız onun zürriyetini kalıcılar yaptık (onlardan baska hepsini helak ettik).
37:78 Sonra gelenler arasında ona (iyi bir ün) biraktik:
37:79 Alemler içinde Nuh'a selam olsun (bütün insanlar onu esenlikle anarlar).
37:80 Iste biz güzel davrananları böyle mükafatlandırırız.
37:81 Çünkü o bizim, inanan kullarımızdandı.
37:82 Sonra ötekilerini suda bogduk.
37:83 Ibrahim de onun kolundan idi.
37:84 Zira Rabbine tertemiz bir kalb getirmisti.
37:85 Babasına ve kavmine: "Neye tapıyorsunuz?" demisti.
37:86 Allah'tan baska uydurma tanrılar mi istiyorsunuz?
37:87 Alemlerin Rabbi hakkında zanniniz nedir (ki O'na böyle ortaklar kostunuz)?
37:88 Yildizlara bir göz atti:
37:89 Ben hastayim, dedi.
37:90 Bunun üzerine arkalarını dönüp ondan kaçtılar.
37:91 O da gizlice onların tanrilarına sokuldu: "Yemez misini?" dedi.
37:92 Neyiniz var ki konuşmuyorsunuz?
37:93 Ve gizlice üzerlerine yürüyüp sag eliyle onlara kuvvetli bir darbe indirdi.
37:94 (Put, tapanlar, döndüklerinde putlarını kirilmis görünce) Hemen kosarak ona gittiler.
37:95 (Elinizle) Yonttugunuz seylere mi tapıyorsunuz? dedi.
37:96 Oysa sizi de, yaptiginiz(bu seylere) de Allah yaratmistir.
37:97 Onun için bir bina yapin da onu (o binada) atese atin dediler.
37:98 Ona bir tuzak kurmak istediler, biz de (onların tuzaklarını bosa çıkardık), onları alçak düsürdük.
37:99 (Ibrahim) Dedi ki: "Ben Rabbime gidecegim, O, beni dogru yola iletcek."

37:100 Rabbim, bana iyilerden (bir çocuk) lutfet!
37:101 Ona halim bir erkek çocuk müjdeledik.
37:102 (Çocuk) Onun yanında kosma çağına erisince (İbrahim ona):
"Yavrum, dedi, ben uykuda görüyorum ki ben seni kesiyorum; (düşün) bak, ne dersin?" (Çocuk): "Babacığım, sana emredilene yap, insallah beni sabredenlerden bulacaksın." dedi.
37:103 İkisi de böylece (Allah'in emrine) teslim olup (İbrahim, kurban etmek için) çocuğu alni üzerine yakınca,
37:104 Biz ona: "İbrahim!" diye ünledik.
37:105 Sen rüyayı dogruladin, iste biz, güzel davrananlari böyle mükafatlandırırız!
37:106 Gerçekten bu, apaçık bir sınav idi.
37:107 Ve fidye olarak ona büyük bir kurbanlık verdik.
37:108 Sonra gelenler arasında ona (iyi bir ün) bıraktık.
37:109 (İleride gelecek nesiller): "İbrahim'e selam olsun!" (diyeceklerdi.)
37:110 İste biz güzel davrananlari böyle mükafatlandırırız.
37:111 Çünkü o bizim mü'min kullarımızdandı.
37:112 Biz ona İshak'ı, iyilerden bir peygamber olarak müjdeledik.
37:113 Kendisine de, İshak'a da bereketler verdik. Onların neslinden (gelenler arasında) iyi hareket eden de var, açıkça kendisine zulmeden de.
37:114 Andolsun Musa'ya ve Harun'a da lutuflarda bulunduk.
37:115 Onları ve kavimlerini büyük sıkıntıdan kurtardık.
37:116 Onlara yardım ettik de üstün gelenler kendileri oldular.
37:117 Onlara açık ifadeli Kitabı verdik.
37:118 Ve onları doğru yola ilettik.
37:119 Ve sonra gelenler arasında onlara (iyi bir ün) bıraktık.
37:120 (Hep): "Musa'ya ve Harun'a selam olsun!" (diyeceklerdi).
37:121 İste biz güzel davrananlari böyle mükafatlandırırız.
37:122 Çünkü ikisi de bizim inanan kullarımızdandı.
37:123 İlyas da elçilerdendi.
37:124 Kavmine demisti ki: "(Allah'in azabından) Korunmaz misiniz?"
37:125 Bal'e yalvarıyorsunuz da, bırakıyor musunuz, yaratıcıların en güzelini?"
37:126 Sizin Rabbiniz ve önceki atalarınızın Rabbi olan Allah'i?
37:127 Onu yalanladılar, bundan dolayı onlar (azaba) getirileceklerdir.
37:128 Yalnız Allah'in halis kulları azab disındadırlar.
37:129 Biz, sonra gelenler arasında ona (İlyas'a da iyi bir ün) bıraktık:
37:130 İlyas'a selam olsun.
37:131 İste biz güzel davrananlari böyle mükafatlandırırız.
37:132 Çünkü o bizim mü'min kullarımızdandı.
37:133 Lut da gönderilen elçilerdendi.
37:134 Onu ve ailesini kurtardık.
37:135 Yalnız (azabda) kalacaklar arasında bulunan acuze bir kadın hariç.
37:136 Sonra ötekileri kirdik (geçirdik).
37:137 Siz onların yanlarından geçip gidiyorsunuz; sabahleyin,
37:138 Ve geceleyin. Düşünmüyor musunuz?
37:139 Yunus da gönderilen elçilerdendi.

37:140 Dolu gemiye kaçmisti.

37:141 (Yükü fazla olugundan gemi tasiyamamis, yolculardan birini denize atmak gerekmistti. Birini atmak üzere gemidekilerle) Kur'a çekti. (Yunus) Yenilenlerden oldu. (Kur'a kendisine isabet etti).

37:142 (Yunus, Rabbinden izinsiz olarak kavminden ayrildigi için) Kendi kendisini kinarken (denize attilar) balik onu yuttu.

37:143 Eger tesbih edenlerden olmasaydi,

37:144 (Insanlarin) Yeniden diriltilecekleri güne kadar baligin karninda kalirdi.

37:145 (Ama baligin karninda bizi andi, tesbih etti, biz de) Onu hasta bir halde agaçsiz, çiplak bir yere attik.

37:146 Ve üzerine (gölge yapmasi için) Bir asma kabak agaci bitirdik.

37:147 Ve onu yüz bin insana, ya da daha fazla olanlara elçi gönderdik.

37:148 Inandilar, biz de onlari bir süreye kadar geçindirdik.

37:149 Simdi onlara sor: Rabbine kizlar, onlara da oğlanlar mi?

37:150 Yoksa biz melekleri, onlarin gözleri önünde disi mi yarattik (ki meleklerin disi oldugunu söylüyorlar)?

37:151 Iyi bilin, onlar iftiralari yüzünden diyorlar ki:

37:152 Allah dogurdu. Onlar elbette yalancidirlar.

37:153 (Allah) Kizlari seçip oğlanlara tercih mi etmis?

37:154 Size ne oldu, nasil hüküm veriyorsunuz?

37:155 Hiç mi düşünmüyorsunuz?

37:156 Yoksa sizin, (meleklerin, Allah'in kizlari olduklari hakkında) açık bir deliliniz mi var?

37:157 Eger dogru iseniz Kitabinizi getirin.

37:158 Allah ile cinler arasinda bir nesep, (bir soy baglantisi) uydurdular. Oysa cinler de kendilerinin (yüce divana) getirileceklerini bilmislerdir.

37:159 Hasa Allah, onlarin taktiklari sifatlardan (münezzehtir), yücedir.

37:160 Fakat Allah'in temiz kullari hariç (onlar azaba sokulmayacaklardir).

37:161 (Ey inkarcilar) Ne siz, ne de taptiklariniz,

37:162 Kandirip Allah'in yolundan çıkaramazsiniz;

37:163 Cehenneme girecek olandan baskasini.

37:164 Bizden herkesin belli bir makami vardir.

37:165 Biziz, o saf saf dizilenler, biz.

37:166 Biziz, o tesbih edenler, biz.

37:167 Gerçi o(ortakkosa)nlar söyle diyorlardi:

37:168 Eger yanimizda öncekiler(e gelen Kitap'lar)dan bir uyari olsaydi.

37:169 Elbette biz, Allah'in halis kullari olurduk!

37:170 Ama o uyarayi inkar ettiler, yakinda (inkar etmelerinin sonunun nasil olacagini) bileceklerdir.

37:171 Gönderilen elçi kullarimize su sözümüz geçmisti:

37:172 Mutlaka zafere ulastirilanlar kendileri olacaktir.

37:173 Ve galip gelenler, mutlaka bizim ordumuz olacaktir!

37:174 Bir süreye kadar onlardan dön (onlarin sözlerine aldiris etme).

37:175 Onlari gözetle. Yakinda (baslarina neler gelecegini)

göreceklendir.

37:176 Bizim azabimizi mi acele istiyorlar?

37:177 Fakat o azab yurtlarına indigi zaman uyarilmis olanların sabahi ne kötü olur!

37:178 Bir süreye kadar onları kendi hallerine bırak.

37:179 Ve (bekle de) gör, onlar da göreceklendir.

37:180 Kudret ve şeref sahibi Rabbin, onların nitelendirmelerinden yücedir.

37:181 Selam, gönderilen elçilere,

37:182 Hamd, alemlerin Rabbi Allah'a!

Sura 38: Sad

38:1 Sad, (uyarici) ve şanlı Kur'an'a andolsun ki,

38:2 İnkâr edenler bir gurur ve ayrılık içindedirler.

38:3 Onlardan önce nice nesilleri helak ettik de feryad ettiler; fakat artık kurtuluş zamanı geçmişti.

38:4 Onlara kendilerinden bir uyarici (peygamber) gelmesine hayret ettiler de o kafirler dediler ki: "Bu yalancı bir sihirbazdır."

38:5 Tanrıları bir tek tanrı mi yaptı? Bu, cidden tuhaf bir şeydir.

38:6 Onlardan bir grup fırladı: "Yürüyün tanrılarınıza bağlı kalın.

Çünkü bu, arzu edilen bir şeydir."

38:7 Biz bu(nun söylediğini) (babalarımızın bağlı olduğu) öteki dinde isitmedik. Bu uydurmadan başka bir şey değildir.!

38:8 O Zikr (uyarı, başka kimse kalmadı da) aramızdan ona mi indirildi?

Dogrusu, onlar benim Zikr'imden yana şüphe içindedirler. Hayır, onlar henüz azabimi tadmadılar!..

38:9 Yoksa daima üstün olan, çok lutufta bulunan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mi?

38:10 Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü onların mi? Öyleyse sebepler (vasıtalar) içinde yükselirler (vasıtalara binip göklere çıkınlarda oradan alemi yönetsinler, vahyi de kendi isteklerine göre indirsinler).

38:11 (Onlar) Burada bozguna uğratılacak derme çatma bir ordudur.

38:12 Onlardan önce de Nuh kavmi, Ad (kavmi) ve kazıklar sahibi (temelleri kazık gibi yere çakılmış, yüksek pramitler yaptıran) Fir'avn da yalanlamıştı.

38:13 Semud (kavmi), Lut kavmi ve Eyke halkı da (böyle yapmıştı). İşte onlar da (peygamberlere karşı birleşik) kabilelerdi.

38:14 Hepsi de elçileri yalanladılar, benim cezami hak ettiler.

38:15 Bunlar(in ismi) de sadece geri dönmesi olmayan bir na'raya bakıyor.

38:16 (Alay ederek) Dediler ki: "Rabbimiz, bizim (azab) payimizi hesap gününden önce, hemen ver."

38:17 Onların dediklerine sabret de güçlü kulumuz Davud'u an; çünkü o (bize) çok başvururdu.

38:18 Biz dağları onunla beraber (tesbih etmeleri için) boyun eğdirmistik; akşam sabah onunla tesbih ederler (onun yaptığı tesbihle çınlarlar)di.

38:19 Toplanıp gelen kulları da (ona ram etmistik). Hepsi onun nagmesine katilir (beraber tesbih ederler)di.

38:20 Onun mülkünü güçlendirmistik, kendisine hikmet (peygamberlik, yüksek bilgi, hakkı batıldan ayırma, davaları çözme) ve açık, güzel konuşma (yeteneği) vermistik.

38:21 Sana davacıların haberi geldi mi? Hani odasının duvarına tırmanmışlardı,

38:22 Davud'un yanına girmişlerdi de (Davud) onlardan korkmıyordu: "Korkma, dediler, biz iki davacıyız. Birimiz, ötekinin hakkına saldırdı. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, (adaletten ayrılıp bize) zulmetme. Bizi yolun ortasına (adalete) götür."

38:23 Bu kardesimin doksan dokuz koyunu var. Benimse bir tek koyunum var. Böyle iken Onu da bana ver" dedi ve konuşmada bana ağır bastı (onunla bas edemedim.)"

38:24 (Davud) dedi ki: "And olsun (o) senin, koyununu kendi koyunlarına katmayı istemekle sana zulmetmiştir. Zaten (mallarını birbirine) karıştıran(ortak)ların çoğu birbirine zulmederler. Yalnız inanıp iyi işler yapanlar bunun dışındadır ki, onlar da ne kadar azdır!" Davud, (bu hükümlerle) kendisini denediğimizi (kendisine bir bela vereceğimizi) sandı da Rabbinden mağfiret diledi, eğilerek secdeye kapandı ve tevbe edip (bize) döndü.

38:25 Biz de ondan bunu affettik. Yanımızda onun bir yakınlığı ve güzel bir geleceği vardır.

38:26 Ey Davud, biz seni yeryüzünde (senden öncekilerin yerine) hükümdar yaptık. İnsanlar arasında adaletle hükmet; keyf(in)e uyma, sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlar ise, hesap gününü unuttuklarından dolayı, çetin azaba uğrayacaklardır.

38:27 Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık (bunlar bir tesadüf eseri değildir) bu, inkar edenlerin zannıdır, (onlar kainatın boş bir tesadüf eseri olduğunu söylerler). Atesten vay hallerine o nankörlerin!

38:28 Yoksa biz, inanıp iyi işler yapanları, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız? Yoksa korunanları yoldan çıkanlar gibi mi tutacağız?

38:29 Sana (bu) mübarek Kitabı indirdik ki ayetlerini düşünsünler ve sağduyu sahipleri öğüt alsınlar.

38:30 Biz Davud'a Süleyman'i armağan ettik, (Süleyman) ne güzel kuldu! Hep Allah'a başvururdu.

38:31 Aksam üstü kendisine safin (görmekli) hızlı koşan (saf kan Arap) atları gösterilmisti.

38:32 Ben, dedi, mal sevgisini, Rabbimi anmaktan (ötürü) tercih ettim. Nihayet bu atlar perde ile gizlendi (kosup dağın arkasına düşmekle gözden kayboldu).

38:33 Onları bana getirin (dedi), bacaklarını ve boyunlarını oksamaga basladı.

38:34 Andolsun Süleyman'i denedik: Tahtının üstüne bir ceset bıraktık, sonra (bize) yöneldi.

38:35 Rabbim, dedi, beni affet, bana, benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülk (hükümdarlık) ver. Çünkü Sensin o çok lutfeden, Sen!"

38:36 Biz, rüzgari ona boyun egdirdik. Onun buyruguyla, onun istediği yere tatlı tatlı eserdi.

38:37 Ve şeytanları; her bina ustasını ve dalgici,

38:38 Ve zincirlerle birbirine bağlanmış başka (şeytan)ları.

38:39 Bu bizim ihsanımızdır. Artık dilediğine ver veya verme, hesapsızdır. (dedik).

38:40 Onun için, bizim yanımızda bir yakınlık ve güzel bir gelecek de vardır.

38:41 Kulumuz Eyyub'u da an: (O) Rabbin "Şeytan, bana bir yorgunluk ve azab dokundurdu" diye seslenmişti.

38:42 Ayagını (yere) vur, iste yıkanacak ve içilecek serin (bir su), (dedik). (And it was said unto him): Strike the ground with thy foot. This (spring) is a cool bath and a refreshing drink.

38:43 Ona bizden bir rahmet ve sadıydu sahiplerine bir ibret olarak ailesini ve onlarla beraber bir esini daha armagan ettik.

38:44 (Dedik ki): "Eline bir demet sap al, onunla vur da yeminini bozma." Gerçekten biz onu sabreden (bir kul) bulmştuk. Ne güzel kuldu, o daima (bize) basvururdu.

38:45 Kuvvetli ve basiretli kullarımız İbrahim'i, İshak'i ve Ya'kub'u da an.

38:46 Biz onları ahiret yurdunu düşünme özelliğiyle temizleyip, kendimize halis (kul) yaptık.

38:47 Onlar bizim yanımızda seçkinlerden, hayırlılardandır.

38:48 İsmail'i, Elyesa'i, Zülkifil'i de an. Hepsisi de iyilerdendir.

38:49 Bu, bir hatırlamadır. Korunanlar için güzel bir gelecek vardır:

38:50 Kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri.

38:51 Orada (koltuklara) yaslanarak bir çok meyva ve içki isterler.

38:52 Yanlarında da bakışlarını yalnız (kocalarına) diken (kendileriyle) yasit dilberler vardır.

38:53 İste, hesap günü için size söz verilen budur!

38:54 Dogrusu bizim bu rizkimizin bitip tükenmesi yoktur!

38:55 Bu böyledir; fakat azgınlara da en kötü bir gelecek vardır:

38:56 Cehennem! Oraya girerler. Ne kötü bir dösektir o!

38:57 İste onu tadsınlar: Kaynar ve kokusmuş sudur!

38:58 Ve daha başka çeşit çeşit (azab) vardır.

38:59 İste sunlar da sizinle beraber (cehenneme) girecek olanlardır: "Onlara merhaba yok, (yerleri geniş olmasın, rahat yüzü görmesinler)! Onlar atese gireceklerdir."

38:60 (Uyanlar, uyulanlara) Dediler ki: "Hayir, asil size merhaba yok, (asil siz rahat yüzü görmeyin), siz bunu bizim önümüze getirdiniz. Ne kötü durak (bu)!"

38:61 (Ve hepsi birbiri aleyhine du'a ederek): "Rabbimiz, bunu bizim önümüze kim getirdiyse onun atesteki azabını bir kat daha artır!" dediler.

38:62 Bize ne oldu ki, (dünyada) kötülerden saydigimiz adamları (burada) görmüyoruz? dediler.

38:63 Hani onlarla alay ederdik. Yoksa gözler(imiz) mi onlardan kaydı, (onları gözden mi kaçırdık)?

38:64 Bu, mutlaka gerçektir, ates halkinin tartismasidir (bunun olacagindan asla süphe yoktur).

38:65 De ki: "Ben ancak bir uyariciyim. Tek ve (her sey) kahreden Allah'tan baska tanri yoktur."

38:66 O, göklerin, yerin ve ikisi arasindakilerin Rabbidir, daima üstündür, çok bagislayandir.

38:67 De ki: "O, büyük bir haberdir."

38:68 (Ama gafletinizden dolayı) Siz ondan yüz çeviriyorsunuz.

38:69 Yüce topluluk tartisirlarken (aralarinda) neler geçtigi hakkında bir bilgim yoktu.

38:70 Ben ancak apaçik bir uyarici oldugum için (bu bilgi) bana vahyediliyor.

38:71 Rabbin meleklerle demisti ki: "Ben çamurdan bir insan yaratacagim."

38:72 Onu biçimlendirip ona ruhumdan üfledigim zaman derhal ona secdeye kapanin!

38:73 Meleklerin hepsi tüm olarak secde ettiler.

38:74 Yalniz Iblis etmedi, büyüklük tasladi ve kafirlerden oldu.

38:75 (Rabbin ona) Dedi ki: "Ey Iblis, iki elimle yarattigima secde etmekten seni alikoyan nedir? Büyüklük mü tasladin, yoksa yücelerden mi oldun?"

38:76 Dedi: "Ben ondan iyiyim. Beni atesten, onu çamurdan yarattin."

38:77 Buyurdu ki: "Haydi çik oradan, sen kovuldun!"

38:78 Ta ceza gününe kadar lanetim üzerinedir!

38:79 Rabbin, dedi, öyleyse yeniden dirilecekleri güne kadar bana süre ver.

38:80 Buyurdu: "Haydi sen süre verilenlerdensin."

38:81 O belli vaktin gününe kadar. Until the day of the time appointed.

38:82 (Iblis) Dedi: "Senin izzet ve serefine and olsun ki, onların tümünü azdiracagim."

38:83 Yalniz onlardan ihlasli kullarin(a) dokunmayacagim).

38:84 Buyurdu ki: "Gerçektir (sen benim halis kullarimi kandiramazsin), ve ben gerçek olarak diyorum ki:

38:85 Senden ve onlar içinde sana uyan kimselerden (gelenler ile) cehennemi dolduracagim!

38:86 De ki: "Ben sizden buna karsi bir ücret istemiyorum. Ve ben yapmacik yapanlardan, (uydurma seylerle peygamberlik taslayanlardan) degilim."

38:87 O (Kur'an), ancak bütün alemlere öğüttür.

38:88 Bir süre sonra "Onun haberi(nin dogrulugu)nu gayet iyi bileceksiniz!"

Sura 39: Az-Zumar

39:1 Kitabini indirilmesi, aziz hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafindandir.

39:2 Biz bu Kitabi sana hak ile indirdik; sen dini yalniz Allah'a halis kilarak O'na kulluk et.

39:3 Iyi bil ki, halis din yalniz Allah'indir. O'ndan baska veliler edinerek: "Biz bunlara, sirf bizi Allah'a yaklastirmalari için tapiyoruz," diyenler(e) gelince): Süphesiz ki Allah, onlar arasinda, ayriliga düstükleri konuda hükmünü verecektir. Allah, yalanci,

nankör insani doğru yola iletmez.

39:4 Eger Allah çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini seçerdi. O (bundan münezzehtir) yücedir. O tek ve kahredici Allah'tır.

39:5 Göklere ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine dolar, gündüzü de gecenin üzerine dolar. Güneşi ve ayı buyruğu altına almıştır. Her biri belli bir süreye kadar akıp gitmektedir. İyi bil ki O, aziz ve çok bağışlayandır.

39:6 Sizi bir tek candan yarattı, sonra ondan esini meydana getirdi ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi: (Deve, öküz, koyun, keçi.) Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde yaratmadan yaratmaya (asamadan asamaya) geçirerek yaratmaktadır. İşte Rabbiniz Allah budur. Mülk O'nundur. O'ndan başka tanrı yoktur. Nasıl (O'na kulluktan sirke) çevriliyorsunuz?

39:7 Eger nankörlük ederseniz, şüphesiz Allah, siz(in imanınız)a muhtaç değildir. Fakat kulları için küfre razı olmaz. Ve eger sükrederseniz sizin için ona razı olur. Hiçbir günahkar, diğerinin günahını çekmez. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir, (O), size yaptıklarınızı haber verir. Çünkü O, göğüslerin özünü bilir.

39:8 İnsana bir zarar dokundu mu, hemen içtenlikle Rabbine yönelerek O'na du'a eder. Sonra (Rabbi) ona kendisinden bir ni'met verdi mi; önceden O'na yalvarmakta olduğunu unuttur da, O'nun yolundan saptırmak için Allah'a esler kosmaga baslar. De ki: "Küfrünle azıcık yasa, sen ates halkındansin!"

39:9 Yoksa o, gece saatlerinde secde ederek, ayakta durarak ibadet eden, ahiretten korkan ve Rabbinin rahmetini uman gibi midir? De ki: "Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Doğrusu ancak sağduyu sahipleri öğüt alır.

39:10 (Taraftan) De ki: "Ey inanan kullarım, Rabbinizden korkun. Bu dünya hayatında güzel davranışlara güzellik vardır. Allah'ın yeri genistir. Ancak sabredenlere, ödülleri hesapsız ödenecektir.

39:11 De ki: "Bana dini yalnız Allah'a halis kılarak, O'na kulluk etmem emredildi."

39:12 Ve bana müslümanların ilki olmam emredildi.

39:13 De ki: "Ben, Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım."

39:14 De ki: "Ben, dinimi yalnız Allah'a halis kılarak O'na kulluk ediyorum."

39:15 Siz de O'ndan başka dilediğinize kulluk edin. De ki: "Ziyana uğrayanlar kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini zıyan edenlerdir. Dikkat edin, işte bu, apaçık bir ziyandır!"

39:16 Onların üstlerinden atesten gölgeler, altlarından da (atesten) gölgeler var. İşte Allah kullarını bu durumdan korkutur. Ey kullarım, benden korkun!

39:17 Tagut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a yönelenlere müjde var. Müjdele kullarımı:

39:18 Onlar ki, sözü dinlerler ve onun en güzeline uyarlar. İşte onlar Allah'ın kendilerini doğru yola iletmiş kimselerdir ve onlar sağduyu sahipleridir.

39:19 Üzerine azab kararı hak olanı mı, sen ateste bulunani mı

kurtaracaksın?

39:20 Fakat Rablerinden korkanlar için üstüste yapılmis odalar var.

Odaların altından da ırmaklar akmaktadır. Bu, Allah'ın va'didir. Allah va'dinden caymaz.

39:21 Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi, onu yerin içindeki kaynaklara geçirdi, Sonra onunla çeşitli renklerde ekin çıkariyor. Sonra (ekin) kurur, onu sararmis görürsün. Sonra Allah onu bir çöp yapar. Süphesiz bunda sagduyu sahipleri için bir ibret vardır.

39:22 Allah'ın, gögsünü İslam'a açtigi kimse, Rabbinden bir nur üzerinde degil midir? Allah'i anmaga karsi yürekleri katilasmis olanlara yazıklar olsun. Onlar apaçık bir sapıklık içindedirler.

39:23 Allah, sözün en güzelini, (Kur'an'ın ayetlerini güzellikte) birbirine benzer, ikiserli bir Kitap halinde indirdi. Rablerinden korkanların, ondan derileri ürperir, sonra derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine yumusar. İste bu (Kitap) Allah'ın rehberidir. Diledigini bununla dogru yola iletir. Ama Allah kimi sapıklığında bırakırsa artık ona yol gösteren olmaz.

39:24 Kiyamet günü, (elleri bagli olduğu için) yüzüyle o en kötü azabdan korunmaga çalisan (ile güven içinde bulunan bir olur) mu? (O gün) Zalimlere: "Kazandiginiz(in tadin)i tadin!" denmistir.

39:25 Onlardan öncekiler de yalanladılar, bundan dolayi hiç farkına varmadıkları bir yönden onlara azab geldi.

39:26 Allah, dünya hayatında onlara rezillik taddirdi. Ahiret azabi ise daha büyüktür, keske bilselerdi!

39:27 Andolsun biz, bu Kur'an'da insanlara, öğüt almaları için her temsili anlatık.

39:28 Korunanlar için bunu, pürüzsüz Arapça bir Kur'an olarak (indirdik).

39:29 Allah, (ortak kosa ile tek Allah'a inananın durumunu anlatmak için) söyle bir misal verdi: Birbiriyle çekisen ortaklara bagli olan bir adam (yani köle) ile yalnız bir kişiye bagli olan bir adam. Şimdi bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd yalnız Allah'a mahsustur, fakat çocukları (yalnız Allah'a tapilacagini) bilmiyorlar.

39:30 Sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

39:31 Sonra siz, kiyamet günü, Rabbinizin divanında davalasacaksınız.

39:32 Allah hakkında yalan uydurandan ve kendisine gelen dogruyu yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Cehennemde kafirler için bir yer yok mudur?

39:33 Dogruyu getirene ve onu dogrulayanlara gelince: İste korunanlar onlardır.

39:34 Rablerinin yanında onlara, diledikleri her sey var. İste güzel davrananların mükafati budur.

39:35 (Böyle olur) Ki Allah onların yaptıklarının en kötülerini onlardan örtsün ve onları, yaptıklarının en güzeliyle mükafatlandırın.

39:36 Allah kuluna kafi degil mi? Seni O'ndan baskalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi sasirtirsa artık onu yola getiren olmaz.

39:37 Allah kime de yol gösterirse; artık onu sasirtan olmaz. Allah galib ve öc alan degil midir?

39:38 Andolsun onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, elbette "Allah" derler. De ki: "O halde Allah'tan baska yalvardiklarinizi gördünüz mü, simdi Allah, bana bir zarar vermek istese, onlar O'nun verecegi zarari kaldirabilirler mi? Yahut (Allah) bana bir rahmet (fayda) vermek dilese onlar O'nun rahmetini durdurabilirler mi?" De ki: "Allah bana yeter. Tevekkül edenler O'na dayanirlar."

39:39 De ki: "Ey kavmim, durumunuza göre bildiginizi yapin, ben de (bildigimi) yapıyorum; yakinda bileceksiniz;"

39:40 Kendisini rezil edecek azab kime geliyor ve sürekli azab kimin üzerine konuyor?

39:41 Biz Kitabi, insanlar için, sana hak ile indirdik. Artık kim dogru yola gelirse kendi yararınadır, kim de saparsa kendi zararına sapmış olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin.

39:42 Allah, ölmekte olan canlari alır, ölmeyenleri de uykularında (bedenlerinden alip kendilerinden geçirir); sonra ölümüne hükmettigini yanında tutar, ötekilerini de belli bir süreye kadar saliverir. Süphesiz bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır.

39:43 Yoksa Allah'tan baska sefa'atçiler mi edindiler? De ki: "Onlar, hiçbir seye malik olmayan, düşünmeyen seyler olsalar da mi (onlari sefa'atçi edineceksiniz?)"

39:44 De ki: "Sefa'at tamamen Allah'indir (yardim ve destek yalnız O'ndandır). Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz."

39:45 Allah, tek olarak anıldığı zaman; ahirete inanmayanların kalbleri ürker. Ama O'ndan baska(tanri)lari da anıldığı zaman, hemen sevinirler.

39:46 De ki: "Allah'im, ey gökleri ve yeri yoktan var eden, görülmeyeni ve görüleni bilen! Ancak Sen, ayriliga düstükleri seylerde kullarının arasında hükmedersin."

39:47 Eger yeryüzünde bulunanların tümü, ve onun bir misli daha zulmedenlerin olsaydi, kiyamet günü o kötü azabdan (kurtulmak için) onu mutlaka fidye verirlerdi. (Çünkü) hiç hesabetmedikleri seyler, Allah'tan karsilarına çıkmıştır.

39:48 Yaptıkları islerin kötülükleri kendilerine görünmüş ve alay edegeldikleri sey onlari kusatmıştır.

39:49 Insana bir zarar dokundugu zaman bize du'a eder. Sonra, ona bizden bir ni'met verdigimiz vakit; "Bu, (benim) bilgi(m) sayesinde bana verildi" der. Hayir, o bir imtihandır, fakat çoklari bilmiyorlar.

39:50 Onlardan öncekiler de bunu demislerdi. Ama kazandıkları seyler, kendilerine hiçbir yarar sağlamadı.

39:51 Kazandıklarının kötülükleri, sonunda baslarına geldi. Bunlardan zulmedenlere de yaptıklarının kötülükleri erisecektir. Onlar, buna engel olacak degillerdir.

39:52 Bilmediler mi ki Allah diledigine rizki açar ve kisar. Süphesiz bunda inanan bir toplum için ibretler vardır.

39:53 (Tarafimdan onlara) De ki: "Ey nefislerine karsi asiri giden kullarım, Allah'in rahmetinden umut kesmeyin. Allah bütün günahlari bagislar. Çünkü O, çok bagislayan, çok esirgeyendir."

39:54 Size azab gelip çatmadan Rabbinize dönün, O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez.

39:55 Ansizin ve hiç farkına varmadığınız bir sırada, size azab gelmezden önce Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun.

39:56 (O gün günahkar) nefsin söyle demesinden sakinin: "Allah'in yanında (O'na kullukta) kusur edisimden dolayı vah (bana). Gerçekten ben alay edenlerdendim."

39:57 Yahut söyle demesinden: "Allah bana hidayet etseydi, elbet ben de (Allah'in azabından) korunanlardan olurum."

39:58 Yahut azabi gördüğü zaman: "Keske benim için bir kez daha (dünyaya dönüş) olsaydı da güzel hareket edenlerden olsaydım!" demesinden.

39:59 (Allah söyle buyurur): "Hayir, sana ayetlerim geldi de sen onlari yalanladin, büyüklük tasladin ve nankörlerden oldun!"

39:60 Allah'a yalan uyduranların kıyamet günü yüzlerinin kapkara kesildigini görürsün. Kibirlenenler için cehennemde bir yer yok mudur?

39:61 Allah, korunanları basarilariyle kurtarir; onlara kötülük dokunmaz ve onlar üzülmezler.

39:62 Allah her şeyin yaratıcısıdır, O, her şeyin yöneticisidir.

39:63 Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'in ayetlerini inkar edenler, iste ziyana uğrayacaklar onlardır.

39:64 De ki: "Allah'tan baskasına kulluk etmemi mi bana emrediyorsunuz ey cahiller?"

39:65 Sana ve senden öncekilere söyle vahyedildi: "Andolsun, eger (Allah'a) ortak kosarsan amelin bosa çıkar ve kaybedenlerden olursun!"

39:66 Hayir, yalnız Allah'a kulluk et ve sükredenlerden ol.

39:67 Allah'i geregi gibi bilemediler. Halbuki kıyamet günü yer, tamamen O'nun avucu içindedir, gökler de sag elinde dürülmüştür. O, onların ortak kostuklarından uzak ve yücedir.

39:68 Sur'a üflenmiş, göklerde ve yerde olanlar (korkudan) bayılmışlar, ancak Allah'in diledigi sarsılmamıştır. Sonra ona bir daha üflenmiştir, birden onlar kalkmış, bakıyorlardır.

39:69 Yer, Rabbinin nuru ile parlamış, Kitap (ortaya) konmuş, peygamberler ve şahidler getirilmiş ve aralarında adaletle hükmedilmiştir. Onlara asla haksizlik edilmez

39:70 Herkese yaptığının karşılığı tam verilmiştir. O, onların ne yaptıklarını en iyi bilendir.

39:71 Nankörler, bölük bölük cehenneme sürülmüşlerdir. Oraya geldikleri zaman, kapıları açılan cehennemin bekçileri onlara söyle demistir: "Kendi aranızdan, Rabbinizin ayetlerini size okuyan ve sizi bu gününüzle karşılasacağınız hakkında uyaran elçiler gelmedi mi?" "Evet geldi, demislerdir; ama kafirlere azab sözü hak olmuştur (kafirler azab hükmünü giymeyi hak etmişlerdir)."

39:72 O halde içinde ebedi kalmak üzere cehennemin kapılarından girin. Kibirlenenlerin yeri ne kötüymüs! denilmiştir.

39:73 Rablerinin (azabından) korunanlar da bölük bölük cennete sevk edilmişlerdir. Kapıları daha önce açılmış bulunan cennete

vardiklarında onun bekçileri onlara: "Selam size, (ne) hossunuz, ebedi kalmak üzere buraya girin!" demislerdir.

39:74 (Cennettekiler de:) "Bize verdiği sözü yerine getiren ve bizi dilediğimiz yerde oturacağımız bu cennet yurduna varis kılan Allah'a hamdolsun. (Allah için) çalışanların ücreti ne güzeldir!" demislerdir.

39:75 Meleklerin de Arsin çevresinde dönerek Rablerini övgü ile andıklarını görürsün. İnsanlar arasında hak ile hükmedilmiş ve: "Hamd alemlerin Rabbine mahsustur" denilmiştir.

Sura 40: Ghafir

40:1 Ha mim.

40:2 Bu Kitabın indirilisi, aziz (daima galib) ve alim (herseyi en iyi bilen) Allah tarafındandır;

40:3 Günahi bağışlayan, tevbeyle kabul eden, azabi çetin olan, lutuf sahibi (Allah tarafından). O'ndan başka tanrı yoktur, dönüş O'nadır.

40:4 İnkâr edenlerden baskası, Allah'ın ayetleri hakkında mücadele etmez. Onların (öyle) sehirlede dolasmaları, seni aldatmasın.

40:5 Onlardan önce Nuh kavmi ve onlardan sonra gelen kollar da yalanladı. Her millet, elçisini yakalamaya yeltendi; hakkı gidermek için boş şeyler ileri sürerek tartıştılar. Bu yüzden onları yakaladım. (Bak iste) Azabım nasıl oldu?!

40:6 Böylece Rabbinin inkâr edenler hakkındaki "Onlar ateş halkıdır" sözü yerini bulmuş oldu.

40:7 Ars'i taşıyanlar ve onun çevresinde bulunanlar, Rablerini överek tesbih ederler. O'na inanırlar ve mü'minler için (söyle) mağfiret dilerler: "Rabbimiz, Sen rahmet ve bilgi bakımından her şeyi kapladın. Tevbe edip senin yoluna uyanları bağışla, onları cehennem azabından koru!"

40:8 Rabbimiz, onları ve babalarından, eslerinden, çocuklarından iyi olan kimseleri onlara söz verdiğin Adn cennetlerine sok. Şüphesiz, üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan sensin sen!

40:9 Onları kötülüklerden koru. O gün Sen, kimi kötülüklerden korursan ona acımıssındır. İşte o büyük başarı budur!

40:10 İnkâr edenlere de çağırılır: "Allah'ın (size) kızması, sizin kendi kendinize kızmanızdan daha büyüktür. Zira siz imana çağırıldınız da inkâr ederdiniz!"

40:11 Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kez öldürdün ve iki kez dirilttin. Günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi (su atesten) çıkmak için (bize) bir yol var mı (acaba)?"

40:12 (Söyle cevap verilir): Bu(duruma düşmeniz)in sebebi sudur: Tek Allah'a çağırıldığınız zaman inkâr ederdiniz. O'na ortak koşulunca inanırdınız. Artık hüküm yüce ve büyük Allah'a aittir.

40:13 O'dur ki, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rizik indiriyor, (rizkin sebebi olan yağmur, güneş ve hava veriyor). Ancak (O'na) yönelen öğüt alır.

40:14 Kafirlerin hosuna gitmesede siz, dini yalnız Allah'a halis kılarak O'na çağırın.

40:15 (O,) Dereceleri yükselten; Ars'in sahibi (Allah), buluşma gününe karsi uyarmak için, emrinden olan ruhu, kullarından diledigine indirir.

40:16 O gün onlar, ortaya çıkarlar. Onlardan hiçbir sey Allah'a gizli kalmaz. (Ve sorulur onlara): "Bugün mülk kimindir? O tek ve kahhar olan Allah'in!"

40:17 Bugün her can, kazandigiyle cezalanir. Bugün zulüm yoktur. Allah, hesabi çabuk görendir.

40:18 Onlari yaklasan güne karsi uyar. Zira (o gün) yürekler, (korkudan adeta yerinden sökülüp) girtlaklara dayanmistir; (kederlerini) yutkunur dururlar. Zalimlerin ne bir dostu, ne de sözü tutulur bir aracilari yoktur.

40:19 (Allah) gözlerin hain(bakislar)ini ve gögüslerin gizledigi düşünceleri bilir.

40:20 Allah, hak ile hükmeder. O'ndan baska yalvardiklari (tanrilar) ise hiçbir hüküm veremezler. Çünkü isiten, gören yalnız Allah'tir.

40:21 (Onlar) Yeryüzünde gezip dolasmadilar mi ki, kendilerinden önce gelenlerin sonunun nasıl oldugunu görsünler. Onlar kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Fakat Allah, onlari günahlari yüzünden yakaladi. Onlari Allah'a karsi koruyan olmadı.

40:22 Çünkü onlar (öyle kimselerdi ki) elçileri onlara açık kanıtlar getirirdi ama kabul etmezlerdi. Bu yüzden Allah onlari yakaladi. Zira O güçlüdür, cezasi çetin olandır.

40:23 Andolsun biz Musa'yi ayetlerimizle ve apaçık bir yetki ile gönderdik:

40:24 Fir'avn'e, Haman'a ve Karun'a. "(Bu,) Yalanci bir büyücüdür." dediler.

40:25 (Musa,) Onlara katimizdan hakki getirince: "Onunla beraber inananların oğullarini öldürün, kadınlarını sag birakin!" dediler. Fakat kafirlerin tuzagi hep bosa çıkar.

40:26 Fir'avn dedi: "Birakin Musa'yi öldüreyim de, Rabbine yalvarsin (bakalım O, Musa'yi kurtaracak mi?) Çünkü ben onun, dininizi degistireceginden yahut yeryüzünde fesad çıkaracagından korkuyorum"

40:27 Musa dedi: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz(olan Allah)a sigindim."

40:28 Fir'avn ailesinden imanini gizleyen mü'min bir adam (söyle) dedi: "Rabbim Allah'tir dedigi için bir adami öldürüyor musunuz? Oysa o size Rabbinizden kanıtlar getirmistir. Eger yalanci ise yalani kendi zararınadır. Ve eger dogru söylüyorsa, size va'dettiklerinin bir kısmi basiniza gelir. Süphesiz Allah asiri giden, yalanci kimseyi dogru yola iletmez."

40:29 Ey kavmim, bugün mülk sizindir; buraya siz hakimsiniz. Eger bize (Allah'in hismi) gelirse kim bizi ondan kurtarir? Fir'avn dedi: "Ben size yalnız (dogru) gördüğümü gösteriyorum ve ben sizi ancak dogru yola götürüyorum."

40:30 Inanan adam dedi ki: "Ey kavmim, ben üzerinize önceki toplulukların günü gibi bir günün gelmesinden korkuyorum.:"

40:31 Nuh kavminin, 'Ad ve Semud'un ve onlardan sonrakilerin durumu gibi (bir durumla karsilasmanızdan kaygi duyuyorum). Allah kullara zulmetmek istemez, (günahsız kimselere ceza vermez).

40:32 Ey kavmim, sizin için o (Yüce Divana) çağırma (yahut feryadetme) gününden korkuyorum.

40:33 O gün arkanizi dönüp kaç(mak ist)ersiniz ama sizi Allah(in azabin)dan kurtaracak kimse yoktur. Allah kimi sasirtirsa artık ona yol gösteren olmaz.

40:34 Daha önce Yusuf da size açık kanıtlar getirmisti. Onun getirdiklerinden de kuskulanıp duruyordunuz. Nihayet o ölünce: 'Allah ondan sonra elçi göndermez,' dediniz. İşte Allah, asiri giden, süpheci kimseleri böyle saptırır."

40:35 Onlar ki kendilerine gelmiş bir delil olmadan Allah'in ayetleri hakkında tartisirlar. (Bu hareketleri) Gerek Allah yanında, gerek inananlar yanında (onlara karsi) ne büyük bir kızgınlık (dogurur)! İşte Allah, her kibirli zorbanın kalbini böyle mühürler."

40:36 Fir'avn dedi: "Ey Haman, bana yüksek bir kule yap da o sebeplere (yollara) eriseyim:"

40:37 (Yani) Göklerin yollarına (eriseyim) de çıkıp Musa'nın tanrisına bakayım. Çünkü ben Musa'yi, yalancı sanıyorum. Böylece yaptığı kötü iş, Fir'avn'a süslü gösterildi ve (o), yoldan çıkarıldı. Fir'avn'in tuzagi, tamamen bosa çıktı.

40:38 Inanan (adam) dedi ki: "Ey kavmim, bana uyun, sizi doğru yola götüreyim."

40:39 Ey kavmim, bu dünya hayatı (kisa) bir geçinmedir. Ahiret ise ebedi olarak durulacak yerdir.

40:40 Kim bir kötülük yaparsa sadece onun (yaptığı kötülük) kadar cezalanır, ama erkek ve kadından her kim inanarak faydalı bir iş yaparsa onlar cennete girerler ve orada kendilerine hesapsız rizik verilir.

40:41 Ey kavmim, neden ben sizi kurtulusa çağırdığım halde siz beni atese çağırıyorsunuz?

40:42 Siz beni, Allah'a nankörlük etmege ve bilmediğim şeyleri O'na ortak kosmaga çağırıyorsunuz; bense sizi O aziz ve çok bağışlayana çağırıyorum.

40:43 Sizin beni çağırdığınız seye kesinlikle ne dünyada, ne de ahirette du'a edilemez (onlar kendilerine yapılan du'ayı duymazlar ve ona cevap veremezler). Bizim dönüşümüz Allah'adır. Asiri gidenler, iste onlar ates halkidir.

40:44 Benim size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben isimi Allah'a bırakıyorum. Süphesiz Allah, kulları görür.

40:45 Allah onu, onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu ve Fir'avn ailesini, azabın en kötüsü kusatti:

40:46 Ates! Sabah akşam ona sunulurlar. Kiyamet koptugu gün de: "Fir'avn ailesini azabın en çetinine sokun!" (denilir).

40:47 Atesin içinde birbirleriyle tartisirlarken, zayıf olanlar, büyüklük taslayanlara dediler ki: "Biz size uymustuk. Simdi siz, su atesin ufak bir parçasını bizden savabilir misiniz?"

40:48 Büyüklük taslayanlar da dediler ki: "Hepimiz de onun içindeyiz. Allah kullar arasında (böyle) hüküm verdi!"

40:49 Atestekiler, cehennemın bekçilerine dediler ki: "Rabbimize du'a edin de

hiç degilse bir gün, bizden azabi biraz hafifletsin!"

40:50 (Bekçiler) Dediler: "Elçileriniz size açık kanıtlar getirmezler miydi?" "Evet (getirirlerdi) dediler. (Bekçiler:) "Öyle ise yalvar(ip dur)un. Nankörlerin yalvarması hep çıkmazdadır." dediler.

40:51 Elbette biz elçilerimize ve inananlara hem dünya hayatında hem, şahidlerin (shahidlige) duracakları günde yardım ederiz.

40:52 O gün zalimlere, ma'zeretleri fayda vermez. Onlar için la'net ve yurt(lar)ın en kötüsü vardır.

40:53 Andolsun biz Musa'ya hidayet verdik ve Israil oğullarına o Kitabı miras kıldık.

40:54 (O,) sagduyu sahiplerine bir yol gösterici ve öğüttür.

40:55 Sabret, Allah'ın va'di mutlaka gerçektir. Günahına da istigfar et ve aksam sabah Rabbini övgü ile an.

40:56 Kendilerine gelmiş hiçbir delil olmadan Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlar var ya, onların göğüslerinde, (hiçbir zaman) erisemeyecekleri bir büyüklük taslamaktan başka bir şey yoktur. Sen Allah'a sığın, çünkü isiten, gören O'dur.

40:57 Gökleri ve yeri yaratmak, insanları yaratmaktan çok daha zordur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

40:58 Körle gören bir olmaz. Inanan ve iyi işler yapanlarla kötülük yapan bir olmaz. Ne kadar az düşünüyorsunuz!

40:59 (Durusma) sa'at(i) mutlaka gelecektir. Bunda asla şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu inanmazlar.

40:60 Rabbiniz buyurdu ki: "Bana du'a edin, du'anızı kabul edeyim. Bana kulluk etmege tenezzül etmeyenler, aşağılık olarak cehenneme gireceklerdir."

40:61 Allah O'dur ki size geceyi, içinde istirahat etmeniz için (serin ve karanlık); gündüze de (isinizi) görmeniz için aydınlık yaptı. Süphesiz Allah, insanlara lutufkardır; fakat insanların çoğu sükrretmezler.

40:62 İste herşeyin yaratıcısı olan Rabbiniz Allah budur. O'ndan başka tanrı yoktur. Nasıl da (O'nu birlemekten) çevriliyorsunuz?

40:63 İste Allah'ın ayetlerini kasden inkar edenler de (haktan) böyle çevriliyorlardı.

40:64 Allah O'dur ki arzi size durulacak yer, göğü de bina yaptı; sizi şekillendirdi, şekillerinizi de güzel yaptı. Ve sizi güzel riziklarla besledi. İste Rabbiniz Allah budur. Bütün alemleri yaratan Allah, ne yücedir!

40:65 O diridir, O'ndan başka tanrı yoktur. Dini yalnız kendisine halis kılarak O'na yalvarın. Hamd, alemlerin Rabbine mahsustur.

40:66 De ki: "Ben, Rabbinden bana açık deliller gelince, sizin Allah'tan başka yalvardıklarınıza tapmaktan men'olundum ve alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum."

40:67 O'dur ki (önce) sizi topraktan, sonra nutfe(sperm)den, sonra alaka(embriyo)dan yarattı. Sonra sizi çocuk olarak (annelerinizin karnından) çıkarıyor. Sonra güçlü çaginiza eresiniz, sonra da ihtiyarlar olasiniz diye sizi yasatıyor. İçinizden kimi de daha önce

öldürülüyor. Belli süreye erismeniz ve aklınızı kullan(ip Allah'ın bundaki hikmetlerini anla)manız için (böyle yapıyor).

40:68 Yasatan ve öldüren O'dur. Bir isin olmasını istedi mi, ona sadece "ol!" der, o da olur. *

40:69 Baksana, Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlar, nasıl (Hak'tan) çevriliyorlar?

40:70 O, Kitabı ve elçilerimizi gönderdiğimiz mesajı yalanlayanlar, yakında bileceklerdir!

40:71 Boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu halde sürüklenmektedirler:

40:72 Kaynar su içinde. Sonra da ateste yakılacaklardır.

40:73 Sonra onlara denilecektir: "Ortak kostuklarınız nerede?

40:74 Allah'tan başka (taptıklarınız)?" Diyecekler ki: "Bizden (uzaklaşip) kayboldular; hayır, meğer biz önceden hiçbir şey tapmıyormusuz, (taptıklarımız hiçbir şey degilmiş)!" İşte Allah, kafirleri böyle sasirtir.

40:75 Bu durum, sizin yeryüzünde haksız olarak simarmanızdan ve bölürülenmenizden ötürüdür.

40:76 Cehennemden kapılarından girin, orada ebedi kalacaksınız. Kibirlenenlerin yeri ne kötüdür!

40:77 Sabret, Allah'ın sözü gerçektir. Onları tehdit ettiğimiz şeylerin bir kısmını ya sana gösteririz, yahut seni daha önce vefat ettiririz. (Sonunda) onlar bize döndürüleceklerdir.

40:78 Andolsun biz, senden önce de elçiler gönderdik. Onlardan kimini sana anlattık, kimini de anlatmadık. Hiçbir elçi, Allah'ın izni olmadan bir mu'cize getiremez. Allah'ın emri geldiği zaman hak yerine getirilir ve iste o zaman (Allah'ın ayetlerini) bosa çıkarmaya uğrasanlar, hüsrana uğrarlar. *

40:79 Allah'tır ki kimine binmeniz, kiminden yemeniz için size hayvanları yarattı.

40:80 Onlarda sizin için (sütleri, derileri, tüyleri gibi daha birçok) faydalar var. Onların üstünde gönüllerinizdeki arzuya erersiniz; onların ve gemilerin üstünde tasınırsınız.

40:81 (Allah) Size ayetlerini gösteriyor. Allah'ın ayetlerinden hangisini inkar ediyorsunuz?

40:82 Yeryüzünde gezip dolasmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler? Onlar, bunlardan daha çok, daha kuvvetli ve yeryüzündeki eserleri bakımından daha sağlam idiler. Ama kazandıkları, kendilerine hiçbir yarar sağlamadı.

40:83 Elçileri onlara açık kanıtlar getirince, yanlarında bulunan bilgi ile sevin(ip övün)düler (peygamberlerin getirdikleri bilgiye değer vermediler, onlarla alay ettiler). Sonunda alay edegeldikleri şey, kendilerini kusatıverdi.

40:84 Ne zaman ki hismimizi gördüler: "Tek Allah'a inandık ve O'na ortak kostugumuz şeyleri inkar ettik." dediler.

40:85 Fakat hismimizi gördükleri zaman inanmaları, kendilerine bir fayda sağlamadı. Allah'ın kulları hakkında eskiden beri yürürlükte olan

yasasi budur. Iste o zaman kafirler ziyana ugramislardir.

Sura 41: Fussilat

41:1 Ha mim.

41:2 (Bu,) Rahman, Rahim'den indirilmistir.

41:3 Bilen bir toplum için ayetleri açıklanmış, Arapça okunan bir Kitaptır.

41:4 Müjdeleyici ve uyarıcı olarak (gönderilmiştir). Fakat çokları yüz çevirmistir; onlar isitmezler.

41:5 Dediler ki: "Bizi çağirdigin seye karsi kalblerimiz kiliflar içinde, kulaklarımızda bir agirlik ve seninle bizim aramızda bir perde var. Sen (istedigini) yap, biz de (istedigimizi) yapıyoruz."

41:6 De ki: "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana, tanrinizin bir tek Tanri oldugu vahyediliyor. O'na dogrulun (O'na yönelerek islerinizi düzeltin), O'ndan magfired dileyin. (O'na) Ortak kosanların vay haline!"

41:7 Onlar ki zekat vermezler ve onlar ahireti de inkar ederler.

41:8 Inanip iyi isler yapanlara gelince; onlar için kesintisiz bir mükafat vardır.

41:9 De ki: "Siz mi arzi iki günde Yaratan'a nankörlük ediyor ve O'na esler kosuyorsunuz? O, alemlerin Rabbidir."

41:10 Arza, üstünden ağır baskılar (sağlam dağlar) yaptı. Onda bereketler yarattı ve onda arayip soranlar için gidalarını (bitkilerini ve ağaçlarını) tam dört günde takdir etti (düzene koydu).

41:11 Sonra duman (gaz) halinde bulunan göge yöneldi, ona ve arza: "Isteyerek veya istemeyerek (buyruguma) gelin" dedi. "Isteyerek (buyruguna) geldik." dediler.

41:12 Böylece onları, iki günde yedi gök yaptı ve her göge emrini (kanunlarını) vahyetti. Biz, en yakın göğü lambalarla ve koruma ile (koruyucu güçlerle) donattık. Iste bu, o güçlü, bilen (Allah'in) takdiridir.

41:13 Eger yüz çevirirlerse, de ki: "Ben sizi 'Ad ve Semud'un basına düşen yıldırım gibi bir yıldırıma karsi uyardım."

41:14 Onlara: "Yalnız Allah'a kulluk edin!" diye önlerinden ve arkalarından elçiler gelmişti. "Rabbimiz dileyseydi, melekler indirirdi. Biz sizinle gönderilen mesajı tanımiyoruz." dediler.

41:15 Ad (kavmi), yeryüzünde haksız olarak büyüklük tasladılar ve: "Bizden daha kuvvetli kim var?" dediler. Onları yaratan Allah'in kendilerinden daha güçlü olduğunu görmediler mi? Bizim ayetlerimizi de inkar ediyorlardı.

41:16 Biz de onlara dünya hayatında rezillik azabını taddirmek için o uğursuz günlerde, üzerlerine dondurucu bir rüzgar gönderdik. Ahiret azabı ise daha da kepace edicidir. Onlara hiç yardım edilmeyecektir.

41:17 Semud(kavmin)e gelince onlara yol gösterdik; fakat onlar, körlüğü doğru yolu bulmaga yeglediler. Böylece yaptıkları yüzünden alçaltıcı azab yıldırımını onları yakaladı.

41:18 Inananları ve korunanları kurtardık.

41:19 Allah'in düşmanları atese sürüldükleri gün toplanıp bir araya

getirilirlir.

41:20 Nihayet oraya vardiklarinda kulaklari, gözleri ve derileri, yaptiklari isler hakkında aleyhlerine sahidlik ettiler.

41:21 Derilerine: "Niçin aleyhimize sahidlik ettiniz?" dediler. (Derileri): "Her seyi konusturan Allah bizi konusturdu. Ilk defa sizi O yaratmisti, iste O'na döndürölüyorsunuz." dediler.

41:22 Siz (günah islerken) kulaklarinizin, gözlerinizin ve derilerinizin, aleyhinize sahidlik etmesinden gizlenmiyordunuz, yaptiklarinizin çogunu Allah'in bilmeyecegini saniyordunuz.

41:23 Iste Rabbinize karsi beslediginiz bu zanniniz, sizi helak etti, ziyana ugrayanlardan oldunuz!

41:24 Simdi eger dayanabilirlerse, atestir onlarin yeri. Ve eger özür dileyip Rablerini razi etmek isterlerse özürleri kabul edilmeyecektir (çünkü özür dileme vakti geçmistir artik).

41:25 Biz onlara birtakim (kötü) arkadaslar sardirdik. Onlarin önlerinde ve arkalarinda bulunan herseyi onlara süslü gösterdiler (yaptiklari islerin güzel oldugunu söylediler). Kendilerinden önce gelip geçmiş olan cin ve insan topluluklarina (uygulanan) söz, kendilerine de gerekli oldu (bunlar da azabi hak ettiler), çünkü hep ziyanda idiler.

41:26 Inkar edenler dediler ki: "Bu Kur'an'i dinlemeyin, o(okundugu)nda gürültü edin, (böylece onun anlasilmasina engel olun), belki ona galib gelirsiniz (baska türlü onunla basa çıkmaniza imkan yoktur)."

41:27 Inkar edenlere siddetli bir azab taddiracagiz ve onlari, yaptiklarinin en kötüsüyle cezalandiracagiz.

41:28 O Allah düsmanlarinin cezasi: Atestir. Ayetlerimizi inkar etmelerinin cezasi olarak onlara, orada sürekli kalma yurdu vardir.

41:29 (Atese giren) Kafirler dediler ki: "Rabbimiz, bizi saptiran cin ve insanlari bize göster, onlari ayaklarimizin altina alalim da alçaklardan olsunlar!"

41:30 Rabbimiz Allah'tir deyip, sonra dogru olanlarin üzerine melekler iner: "Korkmayin, üzölmeyin, size söz verilen cennetle sevinin! (derler)."

41:31 Biz dünya hayatinda da, ahirette de sizin dostlariniziz. Orada size canlarinizin çektiği her sey var. Orada size istediginiz her sey var.

41:32 (Bütün bunlar) Çok bagislayan, çok esirgeyen(Allah)in agirlamasi olarak (size lutfedilir).

41:33 (Insanlari) Allah'a çağiran, iyi is yapan ve "Ben müslümanlardanim" diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?

41:34 Iyilikle kötölük bir olmaz. (Sen kötölüğü) En güzel olan seyle sav. O zaman bir de bakarsin ki, seninle arasinda düsmanlik bulunan kimse, sanki sicak bir dosttur.

41:35 Bu(kötölüğü iyilikle savma olgunlugu)na ancak sabredenler kavuturulur. Buna ancak büyük sansi olan kavusturulur.

41:36 Eger seytandan kötü bir düşünce, seni dürtecek olursa hemen Allah'a sigin. Çünkü O, isitendir, bilendir.

41:37 Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindedir. Eger Allah'a tapiyorsanız, güneşe ve aya secde etmeyin; onlari yaratan Allah'a secde edin.

41:38 Eger büyüklük tasarlarsa (bilsinler ki) Rabbinin yanında bulunan(melek)ler, gece gündüz O'nu tesbih ederler ve onlar hiç usanmazlar.

41:39 O'nun ayetlerinden biri de (sudur): Sen, topragi, boynu bükük görürsün. Onun üzerine suyu döktüğümüz zaman titresir ve kabarir. Onu dirilten, elbette ölüleri de diriltir. O, her seye kadirdir.

41:40 Ayetlerimiz hususunda dogruluktan sapanlar bize gizli kalmazlar. Simdi, atesin içine atılan mi daha iyidir, yoksa kiyamet günü güvenle gelen mi? Dilediginizi yapin, O, yaptiklarinizi görmektedir.

41:41 Onlar, kendilerine gelen Kur'an'i inkar ettiler. Halbuki o, öyle essiz bir Kitaptir,

41:42 Ki ne önünden, ne de arkasından onu bosa çıkaracak bir söz gelmez. (O) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen(Allah)dan indirilmistir.

41:43 Sana söylenen, senden önceki elçilere söylenmiş olandan baska bir sey degildir. Kuskusuz Rabbin, hem bagislama sahibi, hem de aci azab sahibidir.

41:44 Eger biz onu, yabancı (dilde) bir Kur'an yapsaydik derlerdi ki: "Ayetleri (anlayacagimiz) bir dille açıklanmalı değil miydi? Araba yabancı söz mü (geliyor)?" De ki: "O, inananlar için bir yol gösterici ve (gönüllere) sifadir. Inanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve o, onlara bir körlüktür. (Sanki) Onlar, uzak bir yerden çağırılıyorlar (da duymuyorlar).

41:45 Andolsun biz Musa'ya Kitabı vermistik, onda da ayrılığa düşülmüştü. Eger Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında derhal hüküm verilir(isleri bitirilir)di. Onlar ondan iskilli bir kuskuyu içindedirler.

41:46 Kim iyi iş yaparsa yararı kendisindedir ve kim kötülük yaparsa zararı kendisindedir. Rabbin kullara zulmedici değildir.

41:47 (Durusma) Sa'atini bilmek, Allah'a havale edilir. O'nun bilgisi olmadan ne meyvalar kabuklarından çıkar, ne bir dişi gebe kalır ve ne de doğurur. (Alah) Onlara: "Ortaklarım nerede?" diye ünlediği gün: "Sana arz ederiz ki bizden hiçbir gören yok." dermişlerdir.

41:48 Önceden yalvarıp durdukları şeyler, onlardan sapıp gitmiş ve onlar, kendileri için kaçacak bir yer olmadığını anlamışlardır.

41:49 İnsan hayır istemekten usanmaz (daima malinin artmasını diler). Ama kendisine bir ser dokundu mu hemen üzülür, ümitsiz olur.

41:50 Eger kendisine dokunan bir zarardan sonra biz ona bir rahmet taddirirsek: "Bu benim hakkımdır; kiyametini kopacağını sanmıyorum; (kiyamet kopsa da) Rabbime götürülmüş olsam bile muhakkak O'nun yanında benim için daha güzel şeyler vardır" der. Biz, o nankörlere, yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz ve mutlaka onlara kaba azabdan taddiracağız.

41:51 İnsana bir ni'met verdik mi yüz çevirir; yan çizer. Ona bir ser dokundu mu yalvarıp durur.

41:52 De ki: "Gördünüz mü, ya o (Kur'an) Allah tarafından ise ve siz de onu inkar etmişsiniz, o zaman uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim olabilir?"

41:53 Biz onlara, ufuklarda ve kendi canlarında ayetlerimizi göstereceğiz ki

o(Kur'a)n'in gerçek oldugu, onlara iyice belli olsun. Rabbinin her seye tanik olmasi yetmez mi?

41:54 İyi bil ki onlar, Rablerine kavusmaktan kusku içindedirler. İyi bil ki O, her seyi kusatmistir (her sey Allah'in bilgisi içindedir).

Sura 42: Ash-Shura

42:1 Ha mim

42:2 Ayin sin kaf.

42:3 O aziz ve hakim olan Allah, sana ve senden öncekilere böyle vahyeder:

42:4 Göklerde ve yerde bulunan hersey O'nundur. O, yücedir, uludur.

42:5 Neredeyse gökler üstlerinden çatlayacaklar. Melekler Rablerini hamd ile tesbih ederler; yerdekiler için de magfired dilerler. İyi bil ki Allah, iste çok bagislayan, çok esirgeyen O'dur.

42:6 O'ndan baska veliler edinenleri Allah kollamaktadır. Sen onların üzerinde vekil degilsin.

42:7 Biz sana böyle Arapça bir Kur'an vahyettik ki Anakent(Mekke'y)i ve çevresinde bulunanlari ikaz edip; (vukuunda) asla kusku bulunmayan toplanma gününe karsi uyarasin. (O gün), bir bölük cennette, bir bölük atestedir.

42:8 Allah dileseydi, onlari bir tek millet yapardi. Fakat O, diledigini rahmetine sokar. Zalimlere gelince: Onlari ne velisi ne de yardimcisi vardır.

42:9 Yoksa Allah'tan baska veliler mi edindiler? Veli yalnız Allah'tir. Ölüleri O diriltir. O her seye kadirdir.

42:10 Ayriliga düstüğünüz herhangibir seyde hüküm vermek, Allah'a aittir. Iste Rabbin Allah budur. O'na dayandim, O'na yöneldim.

42:11 (O) Gökleri ve yeri yoktan var edendir. Size kendinizden çiftler, hayvanlardan da çiftler yaratmistir. Bu(düzen içi)nde sizi üretiyor. O'na benzer hiçbir sey yoktur. O isitendir, görendir.

42:12 Göklerin ve yerin anahtarlari O'nundur. Diledigine rizki açar ve kisar. O, her seyi bilendir.

42:13 O size, dinden Nuh'a tavsiye ettigini, sana vahyettigimizi, Ibrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettigimizi seri'at (hukuk düzeni) yaptı. Söyle ki: Dini dogru tutun ve onda ayriliga düsmeyin. Fakat kendilerini çağirdigin (bu) esas, Allah'a ortak kosalara agir geldi. Allah diledigini kendisine seçer ve iyi niyyetle yöneleni kendisine iletir.

42:14 Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra sadece aralarındaki çekememezlik yüzünden ayriliga düstüler. Eger Rabbinden belli bir süreye kadar yasatma sözü geçmiş olmasaydi, aralarında hüküm verilir(isleri bitirilir)di. Onlardan sonra Kitaba varis kilinanlar ondan, kusku veren bir süphe içindedirler.

42:15 Bundan dolayi sen (Hakka) çağir ve emrolundugun gibi dogru ol; onların keyiflerine uyma ve de ki: "Ben Allah'in indirdigi her Kitaba inandim ve aranizda adalet yapmakla emrolundum. Allah bizim de Rabbiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim eylemlerimiz bize, sizin eylemleriniz size aittir. Bizimle sizin aranizda bir tartisma nedeni yoktur. Allah aramizi bulur, (yahut: Allah bizi bir araya toplar), dönüş O'nadır.

42:16 (Kamu tarafından) Kabul edildikten sonra, hala Allah(in dini hakkın)da tartisanların delilleri, Rableri yanında batıldır. Üzerlerine bir gazab ve onlara siddetli bir azab vardır.

42:17 Allah'tır ki gerçeği içeren Kitabı ve (adalet) ölçü(sün)ü indirdi. Ne bilirsin, belki o sa'at yakındır?

42:18 Ona inanmayanlar, onun çabuk gelmesini isterler. Inananlar ise ondan korkarlar ve onun gerçek olduğunu bilirler. İyi bil ki, o sa'at hakkında tartisanlar, uzak bir sapıklık içine düsmüslerdir.

42:19 Allah kullarına lutufkardır, dilediğini riziklandırır. O kuvvetlidir, galiptir.

42:20 Kim ahiret ekinini istiyorsa onun ekinini artırırız; kim dünya ekinini istiyorsa ona da dünyadan bir şey veririz. Fakat onun ahirette bir nasibi olmaz.

42:21 Yoksa onların, kendilerine, Allah'ın izin vermediği dini koyan ortaklar mı var? Eger (bir süre fırsat verilmesi hakkında) karar olmasaydı derhal aralarında hüküm verilir(isleri bitirilir)di. Kuskusuz zalimler için acı bir azab vardır.

42:22 Yaptıkları işler baslarına inerken zalimlerin, korkudan titrediklerini görürsün. Fakat inanıp iyi işler yapanlar cennet bahçelerindedirler. Rablerinin yanında onlara diledikleri her şey vardır. İşte büyük lutuf budur.

42:23 Allah'ın, inanan ve iyi işler yapan kullarını müjdelediği (büyük lutuf). De ki: "Ben bunu karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ancak (Allah'a) yaklaşmayı arzu ediyorum." Kim bir iyilik yaparsa onun iyiliğini artırırız. Süphesiz Allah bağışlayan, (iyilige) karşılık verendir.

42:24 Yoksa: "Allah'a yalan uydurdu" mu diyorlar? Öyle bir durumda Allah, dilediği senin kalbine mühür basar; batili mahveder, hakkı sözleriyle yerleştirir. Süphesiz O, göğüslerin özünü bilir.

42:25 O'dur ki kullarından tevbe kabul eder, kötülüklerden geçer ve yaptıklarınızı bilir.

42:26 Inanan ve iyi işler yapanların dileklerini kabul eder; lutuf ve kereminden onlara, daha fazlasını da verir. Kafirlere gelince: onlara da çetin bir azab vardır.

42:27 Allah kullarına rizki bollastırsaydı, yeryüzünde azarlardı. Fakat (O rizki) dilediği ölçüde indiriyor. Çünkü O, kullarını(n her halini) haber alandır, görendir.

42:28 O'dur ki (kulları) umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir, rahmetini yayar. O velidir, övülmüştür.

42:29 Gökleri, yeri ve bunların içine yaydığı canlıları yaratması da O'nun ayetlerinden(birliğinin ve kudretinin işaretlerinden)dir. O, dilediği zaman onları toplamaya da kadirdir.

42:30 Basınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizin yaptığı (işler) yüzündendir. (Allah, hatalarınızın) Birçoğunu da affeder.

42:31 Siz, yer yüzünde O(nun cezası)na engel olamazsınız. Sizin Allah'tan başka ne bir veliniz, ne de bir yardımcınız vardır.

42:32 Denizde dağlar gibi akıp giden(gemi)ler O'nun ayetlerindedir.

42:33 Dilerse rüzgarı durdurur, (gemiler denizin) sirtında durakalır.

Kuskusuz bunda sabreden, sükreden herkes için ibretler vardır.

42:34 Yahut yaptıkları (işler) yüzünden gemileri(n içindekileri) helak eder. Birçoğunu da affeder (kurtarır).

42:35 Ki ayetlerimiz hakkında tartısanlar, kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.

42:36 Size verilen şeyler, dünya hayatının geçimidir. İnanıp Rablerine dayananlar için Allah'ın yanında bulunan ödül ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

42:37 Onlar büyük günahlardan ve çirkin işlerden kaçınırlar; kızıtları zaman da onlar, affederler.

42:38 Rablerinin çağrısına gelirler, namazı kılarlar. İşleri, aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rizikten hayır için harcarlar.

42:39 Bir zulüm ve saldırıya uğradıkları zaman kendilerini savunurlar.

42:40 Kötülüğün cezası, yine onun gibi bir kütüldür. Kim affeder, barırsa onun mükafatı Allah'a aittir. Doğrusu O, zalimleri sevmez.

42:41 Kim zulme uğradıktan sonra kendini savunursa öylelerinin aleyhine bir yol yoktur (onlar kınanmaz ve cezalandırılmazlar).

42:42 Ancak sunlar aleyhine yol vardır ki, insanlara zulmederler ve yeryüzünde haksız yere saldırırlar. İste böylelerine acı bir azab vardır.

42:43 Fakat kim sabreder, affederse, şüphesiz bu, çok önemli işlerdendir!

42:44 Allah kimi sapıklıkta bırakırsa artık onun, Allah'tan sonra bir velisi yoktur. Zalimlerin, azabi gördükleri zaman: "Geri dönecek bir yol var mı?" dediklerini görürsün.

42:45 Yine onları görürsün: Asagılıktan baslarını öne eğmiş vaziyette atese sunulurlarken göz ucuyla gizli gizli bakarlar. İnananlar da: "İste asil ziyana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem ailelerini ziyan edenlerdir. Bakın, gerçekten zalimler sürekli bir azab içindedirler" demislerdir.

42:46 Onların, Allah'tan başka kendilerine yardım edecek velileri yoktur. Allah kimi sapıklıkta bırakırsa artık onun için bir (kurtuluş) yolu yoktur.

42:47 Allah'tan, geri çevrilmesi mümkün olmayan bir gün gelmezden önce, Rabbiniz(in çağrısı)na uyun. Çünkü o gün ne siginacak bir yeriniz var; ne de (yaptıklarınızı) inkara çare.

42:48 Eger yüz çevirirlerse (üzülme); biz seni onların üzerine bekçi göndermedik. Sana düşen, yalnız duyurmaktır. Biz insana, bizden bir rahmet taddirdiğimiz zaman ona sevinir. Ama ellerinin (yapı) öne sürdüğü işlerden dolayı baslarına bir kötülük gelirse, insan hemen nankör olur.

42:49 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. (O) Dilediğini yaratır. Dilediğine disiler bahseder, dilediğine de erkekler bahseder.

42:50 Yahut onları çift yapar: Hem disisi, hem erkek (verir). Dilediğini de kısır yapar. O (herseyi) bilendir, (herseye) gücü yetendir.

42:51 Allah bir insanla (karsılıklı) konuşmaz. Ancak vahiyle (kulunun kalbine dilediği düşünceyi doğurarak), yahut perde arkasından konuşur; yahut izniyle dilediğini vahyedecek bir elçi gönderir. O, yücedir, hüküm

ve hikmet sahibidir.

42:52 Iste sana da böyle emrimizden bir ruh (gönüllere can veren bir söz) vahyettik. Sen Kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu, kullarimizdan diledigimizi, dogru yola ilettigimiz bir nur yaptik. Süphesiz sen, dogru yola götürüyorsun:

42:53 Göklerde ve yerde bulunan herseyin sahibi Allah'in yoluna. Iyi bilin ki bütün isler sonunda Allah'a varir.

Sura 43: Az-Zukhruf

43:1 Ha mim.

43:2 Apaçik Kitaba andolsun ki

43:3 Biz, düşünüp anlamaniz için onu Arapça bir Kur'an yaptik.

43:4 O, katimizda bulunan ana Kitaptadir. Yücedir, hikmetlidir.

43:5 Siz, asiri giden bir kavim oldunuz diye, sizi uyarmaktan vaz mi geçelim?

43:6 Biz önce gelenlere nice peygamber gönderdik.

43:7 Onlara hiçbir peygamber gelmezdi ki mutlaka onunla alay etmesinler.

43:8 Biz de bunlardan daha güçlü olan(o kavimler)i helak ettik. Öncekilerin örneği geçti.

43:9 Andolsun onlara: "Gökleri ve yeri kim yaratti?" diye sorsan elbette diyecekler ki: "Onlari, çok üstün, çok bilen (Allah) yaratti."

43:10 O yeri sizin için besik kildi ve varacaginiz yere gitmeniz için yeryüzünde size yollar yaptı.

43:11 Gökten bir ölçü ile su indirdi de, onunla ölü bir ülkeyi canlandirdik. Iste siz de öyle (canlandırilip) çıkarilacaksınız.

43:12 O bütün çiftleri yaratti ve size bineceginiz gemiler ve hayvanlar var etti,

43:13 Ki onlari sirtlarına binesiniz, sonra onlara bindiginiz zaman Rabbinizin ni'metini anasınız ve (söyle) diyesiniz: "Bunu bizim hizmetimize veren (Allah'in) sani yücedir, yoksa biz bunu (hizmetimize) yanastiramazdik."

43:14 Biz elbette Rabbimize döneceğiz.

43:15 Tuttular, O'na kullarından bir parça tasarladılar. Gerçekten insan apaçik bir nankördür.

43:16 Yoksa (Allah), yarattiklarından kızlari kendisine aldı da ogullar için sizi mi yegledi?

43:17 Onlardan birine Rahman'a benzer olarak anlattigi (kiz çocuğu) müjdelense yüzü kapkara kesilir, öfkesinden yutkunup durur.

43:18 Süs içinde yetistirilip, mücadelede açık olmayani (tartismayi ve kavgayi beceremeyeni) mi (Allah'in çocuğu yaptılar)?

43:19 Rahman'in kullari olan melekleri disi saydilar. Onlari yaratilislarina mi şahid oldular ki (böyle hüküm veriyorlar)? Sahidlikleri yazilacak ve (bundan) sorulacaklardır.

43:20 Ve dediler ki: "Rahman dileseydi, biz onlara tapmazdik." Onlari bu hususta bir bilgileri yoktur. Onlar sadece saçmalıyorlar.

43:21 Yoksa bundan önce onlara bir Kitap vermisiz de ona mi sariliyorlar?

43:22 Hayir, (ne bilgileri var, ne de Kitapları). Sadece: "Biz

babalarimizi bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerinde gidiyoruz" dediler.

43:23 İste böyle, senden önce de hangi kente uyarıcı gönderdiysek mutlaka oranın varlıkları: "Biz babalarimizi bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız." dediler.

43:24 Ben size, babalarinizi, üzerinde bulduğunuz(din)den daha doğrusunu getirmiş olsam da (yine babalarinizin yolunu)mu (tutacaksınız)? dedi. "Doğrusu biz sizinle gönderilen mesajı tanımıyoruz." dediler.

43:25 Biz de onlardan öc aldık. Bak, yalanlayanların sonu nasıl oldu?

43:26 Bir zaman İbrahim babasına ve kavmine demisti ki: "Ben sizin yaptıklarınızdan uzagim."

43:27 Ben yalnız beni yaratana (taparım). Çünkü O, bana doğru yolu gösterecektir.

43:28 Ve bu sözü ardında kalıcı bir söz yaptı ki (insanlar Allah'a kulluğa) dönsünler.

43:29 Doğrusu bunları da, babalarını da kendilerine gerçek söz ve (onu) açıklayan elçi gelinceye dek yasattım.

43:30 Fakat kendilerine gerçek gelince: "Bu, büyüdür, biz onu tanımıyoruz" dediler.

43:31 Ve dediler ki: "Bu Kur'an iki kentten, büyük bir adama indirilmeli değil miydi?"

43:32 Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz taksim ettik ve onlardan kimini ötekine derecelerle üstün kıldık ki biri, diğerine iş gördürebilsin. Rabbinin rahmeti, onların toplayip yığdıklarından daha hayırlıdır.

43:33 İnsanlar (küfürde birleşen) bir tek ümmet olacak olmasaydı.

Rahman'i inkar edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerine binip çıkacakları merdivenler yaptık.

43:34 Ve evlerine kapılar ve üzerine yaslanacakları koltuklar, divanlar.

43:35 Ve (nice) süs(ler verirdik). Bütün bunlar, sadece dünya hayatının geçiminden ibarettir. Rabbinin katında ahiret ise, (günahlardan) korunanlar içindir.

43:36 Kim Rahman'in zikrine karşı kör olursa ona bir şeytani sardırırız; artık o, onun (yanından ayrılmaz, ona sürekli olarak kötülükleri telkin eden) arkadaşı olur.

43:37 O(seyta)nları onları yoldan çıkardıkları halde bunlar doğru yolda olduklarını sanırlar.

43:38 Nihayet (Zikr'imize karşı körlük edip yoldan çıkan o adam) bize geldiği zaman (kötü arkadaşına) der ki: "Keske benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) arası kadar uzaklık olsaydı (seni hiç görmeseydim); meğer ne kötü arkadaş(missin sen)!"

43:39 (Böyle söylemeniz) Bugün size bir yarar sağlamaz; çünkü zulmettiniz. Siz, azab (çekme)de ortaksiniz.

43:40 (Ey Muhammed), sen mi sağıra isittireceksin, yahut körü ve apaçık sapıklıkta olanı yola ileticeksin?

43:41 Ya biz seni alıp götürdükten sonra onlardan öc alırız.

43:42 Yahut onları uyardığımız şeyi sana gösteririz (senin gözlerinin

önünde onlari azaba ugratiriz); bizim onlara gücümüz yeter.

43:43 Sen, sana vahyedilene simsiki saril, çünkü sen dogru yoldasin.

43:44 O (Kur'an) sana ve kavmine bir Zikir(uyari, san ve seref)dir ve yakinda (ona uyup uymadiginizdan) sorulacaksınız.

43:45 Senden önce gönderdigimiz elçilerimizden sor: Rahman'dan baska tapilacak tanrilar yapmis miyiz?

43:46 Andolsun biz Musa'yi da ayetlerimizle Fir'avn'a ve ileri gelen adamlarina gönderdik: "Ben alemlerin Rabbinin elçisiyim" dedi.

43:47 Onlara ayetlerimizi getirince onlar o ayetlerle alay edip gülmege basladilar.

43:48 Onlara gösterdigimiz her mu'cize, mutlaka kizkardesinden (ötekinden) büyüktü. Belki dönerler diye onlari (kitlik, tufan, çekirge gibi türlü) azab(lar) ile cezalandirdik.

43:49 Bunun üzerine dediler ki: "Ey büyücü, bizim için Rabbine du'a et, sana verdigi söz hakki için (bizi bagislasin) artik biz yola gelecegiz!"

43:50 Fakat biz onlardan azabi kaldirinca sözlerinden dönmege basladilar.

43:51 Fir'avn kavminin içinde bagirip dedi: "Ey kavmim, Misir mülkü ve su altimdan akip giden irmaklar benim degil mi? Görmüyor musunuz?"

43:52 Yahut ben, su asagilik, nerdeyse söz anlatamayacak durumda olan adamdan daha iyi degil miyim?

43:53 (Eger o, dogru söylüyorsa) Üzerine altin bilezikler atilmali, yahut yaninda (kendisine yardım eden, onu dogrulayan) melekler de gelmeli degil miydi?"

43:54 Kavmini küçümsedi, onlar da ona boyun egdiler. Çünkü onlar yoldan çikmis bir kavim idiler.

43:55 Onlar bizi kizdirinca biz de onlardan öc aldik, hepsini bogduk.

43:56 Onlari sonradan gelen(inkarci)larin geçmiş atalari ve örneği yaptik(bunlar da onların izinden gittiler).

43:57 Meryem oğlu, bir misal olarak anlatilince hemen kavmin, ondan ötürü yaygarayi bastilar:

43:58 Bizim tanrilarimiz mi hayirli, yoksa o mu? dediler. Bunu sadece tartisma için sana misal verdiler. Dogrusu onlar, kavgaci bir toplumdur.

43:59 O, sadece kendisine ni'met verdigimiz ve Israil ogullarina örnek kildigimiz bir kuldur.

43:60 Eger dileseydik, sizden su dünyada yerinize geçen melekler yapardik.

43:61 O, kiyametin kopacagini gösterir bir ilimdir. O sa'atin geleceginden hiç şüphe etmeyin, bana uyun, dogru yol budur.

43:62 Seytan sizi (bundan) alikoymasın. Çünkü o, sizin için açık bir düsmandır.

43:63 İsa açık kanitlar getirince dedi ki: "Ben size hikmet getirdim ve ayriliga düstünüğünüz seylerden bir kismini size açıklamak için (geldim), Allah'tan korkun ve bana ita'at edin."

43:64 Allah, iste benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz O'dur. O'na tapin, dogru yol budur. Lo! Allah, He is my Lord and your Lord. So worship Him. This is a right path.

43:65 Aralarından çıkan partiler, birbirleriyle ihtilafa düsmüslerdir. Acı bir günün azabından vay o zulmedenlerin haline!

43:66 Onlar ille o sa'atin, kendilerinin hiç farkında olmadıkları bir sırada, ansizin baslarına gelmesini mi bekliyorlar?

43:67 O gün, korunanlar disında, dostlar birbirine düsmandır. (Onlara alemlerin Rabbi söyle hitabeder):

43:68 Ey kullarım, bugün size korku yoktur ve siz üzölmeyeceksiniz.

43:69 Onlar, ayetlerimize inanmış ve müslüman olmuş (kullarım) idiler.

43:70 Haydi, siz cennete girin. Siz ve esleriniz ağırlandıp sevindirileceksiniz!

43:71 Onların önünde altın tepsiler ve kadehler dolastırılır. Orada canların çektiği, gözlerin hoşlandığı her şey var! Ve siz orada ebedi kalacaksınız.

43:72 İste yaptıklarınıza karşılık size miras verilen cennet budur.

43:73 Orada sizin için çok meyva var. Onlardan yersiniz.

43:74 Suçlular, cehennem azabında sürekli kalacaklardır.

43:75 (Azab) Kendilerinden hiç hafifletilmeyecektir. Onlar azab içinde umutsuzdurlar!

43:76 Biz onlara zulmetmedik; fakat onlar kendileri zalim idiler.

43:77 (Cehennemın muhafızına): "Ey Malik, Rabbin bizim isimizi bitirsin, (bizi yok etsin, böyle yaşamaktansa ölmek daha iyidir)!" diye seslendiler. (Malik) "Siz kalacaksınız (hiçbir suretle buradan kurtuluş yok)." dedi.

43:78 Andolsun biz size hakkı getirdik; fakat sizin çoğunuz haktan hoşlanmıyorsunuz.

43:79 Yoksa (hakkı engel olma hususunda) bir iş mi kararlaştırdılar? Biz de (onları cezalandırmaya ve hakkı yerleştirmeye) kararlıyız.

43:80 Yoksa biz, onların sırlarını ve gizli konuşmalarını işitmez miyiz sanıyorlar? Hayır, işitiriz ve yanlarında bulunan elçilerimiz de (her yaptıklarını) yazarlar.

43:81 De ki: "Eğer Rahman'ın çocuğı olsaydı (O'na) tapanların ilki ben olurum.

43:82 Göklerin ve yerin Rabbi, Ars'ın Rabbi onların nitelendirmelerinden yücedir, münezzektir.

43:83 Bırak onları, kendilerine söylenen günlerine kavusuncaya kadar dalsın, oynasınlar.

43:84 O'dur ki gökte de Tanrı'dır, yerde de Tanrı'dır. O, hakimdir, bilendir.

43:85 Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin mülkü kendisine aidolan (Allah) ne yücedir! (Kıyametin kopacağı) Sa'ati bilmek de O'nun yanındadır ve siz O'na döndürölüp götürüleceksiniz.

43:86 O'ndan başka (tanrı diye) yalvardıkları şeyler sefa'at (yetkisin)e sahip degillerdir. Ancak bilerek hakka şahidlik edenler (bildiklerini doğru anlatanlar) bunun disındadır.

43:87 Andolsun onlara, "Kendilerini kim yarattı?" diye sorsan, elbette: "Allah," derler. O halde nasıl (haktan) çevriliyorlar?

43:88 Ve Elçinin: "Ya Rab, bunlar inanmayan bir kavimdir," demesini de (Allah biliyor).

43:89 Simdi sen onlardan geç ve: "Size esenlik (dilerim)" de. Yakinda bileceklerdir.

Sura 44: Ad-Dukhan

44:1 Ha mim.

44:2 Apaçik Kitaba andolsun ki,

44:3 Biz onu mübarek bir gecede indirdik. Çünkü biz, uyariciyiz.

44:4 Her hikmetli emir, o gecede ayirdedilir;

44:5 Katimizdan (verilen her) emir. Çünkü biz elçi göndericiyiz.

44:6 Senin Rabbinin acimasi geregi olarak (gönderdigimiz elçilere o gece emirlerimizi açıklar, vahiylerimizi bildiririz). Dogrusu O, isitendir, bilendir.

44:7 Eger kesin olarak inaniyorsaniz (bilin ki Allah), göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.

44:8 O'ndan baska tanri yoktur, yasatir, öldürür. Sizin de Rabbiniz, önceki atalarinizin da Rabbidir.

44:9 Ama onlar, süphe içinde oynuyorlar.

44:10 Göğün, açık bir duman getirecegi günü gözetle.

44:11 (Duman) İnsanları sarar. Bu, aci bir azabdir.

44:12 Rabbiz, bizden azabi kaldir, çünkü biz artık inaniyoruz derler.

44:13 Artık onlar nasıl düşünüp öğüt alacaklar (öğüt alma zamani geçti)? Oysa kendilerine apaçik bir elçi gelmisti.

44:14 Ondan yüz çevirdiler: "Bu, öğretilmistir, cinlenmistir" dediler.

44:15 Biz sizden azabi birazcik kaldiririz ama siz yine (inkariniza) dönersiniz.

44:16 O gün büyük vurusla vururuz; zira biz öc aliciyiz!

44:17 Andolsun, onlardan önce Fir'avn toplumunu da (imkanlar vererek) sinadik. Onlara degerli bir elçi geldi, (söyle diyerek):

44:18 Allah'in kullarini bana teslim edin; çünkü ben sizin için güvenilir bir elçiyim.

44:19 Allah'a karsi ululanmayin. Ben size apaçik bir delil getiriyorum.

44:20 Ben, beni tasla(yip öldür)menizden, benim de Rabzim, sizin de Rabbiniz olan(Allah)a sigindim.

44:21 Eger bana inanmadinizsa bari ben(im yolum)dan çekilin.

44:22 Sonra (Musa): "Bunlar, suç isleyen bir toplumdur!" diye Rabbine du'a etti.

44:23 (Allah): "O halde kullarimi geceleyin yürüt. Çünkü takibedileceksiniz" (dedi).

44:24 Denizi (yarip toplumunu geçirdikten sonra oldugu gibi) açık birak. Çünkü onlar bogulacak bir ordudur.

44:25 Onlar geride nice seyler biraktilar: Bahçeler, çesmeler.

44:26 Ekinler, güzel makamlar!

44:27 Ve zevkü sefa sürdükleri nice ni'metler!

44:28 Iste böyle oldu ve biz onları baska bir topluma miras verdik.

44:29 Onlara gök ve yer aglamadi. Ve kendilerine fırsat da verilmedi.

44:30 Andolsun biz, Israil ogullarini o küçültücü azabdan kurtardik:

44:31 Fir'avn'dan. Çünkü o, (insanları ezip) ululanan, siniri

asanlardan biri idi.

44:32 Andolsun biz, onlari bir bilgiye göre alemlere üstün kildik.

44:33 Onlara, içinde açık bir sınav bulunan ayetler verdik.

44:34 Sunlar (Kureys kafirleri) de diyorlar ki:

44:35 İlk ölümümüzden sonra bir şey yoktur. Biz diriltilecek değiliz.

44:36 Doğru söylüyorsanız, babalarımızı getirin.

44:37 Onlar mı hayırlı, yoksa Tubba' kavmi ve onlardan önce gelen(kavim)ler mi? Suç isledikleri için biz onların hepsini helak ettik.

44:38 Biz gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları eğlenmek için yaratmadık!

44:39 Onları sadece gerçek bir sebeple, (hikmetli bir gaye ile) yarattık.

Fakat onların çoğu bilmiyorlar.

44:40 (Hakkın batıldan ayrılacağı) Hüküm günü, hepsinin varacağı gündür.

44:41 O gün dost, dostundan bir şey savamaz. Ve onlara yardım da edilmez.

44:42 Ancak Allah'ın acidığı kimseler (kurtulur). Şüphesiz O, üstündür esirgeyendir.

44:43 Zakkum ağacı,

44:44 Günahkarların yemegidir.

44:45 Pota gibi karınlarda kaynar.

44:46 Sıcak suyun kaynaması gibi.

44:47 (Allah, zebanilere emreder): "Tutun onu, cehennemın ortasına sürükleyin."

44:48 Sonra basının üstüne kaynar su azabından dökün!

44:49 Tad, zira sen kendince üstündün, şerefliydin.

44:50 İşte o kuskulanıp durduğunuz şey budur!"

44:51 Korunanlar ise güvenli bir makamdadır.

44:52 Bahçelerde ve çeşme başlarında.

44:53 İnce ipekten ve parlak atlastan giysiler giyerek karşılıklı otururlar.

44:54 Ayrıca onları, iri gözlü hurilerle de evlendirmisizdir.

44:55 Orada, güven içinde, her meyveyi isterler.

44:56 Orada ilk ölümden başka ölüm tadmazlar (sürekli yasarlar). Ve (Allah) onları cehennem azabından korumustur.

44:57 Rabbinden bir lutf olarak (bu ni'metler kendilerine verilmistir). İşte, o büyük başarı budur.

44:58 Biz o(Kur'a)ni senin diline kolaylastirdik ki, düşünüp öğüt alsınlar.

44:59 Biraz bekle, onlar da beklemektedirler (yakında başlarına neler geleceğini göreceklerdir).

Sura 45: Al-Jathiyah

45:1 Ha mim.

45:2 Kitabın indirilmesi, o üstün, hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafındandır.

45:3 Şüphesiz göklerde ve yerde, inananlar için ibretler vardır.

45:4 Sizin yaratılışınızda ve (yeryüzünde) yaymakta olduğu canlılarda,

kesin olarak inananlar için ibretler vardır.

45:5 Gecenin ve gündüzün degismesinde, Allah'in gökten rizik (sebebi) indirip onunla ölümünden sonra yeri diriltmesinde, rüzgarlari estirmesinde düşünen bir toplum için ibretler vardır.

45:6 Iste sunlar, Allah'in ayetleridir, onlari sana gerçek ile okuyoruz. Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi hadise (söze) inanacaklar?

45:7 Her yalanci, günah yüklü kimseye yuh olsun!

45:8 O, Allah'in ayetlerinin kendisine okundugunu isitir de sonra büyüklük taslayarak sanki hiç onlari isitmemis gibi (küfründe) direnir. Onu, aci bir azab ile müjdele.

45:9 O, bizim ayetlerimizden bir sey öğrendigi zaman onunla alay eder. Iste öyleleri için alçaltici bir azab vardır.

45:10 Ötelerinden de cehennem (onlari beklemektedir). Ne kazandiklari ve ne de Allah'tan baska edindikleri veliler kendilerine bir yarar saglayabilir.

Onlar için büyük bir azab vardır.

45:11 Iste yol gösterici, bu(Kur'an)dir. Rablerinin ayetlerini tanımayanlar için çok çetin bir azab vardır!

45:12 Allah'tir ki denizi size boyun egdirdi, ta ki gemiler buyruguyla denizin içinde akıp gitsin de, siz bu sayede O'nun lutfundan payinizi arayasiniz ve sükredesiniz.

45:13 Göklerde ve yerde bulunan seyleri kendisinden (bir lutuf olarak) size boyun egdirdi. Elbette bunda, düşünen bir toplum için ibretler vardır.

45:14 Inananlara söyle: Allah'in (ceza) günlerinin geleceğini ummayanlari affetsinler ki (Allah), bir toplumu, yaptiklariyle cezalandirsin.

45:15 Kim iyi bir is yaparsa yarari kendisinedir, kim de kötülük yaparsa zarari kendisinedir. Sonunda Rabbinize döndürüleceksiniz.

45:16 Andolsun biz, Israil ogullarina Kitap, hüküm (hikmet, hükümranlik) ve peygamberlik verdik, onlari güzel riziklarla besledik ve onlari alemlere üstün kildik.

45:17 Ve onlara bu (din) is(in)de açık deliller verdik. Onlar kendilerine bilgi geldikten sonra sadece aralarındaki çekememezlik yüzünden ayriliga düstüler. Süphesiz, Rabbin kiyamet günü, ayriliga düstükleri seylerde onlar arasında hüküm verecektir.

45:18 Sonra seni de buyruk(umuz)dan bir seriate (bir hukuk düzenine) koyduk. Sen ona uy, bilmeyenlerin keyiflerine uyma.

45:19 Çünkü onlar, Allah'tan (gelecek) hiçbir seyden senden savamazlar. Zalimler birbirlerinin velisidirler. Allah ise korunanlari velisidir.

45:20 Bu (Kur'an), insanlara kanitlar(sunmakta)dir; kesin olarak inananlara yol gösterici ve rahmettir.

45:21 Yoksa kötülükleri isleyen kimseler, kendilerini, inanip iyi ameller isleyen kimseler gibi yapacagimizi mi sandilar? Yasamalari ve ölümleri onlarla bir olacak öyle mi? Ne kötü hüküm veriyorlar!

45:22 Allah, gökleri ve yeri gerçek olarak yaratmistir ki her can, kazandigiyle cezalandirilsin, kimseye haksizlik edilmez.

45:23 Keyfini tanri edinen ve Allah'in bir bilgiye göre saptirdigi, kulagini ve kalbini mühürledigi, gözünün üstüne de perde çektigi kimseyi gördün mü? Simdi ona Allah'tan sonra kim dogru yolu gösterecek?

Düşünmüyor musunuz?

45:24 Dediler ki: "Ne varsa dünya hayatımızdır, başka bir şey yoktur. Ölürüz, yasarız. Bizi zamandan baskası helak etmiyor." Fakat onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece zannediyorlar.

45:25 Onlara açık açık ayetlerimiz okunduğu zaman: "Doğru iseniz, babalarımızı getirin" demelerinden başka bir delilleri olmamıştır.

45:26 De ki: "Allah sizi yasatıyor, sonra sizi öldürüyor. Sonra sizi, toplayıp duruşma gününe getirecektir. Bunda asla şüphe yoktur, ama insanların çoğu bilmezler."

45:27 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. O sa'at başladığı gün, iste o gün (Allah'in ayetlerini etkisiz bırakmaya çalışan) iptalciler hüsrana uğrayacaktır.

45:28 (O gün) Her ümmeti (Allah'in huzurunda) toplanmış görürsün. Her ümmet, kendi Kitabına (yaptığı işlerin tutanağı olan amel defterine) çağırılır: "Bugün yaptıklarınızla cezalandırılacaksınız!"

45:29 İste Kitabımız, aleyhinize gerçeği söylüyor. Çünkü biz, yaptıklarınızı yazıyorduk.

45:30 İnanıp iyi işler yapanlar; Rableri onları rahmetine sokar. İste apaçık başarı budur.

45:31 Ama inkar edenlere gelince (onlara da söyle denir): "Ayetlerim size okunurdu, fakat siz büyüklük tasladınız ve suçlu bir toplum oldunuz değil mi?"

45:32 Allah'in va'di gerçektir, (Duruşma) sa'at(inin geleceğinin)de şüphe yoktur denildiği zaman: "Sa'at nedir, bilmiyoruz, (onu) sadece (bir kuruntu) sanıyoruz biz ona inanmıyoruz" demistiniz ha?!"

45:33 Yaptıklarının kötülükleri onlara göründü ve alay edip durdukları şey onları kusattı.

45:34 Ve (kendilerine söyle) denildi: "Siz, bu gününüzle karşılaşmayı nasıl unuttunuzsa biz de bugün sizi unuttuk. Yeriniz atestir. Hiçbir yardımcınız da yoktur!"

45:35 Böyledir, çünkü siz Allah'in ayetlerini eğlence yaptınız; dünya hayatı sizi aldattı. Artık bugün onlar ne atesten çıkarılırlar ve ne de kendilerinden Allah'i memnun etmeye çalışmaları istenir.

45:36 Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve bütün alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

45:37 Göklerde ve yerde ululuk, yalnız O'na aittir. O, azizdir hakimdir.

Sura 46: Al-Ahqaf

46:1 Ha mim.

46:2 Kitabın indirilmesi aziz, hakim olan Allah tarafından.

46:3 Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları (bos yere değil), ancak gerçek ile ve belli bir süreye göre yarattık. İnkâr edenler, uyarıldıkları şeyden yüz çevirmektedirler.

46:4 De ki: "Allah'tan başka yalvardıklarınızı gördünüz mü? Bana gösterin, onlar yerden neyi yarattılar? Yoksa göklerin yaratılmasında onların bir ortaklığı mı var? Eğer doğru iseniz bundan önce (inmiş olan) bir Kitap, yahut bir bilgi kalıntısı getirin."

46:5 Allah'i birakip da kiyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek seylere yalvarandan daha sapik kim olabilir? Oysa onlar, bunlarin yalvardiklarindan habersizdirler.

46:6 İnsanlar (Yüce Divana) toplandiklari gün, (taptiklari tanrılar) onlara düşman olurlar ve onların, kendilerine tapmalarini tanimazlar.

46:7 Onlara açık açık ayetlerimiz okundugu zaman kendilerine gelen hakki inkar edenler: "Bu, apaçik bir büyüdür" dediler.

46:8 Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eger ben onu uydurmussam, Allah'tan gelecek cezaya karsi sizin bana hiçbir yarariniz olmaz. O, sizin yaptiginiz taskinligi daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda O'nun sahid olmasi yeter. O, bagislayan, esirgeyendir.

46:9 De ki: "Ben türedi bir elçi degilim. Bana ve size ne yapilacagini da bilmem. Ben sadece bana vahyedilene uyuyorum ve ben apaçik bir uyaricidan baska bir sey degilim."

46:10 De ki: "Hiç düşündünüz mü: Eger bu (Kur'an) Allah katından oldugu halde siz onu tanimamissiniz; Israil ogullarından bir sahid de bunun benzerini (Tevrat'ta) görüp inandigi halde siz (inanmaga) tenezzül etmemissiniz (durumunuz nice olur)? Allah, zalim bir toplumu dogru yola iletmez.

46:11 Inkar edenler, inananlar için "(Muhammed'in getirdigi) iyi bir sey olsaydi (su zavalli kisiler) ona inanmada bizi geçemezlerdi, (biz onlardan önce inanirdik) dediler. Onlar, onun gösterdigi dogru yola eremediklerinden: "Bu eski bir yalandir," diyeceklerdir.

46:12 Ondan önce de önder ve rahmet olarak Musa'nin Kitabi vardir. Bu da (sirk ile) kendilerine yazik edenleri uyarmak, güzel davrananlari müjdelemek için Arap diliyle indirilmis (kendinden önceki Kitabi) dogrulayan Kitaptir.

46:13 Rabbimiz Allah'tir deyip sonra dogru olanlar, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

46:14 Onlar cennet halkidir, yaptiklarina karsilik orada ebedi kalacaklardir.

46:15 Biz insana, ana babasına iyilik etmesini tavsiye ettik. Anasi onu zahmetle tasidi ve zahmetle dogurdu. (Ana karninda) Tasinmasi ile süttten kesilmesi otuz ay sürdü. Nihayet (insan) güçlü çagina erip kirk yasina varinca: "Ya Rabbi dedi, beni, bana ve anama, babama verdigin ni'mete sükretmege, razi olacağın yararli isler yapmaga sevk eyle. Benim için zürriyetim içinde de salahi devam ettir (benden gelecek olanlari da iyi insanlar yap). Ben sana yüz tuttum ve ben (sana) teslim olanlardanim.

46:16 Onlar öyle kisilerdir ki, yaptiklarinin en iyisini onlardan kabul ederiz ve onların kötülüklerinden geçeriz, cennet halki arasindadirlar. Bu, (dünyada) kendilerine söylenen dogru söz(ün gerçekleşmesi)dir.

46:17 Fakat o kimse ki anasına, babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçmiş, (kimse geri gelmemis) iken siz benim (diriltilip) çıkarilacağimi mi bana va'dediyor(beni bununla mi tehdidediyor)sunuz?" dedi. Onlarsa Allah'a siginarak: "Yazik sana, (etme, gel) inan; Allah'in sözü gerçektir" derken o: "Bu, eskilerin masallarından baska bir sey

degildir." der.

46:18 Iste onlar da kendilerine (azab) söz(ü) gerekli olmus kimselerdir.

Kendilerinden önce geçen cin ve insan topluluklari arasinda (azabin içinde) bulunacaklardır. Gerçekten onlar, ziyana ugrayanlardır.

46:19 Her birinin (inanmalarin ve inanmayanlari) yaptiklari islerden dereceleri vardır. Allah, onlara yaptiklarinin karsiligini tam verir; kendilerine hiç haksizlik edilmez.

46:20 Inkar edenler atese sunulacaklari gün, (kendilerine denir ki): "Dünya hayatinizda bütün güzel seylerinizi zayi ettiniz; (orada) bunlarla sefa sürüp bunlari tükettiniz (burasi için hiçbir sey birakmadiniz). Yeryüzünde haksiz yere büyüklük taslamazdan ve yoldan çıkmanızdan ötürü bugün, alçaltici bir azab ile cezalandirilacaksınız."

46:21 Ad'in kardesini (Hud'u) an: AhÆaf'taki kavmini uyarmisti. Onun önünden ve ardından nice uyaricilar da gelip geçti (demisti ki): "Allah'tan baskasina kulluk etmeyin; ben sizin, büyük bir günün azabina ugramanızdan korkuyorum."

46:22 Dediler: "Sen bizi tanrilarimizdan çevirmek için mi geldin? Dogrulardan isen bizi tehdidettigin sey bize getir."

46:23 Dedi: "(Azabin ne zaman gelecegine dair) Bilgi, ancak Allah katindedir. Ben, teblig görevlendirildigim mesaji size duyuruyorum; fakat sizi cahillik eden bir kavim görüyorum."

46:24 Nihayet azabin (ufukta) genis bir bulut halinde vadilerine dogru geldigini görünce: "Bu, bize yagmur yagdiracak bir buluttur" dediler. Hayir, o sizin acele gelmesini istediginiz sey, içinde aci azab bulunan bir rüzgardir.

46:25 Rabbinin emriyle her sey yikar, mahveder. Derken onlar o hale geldiler ki konutlarından baska bir sey görülmez oldu. Iste biz, suç isleyen toplumu böyle cezalandiririz.

46:26 Onlara size vermedigimiz servet ve kuvveti vermistik, onlara kulaklar, gözler ve gönüller yaratmistik. Fakat ne kulaklari, ne gözleri ne de gönülleri kendilerine bir yarar sagladi. Zira (düşünüp ibret almıyorlar, tersine) bile bile Allah'in ayetlerini inkar ediyorlardi. Ve alay edip durduklari sey, kendilerini kusativerdi.

46:27 Andolsun, biz çevrenizdeki kentleri de yok ettik ve belki (küfürlerinden) dönerler diye ayetleri tekrar tekrar açıkladik.

46:28 Allah'tan baska, kendilerine (Allah yanında) yakinlik saglamak için tanri edindikleri seyler, kendilerine yardım etselerdi ya! Hayir, (tanrilar), onlardan kaybolup gittiler. Iste onların yalanlari ve uydurmaları budur.

46:29 Bir zaman, cinlerden bir topluluğu Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmistik. Ona geldiklerinde (birbirlerine): "Susun, (dinleyin)" dediler. (Okuma) Bitirilince de uyaricilar olarak kavimlerine döndüler:

46:30 Ey kavmimiz, dediler, biz Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekini dogrulayan, gerçege ve dogru yola götüren bir Kitap dinledik.

46:31 Ey kavmimiz, Allah'in da'vetçisine uyun ve O'na inanin ki (Allah) günahlarınızdan bir kismini bagislasin ve sizi, aci azabdan korusun.

46:32 Kim Allah'in da'vetçisine uymazsa, yeryüzünde (basına inecek belaya) engel olamaz. Kendisinin O'ndan baska velileri de olmaz. Onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.

46:33 Gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorulmayan Allah'in, ölüleri diriltmeğe de kadir olduğunu görmediler mi? Evet O, her şey kadiridir.

46:34 İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün (Allah onlara): "(Nasıl), Bu gerçek değil miymiş?" (der); "Evet Rabbimiz hakkı için (gerçekmiş)" derler. "Öyleyse inkâr etmenizden dolayı azabı tadın" der.

46:35 O halde sen de, azim (ve irade) sahibi elçilerin sabrettikleri gibi sabret. O (nankör)ler için acele etme. Onlar, tehdit edildikleri azabı gördükleri gün, sanki gündüzün sadece bir sa'ati kadar yaşamış gibi olurlar. (Bu) Bir duyurudur. Yoldan çıkmış topluluktan baskası mı helak edilecektir?

Sura 47: Muhammad

47:1 Allah, inkâr edip kendisinin yoluna engel olanların işlerini bosa çıkarmıştır.

47:2 İnanıp iyi işler yapanların, Rableri tarafından Muhammed'e indirilen gerçeğe inananların da günahlarını örtmüs ve hallerini düzeltmiştir.

47:3 Bu, böyledir: Çünkü inkâr edenler batıla uymuşlar; inananlar ise Rablerinden gelen hakka uymuşlardır. İşte Allah, onların durumlarını, insanlara böyle anlatır.

47:4 (Savasta) İnkâr edenlerle karsılaştığınız zaman boyunlarınızı vurun. Nihayet onları iyice vurup sindirince başı sıkıca bağlayın (onları esir alın). Ondan sonra artık ya lütfen bırakın veya karşılığında fidye alırsınız. Harb, ağırlıklarını bırakıncaya (savaş sona erinceye) kadar (böyle yaparsınız). Allah dileseydi (kendisi) onlardan öc alırdı, fakat sizi birbirinizle denemek için (size savası emrediyor). Allah, kendi yolunda öldürülenlerin yaptıkları işleri zayi etmeyecektir.

47:5 Onları doğru yola iletecek ve durumlarını düzeltecektir.

47:6 Onları, kendilerine tanımladığı cennete sokacaktır.

47:7 Ey inananlar, eğer siz Allah(in dinin)e yardım ederseniz (Allah da) size yardım eder; ayaklarınızı (hakkı koruma yolunda) sağlam tutar.

47:8 İnkâr edenler(e gelince): Yıkım onlara! (Allah) Onların işlerini bosa çıkarmıştır.

47:9 Böyledir, çünkü onlar, Allah'in indirdiğinden hoşlanmamışlar, Allah da onların amellerini heder etmiştir.

47:10 (Onlar) Yeryüzünde gezip dolasmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler? Allah onları(n evlerini, barklarını) yıkıp başlarına geçirmiştir. Bu kafirlere de, onun benzeri sonuçlar vardır.

47:11 Bu böyledir, çünkü Allah inananların koruyucusudur. Kafirlerin ise koruyucuları yoktur. *

47:12 Allah, inanıp iyi işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkâr edenler ise dünyada biraz yaşarlar, hayvanların

yedigi gibi yerler, (sonunda) yerleri atestir.

47:13 Seni (içinden) çıkarmis olan kentten daha kuvvetli nice kent var ki biz onlari yok ettik de onlara yardım eden çıkmadi.

47:14 Rabbinden bir delil üzerinde bulunan insan, kötü isi kendilerine süslendirilen ve keyiflerine uyan kimseler gibi olur mu? (Olmaz elbet).

47:15 (Sirkten, günahlardan) korunanlara söz verilen cennetin durumu sudur:

İçinde bozulmayan su ırmaklari, tadi degismeyen süt ırmaklari, içenlere lezzet veren sarap ırmaklari ve süzme bal ırmaklari vardır ve onlar için orada her çeşit meyva, Rablerinden de bağışlama vardır.

(Simdi bu ni'metler içinde yasayanlar) ateste ebedi kalan ve barsaklarını parça parça kesen sıcak suyun içirildiği kimseler gibi olur mu?

47:16 Onlardan kimi de gelip seni dinler. Fakat senin yanından çıktıkları zaman kendilerine bilgi verilmiş olanlara: "Demin ne söyledi?" derler. Onlar Allah'ın kalblerini mühürlediği, keyiflerinin ardına düsmüs kimselerdir.

47:17 Hidayet bulanlara gelince, Allah onların hidayetlerini artirmis ve onlara korunmalarını (kendilerini kötü sonuçtan koruma çareleri) vermistir.

47:18 (Inanmayanlar) Ille (helak edilecekleri) sa'atin ansizin kendilerine gelmesini mi bekliyorlar? İste onun belirtileri geldi. O uyarıldıkları sa'at kendilerine geldikten sonra artık öğüt almaları nereden mümkün olsun?

47:19 Allah'tan baska tanrı olmadığını bil ve kendi günahın, inanan erkeklerin ve inanan kadınların günahi için (Allah'tan) magfiret dile. Allah, dönüp dolasacağınız yeri ve varıp duracağınız yeri bilir.

47:20 Inananlar: " (Savas hakkında) Bir süre indirilmeli değil miydi?" derler. Fakat hükmü açık bir süre indirilip de onda savastan söz edilince, kalblerinde hastalık bulunanların sana ölümden bayılıp düşen kimsenin bakisi gibi baktıklarını görürsün. Onlara ölüm gerektir.

47:21 Onlara düşen, ita'at etmek ve güzel söz söylemektir. İis ciddiye bindiği zaman Allah'a verdikleri söze sadık kalsalardı, elbette kendileri için daha iyi olurdu.

47:22 Demek isbasına gelecek olursanız, yeryüzünde bozgunculuk yapacak, rahimleri (akrabalık bağlarını) koparacaksınız öyle mi?"

47:23 Onlar, Allah'ın la'netleyip sagır yaptığı ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.

47:24 Kur'an'ı(n anlamını) düşünmüyorlar mı? Yoksa kalbler(inin) üzerinde kilitleri mi var (ki hiçbir hakikat, gönüllerine girmiyor)?

47:25 Kendilerine doğru yol belli olduktan sonra arkalarına (yine eski küfürlerine) dönenlere, seytan hatalarını süslemis ve (günah işlemelerini) kolaylastirmis ve onları uzun emellere, umutlara düsürmüştür.

47:26 Bu böyledir. Çünkü onlar, Allah'ın indirdiğinden hoslanmayanlara: "Bazı hususlarda size ita'at edeceğiz" dediler. Oysa Allah, onların gizlediklerini biliyor.

47:27 Ya melekler, canlarını alırken yüzlerine ve kollarına vurarak dövünecekleri zaman durumları nice olur?

47:28 Bu böyledir. Çünkü onlar, Allah'i kızdıran seylerin ardınca gittiler. O'nu razı edecek seylerden hoslanmadılar. Allah da onların amellerini bosa çıkardı.

47:29 Yoksa kalblerinde hastalık bulunanlar, Allah'in, kendilerinin kinlerini ortaya çıkarmayacak mı sandılar?

47:30 Biz dileseydik onları sana gösterirdik, sen onları simalarından tanırdın ve onları sözlerinin üslubundan tanırdın. Allah yaptığınız işleri bilir.

47:31 Andolsun biz sizi deneyeceğiz ki içinizden cihadedenleri (güçlüklere) sabredenleri bilelim ve söylediğiniz sözlerin (doğru olup olmadığını) sinayalım.

47:32 Nankörlük edip Allah yoluna engel olanlar ve kendilerine doğru yol belli olduktan sonra Elçiyi incitenler Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah onların işlerini bosa çıkaracaktır.

47:33 Ey inananlar, Allah'a ita'at edin, Elçi'ye ita'at edin, işlerinizi bosa çıkarmayın.

47:34 Nankörlük edip Allah yoluna engel olan, sonra kafir olarak ölenleri Allah affetmeyecektir.

47:35 Siz galip durumda iken gevseyip barış istemeyin. Allah sizinle beraberdir, O sizin amellerinizi zayıf etmeyecektir.

47:36 Dünya hayatı, bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer inanır, (günahlardan) korunursanız (Allah) size mükafatlarınızı verir ve sizden (bütün) mallarınızı istemez.

47:37 Eğer onları isteseydi de sizi sıkıştırırsa, cimrilik ederdingiz ve kinlerinizi ortaya çıkarırdı (Allah'in Elçisine kin beslemeğe başlardınız).

47:38 İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağrılıyorsunuz; ama içinizden kimisi cimrilik ediyor. Cimrilik eden, kendi nefesine karşı cimrilik etmiş olur. Allah zengindir, sizler fakirsiniz. Eğer yüz çevirecek olursanız, Allah, yerinize başka bir toplum getirir de onlar sizin gibi olmazlar.

Sura 48: Al-Fath

48:1 Biz sana apaçık bir fetih verdik.

48:2 Ki Allah, senin geçmiş ve gelecek günahını bağışlasın (bütün tasalarını gidersin) ve sana olan ni'metini tamamlasın ve seni doğru bir yola iletсин.

48:3 Ve Allah sana sanlı bir zafer versin.

48:4 O, imanlarına iman katsınlar diye mü'minlerin kalblerine huzur indirdi. Göklerin ve yerin askerleri Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

48:5 (Allah isini böyle hikmetle çevirir, mü'minlerin gönüllerine huzur verir, onlara görünmez askerleriyle yardım eder) Ki inanan erkekleri ve inanan kadınları, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere soksun, onların kötülüklerini de örtün. Gerçekten bu, Allah katında büyük bir başarıdır.

48:6 Allah hakkında kötü zanda bulunan münafik erkeklere ve münafik

kadınlar; (Allah'a) ortak kosan erkeklere ve ortak kosan kadınlara da azabetsin. (Onların, müslümanlar için istedikleri) Kötü olaylar, kendi baslarına gelsin. Allah, onlara gazabetmiş, onları la'netlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Orası da ne kötü bir yerdir!

48:7 Göklerin ve yerin askerleri Allah'ındır. Allah azizdir, hakimdir.

48:8 Biz seni, şahid, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

48:9 Ki Allah'a ve Resulüne inanasınız, O'nu(n dinini) destekleyesiniz. Ona saygı gösteresiniz ve sabah akşam O'nu tesbih ed(ip sanini yücelt)esiniz...

48:10 Sana bi'at edenler (İslam uğrunda ölünceye kadar savaşmak üzere sana söz verenler), gerçekte Allah'a bi'at etmektedirler. Allah'in eli, onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdini bozarsa, kendi aleyhine bozmuş olur. Ve kim Allah'a verdiği sözü tutarsa Allah ona büyük bir mükafat verecektir.

48:11 Göçebe Araplardan geri bırakılanlar, sana diyecekler ki:

"Mallarımız ve çocuklarımız bizi, (seninle beraber gelmekten) alıkoydu. Bizim için mağfiret dile." Onlar, dilleriyle kalblerinde olmayan bir şeyi söylüyorlar. De ki: "Allah size bir zarar vermek istemiş, yahut size bir yarar vermek istemiş olsa Allah'in, sizin için dilediğine kim engel olabilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber almaktadır."

48:12 Herhalde siz sandınız ki Elçi ve mü'minler, bir daha ailelerine dönmeyecekler. Bu (düşünce) gönüllerinizde süslendirildi, (size güzel gösterildi,) kötü zanda bulundunuz ve helaki hak etmiş bir topluluk oldunuz.

48:13 Kim Allah'a ve Elçisine inanmazsa bilsin ki, biz, kafirler için alevli bir ateş hazırlamışızdır.

48:14 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. O, dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

48:15 O geri bırakılanlar, ganimetleri almak için gittiginiz zaman: "Bizi bırakın, sizinle beraber gelelim," diyecekler. Onlar, Allah'in sözünü değiştirmek istiyorlar. De ki: "Siz, bizimle gelemesiniz. Allah, önceden böyle buyurdu." Onlar: "Bizi çekemiyorsunuz" diyecekler. Hayır, onlar, pek az anlarlar.

48:16 O geride kalan göçebe Araplara de ki: "Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karşı savaşmaya da'vet edileceksiniz, onlarla (ya) dövüşürsünüz, yahut (onlar) müslüman olurlar. Eğer ita'at ederseniz, Allah size güzel bir mükafat verir; (yok) eğer önceden döndüğünüz gibi yine dönerseniz, size acı bir seklide azabeder.

48:17 Köre güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya güçlük yoktur. (Bunlar savaşa katılmak zorunda degillerdir.) Kim Allah'a ve Elçisine ita'at ederse (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de yüz çevirirse onu da acı bir azaba ugratır.

48:18 Allah su mü'minlerden razı olmuştur ki onlar, ağacın altında sana bi'at ediyorlardı, Allah onların gönüllerinden geçeni bildiği için onların üzerine huzur ve güven indirdi ve onlara yakın bir fetih verdi.

48:19 Yine onlara alacakları birçok ganimetler bahşeyledi. Allah üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

48:20 Allah size elde edeceginiz birçok ganimetler va'detti. Simdilik size bu(Hudeybiye Barisi)ni verdi. İnsanların ellerini sizden çekti ki bu, inananlara bir ibret olsun ve (Allah) sizi dosdogru yola iletsin.

48:21 (Size) Baska (ganimetler) de söz vermiştir ki henüz onları ele geçiremediniz, fakat Allah onları kusatmış(sizin için ayırmış)tir.

Allah her şeye yapabilir.

48:22 Eger kafirler sizinle savassalardı, arkalarına dön(üp kaç)arlardı, sonra ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı bulabilirdi.

48:23 Bu, Allah'ın ötedenberi süregelen yasadır: Allah'ın yasasında bir değişme bulamazsın.

48:24 Mekke'nin göbeğinde, sizi onlara galip getirdikten sonra onların ellerini sizden, sizin ellerinizi onlardan çeken O'dur. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

48:25 Onlar öyle kimselerdir ki inkar ettiler, sizin Mescid-i Haram'ı ziyaret etmenize ve bekletilen kurbanların yerlerine varmasına engel oldular. Eger orada, kendilerini bilmediğiniz için tepeleyeceginiz ve bilmeyerek tepelemenizden ötürü, kinanacaginizinanmış erkekler ve inanmış kadınlar olmasaydı (Allah sizin savasmanıza engel olmazdı. Böyle yaptı) ki Allah, dilediğini rahmetine soksun. Sayet (inananlar ve inanmayanlar) birbirinden ayrılmış olsalardı elbette onlardan inkar edenleri, acı bir azaba çarptırdık.

48:26 O zaman inkar edenler, kalblerine öfke ve gayreti, o cahiliyye (çaginin) öfke ve gayretini koymuslardı, Allah da Elçisine ve mü'minlere huzur ve güvenini indirdi; onları takva kelimesine (sebata ve ahde vefaya) bağladı. Zaten onlar, buna layık ve ehil idiler. Allah, her şeyi bilendir.

48:27 Andolsun, Allah, Elçisinin rüyasını doğru çıkardı. Allah dilerse, başlarınızı (kökten) tras ederek ve(ya) saçlarınızı kısaltarak, korkmadan, güven içinde Mescid-i Haram'a gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinizi bildi, bundan önce size yakın bir fetih verdi.

48:28 O, Elçisini hidayet ve hak dinle gönderdi ki, o(hak di)ni, bütün dinlere üstün kilsin. Sahid olarak Alah yeter.

48:29 Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun yanında bulunanlar, kafirlere karşı kati, birbirlerine karşı merhametlidirler. Onların, rüku' ve secde ederek Allah'ın lutf ve rızasını aradıklarını görürsün. Yüzlerinde secde izinden nisanları vardır. Onların Tevrat'taki vasıfları ve Incildeki vasıfları da şöyle bir ekin gibidir ki, filizini çıkardı, onu güçlendirdi, kalınlastı, derken gövdesinin üstüne dikildi, ekincilerin hosuna gider, onlara karşı kafirleri de öfkelenirir bir duruma geldi. Allah onlardan inanıp iyi işler yapanlara magfiret ve büyük mükafat va'detmiştir.

Sura 49: Al-Hujurat

49:1 Ey inananlar, Allah'ın ve Elçisinin önüne geçmeyin. Allah'tan korkun. Süphesiz Allah, isitendir, bilendir.

49:2 Ey inananlar, seslerinizi, Peygamberin sesinin üstüne çıkarmayın, birbirinizle yüksek sesle konuştüğünüz gibi, onunla da öyle yüksek sesle

konusmayın; yoksa siz farkında olmadan amelleriniz bosa gider.

49:3 Allah'ın Elçisinin huzurunda seslerini kisanlar, öyle kimselerdir ki Allah, onların kalblerini, takva için imtihan etmiş(onların takvaya ehil olduklarını anlamıştır). Onlar için mağfiret ve büyük bir mükafat vardır.

49:4 Odaların arkasından sana bağırانların çoğu, düşüncesiz kimselerdir.

49:5 Onlar, sen kendilerinin yanına çıkıncaya kadar bekleselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

49:6 Ey inananlar, size fasik (yoldan çıkmış) bir adam bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeyerek bir topluluğa karşı kötülük ederseniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz.

49:7 Bilin ki, Allah'ın Elçisi içinizedir. Sayet o, birçok iste size uysaydı, sikintiye düşeriniz. Fakat Allah size imanı sevdi ve onun sizin kalblerinizde süsledi ve size küfrü, fıski ve isyani çirkin gösterdi. İste doğru yolda olanlar bunlardır.

49:8 (Bu) Allah'ın bir lutf ve ni'metidir. Allah bilendir, hakimdir.

49:9 Eger inananlardan iki grup vururlarsa onların arasını düzeltin; sayet biri ötekine saldırırsa Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar saldıran tarafla vurusun. (Allah'ın buyruğuna) Dönerse artık adaletle onların arasını düzeltin ve daima adil olun. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.

49:10 Muhakkak mü'minler kardestirler. Kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki size rahmet edilsin.

49:11 Ey inananlar, bir topluluk, başka bir toplulukla alay etmesin. Belki (alay ettikleri kimseler), kendilerinden iyidirler. Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesinler. Belki onlar, kendilerinden iyidirler. Birbirinizde kusur aramayın; birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İnandıktan sonra fıski adı, ne kötü bir şeydir! Kim tevbe etmezse, iste onlar, zalimdirler.

49:12 Ey inananlar, zandan çok sakının. Zira zannın bir kısmı günahdır. Birbirinizin gizli şeylerini araştırmayın; biriniz diğerinizi arkasından çekirtmesin. Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemeği sever mi? İste bundan öğrendiniz. O halde Allah'tan korkun, şüphesiz Allah, tevbeyi çok kabul eden, çok esirgeyendir.

49:13 Ey insanlar, biz sizi bir erkek ve bir kadından yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Allah yanında en üstün olanınız, (günahlardan) en çok korunanınızdır. Allah bilendir, haber alandır.

49:14 Göçebe Araplar: "İnandık" dediler. De ki: "İnanmadınız, fakat 'İslam olduk' deyin. Henüz iman kalblerinize girmedi. Eger Allah'a ve Elçisine itaat ederseniz (Allah), yaptığınız güzel işlerden hiçbirinin sevabını size eksik vermez. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir."

49:15 Mü'minler onlardır ki Allah'a ve Elçisine inandılar, sonra şüphe etmediler; Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad ettiler. İste (iman sözlerinde) doğru olanlar onlardır.

49:16 De ki: "Siz mi Allah'a din(darlık)inizi öğreteceksiniz? Allah,

göklerde ve yerde olanları bilir. Allah, her şeyi bilendir."

49:17 İslam olmalarını senin basına kakıyorlar. De ki: "Müslüman olmanızı benim basıma kakmayın. Tersine, eğer gerçekten inanmışsanız, sizi imana ilettiği için Allah, sizin basınıza kaksa yeridir."

49:18 Süphesiz Allah, göklerin ve yerin gizlisini bilir. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

Sura 50: Qaf

50:1 Kaf. Zikir'li (uyarıcı, şerefli) Kur'an'a andolsun,

50:2 İçlerinden bir uyarıcı gelmesine sastılar da, o kafirler: "Bu tuhaf bir şeydir" dediler.

50:3 Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (tekrar bedene döneceğiz)? Bu, uzak bir dönüşür.

50:4 Biz yerin, onlar(in cesetlerin)den ne eksilttiğini bilmişizdir.

Yanimızda (her şeyi) zapteden bir Kitap vardır.

50:5 Doğrusu onlar, hak kendilerine gelince onu yalanladılar. Şimdi onlar çalkantılı bir durumun içindedirler.

50:6 Üstlerindeki göğe bakmadılar mı, onu nasıl yaptık, süsledik, hiçbir çatlağı yoktur?

50:7 Arzi nasıl yaydık, ona sağlam dağlar attık, onda her güzel çifti bitirdik!

50:8 (Bütün bunları) Allah'a yönelen her kulun, gönül gözünü açmak için ve (ona) ibret vermek için (yaptık).

50:9 Gökten bereketli bir su indirdik, onunla bahçeler ve biçilecek dane(li ekin)ler bitirdik.

50:10 Birbirine girmiş kat kat tomurcukları olan yüksek hurma ağaçları yetistirdik;

50:11 Kullara rızık olması için. Ve o su ile, ölü bir ülkeye can verdik. İste çıkış da öyledir.

50:12 Onlardan önce Nuh kavmi, Resliler ve Semud (kavmi) de yalanlamıştı.

50:13 Ad, Fir'avn ve Lut'un kardeşleri (durumundaki kavmi),

50:14 Eyke halkı ve Tubba' kavmi. Bunların hepsi elçileri yalanlayıp, uyardığım(azab)i hak ettiler.

50:15 İlk yaratmadan aciz mi kaldık ki (yeniden yaratamayalım)? Doğrusu onlar yeni bir yaratmadan kusku içindedirler:

50:16 Andolsun insani biz yarattık ve nefsinin ona ne fısıldadığını biliriz, çünkü biz ona şah damarından daha yakınız.

50:17 Onun sağında ve solunda oturan iki alıcı (melek, onun sözlerini ve işlerini) kaydetmektedir.

50:18 (İnsan,) Hiçbir söz söylemez ki yanında kendisini gözetleyen, dediklerini zapteden (bir melek) hazır bulunmasın.

50:19 Ölüm sarhosluğu gerçekten geldi. İste (ey insan) bu, senin öteden beri kaçtığın şeydir.

50:20 Sur'a üflendi. İste bu, kendisine karşı uyarılan gündür.

50:21 Her can, yanında bir sürücü ve şahitle geldi.

50:22 (Allah ona): "Andolsun, sen bundan gaflet içinde idin. Biz sen(in gözün)den perdeni açtık; bugün artık gözün keskindir" (dedi).

50:23 Yanındaki arkadaşı: "İste yanımdaki hazır" dedi.
50:24 (Allah sürücü ve sahide buyurdu ki): "Haydi ikiniz, atın cehenneme her inatçı nankörü!"
50:25 Hayra engel olan, saldırgan, süpheciyi.
50:26 O ki Allah ile beraber başka tanrılar edindi, bundan dolayı onu çetin bir azaba atın.
50:27 Yanındaki arkadaşı dedi ki: "Rabbimiz, ben onu azdırmadım, zaten o kendisi derin bir sapıklık içinde idi."
50:28 (Allah) Buyurdu ki: "Huzurumda çekismeyin. Ben size daha önce uyarı göndermistim."
50:29 Benim huzurumda söz degistirilmez ve ben kullara zulmedici degilim.
50:30 O gün cehenneme: "Doldun mu?" deriz. "Daha yok mu" der.
50:31 Cennet de korunanlara yaklastirilmistir, uzak degildir.
50:32 İste size va'dedilen budur. Daima Allah'a yüz tutan (O'nun buyruklarını) koruyan, (And it is said): That is that which ye were promised. (It is) for every penitent and heedful one,
50:33 Görmeden Rahman'a saygı gösteren ve (Hakka) dönük bir yürek getiren herkesin (mükafatı budur)!"
50:34 Ona selam (esenlik) ile girin. Bu, süreklilik günüdür!
50:35 Orada onlara istedikleri hersey vardır. Katimizda daha fazlası da vardır.
50:36 Bunlardan önce nice kusakları helak etmistik ki onların tutusu, bunlardan daha kuvvetli idi, yakalaması daha güçlü idi. Ülkelerde gezip dolasmislardı, ama bir kurtuluş buldular mı?
50:37 Muhakkak ki bunda, kalbi olan, yahut şahid olarak (zihnini toplayarak dikkatle) kulak veren kimse için bir öğüt vardır.
50:38 Andolsun, biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık, bize hiçbir yorgunluk dokunmadı.
50:39 Onların dediklerine sabret ve Rabbini övgü ile an: güneş doğmadan önce, batmadan önce,
50:40 Gecenin bir kısmında ve secde arkalarında O'nu tesbih et.
50:41 Dinle, o gün o ünleyici, yakın bir yerden çağırır.
50:42 O gün o çağırışı gerçek olarak duyarlar. İste bu, (dirilip) çıkış günüdür.
50:43 Yasatan ve öldüren ancak biziz, biz. Dönüş de bizedir.
50:44 O gün yer onlar(in üstün)den yarı(ip açil)ir, (çagirana doğru) sür'atle kosarlar. İste bu, toplamadır; bize göre kolaydır.
50:45 Biz onların ne dediklerini biliyoruz. Sen onların üstünde bir zorlayıcı degilsin, sadece tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver.

Sura 51: Adh-Dhariyat

51:1 Savurup kaldıranlara,
51:2 (Yagmur) Yüklü (bulut)lara,
51:3 Kolayca akıp gidenlere,
51:4 İs(ler)i taksim edenlere (riziklari, yagmurlari dagitan güçlere) andolsun ki,
51:5 Size va'dedilen, mutlaka doğrudur.

51:6 Ceza muhakkak olacaktır.

51:7 (Çesitli) yollari (yörüngeleri) bulunan göge andolsun ki,

51:8 Siz, çeşitli söz(ler) içindediniz.

51:9 Çevrilen, ondan çevriliyor.

51:10 O (çeşitli sözleri) atan yalancılar kahrolsun!

51:11 Onlar aptallık içinde yanılıp durmaktadırlar.

51:12 Ceza günü ne zaman? diye sorarlar.

51:13 O gün onlar ateş üzerinde yakılacaklardır.

51:14 (Kendilerine): "Fitnenizi (fesadinizin cezasını) tadın! Acele isteyip durduğunuz şey budur iste!" (denilecek).

51:15 Korunanlar, cennetlerde, çeşme başlarında; durlar;

51:16 Rablerinin, kendilerine verdiğini alırlar. Çünkü onlar bundan önce güzel davranırlardı:

51:17 Geceleri pek az uyurlardı,

51:18 Şehirlerde onlar istigfar ederlerdi,

51:19 Mallarında dilenci ve yoksul için hak vardı.

51:20 Kesin inanacaklar için yerde nice ibretler vardır.

51:21 Kendi canlarınızda da öyle. Görmüyor musunuz?

51:22 Gökte rizkiniz de var, uyarıldığınız (azab)da var!

51:23 Gögün ve yerin Rabbinde andolsun ki o, sizin konuştüğünüz gibi gerçektir.

51:24 İbrahim'in ağırlanan konuklarının haberi sana geldi mi?

51:25 Bir zaman onun yanına girmişler: "Selam" demişlerdi. "Selam, dedi, (siz) tanınmamış bir topluluk(sunuz)."

51:26 (Konuklarına yemek hazırlamak için) gizlice ailesinin yanına gitti, semiz bir buzağı getirdi.

51:27 Onu, önlerine yaklaştırdı, "Yemez misiniz?" dedi.

51:28 (Yemediklerini görünce) Onlardan içine bir korku düşürdü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir oğlan çocuğu müjdelediler.

51:29 Karısı (Sare) çiglik içinde geldi (hayretten elini) yüzüne vurarak: "(Ben) Kisir bir koca kari(yim, benden nasıl çocuk olur)?" dedi.

51:30 Dediler ki: "Rabbin böyle dedi. O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir."

51:31 (İbrahim): "O halde göreviniz nedir ey elçiler?" dedi.

51:32 Dediler: "Biz suçlu bir kavme gönderildik."

51:33 Ki onların üzerine çamurdan tas(lar) salalım.

51:34 Rabbinin katında, haddi asanlar için işaretlenmiş (taslar).

51:35 Orada bulunan mü'minleri çıkardık.

51:36 Zaten orada bir ev(halkın)dan başka müslüman da bulmadık.

51:37 Acı azabdan korkanlar için orada bir ibret bıraktık.

51:38 Musa'da da (ibret alınacak şeyler vardır). Onu açık bir delil ile Fir'avn'e göndermistik.

51:39 (Fir'avn ona) Yanını çevirdi ve: "Bu, ya büyücü veya cinlidir" dedi.

51:40 Biz de onu ve askerlerini yakaladık, onları denize attık. (O bogulurken pısmalıkla) Kendi kendini kınıyordu.

51:41 Ad(kavmin)de de (ibret alınacak şeyler vardır). Onlara, köklerini

kesen bir rüzgar gönderdik.

51:42 Üzerinden geçtiği hiçbir şeyi bırakmıyor, onu kül gibi ediyordu.

51:43 Semud(kavmin)de de (ibret alınacak şeyler vardır). Onlara: "Bir süreye kadar sefa sürün" denmişti.

51:44 Rablerinin buyruguna baskaldırdılar, bu yüzden onlar bakıp dururlarken, onları yıldırım yakaladı.

51:45 (Yurtlarında çöktüler) Ne kalkabildiler, ne de (bu duruma) engel olabildiler.

51:46 Daha önce de Nuh kavmini helak etmistik. Çünkü onlar da yoldan çıkmış bir toplum idiler.

51:47 Göğü sağlam yaptık, biz genişleticiyiz (kudretimiz genistir, göğü öyle genişleten biziz).

51:48 Yeri biz dösedik, (biz) ne güzel döseyiciyiz.

51:49 Her şeyden iki çift (erkek-disi) yarattık ki düşünüp öğüt alasınız.

51:50 O halde Allah'a kaçın, ben size O'nun tarafından görevlendirilmiş apaçık bir uyarıcıyım.

51:51 Allah ile beraber başka tanrılar uydurmayın. Ben size O'nun tarafından görevlendirilmiş apaçık bir uyarıcıyım.

51:52 İşte böyle, onlardan önce de ne kadar elçi geldiyse mutlaka: "Büyücü veya cinlenmiş" dediler.

51:53 Bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler (ki hep aynı şeyi söylüyorlar)? Doğrusu, onlar azgın bir topluluktur.

51:54 Onlardan yüz çevir, sen kinanacak değilsin.

51:55 Ama yine de hatırlat, çünkü hatırlatmak inananlara yararlıdır.

51:56 Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.

51:57 Ben onlardan rizik istemiyorum, beni beslemelerini de istemiyorum.

51:58 Süphesiz rizik veren, sağlam kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır.

51:59 Muhakkak ki, bu zulmedenlerin de (geçmiş) arkadaşlarının payı gibi bir azab payı vardır, (ötekilerin basına gelen azab gibi bir azab bunların da basına gelecektir), acele etmesinler.

51:60 Uyarıldıkları günlerinden dolayı vay o kafirlerin haline!

Sura 52: At-Tur

52:1 Andolsun Tur'a (Musa'nın vahiy aldığı Sina Dağı'na).

52:2 Satır satır yazılmış Kitaba;

52:3 Yayılmış ince deri üzerine,

52:4 Ma'mur (bakimli, sen) Ev (Ka'be'y)e,

52:5 Yükseltilmiş tavana (göge),

52:6 Kaynatılmış denize (bunlara andolsun ki),

52:7 Rabbinin azabi mutlaka vukubulacaktır;

52:8 Ona engel olacak bir şey yoktur.

52:9 O gün gök, bir çalkalanış çalkanır,

52:10 Dağlar bir yürüyüş yürür ki!..

52:11 Yalanlayanların vay haline o gün!

52:12 O daldıkları batıl içinde oynayıp duranlar,

52:13 O gün (söyle denilerek) cehennem atesine kakılırlar:

52:14 Iste yalanlayip durdugunuz ates budur!

52:15 (Nasil) Simdi bu, büyümüyüm, yoksa siz mi görmüyor musunuz?

52:16 Girin ona, ister dayanin, ister dayanmayin, sizin için birdir. Ancak yaptiklariniza göre cezalandirilacaksınız.

52:17 Korunanlar da cennetlerde, ni'met içindedirler.

52:18 Rablerinin kendilerine verdikleriyle sefa sürerler. Rableri onlari, cehennem azabından korumustur.

52:19 Yaptiklariniza karsilik afiyetle yeyin, için;

52:20 Sira sira dizilmis koltuklara yaslanarak. Onlari, iri gözlü hurilerle evlendirmisizdir.

52:21 Kendileri inanmis, zürriyetleri de imanda kendilerine uymus olan kimselerin zürriyetlerini de kendilerine katmisizdir; kendi ameller(inin sevab)ından da hiçbir sey eksiltmemisizdir. Herkes kendi kazandigina baglidir.

52:22 Ve onlara canlarinin istedigü meyvadan ve etten bol bol vermisizdir.

52:23 Orada bir kadeh kapisirlar ki içinde ne saçmalama var, ne de günaha sokma.

52:24 Çevrelerinde de kendilerine mahsus, sedef içinde sakli inci gibi civanlar dolasir (hizmet eder).

52:25 Birbirlerine dönmüs soruyorlar:

52:26 Daha önce biz ailemiz içinde (iken sonumuzdan) korkardik. dediler.

52:27 Allah bize lutfetti de bizi o delikçiklere isleyen azabdan korudu.

52:28 Biz bundan önce yalnız O'na yalvarir(bizi korumasini O'ndan niyaz eder)dik. Çünkü iyilik eden, esirgeyen O'dur, O.

52:29 (Ey Muhammed), Sen hatirlat, öğüt ver. Rabbinin ni'meti sayesinde sen ne kahinsin, ne de mecnun.

52:30 Yoksa onlar (senin hakkında): "Bir sa'irdir, zamanin felaketlerine çarpilmasini gözetliyoruz" mu diyorlar?

52:31 De ki: "Gözetleyin, ben de sizinle beraber gözetleyenlerdenim. (Bakalim hangimiz felakete çarpilacagiz?)"

52:32 Akillari mi bunu kendilerine emrediyor, yoksa onlar azgin bir topluluk mudur?

52:33 Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? Hayir, onlar inanmiyorlar.

52:34 Dogru iseler haydi onun gibi bir söz getirsinler.

52:35 Yoksa kendileri, hiçbir sey olmadan (raslanti sonucu olarak) mi yaratildilar? Yoksa yaratanlar kendileri midir?

52:36 Yoksa gökleri ve yeri mi yarattilar? Hayir, onlar düşünüp de inanmazlar.

52:37 Yoksa Rabbinin hazineleri onların yaninda midir? Yahut hakim olan (her sey i istedikleri gibi yöneten) kendileri midir?

52:38 Yoksa onların, (göge çikip meleklerin sözlerini ve onlara vahyedileni) dinleyecekleri bir merdivenleri mi var? Öyleyse dinleyenleri, (meleklerin sözlerini dinlediklerine) açık bir delil getirsin.

52:39 Yoksa kızlar O'na, ogullar size mi?

52:40 Yoksa sen onlardan (vahiylere duyurmana karsi) bir ücret istiyorsun da onlar, agir bir borç yükü altında mi kalmislardir?

52:41 Yoksa gayb (görülmeyen bilgi) kendilerinin yanindadir da kendileri mi

(oradan istediklerini) yaziyorlar?

52:42 Yoksa bir tuzak mi kurmak istiyorlar? Asil tuzaga dusecek olanlar, o inkar edenlerin kendileridir.

52:43 Yoksa onların Allah'tan baska bir tanrısı mi var? Allah'in sani onların ortak kostuklarından yucedir.

52:44 Gökten bir parçanın düstüğünü görseler, (yine inatlarından): "Üst üste yigilmis bulutlardir" derler.

52:45 Korkudan bayilacaklari günlerine kavusuncaya kadar birak onlari.

52:46 O gün, tuzaklari kendilerine hiçbir yarar saglamaz ve onlara yardım da edilmez.

52:47 Zulmedenlere, bundan baska bir azab da vardir. Fakat çoklari bilmezler.

52:48 Rabbinin hükmüne sabret, çünkü sen, gözlerimizin önündesin (korumamız altındasin), Kalktigin zaman Rabbinin övgü ile an.

52:49 Gecenin bir kısmında ve yıldızların ardından da O'nu tesbih et.

Sura 53: An-Najm

53:1 Asagi kayan yıldiza andolsun ki:

53:2 Arkadasınız sapmadi, azmadi.

53:3 O heva'dan konusmaz.

53:4 O(nun okudugu Kur'an) kendisine vahyedilen vahiyden baska bir sey degildir.

53:5 Onu, mühtis kuvvetleri olan biri öğretti;

53:6 Üstün akıl sahibi (melek). Dogruldu;

53:7 Kendisi yüksek ufukta iken.

53:8 Sonra yaklasti, (yere dogru) sarkti.

53:9 (Muhammed ile arasındaki mesafe) İki yay uzunlugu kadar, yahut daha az kaldi.

53:10 Kuluna, vahyettigini vahyetti.

53:11 Gönül gördüğünde yanilmadi (yalan söylemedi, gerçegi gördü).

53:12 Onun gördüğünden kuskusu mu duyuyorsunuz?

53:13 Andolsun, onu bir inisinde daha görmüştü;

53:14 Sidretü'l-Münteha(uzak ağaç)in yanında,

53:15 Ki onun yanında oturulacak bahçe vardır.

53:16 Sidre'yi kaplayan kapliyordu.

53:17 (Muhammed'in) Göz(ü) sasmadi ve azmadi.

53:18 Andolsun, Rabbinin büyük ayetlerinden bazılarını gördü.

53:19 Gördünüz mü o Lat ve 'Uzza'yi?

53:20 Ve üçüncü(leri olan) öteki (put) Menat'i?

53:21 Demek erkek size, kadın Allah'a mi?

53:22 O halde bu insafsızca bir taksim!

53:23 Onlar, sizin ve babalarınızın, (tanrı) diye isimlendirdiginiz (bos, kavramsız) isimlerden baska bir sey degildir. Allah, onlara hiçbir güç (tanrı oldukları hakkında hiçbir delil) indirmemistir. O(putlara tapa)nlara zanna ve nefislerin hevesine uyuyorlar. Oysa kendilerine, Rableri tarafından yol gösterici gelmistir.

53:24 Yoksa insan, her arzu ettigine sahip mi olacaktır?

53:25 Son da ilk de (ahiret de, dünya da) Allah'indir.
53:26 Göklerde nice melek var ki onların sefa'ati hiçbir ise yaramaz.
Meger Allah'in dilediği ve razı olduğu kimseye izin verdikten sonra olsun
(ancak o zaman sefa'atin faydası olur).
53:27 Ahirete inanmayanlar, meleklere disilerin adlarını takıyorlar.
53:28 Onların bu hususta bir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Zan ise
haktan hiçbir gerçek kazandırmaz. (Zan ile gerçeğe ulaşılmaz.)
53:29 Bizi anmaktan yüz çeviren ve dünya hayatından başka bir şey
istemeyen kimseden yüz çevir.
53:30 İşte onların erisebilecekleri bilgi (siniri) budur. (Bundan
ötesine akılları ermez). Süphesiz Rabbin, yolundan sapanı da iyi bilir ve
O, yola geleni de iyi bilir.
53:31 Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'indir. (Bunları
yaratmıştır) Ki kötülük edenleri, yaptıklarıyla cezalandırsın, güzel
davrananları da güzellikle mükafatlandırın.
53:32 Onlar, günahın büyüklerinden ve çirkin işlerden kaçınırlar,
yalnız bazı küçük hatalar işleyebilirler. Süphesiz Rabbinin affı
genistir (O kendisine yönelen kulunu affeder). O sizi daha iyi bilir: Gerek
sizi topraktan inşa ettiği, gerek annelerinizin karınlarında bulunduğunuz
zaman biçim verdiği sırada (sizin her halinizi bilmistir), artık kendinizi
övüp yüceltmeyin, çünkü O, korunani daha iyi bilir.
53:33 Gördün mü su adamı ki arkasını döndü?
53:34 Azıcık verdi, gerisini elinde siki siki tuttu?
53:35 Gayb'ın bilgisi kendi yanında da o mu (alemin esrarını) görüyor?
53:36 Yoksa kendisine haber mi verilmedi: Musa'nın sahifelerinde bulunan,
53:37 Ve çok vefalı İbrahim'in (sahifelerinde bulunan su gerçekler):
53:38 Ki hiçbir günahkar, baskasının günah yükünü yüklenmez.
53:39 İnsana çalışmasından başka bir şey yoktur.
53:40 Ve çalışması da yakında görülecektir.
53:41 Sonra ona tam karşılığı verilecektir.
53:42 Ve sonunda senin Rabbin varılacaktır.
53:43 Güldüren de O'dur, ağlatan da O'dur.
53:44 Öldüren de O'dur, yasatan da O'dur.
53:45 O yarattı iki çifti: erkeği ve dişi,
53:46 Atıldığı zaman nutfe(sperm)den.
53:47 Süphesiz tekrar yaratmak da O'nun isidir.
53:48 Zengin eden O'dur, bol verip memnun eden O.
53:49 (Taptıkları) Si'ra(yıldızı)nın Rabbi O'dur.
53:50 O helak etti, önce gelen 'Ad'i,
53:51 Semud'u, komadı (onları).
53:52 Önceden de Nuh kavmini (helak etmişti). Çünkü onlar daha zalim ve
azgın idiler.
53:53 Altı üstüne getirilen kentleri (Lut kavminin oturduğu bölgeleri)
devirip yıktı.
53:54 Onların üstüne neler çöktü, neler!
53:55 O halde Rabbinin hangi ni'metinden kuzu duyuyorsun?
53:56 Bu (Kur'an veya peygamber) de ilk uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır.

53:57 O yaklasici, yaklasti.

53:58 Onu Allah'tan baska açacak (geldigi zaman kaldiracak, vaktini erteleyecek veya onun ne zaman geleceğini belirleyecek) kimse yoktur.

53:59 Simdi siz bu söze mi hayret ediyorsunuz?

53:60 Ve gülüyorsunuz da aglamiyorsunuz?

53:61 Ve siz bas kaldiriyorsunuz?

53:62 Haydi Allah'a secde edin ve kulluk edin!

Sura 54: Al-Qamar

54:1 O sa'at yaklasti, ay yarildi.

54:2 Bir mu'cize görecek olsalar yüz çevirirler ve "Süregelen bir büyüdür" derler.

54:3 Yalanladilar, nefislerinin heveslerine uydular. Halbuki her is, yerini bulacaktır (Allah'in kararına kimse engel olamaz).

54:4 Andolsun, onlara, (batilda kalmalarini) önleyecek (ibret verici olaylari anlatan) haberler geldi.

54:5 Bunlar üstün hikmettir! Ama uyarilar fayda vermiyor.

54:6 Öyleyse sen de onlardan yüz çevir; o çağiricinin görülmemis, taninmamis bir seye çağiracağı gün,

54:7 Gözleri düskün düskün (zillet ve dehset içinde) kabirlerden çıkarlar; tipki yayilan çekirgeler gibidirler.

54:8 Boyunlarini, çağirana dogru uzatmis kosarlarken, kafirler: "Bu çetin bir gündür!" derler.

54:9 Onlardan önce Nuh'un kavmi de yalanlamisti. Kulumuzu yalanladilar ve: "Cinlenmistir" dediler. Ve o(na çeşitli eziyetler yapilarak tebligden) menedildi.

54:10 Bunun üzerine Rabbine: "Ben yenik düstüm, yardım et!" diye yalvardi.

54:11 Biz de bosalan bir su ile gögün kapilarini açtik.

54:12 Yeri kaynaklar halinde fiskirttik, (gögün ve yerin) su(lari) takdir edilmiş bir isin olması için birlesti.

54:13 Nuh'u da tahtalar ve çiviler(le yapilmiş gemi) üzerinde tasidik.

54:14 (Kendisine karsi) Nankörlük edilen(kulumuz)a (bizden) bir mükafat olmak üzere (gemi), gözlerimizin önünde akip gidiyordu.

54:15 Bunu bir ibret olarak biraktik, ibret alan yok mudur?

54:16 Benim azabim ve uyarilarim nasilmis (görsünler diye).

54:17 Andolsun biz, Kur'an'i öğüt almak için kolaylastirdik. Öğüt alan yok mudur?

54:18 Ad da yalanladi, ama azabim ve uyarilarim nasil oldu?

54:19 Biz onların üstüne ugursuz mu ugursuz bir günde ugultulu bir kasirga saldik.

54:20 Insanlari sanki köklerinden sökülmüş hurma kütükleri imisler gibi koparip deviriyordu.

54:21 Benim azabim ve uyarilarim nasil oldu?

54:22 Andolsun biz Kur'an'i öğüt almak için kolaylastirdik. Öğüt alan yok mudur?

54:23 Semud da uyarilari yalandi:

54:24 Bizden bir insana mi uyacağız? O takdirde biz apaçık bir sapıklık ve çilginlik içine düsmüs oluruz dediler.

54:25 Zikir, aramızdan ona mi bırakıldı? Hayir o, yalanci küstahin biridir!

54:26 (Salih'e dedik ki): Yarın onlar, yalanci, küstahin kim oldugunu bilecekler.

54:27 Biz onlara, kendilerini sinamak için disi deveyi gönderecegiz. Hele sen onlari gözetle, sabret.

54:28 Onlara, suyun aralarında paylastirilacagini, (bir gün devenin, bir gün de kendilerinin su içme nöbeti olacagini) haber ver; içme sirasi kiminse o gelip suyunu alsin.

54:29 Bir arkadaslarini çağirdilar, o da biçagi çekip (deveyi) kesti.

54:30 Ama azabim ve uyarilarim nasil oldu?

54:31 Biz onların üzerine tek sayha (korkunç bir ses) gönderdik; agilcinin topladigi kuru ot gibi kirilip döküldüler.

54:32 Andolsun Biz Kur'an'i öğüt almak için kolaylastirdik. Öğüt alan yok mudur?

54:33 Lut'un kavmi de uyarilari yalanladi.

54:34 Biz de üstlerine (taslar savuran) bir firtina gönderdik, yalnız Lut ailesini seher vakti kurtardik;

54:35 Katimizdan bir ni'met olarak. Biz sükreteni böyle mükafatlandiririz.

54:36 Lut, onlari bizim yakalamamiza karsi uyarmisti, fakat uyarilara karsi kusku duydular.

54:37 Onun (güzel delikanlılar seklinde görünen melek) konuklarından murad almaga kalkistilar. Biz de gözlerini siliverdik: "Haydi azabimi ve uyarilarimi tadin!"

54:38 Sabah erken, onlari kararlı bir azab yakaladi.

54:39 Azabimi ve uyarilarimi(n akibetini) tadin!

54:40 Andolsun biz Kur'an'i öğüt almak için kolaylastirdik. Öğüt alan yok mudur?

54:41 Fir'avn'in kavmine de uyarilar gelmistir.

54:42 Bütün ayetlerimizi yalanladilar. Biz de onlari, galib ve güçlü(padisah)in yakalamasi gibi yakaladik.

54:43 Simdi sizin kafirleriniz, ötekilerinizden hayirli mi? Yoksa Kitaplarda sizin için bir beraet (inkarinizdan dolayi size sorumsuzluk) mu var?

54:44 Yoksa "Biz muzaffer (yenilmez) bir topluluguz" mu diyorlar?

54:45 O topluluk bozulacak ve geriye dönüp kaçacaklardır.

54:46 Hayir, bulusma zamanlari o (uyarildiklari) sa'attir. O sa'at cidden çok feci ve acidir;

54:47 Suçlular bir sapıklık ve çilginlik içindedir.

54:48 O gün yüzükoyun atese sürüklenecekler: "Cehennemim dokunusunu tadin!" diye.

54:49 Biz her şeyi bir kadere (bir düzene, ölçüye, plana) göre yarattik.

54:50 Bizim buyrugumuz yalnız bir tektir, göz açıp yumma gibidir.

54:51 Andolsun biz sizin benzerlerinizi hep helak ettik. Öğüt alan yok mudur?

54:52 Isledikleri her sey, Kitaplarda mevcuttur.

54:53 Küçük, büyük hepsi satir satir yazilmistir.

54:54 Korunanlar cennetlerde irmaklar(in kenarin)dadirlar.

54:55 Güçlü padisahin huzurunda dogruluk koltuklarında(memnunluk içinde)dirler.

Sura 55: Ar-Rahman

55:1 Çok merhametli (Allah),

55:2 Kur'an'i öğretti.

55:3 İnsani yarattı.

55:4 Ona beyanı (konuşup, düşüncelerini açıklamayı) öğretti.

55:5 Güneş de, Ay da bir hesap ile(cereyan etmekte)dir.

55:6 Necm (bitkiler, yıldızlar) ve ağaçlar (Allah'a) secde etmektedirler.

55:7 Göğü yükseltti ve mizani koydu.

55:8 Tartıda taskinlik edip dengeyi bozmayın.

55:9 Tartıyı adaletle yapın, terazide eksiklik yapmayın.

55:10 (Allah) Yeri halk için koydu.

55:11 Onda meyva(lar) ve salkimli hurmalar var.

55:12 Saplı ve yapraklı dane(ler) ve hoş kokulu bitkiler var.

55:13 (Ey cinler ve insanlar topluluğu) Şimdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanlıyorsunuz?

55:14 İnsani kiremit gibi pismis çamurdan yarattı.

55:15 Cin'i de halis atesten yarattı.

55:16 Şimdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanlıyorsunuz?

55:17 İki doğunun ve iki batının Rabbidir.

55:18 Şimdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanlıyorsunuz?

55:19 İki denizi salıverdi, birbirine kavusuyorlar,

55:20 Aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmıyorlar.

55:21 Şimdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanlıyorsunuz?

55:22 İkisinden de inci ve mercan çıkar.

55:23 Şimdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanlıyorsunuz?

55:24 Denizde koca dağlar gibi akıp giden kocaman gemiler de O'nundur.

55:25 Şimdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanlıyorsunuz?

55:26 (Yer) Üzerinde bulunan her şey yok olacaktır.

55:27 Yalnız Rabbinin celal ve ikram sahibi yüzü baki kalacaktır.

55:28 Şimdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanlıyorsunuz?

55:29 Göklere ve yerde bulunanlar (her şeyi) O'ndan isterler. O, her gün (her an) yeni bir istedir.

55:30 Şimdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanlıyorsunuz?

55:31 Ey iki sekal, sizin için de boş vaktimiz olacak (sizin de hesabınızı göreceğiz).

55:32 Şimdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanlıyorsunuz?

55:33 Ey cinler ve insanlar topluluğu, göklerin ve yerin bucaklarından geçip gitmeğe gücünüz yeterse geçin gidin. Ancak kudretle geçebilirsiniz.

55:34 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:35 Ikinizin de üzerine, atesten yalin alev ve kipkizil bir duman (yahut erimis bakir) gönderilir, basaramazsiniz.
55:36 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:37 Gök yarilip da erimis yag gibi kipkirmizi bir gül oldugu zaman...
55:38 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:39 O gün ne insana, ne de cin'e günahından sorulur.
55:40 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:41 Suçlular, simalarından taninir, alinlar(in)dan ve ayaklar(in)dan tutulur.
55:42 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:43 Iste bu, suçlularin yalanladigi cehennemdir!
55:44 Onunla kaynar su arasinda dolasirlar.
55:45 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:46 Rabbinin divaninda dur(up hesap ver)mekten korkan kimseye iki cennet var.
55:47 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:48 Ikisinin de çeşitli ağaçlari, meyvalari var.
55:49 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:50 Ikisinde de akip giden iki kaynak var.
55:51 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:52 Ikisinde de her meyvadan iki çift var.
55:53 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:54 (Orada) Astarlari kalın atlastan yataklara yaslanirlar. Iki cennetin de devsirmesi yakindir.
55:55 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:56 Onlarda bakislari kısa (yalniz kocalarina bakan) öyle dilberler de var ki, bunlardan önce onlari ne insan, ne de cin kanatmamistir.
55:57 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:58 Sanki onlar yakut ve mercandirlar.
55:59 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:60 Iyiligin karsiligi, yalnız iyilik degil midir?
55:61 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:62 Bu ikisinin ötesinde iki cennet daha var.
55:63 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:64 Yemyesildirler.
55:65 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:66 Ikisinde de fiskiran iki kaynak var.
55:67 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:68 Ikisinde de meyva, hurma ve nar var.
55:69 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:70 Onlarda da iyi huylu, güzel kadinlar var.
55:71 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:72 Çadırlara kapanmis huriler.
55:73 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?
55:74 Bunlardan önce onlari ne insan, ne de cin kanatmamistir.

55:75 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?

55:76 (Cennettekiler) Yesil yastiklara ve harikulade güzel islemeli döseklere yaslanirlar.

55:77 Simdi Rabbinizin hangi ni'metlerini yalanliyorsunuz?

55:78 Büyüklük ve ikram sahibi Rabbinin adi ne yücedir!

Sura 56: Al-Waqi'ah

56:1 Olacak vak'a oldugu (kiyamet koptugu) zaman,

56:2 Onun olusunu yalanlayacak yoktur.

56:3 O alçaltici, yükselticidir (yerleri alt üst eder),

56:4 Yer siddetliesarsildigi,

56:5 Daglar serpildikçe serpildigi,

56:6 Dagilan toz duman haline geldigi

56:7 Ve sizler üç sinif oldugunuz zaman;

56:8 Sagin adamlari (amel defterleri sag tarafindan verilenler), ne ugurlulardir onlar!

56:9 Solun adamlari (amel defterleri sol tarafindan verilenler), ne ugursuzlardir onlar!

56:10 Ve o sabiklar, sabiklar!

56:11 Iste, onlardir (Allah'a) yaklastirilanlar,

56:12 Ni'met cennetlerinde.

56:13 Çogu öncekilerden,

56:14 Birazi da sonrakilerden (olan bu insanlar),

56:15 Altin ve cevahirle islenmis tahtlar üzerindedirler.

56:16 Onlarin üzerinde karsilikli yaslanirlar.

56:17 Çevrelerinde, ebedi yasamaga erdirilmis gençler dolasir;

56:18 Akip giden sarap kaynagindan doldurulmus testiler, ibrikler ve kadehlerle.

56:19 (Bir sarap ki) Ondan ne baslari agritilir, ne de akillari giderilir.

56:20 Begendikleri meyva(lar),

56:21 Canlarinin çektigi kus et(ler)i,

56:22 Iri gözlü huriler,

56:23 Sakli inciler gibi;

56:24 Yaptiklarina karsilik olarak.

56:25 Orada ne bos bir söz ve ne de günaha sokan bir laf isitirler.

56:26 Duyduklari söz, yalnız "Selam, selam" dir.

56:27 Sagin adamlari, nedir o sagin adamlari!

56:28 (Onlar) Dikensiz kirazlar,

56:29 (Kökünden tepesine kadar) meyva dizili muzlar,

56:30 Uzamis gölge(ler),

56:31 Fiskiran sular,

56:32 Pek çok mevya arasinda;

56:33 Tükenmeyen ve yasaklanmayan!

56:34 Ve yükseltilmis dösekler üstündedirler.

56:35 Biz (oradaki) kadinlari da yeniden bir güzel insa' etmisiz,

56:36 Onlari bakireler yapmisizdir.

56:37 Hep yasit sevgililer;
56:38 Sagin adamlari için.
56:39 (Bu sagcilarin) Bir bölümü öncekilerdendir,
56:40 Bir bölümü de sonrakilerdendir.
56:41 Solun adamlari (amel defterleri, sol tarafindan verilenler), nedir o solcular!
56:42 (Onlar) Delikçiklere isleyen bir ates ve kaynar su içinde,
56:43 Kara dumandan bir gölge altında,
56:44 Ki ne serindir, ne faydali.
56:45 Çünkü onlar bundan önce varlik içinde simartilmislardi.
56:46 Büyük günahi islemekte ısrar ediyorlardı.
56:47 Ve diyorlardı ki: "Biz öldükten, toprak ve kemik yigini olduktan sonra, biz mi bir daha diriltileceğiz?"
56:48 Önceki atalarımız da mi?
56:49 De ki: "Öncekiler de sonrakiler de."
56:50 Belli bir günün bulusma vakti için mutlaka toplanacaklardır.
56:51 Sonra siz de, ey sapik yalanlayicilar (o zaman toplanacaksınız).
56:52 (Suçlular) Mutlaka bir Zakkum agacindan yiyecekler,
56:53 Onunla karinlari(ni) dolduracaklar,
56:54 Üzerine de kaynar su içeceklerdir.
56:55 Susuzluk hastaligina tutulmus develerin içisi gibi içeceklerdir!
56:56 Iste ceza gününde onların agirlanisi böyledir.
56:57 Biz sizi yarattik; dogrulamaniz gerekmez mi?
56:58 Akittiginiz meniye gördünüz mü?
56:59 Siz mi onu yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcılar biz miyiz?
56:60 Aranızda ölümü takdir eden biziz ve bizim önümüze geçilmiş degildir (kimse ölüme engel olamaz).
56:61 (Size böyle ölümü takdir ettik) Ki sizin yerinize benzerlerinizi getirelim ve sizi, bilmediginiz bir biçimde yeniden insa' edelim.
56:62 Andolsun, ilk yaratmayı bildiniz, (bunu) düşünüp ibret almanız gerekmez mi?
56:63 Ektiginizi gördünüz mü?
56:64 Siz mi onu bitiyorsunuz, yoksa bitirenler biz miyiz?
56:65 Dileseydik, onu kuru bir çöp yapardık, sizlanıp dururdunuz:
56:66 Biz borçlandık, (yaptığımız masraflar bosa gitti)!.
56:67 Dogrusu, biz yoksun bırakıldık! (derdiniz).
56:68 İçtiginiz suya baktiniz mi?
56:69 Siz mi onu buluttan indirdiniz, yoksa indirenler biz miyiz?
56:70 Dileseydik onu tuzlu yapardık. Süketmeniz gerekmez mi?
56:71 (İki dali birbirine sürterek) Çıkardığınız atesi gördünüz mü?
56:72 Onun agacini siz mi yarattınız, yoksa yaratanlar biz miyiz?
56:73 Biz onu bir ibret ve çölden gelip geçenlere bir fayda yaptık.
56:74 Öyleyse büyük Rabbinin adini yücelt.
56:75 Yoo, yıldizların yerlerine yemin ederim,
56:76 Bilerseniz, bu büyük bir yemindir.
56:77 O, elbette degerli bir Kur'an'dir,

56:78 Sakli bir Kitaptadir.
56:79 Ki ona temizlerden baskasi dokunmaz.
56:80 (O), Alemlerin Rabbinden indirilmistir.
56:81 Simdi siz, bu sözü mü küçümsüyorsunuz?
56:82 (Kur'an'dan istifade edeceginiz yerde) Rizkinizi, yalanlamanizdan ibaret mi kiliyorsunuz (sizin ondan elde ettiginiz nasib, sadece onu yalanlamaniz midir)?
56:83 Ya can bogaza dayandigi zaman?
56:84 Ki siz de o zaman (can çekisen kimseye) bakip durursunuz.
56:85 Biz ona sizden daha yakiniz, fakat siz görmezsiniz.
56:86 Eger (öldükten sonra) cezalandirilmayacaksiniz
56:87 (Bu sözünüzde dogru iseniz) o(çikmakta olan ca)ni geri döndürsenize!
56:88 (O can, Allah'a) Yaklastirilanlardan ise,
56:89 O'na rahatlik, güzel rizik ve ni'met cenneti var.
56:90 Eger sagcılardan (amel defteri sag tarafindan verilenlerden) ise,
56:91 (Ey sagci) Sana sagcılardan selam var!
56:92 Ama yalanlayici sapıklardan ise;
56:93 Kaynar sudan bir ziyafet,
56:94 Ve cehenneme atilma var.
56:95 Kesin gerçek budur iste.
56:96 Öyleyse büyük Rabbinin adini tesbih et (O'nu, kendisine layik olmayan sifatlardan tenzih eyle).

Sura 57: Al-Hadid

57:1 Göklerde ve yerde bulunan her sey Allah'i tesbih etmistir. O, azizdir hakimdir.
57:2 Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Yasatir, öldürür, O her seyi yapabilir.
57:3 O, ilktir (kendisinden önce hiçbir varlik yoktur,) sondur (kendisinden sonra hiçbir varlik yoktur. Her sey yok olurken O kalacaktır,) zahirdir (delilleriyle varligi gün gibi açıktir,) batindir (zatinin hakikati gizlidir, akillar O'nun özünü idrak edemez,) O, her seyi bilendir.
57:4 O'dur ki gökleri ve yeri alti günde yaratti, sonra Ars'a oturdu. Yere gireni, ondan çıkani, gökten ineni, ona çıkani bilir. Nerede olsanız, O sizinle beraberdir, Allah yaptiklarinizi görmektedir.
57:5 Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Bütün isler Allah'a döndürülecektir.
57:6 Geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü gecenin içine sokar. O, gögüslerin özünü bilir.
57:7 Allah'a ve Elçisine inanin ve (O'nun) sizi hakim kildigi, sizin yönetiminize verdigi seylerden (Allah için) harcayin. Sizden, inanan ve (hak rizasina) harcayanlar için büyük mükafat vardır.
57:8 Elçi sizi Rabbinize inanmaga (güvenmege) çağirdigi ve (bu konuda) sizden saglam söz almıs oldugu halde inananlar iseniz neden Allah'a güvenmiyorsunuz?
57:9 Sizi karanliklardan aydinliga çıkarmak için kuluna açık açık

ayetler indiren O'dur. Süphesiz Allah, size karsi çok sefkatli, çok merhametlidir.

57:10 Neden siz Allah yolunda harcamayasiniz ki? Göklerin ve yerin mirasi zaten Allah'indir. Elbette içinizden (Mekke'nin) feth(in)den önce (Hak yolunda) harcayan ve savasan(lar, ötekilerle) bir olmaz. Onlarin derecesi, sonradan infak eden ve savasanlardan daha büyüktür. Bununla beraber Allah hepsine de (gerek fetihten önce, gerek fetihten sonra infak eden ve savasan müslümanlara) en güzel sonucu va'detmiştir. Allah, yaptiklarinizi haber almaktadır.

57:11 Kimdir o, Allah'a güzel bir borç verecek olan ki, Allah da onun verdigini kat kat artirsın ve onun için degerli bir mükafat da versin?

57:12 O gün inanan erkekleri ve inanan kadınlari; isiklari, önlerinde ve saglarında kosar durumda görürsün. (Kendilerine): "Bugün müjdeniz, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacaginiz cennetlerdir." (denilir). Iste büyük basari budur!

57:13 O gün münafik erkekler ve münafik kadınlar (cennete gitmekte olan) mü'minlere derler ki: "Bize bakın da sizin nurunuzdan yararlanalım." Onlara: "Arkaniza dönün de nur arayın!" denilir. Aralarına kapili bir sur çekilir ki, onun içinde rahmet vardır, dis yönünde de azab.

57:14 (Münafiklar) onlara seslenirler: "Biz de sizinle beraber degil miydik?" (Mü'minler) derler ki: "Evet ama, siz kendi canlarınıza kötülük ettiniz, beklediniz (hemen tevbe etmediniz) kuskulandınız, kuruntular sizi aldatti. Allah'in emri (ölüm) gelinceye kadar (böyle hareket ettiniz,) o çok aldatici (seytan,) sizi Allah(in affi) ile aldatti."

57:15 Bugün artık ne sizden, ne de inkar edenlerden fidye alınmaz, varacaginiz yer atestir. Sizin layiginiz odur. Ne kötü gidilecek yerdir orasi!

57:16 Inananlar için hala vakit gelmedi mi ki kalbleri Allah'in Zikrine ve inen hakka saygi duysun ve bundan önce kendilerine Kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçmekle kalbleri katilasmis, çoğu da yoldan çıkmis kimseler gibi olmasınlar?

57:17 Biliniz ki Allah yeri, ölümünden sonra diriltir. Belki aklinizi kullanirsiniz diye size ayetleri açıkladık.

57:18 Sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel borç verenler, iste onlara, (verdikleri), kat kat yapilir ve onlar için degerli bir mükafat da vardır.

57:19 Allah'a ve elçilerine inananlar (yok mu) iste Rableri yanında, siddikler (çok dogru olanlar) ve şehidler onlardır. Onlarin mükafatlari ve nurlari vardır. Inkar edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar(a gelince), onlar da cehennem halkidir.

57:20 Bilin ki dünya hayati bir oyun, eglence, süs, kendi aranızda övünme mal ve evlad çoğaltma yarısıdır. Tıpkı bir yağmura benzer ki; bitirdiği ot, ekincilerin hosuna gider, sonra kurur, onu sapsari görürsün, sonra çerçöp olur. Ahirette ise çetin bir azab; Allah'tan magfiret ve riza vardır. Dünya hayati aldatici bir zevkten baska bir sey degildir.

57:21 (O halde siz), Rabbinizden bir magfirete ve genisligi, gökle yerin

genisligi gibi olup Allah'a ve elçilerine inananlar için hazırlanmış bulunan bir cennete kosun. İste bu, Allah'ın dilediğine vereceği lutfudur. Allah, büyük lutf sahibidir.

57:22 Ne yerde ne de kendi canlarınızda meydana gelen hiçbir musibet (afet, hastalık) yoktur ki biz onu yaratmadan önce, bir Kitapta (yazılmış ezeli bilgimizde tesbit edilmiş) olmasın. Doğrusu bu, Allah'a kolaydır.

57:23 (Basınıza gelecek olayları, önceden bir Kitaba yazdık) Ki elinizden çıkana üzülmesiniz ve (Allah'ın) size verdiğiyle sevinip simarmayasınız. Çünkü Allah, kendini beğenip övünen kimseleri sevmez.

57:24 Onlar cimrilik edip insanlara da cimrilik emrederler. Kim (Allah yolunda harcamaktan) yüz çevirirse (bilsin ki) Allah, zengindir, övgüye layiktir.

57:25 Andolsun biz elçilerimizi açık kanıtlarla gönderdik ve onlarla beraber Kitabı ve (adalet) ölçü(sün)ü indirdik ki insanlar adaleti yerine getsinler. Ve kendisinde büyük bir kuvvet ve insanlara birçok yararlar bulunan demiri indirdik ki Allah, kimin (ondan yararlanarak) gaybda (görmediği halde) kendisine ve elçilerine yardım edeceğini bilsin, (ortaya çıkarsın). Süphesiz Allah kuvvetlidir, daima üstündür.

57:26 Andolsun, Nuh'u ve İbrahim'i elçi gönderdik, peygamberliği ve Kitabı bunların zürriyetleri arasına koyduk. Onlardan doğru yolda olanlar da vardır, ama onlardan çoğu yoldan çıkmıştır.

57:27 Sonra bunların pesinden ardarda elçilerimizi gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da onların ardına kattık; ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalblerine sefkat ve merhamet koyduk. İcadettikleri ruhbanlığı, biz onlara yazmamistik, yalnız Allah'ın rızasını kazanmak için kendiliklerinden uyguladılar ama ona gereği gibi uymadılar. Biz de onlardan iman edenlere mükafatlarını verdik. Fakat onlardan birçoğu da yoldan çıkmıştır.

57:28 Ey inananlar, Allah'tan korkun, O'nun Elçisine inanın ki size rahmetinden iki pay versin, sizin için ışığında yürüyeceğiniz bir nur yaratsın ve sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

57:29 Böylece Kitap ehli, kendilerinin, Allah'ın lutfundan hiçbir şeye malik olmadıklarını, bütün lutfun, Allah'ın elinde olduğunu, onu dilediğine vereceğini bilmezlik etmesinler. Allah, büyük lutf sahibidir.

Sura 58: Al-Mujadilah

58:1 Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü isitti. Allah, ikinizin birbirinizle konuşmanızı isittir. Çünkü Allah isitendir, görendir.

58:2 Sizden kadınlara zihar edenler (sen bana, anamın sirti gibisin diyenler), bilmelidirler ki o kadınlar, onların anaları degillerdir.

Onların anaları, ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Onlar, çirkin ve yalan olan bir söz söylüyorlar. Bununla beraber Allah, affedicidir bağışlayıcıdır.

58:3 Kadınlara zihar edip sonra söylediklerine dönenler, karilariyle temaslarından önce bir köleyi hürriyete kavuşturmalılardır. Size ögütlenen budur. Allah, yaptıklarınızı haber almaktadır.

58:4 Buna imkan bulamayan, temaslarından önce aralıksız olarak iki ay oruç

tutmalıdır. Buna da gücü yetmeyen, altmış fakiri doyurmalıdır. Allah'a ve Elçisine inanmanız (onların sözlerini doğrulamanız) için bu hükümler konmuştur. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır (bu sınırları tanımayan) kafirler için acı bir azab vardır.

58:5 Allah'a ve Elçisine karşı gelen (onların koyduğu sınırlardan başka sınırlar koymaya kalkan)lar kendilerinden öncekilerin tepelendikleri gibi tepeleneceklerdir! Biz açık açık ayetler indirdik. kafirler için küçük düşürücü bir azab vardır.

58:6 Allah onların hepsini tekrar dirilteceği gün ne yaptıklarını kendilerine haber verecektir! Allah on(ların yaptıkları işler)i hep saymış (zaptetmiş)tir. Onlar ise onu unutmuslardır. Allah her şeye şahiddir.

58:7 Göklerde ve yerde olanları, Allah'ın bildiğini görmedin mi? Üç kişi gizli konussa mutlaka dördüncüsü O'dur. Bes kişi gizli konussa mutlaka altıncısı O'dur. Bundan az da, bundan çok da olsalar, nerede bulunsalar mutlaka O, onlarla beraberdir. Sonra kıyamet günü, onlara yaptıklarını haber verir. Çünkü Allah, her şeyi bilendir.

58:8 Görmedin mi su adamları ki gizli gizli konuşmaktan menedildikleri halde yine o menedildikleri ise dönüyorlar; günah, düşmanlık, Elçiye isyan hususunda gizli gizli konuşuyorlar. Sana geldikleri zaman seni, Allah'ın selamlamadığı bir tarzda selamlıyorlar ve kendi içlerinde de: "Bu dedüğümüzden ötürü Allah bize azab etsin ya" diyorlar. Cehennem onlara yeter. Oraya gireceklerdir, ne kötü gidilecek yerdir orası!

58:9 Ey inananlar, aranızda gizli konuştüğünüz zaman günah, düşmanlık ve Elçiye karşı gelme üzerinde konuşmayın; iyilik ve takva üzerinde konuşun ve huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun.

58:10 Gizli konuşma(fıkos) şeytandır. (Şeytan insanları bu yola iletir ki) inananlar üzülünler. Oysa o, Allah'ın izni olmadıkça mü'minlere hiçbir zarar veremez. Mü'minler Allah'a dayansınlar.

58:11 Ey inananlar, size: "Meclislerde yer açın" dediği zaman yer açın ki Allah da size genişlik versin. Size: "Kalkın" dediği zaman da, kalkın ki Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah yaptıklarınızı haber almaktadır.

58:12 Ey inananlar, siz Elçi ile gizli konuşacağınız zaman bu gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Sayet (sadaka verecek bir şey) bulamazsınız, Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

58:13 Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermenizden korktunuz mu? Çünkü yapmadınız. Allah da sizi (bundan) affetti. Artık namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve Elçisine ita'at edin. Allah yaptıklarınızı bilmektedir.

58:14 Allah'ın kendilerine gazabettiği bir topluluğu dost edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler, ne de onlardan. Bilerek yalan yere yemin ediyorlar.

58:15 Allah onlar için çetin bir azab hazırlamıştır. Onlar ne kötü işler yapıyorlar.

58:16 Yeminlerini kalkan yapıp Allah'ın yoluna engel oldular. Onlar için küçük düşürücü bir azab vardır.

58:17 Onların ne malları, ne de çocukları kendilerini Allah'a karşı koruyabilir. Onlar ateş halkidir. Orada sürekli kalacaklardır.

58:18 Allah onların hepsini tekrar dirilttiği gün, dünyada size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve kendilerinin bir şey üzerinde bulduklarını, (doğru yolda olduklarını) sanacaklardır. İyi bilin ki onlar yalancılardır.

58:19 Şeytan onları kusatmış (ruhlarına hakim olmuş) onlara Allah'ı anmayı unutturmuştur. Onlar şeytanın hizbi(partisi)dir. Muhakkak ki şeytanın hizbi kaybedecektir.

58:20 Allah'a ve Elçisine düşman olanlar, onlar en alçaklar arasındadırlar.

58:21 Allah: "Elbette ben ve elçilerim galib geleceğiz" diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir.

58:22 Allah'a ve ahiret gününe inanan bir milletin babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları da olsa Allah'a ve Elçisine düşman olanlarla dostluk ettiğini görmezsin. Allah onların kalblerine iman yazmış ve onları kendinden bir ruh ile (kalb nuru veya Kur'an ile) desteklemiştir. Onları atlarından irmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedi kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın hizbi(partisi)dir. Muhakkak ki basariya ulaşacak olanlar, Allah'ı hizbidir.

Sura 59: Al-Hashr

59:1 Göklerde ve yerde bulunan herşey Allah'ı tesbih etmiş(O'nun saninin eksikliklerden uzak, zatının yüce olduğunu anmışlar)dir. O, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

59:2 Kitap sahiplerinden inkar edenleri, hemen ilk hasirde (müslümanların, kaleleri önünde toplanmalarında) yurtlarından O çıkardı. Siz onların çıkacaklarını sanmamistiniz. Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Allah onlara ummadıkları yerden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle harap ediyorlardı. Ey akıl sahipleri ibret alın.

59:3 Eger Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı, mutlaka onlara dünyada azabederdi. Ahirette de onlar için ateş azabı vardır.

59:4 Bunun sebebi sudur: Onlar Allah'a ve Elçisine karşı geldiler; kim Allah'a karşı gelirse (bilsin ki) Allah'ın azabı çetindir.

59:5 Herhangibir hurma ağacını kesmeniz, yahut onu kökleri üzerinde bırakmanız hep Allah'ın izniyle ve (O'nun) yoldan çıkanları cezalandırması için olmuştur.

59:6 Allah'ın, onlardan Elçisine verdiği ganimetlere gelince, siz (onu elde etmek için) onun üzerine ne at ne de deve sürdünüz. Fakat Allah, elçilerini, dilediği kimselerin üzerine salar (onlara üstün getirir). Allah her şeyi yapabilir.

59:7 (Onların durumu) Tıpkı şeytanın durumuna benzer ki insana "İnkâr et" dedi. (İnsan) inkâr edince de: "Ben seden uzagım, ben alemlerin Rabbi Allah'tan korkarım!" dedi.

59:8 Allah'ın, o kent halkından, Elçisine verdiği ganimetler, Allah'a,

Elçiye, (ona) akraba olanlara, yetimlere, yoksullara (yolda kalan) yolcuya aittir. Ta ki (o mallar), içinizden yalnız zenginler arasında dolayan bir şey olmasın. Elçi size ne veriyse onu alın, size neyi yasakladıysa ondan sakının ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabi siddetlidir.

59:9 (O mallar) Su göçmen fakirlere aittir ki (onlar) yurtlarından ve mallarından (sürülüp) çıkarılmışlardır; Allah'ın lütfü ve rızasını ararlar; Allah'a ve Elçisine yardım ederler. İşte doğru olanlar onlardır.

59:10 Ve onlardan önce o yurda (Medine'ye) yerlesen, imana sarılanlar kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilen(ganimet)lerden ötürü göğüslerinde bir ihtiyaç (egilimi) duymazlar. Kendilerinin ihtiyaçları olsa dahi, (göç eden yoksul kardeşlerini) öz canlarına tercih ederler. Kim nefsinin cimrilikinden korunursa, işte onlar başarıya erenlerdir.

59:11 Onlardan sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce inanmış olan kardeşlerimizi bağışla, kalblerimizde inananlara karşı bir kin bırakma! Rabbimiz, Sen çok sefkatli çok merhametlisin!"

59:12 İki yüzlülük edenleri görmedin mi? Kitap ehlinde inkar eden kardeşlerine: "Eğer siz (yurdunuzdan) çıkarılırsanız, mutlaka biz de sizinle beraber çıkarız, sizin aleyhinize hiç kimseye ita'at etmeyiz. Sayet sizinle savaşırsanız mutlaka size yardım ederiz." derler. Allah, onların yalancı olduklarına şahidlik eder.

59:13 Andolsun eğer onlar, çıkarılırsalar, (bunlar) onlarla beraber çıkmazlar; eğer onlarla savaşılsa onlara yardım etmezler; yardım etseler bile arkaları(in) dönüp kaçarlar, sonra kendilerine de yardım edilmez.

59:14 Onların kalblerinde sizin korkunuz, Allah'inkinden fazladır. (Allah'tan çok sizden korkarlar). Böyledir, çünkü onlar anlamaz bir topluluktur.

59:15 Onlar toplu olarak sizinle savaşırlar, ancak müstahkem kaleler içinde, yahut duvarların ardından (savaşır). Kendi aralarında siddetli ayrılık vardır. Sen onları toplu sanırsın, ama kalbleri dağınıktır. Öyledir, çünkü onlar düşünmez bir topluluktur.

59:16 (Onların durumu), kendilerinden az önce, yaptıklarının vebalini tadmış olan, ahirette de kendileri için acı bir azab bulunan kimselerin durumu gibidir.

59:17 Nihayet ikisinin de sonu, ebedi olarak ateste kalmaları oldu. Zalimlerin cezası budur.

59:18 Ey inananlar, Allah'tan korkun ve kişi yarın için ne (yapıp) gönderdiğine baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızı bilmektedir.

59:19 Su, Allah'i unuttuklarından dolayı (Allah'in da) onlara kendi canlarını unuttuğu kimseler gibi olmayın. Onlar, yoldan çıkan insanlardır.

59:20 Ates halkıyla cennet halkı bir olmaz. Kurtulanlar, ancak cennet halkidir.

59:21 Biz bu Kur'an'i bir dağa indirseydik, Allah korkusundan onu, basmış, çatlamış, yarılmış görürdün. Bu misalleri, düşünmeleri

için insanlara anlatıyoruz.

59:22 O, öyle Allah'tır ki O'ndan başka tanrı yoktur. Görülmeveni ve görüleni bilir. O çok esirgeyen, çok acıyandır.

59:23 O, öyle Allah'tır ki O'ndan başka tanrı yoktur. Padisahtir, mukaddestir, selam (esenlik veren) mü'min (güvenlik veren), müheymin (kollayıp koruyan), aziz (üstün, galib), cebbar (istedigini zorla yaptıran), mütekebbir(çok ulu)dur! Allah (puta tapanların) ortak kosmalarından yücedir.

59:24 O, yaratan, var eden, (varlığa getirdiklerine) biçim veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklere ve yerde bulunanların hepsi O'nun ululugunu anarlar. O, aziz (mutlak galip), hakim(hükümdar, herseyi hikmetle yapan)dir.

Sura 60: Al-Mumtahanah

60:1 Ey inananlar! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olan kimseleri dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkar ettikleri, Rabbiniz Allah'a inandığınızdan dolayı Elçiyi ve sizi (yurdunuzdan) çıkardıkları halde siz onlara sevgi iletirsiniz. Benim yolumda cihadetmek ve benim rizami kazanmak için (yurdunuzdan) çıktığınız halde içinizde onlara sevgi (mi) gizliyorsunuz? Oysa ben sizin gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz her şeyi bilirim. Sizden kim bunu yaparsa doğru yoldan sapmış olur.

60:2 Onlar sizi ele geçirseler, size düşman olurlar, size ellerini, dillerini kötülükle uzatırlar ve inkar etmenizi isterler.

60:3 Kiyamet günü akrabalarınız ve çocuklarınız size fayda vermez. (Allah) Aranızı ayırır. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

60:4 İbrahim'de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır; onlar kavimlerine "Biz sizden ve sizin Allah'tan başka tapıklarınızdan uzagız. Sizi(n tapıklarınızı) tanımıyoruz. Siz, bir tek Allah'a inanıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir" demislerdi. Yalnız İbrahim'in babasına: "Senin için mağfiret dileyeceğim, fakat Allah'tan gelecek bir şeyi senden savamam" demesi hariç. "Rabbimiz, sana dayandık, sana yöneldik. Dönüş(ümüz) sanadır!"

60:5 Rabbimiz, bizi inkar edenler için bir sınav yapma (bizi onların baskı ve iskencesi altına düşürme), bizi bağışla. Rabbimiz, yegane galib, hüküm ve hikmet sahibi, ancak Sensin, Sen!

60:6 Andolsun, onlarda sizin için, Allah'ı ve "Son Günü" arzu edenler için güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse (bilsin ki) Allah iste zengin, övgüye layık olan O'dur.

60:7 Belki de Allah sizinle, onlardan düşman olduklarınız arasına bir sevgi koyar. Allah kadirdir. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

60:8 Allah sizi, din hakkında sizinle savasmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men'etmez. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.

60:9 Allah sizi, ancak sizinle din hakkında savasan, sizi yurtlarınızdan çıkararak ve çıkarılmanıza yardım eden kimselerle dost olmaktan men'eder. Kim onlarla dost olursa, iste zalimler onlardır.

60:10 Ey inananlar, mü'min kadınlar göç ederek size geldiği zaman, onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer onların (gerçekten) inanmış olduklarını anlarsanız, onları kafirlere geri döndürmeyin. Ne bu(kadı)nlara helaldir; ne de onlar bunlara helal olurlar. Onların (bu kadınlara) harcadıkları(mehirleri)ni onlara verin. Ücretlerini kendilerine verdiğiniz takdirde bu(kadı)nlarla evlenmenizde sizin için bir günah yoktur. Kafir kadınların ismetlerini (nikah bağlarını) tutmayın (onları salıverin ve kafirlere katılan kadınlara) harcadığınız(mehri)ni isteyin. Onlar da (size katılan kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu size Allah'ın hükmüdür. Aranızda (böyle) hükmediyor. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

60:11 Eğer esleriniz(e sarfettiğiniz mehirler)den herhangi bir şey kafirlere gider de, sonra (onlardan da size kaçan kadınlar çıkar ve bu kez mehir ödeme) sıra(si) size gelirse esleri giden (mü'minlere) harcadıklarının mislini verin. İnandığınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

60:12 Ey peygamber, inanmış kadınlar sana gelip Allah'a hiçbir şeyi ortak kosmamaları, hirsizlik etmemeleri, zina etmemeleri, çocuklarını öldürmemeleri, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemeleri, iyi bir iste sana karşı gelmemeleri hususunda sana bi'at ederlerse onların bi'atlerini ve onlar için Allah'tan mağfiret dile. Süphesiz Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

60:13 Ey inananlar, Allah'ın kendilerine gazabettiği; kafirlerin mezarlık halkından umudu kestigi gibi ahiretten umudu kesmiş olan bir topluluk ile dostluk etmeyin!

Sura 61: As-Saff

61:1 Göklere ve yerde bulunanların hepsi Allah'i tesbih etmiştir. O üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

61:2 Ey inananlar niçin yapmayacağınız şeyi söylüyorsunuz?

61:3 Yapmayacağınız şeyi söylemek, Allah katında en sevilmeyen bir şeydir.

61:4 Allah, kendi yolunda kenetlenmiş binalar gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.

61:5 Bir zaman Musa, kavmine: "Ey kavmim, benim, Allah'ın size gönderdiği elçisi olduğumu bildiğiniz halde niçin beni incitiyorsunuz?" demisti. Onlar egrilince Allah da kalblerini egriltti. Allah, yoldan çıkanları doğru yola iletmez.

61:6 Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrail oğulları, ben size Allah'ın elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir elçiyi müjdeleyici olarak gönderildim" demisti. Fakat (İsa'nın müjdelediği elçi) onlara apaçık deliller getirince: "Bu, apaçık bir büyüdür" dediler.

61:7 İslama çağırıldığı halde, Allah'ın üstüne yalan atandan daha zalim kim olabilir? Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

61:8 Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler hoslanmasa da Allah, nurunu tamamlayacaktır.

61:9 O, Elçisini, hidayet ve hak din ile gönderdi ki müsrıklar hoslanmasa

da onu, bütün dinlere üstün getirsin.

61:10 Ey inananlar, size, sizi aci azabdan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi?

61:11 Allah'a ve Elçisine inanirsiniz, Allah yolunda mallarinizla ve canlarinizla cihadedersiniz. Iste bilerseniz, sizin için en iyisi budur.

61:12 (Böyle yapiniz ki Allah) sizin günahlarinizi bagislasin ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve durulmaga deger bahçeler içinde güzel konutlara koysun. Iste büyük basari budur.

61:13 Seveceginiz bir sey daha var: Allah'tan bir zafer ve yakin bir fetih... Mü'minleri müjdele.

61:14 Ey inananlar, Allah'in yardımcilari olun. Nitekim Meryem oğlu İsa da havarilere: "Allah yolunda benim yardımcilari kimdir?" demisti.

Havariler: "Allah(yolun)un yardimclarin biziz" dediler. Israil ogullarından bir zümre inandı, bir zümre inkar etti. Biz de inananlari, düşmanlarına karsi destekledik, onlar üstün geldiler.

Sura 62: Al-Jumu'ah

62:1 Göklerde ve yerde bulunanların hepsi padisah, mukaddes, aziz, hakim olan Allah'i tesbih etmektedir.

62:2 O'dur ki ümmiler içinde, kendilerinden olan ve onlara Allah'in ayetlerini okuyan, onları yücelten, onlara Kitabı ve hikmeti öğreten bir elçi gönderdi. Oysa onlar, önceden, açık bir sapıklık içinde idiler.

62:3 (O Elçiyi) yine onlardan olup henüz kendilerine katılmamış bulunan başka kimselere de (gönderdi). O azizdir, hakimdir.

62:4 Bu, Allah'in, diledigine verecegi lutfudur. Allah, büyük lutuf sahibidir.

62:5 Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu tasimayan(onun buyruklarını tutmayan)ların durumu, Kitaplar tasiyan esegin durumu gibidir. Allah'in ayetlerini yalanlayanların durumu ne kötüdür. Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

62:6 De ki: "Ey yahudi olanlar, eger insanlar arasında yalnız sizin, Allah'in dostları olduğunuzu sanıyorsanız, (bu inancınızda) samimi iseniz ölümü temenni edin.

62:7 Ama onlar, ellerinin (yapıp) öne sürdüğü (işler) yüzünden asla ölümü temenni etmezler. Allah zalimleri bilir.

62:8 De ki: "Sizin, kendisinden kaçtığınız ölüm, sizi mutlaka bulacaktır. Sonra görünmeyeni ve görüneni Bilen'e döndürüleceksiniz, O size yaptıklarınızı haber verecektir.

62:9 Ey inananlar, Cuma günü namaz için çağrıldığı(niz) zaman, Allah'i anmaga kosun, alisverisi bırakın. Eger bilerseniz bu, sizin için daha hayirlidir.

62:10 Namaz kilindikten sonra yeryüzüne dagilin ve Allah'in lutfundan (nasibinizi) arayın. Allah'i çok anın ki basariya eresiniz.

62:11 Bir ticaret veya eglence gördükleri zaman hep dagilip ona giderler ve seni ayakta bırakırlar. De ki: "Allah'in yanında bulunan, eglenceden de ticaretten de hayirlidir. Allah, rizik verenlerin en hayirlisidir."

Sura 63: Al-Munafiqun

63:1 Münafıklar sana geldikleri zaman: "Senin muhakkak Allah'in elçisi olduğuna tanıklık ederiz" derler. Senin muhakkak kendisinin elçisi olduğunu Allah bilir ve Allah münafıkların yalancı olduklarına tanıklık eder.

63:2 Yeminlerini kalkan yapıp Allah'in yoluna engel oldular. Onların yaptıkları ne kötüdür!

63:3 (Bu davranışlarının) Sebebi sudur: İnandılar, sonra inkar ettiler, bu yüzden kalplerinin üzeri mühürlendi, artık onlar anlamazlar.

63:4 Onları gördüğün zaman cisimleri hosuna gider (çünkü gösterişli adamlardır,) konuşmalar sözlerini dinlersin, onlar dayatılmış odunlar gibidirler. Her bagirtiyi kendi aleyhlerinde sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakın. Allah onları kahretsin, nasıl da (haktan) döndürülüyorlar?

63:5 Onlara: "Gelin, Allah'in Elçisi sizin için mağfiret dilesin" dendiği zaman başlarını çevirirler ve onların, büyüklük taslayarak yüz çevirdiklerini görürsün.

63:6 Onlar için mağfiret dilesen de, mağfiret dilemesen de onlar için birdir. Allah onları bağışlamayacaktır. Çünkü Allah, yoldan çıkan topluluğu yola iletmez.

63:7 Onlar öyle kimselerdir ki: "Allah'in Elçisinin yanında bulunanları beslemeyin ki dağılıp gitsinler" diyorlar. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'indir, fakat münafıklar anlamazlar.

63:8 Diyorlar ki: "Andolsun, eğer Medine'ye dönersek üstün olan, alçak olanı oradan mutlaka çıkaracaktır." Üstünlük, ancak Allah'a, Elçisine ve mü'minlere mahsustur. Fakat münafıklar bilmezler.

63:9 Ey inananlar, mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'i anmaktan alıkoymasın. Kim bunu yaparsa iste onlar ziyana uğrayanlardır.

63:10 Biriniz kendisine ölüm gelip de: "Rabbim beni yakın bir süreye kadar erteleyeydin de sadaka verip iyilerden olsaydım!" demeden önce, size verdiğimiz rizikten sadaka verin.

63:11 Allah, süresi dolan hiçbir canı ertelemez. Allah, yaptıklarınızı haber alandır.

Sura 64: At-Taghabun

64:1 Göklerde ve yerde bulunanların hepsi Allah'in saninin yüceligini anmaktadır. Mülk O'nundur, hamd O'nundur. O, herseye kadirdir.

64:2 Sizi yaratan O'dur. Kiminiz kafirdir, kiminiz mü'min. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

64:3 Gökleri ve yeri hak (hikmet) ile yarattı, sizi biçimlendirdi, biçimlerinizi güzel yaptı. Dönüş O'nadır.

64:4 Göklerde ve yerde bulunanları bilir, gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleri de bilir. Allah, göğüslerin özünü bilendir.

64:5 Daha önce inkar etmiş olanların haberi size gelmedi mi? (Onlar), işlerinin vebalini taddılar ve onlar için acı bir azab da vardır.

64:6 Çünkü onlara elçileri, açık deliller getirirlerdi, fakat onlar, "Bir

insan mi bize yol gösterecek" deyip inkar ettiler ve yüz çevirdiler. Allah da (hiçbir seye) muhtaç olmadığını gösterdi. Allah zengindir, övülmüştür.

64:7 İnkâr edenler, kesinlikle diriltilmeyeceklerini sandılar. De ki: "Hayir, Rabbim hakkı için mutlaka diriltileceksiniz, sonra yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu, Allah'a göre kolaydır.

64:8 Artık Allah'a, Elçisine ve indirdiğimiz isiga inanin. Allah, yaptıklarınızı haber almaktadır.

64:9 Toplantı günü için sizi topladığı gün, iste o aldanma günüdür. Kim Allah'a inanir ve yararlı iş yaparsa (Allah) onun kötülüklerini örter ve onu, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada ebedi kalırlar. İste büyük başarı budur.

64:10 Nankörlük eden ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise ateş halkidir. Orada sürekli kalacaklardır. Ne kötü gidilecek yerdir orası!

64:11 Basa gelen her musibet Allah'ın izniyledir. Kim Allah'a inanırsa (Allah) onun kalbini doğru(düşünce)ye iletir. Allah, herşeyi bilendir.

64:12 Allah'a ita'at edin, Elçiye ita'at edin. Eger dönerseniz (bilin ki) Elçimize düşen, açıkça duyurmaktır.

64:13 Allah ki O'ndan başka tanrı yoktur. Mü'minler Allah'a dayansınlar.

64:14 Ey inananlar, eslerinizden ve çocuklarınızdan bazıları size düşmandır. Onlardan sakının. Ama affeder, hoşgörür, bağışlarsanız muhakkak ki Allah da bağışlayandır, esirgeyendir (O da sizi bağışlar).

64:15 Mallarınız ve evladlarınız bir fitne(sınav)dir, (Allah, onlarla sizi imtihan etmektedir). Allah ise, iste büyük ödül O'nun yanındadır.

64:16 Öyle ise gücünüz yettiği kadar Allah'tan korkun, (O'nun öğütlerini) dinleyin, (O'na) ita'at edin ve kendi iyiliğinize olarak (mallarınızı Allah uğrunda) harcayın. Kim nefsinin cimriliginden korunursa iste onlar, başarıya erenlerdir.

64:17 Eger Allah'a güzel borç verirsiniz, Allah onu sizin için kat kat yapar ve sizi bağışlar. Allah karşılık verendir, halimdir (hoşgörülüdür).

64:18 Görünmeyeni ve görüneni bilendir. (O'na hiçbir şey gizli kalmaz, O,) Azizdir, hakimdir (üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir).

Sura 65: At-Talaq

65:1 Ey peygamber, kadınları bosa(mak iste)diginiz zaman onları iddetleri içinde (adetten temiz oldukları sırada) bosayın ve iddeti sayın (üç defa adet görüp temizlenmelerini hesabedin). Rabbiniz Allah'tan korkun (bekleme süresi içinde) onları evlerinden çıkarmayın. Kendileri de çıkasınlar. Ancak apaçık bir edepsizlik yapmaları durumu, bu hükmün dışındadır (o zaman evden çıkarabilirsiniz). Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını geçerse, kendisine yazık etmiş olur. Bilmezsin belki Allah, bundan sonra (iddet süresi içinde) yeni bir iş ortaya çıkarır (gönülleri uzlastırıp birleşme ortamı yaratır).

65:2 Sürelerinin sonuna vardıklarında ya onları güzelce (yanınızda) tutun, yahut, güzellikle onlardan ayrılın. (Esinizi yanınızda tutmak veya

ondan ayrılmak için) içinizden adaletli iki kişiyi de şahid tutun.

Şahidliği Allah için yapın. İste içinizden Allah'a ve Son Güne inanan kimseye öğütlenen budur. Kim Allah(in yasakların)dan sakınırsa (Allah) ona bir çıkış (yolu) yaratır.

65:3 Ve onu ummadığı yerden rızıklandırır. Kim Allah'a dayanırsa O, ona yeter. Allah, buyrugunu yerine getirendir. Allah herşey için bir ölçü koymuştur.

65:4 (Yaslılıklarından ötürü) Adetten kesilen kadınlarınızın (bekleme süresinden) şüphe ederseniz, (bilin ki) onların bekleme süresi üç aydır. Henüz adet görmeyenler de böyledir. Gebe olanların bekleme süresi, yüklerini bırakmalarına kadardır. Kim Allah'tan korkarsa (Allah) ona isinde bir kolaylık yaratır.

65:5 Bu, Allah'in size indirdiği buyrugudur. Kim Allah'tan korkarsa (Allah) onun kötülüklerini örter ve onun mükafatını büyütür.

65:6 (Bosadığınız) O kadınları, gücünüz ölçüsünde oturdugunuz yerin bir bölümünde oturtun ve onları sikistir(ip evden çıkmaya zorla)mak için kendilerine zarar vermeğe kalkışmayın. Sayet gebe iseler, yüklerini bırakıncaya kadar onların geçimini sağlayın. Sonra sizin için (çocugunuzu) emzirirlerse onlara ücretlerini verin ve aranızda güzellikle konuşup anlasın. Eğer (anlaşmakta) güçlük çekerseniz (o zaman) çocuğu, başka bir kadın emzirecektir.

65:7 Eli geniş olan, genişliğine göre nafaka versin. Rizki kisilmiş bulunan da Allah'in kendisine verdiğinden versin. Allah, bir kişiye ne vermisse ancak onu yükler, (kimseye gücünün üstünde bir şey yüklemeyiz). Allah, bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

65:8 Nice kent var ki Rabbinin ve elçilerinin buyruguna bas kaldırdı, biz de onu çetin bir hesaba çektiğimiz ve ona görülmemiş biçimde azabettik.

65:9 İsinin vebalini taddi. İsinin sonucu da tüm bir ziyan idi.

65:10 Allah o(insa)nlarla şiddetli bir azab da hazırlamıştır. Ey inanmış olan, sağduyu sahipleri, Allah'tan korkun, Allah size bir uyarı indirdi.

65:11 Yani size Allah'in açık açık ayetlerini okuyan bir elçi (gönderdi) ki, inanıp yararlı işler yapanları, karanlıklardan aydınlığa çıkarırsın. Kim Allah'a inanır ve yararlı iş yaparsa (Allah) onu, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. Allah ona gerçekten güzel rızık vermiştir.

65:12 Allah O'dur ki yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. (Allah'in) Buyruğu, bunlar arasında iner ki Allah'in herşeye kadir olduğunu ve Allah'in bilgice her şeyi kusatmış bulunduğunu bilirsiniz.

Sura 66: At-Tahrim

66:1 Ey peygamber niçin, Allah'in sana helal kıldığı şeyi, eslerinin, hatiri için haram kiliyorsun? Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

66:2 Allah size, yeminlerinizi (keffaretle) çözmeyi mesru' kılmıştır. Allah sizin sahibinizdir. O bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

66:3 Peygamber, eslerinden birine gizli bir söz söylemişti. Fakat esi, o sözü (baskasına) haber verip, Allah da peygamberi, esinin bu davranışına muttali kılınca (Peygamber, esine) o(söylediği)nin bir

kismini bildirmis (sunlari sunlari filana söyledin demis), bir kismindan da vazgeçmisti. (Peygamber) Bunu esine haber verince esi: "Bunu sana kim söyledi?" dedi (Peygamber): "(Herseyi) Bilen, haber alan (Allah) bana söyledi" dedi.

66:4 Eger ikiniz, kalblerinizin sapmis olmasindan dolayi Allah'a tevbe ederseniz (ne a'la). Ve eger peygambere karsi birbirinize arka olursaniz (bilin ki) onun koruyucusu ve yardimcisi Allah, Cibril ve mü'minlerin iyileridir. Ayrica melekler de ona arkadir.

66:5 O sizi bosarsa belki de Rabbi ona, sizden daha hayirli, kendisini Allah'a teslim eden, inanan, gönülden ita'at eden, tevbe eden, ibadet eden seyahat eden dul ve bakire esler verir.

66:6 Ey inananlar, kendinizi ve ailenizi bir atesten koruyun ki onun yakiti insanlar ve taslardir. Onun basinda gayet kati, siddetli, Allah'in kendilerine buyurduguna karsi gelmeyen ve emredildikleri seyi yapan melekler vardir.

66:7 (Oraya girenlere derler ki:) Ey nankörlük edenler, bugün özür dilemeyin. Çünkü siz, ancak yaptiginiz seylerle cezalandiriliyorsunuz.!"

66:8 Ey inananlar, Allah'a yürekten tevbe edin. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter; Allah'in, peygamberi ve onunla beraber inanmis olanlari utandirmayacagi günde, sizi altlarindan irmaklar akan cennetlere sokar. (O gün) onların nuru, önlerindenve sag yanlarindan kosar. Derler ki: "Rabbimiz, nurumuzu tamamla, bizi bagisla. Dogrusu, senin herseye gücün yeter!"

66:9 Ey Peygamber! kafirlerle ve iki yüzlülerle ugras, onlara karsi kati davran. Onların varacagi yer cehennemdir. Ne kötü varilacak yerdir o!

66:10 Allah inkar edenler hakkında Nuh'un karisi ile Lut'un karisini misal verdi. Bu ikisi, kullarimizdan iki Salih kulun (nikahi) altinda idiler, onlara hiyanet ettiler. Kocalari Allah'tan (gelen) hiçbir seyi onlardan savamadi. (Onlara): "Haydi, girenlerle beraber siz de atese girin" denildi.

66:11 Allah inananlar hakkında da Fir'avn'in karisini misal verdi. O söyle demisti: "Rabbim, bana katinda, cennetin içinde bir ev yap, beni Fir'avn'dan ve onun (kötü) isinden kurtar. Ve beni su zalimler toplulugundan kurtar!"

66:12 (Yine Allah) Imran'in kizi Meryem'i de (misal verdi). O irzini korumustu, biz de on(un rahmin)e ruhumuzdan üflemistik. O, Rabbinin kelimelerini ve Kitaplarini dogrulamis ve gönülden ita'at edenlerden olmustu.

Sura 67: Al-Mulk

67:1 Mülk (mutlak hükümlerlik ve yönetim), elinde bulunan yüce Allah, kutludur. O'nun herseye gücü yeter.

67:2 O, hanginizin daha güzel is yapacaginizi denemek için ölümü ve hayati yaratti. O, üstündür, bagislayandir.

67:3 O, yedi göğü, birbiri üzerinde tabaka, tabaka yaratti, Rahman'in yaratmasinda bir aykirlilik, uygunsuzluk görmezsin. Gözü(nü) döndür de

bak, bir bozukluk görüyor musun?

67:4 Sonra gözü(nü) iki kez daha döndür (bak). Göz (aradığı bozukluğu bulmaktan) umudu keserek hor ve bitkin bir halde sana döner.

67:5 Andolsun biz, en yakın göğü lambalarla donattık ve onları, şeytanlar için taslamalar yaptık. Ve o(seyta)nlara da çilgin ates azabını hazırladık.

67:6 Rablerine nankörlük edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü gidilecek sonuçtur o!

67:7 Oraya atıldıkları zaman onun öfkeli homurtusunu isitirler, kaynıyor:

67:8 Neredeyse öfkeden çatlayacak. Her topluluk onun içine atıldıkça onun bekçileri, onlara: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" diye sordu(lar).

67:9 Dediler: "Evet, bize uyarıcı geldi ama biz yalanladık ve: 'Allah hiçbirsey indirmede, siz ancak büyük bir sapıklık içindesiniz' dedik."

67:10 Ve dediler ki: "Eger söz dinleseydik, yahut düşünseydik, su çilgin atesin halkı arasında bulunmazdık!"

67:11 Günahlarını itiraf ettiler. O çilgin ates halkına (Allah'ın acımasından) uzak olup ezilmek yarasır!

67:12 Fakat gizlide Rablerine saygılı olanlara gelince, onlar için bağış(lama) ve büyük mükafat vardır.

67:13 Sözüünüzü ister gizleyin, ister onu açığa vurun (farketmez) çünkü O, göğüslerin özünü bilir.

67:14 Yaratan bilmez mi? O latiftir (bilgisi herşeyin içine geçen, herşeyi) haber alandır.

67:15 O size yeri boyun eger yaptı. Haydi onun omuzlarında yürüyün ve Allah'ın rizkindan yeyin. (Sonunda) Dönüş O'nadır (size verdiği ni'metlere karşı şükredip etmediğinizi sizden soracak, sizi hesaba çekecektir).

67:16 Gökte olanın, sizi yere batırmayacağından emin misiniz? O zaman yer, birden sallanmaya başlar (ve siz yerin dibine geçersiniz).

67:17 Yoksa siz, gökte olanın, üzerine tas yağdıran (bir fırtına) göndermeyeceğinden emin misiniz? (O zaman) tehdidimin nasıl olduğunu bileceksiniz.

67:18 Andolsun, onlardan öncekiler de yalanladılar. Ama benim (onların yaptıklarını) inkarım nasıl oldu?

67:19 Üstlerinde (kanatlarını) açıp yumarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları (havada) Rahman'dan baskası tutmuyor. Doğrusu O, herşeyi görmektedir.

67:20 Yahut Rahman'dan başka size yardım ed(ip sizi O'nun azabından kurtar)acak askeriniz kimdir? Kafirler derin bir gaflet ve aldanma içindedirler.

67:21 Yahut Allah, rizkini tutacak olursa size rizik verecek kimdir? Doğrusu onlar, azgınlık ve nefret içinde direnmektedirler.

67:22 Şimdi, yüzüstü kapanarak yürüyen mi doğru gider, yoksa yolda düzgün yürüyen mi?

67:23 De ki: "Sizi yaratan, size isitme (duyusu), gözler ve gönüller veren O'dur. Ne kadar az şükrediyorsunuz?"

67:24 De ki: "Sizi yerde üreten O'dur ve toplanıp O'na götürüleceksiniz."

67:25 Dogru (söylüyor) iseniz bu tehdid(ettiginiz azab) ne zaman gelecek? diyorlar.

67:26 De ki: (Ona ait) Bilgi, Allah'in yanindadir. Ben ancak apaçik bir uyariciyim."

67:27 Onu yakin görünce inkar edenlerin yüzleri kötülesti. Ve: "Iste çağirip durdugunuz sey budur!" dendi.

67:28 De ki: "Baksaniza, eger Allah beni ve benimle beraber olanlari öldürse de yahut bize acisa da (fark etmez,) kafirleri aci azabdan kim kurtarabilir?"

67:29 De ki: "O, çok merhametlidir. O'na inanmis, O'na dayanmisizdir. Yakinda kimin apaçik bir sapiklik içinde oldugunu bileceksiniz."

67:30 De ki: "Baksaniza, eger suyunuz çekilse, size kim bir akar su getirebilir?"

Sura 68: Al-Qalam

68:1 Nun. Kaleme ve (kalemle) yazdiklarina andolsun.

68:2 Sen, Rabbinin ni'metiyle cinlenmis (deli) degilsin.

68:3 Senin için kesintisiz bir mükafat vardır.

68:4 Ve sen, büyük bir ahlak üzerindesin.

68:5 (Sen de) Göreceksin, onlar da görecekler;

68:6 Hanginizin fitnelenmis (cin çarpmis delirmis) oldugunu.

68:7 Süphesiz Rabbin, kim(ler)in kendi yolundan saptigini ve kimlerin yolda oldugunu en iyi bilen O'dur.

68:8 Öyleyse yalanlayanlara ita'at etme.

68:9 Istediler ki, sen yagcilik yapasin da onlar da yagcilik yapsinlar (sana yumusak davransinlar).

68:10 Sunlarin hiçbirine ita'at etme: Yemin edip duran asagilik,

68:11 Kötüleyip duran, söz götürüp getiren,

68:12 Hayra engel olan, saldirgan, günahkar,

68:13 Kaba, sonra da kötülükle damgali,

68:14 Mal ve ogullar sahibi olmus diye (yolunu sasirmis).

68:15 Kendisine ayetlerimiz okundugu zaman: "Eskilerin masallari" der.

68:16 Biz onu burnunun üzerine damga vurup isaretleyecegiz.

68:17 Biz bunlara da bela verdik, su bahçe sahiplerine bela verdigimiz gibi: Hani onlar, sabah olunca bahçeyi mutlaka devsireceklerine yemin etmislerdi.

68:18 Istisna da etmiyorlar(Allah dilerse biçeriz demiyorlar)di.

68:19 Fakat onlar uyurlarken hemen (gönderilen) dolasici bir bela, onu sardi da,

68:20 Bahçe simsiyah kesiliverdi.

68:21 Sabahleyin birbirlerine seslendiler:

68:22 Haydi devsirecekseniz erkenden ekininize gidin diye.

68:23 Derken yürüdüler; fisildasiyorlardı:

68:24 Sakin, bugün hiçbir yoksul bahçeye girip yaniniza sokulmasin diye.

68:25 Devsirebileceklerini umarak erkenden gittiler.

68:26 Fakat bahçeyi görünce: "Herhalde biz yolu sasirdik." dediler.

68:27 Hayir, dogrusu biz mahrum birakildik!

68:28 Orta(yolda giden iyi)leri: "Ben size demedim mi? Rabbinizi tesbih etmeniz

gerekmez miydi?" dedi.

68:29 Rabbimizi tesbih ederiz, dogrusu biz zulmedenlermisiz! dediler.

68:30 Dönüp birbirlerini kinamaga basladilar:

68:31 Yazik bize, dediler, biz azginlarmisiz!

68:32 Belki Rabbimiz, bize onun yerine ondan daha iyisini verir. Biz Rabbimize yönelir, O'ndan umariz. It may be that our Lord will give us better than this in place thereof. Lo! we beseech our Lord.

68:33 Iste azab böyledir. Ahiret azabi ise daha büyüktür, keske bilselerdi.

68:34 Korunanlar için de Rableri katinda ni'met bahçeleri vardır.

68:35 Biz müslümanlari suçlular gibi yapar miyiz hiç?

68:36 Neyiniz var, nasıl hüküm veriyorsunuz?

68:37 Yoksa sizin bir Kitabınız var da onda mi (bu hükümleri) okuyorsunuz?

68:38 Onda istediginiz her şeyi buluyorsunuz?

68:39 Yoksa sizin istediginiz hükmü verebileceginize dair, kiyamete kadar sürecek andlari mi var üzerimizde?

68:40 Sor onlara: Onlari hangisi buna kefil olacak?

68:41 Yoksa kendilerinin ortaklari mi var? Dogru iseler ortaklari ni çağirsinlar.

68:42 Bacaktan açilacagi (paçanın sivanacagi, islerin güçlesecegi) ve secdeye da'vet edilecekleri gün (secde) edemezler.

68:43 Gözleri düşük olarak yüzlerini bir zillet kaplar. Onlar saglam iken de secdeye da'vet edilirler(fakat secde etmezler)di.

68:44 Bu sözü yalanlayani bana birak; onlari bilmedikleri yerden derece derece (azaba) yaklastiracagiz.

68:45 Onlara mühlet veriyorum. Dogrusu benim tuzagim saglamdir (onu kimse bozamaz).

68:46 Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar agir borç altında mi kaliyorlar?

68:47 Yoksa gayb (görünmez bilgi hazinesi), kendi yanlarinda da onlar mi (istedikleri gibi) yaziyorlar?

68:48 Sen Rabbinin hükmüne sabret, balik sahibi (Yunus) gibi olma. Hani o, sikintidan yutkunararak (Allah'a) seslenmisti.

68:49 Eger Rabbinden ona bir ni'met yetismeseydi, yerilerek çıplak bir yere atilirdi.

68:50 Fakat Rabbi onun du'asini kabul etti de onu Salih(iyi insan)lardan yapti.

68:51 O inkar edenler Zikr(Kur'an)'i isittikleri zaman, neredeyse seni gözleriyle devireceklerdi. "O mecnundur" diyorlardi.

68:52 Halbuki o, alemler için uyaridan baska bir şey degildir!

Sura 69: Al-Haqqah

69:1 Gerçeklesen,

69:2 Nedir o gerçekleşen?

69:3 Gerçeklesenin ne olduğunu nereden bileceksin?

69:4 Semud ve 'Ad (kavimleri), basa çarpan olayi yalanladilar.

69:5 Bu yüzden Semud (kavmi) azgin bir vak'a ile helak edildiler.

69:6 Ad (kavmi) ise ugultulu, azgin bir kasirga ile helak edildiler.
69:7 (Allah) Onu, yedi gece, sekiz gün ardi ardina onlarin üzerine saldi.
O kavmi orada, içi bos hurma kütükleri gibi serilmis görürsün.
69:8 Onlardan hiç geri kalan görüyor musun?
69:9 Fir'avn ve ondan öncekiler ve altüst olmus kentler(in halki olan Lut kavmi) de hatali is yaptilar.
69:10 Rablerinin elçisine karsi geldiler. O da onlari siddeti gittikçe artan bir yakalayisla yakaladi.
69:11 Su(lar) kabarinca biz sizi, akip giden(gemi)de tasidik.
69:12 Ki onu size bir ibret yapalim ve belleyen kulak(lar) onu bellesin.
69:13 Sur'a bir tek üfleme üflendigi,
69:14 Arz ve daglar yerlerinden kaldirilip siddetle birbirine çarpilarak darmadagin oldugu zaman,
69:15 Iste o gün, olan olmustur.
69:16 Gök yarilmistir; o gün o, zayif, sarkiktir.
69:17 Melekler de onun kenarlarindadir. O gün Rabbinin tahtini, üstlerinde sekiz (melek) tasir.
69:18 O gün (Allah'a) arz olunursunuz. Sizden hiçbir giz, (Allah'a) gizli kalmaz.
69:19 Kitabi sagindan verilen: "Alin Kitabimi okuyun" der.
69:20 Ben hesabimla karsilasacagimi sezmistim zaten.
69:21 Artik o, memmun eden bir yasam içindedir.
69:22 Yüksek bir bahçede.
69:23 Ki devsirmesi kolay (meyvalari yakin. Oturan, elini uzatip alabilir).
69:24 Geçmiş günlerde yaptiginiz islerden ötürü afiyetle yeyin, için!
69:25 Kitabi sol tarafindan verilen ise der ki: "Keske bana Kitabim verilmeseydi!"
69:26 Su hesabimi hiç bilmemis olsaydim!
69:27 Keske (ölüm) isimi bitirmis olsaydi!
69:28 Malim bana hiçbir yarar saglamadi.
69:29 Gücüm (saltanatim) benden yok olup gitti
69:30 (Allah, cehennem muhafizlarina buyurur:) "Tutun onu, baglayin onu."
69:31 Sonra cehenneme sallayin onu!
69:32 Sonra uzunlugu yetmis arsin olan zincire vurun onu!
69:33 Çünkü o büyük Allah'a inanmiyordu.
69:34 Yoksulu doyurmaya ön ayak olmuyordu!
69:35 Bugün burada onun için candan bir dost yoktur.
69:36 Irinden baska yiyecek de yoktur.
69:37 Onu, (bile bile) hata isleyenlerden baskasi yemez.
69:38 Yoo, yemin ederim; gördüklerinize,
69:39 Ve görmediklerinize,
69:40 Ki, o (Kur'an) elbette degerli bir elçinin sözüdür.
69:41 O, bir sa'irin sözü degildir. Ne de az inaniyorsunuz!
69:42 Bir kahinin sözü de degildir. Ne de az düşünüyorsunuz!
69:43 Alemlerin Rabbi tarafindan indirilmistir.
69:44 Eger o, (Muhammed), bazi laflar uydurup bize iftira etseydi,

69:45 Elbette onun sag(elini veya kuvvet)ini alirdik.
69:46 Sonra onun can damarini keserdik.
69:47 Sizden hiç kimse buna engel olamazdi.
69:48 O (Kur'an), korunanlar için bir öğüttür.
69:49 Biz, içinizde yalanlayanlar bulunduğunu elbette biliyoruz.
69:50 Dogrusu o, kafirler için hasrettir.
69:51 O, kesin gerçektir.
69:52 Öyleyse ulu Rabbinin adini tesbih et (O'nun eksikliklerinden uzak, yücelerden yüce olduğunu an).

Sura 70: Al-Ma'arij

70:1 Bir soran, inecek azabi sordu:
70:2 Kafirler için, ki onu savacak yoktur,
70:3 Yükselme derecelerinin sahibi Allah'tan.
70:4 Melekler ve Ruh, miktarı elli bin yıl süren bir gün içinde O'na çıkar.
70:5 Simdi sen güzelce sabret.
70:6 Onlar onu uzak görüyor(lar).
70:7 Biz ise onu yakın görüyoruz.
70:8 O gün gök, erimis maden gibi olur.
70:9 Dağlar, renkli yün gibi olur.
70:10 Dost dostun halini sormaz.
70:11 Birbirlerine gösterilirler (fakat herkes kendi derdine düştüğünden, baskasıyla ilgilenemez). Suçlu ister ki o günün azabından (kurtulmak için) fide versin: Ogullarini,
70:12 Esini ve kardesini,
70:13 Kendisini barındıran, içinde yetistigi tüm ailesini,
70:14 Ve yeryüzünde bulunanların hepsini (versin) de tek kendisini kurtarsin.
70:15 Hayir! O (ates), alevlenen bir atestir.
70:16 Derileri kavurur, soyar.
70:17 (Kendine) Çağırır; sirtini dönüp gideni,
70:18 (Mal) Toplayıp kasada yigani!
70:19 Dogrusu insan hirsli (ve huysuz) yaratılmıştır.
70:20 Kendisine kötülük dokundu mu sizlanir,
70:21 Kendisine hayir dokundu mu yardım etmez (siki siki tutar).
70:22 Ancak namaz kılanlar bunun disindedir.
70:23 Onlar ki: Namazlarını sürekli kılarlar (aksatmazlar).
70:24 Onların mallarında belli bir hisse vardır:
70:25 Saile ve mahruma (isteyene ve utancından dolayı istemeyip mahrum kalana).
70:26 Ceza gününü tasdik ederler,
70:27 Rablerinin azabından korkarlar.
70:28 Çünkü Rablerinin azabına güven olmaz.
70:29 Irzlarını korurlar.
70:30 Yalnız eslerine, ya da ellerinin altında bulunan(cariyelerin)e karşı (korumazlar. Bundan ötürü de) onlar kinanmazlar.

70:31 Ama kim bundan ötesini ararsa, onlar (siniri) asanlardır.
70:32 Emanetlerini ve ahidlerini gözetirler.
70:33 Sahidliklerini yaparlar.
70:34 Namazlarını korurlar.
70:35 İşte onlar cennetlerde ağırlandır.
70:36 Nankörlere ne oluyor ki sana doğru koşuyorlar?
70:37 Sağdan, soldan, ayrı ayrı gruplar halinde (gelip etrafını sarıyorlar)?
70:38 Onlardan her biri, ni'met cennetine sokulacağını mi umuyor?
70:39 Hayır! Öyle şey yok! Biz onları bildikleri şeyden yarattık.
70:40 Yoo, doguların ve batıların Rabbine yemin ederim ki bizim gücümüz yeter:
70:41 Onları, kendilerinden daha hayırlı olanlarla değiştirmeye. Bizim önümüze geçilmez (bize engel olunamaz).
70:42 Bırak onları kendilerine va'dedilen günlerine kavusuncaya kadar dalsın, oynasınlar.
70:43 O gün kabirlerden hızlı hızlı çıkarlar. Onlar dikilen(putlara yahut hedef)lere doğru kosar gibi (kosarlar).
70:44 Gözleri düşük, yüzlerini alçaklık bürümüş bir durumda. İşte onlara va'dedilen gün, bugündür.

Sura 71: Nuh

71:1 Biz Nuh'u kavmine gönderdik: "Onlara acı bir azab gelmezden önce kavmini uyar," diye.
71:2 Ey kavmim, dedi, ben sizin için açık bir uyarıcıyım.
71:3 Allah'a kulluk edin, O'ndan korkun, bana da ita'at edin.
71:4 Ki (Allah) günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi belli bir süreye kadar ertelesin. Zira Allah'ın süresi geldiği zaman ertelenmez. Bilir(kisiler) olsaydınız (bunu anlardınız).
71:5 (Nuh:) "Rabbim, dedi, ben kavmimi gece gündüz da'vet ettim."
71:6 Benim da'vetim, onlara kaçışlarını artırmaktan başka bir katkıda bulunmadı.
71:7 Günahlarını bağışlaman için onları (sana) ne kadar da'vet ettimse parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler, diretiler, çok böbürlendiler.
71:8 Sonra ben onları açıkça da'vet ettim.
71:9 Sonra onlara açıktan söyledim, gizli gizli söyledim: And lo! I have made public proclamation unto them, and I have appealed to them in private.
71:10 'Rabbinizden mağfiret dileyin, çünkü O çok bağışlayandır' dedim."
71:11 '(O'ndan mağfiret dileyin) Ki üzerinize gökten bol yağmur göndersin'
71:12 'Ve size mallarla, oğullarla yardım etsin, size bahçeler versin, ırmaklar versin'
71:13 Size ne oluyor ki, Allah için saygı ummuyorsunuz?'
71:14 'Oysa O, sizi asama, asama yarattı.'
71:15 Görmediniz mi Allah nasıl yedi göğü birbiri üstünde tabaka tabaka yarattı?'

71:16 'Ve Ayi bunlarin içinde nur yapti. Günesi de bir lamba yapti.'

71:17 Allah sizi yerden bir bitki olarak bitirdi.'

71:18 'Sonra yine oraya geri çevirecek ve tekrar çıkaracaktır.'

71:19 Allah, yeri sizin için bir sergi yaptı.'

71:20 'Ki onda açılan geniş geniş yollarda gidesiniz'."

71:21 (Bu öğütlerin hiçbirinin fayda vermediğini gören) Nuh, (Rabbine dönerek): "Rabbim, dedi, onlar bana karşı geldiler de mali ve çocuğu kendisinin zararını artırmaktan başka işe yaramayan (sımarık, gururlu) bir adama uydular."

71:22 Büyük büyük tuzaklar kurdular.

71:23 Dediler ki: "Tanrılarınızı bırakmayın: Vedd'i, Suva'i, Yegus'u, Ye'uk'u ve Nesr'i bırakmayın!"

71:24 (Böylece) Onlar, çok kimseyi yoldan çıkardılar. Sen de o zalimlere sakinlikten başka bir şey artırma.

71:25 Hatalarından dolayı boğuldular, ateşe sokuldular, kendilerine Allah'tan başka yardımcıları da bulamadılar.

71:26 Nuh dedi ki: "Rabbim, yeryüzünde kâfirlerden tek kişi bırakma."

71:27 Çünkü sen onları bırakırsan, kullarını sasirtirler ve sadece ahlaksız, nankör (insanlar) doğururlar.

71:28 Rabbim beni, babamı-anamı, inanarak evime gireni, inanan erkek ve kadınları bağışla; zalimlerin de sadece helakini artır (onların köklerini kurut)."

Sura 72: Al-Jinn

72:1 De ki: Cinlerden bir topluluğun Kur'an dinleyip söyle dedikleri bana vahyolundu: "Biz harikulade güzel bir Kur'an dinledik.

72:2 Doğru yola iletiyor, ona inandık. Artık Rabbimize hiç kimseyi ortak kosmayacağız.

72:3 Doğrusu Rabbimizin sani yücedir. O, es ve çocuk edinmemistir.

72:4 Meger bizim beyinsiz (İblis veya cinlerin kâfirleri) Allah hakkında saçma şeyler söylüyor mus.

72:5 Biz insanların ve cinlerin, Allah'a karşı yalan söylemeyeceklerini sanmistik (onun için o beyinsizin sözüne uymustuk),

72:6 Doğrusu insanlardan bazı erkekler, cinlerden bazı erkeklerle siginirlardı da onların sımarıklığını artırırlardı.

72:7 Onlar da sizin sandığınız gibi Allah'ın hiç kimseyi diriltmeyeceğini sanmışlardı.

72:8 Biz göge dokunduk, onu kuvvetli bekçilerle ve isinlarla doldurulmuş bulduk.

72:9 Ve biz onun dinlemeğe mahsus olan oturma yerlerinde oturur(gayb haberlerini dinlemeğe çalışır)dık. Artık şimdi kim dinlemek istese, kendisini gözetleyen bir isin bulur.

72:10 Bilmiyoruz bununla yeryüzündekilere kötülük mü (yapılmak) istendi, yoksa Rableri onları doğruya mi iletmek diledi.

72:11 Bize gelince, bizden iyiler de var ve bizden başka türlü olan da var. Biz çeşitli yollara ayrıldık.

72:12 Biz yeryüzünde Allah'i aciz bırakamayacağımızı (yerden) kaçmakla

da O'nu aciz birak(ip O'ndan kurtul)amayacagimizi anladik.

72:13 Biz, yol gösteren (Kur'an)ı isitince ona inandik. Kim Rabbine inanirsa (ne hakkinin) eksik verilmesinden, ne de kendisine kötülük edilmesinden korkar.

72:14 Ve biz, bizden müslümanlar da var ve bizden dogru yoldan sapanlar da var. Kimler müslüman olursa iste onlar dogru yolu aramislardır.

72:15 Hak yoldan sapanlar ise cehenneme odun olmuslardır."

72:16 Sayet yolda dogru gitselerdi onlara bol su verirdik (riziklerini bollastirirdik).

72:17 Ki onlari, onunla sinayalim. Kim Rabbini anmaktan yüz çevirirse (Rabbi) onu, alt eden bir azaba sokar.

72:18 Mescidler, Allah'a mahsustur. Allah ile beraber hiç kimseye yalvarmayin.

72:19 Allah'in kulu kalkip O'na yalvarinca (hayretten, hepsi) onun üzerine üsüsüp nerdeyse keçe gibi birbirlerine geçeceklerdi.

72:20 De ki: "Ben ancak Rabbime yalvaririm ve hiç kimseyi O'na ortak kosmam."

72:21 De ki: "Ben size ne zarar, ne de akıl verme gücüne sahip degilim."

72:22 De ki: "Beni Allah'(in azabin)dan hiç kimse kurtaramaz ve ondan baska siginacak kimse bulamam."

72:23 Benim yapabileceğim sadece Allah'tan (bana vahyedilenleri) size duyurmak ve O'nun elçilik görevlerini yerine getirmektir. Artık kim Allah'a ve Elçisine bas kaldırırsa, ona içinde sürekli kalacağı cehennem atesi vardır.

72:24 Kendilerine va'dedilen şeyi (ya azabi veya kiyamet sa'atini) gördükleri zaman, kimin yardımcı bakımından daha zayıf ve sayıca daha az olduğunu bileceklerdir.

72:25 De ki: "Size söylenen şey yakın midir, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyacaktır, bilmem."

72:26 Gaybi bilen O'dur. Gizli bilgisini kimseye göstermez.

72:27 Ancak razi olduğu elçiye gösterir. Çünkü O, elçisinin önüne ve arkasına gözetleyiciler (koruyucular) koyar.

72:28 (Böyle yapar) Ki onların, Rablerinin kendilerine verdiği mesajları duyurduklarını bilsin. Allah, onlarda bulunan her şeyi (bilgisiyle) kusatmıştır ve her şeyi bir bir saymış(hesabetmiş)tir.

Sura 73: Al-Muzzammil

73:1 Ey örtüsüne bürünen,

73:2 Geceleyin kalk (namaz kil); yalnız gecenin birazında (uyu).

73:3 Gecenin yarısında (kalk) yahut bundan biraz eksilt.

73:4 Veya bunu artır ve ağır ağır Kur'an oku.

73:5 Dogrusu biz, senin üzerine ağır bir söz bırakacağız.

73:6 Gerçekten gece kalk(ip ibadet et)mek daha oturaklı ve (geceleyin) söz (du'a) daha etkilidir.

73:7 Çünkü gündüz, senin uzun süre uğracağın şeyler vardır.

73:8 Rabbinin adını an ve bütün gönlünle O'na yönel.

73:9 (O) Dogunun ve batinin Rabbidir. O'ndan baska tanrı yoktur. Yalnız

O'nu vekil tut.

73:10 Onların dediklerine sabret ve güzelce onlardan ayrıl.

73:11 Beni ve o ni'met sahibi yalanlayıcıları yalnız bırak ve onlara biraz mülhet ver.

73:12 Doğrusu, bizim yanımızda bukağılar ve cehennem var.

73:13 (Dikenli) Bogazi tirmalayan bir yiyecek ve acı veren bir azab var.

73:14 O gün yer ve dağlar sarsılır ve dağlar, dağılan kum yığınları olur.

73:15 (Ey insanlar,) Doğrusu biz size, aleyhinize tanıklık edecek bir elçi gönderdik; nasıl ki Fir'avn'a da bir elçi göndermistik.

73:16 Fir'avn, elçiye karşı geldi. Biz de onu ağır bir yakalayışla yakaladık.

73:17 Peki inkar ederseniz, çocukları ihtiyarlatan o günden kendinizi nasıl kurtaracaksınız?

73:18 Gök (bile) onun dehşetinden yarılır. Allah'ın va'di mutlaka yapılmıştır.

73:19 Bu bir öğüttür. Dileyen, Rabbinin varan bir yol tutar.

73:20 Rabbin senin gecenin üçte ikisinden daha azında, yarisında ve üçte birinde kalktığını; Seninle beraber bulunanlardan bir topluluğun da böyle yaptığını biliyor. Geceyi ve gündüzü takdir eden Allah, sizin onu sayamayacağınızı (zamani hesabedip gecenin belli sa'atlerinde kalkamayacağınızı) bildiği için sizi affetti. Artık (belli bir sa'at gözetmeden) Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun (ne miktar kolayınıza gelirse o kadar gece namazı kilin, kendinizi zorlamayın.) Allah, içinizden hastalar, yeryüzünde gezip Allah'ın lutfunu arayan başka kimseler ve Allah yolunda savasan daha başka insanlar bulunacağını bilmistir. Onun için Kur'an'dan kolayınıza geldiği kadar okuyun. Namazı kilin, zekati verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Kendiniz için verdiginiz hayırları, Allah katında verdiginizden daha hayırlı ve mükafatça daha büyük bulacaksınız. Allah'tan mağfiret dileyin. Süphesiz Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

Sura 74: Al-Muddaththir

74:1 Ey örtüsüne bürünen,

74:2 Kalk, uyar.

74:3 Rabbinin tekbir et (O'nun büyüklüğünü an),

74:4 Elbiseni temizle,

74:5 Pislikten kaçın.

74:6 Verdini çok bularak basa kakma.

74:7 Rabbin için sabret.

74:8 Sur'a üflendiği zaman

74:9 İşte o gün, çetin bir gündür!

74:10 Kafirler için kolay değildir.

74:11 Benimle su adamı yalnız bırak ki ben onu tek olarak yarattım.

74:12 Ona uzun boylu mal verdim.

74:13 Göz önünde ogullar (verdim).

74:14 Kendisine bir döseyis dösedim.

74:15 Hala daha da artirmama göz dikiyor.
74:16 Hayir, çünkü o bizim ayetlerimize karsi bir inatçi kesildi.
74:17 Onu dimdik bir yokusa sardiracagim.
74:18 Zira o düsündü, ölçtü, biçti.
74:19 Kahrolasi nasil da ölçtü, biçti.
74:20 Yine kahrolasi nasil ölçtü, biçti.
74:21 Sonra bakti,
74:22 Sonra surat asti, kaslarini çatti,
74:23 Sonra arkasini döndü, böbürlendi:
74:24 Bu dedi, rivayet edilip öğretilen bir büyüden baska bir sey degildir.
74:25 Bu, sadece, bir insan sözüdür.
74:26 Onu Sekar'a sokacagim.
74:27 Sekar'in ne oldugunu sen nereden bileceksin?
74:28 (Geride bir sey) Komaz, birakmaz (her seyi yakip yok eder).
74:29 Durmadan deriler kavurur.
74:30 Üzerinde ondokuz (muhafiz) vardır.
74:31 Biz cehennemim muhafizlarini hep melekler yaptik. Onlarin sayisini da inkar edenler için bir sinav yaptik ki, kendilerine Kitap verilmiş olanlar iyice inansin, inananlarin da imani artsin. Kitap verilmiş olanlar ve inananlar kuskulanmasinlar. Kalblerinde hastalik bulunanlar ve kafirler de: "Allah bu misalle ne demek istedi?" desinler. Böylece Allah, diledigini sasirtir, diledigni dogru yola iletir. Rabbinin ordularini ancak kendisi bilir. Bu, insanlara bir uyaridir.
74:32 Hayir, andolsun Aya,
74:33 Dönüp gitmekte olan geceye,
74:34 Agaran sabaha,
74:35 Ki o (Sekar), büyük(bela)lardan biridir.
74:36 İnsanlar için uyaricidir;
74:37 Sizden (iman yolunda) ileri gitmek veya geri kalmak dileyen kimseler için (uyaricidir).
74:38 Her can, kazandigiyle (Allah katinda) rehin alinmistir.
74:39 Yalniz sagin adamlari (Kitaplari sagdan verilenler) hariç.
74:40 Onlar cennetler içinde soruyorlar;
74:41 Suçlularin durumunu:
74:42 Sizi su yakici atese ne sürükledi?
74:43 (Onlar da) Dediler ki: "Biz namaz kilanlardan olmadik."
74:44 Yoksula da yedirmezdik.
74:45 Bos seylere dalanlarla birlikte dalardik."
74:46 Ceza gününü yalanlardik.
74:47 Iste böyle iken ölüm bize gelip çatti.
74:48 Artik onlara sefa'atçilerin sefa'ati fayda vermez.
74:49 Böyle iken onlara ne oluyor ki öğütten yüz çeviriyorlar?
74:50 Yaban esekleri gibi;
74:51 Aslandan ürkmüs.
74:52 Hayir, onlardan her kisi kendisine açilan sahifeler verilmesini istiyor.

74:53 Yok yok onlar ahiretten korkmuyorlar.

74:54 Hayir (iyi bilsinler ki) o (Kur'an) bir ikazdir.

74:55 Dileyen onu düşünür, öğüt alır.

74:56 Allah dilemedikçe onlar öğüt almazlar. Takva ve magfiret ehli O'dur (kendisinden korunmaga, cezasından kaçınmaga layik olan ve günahları bagislayan yalnız O'dur).

Sura 75: Al-Qiyamah

75:1 Yoo, kiyamet gününe and içerim,

75:2 Yoo, daima, kendini kinayan nefse and içerim.

75:3 İnsan kendisinin kemiklerini bir araya toplamayacağımızı mi sanıyor?

75:4 Evet, toplarız, onun parmak uçlarını düzenlemeğe gücümüz yeter.

75:5 Fakat insan, devamlı suç işleyerek ilerisini berbadetmek ister.

75:6 Kiyamet günü nerede? diye sorup durur.

75:7 Ama göz (güneş gibi ortaya çıkan gerçeğin karşısında) kamastığı,

75:8 Ay tutulduğu,

75:9 Güneş ve Ay bir araya toplandığı zaman!

75:10 (Evet) O gün insan: "Kaçacak yer neresi?" der.

75:11 Hayir, siginacak yer yoktur.

75:12 O gün varip durulacak yer, ancak Rabbinin huzurudur (ey insan).

75:13 (O zaman) İnsanın yapıp öne sürdüğü, (yapmayip) geri bıraktığı herşey kendisine haber verilir.

75:14 Doğrusu insan kendi nefsini görür,

75:15 Birtakim özürler ortaya atsa da.

75:16 (Ey Muhammed,) Onu hemen okumak için diline depretme.

75:17 Onu (senin kalbinde) toplamak ve (sana) okumak bize düşer.

75:18 O halde sana Kur'an'ı okudugumuz zaman onun okunusunu izle.

75:19 Sonra onu açıklamak da bize düşer.

75:20 Hayir, siz çabuk(geçen su dünyayı) seviyorsunuz da,

75:21 Ahireti birakiyorsunuz.

75:22 Yüzler var ki o gün isil isil parlar,

75:23 Rabbine bakar.

75:24 Yüzler de var ki o gün asiktir.

75:25 Kendisine bel kemiklerini kiran(bela)nin yapılacağını anlar.

75:26 Hayir, ne zaman ki can, köprücük kemiklerine dayanır,

75:27 Ve (basında bulunanlar tarafından): "Kim afsun yapar acaba? denir,

75:28 Ve kendisi artık bunun, ayrılık zamanı olduğunu anlar,

75:29 Ve bacak bacaga dolasir.

75:30 İşte o gün, sevk Rabbinidir (can, Allah'ın huzuruna sevk edilir).

75:31 Ne sadaka verdi, ne de namaz kıldı.

75:32 Fakat yalanladı, döndü.

75:33 Sonra çalim satarak ailesine gitti.

75:34 Yazık sana yazık!

75:35 Yine yazık sana yazık!

75:36 İnsan, bası boş bırakılacağını mi sanır?

75:37 Kendisi dökülen meniden bir nutfe (sperm) değil miydi?
75:38 Sonra alaka (rahme asılan embriyo) oldu da (Rabbi onu) yarattı, düzenledi.
75:39 O(meni)den iki çifti: Erkeği ve dişi var etti.
75:40 Şimdi bun(ları yapan Allah)in ölüleri diriltme gücü yetmez mi?

Sura 76: Al-İnsan

76:1 İnsanın üzerinden, henüz kendisinin anılan bir şey olmadığı uzun bir süre geçmedi mi?
76:2 Dogrusu biz insani, imtihan etmek için karışık bir nutfeden yarattık da onu ısıtıcı, görücü yaptık.
76:3 Biz ona yolu gösterdik: Ya şükredici veya nankör olur.
76:4 Biz, kafirler için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırlamışızdır.
76:5 İyiler de, karışımı kafur olan bir kadehten içerler.
76:6 Bir kaynak ki Allah'ın kulları ondan içerler, (istedikleri yere de) fiskirtarak akıtırlar.
76:7 Adaklarını yerine getirirler ve serri salgın olan bir günden korkarlar.
76:8 Yosula, yetime ve esire sevdikleri yemegi yedirirler:
76:9 Biz size şifir Allah rızası için yediriyoruz, sizden bir karşılık ve teşekkür beklemiyoruz.
76:10 Çünkü biz şuratsız, çok kati bir gün(ün azabın)dan ötürü Rabbimizden korkarız. (derler).
76:11 Allah da onları, o günün şerrinden korumuş, onlar(in yüzlerin)e parlaklık ve (gönüllerine) şevinç vermiştir.
76:12 Sabrettiklerinden dolayı onları cennet ve ipekle ödüllendirmiştir!
76:13 Orada divanlar üzerinde yastıklara dayanırlar. Orada ne (yakici) güneş görürler, ne de dondurucu şoguk.
76:14 Cennetin gölgeleri, üzerlerine yaklaşmış, meyvaları da aşağı egdirildikçe egdirilmiştir.
76:15 Yanlarında gümüş kablalar, billur kupalar dolastırılır.
76:16 Öyle gümüş kadehler ki onları istedikleri ölçüde takdir etmişlerdir (istedikleri kadar içki alırlar).
76:17 Onlara orada, karışımı zencefil olan kadehten içirilir.
76:18 Bir çeşme ki adına Selsebil denir.
76:19 Çevrelerinde de (öyle) ölümsüz gençler dolarsın ki, onları görşen, kendilerini saçılmış inci sanırsın.
76:20 Orada nereye baksan, bir ni'met ve büyük bir mülk görürşün.
76:21 (Cennet ehlinin) Üstlerinde yeşil ipekten ince ve kalın giysiler var. Gümüş bilezikler takınmışlardır. Rableri onlara tertemiz bir içki içirmiş(ve şöyle demiş)tir:
76:22 Bu, sizin ödülünüzdür. Çalışmanızın karşılığı verilmiştir!
76:23 Muhakkak Biziz, Biz ki sana Kur'an'ı parça parça indirdik.
76:24 O halde Rabbinin hükmüne şabet ve onlardan hiçbir günahkara, yahut nanköre ita'at etme.

76:25 Sabah aksam Rabbinin adini an.
76:26 Gecenin bir bölümünde O'na secde et ve geceleyin uzun zaman O'nu tesbih eyle (saninin yüceligini an)!
76:27 Bunlar, su çabuk(geçen dünyayı) seviyorlar da ötelindeki ağır bir günü birakıyorlar.
76:28 Biz onlari yarattik, yapilarini sikica bagladik. Diledigimiz zaman onlari benzerleriyle degistiririz.
76:29 Bu bir ögüttür. Dileyen, Rabbine varan yolu tutar.
76:30 Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Süphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.
76:31 Diledigini rahmetine sokar. Zalimlere gelince, onlar için aci bir azab hazirlamistir.

Sura 77: Al-Mursalat

77:1 Andolsun; birbiri ardınca gönderilenlere,
77:2 Esip savuranlara,
77:3 Yayıdıkça yayanlara,
77:4 Ayırdıkça ayıranlara,
77:5 Ögüt birakanlara:
77:6 Özü yahut uyarmak için.
77:7 (Bunlara andolsun) Ki size va'dedilen, mutlaka olacaktır.
77:8 Yıldızlar(in isigi) silindigi zaman,
77:9 Gök yarildigi zaman,
77:10 Dağlar ufalanip savrulduđu zaman,
77:11 Elçilere vakit belirlendigi zaman:
77:12 Ertelenmis olduklari gün için,
77:13 Yani hüküm günü için.
77:14 Hüküm gününün ne oldugunu sen nereden bileceksin?
77:15 Yalanlayanların vay haline o gün!
77:16 Öncekileri helak etmedik mi?
77:17 Sonra geridekileri de onların ardına takariz.
77:18 Suçlulara böyle yapariz.
77:19 (Hakki) yalanlayanların vay haline o gün!
77:20 Sizi adi bir sudan yaratmadik mi?
77:21 Onu saglam bir karar yerine koyduk.
77:22 Belli bir süreye kadar.
77:23 Biçimlendirdik. Ne güzel biçim veriniz Biz.
77:24 Yalanlayanların vay haline o gün!
77:25 Arz'i toplanma yeri yapmadik mi?;
77:26 Diriler ve ölüler için.
77:27 Orada yüksek yüksek dağlar meydana getirmedik mi? Ve size tatli su(lar) içirmedik mi?
77:28 Yalanlayanların vay haline o gün!
77:29 Haydi yalanladiginiz(azab)a gidin!
77:30 Üç dalli bir gölgeye gidin."
77:31 Ki ne gölgelendirir, ne de alevden korur.
77:32 O, kütük gibi kivilcim(lar) saçar.

77:33 (Saçtıgi) kivilcim, sanki sari bir halattir.
77:34 Yalanlayanlarin vay haline o gün!
77:35 Bu, konusamayacaklari gündür.
77:36 Kendilerine izin de verilmez ki özür dilesinler.
77:37 Yalanlayanlarin vay haline o gün!
77:38 Iste bu, hüküm günüdür. Sizi ve öncekileri bir araya topladık.
77:39 Eger (kurtulmak için yapacaginiz) bir hileniz varsa bana hile yapin (da beni atlatin).
77:40 Yalanlayanlarin vay haline o gün! *
77:41 Korunanlar ise gölgeler altinda, çeşme basindadirlar.
77:42 Gönüllerinin çektiği meyvalar içindedirler.
77:43 Yaptiklariniza karsilik afiyetle yeyin, için!
77:44 Biz, güzel davrananlari böyle mükafatlandiririz.
77:45 Yalanlayanlarin vay haline o gün!
77:46 Yeyin, azicik sefa sürün, siz suçlularsiniz!
77:47 Yalanlayanlarin vay haline o gün!
77:48 Onlara: "Rüku' edin" dendigi zaman rüku' etmezler.
77:49 Yalanlayanlarin vay haline o gün!
77:50 Onlar bun(a inanmadik)dan sonra hangi hadise (söze) inanacaklar?

Sura 78: An-Naba

78:1 Birbirlerine hangi seyden soruyorlar?
78:2 O büyük haberden mi?
78:3 Ki onlar onda ayriliga düsmektedirler.
78:4 Hayir (dedikleri gibi degil), yakinda bilecekler.
78:5 Sonra hayir (dedikleri gibi degil), yakinda bilecekler.
78:6 Yapmadik mi biz, Arzi bir besik,
78:7 Daglari birer kazik?
78:8 Ve sizi çift çift yarattik.
78:9 Uykunuzu dinlenme yaptik.
78:10 Geceyi (sizi sarip örten) bir giysi yaptik.
78:11 Gündüzü de geçim zamani yaptik.
78:12 Üstünüzde yedi saglam (gök) bina ettik.
78:13 Ve (orada) paril paril parlayan bir lamba yarattik.
78:14 Sikisan(bulut)lardan saril saril su indirdik,
78:15 Ki onunla çıkaralım: Dane(ler), bitki(ler),
78:16 Ve (ağaçlari) birbirine sarmas dolas bahçeler.
78:17 Muhakkak ki (haklinin, haksizin ayirdedilecegi) hüküm günü, belirlenmis bir vakittir.
78:18 O gün Sur'a üflenir, bölük bölük gelirsiniz.
78:19 Gök açilmis, kapi kapi olmustur.
78:20 Daglar yürütülmüs, bir serab olmustur.
78:21 Cehennem de gözetleme yeri olmus(suçlulari gözetleyip durmakta)dir.
78:22 Azginlarin varacagi yerdir.
78:23 Orada çağlar boyu kalacalardir.
78:24 Orada ne bir serinlik, ne de içilecek bir sey tadarlar,
78:25 Yalniz kaynar su ve irin (içerler);

78:26 Yaptiklarına uygun bir ceza olarak.
78:27 Çünkü onlar bir hesap (görüleceğini) ummuyorlardı.
78:28 Ayetlerimizi de tamamen yalanlamışlardı.
78:29 Biz de her şeyi sayıp yazmistik.
78:30 Simdi tadin (yaptiklarınızın tadini), artik size azabdan baska bir sey artirmayacagiz! So taste (of that which ye have earned). No increase do We give you save of torment.
78:31 Korunanlar için de basari ödülü vardır.
78:32 Bahçeler, baglar,
78:33 Göğüsleri tomurcuklanmış yasit kızlar.
78:34 Ve dolu kadeh(ler).
78:35 Orada ne bos söz ne de yalan isitirler;
78:36 Rabbinden bir karsilik, yeterli bir bagis olarak.
78:37 Göklerin, yerin ve ikisi arasinda bulunanların Rabbi, çok merhametli (Rab). O'nun (izni olmadan) huzurunda konusamazlar.
78:38 O gün Ruh ve melekler, sira sira dururlar. Ancak Rahman'in izin verdiği konusabilir, o da dogruyu söyler.
78:39 Iste bu, hak günüdür. Artik dileyen, Rabbine varan bir yol tutar.
78:40 Biz sizi yakin bir azab ile uyardik. O gün kisi, ellerinin (yapip) öne sürdüğü islere bakar ve kafir: "Keske ben, toprak olsaydim!" der.

Sura 79: An-Nazi'at

79:1 Andolsun sökü� çıkaranlara,
79:2 Hemen çekip alanlara,
79:3 Yüzüp gidenlere,
79:4 Yarisip, geçenlere,
79:5 Derken isi düzenleyenlere!
79:6 O gün o gürültü sarsar.
79:7 Ardindan baska bir gürültü gelir.
79:8 O gün bazi yürekler çarpar.
79:9 Gözleri (korkudan) asagi kayar.
79:10 Diyorlar ki: "Biz yine eski halimize döndürülecek miyiz?"
79:11 Biz çürümüs kemikler olduktan sonra ha?
79:12 Öyle ise bu, ziyanli bir dönüştür! dediler.
79:13 O (olay zor degil) bir tek haykiris(a bakmakta)dir.
79:14 Hemen onlar uyaniklik alanindadirlar.
79:15 Musa'nin haberi sana geldi mi?
79:16 Hani Rabbi ona Kutsal Vadi'de, "Tuva"da ünlemisti:
79:17 Fir'avn'a git, çünkü o azdi.
79:18 De ki: Arinmaga gönlün var mi?
79:19 Seni Rabbin(in yolun)a iletayim de O'ndan korkasin.
79:20 Ona büyük mu'cizeyi gösterdi.
79:21 Fakat o yalanladi, karsi geldi.
79:22 Sonra sirtini döndü; (Musa'nin getirdiklerini iptal etmek için) çalismaga koyuldu.
79:23 (Adamlarini) Topladi, (onlara) bagirdi:
79:24 Ben sizin en yüce Rabbinizim! dedi.

79:25 Allah da onu, onun ve ilkin (ahiretin ve dünyanın) azabıyla cezalandirdi.
79:26 Süphesiz bunda (Allah'tan) korkacak kimse için ibret vardır.
79:27 Yaratılışa siz mi daha çetinsiniz, yoksa gök mü? (Allah) onu yaptı.
79:28 Kalinliğini (tavanını) yükseltti, onu düzenledi.
79:29 Gecesini örtüp kararttı, kuslugunu (günesinin isigini) açığa çıkardı.
79:30 Bundan sonra da yeri yayıp yuvarlattı.
79:31 Ondan suyunu ve otlagını çıkardı,
79:32 Dağları oturttu,
79:33 Sizin ve hayvanlarınızın geçimi için.
79:34 Herseyi bastıran o büyük felaket geldiği zaman,
79:35 O gün insan, neyin pesinde kosmuş olduğunu hatırlar.
79:36 Gören kimseler için cehennem ortaya çıkarılmıştır.
79:37 Artık kim azmissa,
79:38 Ve su yakın hayatı yeglemişse,
79:39 Onun barınacağı cehennemdir.
79:40 Ama kim Rabbinin divanında dur(up hesap ver)mekten korkmuş ve nefsi(ni) kötü heves(ler) den men'etmişse
79:41 Onun barınacağı da cennettir.
79:42 Sana sa'atden soruyorlar: Demir atması (gelip çatması) ne zaman diye.
79:43 Sen nerede, onun vaktini söylemek nerede?!
79:44 Onun bilgisi Rabbinin aittir.
79:45 Sen ancak, ondan korkacak olanları uyarıcısın.
79:46 Onlar onu gördükleri zaman sanki (dünyada) bir aksam veya onun kusluk vaktinden fazla kalmamış gibi olurlar.

Sura 80: Abasa

80:1 Surat astı ve döndü;
80:2 Kör geldi diye.
80:3 Ne bilirsin belki o arınacak?
80:4 Yahut öğüt dinleyecek de öğüt, kendisine yarayacak.
80:5 Kendisini zengin görüp tenezzül etmeyene gelince;
80:6 Sen ona yöneliyorsun.
80:7 Onun arınmamasından sana ne?
80:8 Fakat kosarak sana gelen,
80:9 Saygılı olarak gelmişken,
80:10 Sen onunla ilgilenmiyorsun.
80:11 Hayır (olmaz böyle şey); o (ayetler), bir hatırlatmadır.
80:12 Dileyen onu düşünüp öğüt alır.
80:13 (O öğüt) Sahifeler içindedir: Deger verilen,
80:14 Saygı ile yükseltilen, tertemiz (sayfalar)
80:15 Yazıcıların ellerinde:
80:16 Degerli, iyi (yazıcıların).
80:17 Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!
80:18 (Allah) Onu hangi seyden yarattı?

80:19 Nutfe (sperm)den. Onu yaratti, ona biçim verdi.
80:20 Sonra ona yolu kolaylastirdi.
80:21 Sonra onu öldürdü, kabre koydurdu.
80:22 Sonra diledigi zaman onu diriltilip kaldirdi.
80:23 Hayir, insan, O'nun kendisine emrettigini yapmadi.
80:24 Insan su yiyecegine baksin.
80:25 Biz suyu iyice döktük.
80:26 Sonra topragi güzelce yardik da,
80:27 Orada bitirdik: Dane,
80:28 Üzüm, yonca,
80:29 Zeytin, hurma,
80:30 Iri ve güir bahçeler,
80:31 Meyva ve çayir;
80:32 Sizin ve hayvanlarinizin geçimi için.
80:33 Çarpınca kulaklari sagir eden o gürültü geldigi zaman,
80:34 Iste o gün kisi kaçır: kardesinden,
80:35 Anasından, babasından,
80:36 Esinden ve ogullarından.
80:37 O gün, onlardan her kisinin, kendisine yeter derecede isi vardir.
80:38 Yüzler var ki o gün paril paril,
80:39 Güleç, sevinçli.
80:40 Yüzler de var ki o gün tozlanmis.
80:41 Onlari karanlik bürümüs (öylesine üzgün, öylesine dertli).
80:42 Iste onlar kafirler, Hak'tan sapanlardir.

Sura 81: At-Takwir

81:1 Günes büzüldüğü zaman,
81:2 Yildizlar kararip döküldüğü zaman,
81:3 Daglar yürütüldüğü zaman,
81:4 On aylık gebe develer basi bos birakildigi zaman,
81:5 Vahsi hayvanlar bir araya toplandigi zaman,
81:6 Denizler kaynatildigi zaman,
81:7 Nefisler çiftlestirildigi zaman.
81:8 Ve sorulduğı zaman o diri diri topraga gömülen kiza:
81:9 Hangi günah(i) yüzünden öldürüldü? diye.
81:10 (Amel) defterler(i) açilip yayildigi zaman,
81:11 Gök siyirilip açildigi zaman,
81:12 Cehennem alevlendirildigi zaman,
81:13 Cennet yaklastirildigi zaman,
81:14 Her can, ne yapip getirdigini bilir.
81:15 Yoo, yemin ederim o geri kalip gizlenenlere;
81:16 Akip gidenlere, dönüp saklananlara,
81:17 Sirtini dönen geceye,
81:18 Soluk almaga baslayan sabaha,
81:19 (Andolsun bunlara) Ki o, degerli bir elçinin (Cebrail'in) sözüdür.
81:20 (O elçi,) Güçlüdür, Arsin sahibi (Allah) katinda yücedir.
81:21 Orada (kendisine) ita'at edilen, güvenilendir.

- 81:22 Arkadasiniz cinli degildir.
81:23 Andolsun (Muhammed) onu apaçik ufukta görmüştür.
81:24 O, gayb hakkında (verdiği haberlerden dolayı) suçlanamaz.
81:25 O (Kur'an) kovulmuş şeytanın sözü degildir.
81:26 O halde nereye gidiyorsunuz?
81:27 O, alemlere öğüttür.
81:28 Aranızdan doğru hareket etmek isteyen için;
81:29 Alemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.

Sura 82: Al-Infitar

- 82:1 Gök yarıldığı zaman,
82:2 Yıldızlar saçıldığı zaman,
82:3 Denizler fiskirtildiği zaman,
82:4 Kabirlerin içi dışına getirildiği zaman,
82:5 Her can, ne (yapıp) öne sürdüğünü ve ne (yapmayıp) geride bıraktığını bilir.
82:6 Ey insan, seni engin kerem sahibi Rabbine karşı ne aldatıp isyana sürükledi?
82:7 O (Rab) ki seni yarattı, seni düzenledi, sana ölçülü bir biçim verdi.
82:8 Seni(n organlarını) dilediği şekilde birbirine ekledi.
82:9 Hayır, (bu gururunuzun sebebi sudur) siz ceza (görme)yi yalanlıyorsunuz.
82:10 Oysa üzerinizde koruyucu(yaptıklarınızı zabtedici melek)ler vardır;
82:11 Değerli yazıcılar,
82:12 Yaptığınız her şeyi bilirler.
82:13 İyiler ni'met içindedirler.
82:14 Kötüler de yakıcı ateş içindedirler.
82:15 Ceza günü oraya girerler.
82:16 Onlar ondan (hiçbir yere kaçıp) kaybolacak değildirler.
82:17 Ceza gününün ne olduğunu sen nereden bileceksin?
82:18 Ve yine ceza gününün ne olduğunu sen nereden bileceksin?
82:19 O, kimsenin kimseye yardım edemeyeceği bir gündür! O gün buyruk, yalnız Allah'indir.

Sura 83: Al-Mutaffifin

- 83:1 Ölçü ve tartıda hile yapanların vay haline!
83:2 Onlar insanlardan bir şey ölçüp aldıkları zaman ölçüyü tam yaparlar.
83:3 Kendileri onlara bir şey ölçtükleri veya tarttıkları zaman (ölçü ve tartıyı) eksik yaparlar.
83:4 Onlar, tekrar diriltileceklerini sanıyorlar mı?
83:5 Büyük bir gün için,
83:6 Ki o gün insanlar, alemlerin Rabbinin divanında dururlar.
83:7 Hayır, (ölçü ve tartıda hile yapılamaz), doğrusu sapanların yazicisi Siccin(asağı zindan)dadır.
83:8 Siccin'in ne olduğunu sen nereden bileceksin?

- 83:9 Yazilmis bir Kitaptir.
83:10 Yalanlayanlarin vay haline o gün!
83:11 Onlar ceza gününü yalanlamaktadirlar.
83:12 Onu, saldirgan, günahkardan baskasi yalanlamaz.
83:13 Ona ayetlerimiz okundugu zaman: "Eskilerin masallari" der.
83:14 Hayir, dogrusu, onlarin isleyip kazandiklari seyler, kalblerinin üzerine pas olmustur.
83:15 Hayir, dogrusu onlar, o gün Rablerinden perdelenmislerdir.
83:16 Sonra onlar, elbette cehenneme gireceklerdir.
83:17 Sonra da: "Iste yalanlamakta oldugunuz sey budur!" denilecektir.
83:18 Hayir, iyilerin yazisi Illiyyin(yüceler)dedir.
83:19 Illiyyin(yüceler)in ne oldugunu sen nereden bileceksin?
83:20 Yazilmis bir Kitaptir.
83:21 (Allah'a) Yaklastirilmis olanlar, ona tanik olurlar.
83:22 Iyiler elbette ni'met içindedirler.
83:23 Divanlar üzerinde oturup bakarlar.
83:24 Yüzlerinde ni'metin sevinç ve pariltisini sezersin.
83:25 Onlara, mühürlü, halis bir saraptan içirilir,
83:26 Ki sonu misktir (içildikten sonra misk gibi kokar). Iste yarisanlar, bunun için yarissinlar.
83:27 Karisimi tesnimdendir.
83:28 Bir çesme ki (Allah'a) yaklastirilanlar ondan içerler.
83:29 Suç isleyenler, inananlarin üstüne gülerlerdi.
83:30 Onlarin yanindan geçtikleri zaman birbirlerine kas göz eder(ek onlari küçümser)lerdi.
83:31 Ailelerine döndükleri zaman da (yaptiklariyle övünüp) eglenmeye basarlardi.
83:32 Inananlari gördüklerinde: "Sunlar sapik insanlar" derlerdi.
83:33 Oysa kendileri, onlarin üzerine bekçi gönderilmemislerdi.
83:34 Iste bugün de inananlar kafirlerin üstüne gülerler.
83:35 Divanlar üzerinde (oturup) bakarlar:
83:36 Kafirler, yaptiklariyle cezalandilar mi? diye.

Sura 84: Al-Inshiqaq

- 84:1 Gök yarildigi,
84:2 Kendisine yarastigi üzere Rabbini(n buyrugunu) dinledigi zaman!
84:3 Yer uzatil(ip dümdüz yapil)digi,
84:4 İçindekileri disari atip bosaldigi,
84:5 Ve kendisine yarastigi üzere Rabbini(n buyrugunu) dinledigi zaman!
84:6 Ey insan, sen, Rabbine varan yolda çabalayip durmaktasin, nihayet O'na varacaksin.
84:7 (O zaman) Kimin Kitabi sagindan verilirse:
84:8 O, kolay bir hesaba çekilecek,
84:9 Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.
84:10 Kimin Kitabi arka tarafindan verilirse.
84:11 O, ölümü çağiracak,
84:12 Ve alevli atese girecektir.

84:13 Çünkü o, (dünyada) ailesi arasında (sımarık ve) sevinçli idi.
84:14 O, hiç (Rabbine) dönmeyeceğini sanmıştı.
84:15 Hayır, Rabbi O'nu görmekte idi.
84:16 Yoo, and içirim; aksamın alaca karanlığına,
84:17 Geceye ve (gecenin bağrında) topladığı şeylere,
84:18 Degirmilesen aya,
84:19 Ki, siz, mutlaka tabakadan tabakaya bineceksiniz!
84:20 Onların nesi var ki inanmıyorlar?
84:21 Kendilerine Kur'an okunduğu zaman secde etmiyorlar?
84:22 Tersine o nankörler yalanlıyorlar.
84:23 Allah onların, içlerinde gizledikleri (düşünceleri) biliyor.
84:24 Onlara acı bir azabi müjdele.
84:25 Ancak inanıp yararlı işler yapan kimseler için kesintisiz bir mükafat vardır.

Sura 85: Al-Buruj

85:1 Burçlar sahibi göğe andolsun,
85:2 Va'dedilen güne andolsun,
85:3 (O gün) Sahide ve şahidlik edilene andolsun,
85:4 Ki kahroldu o hendegin adamları
85:5 O yakıt doldurulup tutuşturulmuş ateş (hendeginin adamları)!
85:6 Onlar, o(ates hendegi)nin basında oturmuşlardı.
85:7 Ve onlar, mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı.
85:8 Mü'minler sırf aziz, övgüye layık Allah'a inandıkları için o (zalim)ler onlardan öc aldılar.
85:9 O (Allah) ki göklerin ve yerin hükümleri O'nundur. Allah, her şeye taniktir.
85:10 İnanmış erkek ve kadınlara işkence edip sonra (yaptıklarına) tevbe etmeyenler (yok mu), onlar için cehennem azabi vardır ve onlar için yangın azabi vardır.
85:11 İnanan ve iyi işler yapan kimseler için de altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük başarı budur.
85:12 Süphesiz Rabbinin tutusu siddetlidir.
85:13 İlkin var eden, sonra geri çevirip yeniden yaratan O'dur.
85:14 O bağışlayandır, severdir.
85:15 Ars'in sahibidir, yücedir.
85:16 İstedigini yapandır.
85:17 O orduların haberi sana geldi mi?
85:18 (Yani) Fir'avn ve Semud(kavimlerin)in?
85:19 Doğrusu, nankörler bir yalanlama içindedirler.
85:20 Allah ise onları arkalarından kusatmıştır.
85:21 Hayır, (Kur'an, onların dedikleri gibi bir söz değil), o şerefli bir Kur'an'dır.
85:22 Korunan bir levhada(yazılı)dir.

Sura 86: At-Tariq

86:1 Göğe ve tarık'a andolsun.

86:2 Tarik'in ne oldugunu sen nereden bileceksin?
86:3 Parlayan yildizdir.
86:4 Hiçbir can yoktur ki basinda bir koruyucu (bekçi) olmasin.
86:5 İnsan neden yaratildigina bir baksin:
86:6 Atılan bir sudan yaratildi.
86:7 Bel ile kaburga kemikleri arasından çıkan (bir sudan).
86:8 O (Allah), onu tekrar döndür(üp yarat)maga kadirdir.
86:9 Gizlilerin (ortaya dökülüp) yoklanacağı gün,
86:10 İnsanın ne bir gücü, ne de bir yardımcısi vardır.
86:11 Dönüslü göge andolsun,
86:12 (Bitkilerin çıkması için) Çatlayan yere andolsun ki,
86:13 O (Kur'an), elbette (hak ile batili) ayırdedici bir sözdür.
86:14 O, saka degildir.
86:15 Onlar (onu iptal etmek için) bir tuzak kuruyorlar.
86:16 Ben de (onları yakalamak için) bir tuzak kuruyorum.
86:17 Hele sen o kafirlere mühlet ver, biraz bırak onları (bildiklerine gitsinler).

Sura 87: Al-A'la

87:1 Rabbinin yüce adını tesbih et (O'nun eksikliklerden uzak olduğunu an).
87:2 O ki (her şeyi) yarattı, düzenledi.
87:3 Ve O ki her şeyin miktarını, biçimini belirleyip hedefini gösterdi.
87:4 Ve O ki otlağı çıkardı,
87:5 Sonra da onu kupkuru, siyah bir çöpe çevirdi.
87:6 Sana (Kur'an'ı), okutacağız, unutmayacaksın.
87:7 Yalnız Allah'in dilediğini unutursun. O, açığı da bilir, gizli olanı da.
87:8 Seni en kolay yola muvaffak edeceğiz.
87:9 O halde eğer hatırlatmak yarar verirse hatırlat, öğüt ver.
87:10 (Allah'a) Saygılı olan hatırlar (öğüt alır).
87:11 Bahtsız olan da ondan kaçınır.
87:12 O da en büyük atese girer.
87:13 Sonra orada ne ölür, ne de yasar.
87:14 Doğrusu, mutluluğa ermistir zekat veren;
87:15 Rabbinin adını anıp namaz kılan.
87:16 Ama siz, su yakın hayatı yegliyorsunuz.
87:17 Oysa ahiret daha iyi ve daha kalıcıdır.
87:18 Bu (hükümler), elbette ilk sahifelerde de vardı:
87:19 İbrahim'in ve Musa'nın sayfalarında.

Sura 88: Al-Ghashiyah

88:1 (Siddet ve dehsetiyle her şeyi) Sarıp kaplayacak olan(o felaket)in haberi sana geldi mi?
88:2 Yüzler var ki o gün öne düşüktür,
88:3 Çalışır, yorulur.
88:4 Kızgın atese girerler.
88:5 Kendilerine kaynamış bir gözeden (su) içirilir.

88:6 Onlar için kuru dikenden başka yiyecek de yoktur.

88:7 O da ne semirtir, ne de açlığı giderir.

88:8 Yüzler de var ki o gün ni'met içinde mutlu,

88:9 Isinden memnun,

88:10 Yüksek bir bahçededir.

88:11 Orada bos söz isitmezler.

88:12 Orada akan bir kaynak vardır.

88:13 Orada yükseltilmiş tahtlar,

88:14 Konulmuş kadehler,

88:15 Dizilmiş yastıklar,

88:16 Serilmiş halılar vardır.

88:17 Bakmıyorlar mı develere, nasıl yaratılmış?

88:18 Göge, nasıl yükseltilmiş?

88:19 Dağlara, nasıl dikilmiş?

88:20 Yere, nasıl yayılıp döşenmiş?

88:21 Ögüt ver, çünkü sen ancak öğüt verensin.

88:22 Onların üzerinde zorlayıcı değilsin.

88:23 Ancak kim yüz çevirir ve inanmazsa,

88:24 Allah ona en büyük azabı eder,

88:25 Dönüşleri Bizedir.

88:26 Sonra onların hesabını görmek bize düşer.

Sura 89: Al-Fajr

89:1 Andolsun fecre (tan yeri ağarmasına),

89:2 On geceye,

89:3 Çift'e ve tek'e,

89:4 Gitmekte olan geceye.

89:5 Bu(anıla)n (seyler)de akil sahibi için bir yemin var, değil mi?

(İste bunlara andolsun ki kafirler mutlaka azaba uğrayacaklardır!)

89:6 Görmedin mi Rabbin ne yaptı 'Ad(kavmin)e?

89:7 Sütunlu İrem'e?

89:8 Ki ülkeler arasında onun esi yaratılmamıştı.

89:9 Vadi('l-Kura)da kayaları oya(rak evler yapı)n Semud(kavmin)e?

89:10 Ve kazıklar sahibi Fir'avn'a?

89:11 Bunlar ülkelerde azmışlardı.

89:12 Oralarda çok kötülük etmişlerdi.

89:13 Bu yüzden Rabbin onların üzerine azabı kirbacını çarptı.

89:14 Elbette Rabbin gözetleme yerindedir (her an onların fiillerini gözetlemektedir).

89:15 Fakat insan öyledir; Rabbi ne zaman kendisini sinayip ona ikramda bulunur, ona ni'met verirse: "Rabbim bana ikram etti" der.

89:16 Ama Rabbi onu sinayip rizikini daraltırsa: "Rabbim beni alçalttı (perisan etti)" der.

89:17 Hayır, doğrusu siz (Allah'tan ikram bekliyorsunuz ama kendiniz) yetime ikram etmiyorsunuz.

89:18 Yoksula yedirmeğe tesvik etmiyorsunuz.

89:19 Mirası hirsle yutuyorsunuz.

89:20 Mali pek çok seviyorsunuz.
89:21 Hayir, yer birbiri ardınca sarsilip dümdüz edildiği zaman,
89:22 Melekler sıra sıra dizili durumda Rabbin geldiği zaman.
89:23 Ve cehennem de getirildiği zaman. İşte o gün insan anlar, ama artık anlamının kendisine ne yararı var?
89:24 (O zaman insan): "Ah, keske ben bu hayatım için (iyi işler yapıp) gönderseydim!" der.
89:25 O gün O'nun yapacağı azabi kimse yapamaz.
89:26 Ve O'nun vuracağı için kimse vuramaz!
89:27 Ey huzura eren nefis!
89:28 Razi edici ve razi edilmiş olarak Rabbine dön!
89:29 (İyi) Kullarım arasına gir!
89:30 Cennetime gir!

Sura 90: Al-Balad

90:1 Yoo, and içerim bu kente,
90:2 Ki sen bu sehire girmekte(burada yaşamakta)sin.
90:3 Ve (and içerim) dogurucuya ve dogurduguna ki,
90:4 Biz insani zorluk arasinda yarattik.
90:5 Insan, hiç kimsenin kendisine güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?
90:6 (Gösteris ve övünme için) "Ben birçok mal telef ettim" diyor.
90:7 Kimsenin kendisini görmediğini mi sanıyor?
90:8 Biz ona vermedik mi: İki göz
90:9 Bir dil, iki dudak?
90:10 Ona iki tepeyi (anasının iki memesini emmenin veya hayir ve serrin yolunu) gösterdik.
90:11 Fakat o, sarp yokusa atilamadi.
90:12 Sarp yokusun ne oldugunu sen nereden bileceksin?
90:13 Bir boynu (kölelik zincirinden) çözmek,
90:14 Yahut açlık gününde doyurmaktır:
90:15 Akriba olan yetimi,
90:16 Yahut hiçbir şeyi olmayan yoksulu.
90:17 Sonra inanip birbirlerine sabir tavsiye eden ve merhamet tavsiye edenlerden olmak.
90:18 İşte onlar sağın adamlarıdır (Kitabi sağından verilen uğurlu kisilerdir).
90:19 Ayetlerimizi tanımayanlar ise solun adamlarıdır (Kitabi solundan verilen uğursuz kisilerdir).
90:20 Onlara (kapıları) üzerlerine kilitlenecek bir ateş vardır!

Sura 91: Ash-Shams

91:1 Güneşe ve onun aydın sabahına andolsun,
91:2 Onu izleyen aya andolsun,
91:3 Güneşi ortaya çıkaran gündüze andolsun.
91:4 Onu örten geceye andolsun.
91:5 Göge ve onu yapana andolsun.
91:6 Yere ve onu yuvarlayıp döseyene andolsun.

91:7 Nefse ve onu biçimlendirene,
91:8 Ona bozuklugunu ve korunmasini (isyanini ve ita'atini) ilham edene andolsun ki:
91:9 (Allah'tan baskasına tapmayarak) Nefsini yücelten kazanmış,
91:10 (Yaratıklara taparak) Onu alçaltan da ziyana uğramıştır.
91:11 Semud (kavmi), azgınlığı yüzünden (Hakk'ı) yalanladı.
91:12 En haydutları ayaklandığı zaman,
91:13 Allah'ın elçisi onlara: "Allah'ın devesine ve onun su içme hakkına dokunmayın!" demisti.
91:14 Onu yalanladılar, deveyi kestiler. Rableri de, günahları yüzünden azabi baslarına geçirip, orayı dümdüz etti.
91:15 (Rab) Bu isin sonundan korkmaz.

Sura 92: Al-Layl

92:1 Örttüğü zaman geceye andolsun,
92:2 Görüldüğü zaman gündüze andolsun,
92:3 Erkeği ve dişiyi yaratana andolsun ki,
92:4 Sizin isiniz çeşit çeşittir:
92:5 Kim (hayır için) verir, korunursa,
92:6 Ve en güzel(söz)ü doğrularsa,
92:7 Ona en kolay(yolda gitmeyi) kolaylaştırırız.
92:8 Kim de cimrilik eder, kendini zengin (ve kendine yeterli) görürse,
92:9 Ve en güzel(söz)ü de yalanlarsa,
92:10 Ona da en güç(yolda gitmeyi) kolaylaştırırız.
92:11 Çukura düştüğü zaman mali ona hiçbir fayda sağlamaz.
92:12 Doğru yola iletmek bize aittir.
92:13 Son da ilk de (ahiret de dünya da) bizimdir.
92:14 Ben sizi alev saçan bir atese karşı uyardım.
92:15 Ona ancak haydut olan girer.
92:16 O ki, yalanlandı ve sırtını döndü.
92:17 En çok korunan da ondan uzak tutulur.
92:18 O ki malini hayra vererek arınır, yücelir.
92:19 Ve onun yanında, hiç kimsenin karşılık verilecek bir ni'meti yoktur (o, verdiğini kendisine yapılan bir iyiliğin karşılığı olarak değil),
92:20 Yalnız yüce Rabbinin rızası için verir.
92:21 Yakında kendisi de (Allah'ın verceği ni'metle) razı olacaktır.

Sura 93: Ad-Duha

93:1 Kusluk vaktine andolsun,
93:2 Sakinlesen geceye andolsun ki,
93:3 Rabbin, seni bırakmadı ve sana darılmadı.
93:4 Senin sonun, ilkinden iyi olacaktır.
93:5 Rabbin, sana verecek ve sen razı olacaksın.
93:6 O, seni yetim bulup barındırmadı mı?
93:7 Seni sasırmış bulup yola iletmedi mi?
93:8 Seni fakir bulup zengin etmedi mi?
93:9 Öyleyse sakın öksüzü ezme,

93:10 Dilenciyi azarlama.

93:11 Ve Rabbinin ni'metini anlat.

Sura 94: Ash-Sharh

94:1 Biz senin (bunalan) göğsünü açmadık mi (ondaki bunalımları, sikintileri giderip, onu ilim, hikmet ve huzur ile genişletmedik mi)?

94:2 Ve atmadık mi senin üzerinden yükünü?

94:3 Ki (o, ağırlığından) sırtını çatırdattı!

94:4 Senin sanını yükseltmedik mi?

94:5 Muhakkak her güçlkle beraber bir kolaylık vardır.

94:6 Evet, her güçlkle beraber bir kolaylık vardır.

94:7 O halde (işlerinden) bosaldığın zaman (ibadete) dur.

94:8 Rabb'ine niyaz et, yalvar.

Sura 95: At-Tin

95:1 Tin'e ve Zeytun'a andolsun.

95:2 Sina Dagina andolsun.

95:3 Ve bu güvenli Sehre andolsun ki,

95:4 Biz insani en güzel biçimde yarattık.

95:5 Sonra onu asagıların asagısına çevirdik.

95:6 Yalnız inanıp iyi işler yapanları hariç. Onlar için kesintisiz bir mükafat vardır.

95:7 Böyle iken sana ahiret cezasını yalanlatan nedir?

95:8 Allah, hüküm verenlerin en iyisi değil midir?

Sura 96: Al-Alaq

96:1 Yaratan Rabbinin adıyle oku.

96:2 O, insani alaktan (embriyodan) yarattı.

96:3 Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir.

96:4 O ki kalemle (yazmayı) öğretti.

96:5 İnsana bilmediğini öğretti.

96:6 Hayır, (Rabbinin bu kadar iyiliğine rağmen yine) insan azar;

96:7 Kendini zengin (kendine yeterli) gördüğü için,

96:8 Ama dönüş Rabbinindir (O'nun huzurunda bu azgınlığının hesabını verecektir).

96:9 Gördün mü su men'edeni?

96:10 Namaz kılariken bir kulu (namazdan)?

96:11 Gördün mü, ya o (kul) doğru yolda olur,

96:12 Yahut kötülüklerden korunmayı emrederse?

96:13 Gördün mü, ya bu (adam, hakkı) yalanlar yüz çevirirse? (O zaman bu yaptığı kendisi için iyi mi olur?)

96:14 Allah'ın (daima kendisini) gördüğünü bilmedi mi (o)?

96:15 Hayır, (olmaz böyle şey), eğer bundan vazgeçmezse (onu) perçem(in)den yakalar(atese sürükler)iz,

96:16 O yalancı, günahkar perçem(den)!

96:17 O zaman (o gitsin) de meclisini (adamlarını) çağırsın.

96:18 Biz de zebanileri çağıracağız.

96:19 Hayir, ona boyun egme; (Rabbine) secde et ve yaklas!

Sura 97: Al-Qadr

97:1 Biz o(Kur'a)n'i Kadir gecesinde indirdik.

97:2 Kadir gecesinin ne oldugunu sen nereden bileceksin?

97:3 Kadir gecesi bin aydan hayirlidir.

97:4 Melekler ve Ruh, o gece Rab'lerinin izniyle her is için iner de iner.

97:5 Esenliktir o, ta tan yeri agarincaya kadar!

Sura 98: Al-Bayyinah

98:1 Kitap ehlerinden ve müsriklerden (hakk'i) tanimayanlar, kendilerine açık kanit gelinceye dek (halleri üzere) birakilacak degillerdi (mutlaka kendilerine açıklama gelecekti).

98:2 (Yani) Allah tarafından gönderilen ve tertemiz sahifeler okuyan bir elçi.

98:3 O sahifelerde dogru, degerli Kitaplar vardır.

98:4 Kitap verilmiş olanlar, ancak kendilerine açık kanit geldikten sonra ayriliga düstüler.

98:5 Oysa kendilerine, dini yalnız Allah'a halis kilip O'nu birleyerek Allah'a kulluk etmeleri, namazi kilmaları, zekati vermeleri emredilmisti. Iste dogru din oydu.

98:6 Kitap ehlerinden ve (Allah'a) ortak kosanlardan olan nankörler, sürekli olarak cehennem atesindedirler. Onlar, halkin en serlisidir.

98:7 Inanip iyi isler yapanlar da halkin en hayirlisidir.

98:8 Rableri katında onların mükafati altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları, Adn cennetleridir. Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. Bu, Rabbine saygi gösterene mahsustur.

Sura 99: Az-Zalzalâh

99:1 Yer o yaman sarsinti ile sarsildiği,

99:2 Yer (bagrındaki) ağırlıklarını çıkardığı,

99:3 Ve insan: "Ona ne oluyor?" dediği zaman!

99:4 Iste o gün (yer), haberlerini söyler.

99:5 Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir (onun için basından geçenleri anlatır).

99:6 O gün insanlar, ayrı ayrı gruplar halinde (Yüce Divana) çıkarlar ki, yaptıkları işler kendilerine gösterilsin.

99:7 Artık kim zerre ağırlığınca hayir yapmissa onu görür.

99:8 Ve kim zerre ağırlığınca ser yapmissa onu görür.

Sura 100: Al-Adiyat

100:1 Andolsun nefesleriyle (güp güp) ses çıkararak kosan(at)lara,

100:2 (Tırnaklarıyla yerden) Ates çıkaranlara,

100:3 Sabahleyin akin edenlere,

100:4 (Kosarak) Toz koparanlara,

100:5 Derken bir toplulugun ortasına dalanlara.

100:6 (Bunlara andolsun) Ki insan, Rabbine karşı çok nankördür.

100:7 Ve o da buna şahiddir.

100:8 Doğrusu o, mali çok sever.

100:9 Bilmez mi o, kabirlerde olanlar dışarı atıldığı,

100:10 Göğüslerde bulunanlar devşirildiği zaman,

100:11 O gün Rableri onların her halini haber almış(gizli ve açık bütün yaptıklarını bilmis)tir.

Sura 101: Al-Qari'ah

101:1 Çarpan olay!

101:2 Nedir o çarpan olay?

101:3 O çarpan olayın ne olduğunu sen nereden bileceksin?

101:4 O gün insanlar, yayılmış pervaneler gibi olur(lar).

101:5 Dağlar atılmış renkli yün gibi olur.

101:6 Kimin tartıları ağır gelirse,

101:7 O, memmun edici bir hayat içindedir.

101:8 Kimin tartıları hafif gelirse,

101:9 Onun anası (bırına atılacağı) haviye(uçurum)dur.

101:10 Onun ne olduğunu sen nereden bileceksin?

101:11 Kızgın bir atestir!

Sura 102: At-Takathur

102:1 Çokluk yarısı, sizi oyaladı,

102:2 Nihayet kabirleri ziyaret ettiniz (kabre girinceye kadar mal artırmaya çalıştınız).

102:3 Hayır (olmaz bu), yakında bileceksiniz (hatanızı)!

102:4 Yine hayır, yakında bileceksiniz (hatanızı)!

102:5 Hayır, (gerçeği) kesin bilgi ile bilseydiniz;

102:6 Mutlaka cehennemini görür (onun varlığını gözle görmüş gibi kabul eder)diniz.

102:7 Sonra onu kesin olarak gözle göreceksiniz.

102:8 Sonra o gün, (size verilen) ni'metten sorulacaksınız.

Sura 103: Al-Asr

103:1 Asra andolsun ki,

103:2 İnsan ziyandadır.

103:3 Ancak inanıp iyi işler yapanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabri tavsiye edenler ziyanda değildirler.

Sura 104: Al-Humazah

104:1 (İnsanları) Diliyle çekistiren, kas ve gözüyle işaretler yapıp alay eden her fesad kişinin vay haline!

104:2 O ki mal yigdi, onu saydı durdu.

104:3 Malinin, kendisini ebedi yasatacağını sanıyor.

104:4 Hayır, andolsun ki o, Hutame'ye atılacaktır.

104:5 Hutame'nin ne olduğunu sen nereden bileceksin?

104:6 Allah'ın tutuşturulmuş atesidir.

104:7 (Bir ates) Ki gönüllere işler.

104:8 O, onların üzerine kapatılıp kilitlenecektir.
104:9 (Kendileri,) Uzatılmış direkler arasında (bağlı) olarak
(kalacaklardır).

Sura 105: Al-Fil

105:1 Rabbinin, Fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi?
105:2 Onların tuzaklarını bosa çıkarmadı mı?
105:3 Üzerlerine sürü sürü kuslar gönderdi,
105:4 Onlara çamurdan sertleşmiş taşlar atan (kuslar).
105:5 Nihayet onları, kurt yenigi ekin yaprağı gibi yaptı.

Sura 106: Quraish

106:1 Kureysi alistirdiği için,
106:2 Onları kis ve yaz yolculuğuna alistirdiği için,
106:3 Bu Ev(Ka'be'nin)in Rabbinin kulluk etsinler.
106:4 O ki onları yedirip açlıktan kurtardı ve onları korkudan güvene
kavuşturdu.

Sura 107: Al-Ma'un

107:1 Din(ahiret cezasını) i yalanlayan(adam) i gördün mü?
107:2 İşte o, öksüzü iter, kakar;
107:3 Yoksulu doyurmaya önayak olmaz.
107:4 Su namaz kılanların vay haline,
107:5 Ki, onlar namazlarından gaflet ederler (kıldıkları namazın değerini
bilmez, ona önem vermezler).
107:6 Onlar gösteris (için ibadet) yaparlar.
107:7 En ufak bir yardımı esirgerler.

Sura 108: Al-Kawthar

108:1 Biz sana Kevser'i (bol ni'met, ilim ve büyük şeref) verdik.
108:2 Öyleyse Rabbin için namaz kil ve nahret (kurban kes veya ellerini
bogağına kadar kaldırıp tekbir al).
108:3 Asil sonu kesik olan, sana bugzedendir.

Sura 109: Al-Kafirun

109:1 De ki: Ey nankörler,
109:2 Ben sizin yaptığınız ibadeti yapmam;
109:3 Siz de benim yaptığım ibadeti yapmazsınız.
109:4 Ben asla sizin yapmakta olduğunuz ibadeti yapıcı değilim.
109:5 Siz de benim yapmakta olduğum ibadeti yapıcı değilsiniz.
109:6 Sizin dininiz size, benim dinim bana dır.

Sura 110: An-Nasr

110:1 Allah'ın yardımı ve fetih geldiği,
110:2 Ve insanların dalga dalga Allah'ın dinine girdiklerini gördüğün
zaman,
110:3 Rabbinin överek tesbih et, O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeyle

kabul edendir.

Sura 111: Al-Masad

- 111:1 Ebuleheb'in iki eli kurusun (yok olsun o); zaten yok oldu ya.
111:2 Ne mali, ne de kazandigi onu (Allah'in kahrindan) kurtaramadi.
111:3 Aevli bir atese girecektir (o).
111:4 Karisi da, odun hamali olarak.
111:5 Boynunda hurma lifinden bir ip olacaktır.

Sura 112: Al-Ikhlâs

- 112:1 De ki: O Allah birdir.
112:2 Allah Samed'dir.
112:3 Kendisi dogurmamistir ve dogurulmamistir.
112:4 Hiçbir sey O'nun dengi olmamistir.

Sura 113: Al-Falaq

- 113:1 De ki: Siginirim ben, karanligi yarip sabahi ortaya çikaran Rabbe;
113:2 Yarattigi seylerin serrinden,
113:3 Karanligi çöktüğü zaman gecenin serrinden,
113:4 Dügümlere üfleyip tüküren büyücü kadinlarin serrinden,
113:5 Ve hased ettigi zaman hasedcinin serrinden.

Sura 114: An-Nas

- 114:1 De ki: "Siginirim ben, insanlarin Rabbine.
114:2 Insanlarin padisahina,
114:3 Insanlarin Tanrisina:
114:4 O sinsi vesvesecinin serrinden.
114:5 O ki insanlarin gögüslerine (kötü düşünceler) fisildar.
114:6 Gerek cinlerden, gerek insanlardan (olan bütün vesvesecilerin serrinden Allah'a siginirim).